

162
H
59.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΠΑΛΛΑΤΑΞΙΝ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ
ΤΗΣ ΚΡΥΠΤΟΦΕΡΡΗΣ

ΦΕΡΙΕΧΟΝ ΜΕΝ ΔΗ

ΣΥΝ ΩΨΑΛΤΗΡΙΩ, ΤΥΠΙΚΟΝ

ΚΑΙ ΉΑΣΑΝ ΤΗΝ ΕΞΩ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ.

ΚΑΤ' ΕΣΧΑΤΗΝ ΤΗΝ ΣΥΓΧΩΡΗΣΙΝ
ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Εἰς ῥεῖαν τῆς Ἰταλίας Μοναζόντων
τῆς εὐαγοφάντορος,

ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

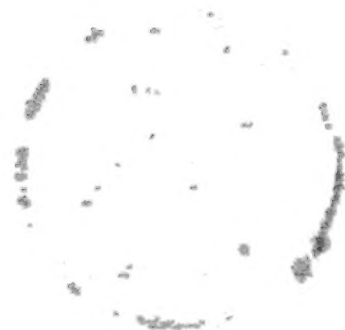
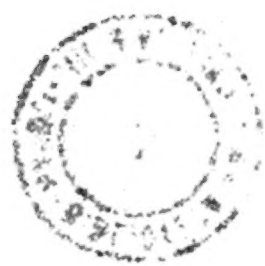
ΕΞ ΑΜΗΝΟΝ Β'.

ROMÆ MDCCLXXII.

TYPIS SAC. CONGREG. DE PROPAGANDA FIDE
PRÆSIDII APROBATIONE.

IMPRIMATUR;

Si videbitur Rmo Patri Magistro Sacri Palatii Apost.

D. Jordani Patriarch. Antioch. Vicesg.

IMPRIMATUR.

Fr. Thomas Augustinus Ricchinius Ordinis
Prædic., Sac. Palatii Apost. Magister.

TABELLA TEMPORARIA

NONNULLORUM MOBILIIUM FESTORUM JUXTA ROMANÆ ECCLESIAE RITUM

Hic ultimus sequens annus 1800. bisextili caret, ex Regulis
Gregorianæ correctionis anni, ut in Latino Breviario.

Annus	Epacta	Septuag.	Cineres	Pascha	Pentec.	1. D. Adv.
1772	bisext. 25	16 Febr.	4 Mar.	19 Apr.	7 Jun.	29 Nov.
1773	6	7 Febr.	24 Feb.	11 Apr.	30 Maji	28 Nov.
1774	17	30 Jan.	16 Feb.	3 Apr.	22 Maji	27 Nov.
1775	28	12 Febr.	1 Mar.	16 Apr.	4 Jun.	3 Dec.
1776	bisext. 9	4 Febr.	21 Feb.	7 Apr.	26 Maji	1 Dec.
1777	20	26 Jan.	12 Feb.	30 Mar.	18 Maji	30 Nov.
1778	1	15 Febr.	4 Mar.	19 Apr.	7 Jun.	29 Nov.
1779	12	31 Jan.	17 Feb.	4 Apr.	23 Maji	28 Nov.
1780	bisext. 23	23 Jan.	9 Feb.	26 Mar.	14 Maji	3 Dec.
1781	4	11 Febr.	28 Feb.	15 Apr.	3 Jun.	2 Dec.
1782	15	27 Jan.	13 Feb.	31 Mar.	19 Maji	1 Dec.
1783	26	16 Febr.	5 Mar.	20 Apr.	8 Jun.	30 Nov.
1784	bisext. 7	8 Febr.	25 Feb.	11 Apr.	30 Maji	28 Nov.
1785	18	23 Jan.	9 Feb.	27 Mar.	15 Maji	27 Nov.
1786	*	12 Febr.	1 Mar.	16 Apr.	4 Jun.	3 Dec.
1787	11	4 Febr.	21 Feb.	8 Apr.	27 Maji	2 Dec.
1788	bisext. 22	20 Jan.	6 Feb.	23 Mar.	11 Maji	30 Nov.
1789	3	8 Febr.	25 Feb.	12 Apr.	31 Maji	29 Nov.
1790	14	31 Jan.	17 Feb.	4 Apr.	23 Maji	28 Nov.
1791	25	20 Febr.	9 Mar.	24 Apr.	12 Jun.	27 Nov.
1792	bisext. 6	5 Febr.	22 Feb.	8 Apr.	27 Maji	2 Dec.
1793	17	27 Jan.	13 Feb.	31 Mar.	19 Maji	1 Dec.
1794	28	16 Febr.	5 Mar.	20 Apr.	8 Jun.	30 Nov.
1795	9	1 Febr.	18 Feb.	5 Apr.	24 Maji	29 Nov.
1796	bisext. 20	24 Jan.	10 Feb.	27 Mar.	15 Maji	27 Nov.
1797	1	12 Febr.	1 Mar.	16 Apr.	4 Jun.	3 Dec.
1798	12	4 Febr.	21 Feb.	8 Apr.	27 Maji	2 Dec.
1799	23	20 Jan.	6 Feb.	24 Mar.	12 Maji	1 Dec.
1800	caret 4	9 Febr.	26 Feb.	13 Apr.	1 Jun.	30 Nov.

ΠΡΟΣΚΑΙΡΟΣ ΠΙΝΑΣ ΕΝΙΩΝ ΕΟΡΤΩΝ, ΤΩΝ ΑΣΤΑΤΩΝ.

Οταν ὡρὸ τῆ τελώνε μία τυπώται Κυριακῇ, λέγεται μὲν τὸ Ἐυαγγ.,
 ἢ Ἀπόσ. τῆς Κυρ. λβ'. Ἐὰν δύο Κυριακαὶ, λέγονται τὰ τ' κβ'. ἢ τ' λβ'.
 Ἐὰν γ', τὰ τ' κβ'. τ' λβ', ἢ τ' ιζ'. Ἐὰν δὲ δ', τὰ τ' κβ'. λα'.
 λβ'. ἢ τ' ιζ'. Περὶ ὧν ἀνάγνωθε τὴν κοινὴν Ἱερακύνκλωσιν.

Κυρ. μὴ τὰ Φῶτ. τῇ	Γρὸ Τελο Κυρ.	Κυρ. πῆ Τελ. ἢ Φαρ. τῇ	Ἁγίων Γασχα. τῇ	Κυρ. τῶν ἁγ. ἱερῶν. τῇ	Κυρ. α. τῆ Λυκα. Σειπ. ἢ Χ. ἱερῶν.	Κυρ. τῶν πρωπατ. Δεκ. ἢ Χ. ἱερῶν.
ιβ'. Ἰαν.	γ'.	θ'. Φευρ.	ιβ'. Ἀπρ.	ιδ'. Ἰυν.	κζ'. βαρ. ε.	ιγ. β. ε.
ι'. Ἰαν.	β.	λα'. Ἰαν.	ια'. Ἀπρ.	ς'. Ἰυν.	κς'. πλ. δ'. ς.	ιβ. γ. ς.
θ'. Ἰαν.	α'.	κγ'. Ἰαν.	γ'. Ἀπρ.	κθ. Μαί'.	κε'. α. ζ.	ια'. δ'. ζ.
η'. Ἰαν.	γ'.	ε'. Φευρ.	ις'. Ἀπρ.	ια'. Ἰυν.	κθ. βαρ. ε.	ιζ'. γ. ς.
ιδ'. Ἰαν.	α'.	κη'. Ἰαν.	ζ'. Ἀπρ.	β. Ἰυν.	κβ'. πλ. δ'. ς.	ιε'. δ'. ζ.
ιβ'. Ἰαν.	-	ιβ'. Ἰαν.	λ'. Μαρ.	κε'. Μαί'.	κη. β. η.	ιδ. πλ. α. η.
ια'. Ἰαν.	γ'.	η'. Φευρ.	ιβ'. Ἀπρ.	ιδ'. Ἰυν.	κζ'. βαρ. ε.	ιγ. β. ε.
ι'. Ἰαν.	α.	κδ'. Ἰαν.	δ'. Ἀπρ.	λ'. Μαί'.	κς. α. ζ.	ιβ. δ. ζ.
θ'. Ἰαν.	-	ις'. Ἰαν.	κς. Μαρ.	κα. Μαί'.	κδ'. β. η.	ιζ'. πλ. β. θ.
ζ'. Ἰαν.	γ'.	δ'. Φευρ.	ις'. Ἀπρ.	ι. Ἰυν.	κγ. βαρ. ε.	ις. γ. ς.
ιγ'. Ἰαν.	-	κ'. Ἰαν.	λα'. Μαρ.	κς. Μαί'.	κβ. α. ζ.	ιε. πλ. α. η.
ιβ'. Ἰαν.	γ'.	θ'. Φευρ.	κ'. Ἀπρ.	ις'. Ἰυν.	κη. βαρ. ε.	ιδ'. β. ε.
ια'. Ἰαν.	β'.	α'. Φευρ.	ια'. Ἀπρ.	ς'. Ἰυν.	κς. πλ. δ'. ς.	ιβ. γ. ς.
θ'. Ἰαν.	-	ις'. Ἰαν.	κζ'. Μαρ.	κβ. Μαί'.	κε'. β. η.	ια. πλ. α. η.
η'. Ἰαν.	γ'.	ε'. Φευρ.	ις'. Ἀπρ.	ια'. Ἰυν.	κθ. βαρ. ε.	ιζ'. γ. ς.
ζ'. Ἰαν.	β'.	κη'. Ἰαν.	η'. Ἀπρ.	γ'. Ἰυν.	κγ. πλ. δ'. ς.	ις'. δ. ζ.
ε. γίνετ.	-	ιγ'. Ἰαν.	κγ. Μαρ.	η'. Μαί'.	κη. γ. θ.	ιδ'. πλ. β. θ.
ια'. Ἰαν.	β'.	α'. Φευρ.	ιβ'. Ἀπρ.	ζ'. Ἰυν.	κζ'. πλ. δ'. ς.	ιγ. γ. ς.
ι'. Ἰαν.	α'.	κθ'. Ἰαν.	δ'. Ἀπρ.	λ'. Μαί'.	κς. α. ζ.	ιβ. δ'. ζ.
θ'. Ἰαν.	δ'.	ιγ'. Φευρ.	κδ'. Ἀπρ.	ιβ'. Ἰυν.	κε. πλ. β. δ'.	ια'. α. δ.
η'. Ἰαν.	β'.	κθ'. Ἰαν.	η. Ἀπρ.	γ'. Ἰυν.	κγ. πλ. δ'. ς.	ις'. δ. ζ.
ιγ'. Ἰαν.	-	κ'. Ἰαν.	λα'. Μαρ.	κς. Μαί'.	κβ. α. ζ.	ιε. πλ. α. η.
ιβ'. Ἰαν.	γ'.	θ'. Φευρ.	κ'. Ἀπρ.	ις'. Ἰυν.	κη. βαρ. ε.	ιδ'. β. ε.
ια'. Ἰαν.	α'.	κε'. Ἰαν.	ε'. Ἀπρ.	λα'. Μαί'.	κζ. α. ζ.	ιγ'. δ'. ζ.
ι'. Ἰαν.	-	ις'. Ἰαν.	κζ. Μαρ.	κβ. Μαί'.	κε. β. η.	ια. πλ. α. η.
η'. Ἰαν.	γ'.	ε'. Φευρ.	ις'. Ἀπρ.	ια'. Ἰυν.	κθ. βαρ. ε.	ιζ'. γ. ς.
ζ'. Ἰαν.	β'.	κη'. Ἰαν.	η. Ἀπρ.	γ'. Ἰυν.	κγ. πλ. δ'. ς.	ις. δ. ζ.
ε. γίνετ.	-	ιγ'. Ἰαν.	κδ. Μαρ.	ιβ. Μαί'.	κβ. β. η.	ιε. πλ. β. θ.
ιβ'. Ἰαν.	β'.	β'. Φευρ.	ιγ'. Ἀπρ.	η. Ἰυν.	κη. πλ. δ'. ς.	ιδ'. γ. ς.

- κ'. Ἡλιῦ Προφήτε· ψαλ.
 κα'. Συμεών, καὶ Ἰωάννη ὁσίων.
 κβ'. Μαρίας τῆς Μαγδαλένης· ψαλ.
 κγ'. Φωκᾶ, καὶ Ἀπολλινάριε ἱερομάρτ.
 κδ'. Χειρίνης παρθενου· καὶ τῷ ὅσ. Φαντίνε· ψαλ.
 κε'. Ἀννης μήτρ. τῆς Θεοτ. Ἐ τῆς ὁσ. Εὐπραξίας· ψαλ.
 κς'. Παρασκευῆς μάρτ. Ἐ Ἑρμολάε μάρτ. ψαλ.
 κζ'. Παντελεήμον· μεγαλομ. μεγ.
 κη'. Προχώρα, Νικάνορος, καὶ τῷ σὺ αὐτοῖς ἀποσ.
 κθ'. Θεοδότης, καὶ Καλλινίκε μαρτύρ.
 λ'. Σίλα, καὶ Σιλβανῆ ἀποσ.
 λα'. Εὐδοκίμω, καὶ τῆς μάρτ. Ἰελίτης·

Α Ξ Γ Ο Τ Σ Τ Ο Σ.

- α'. Τῶν αἰγ. Μακκαβαίων· ψαλ.
 β'. Ἀνακομνη τῶν λειψ. τῷ περὶ μάρτ. Στεφάνω
 νε, καὶ τῷ ἐπὶ αὐτῶν ἐν Εφέσῳ κοιμ. ψαλ.
 γ'. Ἰσακίε, Δαλμάτρε, καὶ Φαύστρε, ὁσίων.
 δ'. Ἰεζκιήλ προφήτε, Ἐ Στεφάνε Πάπα Ρώμης,
 καὶ τῷ σὺ αὐτῶν.
 ε'. Προδρόμ. τῆς Μεταμορφώσεως, Ἐ μάρτ. Εὐσυγίε.
 ς'. Ἡ Μεταμόρφωσις τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ.
 ὀκταήμ.
 ζ'. Δομετίε μάρτ. Ἐ Δονάτρε ὁσ. ἐπίσημ. τῆς ἑορτ.
 η'. Αἰμιλιανῆ ὁπισκ. καὶ τῆς ἑορτ.
 θ'. Ματθία ἀποσ. ψαλ. καὶ τῆς ἑορτ.
 ι'. Λαυρεντίε, καὶ τῶν σὺ αὐτῶν. ψαλ. Ἐ τῆς ἑορτ.

- ια'. Φωτίε, καὶ Ἀνικήτε μαρτ. καὶ τῆς ἑορτ.
 ιβ'. Εὐπλεῖς ἱερομ. καὶ τῆς ἑορτ.
 ιγ'. Μαξίμου ὁσ. καὶ Ἀπόδοσ. τῆς ἑορτ.
 ιδ'. Περεόρτ. τ' Κοιμήσεως, καὶ ποροφ. Μιχαήλ. ψαλ.
 ιε'. Ἡ Κοίμησις τῆς ὑψοφ. Διοτόκε. ὀκταήμ.
 ις'. Διομήδης μάρτ. ἐπίσημ. τῆς ἑορτ.
 ιζ'. Μύρωνος, ἔ τ' σὺν αὐτῷ μαρτῷ. ἔ τ' ὅσις πατ.
 ἡμῶν Ἡλιε ἐν Καλαβεία, καὶ τῆς ἑορτ.
 ιη'. Φλώρε, ἔ Λαύρε πῶν μαρτ. ἔ τ' ἑορτ.
 ιθ'. Ἀνδρέα, ἔ τ' σὺν αὐτῷ μαρτῷ. καὶ τ' ὅσ. πατ.
 ἡμῶν Μακαρίε τ' βιζαντίε, ἔ τ' ἑορτ.
 κ'. Σαμεὴλ τ' ποροφ. καὶ τ' ἑορτ.
 κα'. Θαδδαίε ἀποσ. ἔ τ' ἀγίας μάρτ. Βάσσης, καὶ
 πῶν γ'. παίδων αὐτῆς, ἔ τ' ἑορτ.
 κβ'. Ἀγαθονίκε μάρτ. καὶ τῆς ἑορτ.
 κγ'. Ἀπόδοσις τ' ἑορτ. ἔ πῶν μαρτῷ. Λέωνε, ἔ Ἀν-
 θέσις. ὀπίσημ.
 κδ'. Τίτε ἀποσ. ὀπισκ. Κεῖτις. ψαλ.
 κε'. Ἀνακομιδὴ τ' λειψάνων Βαρδολομαίε ἀποσ. μετ.
 κς'. Ἀδριανῷ, ἔ Ναταλίας μαρτῷ. μετ.
 κζ'. Ποιμνὴ ὁσ.
 κη'. Μωϋσέως Αἰθίοπρε, ὁσ.
 κθ'. Ἡ ἀποτομὴ τ' αἵγ. Ἰωάννε τ' ποροφ. μετ.
 λ'. Εἰρήναίε, καὶ τ' σὺν αὐτῷ μαρτῷ. ἔ μετ' ὅρετ. τ' ποροδρόμ. ψαλ.
 λα'. Τὰ καταθέσια τ' τιμίας Ζώνης τ' Διοτόκε. ψαλ.

Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ .

- α'. Ἀρχὴ τῆς νέας ἔτους, ἡποικτ' Ἰνδύκτη, ἔ τῆς ὅς.
 Συμειὼν τῆς Στυλίδος, καὶ τῆς ἀγίων μ'. παρθε-
 νομαρτ. γυναικῶν, καὶ Ἀμουῦ αὐτῶν διδα-
 σκάλης, ἔ Ἀειθαλᾶ, καὶ μνήμη τῆς ἑσθραγίας
 Θεοτόκου τῶν Μιασίων. μεγ.
- β'. Μάμαντος μάρτ. ἔ μεθέορτ. τῆς Ἰνδύκτη. ψαλ.
- γ'. Ἀνθίμης ἱερομ. ἔ Θεοκτίστης ὅς.
- δ'. Βαβύλα ἱερομάρτ.
- ε'. Ζακχαρίας πορφ. πατρὸς τῆς Πεθορ.
- ς'. Κυρίλλος ἱεράρχ. ψαλ.
- ζ'. Περεόρτ. τῆς Γεννήσεως. τῆς θουτ. καὶ Σώζοντος μαρτ.
 ψαλ.
- η'. Γενέθλιον τῆς ἑσθραγ. Θεοτόκου. ἐξαήμε.
- θ'. Τῶν ἀγ. Ἰωακίμ, ἔ Ἀννης, ἐπίσημ.
- ι'. Μινοδώρας, Μητροδώρας, καὶ Νυμφοδώρας μαρτ.
 ἔ τῆς ἑορτ.
- ια'. Θεοδώρας ὅς. ἔ τῆς ἑορτ.
- ιβ'. Ἀυτονόμης ἱερομ. ἔ Πέτρος ὁπισκ. ἔ τῆς ἑορτ.
- ιγ'. Ἀπέδοσις τῆς ἑορτ. ἔ τῆς ἑορτ. ἔ τῆς ἑορτ. ἔ τῆς ἑορτ.
 σέως, καὶ μάρτ. Κορνηλίου.
- Σάββατον πορὸς τῆς ἑορτ. Κυριακὴ πορὸς τῆς ἑορτ.
- ιδ'. ἑορτ. τῆς τιμῆς Σταυροῦ. ὁκταήμε. Σάββατον
 μὲν τῆς ἑορτ. Κυριακὴ μὲν τῆς ἑορτ.
- ιε'. Νικήτα μάρτ. ἐπίσημ. τῆς ἑορτ.
- ισ'. Εὐφημίας μάρτ. τῆς ἑορτ. καὶ ψαλ.

ιζ'. Σο-

κ:

- ιζ'. Σοφίας, κ' γ'. αὐτῆς παίδων, κ' τ' ἑορτ.
ιη'. Εὐμυρίε ὅπισκ. κ' ἱερομ. Βάσας, ε' τ' ἑορτ.
ιθ'. Τροφίμω, κ' τ' σὺ αὐτῷ μαρτ. κ' τῆς ἑορτ.
κ'. Εὐσταθίω, κ' τ' σὺ αὐτῷ μαρτ. καὶ τῆς ἑορτ.
κα'. Ἀπόδοσ. τῆς ἑορτ. ε' Κοδράτε ἀπος.
κβ'. Φωκᾶ ἱερομ.
κγ'. Σύλληψις τῆ Περιδρομέω.
κδ'. Θέκλης παρθενομέρετ. ψαλ.
κε'. Ἰωάννης τῆ Θεολόγ. κ' τῆς Εὐφροσύνης ὅσ. ψαλ.
κς'. Νείλω ὅσ. πατ. ἡμ. ὀκταήμ.
κζ'. Καλλιστράτε, καὶ Ἐπιχάρειω τῶν μαρτ καὶ τῆς
ἑορτ.
κη'. Χαρίτων ὅσ. κ' τῆς ἑορτ.
κθ'. Ἀρχαγγέλω Μιχαήλ, κ' ὅσ. Κυριακῆ. ὀκταήμ.
λ'. Γρηγορίω τῆς μεγάλης Ἀρμενίας ἱερομ. κ' τ' ἑορτ.

Ο Κ Τ Ω Β Ρ Ι Ο Σ .

- α'. Ἀνανίω ἀπος. ε' ὅσ. Ῥωμανῶ. ψαλ. κ' τ' ἑορτ.
β'. Κυπριανῶ ἱερομ. κ' Ἰσίδωρος, ε' τῶν ἑορτ.
γ'. Διονυσίω τῆ Ἀρεοπαγίτε ἱερομ. ε' ἀπόδ. τ' ἑορ-
τῆς τῆ ὅσ. Νείλω.
δ'. Ἰεροθέω ἱεράρχω, καὶ τῆς ἑορτ.
ε'. Μαμέλχης μαρτ. ε' τ' ἑορτ.
ς'. Θωμᾶ ἀπος. ε' ἀπόδ. τῆς ἑορτ.
ζ'. Σεργίω κ' Βάκχω μαρτ.
η'. Πελαγίας ὁσίας.

θ'. Ἰα-

θ'. **Ἰακώβου ἀποστ. ψαλ.**

ι'. Εὐλαμπίας, καὶ Εὐλαμπίας μαρτ.

ια'. **Φιλίππου ἀποστ. τ' ζ'. Διακ. ἐ μάρτ. Ζηναΐδος.**
ψαλ.

ιβ'. Πέτρος, Ταραχὴ, ἐ Ἀνδρονίκου μαρτ.

ιγ'. Κάρπος, ἐ Παπύλου μαρτ.

ιδ'. Ναζαρείου, Πετροσίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτ.

ιε'. Λακκιανῶν μάρτ.

ισ'. Λογγίνου τῷ ἐκατοντάρχῃ.

ιζ'. Ὡσιὲ τῷ πατρὶ.

ιη'. **Λουκᾶ ἀποστ. ἐ Ματθαίου. ψαλ.**

ιθ'. Οὐάριου μάρτ.

κ'. Ἀρτεμίου μάρτ.

κα'. Ἰλαρίωνος ὁσ.

κβ'. Ἀβερκίου τῷ ἰσαποστόλῃ.

κγ'. **Ἰακώβου τῷ ἀδελφοθέῃ. ψαλ.**

κδ'. Ἀρέτα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτ.

κε'. Μαρκιανῶν, ἐ Μαρτυρίου μαρτ.

κς'. **Δημητρίου μεγαλομ. καὶ μηήμη τῷ φοβερῷ Σισ-
μῷ. μέγ.**

κζ'. **Νίσσορος μάρτ. καὶ μεθίουτ.**

κη'. Τερεντίου, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν μαρτ.

κθ'. Ἀναστασίας ὁσ. καὶ τῷ ὁσ. Ἀβρααμίου.

λ'. Ζηνοβίου, ἐ Ζηνοβίας μαρτ. καὶ ἱερομ. Μαρκίαν-
νῷ ἐπισκ. Καταίνης.

λα'. Στάχυος, καὶ τῷ σὺν αὐτῷ ἀποστ.

NOEM.

Ν Ο Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ .

- α'. Τῶν ἀγίων πάντων, καὶ τὴν Ῥωμανικὴν Ἐκκλησίαν, Ἐτ' ἀγ. Κοσμά, Ἐ Δαμιανὸν ἀναργύρον . μεγ.
- β'. Ἀκινδυνίε, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτ. καὶ μνήμη πάντων τῶν Κεκοιμημένων .
- γ'. Ἀκεψιμῶ, Ἐτ' σὺν αὐτ. Ἐ Ἰωαννικίε τῷ ὁσ.
- δ'. Νικάνδρου ἱερομάρτ.
- ε'. Γαλακτίωνος, καὶ Ἐπιδήμης μαρτ.
- ς'. Παύλου τῷ ὁμολ. καὶ ὁσ. Λεονάρδου .
- ζ'. Αὐκτε, καὶ Ταυρίωνος μαρτ.
- η'. Σωάξις τῷ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ, καὶ πσιῶν τῶν ἐπεσχυνίων Δυναμέων . μεγ.
- θ'. Μιθόριτ. Ἐ Ἀγ. καὶ Ὀνησιφόρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτ. ψαλ.
- ι'. Ὁρίστ, Μιωνῶ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτ. καὶ ὁσ. πατ. ἡμ. Θεοδώρου τῷ Στυδίτῃ . ψαλ.
- ια'. Βαρδολομαίε τῷ νέε ὁσ. ὀκταήμ.
- ιβ'. Ἰωάννου τῷ Ελεήμ. ἱερέε, καὶ ἱερομ. Ἰώσαφατ, καὶ ὁσ. Νάιε τῷ φιλοσόφῃ . ψαλ. καὶ τῷ ἑορτ.
- ιγ'. Ἰωάννου τῷ Χρυσοστόμῃ . μεγ. καὶ τῷ ἑορτ.
- ιδ'. Φιλίππου ἀποσ. ψαλ. καὶ τῷ ἑορτ.
- ιε'. Σαμωνᾶ, Γερίε, καὶ Ἀβίβε μαρτ. καὶ τῷ ἑορτ.
- ισ'. Ματθαίε ἀποσ. ψαλ. Ἐ μάρτ. Βαρλαάμ, καὶ τῷ ἑορτ.
- ιζ'. Γρηγορίε τῷ θαυματουργῷ . ψαλ. καὶ τῷ ἑορτ.
- ιη'. Πλά-

ιη'. Πλάτων Θ. μάρτ. καὶ ἀπόδοσ. τῆς ἑορτ.

ιθ'. Αὐδιεῖ τῷ ὄροφ.

κ'. Προϊόρτ. τῷ Εἰσόδῳ τῷ Θισί. καὶ Γρηγορίου ὁσ. ψαλ.

κα'. Ἡ Εἰσόδος ἐν τῷ ναοῦ τῷ ἱερωγ. Θισιόκου. ἑορτὴ
τετραήμερος.

κβ'. Κηκιλίας μάρτ. καὶ τῆς ἑορτ.

κγ'. Ἀμφιλοχέε ἐπισκ. καὶ Ἀρχέπασ, καὶ Φιλήμονος
ἀποστόλ. καὶ τῆς ἑορτ.

κδ'. Γρηγορίου ἐπισκ. καὶ ἀπόδοσ. τῆς ἑορτ.

κε'. Κλήμεντος Πάπα Ρώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας,
ἐ τῷ μάρτ. Αἰκατερίνης, καὶ Μαρκερίου. ψαλ.

κς'. Ἀλυπίου ὁσ.

κζ'. Ἰακώβου τῷ Πέρσῳ μάρτ.

κη'. Εἰρηνάρετ μάρτ.

κθ'. Στεφάνου, καὶ τῷ σὺν αὐτῷ ὁσιομάρτ. καὶ μάρτ.
Παραμόνου.

λ'. Ἀνδρέου τῷ ἀποστόλῳ. μιγ.

Δ Ε Κ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ.

α'. Ναὺμ ὄροφ. ἐ μεθεορτ. τῷ Ἀνδρέῳ.

β'. Ἀββακὺμ ὄροφ.

γ'. Σοφοτίου ὄροφ. καὶ τῶν μαρτ. Ἰνδίου, καὶ Δόμνας.

δ'. Βαρβαράς μάρτ. καὶ ὁσ. πατ. ἡμ. Ἰωάννου Δα-
μασκίου. ψαλ.

ε'. Σάβα ὁσ. ψαλ.

ς'. Νικολάου ἐπισκ. Μύρων. μιγ.

ζ'. Ἀμβροσίου ἐπισκ. ψαλ. ἐ μάρτ. Σαβίνου.

η'. Πετ-

- η'. **Περίορτ. τ' Συλλήψ. καὶ Παπαπὶς ὁσίς. ψαλ.**
 θ'. **Ἡ Σύλληψις τ' ἀγίας Ἀννης, ὀκταήμ.**
 ι'. **Μιλῶν, Ερμολύος, καὶ τ' σὺν αὐτοῖς μαρτ. καὶ τ' ἑορτ.**
 ια'. **Δανιὴλ τῷ Στυλίτῃ ὁσ. καὶ τῆς ἑορτ.**
 ιβ'. **Σπυριδων ὁ ὁπισκ. καὶ τῆς ἑορτ.**
 ιγ'. **Εὐσταθίου, Αὐξεντίου, Εὐθυμίου, καὶ τ' σὺν αὐτοῖς, Ἐλκίας τ' παρθενομάρτ. ψαλ. Ἐφ' ἑορτ.**
 ιδ'. **Θύρσος, Λακίος, Ἐτ' σὺν αὐτοῖς, καὶ τ' ἑορτ.**
 ιε'. **Ἐλφιδεῖς ἱερωμ. καὶ τῆς ἑορτ.**
 ις'. **Ἀγλαΐα πορφ. Ἐ μαρτ. Μαρίνος, Ἐ ἀπόδ. τ' ἑορ. Σάββατον τῇ ποροπατόρον. Κυριακὴ τῇ ποροπατ. Σάββ. πρὸ τ' Γεννήσεως. Κυριακὴ πρὸ τ' Γεννήσεως.**
 ιζ'. **Δανιὴλ τῷ ποροφ. Ἐ γ'. ἀγίων παίδων.**
 ιη'. **Περίορτ. τῆς Χειρὸς Γεννήσεως, καὶ μάρτ. Σεβαστιανῶν, καὶ τῶν σὺν αὐτῶν.**
 ιθ'. **Περίορτ. Καὶ μαρτ. Βονιφάτιος, Ἐ Ἀθηνόδορος.**
 κ'. **Περίορτ. καὶ ἱερωμ. Ἰγνατίος.**
 κα'. **Περίορτ. καὶ μάρτ. Ἰελαβίης.**
 κβ'. **Περίορτ. καὶ ὁσιομ. Ἀναστασίας.**
 κγ'. **Περίορτ. καὶ τῶν δέκα ἐν Κρίτῃ μαρτύρ.**
 κδ'. **Ἡ παρθενοτ' Χειρὸς Γέννων, καὶ μάρτ. Εὐθυμίας.**
 κέ'. **Ἡ Γέννησις τῷ κυρίῳ ἡμ. Ἰησοῦ Χειρὸς. Ὀκταήμ.**
 κς'. **Ἡ σὺν ἁγίῃ τῆς Θεοτόκου, καὶ ἱεράρχ. Εὐθυμίου, ἐπίσημ.**
 κζ'. **Στιφάνος ποροτομαρτ. ψαλ. καὶ τ' ἑορτ.**

κη'. Τῶν

κη'. Τῶν μαρτύρων δυσμηρέων ἐν Νικομηδείᾳ, καὶ
τῷ Στεφάνῳ θαυματουργῷ, καὶ τῇ ἑορτῇ.

Σάββατον μὲν τῷ Γένν. Κυριακὴ μὲν τῷ Γέννησιν.

κθ'. Τῶν ἁγ. Νηπίων ὑπὸ Ἡρώδῃ ἀναιρεθέντων,
ψαλ. καὶ ὅσ. Μαρκέλλου, ἔσ' ἑορτῇ.

λ'. Ἀγυσίας τῆς μάρτυρος καὶ τῆς ἑορτῆς.

λα'. Ἀπόδοσις τῇ ἑορτῇ καὶ ὅσ. Μελάνης, καὶ μάρτ. Μαρ-
τίνου.

ΙΑΝΝΟΤΑΡΙΟΣ.

α'. Ἡ κατασπέρκα Πιεύου τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστῷ, καὶ τῷ ἁγ. Πατριάρχῳ πατρὶς ἡμῶν
Βασιλείῳ τῷ μεγάλῳ. μεγάλη ἡ ἑορτὴ.

β'. Σιλβέρου Πάπα Ρώμ., ἔσ' προεόρτ. τῷ φῶτι. ψαλ.

γ'. Μαλαχίᾳ προφήτῃ, καὶ προεόρτ. ἔσ' μάρτ. Γορδίου.

δ'. Ἀμμάς μάρτ. ἔσ' προεόρτ. ἔσ' ὅσ. Φωσφείας.

ε'. Παραμονὴ τῇ φώτῃ, ἔσ' τῷ ὅσῳ Παύλῳ τῷ Θηβ.

ς'. Ἡ Βάπτισις τῷ Κυρίῳ. Ὀκταήμε.

ζ'. Τὸ μῦθιον, καὶ Σύναξις τῷ Βαπτισμῷ. ὁπίσκει.
Σάββατον, καὶ Κυριακὴ μὲν τὰ φῶτα.

η'. Δομνίκας τῆς ὁσίας, καὶ τῇ ἑορτῇ.

θ'. Πολυδύκτης μάρτυρος, καὶ τῇ ἑορτῇ. (ψαλ.

ι'. Γρηγορίου ὁπίσκ. Νύσσης πατ. ἡμῶν, καὶ τῇ ἑορτῇ.

ια'. Θεοδοσίᾳ τῷ Κοινοβιάρχῳ, ἔσ' ἑορτῇ.

ιβ'. Ταπανῆς μάρτ. ἔσ' ἑορτῇ.

ιγ'. Ἐρμούλου, ἔσ' Σφατονίου μάρτ. ἀπέδοσις τῇ ἑορτῇ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ, ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΟΡΤΗΣ,

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΙΤΩΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ο ΙΕΡΕΥΣ ΛΕΓΕΙ.

Ἐλογημένη ἡ βασιλεία τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

Ὁ χρεὼς. Ἀμὲν.

Π Ἀντὶς ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς ἔθαινοῖς, ἀγαθήτω τὸ ὄνομά σε. ἐλθέτω ἡ βασιλεία σε, γρηθήτω τὸ θέλημά σε, ὡς ἐν ἔθαινω, καὶ ἐπὶ τῇ γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιέσιον δὲς ἡμῖν σήμερον. Ἐἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεθα τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμῶς εἰς πειρασμόν. ἀλλὰ ῥύσαι ἡμῶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς.

Ὅτι σε εἰσὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χρεὼς. Ἀμὲν.

Δ Ὅσα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Τὸ μὲν λέγουσιν γ.

Α

ΚΥ-

ΚΥρίε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις * καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου. τὸ δὲ, β'.

ΙΣΤΕΟΝ, ΟΤΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΛΙΤΑΙΣ

ἓνα μόνον λόγον ᾠδὴν ᾠδὴν, ὡς τάξιται.

ΤΗ. Β'.

Ψαλ. γ'.

ΚΥρίε ² πῶς ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με * πολ-
λοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου * ἐκ' ἐστὶ σωτηρία αὐτῶν
ἐν τῷ θεῷ αὐτῶν.

Σὺ δὲ κύριε ἀνπλήπτωρ μου εἶ * δόξα μου, καὶ ὑψώ-
σις κεφαλῆς μου.

Θωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα * καὶ ἐπήκουσέ μου
ἐξ ὀρέων ἀγίων αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην ἐν ὑπνώσει * ἐξηγέρθην ὅτι κύ-
ριος ἀνπλήφεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαῶν * ἧς κύκλω
συνεπιπεδεμόνων μοι.

Ανάστα κύριε, σωσόν με ὁ θεός μου * ὅτι σὺ ἐπάταξας
πάντας τοὺς ἐχθραίοντάς μοι ματαίως.

Ο δόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας * τὴν κύριον καὶ
ἡ σωτηρία, καὶ ὅτι τὸ λαόν σου ἡ δόξα σου.

ΤΗ. Γ'.

Ψαλ. λζ'.

ΚΥρίε * μὴ τὰ θυμῶν σου ἐλέγξης με * μὴ δὲ τὴν
τῇ ὀργῇ σου παροδύσῃς με.

Ὅτι

Οὐ πὶ τὰ βέλη σε ἐνεπάγησάν μοι ὧς ἐπέστη-
ξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρα σε .

Οὐκ ἔστιν ἰασις ἐν τῇ σαρκί μου , ἀπὸ προσώπου τῆς
ὀργῆς σε * ἐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προ-
σώπου τῆς ἀμάρταν μου .

Οὐ π αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου ὥς ἐν
φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ .

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλοπές μου ἀπὸ προ-
σώπου τῆς ἀφροσύνης μου .

Εἰ ταλαιπώρηται ὧς κατεκάρφθην ἕως τέλους * ὅλῳ
τῇ ἡμέρᾳ σκυθερπάζων ἐπορεύμην .

Οὐ π αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων * καὶ ἐκ
ἔστιν ἰασις ἐν τῇ σαρκί μου .

Εἰ κακώθην , καὶ ἐταπινώθην ἕως σφόδρα * ὠρύομαι
ἀπὸ συναγμῆς τῆς καρδίας μου .

Κύρει ἐναντίον σε πᾶσα ἡ ὀπιθυμία μου * καὶ ὁ σε-
ναγμός μου ἀπὸ σε * ἐκ ἀπεκρύβη .

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη , ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰχὺς μου *
καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου , καὶ αὐτὸ ἐκ ἔστι μετ'
ἐμῆς .

Οἱ φίλοι μου , καὶ οἱ πλησίον μου ὀξεναντίας μου ἤγχι-
σαν , ὧς ἔστησαν * καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστη-
σαν .

Καὶ ὀξεβιάζοντο οἱ ζητῶντες τὴν ψυχὴν μου * καὶ
οἱ ζητῶντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητας , καὶ
δολιότητας ὅλῳ τῇ ἡμέρᾳ ἐμελέτησαν .

Εγὼ ὅς ὥσεί κωφὸς ἐκ ἡκκόν * καὶ ὥσεί ἀλαλῶ ἐκ ἀνοιγῶν τὸ σῶμα αὐτῆς .

Καὶ ἐχρόμιον ὥσεί ἀνδρῶπῶ ἐκ ἀκέων * ἔκ ἐκ ἔχων ἐν τῷ σῶματι αὐτῆς ἐλεγμὸς .

Οπὶ ὅπῃ σοὶ κύρει ἡλπιστα * σὺ εἰσακέσῃ κύρει ὁ Θεὸς μου .

Οπὶ εἶπον μήποτε ὀπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου * ἔ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμονησαν .

Οπὶ ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔποιμῶ * καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ὅτι δὴ παντός .

Οπὶ τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγέλω * ἔ μεμνηθήσεται ἡ καρδία μου τῆς ἀμνηστίας μου .

Οἱ ὅς ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κραταίωνται ἡ καρδία ἐμέ * ἔ ἐπληθύθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως .

Οἱ ἀνταποδίδοντές μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιεβαλλόν μου * ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθοποιῶν .

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύρει ὁ Θεός μου, μὴ ἀποσῇς ἀπ' ἐμοῦ * πόρχεις εἰς τὴν βοήθειάν μου κύρει ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου .

ΤΗ. Δ'.

Ψαλ. ξβ'.

Ο Θεὸς * ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθεύω * εἰδὶ - ἦ ψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλάς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ, ἔ ἀβάτω καὶ ἀνύδρῳ .

Οὕτως * ἐν τῇ ἀγίᾳ ὠφθίλω σοι * τῷ ἰδεῖν τὴν δύ - ἦ ναμίν σε, καὶ τὴν δόξαν σε .

Οπ

ΟΡΘΡΟΝ.

5

Ο π κρείσσον τὸ ἔλεός σε ἔσθ' ζωάς * τὰ χεῖλη μου
ἐπαινέσουσί σε .

Ο ὑπὸς ἐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου * καὶ ἐν τῷ ὀνό-
ματί σε ἀρῶ τὰς χεῖρας μου .

Ω , ἐκ σίατο , ἐ πόπιτο ἐμπλησθή ἡ ψυχὴ
μου * ἐ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσῃ τὸ σῶμα μου .

Ε ἰ ἐμνημόνεόν σε ὅτι τ' ἐρωμῆς μου * ἐν τοῖς ὀρθοῖς
ἐμελέπων εἰς σέ .

Ο π ἐγλήθης βοηθός μου * ἐ ἐν τῇ σπέπῃ τῇ περύ-
γων σε ἀγαλλιάσομαι .

Ε κολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σε * ἐμὲ ὃ ἀντελάβετο
ἡ δεξιὰ σε .

Α ὑπὸ δὲ εἰς μάτις ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου *
εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τ' γῆς .

Π αραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας * μαρτίδες ἀλω-
πέκων ἔσονται .

Ο δὲ βασιλεὺς ἀφρανθήσεται ὅτι τῷ Θεῷ , ἐπαγ-
νεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνίων ἐν αὐτῷ * ὅτι ἐνέφραγνεν σῶμα
λαλόωντων ἄδικα .

Δ ὅσα Πατεὶ ἐ Τίς , καὶ Ἀγίῳ Πνέματι * νυνὶ καὶ
αἰ , ἐ εἰς ὅν αἰῶνας τῇ αἰώνων ἀμὴν . **Α** λλ.
ἀλλ. ἀλλ. δόξα σοι ὁ Θεός . **γ** .

ΤΗ. Ε'.

Ψαλ. πζ'.

Κ τ' εἰς ὁ Θεὸς τ' σωτηρίας μου * ἡμέρας ἐκέ-
* ραζα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐναιπύον σε .

Α 3

Ε. ἰσαλ-

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σε ἡ πρῶτος μου * ἡλὶνον τὸ
 εἶς σε εἰς τὴν δέξιν μου .

Οτι ἐπλήσθη καρπῶν ἡ ψυχή μου * καὶ ἡ ζωή μου τῷ
 αἵματι ἡγήγησε .

Προσελογίζωμαι μὴ τῷ καταβαινόντων εἰς λάκκον *
 ἐγενήθην ὥστε ἄνθρωπον ἀξιοῦνται ἐν νεκροῖς
 ἐλεύθερον .

Ωσεὶ τραυματίαν καθεύδοντες ἐν τάφῳ , οἳ ἐκ
 ἐμνήσθης ἐπὶ * καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σε ἀπώδη-
 σαν .

Εἴδεντό με ἐν λάκκῳ καρποτάτῳ * ἐν σκότεινοῖς , καὶ
 ἐν σκιᾷ θανάτου .

Εὖν' ἐμέ ἐπεσπείχθη ὁ θυμός σου * καὶ πάντας τοὺς
 μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ .

Εμάκρυνας τοὺς γνωστές μου ἀπ' ἐμοῦ * ἔδεντό με
 βδέλυγμα ἑαυτοῖς .

Παρεδόθην , καὶ ἐκ ἐξεπορδύομαι * οἱ ὀφθαλμοί μου
 ἠδένησαν ἀπὸ πτωχείας .

Εκέκραξα πρὸς σὲ κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν * διεπέ-
 τασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου .

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια * ἢ ἰατροὶ ἀνα-
 στήσῃσι , ἃ ἐξομολογήσονται σοι ;

Μὴ διηγῇσέ τίς ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου * ἢ ἀλή-
 θειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ ;

Μὴ γνωστὴσέ τίς ἐν τῇ σκότει τὰ θαυμάσιά σου * καὶ
 ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ὀπληθυσμένη ;

Καὶ γὰρ

Κ αὐτὸ πρὸς σὲ κύριε ἐκέκραξα * ἃ τὸ πρὸς ἡ πρὸς-
σῶχή με πρὸςθάσει σε.

Γ να τί κύριε ἀπωθῆς τὴν ψυχὴν μου * ἀποσρέφεις
τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Παχὺς ἔμι ἐγὼ ἃ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου ἔψα-
θεις δὲ ἐταπινώθην, καὶ ἐξηπορήθην.

Ε π' ἐμὲ διήλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου
ἐξετάραξάν με * ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλυν
τὴν ἡμέραν περιέχον με ἅμα.

Ε μακρυνάς ἀπ' ἐμοῦ φίλον, καὶ πλησίον * καὶ ὅτι
γνωστὸς με ἀπὸ τῆς παιδείας.

ΤΗ. ΕΚΤ'.

Ψαλ. ρβ'.

Ε ὑλόγη ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον * ἃ πάντα *
τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ε ὑλόγη ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον * καὶ μὴ ἐπιλανθάνε
πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ ὃν διλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου * τὴν ἰσχυρίαν
πάσας τὰς νόσεις σου.

Τ ὃν λιξέμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου * τὴν σεφανεῖντα
σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τ ὃν ἐμπιπλῶντα ἃ ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου * ἀνα-
καμνισθήσεται ὡς ἀετὶς ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος * καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς
ἀδικημένοις.

Ε γνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτῆς τῷ Μωϋσῇ * τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτῆς .

Οἰκτίρων ¹ , καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρόθυ-
μος , ἐπολύελε * ἐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, ἐδὲ
εἰς τὸ αἰῶνα μνησθεῖ .

Οὐκ ἔτι τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν * ἐδὲ ἔτι τὰς
ἀμάρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν .

Οπῇ τὸ ὕψος τῆς ἐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς * ἐκραταίωσε
κύριος τὸ ἔλεος αὐτῆς ὅτι σὺ φοβεμένος αὐτὸν .

Καθὼς ἀπέχουσιν ἀνατολὰ ἀπὸ δυσμῶν * ἐμάκρυ-
νεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν .

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱὸς * ὠκτεῖρησε κύριος τὰς
φοβεμένους αὐτὸν .

Οπὶ αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν * ἐμνήσθη ὅτι χεῖς
ἐσμεν .

Ανθρώπων ὥσπερ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτῆς * ὥσπερ
ἀνθὸς τῆς ἀγρῶς ἔτινος ὄξανθήσεται .

Οπὶ πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐταῖς , ἐχὺν ὑπάρξει * ἐ
ἐκ ὅτι γνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτῆς ;

Τὸ δὲ ἔλεος τῆς κυρίας ἀπὸ τῆς αἰῶνος * ἐῖως τῆς
αἰῶνος ὅτι τὰς φοβεμένους αὐτὸν .

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς ὅτι υἱοῖς υἱὸν τοῖς φυλάσσει
τὴν ἡγιασμένην αὐτῆς * ἐμνημόνευσε τῇ ἐντολῶν αὐτῆς
τὰ ποιῆται αὐτάς .

Κύριος ἐν τῇ ἐρανῷ ἡτοίμασε τὸ θρόνον αὐτῆς * καὶ
ἡ βασιλεία αὐτῆς πάντων δεσπόζει .

Εὐλο-

Ε' υλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ * δυνα-
τοὶ ἰσχύϊ ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ * τῇ ἀκῆσιν τῇ φωνῇ
τῇ λόγων αὐτοῦ. *

Ε' υλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ * λει-
τεργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. *

Ε' υλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ * ἐν παντὶ
τόπῳ τῇ δεσποτείας αὐτοῦ. *

Ε' υλόγη ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον.

ΤΩ. ΣΑΒ.

Ψαλ. ρμβ'.

Κ Υἱε εἰσάκουσον τῇ παρορμήσει μου * ἐνώτισε τῇ
δεήσει μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Ε' εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου * καὶ μὴ εἰσέλθῃς
εἰς κρίσιν μου τῇ δέξει σου.

Ο' πῶς δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν * ὅτι
κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου.

Ε' ταπείνωσεν εἰς γλῶττι ζῶν μου * ἐκείνη με ἐρ-
σκοτεινοῖς ὡς νεκρὸς αἰῶν.

Κ αἱ ἠκηδύασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμα μου, ἐν ἐμοὶ ἐτα-
ράχθη ἡ καρδία μου * ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων ἐμ-
λέησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου.

Ε' ν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων * διεπέτασα
πρὸς σὲ τὰς χεῖρας μου.

Η' ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι * ταχὺ εἰσάκουσον μου
κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμα μου.

Μ η

Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ * καὶ ὁμοιωθήσομαι, τοῖς καταβάλλουσιν εἰς λάκκον.

Α' κερδὸν ποίησόν μοι τὸ περὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ὅπῃ σοὶ ἤλπισα * γνώρισόν μοι κύριε ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι.

Ο' τι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου * ἔξελεῖ με ἐκ τῆς ἐχθρῶν μου κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τῷ ποιῆν τὸ θέλημά σου * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου, τὸ πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσῃ με ἐν γῇ ὁδοῦ σου. * * *

Ε' νεκρὸν τῷ ὀνόματός σου κύριε * ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου.

Ε' ξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου * καὶ ἐν τῇ ἐλπίδι σου ἔξολοθρεύσεις ὅσον ἐχθρὸς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τὰς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου * ὅπῃ ἐγὼ δέξομαι σε εἰμὶ, εἰσάκουσόν μου κύριε ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου, ἵνα μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δέλων σου.

Τὸ πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν * ὁδηγήσει με ἐν γῇ ὁδοῦ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ * καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νυνὶ καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς ὅν αἰῶνα * τῶν αἰώνων.

Α' μὲν.

Α' ἀλληλέϊα ἀλλ. ἀλλ. δόξα σοι ὁ Θεός. γ'.

Εν τοῖς ὁσέθροις, ἐν οἷς ἐκ εἰσέλθῃ τὸ Εὐαγγέλιον, μόνον ἐκ τῶν εἰρηνικῶν λέγομεν, Ἐν εἰρήνῃ.

Ἀνπλαβεῖ. Τῆς παναγ. καὶ Εὐχὴν.

Ο' δ' ἐπὶ

Ὁ ὁμιλῶν.

ΕΝ εἰρήνῃ τῇ κυρίῃ δεηθῶμεν. **ὁ χρεός. Κ**ύριε ἐλέησον.

Υπὲρ τῆ ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆ σωτηρίας τῆς ψυχῶν ἡμῶν τῇ κυρίῃ δεηθῶμεν. **Κ**ύριε ἐλέησον.

Υπὲρ τῆ εἰρήνης τῇ σύμπαντος κόσμου, δ'σαθείας τῆς ἀγίων τῇ Θεῷ ἐκκλησιῶν, ὧς τῇ πάντων ἐνώσεως τῇ κυρίῃ δεηθῶμεν. **Κ**ύριε ἐλέησον.*

Υπὲρ τῇ ἀγίᾳ οἴκῳ τέττε, καὶ τῇ μὲν πίστεως δ'λαβείας καὶ φόβῳ Θεῷ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ. τῇ κυρίῃ δεηθῶμεν. **Κ**ύριε ἐλέησον.

Υπὲρ τῇ πάπᾳ ἡμῶν **Ν.** τῇ πρῶτῃ πρεσβυτερίᾳ τῇ ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τῇ κλήρῳ, καὶ τῇ λαῷ, τῇ κυρίῃ δεηθῶμεν. **Κ**ύριε ἐλέησον.

Υπὲρ τῇ δ'σεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τῇ παλατίᾳ, καὶ τῇ στρατοπέδῳ αὐτῶν. τῇ κυρίῃ δεηθῶμεν. **Κ**ύριε ἐλέησον.

Υπὲρ τῇ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τῆς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τῇ κυρίῃ δεηθῶμεν. **Κ**ύριε ἐλέησον.

Υπὲρ τῇ ἀγίας μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας, καὶ τῶν ἐν πίστει οἰκέντων ἐν αὐταῖς τῇ κυρίῃ δεηθῶμεν. **Κ**ύριε ἐλέησον.

Υπὲρ δ'κρασίας αἰῶρον, δ'φορείας τῇ καρπῶν τῇ γῆς, καὶ καρπῶν εἰρηνικῶν, τῇ κυρίῃ δεηθῶμεν. **Κ**ύριε ἐλ.

Υπὲρ

Τ πέρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῇ σωτηρίας αὐτῶν, τῷ κυρίῳ δεηθῶμεν. **Κ** ὑεὶ ἐλέησον.

Τ πέρ τῷ ῥυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ ~~πάσης~~ θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τῷ κυρίῳ δεηθῶμεν. **Κ** ὑεὶ ἐλ.

Α ντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χερί. **Κ** ὑεὶ ἐλέησον.

Τ ῆς παναγίας ἀχεράντης, ἁγιοδοκῆς, ἐνδόξης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ αἰεὶ παρθένου Μαρίας, μὴ πάντων τῶν ἁγίων μνημονόσαντες, ἑαυτοὺς ἑ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα. **Σ** οὐ κύριε.

Εὐχή.

Ε Ὑχαίς ἡμῶν σοι κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, πᾶς ἐξαναθήσαντι ἡμᾶς ἐκ τῆς κοιτῆς ἡμῶν, καὶ ἐμβαλόντι εἰς τὸ σῶμα ἡμῶν λόγον αἰνέσεως, τῷ προσκυνεῖν, καὶ ὁπκαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. Καὶ δεόμεθα σε τοῖς σόις οἰκτιρμοῖς, τῇ σῇ χρηστότητι, ἣ πάντοτε ἐχρήσω πρὸς τὴν ἡμετέραν ζωὴν. Καὶ νυνὶ ἐξαπόστολον τὴν βοήθειάν σου ὅτι τὰς ἐσώτας πρὸ πρὸς τῆς ἁγίας δόξης σου, ἑ ἀπεκδεχομένης τὸ πρὸς σε μέγα καὶ πλάσιον ἔλεος. Καὶ δὸς αὐτοῖς μὴ φόβου, ἑ ἀγάπης πάντοτε σοι λατρεῖν, αἰνεῖν, ὑμνεῖν, προσκυνεῖν τὸ ἀνεκδιήγητόν σου ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἑ προσκύνησις πρὸς Πατρί, καὶ τῷ

τῷ Υἱῷ, ὃ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νυνὶ ὃ αἰ, καὶ εἰς
τὰς αἰῶνας τῷ αἰώνων. Ὁ Χορὸς, Ἀμὲν.

Ὁ Ἱερεὺς, Εἰρμύη πᾶσι. Ὁ χορὸς. Καὶ τῷ πνεύ-
ματί σου. Εἶπα ὁ Ἱερεὺς ψάλλει καὶ τὸ ἦχον τῆς ἑορ-
τῆς λιτῆς, ἢ τῆς ἑορτῆς, τὸ

Θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν δολομηδύς,
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. Ὁ χορὸς απο-
κρίνεται. Θεὸς κύριος ὃ ἐπέφανεν ἡμῖν. Ἱερεὺς.

Ἐξομολογήσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Θεὸς.

Κυκλώσαρτες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου
ἡμυνάμην αὐτὸς. Θεὸς.

Παρά κύριος ἐγένετο αὐτῇ, καὶ ὅτι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν. Τροπία καθ' ἡμέραν.

Ἰστέον, ὅτι ἐν ταῖς λιταῖς τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι τῶν Τριακοσῶν πρὸ
τῆς Γεννήσεως, καὶ τῷ νηστειῶν πρὸ τῆς Πάσχα, ἀντὶ τῆς,
Θεὸς κύριος, λίτομεν ἀλληλεΐαριον: Ἐκ νυκτὸς, σὺ
τοῖς ὕμνοις ἑκατοικοῖς κατ' ἦχον. Ὁ ὕψιστος, καθ' ἡμέραν.
τῇ β'. Πρεσβείαις τῷ ἀσωμάτῳ.

τῇ γ'. Πρεσβ. τῷ πνεύματι.

τῇ δ'. καὶ τῇ ε'. Δυναμίαι τῆς σαυρῆς.

τῇ ε'. Πρεσβείαις τῷ ἀποστόλῳ.

Ἀλληλεΐα ἀλλ. ἀλλ.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθεῖς τὸ πνεῦμα μου πρὸς σὲ ὁ
Θεὸς, διότι φῶς τὰ πνεύματα σου ὅτι τῆς
γῆς. Ὁ χορὸς. Ἀλλ. γ'.

Διδακτοῦν μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, πέ-
 παυται γὰρ ὁ ἀσεβὴς πᾶς, ὃς ἐ μὴ μάθῃ διδακτοῦν
 ἐπὶ τῇ γῆς, ἀλήθειαν ἐ μὴ ποιήσῃ. **ὁ χρ. Α' λλ. γ'.**
Α' ρθήτω ὁ ἀσεβὴς, ἵνα μὴ ἴδῃ τὸ δόξαν κυρίου, κύριε
 ὑψηλός σε ὁ βραχίων, καὶ ἐκ ἡδίστων, γινώσκοντες δὲ
 αἰχμυδῆσαν: **ὁ χρ. Α' λλ. γ'.** καὶ ὁ Ἰερὺς πα-
 λιν λέγει, **Α' λλ. ἀλλ. ἀλλ.**

Ἵμνοι ἱερατικοὶ ἤχ. α'.

Ε' Ξεγαυρόντες τῷ ὕπνῳ, προσπιπόμεν σοι ἀγαθὲ,
 καὶ τῇ ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοᾷμεν σοι βασιλεῦ,
 ἁγίῳ, ἁγίῳ, ἁγίῳ. **πρεσβείαις Ν.** ἐλέησον καὶ
 σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Μετὰ πασῶν τῇ ἐρανίῳ δυνάμεων χειρα-
 κῶς παρ' ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν τεισάριον
 ἀναπέμποντες αἶνον, ἁγίῳ, ἁγίῳ, ἁγίῳ εἰ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν. **πρεσβείαις τῇ ἀγίῳ σε, ἐλέησον &, σῶ-**
σον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Σωματικῆς μορφώσεσι τῇ ἀσωμάτων δυνά-
 μεων, πρὸς νοεράν καὶ αἰὸν ἀναγόμενοι ἐν-
 νοιαν, ὁ ἱεραγὶς μελωδήματι τεισποσάτε θεότη-
 τος δεχόμενοι ἑλλάμψιν, χειρακῶς βοήσωμεν, ἁγίος,
 ἁγίος, ἁγίος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. **πρεσβείαις τῇ θεοτόκῃ**
ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τετα-

Τεσσαρτικοὶ ἦχ. β'.

Τ Ἀς ἄνω δυνάμεις μιμνήσκει ὅτι τῇ γῆς, ὅπνικιον ὕμνον προσφέρω σοι ἄγαθὲ, ἅγιε, ἅγιος, ἅγιος. πρεσβείαις **Ν.** ἐλέησον, Ἑ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ.

Α Κτίσε φύσις ἡ τῇ ὅλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοιξον· ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἰνεσίαν σου, βοᾶντες, ἅγιε, ἅγιε, ἅγιε· πρεσβείαις τῇ ἀγίων σου, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν,

Τ Οὐ ὄρθρᾳ ἐξεγερόμενοι τὸν ἀγγελικόν σοι προσφέρωμεν ὕμνον, σὺν τῇ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεός. πρεσβείαις τῇ θεοτόκῃ ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τεσσαρτικοὶ ἦχ. γ'.

Π Ἀτέρα ἀναρχόν, Υἱὸν συνἀναρχόν, Πνεῦμα συναιδίον· Θεότητα μίαν χερσικῶς δοξολογεῖν ὁμολογεῖς λέγωμεν, ἅγιε, ἅγιε, ἅγιε· πρεσβείαις **Ν.** ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ.

Τ Ριὰς ὁμολογεῖ καὶ ἀδιαίρετε, μονὰς ἱεραποτάσσεται, καὶ συναιδίε· ὡς Θεὸς τῇ ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοᾶμεν σοι, ἅγιε, ἅγιε, ἅγιε· πρεσβείαις τῇ ἀγίων σου ἐλέησον, Ἑ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νυῦ.

Αγῶν ὁ κριτὴς ἐπιλάσεται, καὶ ἐκάς αἱ
 πρᾶξεις γυμνωθήσονται. Ἀλλὰ φόβῳ πρᾶ-
 ξωμένη ἐν τῷ μέτῳ τῆς νυκτὸς, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ
 Θεὸς· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τριαδικοὶ ἦχ. δ'.

Ως αἱ τάξεις νυῦ τῶν ἀγγέλων ἐν ἔραν, καὶ
 σάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ὑπὲρ τῆς γῆς, ὑπνί-
 κιον ὕμνον προσφέρωμένῳ σοι ἀγαθὲ, ἅγιος, ἅγιος,
 ἅγιος εἰ ὁ Θεός· πρεσβείαις **N.** ἐλέησον, καὶ σῶσον
 ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ.

Τῶν νοερῶν σε λειτουργῶν προσφέρειν οἱ θνητοὶ
 τὸν ὕμνον ὁλοκλήρως, λέγωμεν, ἅγιος, ἅγιος,
 ἅγιος εἰ ὁ Θεός· πρεσβείαις τῶν ἀγίων σε ἐλέησον, καὶ
 σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νυῦ.

Τὸν ἀναρχόν σε πατέρα, καὶ σὲ Χριστὲ ὁ Θεός,
 καὶ τὸ πανάγιόν σε Πνεῦμα χειρβικῶς δοξο-
 λογεῖν ὁλοκλήρως, λέγωμεν, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος,
 εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ἐλέησον, καὶ
 σῶσον ἡμᾶς.

Τριαδικοὶ ἦχ. πλα. α'.

Υμνωδίας ὁ καμὸς, καὶ δεισιεὺς ὥρα, ἐκτενῶς
 βοήσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος
 εἰ ὁ Θεός· πρεσβείαις **N.** ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα

Δόξα Πατρί.

Εἰκονίζεν Τολμῆρτες τὰ νοερά σε στρατώματα,
 τειὰς ἀναρχε, σόμασιν ἀναξίοις βοάμεν σοι,
 ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεός. πρεσβείαις τῶν ἁγίων,
 σε ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ο Ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χωρηθεὶς, καὶ τῶν κόλπων
 τῆ πατρὸς μὴ χωρισθεὶς, σὺ ἀγγέλοις, καὶ
 ἡμῶν πρὸς δεξίαι βοᾷντάς σοι, ἅγιε, ἅγιε, ἅγιε
 εἶ ὁ Θεός. πρεσβείαις τῆς θεοτόκης ἐλέησον, Ἐ σῶσον
 ἡμᾶς.

Ἕμνοι τριαδικοί ἤχ. πλα. β'.

Παριστάμενα φόβω τὰ χερσβᾶν, ὁξισάμενα ζόμω
 τὰ σεραφεῖν τῷ τρισάγῳ ὕμνον προσφέρει ἀσιγήτω
 φωνῇ, μὴ ὧν καὶ ἡμεῖς βοᾷμεν οἱ ἀμῆρ πολλοὶ, ἅγιος,
 ἅγιε, ἅγιε εἶ ὁ Θεός. πρεσβείαις **Ν.** ἐλέησον, καὶ
 σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα πατρί.

Τριαδικῆς μονάδος θεότητα ἀσυγχύτῳ ἐνώσει δο-
 ξάζομεν, καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοᾷμέν σοι,
 ἅγιε, ἅγιε, ἅγιε, εἶ ὁ Θεός. πρεσβείαις τῶν ἁγίων
 σε ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ασώματοις σόμασιν ἀσιγήτοις δοξολογίαις, τὰ
 ὅξα πτέρυγα ἄδασί σοι τὸν τρισάγῳ ὕμνον ὁ
 Θεός ἡμῶν, Ἐ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς ἀναξίοις χείλεσιν ὕμνον

σοι ἀναπέμπομεν, ἄγιε, ἄγιε, ἄγιε. πρεσβείαις
 τοῦ θεοτόκου, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἦχοι τριῶν ἡχ. βαρὺς.

Ως ὕπνον τὸν ὄπνον ἀποδεμένη ψυχὴ, διόρθω-
 σιν πρὸς ἐγερσιν δεικνὺς τῇ κριτῇ, καὶ ἐν φό-
 βῳ βόησον ἄγιε, ἄγιε, ἄγιε εἰς ὃ θεός. πρε-
 σβείαις **N.** ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα πατρὶ.

Οὗτως δυνάμει χειρὸς βικῶς ἀνυμνέμενος, καὶ
 δεῖκνῃ τῇ δόξῃ ἀγγελικῶς προσκυπέμενος,
 πρὸς δεξὰς καὶ ἡμᾶς οὖν ἀμαρτανῶν, ἀναξίως τολ-
 μῶτας κραυγάζει σοι, ἄγιε, ἄγιε, ἄγιε εἰς
 ὃ θεός. πρεσβείαις τῶν ἁγίων σε ἐλέησον, καὶ σῶσον
 ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῇ ἀπεροσίτῳ θεότητι, τῇ ἐν μονάδι τριάδι τῇ
 σεραφίμ τὸν τρισάγιον ἀναμέλποντες αἶνον, μὴ
 φόβῳ βοήσωμεν ἄγιε, ἄγιε, ἄγιε εἰς ὃ θεός. πρε-
 σβείαις τοῦ θεοτόκου ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἦχοι τριῶν ἡχ. πλ. δ'.

Κατακαμπτόμενοι τῇ πληθει τῶν πταισμάτων
 ἡμῶν, καὶ μὴ πολμῶντες ἀτενίσαι τῇ ὑψεί σε,
 τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, μὴ ἀγγέλων
 τὸν ὕμνον βοᾷμεν σοι, ἄγιε, ἄγιε, ἄγιε εἰς ὃ
 θεός. πρεσβείαις **N.** ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα

Δόξα πατεῖ.

Εἰς ἔρανόν τας καρδίας ἔχοντες, ἀγγελικῶς μι-
μνησώμεθα τάξιν· καὶ ἐν φόβῳ τῆς ἀδελφάτης προ-
σέσωμεν, ὁπνίκιον ἀναμέλποντες αἶνον ἄγιον,
ἄγιον, ἄγιον εἰς ὁ Θεός· πρεσβείαις τῆς ἀγίων σε
ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ πῦν.

Σὲ ὑμνεῖσι τὰ χερσὶν, καὶ τὰ σεραφίμ, καὶ
ἡμεῖς ἐξ ὑπνυ ἐξεγερθεῖτε τῆς ἀγγέλων τὸν
ὑμνον βοήσωμεν, ἄγιον, ἄγιον, ἄγιον εἰς ὁ Θεός·
πρεσβείαις τῆς θεοτόκης ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ.

Τῶν ὀκτὼ ἡχων, συὸ τοῖς Θεοτοκίοις αὐτῶν.

Τετραπύριον ἡχ. α.

Τοῦ λίθου σφραγιθέντος ὑπὸ τῆς Ἰσδαίων, ἡ
σεραπὴ τῆς φυλασσόντων τὸ ἀχραντὸν σε σῶ-
μα, ἀνέστης τριήμερος σωτὴρ, δωρέμεναι τῆς κόσμῳ
τῶν ζώων· διὰ τὸ αἰδυσάμεναι τῆς ἔρανῶν ἐβόων
σοι ζωοδοτα, δόξα τῇ ἀναστάσει σε Χριστὲ, δόξα
τῇ βασιλείᾳ σε, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σε, μόνε φι-
λάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγάμεναι σοὶ παρθένη τὸ χαῖρε,
συὸ τῇ φωνῇ ἐσαρκῆτο ὁ τῆς ὅλων δεσπότης, ἐν

σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῇ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβὶδ, ἐδή-
χθης πλατυτέρα τῷ ἔρεινῳ, βασιάσατα τὸν κτίστω-
σα. δόξα τῇ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ, δόξα τῇ παρελ-
θόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῇ ἐλθούσῃ σάντι ἡμᾶς διὰ τὴν
τόκον σου.

Ἦπακοῦ.

Η Τῇ ληστῇ μετάνοια τὸν ᾠδῶδισον ἐσύλησεν, ὁ
δὲ θλώσας τῷ μυροφόρῳ τὴν χαρὰν ἐμύλυσεν,
ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα
ἔλεος.

Κοντάκι.

Ε Ξανέστης ὡς Θεὸς ἐκ τῆ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον
συωάνευσας, καὶ ἡ φύσις τῇ βροτῇ ὡς Θεὸν σε
ἐνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδάμ χορδαί-
δεσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νυκτὶ ἐκ τῆ δεισμῶν λυξυμένη,
χαίρει κρόσσῃ, σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων Χριστὲ τὴν ἀνά-
στασιν.

Προκείμενα τῆς λατρείας. ἦχ. α΄.

Γ Ἐνοίτο κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καὶ θάπερ ἠλπί-
σαμεν ὅτι σὺ.

σιχ.

Α γαλλιάσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ, τοῖς ὁσίοις τρέψαι
αἵνεσις.

μὲν τὴν ὁπισθοῦν ἀλλ.

Ο Θεὸς ὁ διδὼς ἐκδικήσεις ἐμοὶ, καὶ ὑποτάξας λαὸν
ὑπὸ ἐμὲ.

σιχ.

Μεγαλυνῶν τὰς σωτηρίας τῆ βασιλείας, καὶ ποιῶν
ἐλεῶ τῷ Χριστῷ αὐτῷ.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς ἔρεινῳ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
τοῖς ὑψίστοις. ἀλληλῆΐα γ'.

Τρο-

Τετάρτιον τῷ ἤχ. β'.

Οτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδω ἐνέκρωσας τῇ ἀσραπῇ τῆς θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τὰς τεθνεώτας ἐκ τῆς καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῆς ἐπερανίων ἐκραύγαζον, ζωοδότη Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Πᾶντα ὑπὲρ ἐννοίαν, πάντα ὑπὲρ ἐνδοξα τὰ σὰ θεοτόκε μυστήρια τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, ἡ παρθενία φυλαττομένη μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκῆται ἀληθινόν, αὐτὸν ἐκέλευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰπτακοή.

Μετὰ τὸ πάθος πορεύσασαι ἐν τῷ μνήματι πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμά σε αἱ γυναικες Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ὤξέτησαν, φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ κύριος, δωρέμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Ανέστης σωτὴρ ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ αἶδης ἰδὼν τὸ θαῦμα ὤξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ σπυρινοῦντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδάμ σπυρινοῦται, καὶ κόσμος σωτὴρ με ἀνυμνεῖ σε αἰεὶ.

Περὶ τῆς ἐκστάσεως ἡχ. β'.

Ισχὺς με, καὶ ὑμνησίς με ὁ κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

σιχ.

Παιδίζων ἐπαίδευσέ με ὁ κύριος, καὶ τῷ θαυμάτῳ ἐπαρέδωκέ με.

Μιτὰ τὴν ἐπιστολὴν ἄλλαν.

Ε Πανεσσα, σε κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερ-
 ᾠίσαί σε τὸ ὄνομα τῆς Θεῆς Ἰακώβ. **ἤχ.**

Κ ὕψει σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκυσσον ἡμῶν ἐν ἡ-
 ᾧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε. **Κοιν. Α** ἰνεῖτ.

Τετραμένον τῆς ζήτης ἤχ.

Ε Ὑφραινέσθω τὰ ἐσθλὰ ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπι-
 γεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βροχίονι αὐτῆς· ὁ κύ-
 ρις ἐπάτησε τὴν θανάτω τὸν θάνατον, περὶ τοῦτος
 τῶν νεκρῶν ἐγένετο. ἐκ κοιτίας αἵδε ἐρρύσατο ἡμᾶς,
 καὶ παρέχε τὴν κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σ Εὐ τὴν μασιτῶσαν τὴν σωτηρίαν τῆς γένε-
 ῶς ἡμῶν, ἀνυμνεῖμεν θεοτόκε παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ
 γὰρ τῇ ἐκ σῆς περσληφθείσης, ὁ υἱός σε, καὶ Θεὸς ἡμῶν,
 τὸ δὲ σαυρῆς καταδεξάμενος πάθος· ἐλυτρώσατο
 ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλέανθρωπος.

Ἑπακοή.

Ε Κλήτων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν ὁ
 ἀσράπτων ἀγγελος ταῖς μυροφόροις ἔλεγε, τὸν
 ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἡγέρθη κενώσας τὰ
 μνήματα. Τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν γὰρ τὴν ἀναλλοίω-
 τον, εἶπατε τῷ Θεῷ, ὡς φοβερά τὰ ἔργα σε, ὅτι τὸ
 γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων. **Κοντάκιον.**

Ε Ξανέσης σήμερον ἀπὸ τῆς τάφου οἰκτρήμων, ὅτι ἡμᾶς
 ὤξήγαγες ἐκ τῶν πυλῶν τῆς θανάτου, σήμερον
 Ἀδὰμ

Ἀδὰμ χορδαί, ὧ χαίρει Ἐνα, ἅμα δὲ καὶ οἱ περ-
φῆται σὺ πατριάρχαις ἀνυμνεῖσιν ἀκαταπαύτως τὸ
θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Περκ. ἦχ. γ'.

Μέγας ὁ κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ χάρις αὐτοῦ,
ἢ τῆς σωτέως αὐτοῦ ἐκ ἐστὶν ἀειθμός. **σχ.**

Α' ινεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸν, ψαλμός τῷ Θεῷ
ἡμῶν ἡδυνθείη ἡ αἰνέσις. **ἀλλ.**

Ε' πὶ σοὶ κύριε ἤλπιτα, μὴ καταχυθείω εἰς τὸν
αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου ῥῦσά με, καὶ ἐξελεῖ με. **σχ.**

Γενεῖ μοι εἰς Θεὸν ὑψοσπιστὴν, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν
τὸ σῶσαί με. **Κοιν. Α'** ινεῖτ.

Τὸ τετάρτου ἦχου ῥοπάειον.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τῆς ἀγ-
γέλου μαθεῖσθαι αἱ τῆς κυρίας μαθήτριά, καὶ τὴν
περὶ τὴν ἀπόστασιν ἀπορρίψασθαι· τοῖς ἀποστόλοις
καυχόμεναί ἔλεγον, ἐσπύλαται ὁ θάνατος, ἡ γέρθη
Χειρὶς ὁ Θεός· δωρέται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἀγνω-
στον μυστήριον, δεῖ σὺ θεοτόκε τοῖς ὅτι γῆς πεφα-
νέρεται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει παρεμύνηται, καὶ
σαυρὸν ἐκασίως ὑπὲρ ἡμῶν προταδεξάμενηται· δι' ἐ-
κείνην ἀναστήσας τὸν περὶ πλάστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰππακὴν .

ΤΑ' τῆς σῆς ᾠδᾶ δόξα ἐγέρσεως παροδραμεῖσαι αἰ-
 μυροφόροι , τοῖς ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χρῆστὲ , ὅτι
 ἀνέστης ὡς Θεὸς , παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος .

Κοντάκιον .

Ο Σωτὴρ , ἐρύσης με ἀπὸ τῆς τάφου ἐγερθεὶς , ὡς
 Θεὸς ἀνέστησας ἐκ τῆς δεσμῶν τὰς γυναικῶν , ἐ-
 πύλας αἰδοῦσαι σιωπῆς , ὡς δεσπότης ἀνέστης ζή-
 μερῶ .

Προκ. ἤχ. δ'.

Ω Σ ἐμεγαλιώθη τὰ ἔργα σε κύριε , πάντα ἐν
 σοφίᾳ ἐποίησας .

σιχ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ με τὸν κύριον , κύριε ὁ Θεὸς με ἐμε-
 γαλιώθης σφόδρα .

Ἄλλ.

Εντεινον καὶ κατὰ βῆ , καὶ βασίλῳ ἐνεκὼν ἀλη-
 θείας , καὶ παρότητος , καὶ δικαιοσύνης , καὶ ὁδηγή-
 σθαι σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σε .

σιχ.

Ηγάπησας δικαιοσύνην , καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν , διὰ
 τῷ τοῦ ἔχεισέ σε ὁ Θεός , ὁ Θεός σε ἔλεον ἀγαλλιάσεως
 ᾠδᾶ τὰς μετόχους σε .

Κοιν. Α' ἱεῖτ.

Τῷ πλαγίῳ παρότε ἤχ. τροπαίον .

Τὸν σου ἀναρχὸν λόγον πατεῖ , καὶ πνέμεται , ἔ-
 κ παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀνυμνή-
 σωμεν πιστοὶ , καὶ προσκυνησωμεν ὅτι ἡυδόκησε σαρ-
 κὶ ἀνελθεῖν ἐν πατρὶ σαυρᾷ , καὶ θάνατον ὑπομεῖναι ,
 καὶ ἐγῆραι τὰς τεθνεώτας ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει
 αὐτῆς .

Θεο-

Θεοτοκίον .

Χ Αἶρε πύλη κυρίας ἡ ἀδιόδουτος , χαῖρε τεῖχος , καὶ σκέπη τῆς προσερχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχέμασα λιμῶ , καὶ ἀπειρόγαμος . ἡ τεκῶσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σε , καὶ Θεὸν , πρεσβύεσσα μὴ παρίδης ἡμῶν τῆς ἀνυμνούντων , καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σε .

Ἑπακοή .

Α Γαελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβέμεναι , αἱ μυροφόροι τοῖς ἀποστόλοις δὴ ἡγελίζοντο , ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν ἀνάστασιν τῆς κυρίας , σωεργουῦντες τοῖς θαύμασι , τῆς παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος .

Κοντάκιον .

Π Ρὸς τὸν ἄδελφον σωτῆρά μας κατὰ βέβηκας , καὶ τὰς πύλας συνέξιδας ὡς παντοδύναμος , τὰς θανόντας ὡς κτίσης συνεξανέστησας , καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέξιδας , καὶ Ἀδάμ τῆς κατάρας ἐρρύδῃ φιλάνθρωπε , διὸ πάντες κτάζομεν σοι , σῶσον ἡμᾶς κύριε .

Προκ. ἦχ. πλα. α.

Σ Τὸ κύριε φυλάξαις ἡμᾶς , καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης , καὶ εἰς τὸ αἶδιον . **στχ.**

Σ αἰσὼν με κύριε , ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσίως , ὅτι ὠλιγώδησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῆς ἡγίας τῆς ἀνθρώπων .

Ἀλληλ.

Τ Αὐτὴν σε κύριε εἰς τὸν αἶδιον ἄπομαι , εἰς γλυεάν , καὶ γλυεάν ἀπαγελαῖ τὴν ἀλήθειάν σε ἐν τῷ σωματί μου . **στχ.**

Οπ εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεΘ οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς ἔρανοῖς ἐποιμαθήσεται ἡ ἀλήθειά σε. Κοι. Α' ιν.

Τὸ ἦχ. πλαγίε δ' αὐτέρε **ῥοπ.**

ΑΓγελικαὶ δυνάμεις ὅτι τὸ μνήμα σε, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρόθησαν, καὶ ἴσατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ ζητῶσα τὸ ἀχραντὸν σε σῶμα. ἐσκύλλουσας τὸν ἄδ'ω, μὴ πειραθεῖς ὑπ' αὐτῆς, ὑπώπτηςας τῇ παρθένῳ δωρέμενΘ τὴν ζωὴν. ὁ ἀναστὰς ἐκ τῆς νεκρῶν κύριε δόξα σοι.

Θεοτόκιον.

Οτὴν ἀλογημένῳ καλέτας σε μητέρα, ἥλθες ὅτι τὸ πάθος ἐκείνη βελῆ· λάμψας ἐν τῷ σαρῶ ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς ἀγγέλοις συγχαίρητέ μοι, ὅτι ἀρέσθῃ ἡ ἀπολλυμένη δραχμὴ. ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας Θεὸς δόξα σοι.

Ἑπαικοῦ.

Τὼ ἐκείῳ, ὃ ζωοποιῶ σε θανάτῳ Χριστὲ, πύλας τῆς ἀδ'ες περὶ φας ὡς Θεός, ἡναιξας ἡμῖν τὴν πάλαι πῶδ' αὐδ' εἰσον. ὃ ἀναστὰς ἐκ τῆς νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Τῇ ζωαρχικῇ παλάμῃ ὃ δυναστεία ἐκ τῆς ζωοφρῶν τῆς ἀδ'ες δεινὰν κευθμόνων ἀναστήσαντες γένΘ ἀνθρώπων, ὃ ζήμερον τῆς μνήμας τῆς ἀναστάντα ὡς θεὸν ἡμῶν ἀχαρίστως ἀνυμνήσωμεν, αὐτὸς **ῥο** τῆς πτωῶν ἡ ζωὴ, ὃ τὸ φῶς.

Περκ.

Περικ. ἦχ. πλα. β'.

ΣΩσον κύριε τὸν λαόν σου, καὶ δολόγησον τὴν πληρο-
νομίαν σου.

Πρὸς σὲ κύριε κενεράζομαι, ὁ Θεός μου μὴ ᾤδρασιω-
πήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀλληλ.

Ο Κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τῆς ὑψέως, ἐν σκέπῃ τῆς
Θεῆς τῆς ἐραντῆς αὐλιθῆσεται.

Ερεῖ τὰς κυρίας ἀνπλήπτως μου εἶ, ἡ καταφυγή μου
ὁ Θεός ἐλπιῶ ἐπ' αὐτὸν.

Κοινον. Α' νεῖτ.

Τετ. τῆς ἦχ. βαρύς.

ΚΑτέλυσας τὰς σαυράς σου τὸν θάνατον, ἠνέωξας τὰς
ληστῆς τὸν ᾤδραδόν σου, τῇ μυστροφύκῃ τὸν θρῆ-
νον μετέβαλες· καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις κηρύττειν ὑπέ-
ταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τὰ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτόκion.

ΩΣ τὴν ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τὰς ὁπῇ
σοὶ πεποιθότας πανύμνητε, ἐκ λάκκου, καὶ βυ-
θοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τὰς ὑπὸ δουλείᾳ τῇ
ἁμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκῆσα τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἢ πρὸ
τόκου παρθένη, καὶ ἐν τόκῳ παρθένη, καὶ μετ'
τόκον πάλιν μένεις παρθένη.

Ἰπαικοή.

Ο Ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας
σαυρὸν σωματικῶς, σῶσον με τῇ ἀναστάσει σου
Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλεῖς θροῦπος.

Κον-

ΟΥκ ἔπ τὸ κ^ρατος τῆ θανάτε ἰχύσει κατέχεν τὰς
βροτὰς, Χριστὸς γὰρ κατήλθε σωθεῖων, καὶ λύων τὰς
δυνάμεις αὐτῆ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, παροφῆται συμ-
φώνως ἀγάλλονται, ἐπέση λέγοντες σωτὴρ τοῖς ἐν
πίστει, ὁ ξερχεθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Προχ. ἦχ. βαρὺς.

ΚΥρίω ἰχὺ τῷ λαῷ αὐτῆ δώσει, κύριος δ' λογήσει
τὸν λαὸν αὐτῆ ἐν εἰρήνῃ.

σχ.

ΕΝέγκατε τῷ κυρίῳ Υἱοὶ Θεῶ, ἐνεγκατε τῷ κυρίῳ
ὑπὲς κριῶν.

Ἀλληλ.

ΑΓαθὸν τὸ ὁμολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ, καὶ ψάλλειν
τῷ ὀνόματί σε ὕψις.

σχ.

Τῶ ἀναγγέλλειν τὸ παρὰ τὸ ἔλεός σε, καὶ τὴν ἀλή-
θειάν σε καὶ νύκτα.

Κοινωνικ. Αἰνεῖτε.

Τῶ ἦχος πλα. δ'. ἔσπ.

ΕΞ ὕψους κατήλθες ὁ δ' σπλαγχνῶ, ταφίῳ κατε-
δέξω τριήμερος· ἵνα ἡμᾶς ἐλθὼ θεούσης τῇ πα-
θῶν, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν κύριε δόξα σοι.

Θεοτεκνίον.

ΟΔὶ ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐν παρθένῃ, καὶ σαύροισιν
ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυ-
λῶσας, καὶ ἔγερσιν δέξας, ὡς Θεὸς μὴ παρίδης εἰς
ἐπλάσας τῇ χειρί σε· δέξον τὴν φιλανθρωπίαν σε
ἐλεήμον, δέξαι τὴν τεκνοσύνην σε θεοτόκον, παρὲς βύ-
βραν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον σωτὴρ ἡμῶν λαὸν ἀπεγνω-
σμένον.

ὑπε-

Ἑπακοή.

Αἱ μυροφόροι τῷ ζωοδότη ὀπισθᾶσαι τῷ μνήματι
τὸν δεσπότην ἐζήτου ὡς νεκροῖς τὸν ἀθάνατον,
καὶ χαρὰς εὐαγγελία ἐκ τῆς ἀγγελίας δεξάμεναι τοῖς
ἀποστόλοις ἐκήρυττον, ὅτι ἀνέστη ὁ κύριος παρέχων τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Εξαναστὰς τῷ μνήματος τὰς τεθνεώτας ἡγείρας,
καὶ τῷ θανάτῳ τὸ κράτος σικέτεις, καὶ τὸν
Ἀδὰμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Ἐκκλησία χορεύει ἐν τῇ σῇ ἀναστά-
σει, κόσμος τὰ πέρατα πανηγυρίζει τῇ ἐκ νεκρῶν
ἀναστάσει σου πολυέλεε.

Περικ. ἦχ. πλα. δ'.

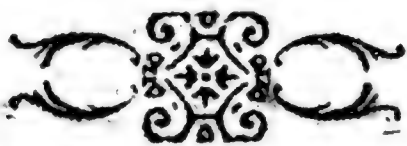
Εὐχαριστεῖτε, καὶ ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν. **σιχ.**
Γινώσκος ἐν τῇ Ιερουσαλὴμ ὁ Θεός, ἐν τῇ Ἰσραὴλ μέγα
τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

3

Ἀλληλ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν
τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. **σιχ.**

Προφθάσωμεν τὸ πρῶτον αὐτῷ ἐν ὁμολογίᾳ,
καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. **Κοιν. Ἀνεῖτε τ.**

ΑΠΟ-

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΕΝ ΤΗ ΛΙΤΗ, ΚΑΙ

ΚΟΝΤΑΚΙΑ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῇ κυριακῇ ἐσπέρα, καὶ τῇ β'. περὶ τῆς ἀσωμάτων.

Τροπάειον ἤχος τέταρτος.

ΤΩν ἐρανίων στρατῶν ἀρχιστράτηγοι, δυσω-
 πῶμεν ὑμᾶς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δειήσε-
 σι τειχίσητε ἡμᾶς· σκέπη τῆς πτερύγων τῆς αὐλῆς ὑμῶν
 δοξῆς φρεσιν ἡμᾶς, πρὸς πίπτοντας ἐκτενῶς,
 καὶ βοῶντας ἐκ τῆς κινδύνων λυξώσατε ἡμᾶς, ὡς
 ταξιάρχαι τῆς ἀνω δυνάμεων.

Τετ. τῷ ἀγ. καὶ Θεοτοκίῳ.

ΟΤΙ πάντων ὑπάρχεις τῆς ποιμάντων ἐσπέραι,
 ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ ὀπορευώτες θεοτόκε· δω-
 ρεῖαν αὐτῶν σὺ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον.

Αρχιστράτηγοι Θεῶ, λειτουργοὶ θείας δοξῆς, τῆς
 ἀγγέλων ὁδηγοὶ, καὶ ἀρχηγοὶ ἀσωμάτων, τὸ
 συμφέρον ἡμῖν πρὸςβάσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος,
 ὡς τῆς ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγοι.

Προκείμενα ἤχ. δ'.

ΟΠοιῶν τὰς ἀγγέλους αὐτῶν πλάματα, καὶ τὰς
 λειτουργὰς αὐτῶν πρὸς φλόγα. συχ.

ΕΥλόγει ἡ ψυχὴ με τὸν κύριον, κύριε ὁ Θεός με
 ἐμεγαλιώθης σφόδρα.

Ἄλ-

Ἀλληλ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πάσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

στχ.

Οὗ π' αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

Κοινωνικόν.

Ο ποιῶν τὰς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τὰς λειτουργίας.

Τῇ β'. ἱστ. καὶ γ'. περὶ τοῦ περὶ δρόμου.

ζοπ. ἡχ. δ'.

Προφῆτα, καὶ περὶ δρόμου τῆς παρυσίας Χριστοῦ, ἀξίως ἀφημῆσαι σε ἐκ ἀπορεμῶν ἡμεῖς οἱ πόθω πιῶντές σε, σείροισι καὶ τεκέσῃς, καὶ πατρὸς ἀφωγία λελυται, τῇ ἐνδόξῳ καὶ σεπτῇ σε γλυνήσῃ, καὶ σέρκωσις ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ κόσμῳ κηρύττεται.

Τροπ. τὸ ἀγία, καὶ Θεοτοκίον.

Ο τί πάντων ὑπάρχεις τῷ ποιημάτων ἑσπετέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ ἀπορεντες, δευτόκε, δωρεῖν αὐτὸ μὲν οὐκ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον.

Ηπεὶν σεῖρα, σήμερον Χριστοῦ τὸν περὶ δρόμον τίκται, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα πάσης τῆς περὶ φητείας. ὃν καὶ οἱ περὶ φηται περὶ κήρυξαν, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετίσας, ἀνεδείχθη θεὸς λόγος περὶ φητης, κήρυξ ὁμῶς, καὶ περὶ δρόμου.

Περὶ κήρυκα ἡχ. βαρὺς.

Ετφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐλπείν ἐπ' αὐτὸν.

στχ.

Εἰσά.

Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς
σε.

Ἀλληλ.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς ἐνδύσει τῇ καρδίᾳ
εὐφροσύνῃ.

στχ.

Εὐφρανθήτε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ὁμολογήσθε
τῇ μνήμῃ τῆς ἀγαποσύνης αὐτοῦ.

Κοινων.

Εἰς μνημόσυον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πο-
νηρᾶς ἐφοβηθήσεται.

Τῇ γ'. ἱσπ. καὶ δ'. πρὸ τῆς σαρκεῖ. Τροπ. ἡχ. α'.

Σῶσον κύριε τὸ λαόν σου, καὶ δόλῳ σου τὴν κλη-
ρονομίαν σου· νίκας τοῖς βασιλεῦσι καὶ βαρβάροισιν
δώρεμά σου, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τῆς σαρκεῖ σου
πολίτευμα.

Τροπ. τῆς αἰγ. Ἐ Θεοτοκίον.

Οἱ τὸ σὸν πρῶτα σῶσον κακῆμενοι ἀρχαῖτε, Ἐ ταῖς
σαῖς ἰσχυρίαις τὸ δεινὸν ἐκλυτρεμέμενοι, τῶς σαρκεῖ
τῆς ὑἱοῦ σου ἐν παντὶ φερέμενοι. καταχέως σε πάντες
δουλοῦν μεγαλυόμενοι.

Ποντήκιον.

Οὐ φώδεις ἐν τῇ σαρκεῖ ἐκείνῳ, τῇ ἐπωνύμῳ
σου καὶ τῇ πολιτείᾳ, ὅσον οἰκτιρᾷς σε δώρησαι
Χεῖρ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου ὅσον πι-
στὸς βασιλεὺς ἡμῶν, νίκας χρηγῶν αὐτοῖς καὶ τῇ πο-
λεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχουσι τὸ σὸν, ὅπλον εὐρείας
αἰήτητον ἔσπαγον.

Προ-

Καὶ ἀνηγαγέ με ἐκ λάκκῃς ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ
πυλῆϊλύου. *Κοινωνικ.*

Λ' πενεχθήσονται τῇ βασιλεῖ παρθένοι.

Τροπαιεῖον τῇ μαθητῇ, τῇ ἀποστόλῃ ἡχ. δ'.

Χριστότητα ἐκδιδαχθεὶς, καὶ νήφων ἐν παῖσιν ἀγα-
θῶν συνείδῃσιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμεν. ἡντλη-
σας ἐκ τῆς σκῆς τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τῶν
πίσιν τηρήσας τὸν ἴσον δρόμον ἐτέλεσας ἱερομάρτυς
Ν. πρέσβυς Χριστῇ τῇ Θεῷ ἰσὺς τῇ ψυχῇ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε τῇ ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον σῶμα χαῖρε τῇ
ἀθλοφόρῳ τὸ ἀνίκητον θάρσος.

ΕΠΕΙΤΑ ΑΔΟΝΤΑΙ ΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

*Τὸ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀγίου τυχόντος, ἡ καὶ θ. ἐν τῇ
ψαλμείᾳ, ὡς περ τὸ τυπικὸν δηλοῖ, ἀλλ' ἐν
ταῖς ἡμέραις κυριακαῖς ψάλλεται καὶ τὸ ἡχ.*

ψαλμ. ριε'.

Επίστωσα ἰδὼν ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπει-
νώθην σφόδρα: *ἀλλ.*

Εγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος
ψεύστης: *ἀλλ.*

Τί ἀνταποδώσω τῇ κυρίῳ ἰσὺς πάντων, ὃν ἀντα-
πέδωκέ μοι: *ἀλλ.*

Ποτήριον σωτηρίας λήψομαι, ὃ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπι-
καλέσομαι: *ἀλλ.*

Τὰς δ' ἰχθῆς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον πάντων
τῆ λαῖ αὐτοῦ. **ἀλλ.**

Τίμιον ἐναντίον κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.
ἀλλ. * * *

Ω κύριε ἐγὼ δ' ἔλθω σοι, ἐγὼ δ' ἔλθω σοι, καὶ υἱὸς τῆ
παιδείας σου. **ἀλλ.**

Διέρρηξαι τὰς δεσμὰς μου, σὺ θύσω θυσίαν αἰνέσεως.
Ὡς ἐν ὀνόματι κυρίου ἐπικαλέσομαι. **ἀλλ.**

Τὰς δ' ἰχθῆς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον
πάντων τῆ λαῖ αὐτοῦ. **ἀλλ.**

Εν αὐλαῖς οἴκου κυρίου, ἐν μέσῳ σὺ ἱερουσαλήμ.
ἀλλ.

Ψαλ. ρις'.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε
αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. **ἀλλ.**

Οπ' ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλή-
θεια τῷ κυρίῳ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. **ἀλλ.**

Δόξα, καὶ νῦν, ἀλληλεῖα **ἀλλ.** **ἀλλ.** δόξα σοι
ὁ Θεός. **ἐκ γ'.**

Ψαλ. ρις'.

Εξομολογήσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. **ἀλλ.**

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶ-
να τὸ ἔλεος αὐτοῦ. **ἀλλ.**

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. **ἀλλ.**

Εἰπά-

Εἰπάκουσαν δὴ πάντες οἱ φοβέμενοι τὸν κύριον,
ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεός αὐτοῦ.

ἀλλ.

Εκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον, καὶ ἐπήκου-
σέ με εἰς πλατυσμόν.

ἀλλ.

Κύριε ἐμοὶ βοηθός, καὶ ἐφοβηθήσομαι τὴ ποιήσῃ
μοι ἄνθρωπος.

ἀλλ.

Κύριε ἐμοὶ βοηθός, καὶ γὰρ ἐπέψωμαι τὰς ἐχθράς
με.

ἀλλ.

Λογισθὲν πεποιθέναι ὅτι κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπ'
ἄνθρωπον.

ἀλλ.

Λογισθὲν ἐλπίζειν ὅτι κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἀρχ-
σι.

ἀλλ.

Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τὰ ὀνόματι κυ-
εῖς ἠμυνάμην αὐτοῖς.

ἀλλ.

Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τὰ ὀνόματι κυεῖς
ἠμυνάμην αὐτοῖς.

ἀλλ.

Εκύκλωσάν με ὥσπερ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκέν-
θησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τὰ ὀνόματι κυεῖς
ἠμυνάμην αὐτοῖς.

ἀλλ.

Ὁς θεὸς ἀνέξάπην τῶ πεισῆν, καὶ ὁ κύριος ἀντελά-
βετό με.

ἀλλ.

Ἰσχύς με, ὁ ὕμνος μου ὁ κύριος, ὁ ἐγένετό μοι
εἰς σωτηρίαν.

ἀλλ.

Φωνὴ ἀγαλλιάσεως, ὁ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων.

ἀλλ.

Δεξιά κυρίε ἐποίησε δυνάμιν, δεξιά κυρίε ὑψώσῃ
με, δεξιά κυρίε ἐποίησε δυνάμιν. **ἀλλ.**

Οὐκ ἀποθανῆμαι ἀλλὰ ζήσομαι, Ἐδιηγῆσομαι τὰ
ἔργα κυρίε. **ἀλλ.**

Παιδ' ἄων ἐπαίδ' ἔδωκέ με ὁ κύριος, Ἐπαθ' ἀνάπαθ' ἔ-
παρέδωκέ μοι. **ἀλλ.**

Ανοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς,
ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ. **ἀλλ.**

Αὕτη ἡ πύλη τῷ κυρίῳ, δικαιοὶ εἰσελεύσονται ἢ
ἐν αὐτῇ. **ἀλλ.**

Εξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκυσάς με, καὶ ἐχύς μοι
εἰς σωτηρίαν. **ἀλλ.**

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῆντες, ἔτος ἐγχειρήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας. **ἀλλ.**

Παρά κυρίε ἐχρύνετο αὐτῇ, Ἐὗρε θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν. **ἀλλ.**

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος ἀγαλλιασόμε-
θα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. **ἀλλ.**

Ω κύριε σῶσον δὴ, ὦ κύριε δόδωσον δὴ, εὐλογη-
μήτω ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίε. * * * **ἀλλ.**

Εὐλογηθήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυρίε, Θεὸς κύριος καὶ
ἐπέφανεν ἡμῖν. **ἀλλ.**

Συσήσαθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῆς κεράτων
τῆ θυσιαστηρίε. **ἀλλ.**

Θεὸς με εἰ σὺ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι, Θεὸς με εἰ
σὺ, καὶ ὑψώσω σε. **ἀλλ.**

Ε' Ξομολογήσομαι σοι ὅτι ἐπηκυσάς με , καὶ ἐγρύμ μοι εἰς σωτείαν . **ἀλλ.**

Ε' Ξομολογῶτε παρ' κυρίῳ ὅτι ἀγαθός , ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ . **ἀλλ.**

Δόξα , καὶ νῦν ἀ. ληληθῆα **ἀλλ. ἀλλ.** Δόξα σοι ὁ Θεός . **ἐκ γ'.**

Ψαλ. ρλε'.

ἱ. α'. **Ε'** Ξομολογῶτε ¹ παρ' κυρίῳ ὅτι ἀγαθός . **†**
ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ . **ἀλλ.**

Ε' Ξομολογῶτε ² παρ' Θεῷ τῷ Θεῷ . **ἀλλ. ἀλλ. †**
ἀλλ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ . **ἀλλ.**

Ε' Ξομολογῶτε παρ' κυρίῳ τῷ κυρίῳ . **ἀλλ. ἀλλ. ὅτι.**
ἱ. β'. **Τ** ὡς ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ . **ἀλλ.**
ἀλλ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ . **ἀλλ.**

Τ ὡς ποιήσαντι τὰς ἐραυτὸς ἐν σιμῆσει . **ἀλλ. ἀλλ.**
Τ ὡς σερεώσαντι τὴν γλῶσσαν ὅτι τῷ ὑδάτων . **ἀλλ. ἀλλ.**
ἀλλ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ . **ἀλλ.**

ἱ. γ'. **Τ** ὡς ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ . **ἀλλ.**
ἀλλ. ὅτι .

Τ ὃν ἡλίου εἰς ὄρεσίαν τῆς ἡμέρας . **ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς.**
Τ ἡν σεληνὴν , καὶ τὰς ἀστέρας εἰς ὄρεσίαν τῆς νυκτὸς . **ἀλλ. ἀλλ.**
ἀλλ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ . **ἀλλ.**

ἱ. δ'. **Τ** ὡς πατάξαντι Αἴγυπτον σὺ τοῖς περὶ τοὺς ποταμούς αὐτῶν . **ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς.**

Κ αὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσσε αὐτῶν. **ἀλλ.**

ἀλλ. ὅτι εἰς.

Ε ν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ. **ἀλλ.**

ἀλλ. ὅτι εἰς.

ἤχ. πλα. α. **Τ** ὡς πατάξουσιν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν.

εἰς διαρέσεις, μακαρίζομέν σου θεοτό-
κε παρθένε τὴν αἰὲ μακάρισον καὶ παναμώμητον, καὶ
μητέρα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Κ αὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσσε αὐτῆς, ἄξιόν
ὅσιν μακαρίζειν σε τὴν θεοτόκον, τὴν τιμιωτέραν
τῆς χειρὸς βίμης, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῆς σερα-
φίμης, καὶ μητέρα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Κ αὶ ἐκτινάξουσιν φαραῶν καὶ τὴν δυνάμιν αὐτοῦ εἰς
θάλασσαν ἐρυθρὰν, λέγειν σε τὴν θεοτόκον μακαρί-
ζομέν σου πάσαι αἱ γυνεὲς, ὡς μητέρα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

ἤχ. πλα. β. **Τ** ὡς διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρή-
μῳ. **ἀλλ. ἀλλ.** ὅτι.

Τ ὡς πατάξουσιν βασιλεῖς μεγάλας. **ἀλλ. ἀλλ.** ὅτι.

Κ αὶ ἀποκτείνουσιν βασιλεῖς κραταίους. **ἀλλ. ἀλλ.** ὅτι.

ἤχ. βαρ. γ. **Τ** ὃν Σηὼν βασιλέα τῆς ἀμορραίων. **ἀλλ.**
ἀλλ. ὅτι εἰς.

Κ αὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς βασάν. **ἀλλ. ἀλλ.** ὅτι εἰς.

Κ αὶ δύνανται τὴν γλῶσσαν αὐτῶν κληρονομίαν. **ἀλλ. ἀλλ.**

ὅτι.

ἤχ. πλα. δ. **Κ** ληρονομίαν Ἰσραὴλ δέλω αὐτοῦ. **ἀλλ.**
ἀλλ. ὅτι.

Οτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος.

ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς.

Καὶ ἐλυξώτατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐχθροῦ ἡμῶν.

ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς.

Ο διδὼς τροφὴν πάσῃ σαρκὶ.

ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς.

Εξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῇ ἑρανῇ.

ἀλλ. ἀλλ. ὅτι.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, ἡμεῖς
δοξολογῶμεν τὸν κύριον τὴν δόξης, καὶ πιστῶς θεωροῦ-
ντες τὴν ἁγίαν εἰκόνα αὐτοῦ, εἰς τύπον τῆς ἁγίας αὐτοῦ
μορφῆς.

Νυνὲς αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῆς αἰώνων ἀμήν.

Σε μακαρίζομεν πανάχαυτε παρθένε, πιστῶς θεω-
ροῦντες τὴν ἁγίαν εἰκόνα σε εἰς τύπον τῆς ἁγίας σε
μορφῆς.

Καὶ εὐχόμενος λέγει ὁ ἱερεὺς.

ΕΤί καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τῇ κυρίᾳ δεηθῶμεν.

ὁ χρ. Κύριε ἐλέησον.

Αντιλαβῆσθαι τὸν ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ
Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας ἀχράντης ὑπερδουλομένης ἐνδόξης
θεωοίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ αἰεὶ παρθένης Μαρίας, μὴ
πάντων τῶν ἁγίων μνημονόσαντες, ἑαυτοὺς ἀλλή-
λους, καὶ πάντας τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ πα-
ραδώμεθα.

Σοὶ κύριε.

Οτι σὺν τῷ κράτει, εἰς ὃ ἐστὶν ἡ βασιλεία εἰς ἡ δύ-
ναμις, καὶ ἡ δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ

Οπ εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔλε^Θ οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς ἔρανοῖς ἐτοιμαθήσεται ἡ ἀλήθεια σου. Κοι. Α' ιν.

Τῷ ἡχ. πλαγίε δ' αὐτέρε **ζοπ.**

Αγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρόθησαν, καὶ ἴσατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ ζητῶσα τὸ ἄχραντόν σε σῶμα. ἐσκύλλουσας τὸν ἄδ' αὐ, μὴ παρὰ τοὺς ὑπ' αὐτῆς, ὑπὸ τῇ παρθένῳ δωρέμεν^Θ τὴν ζωὴν. ὁ ἀναστὰς ἐκ τῆς νεκρῶν κύριε δόξα σοι.

Θεοτόκιον.

Οτὴν ἀλογημένον καλέτας σε μητέρα, ἡλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκείνῃ· λάμψας ἐν τῷ σαρῶ ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς ἀγγελοῖς συγχαίρητέ μοι, ὅτι ἔρεθι ἡ ἀπολυμένη δεραχημή. ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας Θεὸς δόξα σοι.

ὑπακοή.

Τῷ ἐκείνῳ, ὃ ζωοποιῶ σε θανάτῳ Χριστὲ, πύλας τῆς ἀδ' αὐ σπείρας ὡς Θεός, ἡνοῖξας ἡμῖν τὴν πάλαι παρθένα δεισιν. ὃ ἀναστὰς ἐκ τῆς νεκρῶν, ἐρρύστω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Τῇ ζωαρχικῇ παλάμῃ ὃ δυναστεία ἐκ τῆς ζωοφρῶν τῆς ἀδ' αὐ δεινὰν κευθμόνων ἀναστήσαντα γέν^Θ ἀνθρώπων, ὃ ζήμερον τῆς μνήματ^Θ ἀναστάντα ὡς θεὸν ἡμῶν ὀχαρίστω ἀνυμνήσωμεν, αὐτὸς ὃ τῆς πιστῶν ἡ ζωὴ, ὃ τὸ φῶς.

Περικ.

Προκ. ἦχ. πλα. β'.

ΣΩσον κύριε τὸν λαόν σου, καὶ ἀλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

σχ.

Πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι, ὁ Θεός μου μὴ ὀφθαλμοπύσεως ἀπ' ἐμοῦ.

Αλληλ.

Ο Κατοικῶν ἐν βοήθειά τῆ ὑψέως, ἐν σκέπῃ τῆ Θεῦ τῆ ἐρανῆ αὐλιωθήσεται.

σχ.

Ἐρεῖ τὰς κυρίας ἀντηλήπτως μου εἶ, ὡς καταφυγή μου ὁ Θεός ὡς ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν.

Κοινον. Α' νεῖτ.

Τροπ. τῆ ἦχ. βαρὺς.

ΚΑτέλυσας τὰς σαυράς σου τὸν θάνατον, ἠνέωξας τὰς ληστῆς τὸν ὀφθαλμόν σου, τῇ μυστηριώδεις τὸν θρόνον μετέβαλες. καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις κηρύττειν ὑπέταξας, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, παρέχων τὰς κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

ΩΣ ὡς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τὰς ὁπῶ σοὶ πεποιθότας πανύμνητε, ἐκ λάκκου, καὶ βυθοῦ πλυσμάτων ἀνάγαγε. σὺ γὰρ τὰς ὑπὸ ἀδύνας τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκῆσα τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἢ πρὸς τόκῳ παρθένης, καὶ ἐν τόκῳ παρθένης, καὶ μετὰ τόκον πάλιν μένεις παρθένης.

Υπακοή.

Ο Ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας σαρρὸν σωματικῶς, σῶσον με τῇ ἀναστάσει σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὡς φιλεῖς ἑσθρῶς.

Κον.

ΟΥκ ἔπ τὸ κ^ρατος τῆ θανάτε ἰχύσει κατέχειν τὰς
βροτὰς, Χριστὸς γὰρ κατήλθε σωθεῖσων, καὶ λύων τὰς
δυνάμεις αὐτῆ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, παροφῆται συμ-
φώνως ἀγάλλονται, ἐπέσει λέγοντες σωτὴρ τοῖς ἐν
πίσῃ, ὁξέρχεσθαι οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Παρχ. ἦχ. βαρὺς.

ΚΥρίῳ ἰχυὸν τῷ λαῷ αὐτῆ δώσει, κύριος β' λογήσει
τὸν λαὸν αὐτῆ ἐν εἰρήνῃ.

συχ.

Ε' νέγκατε τῷ κυρίῳ Υἱοὶ Θεῶ, ἐνεγκατε τῷ κυρίῳ
ὑπὲς κριῶν.

Ἀλληλ.

Α' Γαθὲν τὸ ὁξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ, καὶ ψάλλειν
τῷ ὀνόματί σε ὕψισε.

συχ.

Τῶ ἀναγγέλλειν τὸ παρὰ τὸ ἔλεός σε, καὶ τὴν ἀλή-
θειάν σε καὶ νύκτα.

Κοινωνικ. Αἰνεῖτε.

Τῶ ἦχος πλα. δ'. ῥοπ.

ΕΞ ὕψους κατήλθες ὁ β'σπλαγχνος, ταφῶν κατε-
δέξω τειμήμερος· ἵνα ἡμᾶς ἐλθὼ θεούσης τῆ πα-
θῶν, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν κύριε δέξα σοι.

Θεοτεκίον.

Ο Δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐν παρθένῃ, καὶ σάουρσιν
ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτω τὸν θάνατον σκυ-
λάσας, καὶ ἐγεροσιν δείξας, ὡς Θεὸς μὴ παρίδης εἰς
ἐπλάσας τῇ χειρί σε· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σε
ἐλεήμον, δέξαι τὴν τεκῆσάν σε θεοτόκον, παρσβύ-
σαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον σωτὴρ ἡμῶν λαὸν ἀπεγνω-
σμένον.

Ἰπα-

Ἑπακοή.

Αἱ μυροφόροι τῷ ζωοδότη ὀπισθᾶσαι τῷ μνήματι
τὸν δεσπότην ἐζήτουν ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον,
καὶ χαρὰς εὐαγγέλια ἐκ τῆς ἀγγελίας δεξάμενοι τοῖς
ἀποστόλοις ἐκήρυκτον, ὅτι ἀνέστη ὁ κύριος παρέχων τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Εξαναστὰς τῷ μνήματος τὰς τεθνεώτας ἡγείρας,
καὶ τῷ θανάτῳ τὸ κράτος σικέτερας, καὶ τὸν
Ἀδάμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Ἑὐα χορεύει ἐν τῇ σῇ ἀναστά-
σει, κόσμος τὰ πέρατα πανηγυρίζει τῇ ἐκ νεκρῶν
ἀναστάσει σε πολυέλεε.

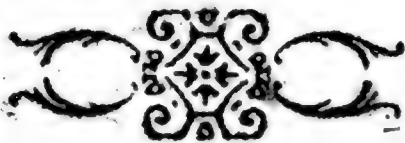
Προκ. ἦχ. πλα. δ'.

Εὐχαριστεῖτε, καὶ ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν. **σιχ.**
Γινώσκος ἐν τῇ Ἰσραήλ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραήλ μέγα
τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἀλληλ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν
τῷ Θεῷ τῷ σωτῇ ἡμῶν. **σιχ.**

Προφθάσωμεν τὸ πρῶτον αὐτῷ ἐν ὁμολογίᾳ,
καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. **Κοιν. Ἀνέτε τ'.**

ΑΠΟ-

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΕΝ ΤΗ ΛΙΤΗ, ΚΑΙ

ΚΟΝΤΑΚΙΑ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῇ κυριακῇ ἐσπέρα, καὶ τῇ β'. περὶ τῶν ἀσωμάτων.

Τροπαεὶον ἦχος τέταρτος.

Τὼν ἐρανίων στρατῶν ἀρχιστράτηγοι, δυσω-
πῆμυ ὑμῶς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δειήσε-
σι τειχίσητε ἡμῶς· σκέπη τῇ περύγων τ' αὐλα ὑμῶν
δόξης φρεσιν ἡμῶς, πρὸς πίπτοντας ἐκτενώς,
καὶ βοῶντας ἐκ τῆς κινδυνῶν λυτρώσατε ἡμῶς, ὡς
ταξιάρχαι τῇ ἀνω δυνάμεων.

Τετ. τῷ ἀγ. καὶ Θιοτοκίον.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῷ ποιημάτων ὑψότερα,
ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ δύπορου ἡμεῖς θεοτόκε· δω-
ρεὰν αὐτῶν σὺ ἐλέησον ἡμῶς.

Κοντάκιον.

Αρχιστράτηγοι Θεῶ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῇ
ἀγγέλων ὁδηγοὶ, καὶ ἀρχηγοὶ ἀσωμάτων, τὸ
συμφέρον ἡμῶν πρὸς βούλατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος,
ὡς τῇ ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγοι.

Προκείμενα ἦχ. δ'.

Ο ποιῶν τὰς ἀγγέλους αὐτῶν πλάματα, καὶ τὰς
λειτουργὰς αὐτῶν πρὸς φλόγα. σιχ.

Επλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον, κύριε ὁ Θεός μου
ἡμεγαλωμένη σφόδρα.

Ἄλ.

Ἀλληλ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

στχ.

Οπὺ αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

Κοινοτικόν.

Οποιῶν τὰς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τὰς λειτουργίας.

Τῇ β'. ἱστ. καὶ γ'. περὶ τοῦ περὶ δρόμου.

ζοπ. ἡχ. δ'.

Προφήτα, καὶ περὶ δρόμου τῆς παρυσίας Χριστοῦ, ἀξίως ἀφημῆσαι σε ἐκ ἀπορεμῶν ἡμεῖς οἱ πόθῳ πιπλυνόμενοι σε, σείροισι γὰρ τεκέσῃς, καὶ πατρὸς ἀφωγία λέλυται, τῇ ἐνδόξῳ καὶ σεπτῇ σε γλυνῇσαι, καὶ σάρκωσις ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ κόσμῳ κηρύττεται.

Τροπ. τοῦ ἀγίου, καὶ Θεοτοκίου.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῷ ποιημάτων ἰσχυρότερος, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ ἀπορέντες, θεοτόκε, δωρεὰν αἰτεῖσθαι ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον.

Ηπεὶν σεῖρα, σήμερον Χριστὸς τὸν περὶ δρόμον τίκτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα πάσης τῆς περὶ φητείας· ὃν γὰρ αἱ περὶ φηται περὶ κήρυξαν, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδέχθη θείας λόγους περὶ φητης, κήρυξ ὁμῶς, καὶ περὶ δρόμου.

Περὶ κήρυγμα ἡχ. βαρὺς.

Ετφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐλπεί ἐπ' αὐτὸν.

στχ.

Εἰσαίν.

Καὶ ἀνηγαγέ με ἐκ λάκκῃς ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ
 πύλῃς ἰλῦθ.

Κοινωνικ.

Α' πενεχθήσονται τὰ βασιλεῖ παρθένοι.

Τροπαεῖον τῆς μαθητῆς, τῆς ἀποστόλου ἡχ. δ'.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς, καὶ νήφων ἐν πάσιν ἀγα-
 θῶν σιμείδῃσιν ἱεροπραπῶς ἐνδυτάμηνθ. ἤντλη-
 σας ἐκ τῆς σκῆδης τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τῶν
 πίσιν τηρήσας τὸν ἴσον δρόμον ἐτέλεσας ἱερομάρτυς
 Ν. ὡρέσθαι Χρὶστὸς τὰ Θεὰ ἔσθαι τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε τῆς ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον σῶμα χαῖρε τῆς
 ἀθλοφόρου τὸ ἀνίκητον θάρσος.

ΕΠΕΙΤΑ ΑΔΟΝΤΑΙ ΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Τὸ κατὰ τῶν ἡμερῶν ἀγίῃ τυχόντος, ἢ καὶ ἐν τῇ
 ψαλμείᾳ, ὡς περὶ τὸ τυπικὸν διηγοῖ, ἀλλ' ἐν
 ταῖς ἡμέραις κυριακαῖς ψάλλεται καὶ τὸ ἡχ.

ψαλμ. ριέ'.

Ε' Πίσθυσά· διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεί-
 νώθην σφόδρα: ἄλλ.

Ε' γὰρ δὲ εἶπαι ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος
 ψεύστης: ἄλλ.

Τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ ὑπὲρ πάντων, ὧν ἀντα-
 πέδωκέ μοι: ἄλλ.

Ποτήριον σωτηρίας λήψομαι, ὅτι τὸ ὄνομα κυρίου ἐπι-
 καλέσομαι: ἄλλ.

D

Υἱὸς

Τὰς δ' ἄχάς με τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς
τῆ λαῖ αὐτῆ. **ἀλλ.**

Τίμιϑ ἐναντίον κυρίε, ὁ θάνατος τῷ ὁσίῳ αὐτῆ.

ἀλλ.

* * *

Ω κύριε ἐγὼ δ' ἔλθω σοι, ἐγὼ δ' ἔλθω σοι, καὶ υἱὸς τῆ
παιδείκης σε. **ἀλλ.**

Διέρρηξας τὰς δεσμὰς με, σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως
ἐν ὀνόματι κυρίε ὀπιηαλέσομαι. **ἀλλ.**

Τὰς δ' ἄχάς με τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον
παντὸς τῆ λαῖ αὐτῆ. **ἀλλ.**

Εν αὐλαῖς οἴκε κυρίε, ἐν μέσῳ σε ἱερυσάλημ.

ἀλλ.

Ψαλ. ρις'.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε
αὐτὸν πάντες οἱ λαοὶ. **ἀλλ.**

Οπ' ἐκραταιώθη τὸ ἔλεϑ αὐτῆ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλή-
θεια τῆ κυρίε μένει εἰς τὸν αἰῶνα. **ἀλλ.**

Δόξα, καὶ νυν, **ἀλληλεΐα ἀλλ. ἀλλ. δόξα σοι**
ὁ Θεὸς. ἐκ γ'.

Ψαλ. ρις'.

Εξομολογῆσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεϑ αὐτῆ. **ἀλλ.**

Ενα τὸ ἔλεϑ αὐτῆ. **ἀλλ.**

Εαἰῶνα τὸ ἔλεϑ αὐτῆ. **ἀλλ.**

Εἰπά-

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβέμενοι τὸν κύριον,
ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ἀλλ.

Ε'κ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον, καὶ ἐπήκου-
σέ με εἰς πλατυσμόν. **ἀλλ.**

Κύριε ἐμοὶ βοηθός, καὶ ἐφοβηθήσομαι τὴ ποιήσῃ
μοι ἄνθρωπος. **ἀλλ.**

Κύριε ἐμοὶ βοηθός, καὶ γὰρ ἐπέψωμαι τὰς ἐχθράς
με. **ἀλλ.**

Α'γαθὸν πεποιθέναί ὅτι κύριον, ἢ πεποιθέναί ἐπ'
ἄνθρωπον. **ἀλλ.**

Α'γαθὸν ἐλπίζειν ὅτι κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἀρχα-
σι. **ἀλλ.**

Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τὰ ὀνόματι κυ-
εῖς ἠμυνάμην αὐτοῖς. **ἀλλ.**

Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τὰ ὀνόματι κυεῖς
ἠμυνάμην αὐτοῖς. **ἀλλ.**

Ε'κύκλωσάν με ὥσπερ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἔξεκεί-
νησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τὰ ὀνόματι κυεῖς
ἠμυνάμην αὐτοῖς. **ἀλλ.**

Ω'ς θεὸς ἀνεξάπην τὴ πεισὶν, καὶ ὁ κύριος ἀντελά-
βετό με. **ἀλλ.**

Ι'σχύς με, ὃ ὑμνησὶς με ὁ κύριος, ὃ ἐγένετό μοι
εἰς σωτηρίαν. **ἀλλ.**

Φωνὴ ἀγαλλιάσεως, ὃ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων.

ἀλλ.

Δεξιά κυρίε ἐποίησε δυνάμιν, δεξιά κυρίε ὑψώσῃ
με, δεξιά κυρίε ἐποίησε δυνάμιν. **ἀλλ.**

Οὐκ ἀποθανῆμαι ἀλλὰ ζήσομαι, **ὃ** διηγῆσομαι τὰ
ἔργα κυρίε. **ἀλλ.**

Παιδ' ἄων ἐπαίδευσέ με ὁ κύριος, **ὃ** τὰ θανάτῳ ἐ
παρέδωκέ μοι. **ἀλλ.**

Ανοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς,
ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ. **ἀλλ.**

Αὕτη ἡ πύλη τῆ κυρίε, δῖνοι εἰσελεύσονται ἢ
ἐν αὐτῇ. **ἀλλ.**

Εξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκυσάς με, καὶ ἐρχύε μοι
εἰς σωτηρίαν. **ἀλλ.**

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῶντες, ἔτος ἐρχυῖθι
εἰς κεφαλὴν γωνίας. **ἀλλ.**

Παρὰ κυρίε ἐρχέτο αὕτη, **ὃ** ὅτι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν. **ἀλλ.**

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος ἀγαλλιασώμε-
θα, καὶ ἀφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. **ἀλλ.**

Ὡ κύριε σῶσον δὴ, ὡ κύριε ἀνόδωσον δὴ, ἀλογη-
μήν σου ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίε. * * * **ἀλλ.**

Εὐλογῆκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυρίε, Θεὸς κύριος καὶ
ἐπέφανεν ἡμῖν. **ἀλλ.**

Συσήσατε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῆς κεράτων
τῆ θυσιαστηρίε. **ἀλλ.**

Θεὸς με εἴ σου, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι, Θεὸς με εἴ
σου, καὶ ὑψώσω σε. **ἀλλ.**

Εξο-

Ε' Ξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπηκυσάς με , καὶ ἐγρύμ μοι εἰς σωτηρίαν . **ἀλλ.**

Ε' Ξομολογεῖσθε παρ' κυρίῳ ὅτι ἀγαθός , ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ . **ἀλλ.**

Δόξα , καὶ νῦν ἀ λληλεΐα **ἀλλ. ἀλλ.** Δόξα σοι ὁ Θεός . **ὦκ γ'.**

Ψαλ. ρλε'.

ἱκ. α' Ε' Ξομολογεῖσθε ¹ παρ' κυρίῳ ὅτι ἀγαθός . **†**
ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ . **ἀλλ.**

Ε' Ξομολογεῖσθε ² παρ' Θεῷ καὶ Θεῶν . **ἀλλ. ἀλλ. †**
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ . **ἀλλ.**

Ε' Ξομολογεῖσθε παρ' κυρίῳ τῶν κυρίων . **ἀλλ. ἀλλ. ὅτι**
ἱκ. β' Τ ὡς ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ . **ἀλλ.**
ἀλλ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ . **ἀλλ.**

Τ ὡς ποιήσαντι τὰς ἐραυτὸς ἐν σιμῶσει . **ἀλλ. ἀλλ.**

Τ ὡς σερεώσαντι τὴν γλῶτταν ὅτι καὶ ἡμεῖς τῶν ὀφθαλμῶν . **ἀλλ. ἀλλ.**
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ . **ἀλλ.**

ἱκ. γ' Τ ὡς ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ . **ἀλλ.**
ἀλλ. ὅτι .

Τ ὃν ἡλίου εἰς ὄχυσίαν τῆς ἡμέρας . **ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς**

Τ ἡν σεληνὴν , καὶ τὰς ἀστέρας εἰς ὄχυσίαν τῆς νυκτὸς .
ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ . **ἀλλ.**

ἱκ. δ' Τ ὡς πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς φερότοτόκοις αὐτῶν . **ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς**

Κ αὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσσε αὐτῶν. **ἀλλ.**
ἀλλ. ὅτι εἰς.

Ε ν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ. **ἀλλ.**
ἀλλ. ὅτι εἰς.

Τ ὡς καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν
εἰς διαρέσεις, μακαρίζομένῳ σε θεοτό-
κε παρθένε τὴν αἰὲ μακάρισον καὶ παναμώμητον, ἡ
μητέρα τῆς Θεᾶς ἡμῶν.

Κ αὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσσε αὐτῆς, ἄξιόν
ᾧ μακαρίζειν σε τὴν θεοτόκον, τὴν τιμιωτέραν
τῆς χειρὸς βίμης, καὶ ἐνδοξατέραν ἀσυγκρίτως τῆς σερα-
φίμης, καὶ μητέρα τῆς Θεᾶς ἡμῶν.

Κ αὶ ἐκτινάξαντι φαραῶν καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς
θάλασσαν ἐρυθρὰν, λέγειν σε τὴν θεοτόκον μακαρί-
ζομένῳ σε πάσαι αἱ γυνεαὶ, ὡς μητέρα τῆς Θεᾶς ἡμῶν.

Τ ὡς διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρή-
μῳ. **ἀλλ. ἀλλ.** ὅτι.

Τ ὡς πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους. **ἀλλ. ἀλλ.** ὅτι.

Κ αὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταίους. **ἀλλ. ἀλλ.** ὅτι.

Τ ὡς Σηὼν βασιλέα τῶν ἀμορραίων. **ἀλλ.**
ἀλλ. ὅτι εἰς.

Κ αὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς βασάν. **ἀλλ. ἀλλ.** ὅτι εἰς.

Κ αὶ δόντι τὴν γλῶσσαν αὐτῶν κληρονομίαν. **ἀλλ. ἀλλ.**

ὅτι.

Κ ληρονομίαν Ἰσραὴλ δέλω αὐτοῦ. **ἀλλ.**
ἀλλ. ὅτι.

Οτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος.
ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς.

Καὶ ἐλυξώτατός ἡμῶν ἐκ τῆς ἐχθροῦν ἡμῶν.
ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς.

Ο διδὼς τροφὴν πάσῃ σαρκὶ.
ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς.

Εξομολογῶμεθα τῷ Θεῷ τῇ ἐραν.
ἀλλ. ἀλλ. ὅτι.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, ἡμῶν
 δοξολογῶμεν τὸν κύριον τὸν δόξαν, καὶ πιστῶς προσκυ-
 νῶμεν τὴν ἁγίαν εἰκόνα αὐτοῦ, εἰς τύπον τῆς ἁγίας αὐτοῦ
 μορφῆς.

Νυνὲς αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῆς αἰώνων ἀμήν.

Σε μακαριζομεν πανάχαυτε παρθένε, πιστῶς προσ-
 κυνῶμεν τὴν ἁγίαν εἰκόνα σε εἰς τύπον τῆς ἁγίας σε
 μορφῆς.

Καὶ ὁ Θεὸς λέγει ὁ Ἱερεὺς.

ΕΤί καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τῷ κυρίῳ διηθώμεν.

ὁ χρὸς Κύριε ἐλέησον.

Αντιλαβῶ σῶτον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμῶν ὁ
 Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας ἀρχάντε ὑπερδολογημένης ἐνδόξης
 δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκε καὶ αἰεὶ παρθένα Μαρίας, μὴ
 πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς ἀλλή-
 λως, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ πα-
 ραδώμεθα.
Σοὶ κύριε.

Οτι σὺν τῷ κράτει, εἰς ὅσον ἡ βασιλεία εἰς ἡ δύ-
 ναμις, καὶ ἡ δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ

ἀγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Καὶ λέγεται τὸ χάρισμα τῷ ἡ. ἡχ. καὶ τὴν ἡμέραν,
ἡ ὑπακοὴ σὺν τοῖς ἀναβαθμοῖς ἐν τῇ κυριακῇ καὶ
τὸν ἡχ. ἀναστασίμῳ, ἡ τὸ χάθ. τῆς ἑορτῆς: αἱ δὲ ἐν
τῇ ἑορτῇ λέγεται τὸ διαγγελλιον, ἐν τῷ ἡχ. δ. εἰσι
ἀναβαθμοὶ ᾄδονται.

Εκ νεότητός με πολλὰ πολεμεῖ με πάθῃ, ἀλλ'
αὐτὸς ἀντιλαβὲ, ὃ σῶσον σωτήρ με. **ἡχ.**

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με. **Ε**κ νεότητός με.

Οἱ μισῶντες Σιών ἀιχμώθητε ἀπὸ τοῦ κυρίου, ὡς χόρ-
τος γὰρ πυρὶ ἔσσεσθε ἀπεξηραμένοι. **ἡχ.**

Αἰχμωθέντες, καὶ ἀποσραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω
πάντες.

Οἱ μισῶντες Σιών ἀιχμώθητε. **Δόξα Πατρὶ.**

Πᾶσα ψυχὴ ζῶεται, ὃ καθαίρει ὑψεῖται, λαμ-
πρύνεται τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.
Καὶ νῦν.

Αγίῳ πνεύματι. **Π**ᾶσα ψυχὴ ζῶεται καὶ.
Ἐπειτα ὁ ἱερεὺς λέγει.

Πρόχωρον εἰρήνη πᾶσι. **Ἀποκρ. Καὶ τῷ πνεύ-
ματί σου. Ὁ ἱερεὺς. Σοφία. ὁ χορ. Ψαλμὸς
τῷ Δαβίδ.**

Ὁ ἱερεὺς. Πρόχωρον.

Καὶ

Καὶ λέγονται τὰ θεοκήρυμα καὶ τὴν ἑορτὴν, ἐν τῇ
δὲ κυριακῇ ἀδονταὶ τὰ θεοκήρυμα ταῦτα.

ἦχ. βαρὺς.

ΑΎνασθηθι κύριε ὁ Θεός με υψώσῃς τὴν χεῖρ σου, μὴ
ἐπιλάθῃς τῷ πενήτῳ σου εἰς τέλος. σιχ.

Εξομολογήσομαι σοὶ κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ
διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Εἶπεν ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν εὐλογίαν.

Οτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, ὃ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃς
ὃ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τὰ Πατέρι, ὃ τὰς
Τριάς, ὃ τὰ ἁγία Πνεῦμα, νυνὶ καὶ αἰεὶ, ὃ εἰς τὰς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ χορὸς. Α μὲν.

ὁ Ἱερ. Εἰρήνη πᾶσι. ὁ χορ. Καὶ τὰ πνευματικά σου.

Καὶ αὐτὸς ἀκολουθεῖ ἀδων.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸ Κύριον.

ὁ χορ. Πᾶσα πνοὴ. σιχ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν σερραύματι δυνάμεως αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν.

ὁ χορ. Πᾶσα.

ὁ Ἱερ. Πᾶσα.

Ἐπαύει ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Καὶ ὑμεῖς τὴν κατὰ ξιωθῆναι ἡμῶς τῆς θείας ἀκροα-
σεως τῆς ἁγίας θαγγελίας, Κύριον τὸ Θεὸν ἡμῶν ἱκε-
τεύσωμεν λέγοντες. ὁ χορ. Κύριε ἐλέησον, κύριε ἐλ.

ὁ Ἱερ. Σοφία ὁρθῇ ἀκρότωμεν τῆς ἁγίας θαγγελίας
εἰρήνη πᾶσι.

ὁ χορ. Καὶ τὰ πνευματικά σου.

ὁ Ἱερ.

ὁ ἱερ. Εἰς τὴν κτ̃ Ν. ἀγία διαγγέλις τὸ ἀνάγνωσμα .

ὁ χορ. Δόξα σοι Κύριε .

ὁ ἱερ. Πέρχωμεν . Καὶ ἀναγινώσκει τὸ διαγγέλ .

καὶ εἰς τὸ τέλος τῆ αὐτῆς λέγεται τὸ Εἰ λήσων με ὁ Θεός .

Ψαλ. γ' .

Εἰδὲ ἐπὶ Κυριακῇ λέγ. περὶ πρὸν τὸ .

Ανάστασιν Χριστῶν θαυμάσιοι , προσκυνησάμεν
ἀγίον Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν τὸν μόνον ἀναμάρτητον .

Τὸν σωθὲν σε Χριστὲ προσκυνησάμεν , καὶ τὴν ἀγίαν
σε ἀνάστασιν ὑμνήσωμεν , ὡς δοξάζομεν .

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεός ἡμεῶν , ἐκτός σε ἄλλον ἐκ οἰδαμεν ,
τὸ ὄνομά σε ὀνομάζομεν .

Δεῦτε πάντες πιστοὶ προσκυνησάμεν τὴν τῆ Χριστῶν
ἀγίαν ἀνάστασιν .

Ἰδὲ γὰρ ἦλθε διὰ σωρῶν χάρις ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ ,
διὰ παντὸς ἀλογεῖντες τὸν κύριον , ὑμνήσωμεν τὴν ἀνά-
στασιν αὐτῆς .

Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας , θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν .

Καὶ ἄρχ. Εἰ λήσων με ὁ Θεός .

Καὶ εἰς τὸ τέλος τῆ Ψαλμῆ γ'. δοξάζομεν τὸ

Πεντηκοστάειον καὶ τὴν ἡμέραν .

Πεντηκοστήρια τῆ ἀναστάσεως . ἤχ. α'. Δόξα .

Ο Εἰς τὸν κόσμον ἐλθὼν , καὶ σαρκικῶς σταυρὸν κα-
ταδεξάμενος , καὶ ταφῇ , καὶ τῇ ἀναστάσει σε
τὸν κόσμον σώσας κύριε δόξα σοι .

Καὶ

Καὶ νῦν.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σε ἀνάστασιν, κύριε δοξάζω ἐλέησόν με.
 ἦχ. β'. Δόξα.

Ζωοδότα φιλόανθρωπε, ὁ νεκρούτας τὸ θάνατον, καὶ τῇ ἐγέρσει σε ἀνυψώσας τὸν ἀνθρώπον, ἐλέησον ἡμᾶς.
 Καὶ νῦν.

Οὗτος ὁλῶ μοι σωμαχθεὶς, ὅλως ὅλον ἐξ ἄδ' ἀναγαγῶν, ζωοδότα κύριε ἐλέησόν με.
 ἦχ. γ'. Δόξα.

Ο Ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ τῇ ἄδ' καταργήσας τὴν τυραννίδα, ζωοδότα κύριε ἐλέησόν με.
 Καὶ νῦν.

Εν τῇ πλήθει τῇ ἐλέος σε κύριε, τὰ πλήθη τῶν πταισμάτων μὴ παρίδε ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.
 ἦχ. δ' Δόξα.

Ο Τῇ ταφῇ σε νεκρούσας τὸν θάνατον, καὶ τῇ ἐγέρσει σε ἀνυψώσας τὸν ἀνθρώπον, ζωοδότα κύριε ὁ Θεὸς ἐλέησόν ἡμᾶς.
 Καὶ νῦν.

Αναστὰς ἐκ τῇ τάφῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ζωὴν ἐδωρήσῃς ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.
 ἦχ. πλα. α'. Δόξα.

Εν μνήματι ἐτέθης ἐκασίως ἐλεήμων, καὶ τὸν πνευματοπλάστον ἐρρύσω τῷ θανάτῳ σῶτερ ἰδὲ σοι.
 Καὶ νῦν.

Τὴν ἀνάστασίν σε ἀνυμνεῖμεν, ζωοδότα κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.
 ἦχ.

ἤχ. πλα. β'. Δόξα.

Α Ναταῖς ὁ Ἰησῆς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς ᾠροεῖπεν,
ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν, ὅτι τὸ μέγα ἔλεος.
καὶ νυν.

Α Θάνατε βασιλεῦ ὁ τοῦ θανάτου τὴν τυραννίδα, τῇ
ἀναστάσει σε καθελὼν, κύριε ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.
ἤχ. βαρὺς Δόξα.

Ο Τριμέρῳ ταφῇ σε σκυλεύσας τὸν ἄδην, ὅτι τῇ
ἐγέρσει σε σώσας τὸν ἀνθρώπον ἐλέησόν με.
καὶ νυν.

Τ ἢν ταφίῳ σε δοξάζω, ὅτι τὴν ἀνάστασίν σε μεγα-
λύνω, ζωοδότη κύριε ἐλέησόν με.
ἤχ. πλα. δ'. Δόξα.

Η Ζωὴ τῶν ζώντων, ὅτι τῇ θανέντων ἀνάστασις, ὡς
ἐκ τάφου τῆς ἀμαρτίας, ἀνάστησον δέομαι, καὶ
ἐλέησόν με.
καὶ νυν.

Τ ἢ ἀναστάσει σε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸν κόσμον ἐφώ-
τισας, καὶ τὸν θάνατον ἐνέκρυσας, ὡς δυνατὸς καὶ
πολύελεος.

ΣΤΙΧΟΙ ΑΝΑΜΕΣΟΝ

Τῶν καθισμάτων .

Τῇ κυριακῇ .

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος ἀγαλλιασώμεθα , καὶ ἄφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ .

Ὁ κύριε σῶσον δὴ , ὡς κύριε δόδωσον δὴ , ἐλογημένον ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου .

Δόξα καὶ νυν .

Εν ταῖς λιταῖς ἔξω τῇ πνιγκοπαρίῳ χερσὶν

τῇ β' . καὶ τῇ γ' .

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς με , μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σε παιδίσκης με .

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ , ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ **Λε**

Μακάριοι οἱ ἐξελέξω καὶ περσελάβω , κατασκιώσασιν ἐν ταῖς αὐλαῖς σε κύριε .

Δόξα καὶ νυν .

Τῇ δ' . καὶ τῇ παρασκιδῇ .

Τῷ ᾤεστε κύριον τὸν Θεὸν ἡμεῖς , ὅπως σκιυεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ , ὅτι ἅγιον ἔστι .

Θαυμαστός .

Μακάριοι .

Δόξα καὶ .

Τῇ ε' .

Εἰς πάντων τῶν γλῶττων ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν , καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν ,

Θαυ-

Θαυμασὸς .

Μακάριοι .

Δόξα καὶ .

τῷ σαββ.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῇ ἐθαυμάσωσεν ὁ κύριος,
πάντα τὰ θελήματά αὐτῆς ἐν αὐτοῖς .

Θαυμασὸς .

Μακάριοι .

Δόξα καὶ .

Ἐν τῷ τῷ Πεντηκοστῆς χρόνῳ

τῇ β' . καὶ τῇ γ' . περὶ .

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἡ ἐποίησεν ὁ κύριος ἀγαλλιασώμεθα,
ὅτι ὁφθαλμοὶ καὶ αὐτῇ .

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με , μὴ δὲ τῇ ὀργῇ
σου παιδίσκης με .

Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῆς, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ .

Δόξα καὶ .

τῇ δ' . καὶ τῇ παρασκ.

Τῷ ψαλμῷ κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν , ὅτι περὶ αὐτῆς
ἐποποδίω τῶν ποδῶν αὐτῆς , ὅτι ἅγιον ἐστὶ .

Αὕτη ἡ ἡμέρα .

Θαυμασὸς .

Δόξα καὶ .

τῇ ε' .

Αὕτη ἡ ἡμέρα .

Εἰς πᾶσαν τὴν γλῶσσαν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν , καὶ
εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν .

Θαυμασὸς .

Δόξα καὶ .

τῷ σαββ.

Αὕτη ἡ ἡμέρα .

Ὁ κύριε σῶσον δὴ . Δόξα ε' .

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΑ

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὅλης ἐβδομάδος.

Τῇ β'. πρὸς τῶν ἀσωμάτων, Πεντηκ. ἤχ. β'. Δόξα.

Ταῖς τῶν ἁγίων ἀσωμάτων πρεσβείαις ἐλεήμων,
ἔξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νυῶ.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων πρεσβείαις
ἐλεήμων, ἔξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Τῇ γ'. τῆς προδρόμου, Πεντηκ. Δόξα.

Ταῖς τῆς σε προδρόμου πρεσβείαις ἐλεήμων, ἔξά-
λειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νυῶ.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου ὡς πάντων τῶν ἁγίων, πρεσβείαις
ἐλεήμων ἔξάλειψον τὰ.

Τῇ δ'. τῆς σαυρῆς, Πεντηκ. Δόξα.

Δυνάμει τῆς σαυρῆς σε, Χειρὲ ὡς ἐλεήμων, ἔξά-
λειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νυῶ.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου ὡς πάντων τῶν ἁγίων, πρεσβείαις.

Τῇ ε'. τῶν ἁγίων ἀποστόλων. Δόξα.

Ταῖς τῶν ὁσίων ἁγίων ἀποστόλων πρεσβείαις ἐλεή-
μων, ἔξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημά-
των.

Καὶ νυῶ.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων.

Τῇ

Τῆς· τῆς σαυρῆ· Δόξα·

ΔΥνάμει τῆς σαυρῆ σε, Χριστὲ ὡς ἐλεήμων ὁξάλα-
ψον τὰ· **Καὶ νυν·**

Ταῖς τῆς θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν·

Τῶ· Σαββ· πῶν κοιμοι· Πεντηκ· Δόξα ἡχ· πλ· β'·

ΠΤαισμάτων ἀφῆσιν τῶν δόξα σοῖς ὑμνηταῖς, καὶ
τοῖς κοιμηθεῖσι τὸ ἀνάπαυσιν δώρησαι, ταῖς τῶν
σῶν ἀγίων ἀθροφόρον ἰκεσίας ὁ Θεὸς, καὶ τεκέσης
σε ἐλεέμεν· **Ε νυν τὸ αὐτὸ·**

Εἰ μὲν ὅτι μ'· λέγονται τὰ πεντηκοστήρια ταῦτα, κατὰ
τὴν ἡμέραν τῆς ὅλης ἐβδομάδος· Δι' ὅλης τῆς α'·
ἐβδ· τῆς τὸ πετηκ· ψαλ· Τῆς μετανοίας·

Τῆ β'· θεωρῶ τῆς δ' ὑπέραις ἐβδ· πεντ· ἡχ· πλ· β·

ΤΑ' πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν ὁ
τάλας, ζέμω τὸ φοβερὰν ἐκείνην ἡμέραν τὴν κρεί-
σεως, ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ πέλαγος τῆς ἀσπλαγχνίας
σε σωτὴρ, ὡς ὁ Δαβὶδ βοᾷ σοι· ἐλέησόν με ὁ Θεὸς
καὶ τὸ μέγα ἐλεός σε· **Καὶ νυν τὸ αὐτὸ·**

Τῆ γ'· θεωρῶ δόξα ἡχ· πλ· δ'·

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας ζωοδότα, ὁρ-
θεῖζει γὰρ τὸ πνεῦμα με πρὸς ναὸν ἅγιόν σε,
ναὸν φέρον τῆς σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον, ἀλλ' ὡς
οἰκτίρμων, χάθαρον ἀσπλαγχνε σὰ ἐλέει· **Ε νυν·**

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας ζωοδότα, ὁρθε-
ζει γὰρ τὸ πνεῦμα με πρὸς ναὸν ἅγιόν σε, ναὸν
φέρον

φέρων τῷ σώματι ὅλον ἐσπλωμένον, ἀλλ' ὡς οἰκτίρων, χάθαρον δ' σπλαγχνε σὺ ἐλέει. Ἐλέησον οἰκτίρησον ἐγειρόν με πεσόντα, καὶ τῷ πυρός με λύτρωσαι τῆς φοβεράς ἡμέρας, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησόν με.

Τῇ δ'. *Ε* τῇ ὤρασι δὴ ἡχ. πλα. δ'. Δόξα.

Γρηγορεῖτε ἔωσθε, ἵνα μὴ περαθῇτε, εἶπεν ὁ κύριος, τὸ μὲν πνέμα πείθει, ἡ δὲ σὰρξ ἀδυνατεῖ, διὰ τῆς γρηγορεῖτε.

Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ. καὶ ἔπειτα.

Ελέησον οἰκτίρησον, ἐγειρόν με πεσόντα, καὶ τῷ πυρός με λύτρωσαι τῆς φοβεράς ἡμέρας, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησόν με.

Τῇ ε'. ἡχ. πλα. β'. Δόξα.

Πταισμάτων ζάλη με χιμάζει διαπαντός, καὶ πρὸς τὸν βυθόν με ἀποπέμψει τῆς χαλεπῆς ἀπογνώσεως, ἐκτεινόν μοι χεῖρα Ἰησοῦ παμβασιλεῦ, ὡς πρὸ Πέτρου καὶ ἐλέησόν με. *Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ.*

Τῷ Σαββάτῳ, ὡς ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τῆς αὐτῆς Σαββ.

*Τὰ πεντηκοστάρια πάντων τῶν Θεωτοκικῶν εορτῶν,
ἔρχομεθα ἐκ τῆς Σεπτεμβρίου μηνός.*

Τῇ η'. τῇ αὐτῇ μηνός ἡ Γέννησις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα ἡχ. α'.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθαι, ἐν τῇ γεννήσει τῆς Θεοτόκου. *καὶ νῦν τὸ αὐτὸ.*

Ε

Ιδ'.

Ιδ'. τῷ αὐτῷ μένους εἰς τὴν ἑφωσιν τῷ πρίν καὶ
ζωοποιῶσαν,

Πεντηκ. ἤχ. α'. Δόξα.

Ο Εἰς τὸν κόσμον ἐλθὼν, καὶ σαρκικῶς σώτην κα-
ταδεξάμενος, καὶ ταφὴν, καὶ τῇ ἀνυψώσει σε
τὸν κόσμον σώσας κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ.

Ἐν τῇ κ'. τῷ Νοεμβ. μένους, ἐν τῇ ἑορτῇ τῷ ἀρχιστρα-
τήγῃ Μιχαήλ,

Πεντηκ. ἤχ. δ'. Δόξα.

Τ Αἰς τῷ Ἀρχαγγέλῳ πρεσβείαις ἐλεήμων, ἐξάλει-
ψον τὰ πλήθη τῷ ἐμῷ ἐγκλημάτων. καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων.

Κα'. τῷ αὐτῷ ἐν τῇ ἑορ. τῆς Θεοτόκου.

Πεντηκ. ἤχ. δ'. Δόξα.

Τ Αἰς τῷ σὺν διγαίῳ Ἰωακείμ καὶ τῇ Ἀννῇ, πρεσ-
βείαις ἐλεήμων, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῷ ἐμῷ
ἐγκλημάτων. καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις ἐλεήμων, ἐξάλειψον.

Κε'. Δεκεμβρίου εἰς τὴν Γέννησιν τῷ Χριστῷ πεντ.

ἤχ. β'. Δόξα.

Τ Α' σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθε, ὅτι Χριστὸς
γεννᾶται ἐν τῇ ἀσπληαίῳ.

Καὶ νῦν.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθε, ὅτι Χριστὸς γε-
νᾶται ἐκ τῆς παρθένου.

Τῇ

Τῇ 5. τῆ μῆνός 'Ιανουαρίου εἰς τὴν Βαπτίσιν τῆ κυρίας
ἡμεῖς 'Ιησοῦ Χριστοῦ,

Πεντηκ. ἤχ. β'. Δόξα.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθε, Χριστὸς ἐφάνη
ἐν τῇ 'Ιορδάνῃ.

Καὶ νυν̃.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθε Χριστὸς ἐβαπτίσθη
ὑπὸ 'Ιωάννου.

Τῇ β. τῆ μηνός Φεβρουαρίου ἐν τῇ εορτῇ τ' Ὑπαπαντῆς
τῆ κυρίας ἡμεῖς 'Ιησοῦ Χριστοῦ,

Πεντηκ. ἤχ. πλ. δ'. Δόξα.

Ως χειρὸς δεξιᾶς σου, ὁ πρεσβυτικὸς κόλπος
ἐδέξατό σε Χριστέ ὁ Θεός, ἀλλ' ἐγκαίνισον, ἡ
ἡμῶν τῇ τῆ σαρξὶ σου δυνάμει, ἵνα τῇ εἰσόδῳ τῆ θείας
ναῖς ἀξιώσῃς ἡμᾶς φιλαίνεσθαι.

Καὶ νυν̃ τὸ αὐτό.

Κε'. τῆ Μαρτ. Μῆνός ἐν τῇ 'Ευαγγελισμῶ
τῆς Θεοτόκου,

Πεντηκ. ἤχ. δ'. Δόξα.

Ταῖς τῆς Ἀρχαγγέλου πρεσβείαις ἐλεήμων, ἐξά-
λειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

καὶ νυν̃.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις ἐλεήμων, ἐξάλειψον
τὰ πλήθη.

Ἐν τῇ Σαββ. τῇ διηγίᾳ Λαζάρου. ἦχ. πλ. δ'.

Δόξα.

Η Ζωὴ τῶν ζώντων, καὶ τῶν θανέντων ἀνάστασις,
ὡς ἐκ τάφου τῆς ἁμαρτίας, ἀνάστησον δέομαι,
ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με. **Ἐ νῦν τὸ αὐτό.**

Ἐν τῇ εὐρετῇ τῆς Ἀναλήψεως τῷ Χριστῷ πεντηκ.

ἦχ. α'. Δόξα.

Ο Εἰς τὸν κόσμον ἐλθὼν, καὶ σαρκικῶς σωθὲν
καταδεξάμενος, καὶ ταφένῳ ἐν τῇ ἀναλήψει σε
τὸν κόσμον σῶσας κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Τῇ Κυριακ. τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς,

Πεντηκ. ἦχ. β'. Δόξα.

Ο Τοῖς μαθηταῖς ἐξαποστείλας τὸ πανάγιόν σε
πνεῦμα, ἀνπλαβεῖς με κύριε.

ἄλλο.

Π ἄτερ ἀναρχε, λόγε, ἐν πνεύματι, ζῆσου πόσα τὸν κράτος,
σῶσον ἡμᾶς τὰς πιστῶς σὲ ὑμνεῖντας.

Καὶ νῦν.

Π ἄτερ ἀναρχε, λόγε, καὶ πνεῦμα, ζῆας ἀρχηγοτάτη
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Τῇ ε'. τῇ ἀρχαίᾳ τῷ Σώματι τῷ Χριστῷ σωτήρι.

Πεντηκ. ἦχ. β'. Δόξα.

Σ Ωμα θεῶν λόγου, καὶ τὸ πάντιμον αἷμα, ἐξά-
λειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Τῇ

τῇ β' κυριακ. τῇ ἀγίῃ Πεντάμαρτος,

Πεντηκ. ἤχ. β'. Δόξα.

Π Ἀτερ, λόγε, πνέμα, ξίας ἀρχηκοτάτη ἐξάλει-
ψον τὰ πλήθη τῶν.

Καὶ νυνὶ τὸ αὐτό.

τῇ 5'. Ἀγέσθ, εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν

τῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ,

Πεντηκ. ἤχ. πλα. δ'. Δόξα.

Α' Ὁρατε βασιλεῦ ὁ ἐν τῷ ὄρει θάβων, ἀρρήτω
τῆς μορφῆς σε ἀσράψας τὸ φῶς Χριστὸς ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νυνὶ.

Ε' ἐν τῷ πλήθει κύρει τῷ οἴκῳ πρὸς σε εἰσελθούμεθα
εἰς τὸν οἶκόν σε, καὶ προσκυνήντες πρὸς ναὸν ἁγίον
σε, ὀψώμεθα φῶς τῇ προσώπῃ σε εἰς φωτισμὸν, καὶ
ἰλασμὸν τῷ ψυχῶν ἡμῶν διὰ τὸ μέγα σε ἔλεος.

Ἐν τῇ αὐτῇ μενί 1ε'. εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς

ὑπαρχίας Θεοτόκου

ἤχ. δ'. Δόξα.

Τ Αἷς τῆς Θεοτόκου, ὡρεσθείαις ἐλεήμων, ἐξάλειψον
τὰ. καὶ νυνὶ τὸ αὐτό.

Καὶ μὴ τὸ ὁ Ἰεροῦς λέγει.

Ε' Λέησόν με ὁ Θεός μὴ τὸ μέγα ἔλεός σε, ὅτι τὸ
πλήθος τῶν οἴκῳ πρὸς σε ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
με. Ἐλέησόν με ὁ Θεός ἐν ἐλέει καὶ οἰκπρμοῖς, ὅτι φι-
λάνθρωπος τῷ μονογενεῖ σε ἦν, μὴ εἰς ἀλογητὸς εἶ-
σιν

συνὸν τῷ παναγίῳ, ἃ ἀγαθαὶ καὶ ζωοποιαὶ σε πνεύ-
ματι, νυνὶ καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ χορ. Ἀ' μὲν.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σε.

Ἐν ταῖς δὲ λιταῖς ἡμέραις, ἐν αἷς ἐκ εἰσὶ πεντηκο-
στήρια. ὁ Ἱερῶς μὲν τὴν σχολογίαν τῇ ψαλμείᾳ,
ἃ τὰ καρδίσματα καὶ τὸν ψαλμὸν γ'. τὸ δόξα ἃ νυνὶ,
λέγει, Ε' λέγουσιν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ μέγα ἑλεός σε, ὡς
ἐπαύω.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰς κανόνας, καὶ μὲν τὴν γ'.
ὡδ'. ὁ Ἱερῶς λέγει.

Εἴ τι καὶ ἐπ' ἐν εἰρήνῃ τῷ κυρίῳ δεηθῶμεν.

ὁ χορ. Καὶ ὑμεῖς ἐλέησον.

Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς
ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Καὶ ὑμεῖς ἐλ.

Τῆς παναγίας ἀρχάντης ὑπερδολογημένης ἐν δόξῃ
δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου ἃ ἀεὶ παρθένα Μαρίας, μὲν
πάντων τῶν ἁγίων μνημονόσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους,
ἃ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν χεῖρα τῇ Θεῇ ὑπερανα-
μετα. Σοὶ κύριε.

Ὅτι ἡυλόγηται, ἃ δεδόξασαι τὸ πάντιμον, ἃ με-
γαλοπρεπὲς ὄνομά σε τῷ Πατρὶ, ἃ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
ἁγίῳ Πνεύματι, νυνὶ καὶ ἀεὶ, καὶ. Ἀ' μὲν.

Εἰρήνη πᾶσι.

ὁ χορ. Καὶ τῷ πνεύματί σε. ἃ λέγει. τὸ καθ. τῷ
κανόνι.

Καὶ

Καὶ ἀπὸ 5'. ᾠδ. ὁμοίως ὁ Ἱερεύς λέγει.

Επὶ καὶ ἔπ. **Α**πλάβεσθαι σῶσον. **Τ**ῆς παναγίας
ἀχράντης.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν πάντες Πατρὶ, υἱὶ καὶ ἁγίῳ,
καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς. **Α**μήν.

Εἰρήνη πᾶσι. **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου. καὶ λέγεται. τὸ κον-
τάκι. καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς ᾠδῆς ἡχοῦ ὁ Ἱερεύς ἐν εἰς
τῷ μεγαλυναρίῳ καὶ τὸν ἡχοῦ τῆς κανόνου.

Τὰ μεγαλυνάρια.

ἡχοῦ α'.

Μεγάλυνον Θεοτόκε τὰ ἐλέη σου, ὅπι πάντας ἡμᾶς.

ἡχοῦ β'.

Μεγαλυνεῖ ἡ ψυχὴ με τὴν τιμιωτέραν τῷ ἁγίῳ στρα-
τημάτων.

ἡχοῦ γ'.

Μεγαλυνεῖ, καὶ ὑμνεῖ ἡ ψυχὴ με τὸν κύριον.

ἡχοῦ δ'.

Σὲ τὴν Θεοτόκον τὴν μητέρα τῆς φωτὸς, ἐν ὕμνοις με-
γαλυνόμεν.

ἡχοῦ πλ. α'.

Α

ἡχοῦ πλ. β'.

Τ

ἡχοῦ βαρεῦς.

Τ

Ε 4

ἡχοῦ.

Τὴν θεοτόκον τὴν μητέρα τῆς φωτὸς ἐν ὕμνοις μεγα-
λυνόμεν.

Εἰς τὴν Γέννησιν δὲ τῆς κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
λέγεται τὸ τοῦ μεγαλιωάρου ἦν. α'.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν ἐκ τῆς παρθένου, ἣ τὸν ἐκ
τῆς σπηλαίου τεχθέντα βασιλέα.

Εἰς τὴν βάπτισ. τῆς Χριστοῦ μεγαλ. ἦν. β'.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ἐν Ἰορδάνῃ Χριστὸν τὸν
βαπτισθέντα.

Καὶ λέγει ὁ χρὸς τὴν ὡδὴν τῆς θεοτόκου.

Μεγαλυνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον * Ἐὐγαλλία-
σε τὸ πνεῦμά μου ὅτι τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι μου.

Οτι ἐπέβλεψεν ὅτι τὴν ταπείνωσιν τῆς δέλης αὐ-
τῆ * ἰδὲ γὰρ ἀπὸ τῆς νυκτὸς μακαριστοί με πάντες αἱ
γῆραι.

Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνάστης * καὶ ἄξιον τὸ
ὄνομα αὐτοῦ * καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γῆρα καὶ ἔως
τοῖς φοβεράτοις αὐτὸν.

Εποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ * διεσκόρπισεν
ἐσθληφάνους διανοίαν καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, * καὶ ὑψώσε ταπεινούς.

Πεινῶντας ἐρέπλησεν αγαθῶν * καὶ πλητῆντας ἐξα-
πέσειλε κενούς.

Αντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ * μενοειναι
ἐλέος.

Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τὰς πατέρας ἡμῶν * τῷ
 Ἀβραάμ, ἔτι τῷ σπέρματι αὐτῆς ἕως αἰῶνος.

Δόξα ἡ νῦν.

Εἶπα ἀδελταί θ'. ἀδὴ, μὴ ἦν ὁ ἱερεὺς λέγ.

Ἔτι ἔτι ἐν εἰρήνῃ τῆ κυρίας δεηθώμεθα.

ὁ χορ. Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβεῖ, σῶσον, ἐλέησον, ἔτι διαφύλαξον.

Τῆς παναγίας ἀρχάντε ὑποδολογημένης ἐν δόξῃ.

Ὅτι σὲ αἰνεῖσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῆς ἐξουσίας, καὶ
 σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, ἔτι τῷ Υἱῷ,
 ἔτι τῷ ἁγίῳ.

Εἰρήνη πᾶσι: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐπειτα εἰς ὅτι κυριακή ἀδελταί ὁ ἱερεὺς.

Ἀγίῳ κύριῳ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ὁ χορ. Ἀγίῳ κύριῳ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ὁ ἱερεὺς. Ὑψεύτε κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσ-
 σκυβεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῆς ποδῶν αὐτῆς, ὅτι ἀγίῳ
 ἔστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ὁ χορ. Ἀγίῳ κύριῳ.

ὁ ἱερ. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, ὁρμίζουσιν λαοὶ,
 ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς χειρὸς ἐμῆς σαλευθήτω ἡ γῆ, ὁ Θεὸς
 ἡμῶν.

ὁ χορ. Ἀγίος κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς πάλιν.

Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν λαῶν αὐτῆς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ ἀμέσως λέγεται τὸ ἕξαποσταλάριον.

Ἐν.

Ἐν ταῖς διμόνοις παρακαλοῦντες ἡμέραις λέγονται
τὰ φωταγωγία ταῦτα ἐκ γ'.

ἤχ. τὸν ἤχ. τῆς κ'. ἤχ.

ἤχ. α'. Φωταγ.

Ο Τὸ φῶς ἀνατέλλων κύριε, τὴν ψυχὴν μου καθα-
ρίσον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, πρεσβείαις κύριε
τῶν **Ν** ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἐκ γ'.

Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι εἰς τὴν πλήρῃ τῆς φωταγωγίας
ἔτι λέγεται ὡς ἐν ταῖς ὁρθοῖς καὶ τὴν
ἡμέραν ἐβδομάδος.

Τῇ β'. τῶν ἀσωμάτων.

Πρεσβείαις κύριε τῶν ἀσωμάτων, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Τῇ γ'. τῆς πρεσβείας.

Πρεσβείαις κύριε τῆς πρεσβείας ἐλέησον, καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Τῇ δ'. καὶ τῇ ε'. τῆς σαυρῆς.

Δυσάμει τῆς σαυρῆς σε, κύριε ἐλέησον, καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Τῇ ε'. τῶν ἀποστόλων.

Πρεσβείαις κύριε τῶν ἀποστόλων σε ἐλέησον, καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

ἤχ. β'. Φωταγ.

Τὸ φῶς σε τὸ αἰδίον ὁρατὸν κύριε, καὶ φώτισον
τὰ ὄμματα τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, πρεσβείαις **Ν**.
ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. λεγ'. ἐκ γ'.

ἤχ.

ἦχ. γ'. Φωταγ.

Ε' ξαπόσειλον τὸ φῶς σε Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἃ φώπσον
τὴν καρδίαν μου, ὡρεσβείαις **N.** ἐλέησον, καὶ σῶσον
ἡμᾶς. **ἐκ γ'.**

ἦχ. δ'. Φωταγ.

Ο' τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σε, τὴν ἐν σκότει
ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἀμάρτίας καθαί-
ρισον, ὡρεσβείαις **N.** ἐλέησον, ἃ σῶσον ἡμᾶς. **ἐκ γ'.**

ἦχ. πλα. α'. Φωταγ.

Φωτοδότα κύριε ὁ ξαπόσειλον τὸ φῶς σε, καὶ φώπσον
τὴν καρδίαν μου, ὡρεσβείαις **N.** ἐλέησον. **ἐκ γ'.**

ἦχ. πλα. β'. Φωταγ.

Πρεσβείαις κύριε **N.** φῶς κατὰπεμψον ἡμῖν, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος. **ἐκ γ'.**

ἦχ. βαρὺς Φωταγ.

Πρεσβείαις κύριε **N.** κατὰπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
τὸ μέγα ἔλεος. **ἐκ γ'.**

ἦχ. πλα. δ'. Φωταγ.

Φῶς ὑπάρχων Χριστὲ φώπιδόν με ἐν σοὶ ὡρεσβείαις **N.**
ἐλέησον ἃ σῶσον ἡμᾶς. **ἐκ γ'.**

Ἐν ταῖς ἡμέραις δὲ τῇ Κυριακῇ, μὲν τὸ, Ἄγιος
κύριος λέγονται ταῦτα ἑξαποστειλάρια, καὶ τὸ Δ ἡ-
λωσιν ἐν ἀρχῇ τῆ Ὠρολογίᾳ καὶ τῇ κυριακῇ καὶ
τῇ ἐωθινῇ.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Α'.

Τ Οἷς μαθηταῖς συνελθόντων, ἐν ὄρει Γαλιλαίας,
πίσει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἑξοσίαν λα-
βεῖν τῷ ἄνω, καὶ καὶ τα. Μάθοντες πῶς διδάσκει βα-
πτίζειν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ
Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἑσυνεῖναι τοῖς μύ-
στης, ὡς ὑπέχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Θεοτοκίον.

Τ Οἷς μαθηταῖς συνέχαιρες θεοτόκε παρθένε, ὅτι
Χριστὸν ἐώρακας ἀναστάντα ἐκ τοῦ τάφου, τριή-
μερον καθὼς εἶπεν. Οἷς ἑ ὥφθη διδάσκων, καὶ φα-
νερόν τὰ κρείττονα, καὶ βαπτίζειν κελεύων, ἐν τῷ
Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, ἑ Πνεύματι, τοῖς πιστεύουσιν μαρτύ-
ντας τὸ μυστήριον, τῆς ἁγίας Τριάδος.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Β'.

Τ Οὐκ ἴδον θεωρήσασθαι ἀποκεκυλισμένον, αἱ μυ-
ροφόροι ἔχαιρον, εἶδον γὰρ νεανίσκον, καθήμε-
νον ἐν τῷ τάφῳ. Καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη, ἰδοὺ Χριστὸς
ἐγήγερται, εἰπατε οὖν τῷ Πέτρῳ τοῖς μαθηταῖς, ἐν
τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὑμῖν ὁφθήσεται,
ὡς παρεῖπε τοῖς φίλοις.

Θεο-

Θεοτοκίον .

Τὸν ἄρνα θεωρήσασα ἡ παρθένου , καὶ μήτηρ ,
 ἐπὶ σταυρῷ ἐλκόμενον , ὑψωθέντα ἐν τέτρω , ὁδυ-
 ρομήνῃ ἐβόα . ὦ υἱέ , Ἐ θεέ μου ὁ καλλωπίσας ἅπαν-
 τα , ἅπνους ἀμορφῶ φαίνῃ , σωματικῶς , τῶν ἀν-
 θρώπων γῆρῶ ἐλδ' ἀποφθεῖναι , βεβλόμενῶ μακρό-
 θυμῃ τῆς φθορᾶς τῆ θανάτου .

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Γ'.

Οτι Χριστὸς ἐγήγερται , μήτις διαπισαίτω , ἐφάνη
 τῇ Μαρίᾳ γυνὴ , ἔπειτα κατωράθη τοῖς εἰς ἀγρόν
 ἀπῆλθον , μύσας δὲ πάλιν ὤφθη , ἀνακειμένοις ἐν δε-
 κα . Οὓς βαπτίζων ἐκπέμφας , εἰς ἔραν ἐξ ὅθεν κα-
 ταβέβηκεν ἀνελήφθη , ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα , πλή-
 ροι τῇ σημείων .

Θεοτοκίον .

Υμνῶ σε τὸ μακρόθυμον , ἔλεῖς ὁ σωτὴρ μου ,
 ὅπ' σαυτὴν ἐκένωσας , τῇ φορέσας Ἐ σῶσαι , φύσιν
 βροτῶν νεκροθεῖσαν . Καὶ Θεὸς ὢν ἡνέχευ ἐκ τῆ ἀγνῆς
 θεόπαιδος , κατ' ἐμὲ τῇ γυνέσθαι , καὶ κατελθεῖν εἰς
 αἶδ' , καὶ κείθεν με ἀνελκύσας , ἥς ταῖς περὶ σβείαις
 ἅπαντας σῶσον τὰς σὲ ὑμνεῖντας .

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Δ'.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀσράφαντες , ἰδωμένης ἐπιστάνας , ἐν
 ζωηφόρῳ μνήματι , ἀνδρας ἐν ἀσραπτήσας ἐδή-
 σεσι μυροφόροις κλινέσας εἰς γλυκὺ ὄψιν . τῇ ἐρανῶ
 δεσπό-

Δεσπόζοντες, ἔγερσιν διδασκώμεν, καὶ πρὸς ζωὴν,
τῷ μνήμῳ δ' εὐαγγελίῳ σωτὴρ πρὸς Πέτρῳ, ἃ τὸ πρᾶγμα
θαυμάσαντες, μένουμεν Χριστὸν βλέψαι.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν πανάχραντε ὡσεὶ δέσφιν ἐκτείνας, ἐκ
σῆς νηδύος ἔλλαμψε, γηγενῶν ποροασίαν, σὲ
θέμενος δ' αὐτοαρχία. Τῷ οὖν ἐκδυσώπει, ὃν Ἰα-
κώβ δ' λόγησεν, ἀνατείλαντος ὁρθρε, πάντας ἡμᾶς,
δ' λογιῶν, δ' ἐνὰ τε τῇ ἡμέρᾳ, καὶ νύκτα ἀναμάρ-
τητον, καὶ ἁγίαν ἀνύειν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ε'.

Η Ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπᾳ,
καὶ τῷ Λουκᾷ σωώδ' ὄσκει, οἷσπερ καὶ ἐπεγνω-
σθῇ, εἰς Ἑμμαῦς κλῶν τὸν ἄρτον. Ὡν ψυχὰς, καὶ
καρδίαι κατόμναι ἐτύγχανον, ὅτε τέτοις ἐλάλει ἐν
τῇ ὁδῷ, ἃ γραφαῖς ἡρμηνεύει, αὐτὴ ὑπέστη, μεθ' ὧν
ἠγέρθη κεράζωμεν, ὥφθη τε ἃ τῷ Πέτρῳ.

Θεοτοκίον.

Ο Ποιητὴς τῆ κτίσεως, καὶ Θεὸς τῶν πάντων, σάρ-
κα βροτείαν ἔλαβεν, ἐξ ἀχράντης σαρκὸς σε,
παύμνητε θεοτόκε. Καὶ φθαρείταις με ὅλῃ φύσιν
ἀνσκαίνισε. Πάλιν ὡς πρὸ τῆς τοῦ καὶ καταλιπὼν με
τόκον, ὅθεν πιστῶς σε πάντες ἀνδραγαθίᾳ, κεράζον-
τες χαῖρε κόσμος ἡ δόξα.

ΕΞΑ-

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ 5'.

Δ Εικνύων ὅτι ἄνθρωπος, σῶτερ εἴ κατ' εἰσὶν, ἐν μέτρῳ τὰς ἐδιδασκας, ἀναστὰς ἐκ τῆς τάφου, καὶ βροῦσεως συμμετέχεις, βράπτισμα μετανοίας. Ὡς δὲ πρὸς ἐράνιον ἀνελήφθης πατέρα, καὶ μαθηταῖς πέμπειν τὸ ὡδὸκλήτον ἐπηγάλλω, ὑπέρθε θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

Θεοτοκίον.

Τ Ο' χαίρετε φθεγγάμενοι, διημέψω τὴν λύπην, τῇ περπατόρην κύριε, τὴν χαρὰν ἀντιστάζων ἐγέρσεώς σου ἐν κόσμῳ. Ταύτης ἐν ζωοδότῃ, διὰ τῆς τεκνύσεως σου, φῶς ἡμῖν σὲ ὑμνεῖσι, φῶς οἰκτιρμῶν τῇ σὴν ἐξαπόσειλον τῇ βοᾷ σοι, ὑπέρθε φιλάγαθε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ 2'.

Ο Τί ἦσαν τὸν κύριον τῆς Μαρίας ἐπέσης. ὅτι τὸ τάφον ἔδραμον Σίμων Πέτρος, καὶ ἄλλος μύσης Χριστῷ, ὃν ἠγάπα. Ἐξεχον δὲ οἱ δύο, καὶ εὗρον τὰ ὀδόνια ἐνδον κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς αὐτῶν δὲ τὸ σκαδάλιον χερεὶς τέτων. διὸ πάλιν ἠούχασαν τὸν Χριστὸν ἕως εἶδον.

Θεοτοκίον.

Μ Εγάλα καὶ ὡδὸδοξά, δι' ἐμὲ κατεργάστω σωτήρ μου πολυέλεε. ἐκ παρθένου γὰρ κόρης ἐτέχθης ἀνερμηνεύτως. Καὶ σωρὸν ὡς κακῆρος, ἐ θάνατον ὑπέ-

ὑπέμνηας, ἵνα με τῆς δαλείας τῆς πονηρᾶς λύσῃς,
πολίτην τε πάλιν δείξης τῆς ὡφραδείας, ἀναστὰς
ζήμιον ἐκ τῆς τάφου.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Η'.

Δ Τ'ο ἀγγέλος βλέψατα, ἐνδοθεν τῆς μνημείας,
Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοῶσα, ὡς
κηρυχτὸν ἐπεφύτα. Κύριε περὶ τὸ σῶμα τῆς Ἰησοῦς με
τίθεικας; Κλήσει δέ τῶν γυναικῶν, εἶναι αὐτὸν, τὸν
σωτῆρα, ἤκουσε μή με ἀπὶς, πρὸς τὸν πατέρα ἀπει-
μι, εἰπὲ τοῖς ἀδελφοῖς με. **Θεοτοκίον.**

Κ Αττιφείας πληρέμελαι, ὅτι πολλῆς ἀθυμίας, τὴν
ψυχὴν ἐμπιπλάμελαι, ἔδραμον αἱ γυναῖκες
πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμα Ἰησοῦ τῆς δευτέρας, τῆς τὴν
ἡμετέρας φορέσαντος ἐκ παρθένου πτωχείαν, δίχα παν-
τοίας κηλίδος, αἷς ἀπὸ τῆς λείας, σὺ τῇ μητρὶ
χαίρετε, ἐκ ἐπὶ τὸ βασιλεῖα ὁ ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ
τῇ ἐμῇ ἀναστάσει.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Θ'.

Σ Τυγκεκλεισμένων δέσποτα τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες,
τὰς ἀποστόλους ἐπλησας, πνέματος παναγίου,
εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας. Οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν τὰς
ἁμαρτίας εἴρηκας, καὶ ὁκτὸς μὲν ἡμέρας, τὴν σὺν
πλάτῃ, τῇ Θωμᾷ ὑπέδειξας, καὶ τὰς χεῖρας, μὲν
ἐβράβη κύριον, ὅτι Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Θεότοκion.

Η Ἄνυμνος ἢ μήτηρ σε ἐκ τῆς τάφου ὤραϊον, ὡς ἐκ
 πατρὸς ἀσπράξαντα, κατιδῶσα σε λέγε, χαρμο-
 σικῶς ἀνεβόα, εἰ, καὶ ἔπαυες τέκνον σωματικῶς ὡς
 ἄνθρωπος, ἀλλὰ τῇ θεϊκῇ σε δυνάμει ἄδλω κα-
 θεῖλες, ἐπὶ τὸ ἴδιον πλάσμα ἀναγαγὼν, τῆς αὐτῆς
 ἐξήρπασας τυραννίδος. δόξα τῇ ἀναστάσει σε, δι' ἧς
 ἔσπασας κόσμον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ι'.

Τριβευιάδ' ὦ θάλασσα σὺ καὶ παῖσι Ζεβεδαίου,
 Ναθαναὴλ καὶ Πέτρω τε, σὺ δὲ τοῖς ἄλλοις ἀπό-
 λαι, καὶ Ὡμαῖν εἶχε πρὸς ἄγραν, οἱ Χεῖς δ' ἐπὶ τῇ περὶ-
 στασίᾳ ἐν δεξιᾷ χαλάσαντες, πλῆθος εἰλκον ἰχθύων,
 ὃν Πέτρω γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο, εἰς τὸ ῥιπον φα-
 νείς, ἐπὶ τὸν ἔδειξε, ἐπὶ ἰχθύϊ ἐπ' ἀνθρώπων.

Θεότοκion.

Οἱ τοῦ ἰδιότητιν ὁ υἱός σε παρθέने, ὡς μὲν θνη-
 τὸς ἀφύπνωσεν, ὡς Θεὸς δὲ ἀνέστη, διαφθερὰν
 δὲ ἐκ εἶδεν. Ὅν αἰεὶ ἀμνηίζεις, τῷ λαῷ, καὶ τῇ ποι-
 σκῇ σε. Φάς ἡμῖν ἀποσέλλειν, ἡμεῖς δ' ἐπὶ τῇ περὶ-
 ματῷ διασώζων, ὃς σὺ Πατὴρ, καὶ Πνεῦματι,
 εἰς Θεὸς προσκυνεῖται.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΙΑ'.

Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν ζῆς τῷ Πέτρῳ φίλεις με-
 πυρόμενος ὁ κύριος, τῷ ἰδίῳ περὶβάλλοντι
 F
 περ-

περβάλλεται ποιμέναχλιν. Ὅς ἰδὼν ὃν ἠγάπα τὰ
 Ἰησὺ ἐπόμῃον, ἤρετο τὰ δεσπότη, ἔτος δὲ τί, εἰάν
 θέλω, ἔφησε, μύειν τὸν, ἕως καὶ πάλιν ἔρχομαι.
 πὶ πρὸς σὲ φίλε Πέτρε. **Θεοῦ γίον.**

ΠΑναγία πανάχραντε μήτερ ἀλογημένη, δυσώ-
 πησον ὃν ἔτεκες, βασιλέα, καὶ κτίσιν, τὸν
 προαιώνιον τέλειον, γλυπηδέντα ἀφράστως, ὡς διδά-
 κησεν, ἄνθρωπον κατ' εἰσίαν, ὁμῶς Θεὸν, καὶ πατέρα
 πάντων τῶν ποιημάτων, αὐτὸν εἰς αἰεὶ δεσποινά ὑμῶν
 γόνος ἀνθρώπων.

**Καὶ ἐν τῇ κυριακῇ τῇ Θωμᾷ τῷ πρὸς,
 Ὁ ἕρανὸν τοῖς ἀστροῖς.**

ΕΜὼν μιλαὶν χερὶ σε ἐξεργασήσας τὰς πληγὰς,
 μὴ μοι Θωμᾷ ἀπισήσης, θαυματιζέμεντα διὰ σὲ.
 Σὺν μαθηταῖς ὁμοφρόνει, καὶ ζῶντα κήρυττε Θεόν.

(Γνωσέον δὲ ὅτι ταῦτα ἐξαπὸς ἀπὸ τῆ πάχα, μέ-
 χει τῆς ν'. ἐν ἡμέραις κυριακαῖς λέγονται μόνον, ἐν δὲ
 ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τῆ ἐβδομάδος, λέγεται προῖτον-
 τὸ τῇ ἀγίᾳ, ἔπειτα τὸ τῆς κυριακῆς.)

Ἐν τῇ Κυριακῇ τῇ Μυροφόρῳ,

Αὐτόμελον.

ΓΥναῖκες ἀκρίβητε, φωνὴν ἀγαλλιάσεως, τύραν-
 νον ἄδην πατήσας, φθορὰς ἐξήγειρα κόσμον.
 Δράμετε φίλοις εἶπατε τοῖς ἐμοῖς εὐαγγέλια, βέλο-
 μαί γὰρ τὸ πλάσμα με, χαρὰν ἐκείθεν ἀνγέσαι,
 ὅθεν προῖθεν ἡ λύπη.

Ἐν τῇ κυρ. τῇ Παραλύτ. πρὸς, Γυναικες ἀκχτ.

ΕΠέση ὁ φιλάνθρωπος, καὶ πανοικτίρμων κυρίῳ, ἐν τῇ σοᾷ Σαλομῶν τῇ δεσποδίσσῃ τὰς νόσους, ὅρρε δὲ κατακείμενον ἄνθρωπον πλείοις ἑτέσι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόησεν, ἄρρον τὸν κράββατον, ἵδε σοῖς ἁμοῖς καὶ πατριᾷ.

Ἐν τῇ κυρ. τῇ Σαμαρίτηδ. πρὸς, Γυναικες ἀκχπδ.

ΣΑμαρείαν κατέλαβες σωτήρ με παντοδύναμη, καὶ γυναικὶ ὁμιλήσας ὕδωρ ἐξήτης τῇ ποιῆν, ὃ ἐκ πέτρας ἀκροτόμη, πηγάτας ὕδωρ ἐβράνις, καὶ με σῶτέρ με διψῶντα πόπσον, ἵνα μηκέτι διψήσω εἰς ἀπερόντας αἰῶνας.

Ἐν τῇ κυρ. τῇ Τυφλῇ πρὸς, Γυναικες ἀκχπδ.

ΠΑράγων ὁ φιλάνθρωπος, καὶ φωτοδότης κύριος ἐν τῇ ὁδῷ τῇ ἱερᾷ ὅρρε τωφλὸν ἐκ γλυνητῆς, ὁ πωλαγχιωθεὶς ἐπέχρισε πύλον τῆς ὀφθαλμοῦς αὐτῆς, καὶ πορεύθεις τῇ νύκτα ἐν τῇ πηγῇ ἐκαθάρισε τῇ σκότι τῆς ἀβλεψίας.

Ἐν τῇ ε'. δὲ τῆς πέμπτης ἑβδομ. εἰς τὴν Ἀνάληψιν τῇ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ὁ ξάπος.

ΤΩν μαθητῶν ὁρῶντων σε, ἀνελήφθης Χριστέ, πρὸς τὸν πατέρα συνεδριάζων, ἀγγελοι προ-
 ζέχοντες ἐκραύγαζον, ἄρατε πύλας ἄρατε, ὁ βασι-
 λείς ὃς αἰνῆλθε, πρὸς τὴν ἀρχέφωτον δόξαν.

Ἐν τῇ Κυρ. τῇ ἀγίων πατέρων πρὸς,

τοῖς μαθηταῖς συνέλθ.

Τῇ τῇ πατέρων σήμερον πανηγύρει συντρέχει, πᾶ-
σα πιστῶν ὁμήγυρις Ἀρειῶν αἰχμυέσθω, Σα-
βέλλιῶν ἐντραπίσθω, ἄθλιον Νεστωρίαν ῥαπιζέσθω
τὸ πρὸς ὁπῶν, καὶ ἐς μὲν σκορπιζέσθω αἰρετικῶν, ἡ
Χριστὸν τερπέσθω δὲ ἐκκλησία, σὺν τῷ Πατρὶ δοξάζουσα
τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνῦμα.

Ἐξαποστάλεια ταῦτα λέγονται ἐν τῇ σαββάτῳ τῇ

Ἀποκρίαν, καὶ τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ ἐν τῇ β'.

ἡμέρᾳ τῇ Νομβρίου μὲν πρὸς,

τοῖς μαθηταῖς συνέλ.

Ο Ἐν νεκροῖς ἐλδύεσθαι, ὁ νεκρῶν καὶ τῇ ζώντων,
ἐξουσιάζων κύριε, ὁ νεκρότας τὸν ἄδιν τῇ
θεῷ καὶ σε δυνάμει. Οἱ φανερῶ καὶ θανάτῳ πατήσας τὸν
διάβολον, καὶ πρὸς τοῦτος πάλιν ἐκ τῇ νεκρῶν ἀνα-
στὰς, πρὸς βίαι τῆς σὲ τεκούσης, ἀνάπαυσον τὰς δέ-
λους σε ἐν θυφῇ ἀγαθήσας.

Ἀλλ. πρὸς, ὁ ἔρανὸν τοῖς ἀσροῖς.

Ο Καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων ἐξουσιάζων ὡς Θεός, ἀνά-
παυσον τὰς σε δέλους ἐν ταῖς σκηναῖς τῇ ἐκ-
κλησίᾳ, εἰ γὰρ καὶ ἡμαρτὸν λόγε, ἀλλ' ἐκ ἀπίστησαν ἐκ-
σε.

Ἀλλ.

Ο νεκροφθεῖς ἐκουσίως, δὲ νεκροὺς σαρκὶ λόγε θεῷ
καὶ ἄδιν νεκρότας, νεκρὸς δὲ πάντας ζωώσας πᾶν-
τας πρὸς σὺ ἐλπίς, ἀνάπαυσον ἐν σῇ δόξῃ.

Θεο-

Η βασιλὶς τῆς ἀπάντων παρθενομήτορ Ἰμαριὰμ,
ἀνπλαεῖς πιστῶν πάντων νεκρῶν ἐν Χριστῷ καὶ
ζώντων ἡμῶν, καὶ πάντας σῆς δόξης, ὡς Θεοτόκος, ἀξίε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Ἐν τοῖς αὐτῆς Σάββατον, πρὸς Ἐπισκέψατο.

Ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς τῶν ἀθλοφόρων κύριε, ἱε-
ραρχῶν ἑοσίων, ἑ πάντων σε τῆς ἐκκλησιαστικῶν,
τὰς κοιμηθέντας δέλεσε σε ἐν ξυφῇ παραδείσῃ κατὰ
τάξιν κύριε.

Θεοτοκ. Ἀχραντε δέσποιν. ὡς καὶ τῷ.

Τῇ ἀγίᾳ, καὶ μεγάλῃ β'. Φωταγ. ἦχ. πλ. β'.

Εμὲ τὸν ἐν πελάγει τῆ βίᾳ κλυδωνιζόμενον, εἰς
τὸν τῆς μετανοίας λιμένα χειραγώγησον, φωτα-
γωγὲ τῆς ἀπάντων. Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ τὸ ἀκοίμητον
ἔχων ὄμμα, σῶσον με.

Τῇ αἰγ. ἑ μεγάλῃ γ'. Φωταγωγ. ἦχ. πλ. β'.

Τὸν νυμφῶνα σε βλέπω σπατήρ με κεκοσμημένον,
καὶ ἔνδυμα ἐκ ἔχω ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ. λαμ-
πρυνόν με τὸ σολὺν τῆ ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ
σῶσον με.

Τῇ κυριακῇ τῆς Βαΐοφόρου. πρὸς, Ἐπισκέψατο.

Εν ἑραναὶ ὁ θεὸς σε, ἐν γῇ τὸ ὑποπόδιον, καὶ
πῶς ὁ πόλον παλάων ἐν πύλῳ καὶ θηται ὄντα.

"Υμνηταιν ἄνω ἄγγελοι, ἤνεσαν χάτω παῖδες σε, κραυ-
 γαζοντές σοι" Ὑψισε, τὸ ὠσαννὰ ἐν Ὑψίσοις.

Τῷ ἁγίῳ, Ἐμεγάλῳ Σαββάτῳ. Ἐπεσκέψ.

Τῶν σαββάτων ἡ λαμπρότης, ἡ μέρα πανηγύρεως,
 ἐν ἣ ὁ πάντων δεσπότης ἐν τῷ ἁδ' ἡ κατελθὼν,
 ἑαυτῷ συναρέσθησε πάντας τὰς ἀπ' αἰῶν^Θ καθά-
 ροντας.

Ἐν τῇ μεγάλῃ Κυριακῇ τῇ ἁγίας Πεντηκστῆς.

πρὸς, Ὁ ἔρανον τοῖς ἄστροις.

Πεντηκστῇ τελῶντι, Ἐέλθουσιν θεὰς πύρρως,
 Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἦλθε, σοφίζον τὰς ἀποστόλους,
 τὸ το δεζώμεθα πάντες, ἢ προσκυνησώμεθα φόβῳ.

Ἄλλ. Τοῖς μαθηταῖς σιέλειθ.

Ω Βασιλεῦ ἔράνιε κραταιὲ ζοηπαιῶχε, μέγα Θεὸς
 παρὰ κλητε, παντοκράτορ, παντάναξ, παν-
 τέφορε παντεπόπτα, χωρηγὲ τῆς σοφίας, Ἐθισαυρὲ
 τῆς γνώσεως, ποιητὰ τῶν αἰώνων, καὶ συνοχεῖ τῶν
 ἀπάντων, σῶζε τὰς προσκυνοῦντας, Θεὸν σὲ ὁμολέ-
 σιον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ λόγῳ.

Τῇ β'. τῇ ἀσωμάτων, πρὸς, Ὁ ἔρανον τοῖς ἄστροις.

Τοὺς νοερεῖς ἀγγέλους, καὶ ἀσωμάτους λειτουργοὺς,
 ὡς παρεστῶτας τῷ θεῷ τῷ βασιλέως, καὶ Θεῷ,
 ἐνδωφνησώμεθα πάντες λύσιν ὧρεῖν ὀφλημάτων.

Θεοτοκίον.

Ο Γλυκασμός τῶν ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ,
 χριστιανῶν ἡ προστάτης παρθένη μήτηρ κυρίου,
 ἀντι-

ἀνπλαβῆ ἡμῶν, καὶ ῥύσαι ἡμῶν αἰωνίων βασάνων.

Ἐν τῇ γ' τῆ περὶ δρόμου ἑξαπτος. πρὸς,

Ἐπισκέψατο ἡμῶν.

ΕΝ τῇ νηδυί τῆς μητρὸς σὺ περὶ σκιρτῶν δ' λόγι-
σας, τὴν τῆ κυρίως μητέρα, μὴ ἥς ἰκέτ' αἰεὶ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, περὶ δρόμου Ἰωάννη τῶν
πόθ' ὡς πρῶτων σε. **Θεοτοκίον.**

ΑΨραντε δέσποινα ἀγνή, καὶ μόνη ἀπειρόγαμε, ἡ
περὶ σαοῖα, καὶ ἐλπίς σὺ δύσώπει τὸν ἐκ σὲ τεχ-
θέντα λυτρωτὴν ἡμῶν, σῶσαι κόσμον ἐκ πλάνης κιν-
δυνῶν, καὶ θλίψεων.

Ἐν τῇ δ' τῆ σαυρῆ πρὸς, Τῶν μαθητῶν.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης, σταυρὸς ἡ
ὠραιώτης τῆς ἐκκλησίας, σταυρὸς βασιλέων τὸ
κραταίωμα, σταυρὸς πῶν τὸ σήριγμα, σταυρὸς ἀγ-
γέλων ἡ δόξα, καὶ πῶν δαιμόνων τὸ ξαῦμα.

Θεοτοκίον.

ΗΜεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα θεοτόκε, μὴ Θεὸν σὲ ἔχο-
μεν περὶ σαοῖα, ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν
ἀμαχον τὴν ὅπ' ἡμῶν ἐχθρὸς ἡμῶν συμμαχεῖσαν, σὲ γὰρ
αἰεὶ εἰς ὀρεσβεῖαν ἀμαρτωλοῖ συγκινεῖμεν.

Ἐν τῇ ε' πῶν ἀπὸς. πρὸς, Ἐπισκέψατο ἡμῶν.

Τὸν δωδεκάριθμον χρεὶν πῶν ἀποστόλων σήμε-
ρον, ἀνδραγαθήσωμεν πάντες, ὡς σπριχθέντες
ὑπὸ αὐτῶν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν ταῖς δ' χαῖς αὐ-
τῶν σῶτε τὸν κόσμον ἐλέησον.

Α΄ Χρυστέ δέσποινά ἀγνή, ἡ μόνη ἀπειρόγαμε, ἡ
πρῶτα καὶ ἐλπίς, σὺ δυσώπει τὸν ἐκ σῆ
τεχέτα λυτρωτὴν ἡμῶν, σῶσαι κόσμον ἐκ πλάνης
καὶ δούλων καὶ θλίψεων.

Ἐν τῇ ᾠδῇ ἀποκαθ' ἑξάτος. τῇ σωτρίδι πρὸς,

τῶν μαθητῶν.

Χαῖρε σωτὴρ τὸ καύχημα τῶν ὁρθοδόξων, ἡ βα-
σιλέων ὄπλον καὶ βαρβάρων, χαῖρε τὸ σπῆπτρον
τῆς οἰκουμένης, ἡ φύλαξ ἀκριβέστατε, ἀγίασον τὰς
ἐν πίστει σωτὴρ Χριστῷ προσκυνοῦντας. **Θεοτοκίον.**

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχόμεθα θεοτόκε, μὴ Θεὸν σὲ
ἐχρῆμι πρῶτα, ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν
ἀμαχον τὴν ὅτι τὰς ἐχθρὰς ἡμῶν συμμαχῆσαν, σὲ
γὰρ αἰεὶ εἰς πρῶτον ἀμαρτωλοὶ συγκινῶμεν.

Ἐν τῇ σαββάτῳ τῇ κεκλήμῃ. ἑξάτος ἑλπίον.

Οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς κατακοσμήσας ὡς Θεός,
καὶ δὲ τῶν ἀθλοφόρων πᾶσαν τὴν γλῶσσαν φωτα-
γῶν, δημιουργὲ τῶν ἀπάντων τὰς ἀνυμνοῦντάς σε
σώζε.

Νεκρώς.

Οκαὶ νεκρῶν, καὶ ζώντων ἐξασπάζων ὡς Θεός,
ἀνάπαυσον τὰς σὰς δέλους ἐν ταῖς σκηναῖς
ταῖς ἐκλεκτῶν, εἰ γὰρ καὶ ἡμάρτον λόγῳ, ἀλλ' ἐκ ἀπέ-
στησαν ἐκ σῆ.

Θεοτοκίον.

ΟΓλυκασμός τ' ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χα-
ρὰ, χριστιανῶν ἡ προσέτις παρθένη μήτηρ κυ-
εἰς.

εἰς, ἀνπλαβεῖ με, καὶ ῥύσῃ τὰν αἰωνίων βασιάνων.

Καὶ μὴ τὰ ἐξαποστάλματα ἀδύται καὶ ἡ χ. τό.

Ψαλ. ρμή.

Π Ἄσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον, **Ἀ**νεῖτε τὸν κύριον ἐκ τὰν ἐραυάν * αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. **Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεός.** *

Ἀνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ * αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. *

Ἀνεῖτε αὐτὸν ἡλιος, καὶ σελήνη * αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα ἐν τῷ φάει. *

Ἀνεῖτε αὐτὸν οἱ ἐρανοὶ τὰν ἐραυάν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑψάνω τῆς ἐραυάν * αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου.

Ὁτι αὐτοὺς εἶπε ἐν γλήθῃσιν * αὐτοὺς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν. **Αὐτῷ πρέπει αἶνσις.**

Ἐποίησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, ἐκ εἰς τὸν αἰῶνα τῆς αἰῶνις * ὁρόσημα ἔθετο, ἐκ ἐπαλειύσεται.

Ἀνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς * δράκοντες ἐκ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κέκαλλος, πνέμα καταγίγῃ * τὰ ποιεῖντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βενοὶ * ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι. (Δότε δόξαν τῷ Θεῷ.)

Τὰ θεία ἐκ πάντα τὰ κτήνη * ἐρπετὰ, ἐκ πετεινὰ πτεροτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοὶ * ἄρχοντες καὶ πάντες κλητὰ γῆς.

Ναρί-

Νεανίσκοι, καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μὴ νεωτέρων
αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου *, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα
αὐτῆς μέγα.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτῆς ἐπὶ γῆς ἐρεανῆ * ἐϋψώσῃ
κέρας λαῶν αὐτῆς.

Τῶν πάντων τοῖς ὁσίοις αὐτῆς * τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
λαῶν ἐγγίζοντι αὐτῇ.

Ψαλ. ρμβ'.

Αΰσατε τῷ κυρίῳ ᾠσμα καινὸν * ἡ αἴνεσις αὐτῆς
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. **Δόξα σοὶ ἅγιε Πάτερ.**

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν * καὶ
υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσωνται ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐν χορῷ * ἐν τυμπάνῳ,
ἐϋψαλμείῳ ψαλάτωσαι αὐτῇ.

Οπδοκεῖ κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτῆς * καὶ ὑψώσει
τράχεις ἐν σωτηρίᾳ. **Τὴν Θεὸν ἐλέησον ἡμᾶς.**

Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ * ἐϋψαλλιδύσονται ἐπὶ
τῷ κοιτῶν αὐτῶν.

Αἰ ὑψώσεις τῆς Θεῆς ἐν τῷ ἁλύργῳ αὐτῶν * ἐρρο-
φαῖαι δίσκοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τῆ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἐθνέσιν * ἐλεγμὸς ἐν
τοῖς λαοῖς. **Φείσασθαι ἡμᾶς κύριε.**

Τῆ δῆσαι τὰς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις * τὰς
ἐν δόξῃ αὐτῶν ἐν χειρὶ πέδαις σιδηραῖς.

Τῆ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κεῖμα ἐγγράπιον * **Δόξα αὐτῇ**
ἐσαυ πάντι τοῖς ὁσίοις αὐτῆς.

Ψαλ.

ψαλ. ρν'.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ * αἰνεῖτε αὐ-
τὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ.

Δόξα τῷ δέξαντι τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ὅπῃ ταῖς δυνάσεσιν αὐτοῦ * αἰνεῖτε αὐ-
τὸν καὶ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλοσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος * αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
ψαλτηρίῳ, ἔκινδαρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ. ἔκχορδ * αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν χορδαῖς, ἔκὺρναν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις βήχοις * αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμῶν, πάντα πνοὴ αἰνεσάτω
τὸν κύριον.

Δόξα φέπει, αἰνίσις, ἔκπρὸς τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ, ἔκτῳ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐν τῇ μεγ. ρ'. μετὰ τὸ Πᾶσαι πνοὴ, καὶ Δό-
ξα μὲν, λέγεται ὡς κάτω, Σοὶ Δόξα φέπει.
φύλλ. 107. καὶ τὸ Δόξα ἐν Ὑψίστοις. Χωρὶς τῆς
μεγ. ρ'. Εἰς τὴν αἰν. ὡς τάσσεται. Συνήθως δὲ. Ἐν
ταῖς κυρικαῖς σιχ'. 5'. τῇ ἀναστάσει, καὶ Δόξα
πάντων ἐκδοτῶν. Ἐν ταῖς ἑορτ. σιχ'. 8'. προσόμοια,
ἡ ἰδιόμελα, ἡ σινώτομα τῆς ἑορτῆς, καὶ Δόξα τῆς αὐτ.
Ἐν ταῖς λιταῖς, γ', καθ' ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος,
καὶ τὸ 8'. σιχ'. τῇ πεκοιμημένων. Δόξα τῆς ἐβδωμ.
Ὅταν δὲ ἐν ταῖς ἑορταῖς πάντων ἁγίων τάσσονται τὰ τῶν
ἐκπληκτῶν, τὸ 8'. σιχ'. εἰς αὐτὴν προσόμοιον τῆς ἑορτῆς.

Δα-

Δόξα λεγόμεναι ἐν τοῖς ὁρθοῖς τῷ Κυριακῶν .

ΔΟΞΑ ΕΩΘΙΝΗ Α'.

ἦχ. α'.

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς ἐπιγεμνοῖς, δὲ τὸ χα-
μόθεν ἔπαρσιν ἐπέση ὁ κύριος, ἔ προσκυνήσαν-
τες αὐτὸν, ἔ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν πανταχῶ διδα-
χέοντες, εἰς τὸ ὑπ' ἐρανὸν ἐξαπεσέλλοντο, κηρύξαι
τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς ἐρᾶν ἀπο-
κατάστασιν, οἷς ἔ σωδαιωνίζεν, ὁ ἀψευδὴς ἐπηγ-
γέλατο Χριστὸς ὁ Θεός, ἔ *σωτήρ τῶν* ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον κ. τ. ἦχ.

Υπερβιολογημένη ὑπάρχεις θεοτόκε παρθένε, δὲ γὰρ
τῆ ἐκ σὲ σαρκωθέντος, ὁ ἀδὴς ἠχμαλώψαι,
ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νεκέρωται, ἡ Ἐυα
ἠλθέρωται, ὁ θάνατος πεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς
ἐζωοποιήθημεν. Διὸ ἀνυμνεῖντες βοᾶμεν, βιολογητὸς
Χριστὸς ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἔτως βδοκήσας δόξα σοι.

ΔΟΞΑ ΕΩΘΙΝΗ Β'.

ἦχ. β'.

Μετὰ μύρον προσελθέσαις ταῖς παρὰ τὴν Μαριάμ
γυναιξί, ἔ διαπορεμέσαις, πῶς ἔσαι αὐταῖς
τυχεῖν τῆ ἐφετῆ, ὡράθη ὁ λίθος μετρημένος, καὶ θεὸς
νεανίσκος κατασέλλων τὸν θέρυβον αὐτῶν ἐκ ψυχῆς.
Ἦγέρθη γὰρ φησὶν Ἰησοῦς ὁ κύριος, διὸ κηρύξατε τοῖς
κήρυξιν αὐτῆς μαθηταῖς, εἰς τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν,
καὶ

ἔοψεσθαι αὐτὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς ζωοδότην καὶ κύριον.

Θεοτοκίον. Ὁ πρεσβυteryμὸς ὑπάρχεις.

ΔΟΞΑ ΕΩΘΙΝΗ Γ'.

ἦχ. γ'.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, ἧς τῆ σωτῆρος δια-
γελιζομένης ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν ἐμφάνειαν.
Ἰλασθέντες οἱ μαθηταί, ὠνεδίζοντο τὸ τῆ καρδίας
σπλήνωμα. Ἀλλὰ τοῖς σημείοις καρποπλιθέντες καὶ
θαύματι πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεσέλλοντο. Καὶ σὺ μὲν
κύριε πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης πατέρα, οἱ δὲ
ἐκήρυττον πανταχῶς τὸ λόγον τοῖς θαύμασι πιστεύοντες.
Διὸ οἱ φωπιδέντες δι' αὐτῶν, δοξάζομεν σε τὴν ἐκ
νεκρῶν ἀνάστασιν φιλένδορπε κύριε.

Θεοτοκίον. Ὁ πρεσβυteryμὸς ὑπάρχεις.

ΔΟΞΑ ΕΩΘΙΝΗ Δ'.

ἦχ. δ'.

Ορθρὸς ἦν βαδὺς, καὶ αἱ γυναῖκες ἦλθον ὅτι τὸ
μῆμάς σε Χριστέ, ἀλλὰ τὸ σῶμα ἔχ' ὄρεθι,
τὸ ποθέμενον αὐταῖς. Διὸ ἀπορρημαῖς οἱ ταῖς ἀσρα-
πίσιν ἐδήσαντες ὀπισθάντες, τί τὸν ζῶντα μὴ τῶν
νεκρῶν ζητεῖτε; ἔλεγον, ἠγέρθη ὡς πορεύει, τί
ἀμνημονεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτοῦ; Οἷς πειθεῖσαι, τὰ
ὀραθέντα ἐκήρυττον, ἀλλ' ἐδόκει λῆρος τὰ διαγέ-
λια, ὥστε ἦσαν ἔτι νωθεῖς οἱ μαθηταί, Ἀλλ' ὁ Πέ-
τρος ἔδραμε, καὶ ἰδὼν ἐδόξασέ σε πρὸς ἑαυτὸν τὰ
θαύμασια.

Θεοτοκίον . Τ' περὶ λογιμότης ὑπάρχεις .

ΔΟΞΑ ΕΩΘΙΝΗ Ε'.

ἤχ. πλ. α'.

Ω Τῶν σοφῶν σε κειμάτων Χεῖς, πῶς Πέτρῳ
 μὲν τοῖς ὁδογίοις, ἔδωκας ἐν νοῆσαι σε τὴν ἀνά-
 σασιν; Λακᾶ δὲ Ἐκ Κλεόπα συμπορεύομεθα ὡμί-
 λεις· Καὶ ὁμιλῶν, ἐκ δ' ὁθέως ἑαυτὸν φανεροῖς. **Διὸ**
 ὁνειδίζῃ, ὡς μόνῳ παροικῶν Ἱερουσαλὴμ, καὶ **μὴ**
 μετέχων τῇ ἐν τέλει βελευμάτων αὐτοῖς. Ἀλλ' ὁ
 πάντα πρὸς τὸ τῷ πλάσματι συμφέρον **οἰκονομῶν**,
 ἔτις καὶ σὺ πρὸς φητείας ἀνέπτυξας, καὶ ἐν ταῖς
 ἀλογεῖν τὸν ἄρτον ἐγνώσθης αὐτοῖς. ὧν ἔτι **πρὸς**
 αἰ καρδίαι, πρὸς γνώσιν σε ἀνεφλέγοντο, οἱ **ἐν τοῖς**
 μαθηταῖς συνεθερισμένοις ἦδη τρανῶς ἐκήρυττον σε
 τὴν ἀνάσασιν, δι' ἧς ἐλέησάν ἡμᾶς.

Θεοτοκίον . Τ' περὶ λογιμότης ὑπάρχεις .

ΔΟΞΑ ΕΩΘΙΝΗ Σ'.

ἤχ. πλ. β'.

Η ὅπως εἰρήνη σὺ Χεῖς πρὸς ἀνθρώπους Θεῶν,
 εἰς τὴν τὴν σὺ διδῶς, μὴ τὴν ἐγχεσιν **μαθη-**
 ταῖς, ἐμφοβῶς ἐδείξας αὐτοῖς, δόξαντας πνεῦμα
 ὁρᾶν. Ἀλλὰ κατέσειλας τὸν πάραχον αὐτῶν **τῆς**
 ψυχῆς, δείξας ταῖς χεῖρας ἔτις πόδας σε. **Πλὴν**
 αὐτοῖς ἐν τῇ τῆς ζυγῆς μεταλήψει, ἔτις **διδαχῶν**
 εὐαγγελίου, διηνοιξας αὐτῶν τὸν ἰσὺν τῷ συνίεναι **ταῖς**
 γραφαῖς, οἷς ἔτις **πατρικὴν ἐπαγγελίαν** καθυποχό-
 μεθα.

μυθῶ , καὶ δ' λογήσας αὐτὰς δέσης πρὸς ἔρανόν .
Διὸ σὺ αὐτοῖς προσκυκμήσοι , κύριε δόξα σοι .

Θεοτοκίον . Ὑπερβλοσυμένη ὑπάρχεις .

ΔΟΞΑ ΕΩΘΙΝΗ Ζ'.

ἦχ. βαρὺς .

Γ Δὲ σκοτία ἐ παρ' ἐμὴν , ἐ τί πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρία
ἔστηκας ; πολὺν σκότον ἔχουσα ταῖς φρεσίν . Ὑφ' ἐ
π' ἐθέλειμι ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς , ἀλλ' ὁρᾷς τὰς σωτρέ-
χοντας μαθητάς . Πῶς τοῖς ὁδοίοις , ἐ πρὸ σταδασίου
τὴν ἀνάστασιν ἐτεκμήσαντο ; ἐ ἀνεμνήσθησαν τ' ὡς
τέτε γραφῆς . Μεθ' ὧν , δι' ὧν , ἐ ἡμεῖς πιστεύσαντες
ἀνυμνήσομεν σε τὸν ζωοδότην Χριστόν .

Θεοτοκίον . Ὑπερβλοσυμένη ὑπάρχεις .

ΔΟΞΑ ΕΩΘΙΝΗ Η'.

ἦχ. πλ. δ' .

Τ Α τῆς Μαρίας δάκρυα , ἐ μάτῳ χεῖνται δερ-
μῶς , ἰδὲ γὰρ κατηξίωται καὶ διδάχων τῇ ἀγγέ-
λων , καὶ τ' ὄψεως τ' σῆς ὦ Ἰησοῦς . Ἀλλ' ἐπὶ πρὸς γὰρ
φρονεῖ , οἷα γυνὴ ἀδελφῆς . Διὸ καὶ ἀποπέμπεται , καὶ
προσφαῦσαι σοὶ Χριστέ , ἀλλ' ὅμως κήρυξ πέμπεται
τοῖς σοῖς μαθηταῖς . οἷς εὐαγγέλια φέρουσα , τὴν
πρὸς τὸν πατέρα καὶ κληρον ἀνοδὸν ἐπαγγέλλαι σε .
Μεθ' ἧς ἀξιώσον , καὶ ἡμεῖς τ' ἐμφανείας σε δέσποτα
κύριε .

Θεοτοκίον . Ὑπερβλοσυμένη ὑπάρχεις .

ΕΙΣ ΤΟΝ
ΔΟΞΑ ΕΩΘΙΝΗ Θ'.

ἦχ. α'.

Ως ἐπ' ἐσχάτων τῆς χρόνων, ἔπας ὁ ψίας σαββά-
των ἐφίσταται τοῖς φίλοις Χριστὲ, καὶ θαύματα θαύ-
μα βεβαιοῖς, τῇ κεκλεισμένη εἰσόδῳ τῆς θυρῶν τῶν
ἐκ νεκρῶν σε ἀνάστασιν. Ἀλλ' ἐπλησας χαρᾶς τὰς
μαθηταῖς, Ἐπνύματος ἁγίου μετέδωκας αὐτοῖς, Ἐ
ἐξουσίαν ἐνείμας ἀφέσεως ἁμαρτιῶν. Καὶ τὸ Θωμᾶν εἰ
κατέλιπες, τῷ δ' ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι κλύδω-
νι, διὸ καὶ δάχκα καὶ ἡμῖν γνώσιν ἀληθῆ, καὶ ἀφαισιν
παισμάτων ὡς πλαγχε κύριε.

Θεοτόκιον. Ὡς περὶ λογιμότην ὑπάρχεις.

ΔΟΞΑ ΕΩΘΙΝΗ Ι'.

ἦχ. β'.

Μετὰ τῶν εἰς ἄδ' ἐκ νεκρῶν, καὶ τῶν ἐκ νεκρῶν
ἀνάστασιν, ἀθυμῶντες, ὡς εἰκός, ὅτι τὰ χω-
ρεῖσμά σε Χριστὲ οἱ μαθηταί, πρὸς ἐργασίαν ἐτρέ-
ψαν, Ἐ πάλιν πλοῖα Ἐ δίκτυα, Ἐ ἄγρια ἐδάμει.
Ἀλλὰ σὺ σῶτερ ἐμφανισθεῖς, ὡς δεσπότης πάντων,
δεξιοῖς τὰ δίκτυα κελύεις βαλεῖν, Ἐ ἦν ὁ λόγος
ἔργον εὐδύς, Ἐ πλῆθος τῆς ἰχθύων πολὺ, Ἐ δειπνόν
ξένον ἔτιμον ἐν γῇ. Ἐ μεταχρόντων τότε σε τῆς μα-
θητῆς, Ἐ ἡμᾶς νῦν νοητῶς, καταξίωσον ἐνθυφῆσαι
φιλόανθρωπε κύριε.

Θεοτόκιον. Ὡς περὶ λογιμότην ὑπάρχεις.

ἦχ. δ'.

Φ Αἰνεῶν ἑαυτὸν τοῖς μαθηταῖς ὁ σωτὴρ μὴ τινὲς
ἀνάσασιν, Σίμωνι δέδωκε τινὲ τῶν περὶ βάτων
νομίῳ, εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν, τινὲ τῶν ποιμαίνειν
φροντίδα αὐτῶν. διὸ καὶ ἔλεγεν, **εἰ** φιλεῖς με Πέτρε;
ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. ὁ
δὲ ὁδὸς ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόσοφον, περὶ τῶν
ἄλλων μαθητῶν ἐπωιδάνετο. ὧν ταῖς πρεσβείαις Χρι-
στὲ, τινὲ ποιμνίῳ σε διαφύλαττε ἐκ λύκων λυμαιο-
μενῶν αὐτήν.

Θεοτοκίον. Ὑπερβλοσημένη ὑπάρχεις.

Δόξα μὴ ἀρρησκόμεθα, ἐν τοῖς τυπικαῖς τῶν Μηνε-
λογίων, καὶ τινὲ πᾶσιν τῶν ἡμετέρων τυπικῶν τῆς
Κρυπτοφύρου, λεγόμενα ἐν ταῖς ἑορταῖς τῶν ἁγ.

Τῇ κθ'. τῶ Σεπτεμβρίου μηνὸς, δόξα ἦχ. α'.

Ο Ταξιάρχης τῶ ἁγίου Δυναμίων, Μιχαὴλ περ-
τοσάτης τῶ θεῶν ταγματῶν, σήμερον ἡμᾶς
πρὸς πανήγυριν συνεκάλεσεν, ὁ καρτερὸς μὲν
ἡμῶν πορεύμενος, καὶ φυλάττων τὰς πάντας ἐκ
πάσης τῆς διαβόλου πειρασέως. δάτε οὐκ φιλέοργοι,
ἐ φιλόχριστοι, τὰ ἁγία τῶ ἀρετῶν δρεψάμενοι, καρτα-
ραῖς ἐννοίαις καὶ σωειδότι δασάθμω τῶ ἀρχαγγέλου
τινὲ Σύναξιν ἐκπλήσωμεν. αὐτὸς γὰρ ἀδελφείπῳ τῶ
Θεῷ παριστάμενος, καὶ ἱστορίον ὕμνον ἀναμέλπων,
πρεσβύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΩν ἐρανίων ταγματῶν τὸ ἀγαλλίαμα , τῷ ὅπῃ
 γῆς ἀνθρώπων κραταὶά ποροσσία , ἀχρῶτε
 παρθένε σωσον ἡμᾶς , τὲς εἰς σὲ καταφύγοντας , ὅτι
 ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μὴ Θεὸν , θεοτόκε ἀνεδέμεθα .

Τῆ ζ'. τῇ αὐτῇ μην. Ὀξά ε νυῦ. ἦχ. β'.

Τὶς ὁ ἦχος τῷ ἑορταζόντων γίνεται ; Ἰωακείμ , ε
 Ἄννα παρηγυρίζει μουσικῶς . Συγχάριτέ μοι
 λέγοντες Ἀδὰμ καὶ Ἐυα σήμερον , οἱ πάλαι ᾠδα-
 βάσει κλείσαντες ᾠδαίεισον . ὅτι καρπὸς ἐκλέεσα-
 ῖος ἡμῖν ἐδόθη ἡ θεόπαις Μαρία , ἀνόϊγσα πᾶσι τέτε-
 τλὴν εἰσοδόν .

Τῆ α'. τῇ Νομβρίε Μηνὸς , Ὀξά καὶ νυῦ ἦχ. α' .
 τῶν ἀγίων πάντων .

ΔΕὔτε πάντες οἱ πιστοὶ , τῶν ἀγίων τλὴν πανέορτον
 μνήμην , ἐν ψαλμοῖς , καὶ ὕμνοις , καὶ ᾠδαῖς πνεύ-
 ματικαῖς ᾠφημήσωμεν . τὸν βαπτιστὴν τῇ σωτῆρι ,
 ἀποστόλους , προφήτας , καὶ μάρτυρας , Ἱεράρχας , δι-
 δασκάλους τε , καὶ ὅσους ἀσκητὰς , καὶ δικαίους . καὶ
 τῶν ἀγίων Γυναικῶν τὸ φιλόθεον σύστημα , σεβασμίως
 μακαρίζοντες , συμφώνως ἐκβοήσωμεν . ἰσχυρά γὰρ
 Χεῖρ ὁ Θεὸς ἡμῶν , ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ᾠδαίει
 εἰρήνῃ ταῖς ἐκκλησίαις σε , νίκας κατ' ἐχθρὸν πᾶν
 φιλοχρίστω βασιλεῖ , καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
 ἔλεος .

Τῇ γ'. τῇ αὐτῇ μελῳδῇ, δόξα ἥχ. β'.

Υ Περ τῆ δ' οὐβείας ἀγίοι τεύρεως ἀγωνισάμενοι, τὰ
θεάση τῶν τυράννων κατηχυάτε, τῶν εἰδῶλων
τὸ ὑψοῦ εἰς χάθ' ἐβυθίσατε, Ἀκνφεμα, Ἀειθα-
λα, καὶ Ἰωσήφ. καὶ νυνὶ ἐν ἐρανοῖς σεφανηφόροι χο-
ρεύοντες, πρεσβύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Χ Αἶρε Μαρία θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μάλ-
λον δ' ὁ ἀγιος, καθὼς ἑοῦ ὁ προφήτης, ἄγιος
ὁ ναὸς σε, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Τῇ θ'. τῇ αὐτῇ μελῳδῇ, δόξα καὶ νυνὶ ἥχ. πλα. β'.

Σ Υγχαίρητε ἡμῖν ἀπασαί τῶν ἀγγέλων ταξιαρ-
χίαι. ὁ πρεσβυτάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προ-
στάτης, ὁ μέγας ἀρχιεράτης τῷ σήμερον ἡμέραν,
ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῷ τεμένει πᾶσι δόξως ἐποπτανόμενος
ἀγάζει. ὁθεν καταχρέως ἀνυμνεῖντες αὐτὸν βοήσω-
μεν, σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σε,
μέγιστε Μιχαὴλ ἀρχάγγελε.

Τῇ ι'. τῇ αὐτῇ, Δόξα ἥχ. β'.

Δ Εὔτε πρὸς πρῆσσωμεν τὸν ἀθλοφόρον τῇ **Χειρὶ**
Μηνᾶν τὸν ἐνδοξον, τὸν γενναῖον στρατιώτην,
τὸν καλῶς ἀγωνισάμενον ὑπὲρ τῆ δ' οὐβείας, βασι-
λέωντε, ἐκ τυράννων τὸ κράτος ἀποβαλλόμενον. διὰ
παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεὸν, ἀκαταπαύστως πρεσβύει
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κ Τβερνήτης γενέ μοι παράμωμε, τῷ τ' πνεύματι
με κεφίζουσα κλύδων Θ, κ' πρὸς λιμένα δίδιον
πρωταγμάτων Θεῷ ἐμβιβάζουσα.

Τῇ δ'. τῷ Δικημδεῖ μῶδες εἰς τὴν ἐορτὴν τῷ
ἁγίῳ Νικολαίῳ, Δόξα ἡ χ. πλα. δ'.

Τῶν ἀνδραγαθημάτων σε ὅσιε πάτερ, ὁ καρ-
πὸς ἐφαίδρυε τῶν πιστῶν τὰς καρδίας. τίς γὰρ
ἀκέων τὴν ἀμεζόν σε ταπείνωσιν, τὴν ὑπομονὴν
ἐκ ἐθαύμασε; τὴν πρὸς τὰς πένητας ἰλαρότητα, κ' ἡ
θλιβομένων τὸ συμπαθεῖς, πάντας θεοπορεπῶς ἐδίδα-
ξας, Ἱεράρχα Νικόλαε. Ἐ νυνὶ τὸν ἀμαράντινον
ἀναδυοσάμηνος σέφανον, πρέσβειε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Δ Εἰς ποῖνα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δέλων σε,
Ἐ λύξωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, κ' θλί-
ψεως.

Τῇ κα'. τῷ Ἰενοῖ μῶδες, τῷ ἁγίῳ μάρτυρι
Ἰελεανῷ, Δόξα ἡ χ. β'.

Τῆς ἀμωμήτης πίστεως τὸ ἀκένωτον πόμα ἄρρυ-
στόμηνος παμμακάρισε, εἰδωλικῶς λαζρεία κα-
τέσβεσας. καὶ νικητικῶς ὡς διανοίσας τὸν ἀγῶνα,
ἰδρώπι κατελαμωυώθης, ὡς ἄδυτος ἀσὴρ αὐγαζό-
μεν Θ ἐκ τῷ ἀεφανῆς ἡλίκ Χρυσῷ. καὶ κατὰ πόλιν
ἀκτῖνας τῷ μαρτυρίῳ ἐκπέμπων, τέλος δὲ θαλάσ-
σης μακάριον ἀπέληφας, καὶ σεφανίτης προπο-
σώπας

σώπε Χειρὲς προέφθασας . ὃν ἰκέτῃς Ἰεὺλιανὲ πα-
ναοίδιμε , σωθῆναι τὲς ἐν πίσει τῷ μνήμῳ σε τε-
λόντας .

Θεοτοκίον .

Ω Σὲ ἐλαία κατὰκαρπος , ἡ παρθένος ἐβλάστησε σε
τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς , καρποφορεῖς τῷ κόσμῳ τὸ
πλεῖστον ἑλεός σε κύριε .

Ἐν τῇ κεί . τῇ Ἰουλίῃ , τῇ ὁσίας Ἐυφραξίας ,

Δόξα ἡ χ . β' .

Τ Οὐδὲν ὄντως ἔρχεται , νυμφαυσαμένη Χειρὸν αἰοίδι-
μι Εὐφραξία , τῇ ὑπὸ καίρῳ μνηστῆρος ἡρνήσω τῷ
συνάφῃαν , ὅς ταῖς ἐπαρεταῖς , ἀγωνίσμασιν αὐξο-
μένη , εἰς ὑψὸς ἀνέδραμες τελειότητος , ὠρεόφυχε
πολύαθλε , ἀγαλμα μοναζουσῶν , ὡς ἀληθῶς καὶ
καγνῶν . διὸ ὑψὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δυσωπεῖν , τῇ ἐκ
πρόθε σε τῷ μνήμῳ ἑορταζόντων .

Θεοτοκίον .

Τ Ἦν πᾶσαν ἐλπίδα με εἰς σὲ ἀνατίθηναι , μήτηρ τῇ
Θεῷ , φύλαξόν με ὑπὸ τῷ σκέπῃ σου .

Τῇ κεί . τῇ Αὐγέστῃ μηνὸς , τῇ αἰγ . ἀποστ . Βαρδολομ .

Δόξα ἡ χ . β' .

Δ Εὐτε συμφώνως ἅπαντες χορείαν συγκροτήσωμεν
ἐν τῇ μνήμῃ τῇ ἀποστόλῃ Βαρδολομαίᾳ . αὐτὸς γὰρ
σήμερον ἡμᾶς παρεκάλεσεν πρὸς εὐφημίαν , καὶ δόξαν,
σε τῇ Θεῷ ἡμῶν , τῇ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἑλεός .

Θεοτοκίον .

Τ Ἦν πᾶσαν ἐλπίδα με εἰς σὲ ἀνατίθηναι μήτηρ .

ΔΟΞΑΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τῇ β'. περὶ τῶν ἀσωμάτων

Δόξα .

Ο ἄγγελοί σε Χριστὲ τῷ θεόνῳ τῆς μεγαλωπείης ἐν φόβῳ παρεστῶτες , ἐ τῇ σῇ φοβησίᾳ αἰεὶ λαμπόρῳι, ἐν τοῖς ὑψίστοις ὑμνωδοί σε , ἐ τῇ βελῆς σε λειτουργοί , ὑπὸ σε ἐκπεμπόρῳι, νέμεισι φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν . **Θεοτοκίον .**

Αρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοί, τὴν ἐράνιον πασάδα , ἐ πύλιν ἐσφραγισμένην ἀληθείας . χαῖρε δι' ἧς ἀνεβλάστησεν ἡμῖν , ὁ δεσπότης τῶν ἀπάντων , Χριστὸς ὁ ζωοδότης ἐ Θεός . κατὰβαλε δέσποινα τὰς τυράννας ἀθέτας ἐχθρὰς ἡμῶν , τῇ χειρὶ σε ἄχραντε , ἡ ἐλπίς χριστιανῶν .

Τῇ γ'. περὶ τῆ Προδρόμου, Δόξα ἡχ. πλα. β'.

Η Εὐλισάβετ σκέλαβε τὸν Πρόδρομον, τῇ χάριτι, ἡ δὲ παρθένου τὸν κύριον τῆς δόξης . ἡσπασάντο ἀλλήλαις αἱ μητέρες , ἐ τὸ βρέφου ἐσκήπτισεν , ἐνδοθεν γὰρ ὁ δῖλος αἶνει τὸν δεσπότην . θαυμάσια ἡ μήτηρ τῆ Προδρόμου , ἤρξατο βοᾶν , πόθεν μοι τὸ ἵνα ἡ μήτηρ τῆ κυρίας με ἐλθῇ πρὸς με, ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον , ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος .

Θεοτοκίον .

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆ ζωῆς , σὲ ἱκετεύομεν , πρέσβευε δέσποινι-

δέσποινά μῃ τῷ σὺ Προδρόμε, ὃ πάντων τῶν ἁγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ δ'. **συνή, τῷ σαυρῷ, Δόξα ὡς ἡχ.** πλ.β'.

Ο Τέτραπύρατος κόσμος σήμερον ἁγιάζεται, τῷ
τέτραμερῶς ὑψιμέλεις σε σαυρῷ Χριστῷ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ κέρας τῶν πιστῶν συνυψέται βασιλέω
ἡμῶν, ἐν αὐτῷ τῶν δυσμενῶν συντριβέντων τὰ κέ-
ρατα. μέγας εἰ κύριε, ὃ θαυμαστὸς ἐν τοῖς ἔργοις σε,
δόξα σοι. **Τῇ ε'. σὺν Δόξα ἡχ.** δ'.

Δ Εὖτε ἀνυμνήσωμεν τὰς γενναίους ἀποστόλους, τὰς
γενομένας αὐτόπτας τῷ λόγῳ. χαίρετε πανό-
φημοι τῇ ἐκκλησίας φωστῆρες, ἀγγέλων, ὃ διηγάων,
ὃ πιστῶν ἀγαλλίαμα, τῷ πλάττην τῶν εἰδώλων κα-
τηργήσατε, Χριστὸν τὸν σωτῆρα κηρύξαντες. πάντες
σὺν αὐτοῖς ἀνυμνᾶζομεν, ἀκατάληπτε κύριε δόξα
σοι. **Θεοτοκίον.**

Ε Χοντές σε θεοτόκε ἐλπίδα, καὶ παρηγορίαν ἐχ-
θρῶν, ὀπιθελαὶς ἐπιόμεθα, ὅτι σώζεις τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ σ'. **σὺν Δόξα ὡς ἡχ.** πλ.β'.

Σ Ημέρον ξύλον ἐφανερώθη, σήμερον γένε-
ται βραίων ἀπόλετο. σήμερον διὰ πιστῶν βασιλέων
ἡ πίστις φανερεῖται, ὃ ὁ Ἀδάμ διὰ τῷ ξύλου ἐξέπεσε.
ὃ πάλιν διὰ ξύλου δαίμονες ἐφρίξαν, παντοδύναμε
κύριε δόξα σοι.

Τῷ Σαββάτῳ περὶ δόξα ἡχ. πλα. δ'.

Α' Νάπαυσον σωτὴρ ἡμῶν τὰς ψυχὰς αἱ μετέστησας,
ἐκ τῶν προσκαίρων, διδὼς αὐταῖς **τὴν** ἀρεσιν,
ὧν περ ἔωραξαν ἐν τῷ βίῳ. εἰς σὲ γὰρ τὴν ἐλπίδα
ἀνέθεντο τῷ ποιητῇ καὶ πλάσῃ Θεῷ. **Θεοτοκίον.**

Π Αρθένε ἀπειρόγαμε ἡ τεκῆσα τὸν κύριον, ὁλο-
γημήν τες δέλας σε ῥῦσαι ἀπὸ πάσης πεινά-
σεως. Εἰς σὲ γὰρ θεοτόκε ἐλπίζομεν, τὴν ὑψηλοτέραν
τῶν χειρῶν.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀδεται.

ΥΜΝΟΣ ΑΓΓΕΛΙΚΟΣ

Δ Οἷα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀν-
θρώποις εὐδοκία.

Τ' μνησθή σε, ὁλογῆσθ σε, προσκυλῆσθ σε δοξο-
λογῆσθ σε, ἀγαπῆσθ σοι * διὰ τὴν μεγάλην
σε δόξαν.

Κ ὕει βασιλεῦ ἐπεράνιε θεέ * πάτερ παντοκράτορ.

Κ ὕει ὑὲ μονογενὲς Ἰησοῦ Χριστέ * καὶ ἅγιον πνεῦμα.

Κ ὕει ὁ Θεὸς ὁ ἀμὸς τῷ Θεῷ, ὁ Υἱὸς τῷ Πατρὶ *
ὁ αἶρον τὴν ἁμαρτίαν **τῷ** κόσμῳ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο' αἶρον τὰς ἁμαρτίας τῷ κόσμῳ, πρόσδεξαι τὴν
δέησιν ἡμῶν * ὁ κατήμενος ἐκ δεξιῶν τῷ Πατρὶ,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο' πὺν σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος κύριος * σὺ
εἶ μόνος ὑψίστος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεῷ πατρί,
ἀμὲν.

Κ αθ'

Κ αὖθ' ἐκείνῃ ἡμέρᾳ ἐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ
ὄνομά σε εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶντος.

Κ αταξίωσον κύριε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτή-
της φυλαχθῶμαι ἡμεῖς.

Ε υλογητὸς εἰ κύριε ὁ Θεὸς τῷ πατέρει ἡμῶν * **Ε** αἰ-
νετὸν, **Ε** δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σε εἰς τὰς αἰῶνας
ἀμὲν.

Γ ἐνοίτω κύριε τὸ ἔλεός σε ἐφ' ἡμῶν * καὶ ὁπότε ἡλπί-
σαμεν ὅτι σὲ.

Ε υλογητὸς εἰ κύριε * διδάξόν με τὰ δικαιώματά σε.

Ε υλογητὸς εἰ δέσποτα * σωέτισόν με τὰ δικαιώμα-
τά σε.

Ε υλογητὸς εἰ ἅγιε φωτισόν με * τοῖς δικαιώμασί σε.

Κ ύριε καταφυγὴ ἐλπίδος ἡμῶν * **Ε** γλυεῖ καὶ γλυεῖ.

Ε γὰρ εἶπα κύριε ἐλέησόν με, * ἵασαι τὴν ψυχὴν μου
ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κ ύριε πρὸς σὲ κατέφυγον, διδάξόν με τὴ ποιεῖν τὸ
θέλημά σε * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ο πὼς ὡς σοὶ πηγὴ ζωῆς * ἐν τῇ φωτί σου ὁψόμεθα
φάς.

Π αράπεινον τὸ ἔλεός σε τοῖς γινώσκουσί σε.

Α γιός ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος
ἐλέησον ἡμεῖς.

Ε κ γ'.

Δ όξα Πατρί καὶ υἱῷ. ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμεῖς.

Α γιος ὁ Θεός ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάν. ἐλ.

Ο πῖα

Ὅποια ψάλλονται μόνοι, αἱ ὅσι κυριακῇ, ἢ ὁμῆς
 ἑορτῇ, ἐν ᾗ λέγεται τὸ διαγ. καὶ μὴ ταῦτα
 ὁ ἱερεὺς λέγει.

Οτι σε εἰς ἡ βασιλεῖα καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ δόξα
 τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι
 νυν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Α**μήν.

Καὶ αἱ μέντοι λέγονται τὰ ἀπολυτ.

Ἐν τῷ Κυριακῇ λέγονται ταῦτα τὰ ἑορταστικά
 ὑπὸ τῷ διακονικῷ.

Τὸ α'. ἑορταστικὸν λιγνόμενον ἐν τοῖς ἤχοις.

α'. γ'. πλα. α'. καὶ βαρεῖ.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. ἄσωτον τῷ
 ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆ ζωῆς Χριστῷ
 τῷ Θεῷ ἡμῶν. καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνα-
 τόν, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν ὃ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ β'. ἑορταστικὸν λιγνόμενον ἐν τοῖς

ἡχ. β. δ'. πλ. β'. καὶ πλα. δ'.

Αναστὰς ἐκ τῷ μνήματι, ὃ τὰ δεσμά διαρρήξας
 τῷ ἁδὲ, ἔλυσας τὸ κατὰκριμα τῷ θανάτῳ κύ-
 ρει. πάντας γὰρ ἐκ τῶν παγίδων τῷ ἐχθρῷ ῥυσάμενός, ὁ
 ἐμφανίσας ἑαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σε, ὁξαπέντης
 αὐτὰς ὅπῃ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρλίαν
 σε παρέσχες τῇ οἰκονομίᾳ μόνῃ πολυέλεε.

Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ,
 χωρὶς τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν σαββάτων τῆς
 ἐβδομάδος μὴ τὸ Πᾶσα πνευ.

Τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνύματι ᾧ νυν.

Καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Σ Οἱ δόξα ὡρέπει κύριε. ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τῶν
δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνύματι, νυν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὰς αἰῶνας
τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ὡς ἄνω φιλ. 104.

Ἐπειτα ἰδιόμ. δ' ἀπερρέμενον, καὶ μαρτ. τῆς μ'.

ἀμέσως σιχ.

Ε Νεπλήσθημεν τῷ ὡρεῖ τῷ ἐλέει σε κύριε, καὶ
ἡγαλλιασάμεθα, καὶ ἀφρανθήμεν, ἐν πάσαις
ταῖς ἡμέραις ἡμῶν ἀφρανθήμεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν
ἐξαπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἰσομεν κακὰ, καὶ ἴδε
ὅπῃ τὰς δέλεις σε, καὶ ὅπῃ τὰ ἔργα σε, καὶ ὁδήγη-
σον τὰς ὑἱὰς αὐτῶν.

ἀλλ. σιχ.

Κ Αἰ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατὰ δύναμον ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατὰ δύναμον.

Τὸ μαρτυρ. καὶ Θεοτοκίον, καὶ ἀδύς τὸ.

Α Γαθὸν τὸ ὁμολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ, καὶ ψάλλειν
τῷ ὀνόματί σε ὑψίστη.

Τῷ ἀναγγέλλειν τὸ ὡρεῖ τὸ ἐλεός σε, καὶ τῶν ἀλη-
θειῶν σε κατανύκται.

Α γι Θεὸς, ἀγι Θεὸς ἰσχυρὸς, ἀγι Θεὸς ἀθάνατος
ἐλέησον ἡμᾶς. ἐκ γ'.

Δόξα

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νυνὶ,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Α**μήν.

Παναγία Ἰσιὰς ἐλέησον ἡμᾶς, κύριε ἰλάσθητι ταῖς ἀνο-
μίαις ἡμῶν. Δέσποτα συγχώρησον ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
ἅγιε κύριε ὁπίσκειψαι. Καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐν σκεπῇ τῆς δόξης τῆς ὀνόματός σου, κύριε ἐλέησον, κύριε
ἀλόγησον. **Τὸ**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἔθρονοις ἀγαθῆται τὸ ὄνομά σου
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθῆτω τὸ θελημά σου ὡς
ἐν ἔθρῳ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπι-
σιον δὲς ἡμῖν σήμερον, ἔσθες ἡμῖν τὰ ὀφειλήμα-
τά ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πονηρίας.

Λέγει ὁ Ἱερῶς.

Οπ σὲ εἰς ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, ἔσθῃ δόξα
τῷ Πατρὶ, ἔσθῃ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νυνὶ
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας. **Ὁ χορὸς. Α**μήν.

Καὶ νῦν τὴν ἡμέραν ἀπολυτίκ.

Ἐπισημαίνει λέγει ὁ Ἱερῶς τὴν Ἐκτενὴν μεγάλην...

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, ἔξ ὅλης τῆς
διανοίας ἡμῶν εἰπωμεν. **Κ**ύριε ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεὸς τῷ πατέρει ἡμῶν, δεό-
μεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον. **Κ**ύριε ἔλ.

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς νῦν τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμε-
θά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον. **Κ**ύριε ἐλέησον.

Επ

Ε' τι δέομεθα ὑμῶν τῶν βουβυστάτων, ἔσθροφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, κράτες, νίκης, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγίας, σωτηρίας αὐτῶν, ἔτῃ κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ὑπεπλέον συνεργῆσαι, κατὰ δουλεύσαι αὐτὸς ἐν πᾶσι, ἔσθροτάξαι, ὑπὸ τὰς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον.

ὁ χορ. Κύριε ἐλέησον.

Ο' π' ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῇ Πατρί, ἔτῃ Τίῳ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νυν.

ὁ χορὸς Ἀμὲν.

Ἐπαιτὰ τὰς αἰτήσεις.

Πληρόσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῇ κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησ.

Α' νπλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι,

ὁ χορ. Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελίαν, αἰγίαν, εἰρηνικῶς, ἔσθρο ἀναμόρτητον, ὡς τῇ κυρίῳ αἰτησώμεθα.

Παράχ κύριε.

Α' γέλον εἰρήνης, πσὸν, ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν, ἔτῃ σωμάτων ἡμῶν, ὡς τῇ κυρίῳ αἰτησώμεθα.

Παράχ κύριε.

Συγνώμην, ἔσθρο αἴφεισιν τῶν ἀμάρτων, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, ὡς τῇ κυρίῳ αἰτησώμεθα.

Παράχ.

Τα

Τὰ καλὰ ἔσυνφέροντα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνῃ
τῷ κόσμῳ, ὡς καὶ τὸ κυρίον αἰτησώμεθα. **Παράχ.**

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ
μετανοίᾳ ἐκτελέσαι ἡμῶς, ὡς καὶ τὸ κυρίον αἰτησώ-
μεθα. **Παράχ. κύριε.**

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαί-
σχιστα, εἰρηνηκᾶ, καὶ καλῶ ἀπολογίαν τῷ ὅτι
τὸ φοβερὸν βήματ' ἐστίν, ὡς καὶ τὸ κυρίον αἰτησώμεθα.
Παράχ. κύριε.

Τῆς παναγίας ἀχράντης, ὑπερβλοσυμένης, ἐνδόξης
δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ αἰ παρθένα Μαρίας,
μὲν πάντων τῶν ἁγίων μνημονύσαντες, ἑαυτὰς, καὶ
ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστὰ τὸ
Θεὸν ὡς δαδόμεθα. **Σοὶ κύριε.**

Οπ Θεὸς ἐλέος οἰκτιρῶν, καὶ φιλελεεινότητος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τῷ δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πα-
τρὶ, ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νυν, καὶ
αἰ, ἡ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, **Ἀμήν.**

Εἰρήνη πᾶσι. **Κ**αὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ κυρίῳ κλίνατε. **Σοὶ κύριε.**

Καὶ λέγει τῷ δούλῳ ταύτῳ.

ΚΥρίε ἄγε ὃ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τῷ παντε-
φόρῳ σε ὄμματι ὅτι βλέπων ὅτι πᾶσαν τὴν κτίσιν-
σου, σοὶ ἐκκλίνομεν τὸν ἀρχέοντα τῆς ψυχῆς, καὶ τὸ
σώματ' ἐκτείνον τῷ χεῖρ' σου
τῷ ἀόρατον ἐξ ἁγίῳ κατοικητήρι' σου, ἡ δόξα σου

παν-

πάντας ἡμᾶς. Καὶ εἴτι ἡμέτερον ἐκκοίως, ἢ ἀκκοίως,
ὡς ἀγαθός, καὶ φιλένθεον Θεὸς συγχώρησον,
δωρέμενος ἡμῖν, ἔτι τὰ ἱερκόσμου ἀγαθά σε. Σὸν
γὰρ ὅτι τὸ ἐλεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἔσοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νυνὶ καὶ αἰεὶ, ἔτι εἰς τὰς
αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Σοφία. Πάτερ Δόξ.
Ὁ ὢν ἀλόγητος ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νυνὶ, καὶ αἰεὶ,
ἔτι εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ὁ κληρικὸς λέγει.

Εὐφρανιε βασιλεῦ, τὰς πρὸς βασιλεῖς ἡμῶν σε-
ρέωσον, τὴν πίσιν σήριζον, τὰ ἔθνη πλάυνον τὸν
κόσμον εἰρηνόσον, τὴν ἁγίαν μονὴν ταύτην καλῶς
διαφύλαξον. Τὰς περὶ πλάτωντας πατέρας, καὶ
ἀδελφούς ἡμῶν ἐν σιλωαῖς δικαίων τάξον. Καὶ ἡμᾶς ἐν
ὁρθοδόξῳ πίσει, ἔτι μετανοία πλάλαβε, ὡς ἀγα-
θός, ἔτι φιλένθεον. Ἀμήν.

Ἐπειτα ὁ ἱερεὺς λέγει.

Δὲ ὅσα σοι Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ ἐλπίς πᾶν-
των ἡμῶν δόξα σοι. ὁ χρεός.

Δὲ ὅσα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, ἔτι νυνὶ.
κύριε ἐλέησον, κύριε ἀλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν ἀπολύσεως ὁχλῶν.

Ἐν τῇ σαββ. ἐσπέρ. καὶ τῇ κυριακῇ περὶ
προσέδεται.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός.

Καὶ

Καὶ τῇ γ'. ἐσπέρ. καὶ τῇ δ'. ὡροί, καὶ τῇ ε'. ἐσπέρ.
καὶ τῇ ς'. ὡροί *ὡροσίθεται ἐν τῇ λιτῇ.*

Δυνάμει τῆς πμίας, ἡ ζωοποιῶσα σουρῶ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς ὡροσβείαις τῆς
παναχεράντης αὐτῆς μητρὸς δεσποίνης ἡμῶν Θεο-
τόκε, καὶ αἰὲ παρθένης Μαρίας, τῶν πμίων ἀσωμά-
των ἐπεκρανίων δυνάμεων, τῆς πμίας Προφήτης Προ-
δρόμου, ἡ βαπτιστῆς Ἰωάννης, ἡ τῶν ἀγίων ἐνδόξων,
καὶ πανδφήμων ἀποστόλων, τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων
ἡμῶν Βασιλείας τῆς μεγάλης, Γρηγορείας τῆς θεολόγου,
Ἰωάννης τῆς Χρυσόμου, καὶ τῆς ἀγίας **Ν.** καὶ πάντων
τῶν ἀγίων σῴση, ἐλεήση, καὶ διαφυλάξῃ πάντας
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός, ἡ φιλόανθρωπος. **Α**μήν.

*Ἀπόλυσις λειτουργίᾳ τῇ ς'. ἐσπέρ. καὶ τῇ Σαββάτῳ
εἰς τὸ ὡροί ἐν τῇ λιτῇ.*

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς ὡροσβείαις τῆς
παναχεράντης αὐτῆς μητρὸς ἐνδόξης δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκε, ἡ αἰὲ παρθένης Μαρίας, τῆς πμίων ἀσω-
μάτων ἐπεκρανίων δυνάμεων, τῆς πμίας Προφήτης
Προδρόμου, καὶ βαπτιστῆς Ἰωάννης, ἡ τῶν ἀγίων ἐν-
δόξων, ἡ πανδφήμων ἀποστόλων, ἡ τῶν ἐν ἀγίοις
πατέρων ἡμῶν Βασιλείας τῆς μεγάλης, Γρηγορείας τῆς
θεολόγου, Ἰωάννης τῆς Χρυσόμου, ἡ τῶν ἀγίων
ἐνδόξων ἀποστόλων, ἀθλοφόρων, ἱεραρχῶν, ὁσίων,
καὶ δικαίων, καὶ τῆς ἀγίας **Ν.** (ἡ τελεῖται ὡς ἐπάνω.)

Αἱ ἀπολύσεις τῶν διςποτικῶν ἑορτῶν.

Μην.

Μην. Σεπτεμβρίου ἡ. ἡ Γένν. τῆ Θεοτόκου.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχράντης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ αἰὲς παρθένης
Μαρίας, τῶν ἁγίων ἐνδόξων τροπατέρων
Ἰωακείμ, Ἐλάνης, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, σῶσθι,
ἐλεήσθι, καὶ διαφυλάξθι πάντ.

Σεπτ. 18. Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τῆς Πίμης, Σταυρῶ.

Οὕτως ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντης αὐτῆς
μητρὸς, τῇ δυνάμει τῆς Πίμης, Ἐ ζωοποιεῖ σταυρῶ,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων, πανδύμων ἀποστόλων, καὶ
πάντων τῶν ἁγίων, σῶσθι, ἐλεήσθι.

Νομβρίου ἡ. Σωῖαξις τῶν ἁγ. Ἀγγέλων.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχράντης αὐτῆς μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
ταξιαρχῶν Μιχαὴλ, Ἐ Γαβριὴλ, Ἐ πασῶν τῶν ἐπε-
ραγίων δυνάμεων, Ἐ πάντων τῶν ἁγίων.

Νομβρίου καὶ. ὡς ἐν τῇ ἡ. τῆ Σεπτεμβρίου.

Κυριακὴ τῶν ἁγίων τροπατέρων.

Οὕτως ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντης αὐτῆς
μητρὸς, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ αἰὲς παρθέ-
νης Μαρίας, καὶ τῶν ἁγίων ἐνδόξων τροπατέρων
Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἐ Ἰακώβ, Ἐ πάντων τῶν ἁγίων
σῶσθι, ἐλεήσθι, καὶ διαφυλάξθι πάντας ἡμᾶς ὡς ἀγα-
θοὺς, καὶ φιλένδοξους.

Η

Κυρια-

Κυριακῇ πρὸς τὴν Χριστὸν Γενήσεως .

Ο Ἄνασὰς ἐκ νεκρῶν , Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναρχάντης αὐτῆς μη-
τρὸς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε , Ἐ ἀεὶ παρθένα Μαρίας ,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων , Ἐ πανδμήμων ἀποστόλων , καὶ
τῶν ἁγίων ξιῶν παίδων Ἀνανίας , Ἀζαρίε , Μισαήλ ,
Ἐ Δανιὴλ τῷ προφήτῃ , καὶ πάντων τῶν ἁγίων , σῶτη
ἐλεήσει .

Μὲν τὴν Δοκιμείαν καὶ . ἡ καὶ σάρκα Γέννησις
τῷ Κυ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ .

Ο Ἐν σπηλαίῳ τεχθεὶς , Ἐ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς
δὲ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν . Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς
Θεὸς ἡμῶν , ταῖς πρεσβείαις τῆς παναρχίας ἀρχάντης
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε , καὶ ἀεὶ παρθένα Μαρίας ,
Ἐ πάντων τῶν ἁγίων σῶτη , ἐλε .

Κυριακῇ καὶ τὴν τῷ Χριστῷ γέννησιν .

Ο Ἄνασὰς ἐκ νεκρῶν , Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
ἡμῶν , ταῖς πρεσβείαις τῆς παναρχίας αὐτῆς μη-
τρὸς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε , καὶ ἀειπαρθένα Μα-
ρίας , τῶν ἁγίων ἐνδόξων , καὶ πανδμήμων Ἀπο-
στόλων , τῶν ἁγίων καὶ διγαίων Δαβὶδ τῷ προφήτῃ ,
καὶ Ἰωσήφ τῷ μνήσορῃ , καὶ Ἰακώβῃ τῷ ἀδελφοθέῃ ,
καὶ πάντων τῶν ἁγίων , σῶση , ἐλεήσει .

Τῇ α'. Ἰανουαρίᾳ, ἡ Περιτομή τῆ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ο' Ε'ν ὀκταημέρῳ κτ' τὴν σάρκα ὑπὸ τῆ νόμων πε-
ριτμηθεὶς, Χριστὸς ὁ ἀληθινός.

Τῇ ε'. τῇ αὐτῇ, ἡ Βάπτισις τῆ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ο' Ε'ν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὑπὸ Ἰωάννου καταδε-
ξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινός.

Τῇ β'. Φεβ. ἡ Ὑπαπαντή τῆ Κυρίου.

Ο' Ε'πὶ τὸν θρόνον τῆ πατρὸς συγκαθήμενος,
ἐκ τῆ δικαίης Συμεῶν ἐν ἀγκάλαις αὐτῆ
βασαζόμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, Χρι-
στὸς ὁ ἀληθινός.

Τῷ Σαββάτῳ τ' ἀποκριεὶς, ἐκ τῆ Πεντηκοστῆς.

Ο' Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός Θεὸς
ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τ' παραχαράττει αὐτῇ
μητρὸς δεισπίνης ἡμῶν Θεοτόκε, ἐκ αἰῶνος ἀρθέντα Μα-
ρίας, τῇ ἀγίῳ ἐνδόξῳ, ἐκ πανδρόμων ἀποστόλων,
ἐκ πάντων τῇ ἀγίῳ, τὸς παρακλητόντας πατέρας,
ἐκ ἀδελφῶν ἡμῶν, ἐκ πάντας τὸς ἐν ἐκσεβείᾳ τελειω-
θέντας, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, ἐκ Ἰσαὰκ, ἐκ Ἰακώβ
κατατάξῃ, ἐκ ἡμῶν πάντας ἐλεήσῃ, ὡς ἀγαθὸς ἐκ
φιλένθεος.

Κυριακῇ τ' Ὁρθοδοξίας.

Ο' Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός Θεὸς
ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τ' παραχαράττει αὐτῇ μη-

τῷ Σαββάτῳ περὶ δόξα ἡχ. πλα. δ'.

Α' Νάπαυσον σωτὴρ ἡμῶν τὰς ψυχὰς αἱ μετέστησας,
ἐκ τῶν προσκαίρων, διδὼς αὐταῖς τὴν ἀφ᾽ ἑσθῆς,
ὧν περ ἔωραξαν ἐν τῷ βίῳ. εἰς σὲ γὰρ τὴν ἐλπίδα
ἀνέθεντο τῷ ποιητῇ καὶ πλάσῃ Θεῷ. **Θεοτοκίον.**

Π Αρθένε ἀπειρόγαμε ἡ τεκῆσα τὸν κύριον, ὁλο-
γυμνήν τες δέλας σε ῥῦσαι ἀπὸ πάσης πεινά-
σεως. Εἰς σὲ γὰρ θεοτόκε ἐλπίζομεν, τὴν ὑψηλοτέραν
τῶν χερσίδι.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἄδεται.

ΥΜΝΟΣ ΑΓΓΕΛΙΚΟΣ

Δ Οἷα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * ἔστι γῆς εἰρήνη ἐν ἀν-
θρώποις διδοκία.

Τ' μνησθῆναι σε, ὁλογῆναι σε, προσκυῆναι σε δοξο-
λογῆναι σε, ἀγαπᾶσθαι σε * διὰ τὴν μεγάλην
σε δόξαν.

Κ ὕψι βασιλεῦ ἐπεράνιαι θεῷ * πατέρ παντοκράτορι.

Κ ὕψι ὑὲ μονογενὲς Ἰησοῦ Χριστὲ * ἡ ἀγιον πνεῦμα.

Κ ὕψι ὁ Θεὸς ὁ ἀμὸς τῷ Θεῷ, ὁ **Υἱὸς** τῷ Πατρὶ *
ὁ αἶψον τὴν ἀμαρτίαν τῷ κόσμῳ ἐλέησον ἡμῶν.

Ο' αἶψον τὰς ἀμαρτίας τῷ κόσμῳ, πρόσδεξαι τὴν
δέησιν ἡμῶν * ὁ κατὰ μέτρον ἐκ δεξιῶν τῷ Πατρὶ,
ἐλέησον ἡμῶν.

Ο' πὺν σὺ εἶ μόνον ἅγιον, σὺ εἶ μόνον κύριον * σὺ
εἶ μόνος ὑψίστος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεῷ πατρί,
ἀμὲν.

Κ αθ'

Κ αὖθ' ἐκείνῃ ἡμέρᾳ ἐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνι.

Κ αταξίωσον κύριε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτή-
της φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Ε υλογητὸς εἰ κύριε ὁ Θεὸς τῷ πατέρι ἡμῶν * Ὁ αἰ-
νετὸν, Ὁ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα
ἀμὲν.

Γ ἐνοίτω κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς * καὶ θάπερ ἡλπί-
σαμεν ὅτι σὺ.

Ε υλογητὸς εἰ κύριε * διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ε υλογητὸς εἰ δέσποτα * σιέτισόν με τὰ δικαιώμα-
τά σου.

Ε υλογητὸς εἰ ἄγε φωτισόν με * τοῖς δικαιώμασί σου.

Κ ύριε καταφυγὴ ἐν γούμφῳ ἡμῶν * ἐν γούμφῳ καὶ γούμφῳ.

Ε γὰρ εἶπα κύριε ἐλέησόν με, * ἵασαι τὴν ψυχὴν μου
ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κ ύριε πρὸς σὲ καταφυγὴν, διδάξόν με τῷ ποιῆν τὸ
θέλημά σου * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ο τι πηρὶ σοὶ πηγὴ ζωῆς * ἐν τῇ φωτί σου ὁψόμεθα
φάς.

Π αράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Α γιὼ ὁ Θεός, ἄγιε ἰσχυρός, ἄγιε ἀθάνατε
ἐλέησον ἡμᾶς.

ἐκ γ'.

Δ όξα Πατρί καὶ υἱῷ. ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Α γιος ὁ Θεός ἅγιος ἰσχυρός, ἄγιε ἀθάν. ἐλ.

Ὁ πῶς

Ὅποια ψάλλονται μόνον, εἰ ὅτι κυριακή, ἡ ὁμολογία
 εὐρυτή, ἐν ἣ λέγεται τὸ διαγ. καὶ μὴ ταῦτα
 ὁ ἱερὸς λέγει.

Ὅτι σε εἰσὶν ἡ βασιλεῖα καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ δόξα
 τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι
 νυν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀμέσως λέγονται τὰ ἀπολυτ.

Ἐν τῷ Κυριακῷ λέγονται ταῦτα τὰ ἑορταστικά
 ὑπὸ τῷ διακονικῷ.

Τὸ α'. ἑορταστικὸν λεγόμενον ἐν τοῖς ἡχοῖς.

α'. γ'. πλα. α'. καὶ βαρεῖ.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. ἀπομύηται
 ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆ ζωῆς Χριστῷ
 τῷ Θεῷ ἡμῶν. καθελὼν γὰρ τὸ θάνατον τὸν θάνατον,
 τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν ὃ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ β'. ἑορταστικὸν λεγόμενον ἐν τοῖς

ἡχ. β. δ'. πλ. β'. καὶ πλα. δ'.

Ἀναστὰς ἐκ τῷ μνήματι, ὃ τὰ δεσμά διαρρήξας
 τῷ ἁδὲ, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τῷ θανάτῳ κύ-
 ριε. πάντας γὰρ ἐκ τῶν παγίδων τῷ ἐχθρῷ ῥυσάμενός, ὡς
 ἐμφανίσας ἑαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σε, ὡς ἀπέστειλας
 αὐτὸς ὅτι τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην
 σε παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ μόνε πολυέλεε.

Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ,
 χωρὶς τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν σαββάτων τῆς
 εβδομάδος μὴ τὸ Πᾶσα πνεύ.

Τὸ Δόξα Πατεὶ καὶ Υἱῶ, καὶ ἀγίῳ Πνύματι Ἐνυῶ.

Καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Σ Οὐ δόξα ᾠρέπει κύριε. ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τιμὴ
δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῶ, καὶ
τῷ ἀγίῳ Πνύματι, νυν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὰς αἰῶνας
τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ὡς ἄνω φιλ. 104.

Ἐπειτα ἰδιόμ. δόξα τῷ κυρίῳ, καὶ μαρτ. τῆς μ'.

ἀμέσως στιχ.

Ε Νεπλήσθημεν τῷ ᾠρῶν τῷ ἐλέει σε κύριε, καὶ
ἡγαλλιασάμεθα, καὶ ὠφρανθήμεν, ἐν πάσαις
ταῖς ἡμέραις ἡμῶν ὠφρανθήμεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν
ἐξαπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἰδομένη κακὰ, καὶ ἴδε
ὅτι τὰς δόξας σε, καὶ ὅτι τὰ ἔργα σε, καὶ ὁδήγη-
σον τὰς ὑπὲρ αὐτῶν.

ἄλλ. στιχ.

Κ Αἰ ἔσω ἡ λαμπρότης κυρίου τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατὰ δύναμιν ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατὰ δύναμιν.

Τὸ μαρτυρ. καὶ Θεοτοκίον, καὶ ὁ δὲ τὸ.

Α Γαθὸν τὸ ὁμολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ, καὶ ψάλλειν
τῷ ὀνόματί σε ὕψιστε.

Τ ἔ ἀναγγέλλειν τὸ ᾠρῶν τὸ ἐλεός σε, καὶ τιμὴ ἀλη-
θεῖαν σε κατανύκτα.

Α γι Θεὸς, ἀγιος ἰσχυρὸς, ἀγιος ἀθάνατος
ἐλέησον ἡμᾶς. **ἐκ γ'.**

Δόξα

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νυνὶ,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Α**μήν.

Παναγία Ἰσιὰς ἐλέησον ἡμᾶς, κύριε ἰλάσθητι ταῖς ἀνο-
μίαις ἡμῶν. Δέσποτα συγχώρησον ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
ἅγιε κύριε ὁπίσκει·σαι. Καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐν σκεπῇ δόξης τῆς ὀνόματός σου, κύριε ἐλέησον, κύριε
ἐλλόγησον. **Τὸ**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἀγαθῆται τὸ ὄνομά σου
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθῆτω τὸ θελημά σου ὡς
ἐν ἔθνεσιν καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπι-
σιον δὲς ἡμῖν σήμερον, ἔσθης ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Λέγει ὁ Ἱερῶς.

Οπ σὲ εἰς ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, ἔσθης ἡ δόξα
τῆ Πατρὸς, ἔσθης Υἱοῦ, καὶ τῆ ἁγίας Πνεύματος, νυνὶ
ἔσθης αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. **Ο** χρεός. **Α**μήν.

Καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀπολυτικῶς.

Ἐπειτα λέγει ὁ Ἱερῶς τὴν ἑκτενὴν μεγάλην. . .

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, ἔξολης τῆς
διανοίας ἡμῶν εἰπωμεν. **Κ**ύριε ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεό-
μεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον. **Κ**ύριε ἔλ.

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμε-
θά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον. **Κ**ύριε ἐλέησον.

Επὶ

Ετι δέομεθα ὑμῶν πάντων εὐσεβειῶν, ἡ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, κράτους, νίκης, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγίας, σωτηρίας αὐτῶν, ἡ τῷ κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ὅτι πλεον σπουδάζοιμι, κατὰ δύναμιν αὐτὸς ἐν παντί, ἡ ὑποτάξαι, ὑπὸ τὰς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον.

ὁ χορ. Κύριε ἐλέησον.

Οπι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, ἡ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νυν.

ὁ χορ. Ἀμήν.

Ἐπειτα ταῖς αἰτήσεσι.

Πληρόσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Αντιλαβεῖ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χερί, **ὁ χορ.** Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, ἡ ἀναμάρτητον, ὡς τῷ κυρίῳ αἰτησώμεθα.

Παράσχ κύριε.

Ανέλκον εἰρήνης, πόνον, ὁδὴν, φύλακα τῶν ψυχῶν, ἡ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὡς τῷ κυρίῳ αἰτησώμεθα.

Παράσχ κύριε.

Συγνώμην, ἡ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελειῶν ἡμῶν, ὡς τῷ κυρίῳ αἰτησώμεθα.

Παράσχ.

Τέ

Τὰ καλὰ ἔσυνφέροντα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνῃ
τῷ κόσμῳ, ὡς αὖ τῷ κυρίῳ αἰτησώμεθα. **Παράχ.**

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ
μετανοίᾳ ἐκτελέσαι ἡμῶς, ὡς αὖ τῷ κυρίῳ αἰτησώ-
μεθα. **Παράχ. κύριε.**

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαί-
σχυντα, εἰρηνηκὰ, καὶ καλῶ ἀπολογίαν τῷ ὅπῃ
τῷ φοβερῷ βήματι, ὡς αὖ τῷ κυρίῳ αἰτησώμεθα.

Παράχ. κύριε.

Τῆς παναγίας ἀχεάντης, ὑπερδουλομηδύνης, ἐνδόξε
δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκε, ἡ αἰ παρθένα Μαρίας,
μὲν πάντων τῶν ἁγίων μνημονύσαντες, ἑαυτὰς, καὶ
ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστὰ τῷ
Θεῷ ὡς αὖ τῷ κυρίῳ αἰτησώμεθα. **Σοὶ κύριε.**

Ὁπ Θεὸς ἐλέος οἰκτιρῶν, καὶ φιλανθρωπίας Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τῷ δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πα-
τρὶ, ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νυνὶ, καὶ
ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, **Ἀμήν.**

Εἰρήνη πᾶσι. **Καὶ** τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ κυρίῳ κλίνατε. **Σοὶ κύριε.**

Καὶ λέγει τῷ δούλῳ τῷ τῷ.

ΚΥρίε ἄγε ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τῷ παντε-
φόρῳ σου ὄμματι ὀπιβλέπων ὅπῃ πᾶσαν τὴν κτίσιν-
σου, σοὶ ἐκκλίνομεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς, καὶ τῷ
σώματι, ἡ δέομενά σου, ἐκτείνον τὴν χεῖρά σου
τῷ ἀόρατον ἐξ ἁγίῃ κατοικητηρίᾳ σου, ἡ δόξῃ σου

πάντας ἡμᾶς. Καὶ εἴτι ἡμέτερον ἐκυσίως, ἢ ἀκυσίως,
ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλεῖν θροῦν Θεὸς συγχώρησον,
δωρέμενος ἡμῖν, ἔτι τὰ ὑπερόσυμα ἀγαθὰ σε. Σὸν
γὰρ ὅτι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἔτι σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νυνὶ καὶ αἰεὶ, ἔτι εἰς τὰς
αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. **Σοφία. Πάτερ ὅλος.**
Ο ὦν ὁλόγητος ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νυνὶ, καὶ αἰεὶ,
ἔτι εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ο κληρικὸς λέγει.

Επεὶ νυνὶ βασιλεῦ, τὰς πρὸς βασιλεῖς ἡμῶν σε-
ρέωσον, τὴν πίσιν σήριζον, τὰ ἔθνη πορεύοντες τὸν
κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν μονὴν ταύτην καλῶς
διαφύλαξον. Τὰς ποταπελθέντας πατέρας, καὶ
ἀδελφούς ἡμῶν ἐν σιλωαῖς δικαίων τάξον. Καὶ ἡμᾶς ἐν
ὁρθοδόξῳ πίσει, ἔτι μετανόια πρὸς ἀλάβε, ὡς ἀγα-
θὸς, ἔτι φιλεῖν θροῦν. Ἀμήν.

Ἐπειτα ὁ ἱερεὺς λέγει.

Δόξα σοι Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάν-
των ἡμῶν δόξα σοι. **ὁ χρεὶς.**

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, ἔτι νυνὶ.
κύριε ἐλέησον, κύριε ὁλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν σὺν ἀπολύτικῳ ὁχλῷ.

**Ἐν τῇ σαββ. ἐσπέρ. καὶ τῇ κυριακῇ πορὶ
πορεύεται.**

Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός.

Καὶ

Καὶ τῇ γ'. ἐσπέρ. καὶ τῇ δ'. ωροῖ, καὶ τῇ ε'. ἐσπέρ.
καὶ τῇ ς'. ωροῖ προσεύχεται ἐν τῇ λιτῇ.

Δυνάμει τῆς πμίας, ἡ ζωοποιεῖ σαυρῆ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχεράντης αὐτῆς μητρὸς δεσποίνης ἡμῶν Θεο-
τόκε, καὶ αἰὲ παρθένης Μαρίας, τῶν πμίων ἀσωμά-
των ἐπεραγίων δυνάμεων, τῆς πμίας Περφῆτης Περ-
δρόμης, ἡ βαπτιστῆς Ἰωάννης, ἡ τῶν ἀγίων ἐνδόξων,
καὶ πανδφήμων ἀποστόλων, τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων
ἡμῶν Βασιλείς τῆς μεγάλης, Γρηγορίης τῆς Θεολόγης,
Ἰωάννης τῆς Χρυσόστομος, καὶ τῆς ἀγίας **N.** καὶ πάντων
τῶν ἀγίων σῶσις, ἐλεήσις, καὶ διαφυλάξις πάντας
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός, ἡ φιλένθεος. **Α**μήν.

Ἀπολύσις λεγομένη τῇ ς'. ἐσπέρ. καὶ τῇ Σαββάτῳ
εἰς τὸ ωροῖ ἐν τῇ λιτῇ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχεράντης αὐτῆς μητρὸς ἐνδόξης δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκε, ἡ αἰὲ παρθένης Μαρίας, τῶν πμίων ἀσω-
μάτων ἐπεραγίων δυνάμεων, τῆς πμίας περφῆτης
Περδρόμης, καὶ βαπτιστῆς Ἰωάννης, ἡ τῶν ἀγίων ἐν-
δόξων, ἡ πανδφήμων ἀποστόλων, ἡ τῶν ἐν ἀγίοις
πατέρων ἡμῶν Βασιλείς τῆς μεγάλης, Γρηγορίης τῆς
Θεολόγης, Ἰωάννης τῆς Χρυσόστομος, ἡ τῶν ἀγίων
ἐνδόξων ἀποστόλων, ἀθλοφόρον, ἱεραρχῶν, ὁσίων,
καὶ δικαίων, καὶ τῆς ἀγίας **N.** (ἡ πλεῖται ὡς ἐπάνω.)

Αἱ ἀπολύσεις τῶν δισποτικῶν ἑορτῶν.

Μην.

Μην. Σεπτεμβρίου ἢ. ἡ Γένν. τῆς Θεοτόκου.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναρχάντης Θεοποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ αἰὲ παρθένης Μαρίας, τῶν ἁγίων ἐνδόξων τροπατόρων Ἰωακείμ, Ἐλισσέου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, σῶσιν, ἐλεήσιν, καὶ διαφυλάξιν πάντας.

Σεπτ. 18. Ἡπακόσμιος Ὑψωσις τῆς Πίμης, Σταυρῶν.

Οὕτως ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναρχάντης αὐτῆς μητρὸς, τῇ δυνάμει τῆς Πίμης, Ἐξωποιῶν σαυρῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, πανδύμων ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, σῶσιν, ἐλεήσιν.

Νοεμβρίου ἢ. Σωτήρις τῶν ἁγ. Ἀγγέλων.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναρχάντης αὐτῆς μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων ταξιαρχῶν Μιχαὴλ, Ἐλζαβήλ, Ἐπιστῶν τῶν ἐπε-
ρανίων δυνάμεων, Ἐ πάντων τῶν ἁγίων.

Νοεμβρίου καὶ. ὡς ἐν τῇ ἢ. τῇ Σεπτεμβρίῳ.

Κυριακὴ τῶν ἁγίων τροπατόρων.

Οὕτως ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναρχάντης αὐτῆς μητρὸς, Θεοποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ αἰὲ παρθένης Μαρίας, καὶ τῶν ἁγίων ἐνδόξων τροπατόρων Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ, Ἐλζαβήλ, Ἐ πάντων τῶν ἁγίων σῶσιν, ἐλεήσιν, καὶ διαφυλάξιν πάντας ἡμᾶς ὡς ἀγα-
θὸς, καὶ φιλόανθρωπος.

Κυριακῇ πρὸς τὴν Χριστὸν Γέννησιν.

Ο Ἄνασας ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναρχάντε αὐτῆς μη-
τρὸς δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, Ἐ αἰ παρθένα Μαρίας,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων, Ἐ παρθύμων ἀποστόλων, καὶ
τῶν ἁγίων ξιῶν παίδων Ἀνανίας, Ἀζαρίε, Μισαήλ,
Ἐ Δανιὴλ τῷ πρφήτῃ, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, σῶτη
ἐλεήσει.

Μὲν τὴν Δσκιμβρίε κέ. ἡ κτὴ σάρκα Γέννησις
τῷ Κυ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ.

Ο Ἐν σπηλαίῳ τεχθεὶς, Ἐ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς
δὴ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς
Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναρχίας ἀρχάντε
δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, καὶ αἰ παρθένα Μαρίας,
Ἐ πάντων τῶν ἁγίων σῶτη, ἐλε.

Κυριακῇ μὲν τὴν Χριστὸν γέννησιν.

Ο Ἄνασας ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναρχίας αὐτῆς μη-
τρὸς δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, καὶ αἰ παρθένα Μα-
ρίας, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ παρθύμων Ἀπο-
στόλων, τῶν ἁγίων καὶ διγαίων Δαβὶδ τῷ πρφήτῃ,
καὶ Ἰωσήφ τῷ μνήσορῃ, καὶ Ἰακώβ τῷ ἀδελφοδέε,
καὶ πάντων τῶν ἁγίων, σῶση, ἐλεήσει.

Τῇ α'. Ἰανκαεῖς, ἡ Περιτομή τῆ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ο' Ἐν ὀκταημέρῳ καὶ τὴν σάρκα ὑπὸ τῆ νόμων πε-
ριτμηθεὶς, Χριστὸς ὁ ἀληθινός.

Τῇ ε'. τῆ αὐτῆς, ἡ Βάπτισις τῆ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ο' Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὑπὸ Ἰωάννου καταδε-
ξάμεντο, Χριστὸς ὁ ἀληθινός.

Τῇ β'. Φιβ. ἡ Ὑπαπαντή τῆ Κυρίου.

Ο' Ἐπὶ τὸν θρόνον τῆ πατρὸς συγκαθήμενός, ὃς ὑπὸ τῆ δικαίης Συμεῶντος ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς
βασαζόμενός, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, Χρι-
στὸς ὁ ἀληθινός.

Τῷ Σαββάτῳ τῆ ἀποκρίσεως, ὃς τῆ Πεντηκοστῆς.

Ο' Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός Θεὸς
ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆ παραχρᾶντε αὐτῆς μη-
τρὸς δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ὃς αἰεὶ παρθένης Μα-
ρίας, τῆς ἁγίας ἐνδόξου, ὃς πανδμήμων ἀποστόλων,
ὃς πάντων τῆς ἁγίας, τῆς παραχρᾶντε αὐτῆς πατέρας,
ὃς ἀδελφεὺς ἡμῶν, ὃς πάντας τῆς ἐν ὁσεβείᾳ τελειω-
θέντας, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, ὃς Ἰσαὰκ, ὃς Ἰακώβ
κατατάξῃ, ὃς ἡμῶν πάντας ἐλεήσει, ὡς ἀγαθὸς ὃς
φιλένθεος.

Κυριακῇ τῆ Ὁρθοδοξίας.

Ο' Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός Θεὸς
ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆ παραχρᾶντε αὐτῆς μη-

τὸς δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε , Ἐ ἀειπαρθένε Μα-
ρίας , τῶν ἀγίων ἐνδόξων ὡρονητῶν Μωϋσέως , καὶ
Ἀαρὼν , Ἐ πάντων τῶν ἀγίων σωτη , ἐλεήση , Ἐ δε-
φυλάξῃ πάντ. *Σαββάτω τῇ δικαίᾳ Λαζάρου .*

Ο Ἄνασὰς ἐκ νεκρῶν , Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
ἡμῶν , ταῖς ὡρεσβεαῖς τῇ παναρχάντε αὐτὴ μη-
τὸς δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε , Ἐ ἀει παρθένε *Μα-*
ρίας , τῶν ἀγίων ἐνδόξων ἀποστόλων , Ἐ τῇ ἀγίᾳ ,
Ἐ δικαίᾳ Λαζάρου , Ἐ πάντων .

Κυριακῇ τῇ βαϊοφόρου .

Ο Ὑπὸ τῇ χερσὶν βασιζόμενῳ , καὶ ὅπῃ ὄνον ,
Ἐ πόλον καθήμενῳ δεξιῇ τῇ ἡμετέραν σωτηρίαν
Χριστὸς ὁ ἀληθι .

Τῇ αὐτῇ κυρ. ἐσπέραις .

Ερχόμενῳ ὁ κύριε ὅπῃ τὸ ἐκέσιον πάθος δεξιῇ
τῇ ἡμετέραν σωτηρίαν , Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
ἡμῶν , ταῖς ὡρεσβεαῖς τῇ παναρχάντε .

Τῇ ἀγίᾳ , Ἐ μεγάλῃ δ' . ἐσπέραις .

Ο Ἐμπίσμους , καὶ μάστιγας , καὶ κολαφισμούς , Ἐ
σαυρὸν , καὶ θάνατον ὑπομείνας , δεξιῇ τῇ
κόσμῳ σωτηρίαν , Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν .

Τῇ ἀγίᾳ , καὶ μεγάλῃ ε' . ἐσπέραις .

Ο Δι' ἡμᾶς τὸς ἀνθρώπους , καὶ δεξιῇ τῇ ἡμετέραν
σωτηρίαν , τα φρικτὰ πάθη , καὶ τὸν ζωοποιὸν
σαυρὸν σαρκὶ καὶ δεξάμενῳ , Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς
Θεὸς ἡμῶν , ταῖς ὡρεσβεαῖς .

Τῇ

Τῇ ἀγίᾳ, καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τῇ Πάχᾳ.

Οἱ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν ἡμέτερος ἐκ τάφου, καὶ τὰ
 δεσμὰ τῆς ἀδύτου καταλύσας, διὰ τὴν ἡμετέραν
 σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός.

Κυριακῇ τῇ Θωμᾷ.

Οἱ Τὸν θάνατον πατήσας, Ἐ Θωμᾶν πληροφωρή-
 σας, Χριστὸς ὁ ἀληθ.

Ἐν τῇ Ἀναλήψει τῷ κυρίῳ.

Οἱ Μετὰ πέντε αἰῶνας δεδοξασμένος ἀνα-
 βεβηκώς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐν δεξιᾷ τῆς πατρὸς
 καθίσας, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθ.

Τῇ κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

Οἱ Ἐν εἰδὲ πυρίνων γλωσσῶν ὁμιλοῦντες τοῖς μα-
 θηταῖς, Παράκλητος ὁ ἀγαθὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
 ᾠρεσβείαις τῆς παναχραντῆς δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου,
 καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, Ἐ πάντων τῶν ἀγίων, σῶσῃ,
 ἐλεήσῃ, καὶ διαφυλάξῃ πάντας ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς
 καὶ φιλόανθρωπος.

Ἐν τῇ ἑορτῇ τῇ ἀρχαίᾳ σώματος τῷ Χριστῷ.

Οἱ Συνδειπνήσας τοῖς μαθηταῖς διὰ τὴν ἡμετέραν
 σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός.

Μὲν Ἀυγύστη 5'. καὶ Μεταμόρφωσις τῷ Κυρίῳ

Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Οἱ Ἐν ὄρει Θαβὼρ δείξας τοῖς μαθηταῖς σε τὴν
 δόξαν τῆς μεταμορφώσεως, διὰ τὴν ἡμετέραν
 σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός Θεὸς ἡμῶν, ταῖς ᾠρε-

σβείαις τῆς παναρχίας αὐτῆς, μητρὸς δεσποίνης ἡμῶν
 Θεοτόκε, καὶ ἀειπαρθένε Μαρίας, τῇ ἀγίων ἐνδόξων
 πατρῶν Μωϋσέως, καὶ Ἡλιῶ, καὶ πάντων τῇ
 ἀγίων, σῶση, ἐλεήσει, καὶ.

Ἐπειτα λέγειται ἐν τῇ ἀντιφώνῳ τῆς Θεοτόκε, ὑπα-
 γαγρυμμένων εἰς τὸ τέλος τῆς ἀποδείπνων, καὶ
 τῶν ὁχλῶν τῆς Μισοφυκίας, καὶ τῶν τάξεων
 αὐτῶν, καὶ τὸ Ἀινῆτε τὸν κύριον.

Τέλος τῆς Ὁρθρῆς, καὶ τῆς Ἀπῶν.

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΗΜΕΡΙΝΩΝ

Ω Ρ Ω Ν.

Ω Ρ Α Π Ρ Ω Τ Η.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νυν, ἔτι αἰεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Α**μήν.

Τὸ ἱσιάζομαι. **Δόξα**, καὶ **νυν**. **Π**αναγία ἱεράς. **Κ**ύριε
ἐλέησον, **Κ**ύριε ἀλόγησον. **Π**άτερ ἡμῶν.

Ο ἱερεὺς λέγει.

Οτι σὺ ὄσιν ἡ βασιλεία, ἔτι ἡ δύναμις, ἔτι ἡ δόξα
τῷ Πατρὶ, καὶ. **ὁ ἁγίος**. **Α**μήν.

Δεῦτε προσκυνησώμεθα τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνησώμεθα, ἔτι προσπέσωμεθα Χριστῷ τῷ
βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνησώμεθα, καὶ προσπέσωμεθα αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλ. ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώπια κύριε, σωές τῆς
κεφαλῆς μου, * ὁρώχες τῇ φωνῇ σου διήσεώς *
μου ὁ βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Οτι πρὸς σὲ προσδύξομαι κύριε, τὸ πρὸς εἰσε-
κέρση τῆς φωνῆς μου * τὸ πρὸς ὠδασήσουμαί σοι, καὶ
ἐπόψομαι.

Οτι ἐχὼ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ * εἰ παρηκήσει

σοι πονηρόμενοι, ἔδ' ἐδ' ἀγαμέμνωνσι πῶδ' ἀνόμοιοι κα-
τέναντι τῆς ὀφθαλμῶν σε.

Εμίσησας πάντας ὧν ἐργαζομένης τέλ' ἀνομίαν *
ἀπολεῖς πάντας τὲς λαλουῦντας τὸ ψεῦδος.

Ανδρα αἰμάτων, καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος *
ἐγὼ δὲ ἐν τῇ πλήθει τῆ ἐλπίος σε, εἰσελεύσομαι εἰς
τὸν οἶκόν σε * προσκυλήσω πρὸς γαδὸν ἄξιόν σε ἐν
φόβῳ σε.

Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σε * ἔνεκα τῆς
ἐχθροῦν μου κατ' ἐναντίον ἐνώπιόν σε τέλ' ὁδόν μου.

Οτι ἐκ ἑστίν ἐν τῇ σόματι αὐτῶν ἀλήθεια * ἡ καρ-
διά αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεωγμένον ὁ λάρυγξ αὐτῶν * ταῖς γλώσ-
σαις αὐτῶν ἐδολιῦσαν, κείνον αὐτὸς ὁ Θεός.

Αποπέσάτωσαν ἀπὸ τῆς ἀβυσσῶν αὐτῶν * καὶ τὸ
πλήθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτὸς * ὅπ' πα-
ρεπὶ κεφαλάν σε κύριε.

Καὶ ὄφραν θείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ * εἰς
αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς *,
καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σε.

Οπ' σὺ ἐλόγησας δίκαιον * κύριε ὡς ὅπλῳ ἐδοκίμας
ἐξεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλ. πθ'.

Κύριε ἡ καταφυγὴ ἐγκνήθης ἡμῶν * ἐν γῆρα, καὶ
ἐν γῆρα.

Πρὸ τῆς ὀρῆς γῆθησαι, ἐπὶ πλάθῃναι τὴν γλῶσσαν, καὶ
τέλ' τέλ'

τὴν οἰκὸς μὲν * , καὶ ἀπὸ τῆς αἰῶν * , καὶ ἕως τῆς
αἰῶνος σὺ εἶ .

Μὴ ἀποσρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν * , καὶ εἶπας,
ὅπως ῥέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων .

Οπὶ χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σε κύριε * ὥσπερ ἡ ἡμέρα
ἡ ἐχθρὸς ἡ πρὸς διήλθε , καὶ φυλακὴ ἐν νυκτὶ .

Τὰ ἐξ ἐξουσιῶν αὐτῶν ἔτη ἔσονται * , τὸ πρῶτον
ὥσπερ χλὴν παρέλθοι , τὸ πρῶτον ἀνθῆσαι , ἔπειτα
δοῖ , τὸ ἑσπέρως ἀποπέσοι , σκληρυνθεῖν , καὶ ξη-
ρανθεῖν .

Οπὶ ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σε , * καὶ ἐν τῇ θυμῷ
σε ἐταράχθημεν .

Εὖθε τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σε , * ὁ αἰὼν
ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τῆς πνεύματός σου .

Οπὶ πάσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον , * καὶ ἐν τῇ
ὀργῇ σου ἐξελίπομεν .

Τὰ ἔτη ἡμῶν ὥσπερ ἀράχνη ἐμελέτων * αἱ ἡμέραι τῶν
ἑτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδόμηκοντα ἔτη .

Εὖθε ἀνδρὲς ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη , * καὶ τὸ
πλεῖον αὐτῶν κόπῳ , ἔπειτα .

Οτι ἐπῆλθε τραύτης ἐφ' ἡμᾶς , * καὶ παιδευθησόμεθα .

Τίς γνώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου , * ἔπειτα ἀπὸ τῆς
φόβου σου τὸν θυμὸν σου ἐξαριθμήσασθαι ;

Τὴν δεξιάν σου ἔγω γνώρισόν μοι , * καὶ τὰς πεπαι-
δευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ .

Ε' πῖσρεψον κύριε ἕως πότε, * καὶ ὠδυνήθητι **ὅπ**ι τοῖς δέλοις σου.

Ε' νεπλήσθημεν τὸ πρὸς τῷ ἐλέει σου κύριε, * καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ ἀφρανθήμεν.

Ε' ν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν ἀφρανθήμεν * ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐπὶν, ὧν εἶδομεν κακὰ.

Κ αὶ ἴδε ὅπῃ τὰς δέλεις σου, καὶ ὅπῃ τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐδήγησον ὁδὸν ὑπὲρ αὐτῶν.

Κ αὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, * Ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατὰ δύναμιν ἐφ' ἡμᾶς, * καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατὰ δύναμιν.

Ψαλ. 8.

Ε' Λεον¹ καὶ κείσιν ἄσσομαί σοι κύριε * ² ψαλῶ, * Ἐσυνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, πότε ἤξεις πρὸς με, * **Δ** ιεπορεύομαι ἐκ ἀγαθῆς καρδίας μου * ἐν μέσῳ τῷ οἴκῳ μου.

Ο ὅ πορευομένη μετ' ὀφθαλμοῖς μου πρὸς γὰρ παρὰ νόμον * ποιῶντας ὠδυνάσεις ἐμίσησα.

Ο ὅ κ' ἐκκολληθή μοι καρδία σκαμβὴ * ἐκκλίνοντες ἀπ' ἐμῶν τῶν πονηρῶν ἐκ ἐγίνωσκον.

Τ ὃν καταλαλῶντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ τῶτον ἐξεβίβωκον * ὑψηλῶς ὀφθαλμῶν, καὶ ἀπλήρω καρδία, τὰ τὰ ἐσυνήδιον.

Ο ἰ. ὀφθαλμοί μου ὅπῃ τὰς πτερυγίας τῆς γῆς * τῶν συγκαθῆσθαι αὐτὰς μετ' ἐμῶν.

Πορφυρόμορος **αὐτὸς** ὁδῶ ἀμώμῳ, ἔτός μοι ἐλειτουργεῖ
 ἔκαστ' ἐκείνῳ ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας με ποιῶν ὑψηφάνειαν.

Αλλὰν ἀδικα **αὐτὸς** ἐκατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλ-
 μῶν με.

Εἰς τὰς περὶ τῆς ἀπέκτεινον **αὐτὸς** πάντας τὰς ἀμύρτω-
 λὰς τῆς γῆς.

Τὸ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως κυρεῖ **αὐτὸς** πάντας τὰς
 ἐργαζομένας τὴν ἀνομίαν.

Δόξα, ἡ νυνῶν.

Τὸ σὲ καλέσωμεν ὡς κεχαριτωμένη; ἐρανὸν, ὅτι
 ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. ὡς δὲ εἶ-
 πον, ὅτι ἐβλάψης τὸ ἀνθρώπου τῆς ἀφθαρσίας. παρ-
 θένον; ὅτι ἔμεινας ἀφθόρτος. ἀγνὴν μητέρα; ὅτι
 ἔχεις σαῖς ἀγαθῶν ἀγκάλαις ὑπὸν τὸν πάντων Θεόν,
 αὐτὸν ἐκείνου σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ δὲ συμβήματα με κατέββαλον καὶ τὸ λόγιόν σε,
 καὶ μὴ κατακυριεύσάτω με πᾶσα ἀνομία. λύσωσαί
 με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς
 ἐντολάς σε. τὸ πρόσωπόν σε ἐπίφανον ἐπὶ τῇ δόξῃ
 σε, ὅτι δίδασκόν με τὰ δικαιώματά σε.

Πληροθῆτω τὸ σῶμα με ἀνέσεώς σε κύριε, ὅπως
 ὑμνήσω τὴν δόξαν σε ὅλην τὴν ἡμέραν, τὴν με-
 γαλοπρέπειάν σε.

Εἰπα τὸ ῥισάριον λέγεται, Δόξα, ἡ νυνῶν. Παναγία
ῥίας, Κύριε ἐλέησον, κύριε ἐλόγησον. Πατερ ἡμῶν.
Ὁ ὁ ἱερὴς. Ὅτι σὺ ὅστις.

Καὶ

Καὶ λέγεται ἐν τῇ ἑορτῇ τὸ ἱεροπαισιον τῆς ἑορτῆς.

Ὅταν δὲ τύχη λιτὴ ἡμέρα, ταῦτα λέγονται.

Ο Θεὸς τῷ πατέρει ἡμῶν ὁ ποιῶν αἰεὶ μὴ ἡμῶν καὶ
τὴν σὺν ὁπείκειαν, μὴ ἀπείσῃς τὸ ἔλεός σε
ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυ-
βέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γλῶσσαν ἐξῆλθεν ὁ φθέρων σε, ὡς
δεξαμένῳ τὸν λόγον σε. δι' ἧς θεωρεῖται ἡ ἐδογ-
μάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτρέφωσας, τὰ πάντων
ἀνθρώπων ἡδὴ κατεκόσμησας, βασιλεὺς ἱεράτῳ μα,
πάτερ ὅστις πρέσβυς Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ λέγεται τὸ ἱερ. τῷ Κτήτορι τῆς ἐκκλησίας.

Θεοτοκίον.

ΕΝ τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ
κοιμήσει τὸν κόσμον ἔκατέλιπες, Θεοτόκε με-
τέσης πρὸς τὴν ζωὴν μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς,
καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυξομένη ἐκ θανάτου
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ ἱεράς.

Τὸ κυεῖν δειδωμένον, ὁ χρ. Κ. ὑμῖν ἐλέησον.

ΚΥρίε ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸ ἀπρόσιτον φῶς, ὁ καταξιώ-
σας ἡμᾶς πρὸς τὰς ἀρχαὶς τῆς ἡμέρας ταύτης
διελθεῖν, ἀνάτειλον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν τῆς
δικαιοσύνης σε ἥλιον, φωταγωγῆντα, ὃς ἐδηγῆνται
ἡμᾶς. τὴν ὁδὸν τῇ ἐντολῶν σε πορεύσθαι, ἀχαιε
τῷ

τῷ ἁγίῳ Πατέρει ἡμῶν, πάντοτε, νυν, καὶ αἰ, καὶ εἰς τὰς αἰῶν. **Α' μὲν.**

Τὴν τιμιωτέραν τῇ χειρὶ, ἢ ἐδοξότεραν ἀσυγκρίτως τῇ σεραφίμ, τὴν ἀδελφόδοξον Θεὸν λόγον τρεῖς, τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλύνουσαν.

Ε'νδοξε Θεοτόκε ἀειπαύσενε μήτηρ Χριστὸς τῷ Θεῷ ἡμῶν, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσδύχην τῷ Υἱῷ σε, Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἵνα σώσῃς διὰ σε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δέσποτα Θεὲ πάτερ παντοκράτωρ, κύριε ὑὲ μονογενὲς Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία **Θεότης**, μία **Διυῖα** μίς, ἐλέησόν με τὴν ἁμαρτωλὴν, Ὁ οἷς ἐπίστασαι κείμεσι σώσον με πὴν ἀνάξιον δέλόν σε, ὅτι ἀλογητὸς εἰ εἰς τὰς αἰῶνας, τῷ αἰῶνι. **Α' μὲν.**

Ὁ Ἱερεὺς.

Δόξα σοι Ἰησοῦ Χριστέ Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων ἡμῶν Δόξα σοι.

Ὁ χορ.

Δόξα Πατρὶ, Ὁ νυν, κύριε ἐλέησον, κύριε ἀλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐχόμενος, Ὁ ἀκαταίχυντον ποιήσῃ κύριε Ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν προσδύχην τὴν ἀφύτης ὥρας ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἀγαθὴς τῷ ἁγίῳ Πατέρει ἡμῶν, Ὁ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν σώτῃ, ἐλεήσῃ, καὶ διαφυλάξῃ πάντας ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός, καὶ φιλόανθρωπος.

Α' μὲν.

**Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ μὲν εἰς τὸ τέλος τῷ τυχόντων
Ψαλμῶν ἐν πάσαις ταῖς ὥραις μὲν τὸ Δόξα καὶ νυν
εὐθέως**

εὐθείας λέγεται κἀδισμα ἐν τῇ Ψαλμείᾳ. Δόξα
καὶ νυῦ, καὶ μὴ τῷ το λέγει ὁ Ἱερεὺς εἰς τὴν α'. ὥραν
ἐν ἡχ. πλα. β'.

Ο' Ἱερεὺς.

Τὸ πορὶ ἐσάκκσον τ' φωνῆς με, ὁ βασιλεύς με,
ὁ Θεός με. ὁ χορὸς σὲ ἀποκρίνεται τὸ αὐτό.
Τὰ ῥήματά με ἐνώτισται κύριε.

Ο' τι πορὸς σέ ποροσδέχομαι κύριε. Ἐπάλιν ὁ Ἱερ.
Τὸ πορὶ. Ἐ μὴ ταῦτα λέγεται δόξα Ἐ νυῦ. Τί
σὲ καλέσωμ. Τὰ δὲ βήματά με, Πληρωθήτω, τὸ
ῥυσάριον, παναγία ῥιάς, Πάτερ ἡμῶν, καὶ Ο' τι σὲ
ἐξί ἡ βασιλεία: ἔπειτα ἀντὶ τῇ τρυπαρίᾳ λέγονται
καδ'. Κύριε ἐλέησον. αἶτα ὁ ἱερὺς λέγει, Τῷ κυρίᾳ
δεῖθ. Ἐ τ' ὡχὴν. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸ ἀπρόσιτον
φῶς. ὡς ἐπάνω. Ἐ εἰς τέλος τῆς αὐτῆς λέγει ὁ χορὸς
ἀντὶ τῇ Τὴν τιμιωτέραν.

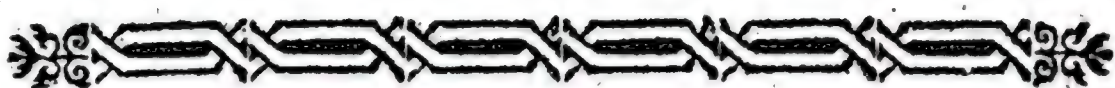
Ο Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς, καὶ βλοσυρῆσαι ἡμᾶς,
ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆ-
σαι ἡμᾶς. Ἐ γ'.

Καὶ τὴν ἀπόλυσιν λέγει ὁ ἱερὺς ὡς ἔθος.

Ἀπὸ δὲ τῆς β'. ἐβδόμηδ' ὅ. τ' μεγάλης μ'. λέγει-
ται εἰς τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας τῆς α'. ὥρας ἀκολου-
θία τ' κοιμημένων, μέχρι τῆς μεγάλης αἰγίας ἐβ-
δομίδος, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, χωρὶς τῶν Κυριακῶν,
καὶ σαββ. Ἐ πῶν μεγάλων ἑορτῶν, αἵτως.

Ἐπειτα

ΑΚΟ-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΩΝ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. τὸ **Τ**ρισύγιον, Παναγία ξυῖα, **Π**άτερ ἡμῶν, καὶ **Ο** π σϷ. **Τ**ὸ **Δ**ύτε προσκυ. **ἐκ γ'.** καὶ ἀναγινώσκονται παρῶτον οἱ ξυῖς ψαλμοί, ἡχοῦ ὄν'. **Ε**λεησόν με ὁ Θεός. ὁ Ϸκθ'. **Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι. καὶ ὁ Ϸμβ'. Κύριε εἰσάκουσον.**

Δόξα καὶ νῦν.

Εἶτα εἰς ἡχ. πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἰ κύριε, εἰδαζόν με τὰ διηγηώματά σε.

Τὸν ἀγίον ὁ χορὸς ὄρε πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν πρὸς αἰσ, ὄρε κατὰ, τὴν ὁδὸν δὲ τῆς μετάνοίας, τὸ ἀπολωλὸς πρὸς βατον ἐγὼ εἰμι, ἀνακάλεσά με σωτήρ, καὶ σῶσον με. **Ε**ὐλογητὸς εἰ κύριε.

Οἱ τὸν ἀμνὸν τῷ Θεῷ κηρύξαντες, καὶ σφαιμαθέντες, ὥσπερ ἄρνες πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρα, ἄγιοι, ὡς αἰδίον μετατεθέντες. τέτω ἐκτενῶς, μάρτυρες αἰτήσατε, ὁφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσατα.

Εὐλογητὸς εἰ κύριε.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν σενὴν βαδίσαντες, τεθλιμμένοι πάντες οἱ ἐν βίῳ, οἱ τὸν σαυρὸν, ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, ὡς ἐμοὶ ἀκολυθήσαντες ἐν πίσει. **Δ**ύτε ἀπολάβετε αἱ ἡτοίμασα ὑμῖν, τὰ βραβεῖα, καὶ σέφη τὰ ἐράνια. **Ε**ὐλογητὸς εἰ κύριε.

Εἰκὼν

Εἰκὼν εἰμὶ τῷ ἁγίῳ δόξης σου, εἰς τὰ σέματα φέ-
 ρω πταίσματων, οἰκτείρησον, τὸ σὸν πλάσμα,
 δέσποτα. Καὶ καθαίρεισον σὴν ἀσπλαγχνίαν, καὶ τὴν
 ποθεινὴν παρτίδα ὡδράχου μοι, παραδείξαι πάλιν ποιεῖν
 πολίτην με. **Εὐλογητὸς εἶ κύριε.**

Ο Πάλαι μὲν ἐκ μὴ ὄντος πλάσας με, καὶ εἰκόνι-
 σε θείᾳ πρῆσας, ὡδράβασαι ἐντολῆς δὲ
 πάλιν με ὅπισθ' ἔψας εἰς γλῶσσαν, ἐξ ἧς ἐλήφθην. εἰς τὸ
 καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον χαλλὸς ἀνα-
 μορφώσασθαι. **Εὐλογητὸς εἶ κύριε.**

Α Νάπαυσον ὁ Θεὸς τὰς δέλεις σου, ἐκκατάταξον
 αὐτὰς ἐν ὡδράδῳ, ἔπεχε τοῖς, τῷ ἁγίῳ
 κύριε, ἐκκατατάξον οἱ δὲ καὶ ἐκλάμπουσιν ὡς φωστῆρες. τὰς
 κεκοιμημένους δέλεις σου ἀνάπαυσον, παρορθόν αὐτῶν
 πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Χρησότητα ἐπρίσας μὴ τῷ δέλῳ σου κύριε καὶ τὸν
 λόγον σου. **Δόξα Πατρὶ, ἐκ τῷ, ἐκ.**

Τὸ ἑξελαμπὴς τῆς μιᾶς θεότητος, ἀσεβῶς ὑμνή-
 σωμεν βοῶντες, ἅγιον εἶ, ὁ πατὴρ ὁ ἀναρχος,
 ὁ σὺν ἀναρχῷ Υἱὸς, ἐκ θεῶν Πνεῦμα. φώτισον ἡμᾶς,
 πίσει σοι λατρεύοντες, ἐκ τῆς αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νυνὶ καὶ αἰεὶ.

Χ Αἶρε σεμνὴ, ἡ Θεὸν παρὰ τὴν ἐκκατάταξιν εἰς πάντων
 σωτηρίαν, δι' ἧς γένῃ, τῷ ἁγίῳ ἀνθρώπων ὡδράτο
 τὴν σωτηρίαν. δὲ σε ἀρετῶν ὡδράδῳ θεοτόκῃ
 ἀγνὴ ἀλογημένη.

Εἶπα

Εἶπε τὸ Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σ' ἔδωκεν, Ἐπὶ καὶ καὶ. ἡ
ἡχ. πλα. δ'.

Ανάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν μετὰ δικαίων τὲς δ' ἔλθεις
σε, Ἐνταῦθα κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σε,
καθὼς γέγραπται, παρεθὼν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμε-
λήματά, τὰ ἐκέσια αὐτῶν, Ἐπὶ τὰ ἀκέραια, Ἐπὶ πάντα
τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ γνώσει φιλόανθρωπε. **Δόξα Πατρὶ.**

Γινώσκεις ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀμαρτίαις γνησόμεθα,
διό σε ἱκετεύομεν, τὲς μετὰ πάντας ἀνάπαυσον,
συγχωρὼν ὡς ἀγαθὸς τὰ ἀμαρτήματα, ἃ ὡς ἀνθρώ-
ποι φθαρτοὶ ἐν βίῳ ἔπραξαν, ὡς βέλους τῆς θεοτό-
κας μόνε φιλόανθρωπε. **Καὶ νῦν.**

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδισον, χαῖρε ἔμφυχε
βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε. χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν
κόσμος γένουσα, ἡ μετὰ γένουσα θνητὲς πρὸς τὴν αἰώ-
νιον ζώων. χαῖρε ἀκήρατε κόρη, ἡ ἀπειράνδρος τε-
κῆτα, τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὸ κοντάκιον. ἡχ. πλα. δ'.

Μετὰ τῆς ἀγίας ἀνάπαυσον Χρὶς τὰς ψυχὰς τῆς
δ' ἔλθων σε, ἔνθα ἔκ' ἐστὶ πόνος, ἔλ' ὅλη, ἔ-
συναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. **Τὸ ἀλληλεῖον.**

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας,
καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον. οἱ βροτοὶ δὲ ἐκ γῆς
διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γλῶττιν αὐτῶν πορεύσόμεθα,
καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι, ὅτι
γῆ εἶ, καὶ εἰς γλῶττιν ἀπελεύσῃ. ὅπως πάντες βροτοὶ πο-
ρεύσόμε-

ρυσόμεθα, ὅπιτάφιον Θρῆνον ποιῶντες ὡδὴν, τὸ ἀλλή-
ληλέϊα.

Ν Ουνεχῶς δυσωπῶ ἐπακέσατε, μὴ πόνε γὰρ ταῦ-
τα καὶ φθέγγομαι. δι' ὑμᾶς γὰρ τὸ Θρῆνον ἐποίη-
σα, ἵσως ἔχειν τινὰ πρὸς ὠφέλειαν. ἀλλ' ὅτε ταῦτα
μελωδήσητε μνημονόσατέ με, τῷ ποτὲ γνωρίμε·
πολλάκις γὰρ ὁμῶς συνδυσήσομαι, & ἐν οἴκῳ Θεῶ
ἐψάλλομαι ὡδὴν, τὸ ἀλλ.

Α Νεκάντες οὐκ πάντες συνάχθητε, καὶ καθίσαν-
τες λόγον ἀκέσατε. φοβερὸν ἀδελφοὶ τὸ κρι-
τήριον, ὅπερ μέλλομαι πάντες πορεύεσθαι, ἐκ ἐνὶ ἐκεί-
νῳ, ἔτε ἐλάττωρος, ἔτε ἐνὶ ἐκείνῳ μικρὸς, ἔτε μέ-
γας. ἀλλ' οἱ πάντες γυμνοὶ παριστάμεθα, διὰ τὸ
καλὸν τὸ βοᾶν τῷ Χριστῷ, τὸ ἀλληλ.

Σ Τυχρόμεθα πάντες τοῖς δάκρυσιν, ὅταν ἴδωμεν
λείψανον κείμενον, & ἐγγίζοντες πάντες ἀσπά-
ζονταί, ἵσως δὲ καὶ τριαῦτα προσφθέγγονταί. ἰδὲ
ἀφῆκας τὸς φιλεῖντας σε; ἢ λαλεῖς, ἢ λυπεῖ μὴ
ἡμῶν ὁ φίλος; διὰ τί ἢ λαλεῖς, ὡς ἐλάλεις ἡμῖν; ἀλλ'
ἔτι σιγᾶς μὴ λαλῶν μὴ ἡμῶν, τὸ ἀλληλ.

Α Ρα πᾶσι ψυχαὶ νῦν ὑπάγασιν, ἄρα πῶς ἐν τῇ αἴδῃ
δράγουσιν; ἐπεθύμεν μαθεῖν τὸ μυστήριον, ἀλλ'
ἔδεις ἱκανὸς διηγήσασθαι. ἄρα καὶ κεῖνοι μνημονόεσσι
τῷ ἰδίῳ αὐτῷ, ὡς ἡμεῖς ἐκείνων; ἢ ἐκεῖνοι λοιπὸν
ἐπελάθοντο, τῷ θρηνέντων αὐτοὺς, καὶ ποιέντων
ὡδὴν, τὸ ἀλληλ.

τ' πα-

Υ Πάρομν ὁδὸν τ' ἐράνιον, πρὸς τ' ἄνθρωπον Θεὸν τ' αἰ-
 ὄνιον. παριστάμεθα ὡς περ κατὰ δίκαιον, κρατανδόν-
 τες ὅλοι τὰ πρόσωπα. πᾶς ἄλλος τότε; πᾶς τὰ χεῖματα;
 πᾶς ἡ δόξα τότε ἢ τ' βίβλος τέτρα; ἔδεν ἴστων ἐκεί βοηθήσει
 σοι, εἰ μὴ μόνον λέγῃ συνεχῶς τὸν ψαλμὸν, **τὸ ἀλλ.**

Σ Τυχαιόμεθα μόνον ἀκρόντες, ὅτι ἐνὶ ἐκείνῳ φῶς
 αἰώνιον. Ἐκείνῃ ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, Ἐκείνῃ
 ἡ ἔξυφὴ ἡ αἰώνιος. καὶ ἐκείνῃ ὑπάρχει ὁ πᾶς δόξαι, ὅπως
 πᾶσα ψυχὴ τῶν δεινῶν χαίρει. συνεφέλωμεν
 πάντες Χριστῷ καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἔτω βοήσωμεν αὐτῷ
 μὲν ὡδῆς, **τὸ ἀλλήλ.** **Θεοτοκίον.**

Π Αναγία παρθένε ἀνύμφωτε, ἡ τρεῖς τὰ φῶς
 τὸ ἀπρόσιτον, δυσωπῶ, ἱκετεύω, Ἐδέομαι,
 δυσωπῶσα μὴ παύσῃ πρὸς κύριον, ἵνα τῶν δεινῶν
 σε ὡδέωσινα, ἵνα δέωσιν ἐκείνῃ ἀφῇσιν πᾶσι μαρτύρων,
 ἐν ἡμέρᾳ τῆς κείσεως ἀρχαντες, δευτόνε παρθένε,
 ποιόντων ὡδῆν, **τὸ ἀλλήλ.** **Κοντάκιον.**

Τ Ἡν' πολυτάραχον θάλασσαν τῶν βίβλων δεινῶν μόν-
 τες, τῶν σφ' λιμένι προσώρμησαν οἱ ἐν πίσει με-
 ταστάντες. ἀλλ' ἐν τῇ σῇ θαλάσσῃ, Ἐαῖζώω ἔξυφῃ
 μὲν τῶν ἀγίων καθοδηγῶν αὐτὰς, ἀνάπαυσον κύριε
 τὰς ψυχὰς τῶν δεινῶν σε, δειόμεθα.

Εἰτα τὸ ἑισάγιον. Παναγ. ἑισὶς Πάτερ ἡμ. Ἐστί σὺ.

Τεσπ. ἡχ. πλ. α. δ'.

Ο Βυθαῖ σοφίας φιλανθρώπως τὰ πάντα οἰκονο-
 μάων, Ἐ τὸ συμφέρον πᾶσι ἀπονέμων μόνη δι-

μικρὰν, ἀναπαύσον κύριε τὰς ψυχὰς τῆς δέλωνσας.
ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ, Ὁ πλά-
ση, Ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτόμιον.

Σ Εὐ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν δι-
πρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτσκες Θεὸν, θεοτόκε
ἀνύμφαυτε, τῷ πιστῶν ἡ σωτηρία.

Ὁ Ἱερῶς.

Ε Ν εἰρήνη τῷ κυρίῳ δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Τ πέρ τῆς προαναπαυταρχῶν πατέρων καὶ ἀδελ-
φῶν ἡμῶν πάντων, τῷ κυρίῳ δεηθῶμεν. **Κ**ύρ. ἐλ.

Τ πέρ μνήμης, κοιμήσεως, καὶ μακαρίας ἀναπαύ-
σεως πάντων τῶν κοιμηησάντων χριστιανῶν, πατέ-
ρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῆς ἐνθάδε, καὶ πανταχῶς
κείμένων, κοιμήσεως, ἀνέσεως, καὶ μακαρίας ἀνα-
παύσεως αὐτῶν, τῷ κυρίῳ δεηθῶμεν. **Κ**ύριε ἐλέησον.

Τ πέρ τῷ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα
ἐκείσιν τε, καὶ ἀκείσιν, τῷ κυρίῳ δεηθῶμεν. **Κ**ύρ. ἐλ.

Θ πὼς κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἀτάξῃ τὰ πνεύματα
αὐτῶν, ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται, τῷ κυρίῳ δεη-
θῶμεν. **Κ**ύριε ἐλέησον.

Τ ἀ ἐλέη τῷ Θεῷ, Ὁ τὴν βασιλείαν τῆς οὐρανῶν,
καὶ ἀφείσιν τῆς αἰσθητῶν αὐτῶν αἰτέμενοι, ἑαυτοὺς, Ὁ
ἀλλήλους, Ὁ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παροσχωόμεθα. **Σ** οὶ κύριε.

Τ εὐ κυρίῳ δεηθῶμεν. **Κ**ύριε ἐλέησον.

Εὐχή.

Ευχὴ.

Ο Θεὸς τῷ πνευμάτῳ, καὶ πάσης σαρκὸς, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, καὶ τὸν θάβον καταργήσας, ὁ ζωὴν τῷ κόσμῳ σε δωρησάμενος, αὐτὸς κύριε ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δέλων σε ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα πάντα ὁδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός. Καὶ πᾶν ἀμώρτημα τὸ παρ' αὐτῶν τραχὺ ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ καὶ θάνοιαν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον. ὅτι ἐκ ἐστὶν ἄνθρωπος ὅπῃ τ' ᾖ γῆς, ὃς ζήσεται, καὶ ἔχ' ἀμώρτησιν. Σὺ γὰρ μόνος κύριε ἐκτὸς ἀμώρτίας ὑπάρχεις, ὁ δὲ δικαιοσύνη σε δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σε ἀλήθεια. ὅτι σὺ εἶ ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δέλων σε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ πατρὶ.

Δόξα σοι Ἰησὺ Χριστὲ. Δόξα ἐν νῦν. ἀπόλυσις.

Ο Αναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντης αὐτῆς μητρὸς Θεοτοίνης ἡμῶν Θεοτόκε, ὁ ἀειπαρθένε Μαρίας, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανδμήμων ἀποστόλων, ὁ πάντων τῶν ἁγίων, ὁ δὲ τραπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφούς ἡμῶν, καὶ πάντας ὁ δὲ ἐν δόσεβεία τελειωθέντας, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, ὁ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ κατετάξῃ, καὶ ἡμῶν πάντας ἐλεήσῃ, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Ο΄ ΙΕΡΕΥΣ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε.

Ὡς περ ἐν τῇ περὶ πάντων λέγονται.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ΄. Ψαλ. 15΄.

Εἰσακουσον² κύριε διηγοσυνής με, πρόχες τῇ
τῇ δεισεί με, * ἐνώτισται τὸ προσευχίω με,
ἐκ ἐν χείλεσι δολίοις.

Εἰκ προσώπα σε τὸ κρίμα με ὀξείλθοι, * οἱ ὀφθαλμοί
σε ἰδέωσαν δόξυτητας.

Εδοκίμασας τὴν καρδίαν με, ἐπεσκέψω νυκτὸς, *
ἐπύρεσάς με, ὅτι ἐχὼ ὀρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία.

Ὅπως ἀν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα με τὰ ἔργα τῷ ἀν-
θρώπων, * ὅτι ὅσον λόγους τῷ χιλέων σε ἐγὼ ἐφύ-
λαξα ὁ δὲ σιληράς.

Κατάρτισται τὰ δλαβήματά με ἐν ταῖς τρίβοις σε, *
ἵνα μὴ σαλεύωσι τὰ δλαβήματά με.

Εγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς με ὁ Θεός, * κλῆνον
τὸ εἶς σε ἐν ἐμοὶ, καὶ εἰσακουσον τῷ ῥημάτων με.

Θαυμάσωσον τὰ ἐλέησε ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας
ὅτι σε, * ὅτι τῷ ἀνθρώπων τῇ δεξιᾷ σε¹ φύ-
λαξόν με κύριε ὡς κόριν ὀφθαλμῶν.

Εν σκέπη τῶν πτερυγῶν σε σκεπάσεις με, * ἀπὸ
προσώπα ἀσεβῶν τῶν λαλοπορησάντων με.

Ο΄

Ο ἐχθροί μου ἔψυχόν με πείνοντα, * τὸ σῶμα αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ σῶμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπόφωτον.

Εκβαλόντες με νυκτὶ περιέκλειον με, * ὅτε ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐβλεποῦν ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ.

Τπέλαβόν με ὥστε λέων ἐτοιμος εἰς θήραν, * ὥστε σκύμνον οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

Ανάστηθι κύριε, πρόσθεσον αὐτοῖς, ὥστε ὑποσκέλισον αὐτοῖς, * ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβῶν, ῥομφαίαν σε ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρὸς σε.

Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοῖς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, * καὶ πᾶν κεκρυμμένον σε ἐπλήσθῃ ἡ γαστήρ αὐτῶν.

Εχρησάθησαν ὑγῶν, * ὥστε ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς θνητοῖς αὐτῶν.

Εγὼ δὲ ἐν δικαιοσυνῇ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σε, * χρησάθησομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι μοι ἔρξαν σε.

Ψαλ. κδ'.

Πρὸς σὲ κύριε ἤγαγόν τὴν ψυχὴν μου, ὁ Θεός μου ὅτι ὅτι σοὶ πέποιθα, * μὴ καταιχνυθείω εἰς τὸ αἶμα.

Μη δὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου, * ὥστε πάντες οἱ ὑπομείνοντές σε ἐμὴ καταιχνυθῶσιν.

Αἰχυνοθήτωσαν οἱ ἀνομῶντες διακονῆς, * τὰς ὁδοὺς σε κύριε γνώρισόν μοι, ὥστε τὰς τρίβους σε διδάξόν με.

Οδήγησόν με ὅτι τὴν ἀληθειάν σε, καὶ διδάξόν με, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνησθητι ἡμῶν οἰκτιρῶν σε κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σε, *
ὅτι ἀπὸ τῆς αἰῶνος εἰσὶν.

Αμάρτίας νεότητός με, καὶ ἀγνοίας με μὴ μνησθῆς, *
καὶ τὸ ἐλέος σε μνησθητί με σύ.

Ενεκεν τῆς χρηστότητός σε κύριε, * χρηστὸς καὶ ἔμμενος
ὁ κύριος.

Διὰ τὸ το νομοθετήσῃς ἀμάρτανόντας ἐν ὁδῷ, * ὁδη-
γήσῃς περὶ ἐν κρίσει, διδάξῃς περὶ ἐν ὁδῷ αὐτῶν.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου ἐλεος καὶ ἀλήθεια * τοῖς ἐκζη-
τεῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτῶν, καὶ τὰ μυστήρια αὐτῶν.

Ενεκεν τῆς ὀνόματός σε κύριε * ἰλάσθητι τῇ ἀμάρτιᾳ
με, πολλὰ γὰρ ὄντι.

Τίς ὅστις ἄνθρωπος ὁ φοβέμενος τὸν κύριον; *
νομοθετήσῃς αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἢ ἡρεπίσῃς αὐτόν.

Η ψυχὴ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, * καὶ τὸ σπέρ-
μα αὐτῶν κληρονομήσῃ γῆν.

Κραταίωμα κύριος ἡμῶν φοβημένων αὐτόν, * καὶ
ἡ δικαιοσύνη αὐτῶν δηλώσῃ αὐτοῖς.

Ο ὀφθαλμοί με διεπαντὸς πρὸς τὸν κύριον, * ὅτι
αὐτὸς ἐκπαύσει ἐκ παγίδος τὰς πόδας με.

Επίβλεψαντες ἐπὶ ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, * ὅτι μο-
νηγενὴς, καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ.

Α ὁ θλίψεις τῆς καρδίας με ἐπληθύνθησαν, * ἐκ
ἡμῶν ἀναγκῶν με ἔξάγαγέ με.

Ι δε τὴν ταπείνωσίν με, καὶ τὸν κόπον με, * καὶ ἀφες
πάσας τὰς ἀμάρτίας με.

Γ' δε τὰς ἐχθράς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, * ἐ μῖσος
ἀδίκων ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥύσαι με, * μὴ κα-
ταιχυνθείω, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Α' κακοὶ, ἐ βλάψαις ἐκολλώμετο μοι, * ὅτι ὑπέμεινά
σε κύριε.

Λύτρωσαι ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ * ἐκ πασῶν τῶν θλί-
ψεων αὐτοῦ.

Ψαλ. ν'.

Ε' λήσόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ μέγα ἔλεός σου, * ἐ καὶ
καὶ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρημῶν σου ὁξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ε' πὶ πλεῖον πλύνον με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, * καὶ
ἀπὸ τῆς ἀμάρτίας μου καθάρισόν με.

Ο' τι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, * καὶ ἡ ἀμάρτία
μου ἐνώπιόν μου ὅτι δὲ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἡμάρτον, * καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα.

Ο' πως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, * ἐ νικήσης
ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Γ' δ' ἐ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, * καὶ ἐν ἀμάρτιαις
ἐκίασπός με ἡ μήτηρ μου.

Γ' δ' ἐ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, * τὰ ἀόρατα, καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραυπεῖς με ὑσώπω, καὶ καθαριθήσομαι, * πλυ-
νεῖς με, καὶ ὑψὺ χεῖρα λόκαλθήσομαι.

Α' κς-

Α' κηπῆς μοι ἀγαλλίασιν, ἢ δ' φροσύνῃ. * ἀγαλ-
λιάσονται ὅσα τεταπεινωμένα.

Α' πόσρ' ἔσθ' ὃν τὸ φρόσωπέν σε ἀπὸ τ' ἀμῦρτιῶν μου, *
καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξάλειψον.

Καρδίαν καὶ καρτὰν κήσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, * καὶ ἴ-
πνῶμα δάδῃς ἐγκρίνισον ἐν τοῖς ἐγκράτοις μου. *

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τῆ φροσύνῃς σου, * καὶ τὸ
πνῶμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμῆς. *

Α' πόδ' ὁ μοι τὴν ἀγαλλίασιν τῆ σωτηρίας σου, * ἐ-
πνῶματι ἡγεμονικῶς ῥηξόν με. *

Διδάξω ἀνδρες τὰς ὁδούς σου, * ἐὰσεβῆς ὅπῃ σὲ
ὑπερέψου,

Ρῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας
μου, * ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴ δικαιοσύνην σου.

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, * καὶ τὸ στόμα μου ἀναγ-
γελεῖ τὴν αἰνέσιν σου.

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσιάαν, ἔδωκα αὐν, * ὁλοκαυτώ-
ματα ἐκ δόδοκήσεως.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνῶμα συνεξιμῶν, * καρ-
δίαν συνετεριμμένην, καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός
ἐκ ἐξουθενώσεως.

Α' γάθυον κύριε ἐν τῇ δόδοκίᾳ σου τὴν Σιών, * καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε δόδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, * ἀναφορὰν,
καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ὅπῃ τὸ θυσιαστήριόν σου μόχθας.

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε δέσποινα, μὴ τῇ ἀποστόλων καὶ πάντων τῇ ἀγίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριος ὁ Θεὸς δολομητὸς, δολομητὸς κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, κατὰ δουλώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ σωτήριον ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τε σῶζεν.

Τὸ ἱστάμιον, Δόξα ᾧ νῦν, Παναγία ἱστάς, ἔ το Πάτερ ἡμῶν. ἔπα ὁ ἱερὸς λόγος, Ὅτι σε.

καὶ ὁ χρεός.

Βασιλεῦ ἐράνιε ᾧ δάκλῃτε, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληροῦν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός. Ἐλθε, ἔ σκηνώσον ἐν ἡμῖν, ἔ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, ἔ σῶσον ἀγαθὰ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προσασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίχυντε, μεσιτεία πρὸς τὴν ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμάρτυρων δεήσεων φωνὰς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι, τάχυνον εἰς πρέσβειαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ πρὸς αὐτὴν αἰεὶ θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

ὁ ἱερ. λόγος. Ἐκ κυρίου δεηθ. Κύριε ἐλέησ.

Δεσποτα κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ τὴν τρεῖς ὥραν τὸ ᾧ δάκλῃτον, καὶ ἀγόν σε πνέμα τοῖς ἀγίοις σε μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις ἐκπέμψας, καὶ ἡμᾶς ἑδύ-
αμάρ-

ἀμάρτωλές ἐ ἀναξίως δέλεις σε, Ὁ χαῖς τῶν ἀγίων
πατέρων ἡμῶν, τῆς αὐτῆς δωρεᾶς, καὶ χάριτος με-
τόχως ἀνάδειξον. Ἐν εἰρήνῃ ἐ ὁμολογία σιωπῆσθαι τὴν
ζωὴν ἡμῶν πάντοτε, νυν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς ὅν αἰῶ-
νας τῷ αἰώνων. Ἀμὲν.

Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ μὲν εἰς τὸ τέλος τῷ Ψαλμῶν,
μὲν τὸ κῆθισμα λέγει ὁ Ἱερεὺς εἰς ἡχ. πλ. β'.

Κ Ὑρίε ὁ τὸ πανάγιόν σε πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ
τοῖς ἀποστόλοις σε καταπέμφας, τῷ ἀγαθῷ μὴ
ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκρίνισον ἡμῖν δεομένους σε.

Τὸ αὐτὸ ὁ χορὸς, ὁ δὲ Ἱερεὺς.

Κ Ἀρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦ-
μα ἑυδές ἐγκρίνισον ἐν τοῖς ἐγκράτοις μου.

Καὶ ὁ χορὸς πάλιν. **Κ** Ὑρίε ὁ τὸ παναγ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Μ Ἡ ἀπορρίψης με ἀπὸ τῆ προσώπιας σε, καὶ τὸ
πνεῦμα σε τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμῶν.

ὁ χορ. **Κ** Ὑρίε ὁ τὸ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει πάλιν τὸ αὐτὸ. **Κ** Ὑρίε ὁ τὸ παν.
εἶπα Δόξα καὶ νυν, Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελὶς. καὶ
τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος, σὺν τοῖς κοῖν. **Κ** Ὑρίε ἐλέησ. καὶ εἰς τὸ
τέλ. τῆς ὥχης.

Δόξα σοι Ἰησὺ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν. Δόξα Πατρὶ καὶ.

Καὶ ταύτην τὴν ἀπόλυτον λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Η Χάρις τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ πνεύ-
ματι εἰη μὲν πάντοτε ἡμῶν. ο χορ. Ἀμὲν.

Ω Ρ Α Ε Κ Τ Η

Ο Ι Ε Ρ Ε Υ Σ Α Ρ Χ Ε Τ Α Ι .

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, **ὃ** λέγονται τὰ ἅλλα πάντα
ὡς ἔθος. **ἔ**πε οἱ ψαλμοὶ, **ὦν** α'. ὁ νγ'.

Ο Θεὸς ¹ ἐν τῷ ὀνόματί σε σῶσον με, * καὶ **τ**
ἐν τῇ δυνάμει σε κρινεῖς με.

Ο Θεὸς ² εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, * ἐνώ- **τ**
πισαί τὰ ῥήματα τῆς σῶματός μου.

Οτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, **ὃ** κρυπτοὶ ἐζή-
τησαν τὴν ψυχὴν μου, * **ὃ** ἐπὶ πρὸς ἐμὲ τὸν Θεὸν
ἐνώπιον αὐτῶν.

Ιδὲ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, * **ὃ** κύριος ἀντιλή-
πτωρ τῆς ψυχῆς μου.

Αποσρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, * ἐν τῇ ἀλη-
θείᾳ σε ὀξολόθρυσον αὐτοὺς, ἐκκοίως θύσω σοι.

Εξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σε κύριε, ὅτι ἀγα-
θόν, * ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς
ἐχθροῖς μου ἐπέδρα ὁ ὀφθαλμός μου. **Ψαλ.** νδ'.

Ενώτισαί ¹ ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου, * καὶ **τ**
μὴ ὑπορίδῃς τὴν δέησίν μου ², πρὸς μοι, καὶ **τ**
εἰσάκουσόν μου.

Ελυπήθην ἐν τῇ ἀδολεχίᾳ μου, * καὶ ἐταράχθην
ἀπὸ φωνῆς ἐχθρῶν, **ὃ** ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλῶν.

Οτι ὀξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομία, * **ὃ** ἐν ὀργῇ ἐνε-
κότη μοι. **Η** καρ-

Η καρδία με ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ, * Ἐδολία θανάτου
ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμὲ.

Θόβου, Ἐξόμου ἤλθεν ἐπ' ἐμὲ, * Ἐκάλυψε
με σκότος.

Καὶ εἶπα, τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ πελεκέως, *
καὶ πεταθῆσομαι, καὶ καταπαύσω.

Γοῦ ἐμάκρυνα φυγαδῶν, * Ἐνυλίω ἐν τῇ
ἐρήμῳ.

Προσεδέχου τὸν Θεὸν τὸν σώζοντά με * ἀπὸ ὀλι-
γοψυχίας, Ἐκ ἀποκαταγῆς.

Καταπόντισον κύριε, καὶ κατασφύλε τὰς γλώσσας
αὐτῶν, * ὅτι εἶδον ἀνομίαν, καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ
πόλει.

Ημέρας, καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ὅπῃ τὰ τείχη
αὐτῆς, * Ἐκ ἀνομία Ἐκόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς, Ἐκ ἀδικία.

Καὶ ἐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῆς πλατειῶν αὐτῆς * τόκος Ἐ-
δόλ.

Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ἀνείδισέ με, ὑπῆνεγκα αὐν, * Ἐεἰ
ὁ μιστῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησεν, ἐκρύβην αὐν
ὡς αὐτῆς.

Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμὼν με Ἐγνωσέ με *
ὡς ὅπῃ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα, * ἐν πατρὶ
οἰκῷ τῷ Θεῷ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονείᾳ.

Ελθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, * Ἐκαταβήτω-
σαν εἰς αἴδ' ἑζῶντες.

Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, * ἐν μέσῳ
αὐτῶν.

Εγὼ

Ε' γὰρ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, * καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσέ με.

Ε' σπέρας καὶ περὶ καὶ μεσημβρίας διηγέσμαι, καὶ ἀπαγγελῶ, * καὶ εἰσακέσεται τὸ φωνῆς με.

Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, * ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺ ἐμοί.

Ε'ἰσακέσεται ὁ Θεός, ἔταπεινώσει αὐτὰς, * ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων.

Οὐ γὰρ ὅτιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, * ὅτι ἐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν.

Ε' ξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτῆς ἐν τῇ ἀποδιδοῦναι, * ἐβεβήλωσαν τὴν δεξιάν αὐτῆς.

Δεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τῆς προσώπου αὐτῆς, * καὶ ἤγασαν αἱ καρδίαι αὐτῶν.

Η' παλυώθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὡς ἔλαιον, * ἔαυτοὶ εἰσὶ βολίδες.

Ε' πῆρριψον ὅπτι κύριον τὴν μέμνην σε, * ἔαυτός σε δεξιεύσει.

Ὁ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῇ δικαίᾳ, * σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατὰξεις αὐτὰς εἰς φρέαρ δεξιότητος.

Α' νδρες αἰμάτων, καὶ δολιότητος ἔμὴ ἡμῶν ὄσσωσι ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, * ἐγὼ δὲ κύριε ἐλπὶς ὅπτι σέ.

Ψαλ. 4.

Ο κατοικᾷ ἐν βοθείᾳ τῆς ὑψίστης, * ἐν σκέπῃ τῆς Θεῆς τῆς ἑρανῆς αὐλιώσεται.

Ερεῖ τῷ κυρίῳ ἀντηλήπτως με εἰ, * καὶ καταφυγή μου.

με ὁ Θεός με βοηθός με, καὶ ἐλπὼς ἐπ' αὐτὸν.

Οπ αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρώτη, * καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

Εν τοῖς μεταφρένοις αὐτὸς ὀπισκιάσῃ σοι, * καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτὸς ἐλπίης.

Οπλὼ κυκλώσῃ σε ἡ ἀλήθεια αὐτὸς, * ἐφοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινῶν, ἀπὸ βέλους πετομένης ἡμέρας.

Οπὸ πῶγματος ἐν σκότει διαπορευομένης, * ἀπὸ συμπώματος, ἐδαιμονίᾳ μεσημβρινῶν.

Πεσεῖται ἐκ τῆς κλίτης σου χιλιάς, * ἐμυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ ἐκ ἐγχεί.

Πλὼ τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσῃς, * ἐνταπύσσουσιν ἀμαρτιῶν ὄψῃ.

Οπ σὺ κύριε ἡ ἐλπίς μου, * τὸν ὑψίστον ἔθνος καταφυγὴν σου.

Οὐ προσελθέσεται πρὸς σὲ κακὰ, * **μᾶστιξ** ἐκ ἐγχεί ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Οπ τοῖς ἀγγέλοις αὐτὸς ἐντελεῖται πρὸς σὲ, * τῷ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Επὶ χειρῶν ἄρξῃ σε, * μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πέδα σου.

Επὶ ἀσπίδα, ἐ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, * ἐ καταπατήσῃς λέοντα ἐ δράκοντα.

Οπ ἐπὶ ἐμὲ ἤλπισε, ἐ ῥύσομαι αὐτὸν, * σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκράζεται πρὸς με, ἐ ἐπακέσομαι αὐτὸς, * μὴ αὐτὸς εἰμὶ ἐν θλίψει. **Ε**ξε-

Ε' Ξελεῖμαι αὐτὸν, **Ε'** δοξάσω αὐτὸν, * μακρότητα
ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, * **Ε'** δείξω αὐτῷ τὸ σωτή-
ριόν μου. **Δόξα, Ε νυν.**

Ο' Τι ἐκ ἔχοντο παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρ-
τήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γνηθέντα δυσώπησον
θεοτόκε παρθένε. Πολλὰ γὰρ ἰχύει δέησις Μητρὸς
πρὸς δούλειαν δεσπότῃ. μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν
ἱκεσίας ἢ πάνσεμνον, ὅτι ἐλεήμων ὅσι, καὶ σώζειν
βελόνομος, ὃ **Ε'** πειθεῖν ἡμῶν καταδεξάμενος.

Τ Αχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σοῦ
κύριε, ὅτι ἐπὶ πτωχότατον σφόδρα, βοήθησον ἡμῖν
ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἐνέσκει τῆς δόξης τῷ ὀνόματός
σου. κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν ἐνέσκει τῷ ὀνόματός σου.

Εἰπα τὸ τρισάγιον, Δόξα Ε νυν, Παναγία τριᾶς,
Κύριε ἐλέησον, **Κ**ύριε δόλοῦν, **Π**άτερ ἡμῶν,
καὶ ὁ Ἱερῶς, Ο' π σ ε'.

Σ Ω τηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χεῖρὲς ὁ Θεὸς,
ὅτι σαυρῇ τὰς ἀχάντας σου χεῖρας ὀξέτεινας,
ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα, κύριε δόξα σοι.

Θ Εἷας γερόνατον κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ θεοτόκε
ἀειπάρθενε, Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεταρκωμένον ἔτεκες.
Δόσε καταχέως πάντες δούλοῦς μεγαλύνοντι.

Ο' Ἱερῶς, Τ ε' κυρίε δεηθ. Κύριε ἐλέησον.

Ι Η σοὶ Χεῖρὲς παντοδύναμι, ὁ καὶ τὴν ἐκτὴν ὥραν
ἐν τῇ τιμῇ, καὶ ζωοποιῶς σου σαυρῇ θριαμβήσας

τάς ἀντικειμένας δυνάμεις, ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ συμπτώ-
ματος ἐ δαιμονίᾳ μεσημβρινῇ, ὁ χαῖς τῷ ἁγίῳ
Πατέρει ἡμῶν, καὶ καθέλωσον ἐκ τῆ φόβου σε τὰς
σάρκας ἡμῶν, ἐκκλινέσας ἀπὸ παντὸς κακῆ, καὶ
ἐνεργέσας ἡμῖν τὰς σωτηρίας σε ἐντολάς, πάντοτε,
νυν, καὶ ἀεὶ, ἐ εἰς ὄν αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμὲν.

Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ μ'. εἰς τὸ τέλος τῆ κηθ.

λίγα ὁ ἱερὸς εἰς ἡχ. β'.

Ὁ Ἐν ἑκτῇ ἡμέρᾳ τε, ἐ ὥρα τῆ σαυρᾷ προση-
λώσας τὴν ἐν τῇ ὡρᾷ δέσῳ ὁ λημθῆσαν τῇ
Ἀδὰμ ἀμαρτίαν, τῷ πᾶσι ματῶν ἡμῶν τὸ χειρό-
γραφον δαῖρῃζον Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ὁ χρὸς τὸ αὐτὸ.

Καὶ ὁ ἱερὸς.

Εὐνάτισται ὁ Θεὸς τὴν προσδωχὴν μὲ, ἐ μὴ ἰσχύσῃς
τὴν δέσπιν μὲ. ὁ χρὸς ἀποκρίν. Ὁ ἐν ἑκτῇ ἡμέρᾳ.

Καὶ ὁ ἱερὸς.

Εὐνάτισται ὁ Θεὸς ἐκέκραξα, ἐ ὁ κύριος εἰσήκουσέ μὲ.

Ὁ χρὸς. Ὁ ἐν ἑκτῇ. καὶ πάλιν ὁ ἱερὸς τὸ αὐτὸ λίγα.

Ἐπὶ τα δέξαι καὶ νυν. Ὅτι ἐκ ἐχθρῶν.

Καὶ εἰς τὸ τέλ. αὐτὴ λίγα τα ἥσ. τῆς προφητ. κα-
θὼς δὲ τετυπωμ. ἐν τῇ Τριωδ. εἴτα προκ. τῆς προ-
φητ. καὶ ἡ αἰνάγ. τῇ προφητ. Ἡσπαία, ἐ εἰς τὸ τέλος τῆ
προφητ. Ταχὺ προκαταλ. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς αἰσὶ Τετυ-
πωμένα ἐν τῇ 5'. ὥρα, Ἐπὶ τα Κύριε ἐλέησ. κδ'.
εἴτα ἡ δέξαι, Ἰησοῦ Χριστὸς, καὶ ὁ Θεὸς οἰκτιρήσας
ἡμᾶς, ἐκγ'. καὶ ἡ ἀπόλυσις.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ

Ο ΙΕΡΕΥΣ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ τὰ πάντα ὡς ἔθος. εἶπα

Ψαλ. πγ'.

Ω Σ ἀγαπήτῃ τὰ σκηνώματά σε κύριε τῷ ἁ
δυνάμεων, * ὅπι ποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ
με εἰς τὰς αὐλὰς τῆ κυρίε.

Η καρδίᾳ με, καὶ ἡ σὰρξ με * ἠγαλλιάσαντο ὅτι
Θεὸν ζῶντα.

Κ αὶ γὰρ σκεδίον ἔργον ἑαυτῆς οἰκίαν, * καὶ τρυγὼν
νοστίαν ἑαυτῇ, ἔθηκε τὰ νοστία ἑαυτῇ.

Τὰ δυσιασθήριά σε κύριε τῷ δυνάμεων * ὁ βα-
σιλεύς με καὶ ὁ Θεός με.

Μακάριοι οἱ κατοικῆντες ἐν τῇ οἰκῷ σου, * εἰς ἑὸν
αἰῶνα τῷ αἰῶνων ἀνέσχοί σε.

Μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῆς ὡς αὐτῇ σου, *
ἀναβάσκει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς διέθετο * εἰς τὴν κοιλά-
δα τῆ πλαυθμῶν, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο.

Κ αὶ γὰρ δολογίας δώσῃ ὁ νομοθετῆς, * πορεύσονται ἐκ
δυνάμεως εἰς δύναμιν, * ὁφθήσεταί ὁ Θεὸς τῶν
Θεῶν ἐν Σιών.

Κύριε ὁ Θεὸς τῷ δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προ-
σευχῆς με, * ἐνώτισται ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Τὴν προαψίδα ἡμῶν ἴδε ὁ Θεός, * καὶ ἐπὶ βλεψόν εἰς
τὸ πρόσωπον τῆς Χειρὸς σου.

Οὐκ κρείσσων ἡμέρα μία * ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ
χιλιάδας.

Εξελεξάμην τὴν ἀγαπῆναι ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Θεοῦ μαλ-
λόν, * ἢ οἰκεῖν με ἐν σπηνύμασιν ἀμαρτωλῶν.

Οὐκ ἔλεος, ἢ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ κύριος, * ὁ Θεός
χάριν, καὶ δόξαν δώσῃ.

Κύριος ἐσερήσει τὰ ἀγαθὰ * ὅτι πορευομένους ἐν
ἀκακίᾳ.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν δυνάμεων, * μακάριος ἄνθρω-
πος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψαλ. ψδ'.

Εγδύκνησας * κύριε τὴν γλῶσσαν σου, * ἀπέσρεψας ἡ
τὴν ἀχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Αφῆκας τὰς ἀνομίας τῶν λαῶν σου, * ἐκάλυψας πά-
σας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, * ἀπέσρεψας
ἀπὸ ὀργῆς θυμὸν σου.

Επίσρεψον ἡμῖν ὁ Θεός ἡμῶν σωτηρίων ἡμῶν, * καὶ
ἀπόσρεψον τὸν θυμὸν σου ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ εἰς ὅσον αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν, * ἢ διατενῇς τὴν
ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.

Ο Θεός σὺ ἐπίσρεψας ζωῶσθαι ἡμῖν, * ἢ ὁ λαός σου
ἐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ.

Δεῖξον ἡμῖν κύριε τὸ ἔλεός σου, * καὶ τὸ σωτήριόν σου
σου δώσῃς ἡμῖν. **Α**κέ-

Α' κέσομαι τί λαλήσῃ ἐν ἐμοὶ κύριε, ὁ Θεός, * ὅτι
λαλήσῃ εἰρήνῃ ὅπῃ τὸν λαὸν αὐτῆς, * ἔδῃ ὅσους
αὐτῆς, ἔδῃ ὅσους ὅπισθρέφοντάς καρδίαν ἐπ' αὐτὸν.

Π λὴν ἐγγὺς τῷ φόβῳ μένων αὐτὴν τὸ σωτήριον αὐτῆς, *
τῷ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Ε' λεῖτε ἡ ἀλήθεια συνήντησαν, * δικαιοσύνη, καὶ
εἰρήνη κατεφίλησαν.

Α' λήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, * καὶ δικαιοσύνη ἐκ τῆς
ἐρανῆς διέκυψε.

Καὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα, * καὶ ἡ γῆ ἡμῶν
δώσῃ τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δ ικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτῆς παρορᾷσεται, * ἔδῃ
εἰς ὁδὸν τὰ δὴ βήματα αὐτῆς.

Ψαλ. πᾶς.

Κ λῖνον² κύριε τὸ εἶς σε, ἔπακτόν με, * ὅτι ἦ
πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ.

Φ ὕλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁστος εἰμὶ, * σῶσον τὴν
δεδούλῳ σε ὁ Θεός με τὸν ἐλπίζοντα ὅπῃ σέ.

Ε' λέντόν με κύριε, * ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην
τὴν ἡμέραν.

Ε ὑψρανὸν τὴν ψυχὴν τῷ δέλας σε, * ὅπῃ πρὸς σέ ἤγα
τὴν ψυχὴν μου.

Ο' τι σὺ κύριε Χρηστὸς καὶ ὀπιεικὴς * ἔδῃ πολυέλεος πᾶσι
τοῖς ὀπιεικῶς σε.

Ε' νώτισαί κύριε τὴν πρὸς σὲ φωνήν μου, * ἔδῃ πρὸς τὴν
φωνήν τὴν δεήσεώς μου.

Ὅτι σὺ κύριε ἐβοήθησάς μοι, * καὶ παρσκάλεσάς
με .

Δόξα . καὶ νυν .

Ο Δὶ ἡμᾶς γυνηθεὶς ἐκ παρθένου, καὶ σώεσθαι
ὑπομείνας ἀγαθὸν, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυ-
λάσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδης ἐς
ἐπλάσας τῇ χειρὶ σε . Δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σε
ἐλεήμων, δέξαι τὴν τρεῖς σε θεοτόκον πρεσβύε-
σαν ὑπὸ ἡμῶν, καὶ σῶσον σωτὴρ ἡμῶν λαὸν ἀπεγνω-
σμένον .

ΜΗ δὴ ᾤσασθαι ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομα
σε τὸ ἅγιον, ἵνα μὴ διασπενδάσῃς τὴν δαδὴν
σε, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἐλεός σε ἀφ' ἡμῶν, διὰ
Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σε, καὶ διὰ Ἰσαὰκ
τὸν δέον σε, ἵνα Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σε .

Ἐκπᾶ τὸ τεισάγιον . Παναγία τριάς . Πάτερ ἡμῶν .
καὶ Ὅτι σε ὄσιν ἡ βασιλεία .

Βλέπων ὁ ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ὅτι σαρκε
κρεμάμενον ἔλεγχον . εἰμὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς,
ὁ σὺν ἡμῖν σαυρωθεὶς, ἐκ αὐτοῦ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας
ἐναπέκρυψεν, ὁ δὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο . ἀλλ'
ὁ πάντων ἀνεχώρησεν μνησθεὶς με κύριε ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ σου .

Τὸν ἁμνὸν, ἵνα ποιμήν, ἵνα σωτὴρ τῷ κόσμῳ ἐν
πᾶσι σαυρᾷ θεωρεῖται ἡ τρεῖς, ἔλεγε δακρύ-
σαι . ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται δεχόμενος τὴν λύτρω-
σιν .

σιν . τὰ δὲ ἀσάγγχα μὲ φλέγονται , ὁρῶσης σε τῶ
σαύροσιν, ἣν ἴδωρ' πάντων ὑπομήεις ὁ υἱός, Ὁ Θεός μου.

Ο' ἱε. Τ ἔκυρίε **δεηθ. κ** ὑρίε ἐλέησον .

Δ Ἐσποτα κύριε ὁ Θεός ἡμῶν ὁ κατὰ τὴν ἐν **αὐτῶν**
ῶραν τῇ ὑποδείξει τῆ κορυφαίας τῆ ἀποστόλων
Πέτρος, Ὁ Ἰωάννης ἐκδιδάξας ἡμᾶς περὶ ἀρχαίαι,
Ὁ ὁξίλεῖσθαι σε, ἀπονέκρυσον τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν
φρόνημα, ἀχαῖς τῆ ἀγίων πατέρων ἡμῶν, ἵνα παρ
σῶ ζῶντες θελήματι διαρεσῶμεν σοι πάντοτε, νυν,
Ὁ αἰ, Ὁ εἰς ὅν αἰῶνας τῶ αἰώνων . **Α' μὲν . εἴπα**
Τ ὡν πριωτέρων, **Ε'** νδοξε θεοτόκε ἀειπάρθενε . **Δ** ἔ-
σποτα θεέ Πάτερ, **Ὁ ἀπόλυσις ὡς ἔδος .**

Εν δὲ τῇ μεγάλῃ μ' . μὲν τὸ καθ. λέγει ὁ ἱε.
εἰς ἡχ. πλ. δ' .

Ο Ἐν τῇ ἐννάτῃ ῶρα δὲ ἡμᾶς σαρκὶ θανάτε γού-
σάμεσθαι, νέκρυσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρό-
νημα Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς . **τὸ αὐτὸ καὶ ὁ χορ.**
Ε' ὑμῶν ἡδέησας με ἐνώπιόν σε κύριε, καὶ τὸ **λό-**
γόν σε συνέπσον με . **ὁ χορ. Ο'** ἐν τῇ ἐννάτῃ .
Ε ἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα με ἐνώπιόν σε κύριε, καὶ τὸ **λό-**
γόν σε ῥύσασθαι με . **ὁ χορ. Ο'** ἐν τῇ ἐννάτῃ .

Καὶ πάλιν ὁ ἱερός, Ο' ἐν τῇ ἐννάτῃ . **εἴπα Δόξα**
καὶ νυν, Ο' δὲ ἡμᾶς, **Ὁ παρρησιασμεν . Ὁ ἐν παρ**
τέλει, μὲν τὸ κύριε ἐλέησ. κδ' . ἡ δ' αὖτε Δ ἔσποτα κύριε ὁ
Θεός ἡμῶν . **Ὁ εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς λέγονται ἀμύ-**
σας οἱ μακαρισμοὶ ἔπος . Ο' ἱερός λέγει .

Εἶν τῇ βασιλείᾳ σε μνήσθητι ἡμῶν κύριε .

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ Πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **ὁ χρ.** **Μ**νήσθητι ἡμῶν κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σε .

Μακάριοι οἱ πεινῶντες, ὅτι αὐτοὶ ἐσθλα κληθήσονται . **ὁ χρ.** **Μ**νήσθητι ἡμῶν κύριε .

Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γλῶσσαν . **ὁ χρ.** **Μ**νήσθητι ἡμῶν κύριε .

Μακάριοι οἱ πεινῶντες, καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται . **ὁ χρ.** **Μ**νήσθητι ἡμῶν .

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται . **ὁ χρ.** **Μ**νήσθητι ἡμῶν .

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ ἴδωσιν Θεόν . **ὁ χρ.** **Μ**νήσθητι ἡμῶν ,

Μακάριοι εἰρηνόποιοι, ὅτι αὐτοὶ τῷ Θεῷ κληθήσονται . **ὁ χρ.** **Μ**νήσθητι ἡμῶν .

Μακάριοι οἱ διεδωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **ὁ χρ.** **Μ**νήσθητι ἡμῶν .

Μακάριοι ἐσεῖς, ὅταν ὀνειδίσωσιν ἡμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἰπῶσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψαῦδοις ἐνσπεν ἐμῶν . **ὁ χρ.** **Μ**νήσθητι ἡμῶν .

Χαίρετε, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς ἁγίοις . **ὁ χρ.** **Μ**νήσθητι ἡμῶν κύριε .

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι . **ὁ χρ.** **Μ**νήσθητι ἡμῶν .

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τοῦ Θεοῦ αἰώνων . **ὁ χρ.** **Α**μήν .

Μνήσθητι ἡμῶν .

Χρς. **Μ**νήσθητι ἡμῶν κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Μνήσθητι ἡμῶν ἅγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Χορὸς ἁγίων ἀγγέλων, καὶ ἀρχαγγέλων μὲτ' πασῶν τῶν ἐπεκρανίων δυνάμεων ὑμνεῖ σε καὶ λέγει, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κύριος σαβαώθ, πλήρης ὁ ἔρανος, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, βλοσυρὸς ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Καὶ ἰουδαῖος τὸ ἀποστολικὸν σύμβολον.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεὸν, πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν ἔραν, ἔ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων, καὶ ἀοράτων. **Κ**αὶ εἰς ἓνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ. **Τ**ὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. **Φ**ῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινῆς. **Γ**εννηθέντα, ἐ ποιηθέντα, ὁμοῦσιον τῷ Πατρὶ, δι' ἃ τὰ πάντα ἐγένετο. **Τ**ὸν δι' ἡμᾶς ὄντα ἀνθρώπου, ἔ δεξάμεναι ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν ἔραν. **Κ**αὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἔ Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. **Σ**ταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ὅπῃ Ποντίῳ Πιλάτῃ, καὶ παθόντα, καὶ ταπείναντα. **Κ**αὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς. **Κ**αὶ ἀνελ-

ἀνελθόντα εἰς τὰς ἐρανὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκδε-
 ξιών τὸ πατὲρ. **Κ**αὶ πάλιν ἐρχόμενον μὲν δόξης
 κείμενον ζώντας καὶ νεκρῶς, ἔκ τῆς βασιλείας ἐκ ἐσθῆ
 τέλος. **Κ**αὶ εἰς τὸ Πνῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ
 ζωοποιόν, τὸ ἐκ τῆς Πατρὸς καὶ Υἱὸς ἐκπορεύμενον.
Τὸ σὺν Πατρὶ, ἢ Υἱῶν συμπεροσκυρόμενον, καὶ
 συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῆς περφοιτῶν.
Εἰς μίαν ἀγίαν καθολικὴν, καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλη-
 σίαν. **Ο**μολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμάρτιων.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τῶ μέλλον-
 τοι αἰῶνι. **Α**μήν.

Εἶπε τὸ Πατερ ἡμῶν, ὅτι σὺ, τὸ ἀπολυτίκιον καὶ
 ἡ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος. ἢ ἡ ἀπόλυσις. **Ε**ὐφρόσδεκ-
 τον. **Κ**αὶ μὲν πάντα ψάλλεται ἡ προσηλασμένη Λι-
 τουργία καθ' ἡμέραν (χειρὶς τῆς σαββάτων, καὶ Κυ-
 ριακῶν, καὶ τῆς ἑορτῆς τῆς ἀγίων μ. μῦρτύρων, καὶ
 τῆς διαγρηλισμῶν) ἐν ἣ λέγεται ἡ εὐσεβὴς ἀκολου-
 θία, ἔπειτα μὲν τὸν προοιμιακὸν ῥγ. ψαλμὸν, καὶ τὸ
 εἰρηνικόν, εἰς τὸ Κ ὑμνε ἐκέκραξα ψάλλονται σιχηράς.
Δόξα καὶ νυνὶ Θεοτοκίον, τὰ προκείμενα καὶ ἀναγν. **Ε**
 μὲν τὸ τέλος τῆς περιμίας τὸ Κ ἀτδθ. **ἔ**πειτα τὸ Εὐαγ-
 γέλιον, καὶ τὴν τῆς Λιτουργικῆς. μὲν δὲ τὸ διαγρ.
 ἀδεται ἐν τῇ χορᾷ ἕτως, ὅτι δὲ ἡ λέγεται διαγρ.
 μὲν τὸ Κ ἀτδθ.

Νυν αἱ δυνάμεις τῆς ἐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως
 λατρεύουσιν. ἰδὲ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ βασιλεὺς τῆς
 δέ-

δόξης . ἰδὲ θυσία μουσική τετελειωμένη δορυφορεῖται .
πίσαι , ἐ πόθῳ προσέλθωμεν , ἵνα μέτοχοι ζωῆς
αἰωνίου γινώμεθα .

Α λληλέϊα , **α** λληλέϊα , **α** λληλέϊα .

Δ Εἰς αὐτὸν ἐξάγει , ζῆτα γὰρ , σωτὴρ ἡμῶν .

Τ πὸ ἡμῶν τῷ ὅτι γῆς , ἐσώπων , ἐ ὑμνέειτε .

Τ ὡ ἀκοιμήτῳ ὄμματι , ὅτι βλέπον φιλάνθρωπε .

Ε ἰς τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν , καὶ δὸς ἡμῖν κατανύξιν .

Δ ἐξαιτῶ προσέχην ἡμῶν , ἐ ἄνεις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Μ ἡ μεταιώσασιν ἡμῶν αἱ ἀμάρτιαι δέησιν .

Τ ὅ οὐρμεν τῆς κείσεως , ῥῦσαι ἡμᾶς τὰς δέλεις σε .

Κ αὐτῶν ἀγίων τῶ χορῶ τὰς δέλεις σε ἀξίωσον .

Δ ὅξα Πατεὶ , ἐ πατὴρ Τίω , ἐ πατὴρ ἀγίω Πνέματι .

Κ αὐτῷ ἐ αἰ , ἐ εἰς τὰς αἰῶνας τῷ αἰώνων . **Α** μὴν .

Κοινωνικόν .

Γ Εύσαθε , καὶ ἴδετε , ὅτι Χριστὸς ὁ κύριος , μακά-
ριος ἀνὴρ , ὅς ἐλπίζει ἐπ' αὐτὸν .

Α λληλέϊα , **α** λληλέϊα , **α** λληλέϊα . γ' .

Ε πὶ τῷ λέγειν , Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου , ἐ μὴ τὸ

Ε υλογία κυρίου ἐφ' ἡμᾶς λέγονται **Ψαλ.** λγ' . **Ε** υλο-

γήσω τὸν κύριον . καὶ **Ψαλ.** ρμδ' . **Τ** ψώσω σε . ἐκ

τῆ **Ψαλμείου** . Καὶ ἄλλα ὡς ἐν τῇ Λειτουργικῇ .

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τ Ο Υ Ε Σ Π Ε Ρ Ι Ν Ο Υ .

Ἀρχαίται ὁ ἑβδομαδάριος ἔτασε .

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τῷ Πατρί , καὶ τῷ Υἱῷ ,
καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι , νυν . **Τὸ** πατήρ ἡμῶν .

Ὅτι σὺ εἶσιν . *ὁ χρὸς . Ἀμὲν .*

Δεῦτε προσκυνήσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ .

Δεῦτε προσκυνήσωμεν , καὶ προσέσωμεν Χριστῷ τῷ
βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ .

Δεῦτε προσκυνήσωμεν , καὶ προσέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν .

Εἶπα Ψαλ. ργ' .

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου κύριον , * κύριε ὁ Θεός μου
ἐμεγαλύνθης σφόδρα .

Εξομολόγησιν , καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω * ἀνα-
βαλλόμενος Φῶς ὡς ἰμάτιον .

Εκτείνων τὸν ἔσχατον ὡσεὶ δέρριν , * ὁ σεγάζων ἐν
ἕδασι τὰ ὑψώματα αὐτῆς .

Οπθεῖς νέφη ἐπέβασιν αὐτῆς , * ὁ πατατῶν ἐπὶ
πτερύγων ἀνέμων .

Οπαιῶν τὰς ἀγγέλους αὐτῆς πνεύματα * καὶ ὁ
λειτεργὸς αὐτῆς πυρὸς φλόγα .

Ο θς -

Ο δε μελιῶν τὴν γλῶττιν ἐπὶ τῇ ἀσφάλειαν αὐτῆς, * ἐκ
κλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνι.

Α βυσσοῦ ὡς ἰμῶπιον τὸ περὶ βόλαιον αὐτῆς, * ἐπὶ
πάντων ὄρεων σήσουσιν ὕδατα.

Α πὸ ἐπιτημῆσεώς σε φάξουσιν, * ἀπὸ φωνῆς βρον-
τῆς σε δειλιάσουσιν.

Α ναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσιν πεδίνα εἰς τὸν
τόπον, * ὃν ἐδεμελίωσας αὐτὰ.

Ο ριον ἔθες ὃ ἐκ περὶ ἀλάσουσιν, * ἐκ δὲ ἐπιστρέψουσιν
καλύψαι τὴν γλῶττιν.

Ο ἔξαποσέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, * ἀναμέσον
πάντων ὄρεων διελεύσουσιν ὕδατα.

Π οπιῶσι πάντα τὰ θηρία τῷ ἀγρῷ, * προσδέχον-
ται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ε πὶ αὐτὰ τὰ πτερυγία τῷ ἐρανεῖ κατακυλιώσκει, * ἐκ
μέσων τῶν πετρῶν δάσκει φωνήν.

Π οτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑψώρων αὐτῆς, * ἀπὸ καρπῶν
τῶν ἔργων σε χορταθίσεται ἡ γῆ.

Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, * καὶ χλόην
τῇ δαλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τ ῥ' ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, * καὶ οἶνος δ-
φραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τ ῥ' ἱλαρυῶν πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, * ἐκ ἄρτους καρ-
δίαν ἀνθρώπου σιτίζει.

Χ ορταθήσουσιν τὰ ξύλα τῷ πεδίῳ, * αἱ κέδραι τῷ
λιβάνῳ ὡς ἐφύτευταις.

Ε κεί σραθία ἐννοασθῶσι, * τῷ ἔρωδιῳ ἡ κατ'οικίαν
ἤγειται αὐτῶν .

Ο ρη καὶ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, * πέτρα κατὰφυγὴ τοῖς
λαγωῖς .

Ε ποίησε σελήνῳ εἰς καμῖς, * ὁ ἥλιος ἔγνω τὸ δύσιν
αὐτῶν .

Ε θε σκοτῶ, καὶ ἐγένετο νύξ, * ἐν αὐτῇ διελεύ-
σονται πάντα τὰ θηρία τῷ δρυμῷ .

Σ κύμνοι ὠρυόμηναι τῷ ἀρπάσαι, * καὶ ζητῆσαι ὡς
ταῖς θεῶν βροῦσιν αὐτοῖς .

Α νέταιλαν ὁ ἥλιος, καὶ σιωπήθησαν, * καὶ εἰς τὰς μέν-
δρας αὐτῶν κοιταδήσουσιν .

Ε ξελεύσεται ἄνθρωπος ὅπῃ τὸ ἔργον αὐτῶν, * ὅ-
πῃ τὴν ἐργασίαν αὐτῶν ἕως ἑσπέρας .

Ως ἡ ἐμεγαλυῖσθαι τὰ ἔργα σε κύριε, * πάντα ἐν τῇ
σοφίᾳ ἐποίησας .

Ε πληροῖσθαι ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σε, * αὐτὴ ἡ θάλασσα
ἡ μεγάλη, καὶ ὁ ὕψους .

Ε κεί ἐρπετὰ ὧν ἔκ' ἐστιν ἀριθμὸς, * ζῶα μικρὰ καὶ
μεγάλων .

Ε κεί πλοῖα διαπορεύονται, * δράκων ἔτι, ὃν
ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῶν .

Π ἅντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δέξαι τὴν βοήθην αὐτῶν
εἰς δέκατον, * δόντος σε αὐτοῖς συλλέξουσιν .

Α νοῖξαντός σε τὴν χεῖρα, * τὰ σύμπαντα πληοθή-
σουσιν ἡσυχίας .

Α πο-

Α' πᾶσι φαίτω δὲ σε τὸ πρόσωπον τραχήσου-
ται, * ἀντανελεῖς τὸ πνῆμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψου-
σι, * καὶ εἰς τὸν χεῖν αὐτῶν ἐπιστρέψουσι.

Ε' ξαποσελεῖς τὸ πνῆμα σε, καὶ κπῶθήσονται, *
ἔα ναγκανιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Η' τῷ ἡ δόξα κυρίᾳ εἰς τὰς αἰῶνας, * ὡφρανθήσεται
κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο' ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γλῶσσαν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέ-
μειν, * ὁ ἀπτόμυτος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζοῦται.

Α' σω τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, * ψαλῶ τῷ Θεῷ μου
ἕως ὑπάρχω.

Η' διουθήσει αὐτῷ ἡ δόξα μου, * ἐγὼ δὲ ὡφραν-
θήσομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ.

Ε' κλείψουσιν ἀμάρτωλοι ἀπὸ τῆς γῆς, * ἔα ἄνομοι ὥστε
μὴ ὑπάρχειν αὐτοῖς.

Ε' υλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον. **Δόξα καὶ νῦν,**
ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ. δόξα σοι ὁ Θεός, **ἐκ γ'.**

Εἶπα ὁ ἱερεὺς λέγει τὰ εἰρηνικά.

ΕΝ εἰρήνῃ τῷ κυρίῳ δεησώμεθα.

ὁ χορ. Κύριε ἐλέησον.

Ἐὰν ἀγεται μεγάλη ὄρεσις, πάντα λέγει ὡς περ
ἐν τῷ ὄρει σου, εἰμὴ ἀκολουθή.

Α' νπλαβεῖ, σῶσον, ἐλέησον, ἔα δαφύλαξον ἡμᾶς
ὁ Θεός τῇ σῇ χάριτι. **ὁ χορ.** Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας ἀρχάντε **ὡς** δολογημένης ἐν δόξῃ
ἀπορίνης ἡμῶν θεοτόκε, ἔα ἀπαρθένα Μαρίας,

μὴ

μὴ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, & ἀλλήλους, καὶ πάντα τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα. **Σ**οὶ κύριε.

Καὶ τὴν ἐκκλησίαν.

Κύριε οἰκτίρμον, & ἐλεῆμον, μακρόθυμε, & πολυέλεε, ἐνώπσαι τὴν περσυχὴν ἡμῶν, & περισχέτι τῇ φωνῇ τῇ δεικνύσῃ ἡμῶν. ποίησον μὲθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν, ὁδηγήσον ἡμᾶς ἐν ὁδῷ σου τῇ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. ἀφ' ὧν τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ ὀνομάσαι τὸ ἅγιον, διότι μέγας εἶ, καὶ ποίων θαυμάσια. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος, καὶ ἔκ' ἐστὶν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς κύριε, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, ἀγαθὸς ἐν ἐλέει, εἰς τὸ βοηθεῖν, καὶ παρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὀνομάσαι τὸ ἅγιον. Ὅτι ὥς σοι πάντα δοῦναι, τῷ Πατρὶ, & τῷ Υἱῷ, & τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, γὰρ. **Ἀμήν.** **Ε**ἰρήνη πᾶσι. **Καὶ** τῷ Πνεύματι σου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρως σιχολογῆται τὸ Μακάριος ἀνὴρ, καὶ ἔρχεται σιχολογῆσαι ἀπὸ τοῦ Σαββ. τῆς Κυρ. τῶν ἁγίων πάντων, καὶ μόνον λέγεται ἡ πρώτη δοῦναι μέχρι τῆς ἑορτῆς τῆς ὑψώσεως τοῦ πρίνι σπυρί, μὲθ' ἧν λέγεται αἰὲν ὅλον τὸ κράτισμα, μέχρι τοῦ σαββάτου πρὸς τῆς Κυρ. τῆς Βασιλοφῶρος & μὴ τὴν σιχολογίαν ὁ ἱερεὺς λέγει.

Επὶ & ἐπὶ ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθώμεθα. **Κ**ύριε ἐλέησον.

Ἀνπλαβῶ, σώσον, ἐλέησον, & διαφύλ. **Κ**ύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας ἀρχάντε . Σοὶ κύριε .

Ὅτι σὸν τὸ κράτος , καὶ σὲ ὄσιν ἡ βασιλεία , ἡ δυνάμις , καὶ ἡ δόξα , τῷ Πατρὶ , καὶ τῷ Υἱῷ , καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι , γυῖν καὶ .

Εἰρήνη πᾶσι , Καὶ τῷ Πνεύματί σου .

Εἰπὼ ἐκφώνως καὶ τὸν ἦχον ἡμῶν .

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ , εἰσάκουσόν με , εἰσάκουσόν με κύριε .

Ψαλ. ρμ' .

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ , εἰσάκουσόν με , πρὸς τὴν φωνὴν τῆς δέησέας μου , * ἐν τῷ κέκραγόν μου πρὸς σέ , εἰσάκουσόν με κύριε .

Κατέβηθον ἐπ' ἐμέ ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου , * ἔπαυσεν τὸ χεῖρόν μου θυσία ἁσέβειαν , εἰσάκουσόν με κύριε .

Θεὸς κύριε φυλακὴν τῷ σώματί μου , * καὶ θύραν περιστοφῆς τοῖς χεῶσιν μου .

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας , * τῷ πειρασμῷ καὶ τῷ πειρασμῷ ἐν ἀμαρτίαις .

Σὺ ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν , * ἔμνησεν μοι τὴν ἐκκλίνουσαν καρδίαν μου ,

Παιδάσκει με δίκην Θεοῦ ἐν ἐλέει , καὶ ἐλέγξει με , * ἕλπιον δὲ ἀμαρτωλῶν μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου .

Ὅτι ἐπὶ Θεοῦ ἡ περιστοφὴ μου ἐν ταῖς δοξασταῖς αὐτοῦ , * κατεπόθησαν ἐχθροί μου πέτρας οἱ κριταὶ αὐτοῦ .

Α' κς .

Α' κέσονται τὰ ῥήματά με ὅτι ἠδύνθησαν , * ὥσεί
πάχος γῆς ἐρράγη ὑπὲρ τῆς γῆς , διεσκορπίσθη τὰ ὅσα
αὐτῶν ὡρᾷ τὸν αἰῶνα ,

Ο' π πρὸς σὲ κύριε , κύριε οἱ ὀφθαλμοί με , *
ὅτι σοὶ ἤλπισα , μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου .

Φ ὑλαζόν με ἀπὸ παγίδος , ἧς συνεσήσαντέ μοι , *
ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν .

Πεσῶνται ἐν ἀμφιβλήσῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ , *
καταμόνας εἰμὶ ἐγὼ , ἕως ἂν παρέλθω ,

Ψαλ. ρμα΄.

Φωνῆμε πρὸν κύριον ἐκέκραξα , * φωνῆμε πρὸς
κύριον ἐδεήθην .

Ε' κχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου , * τὴν θλίψιν μου
ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγέλω .

Ε' ν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμα μου , * καὶ σὺ
ἐγnows τὰς τρεῖβες μου .

Ε' ν ὁδῷ ταύτῃ ἢ ἐπορεύομαι , * ἐκρυψαν παγίδαι
μοι .

Κατενόον εἰς τὰ δεξιά , καὶ ἐπέβλεπον , * καὶ ἔκ ἦν
ὁ ὀπιγνώσκων με .

Α' πόλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ , * καὶ ἔκ ἐστιν ὁ ἐκζητῶν
τὴν ψυχὴν μου .

Ε' κέκραξα πρὸς σὲ κύριε , εἶπα σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου , *
μερίς μου εἰ ἐν γῇ ζώντων .

Πρόχες πρὸς τὴν δέησίν μου , * ὅτι ἐταπεινάθην
σφόδρα .

Ρύσαι με ἐκ τῆς κραταδιωκόντων με, * ὅτι ἐκρα-
ταιώθησαν ὑπὲρ ἐμὲ.

Εξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, * τῷ ὁμολο-
γήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Εμὲ ὑπομένεσι θύγατροι, * ἕως ἃ ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλ. ρκθ'.

Εκ βαθέων * ἐκέκραξά σοι κύριε, * κύριε εἰ-
σάκουσόν τῆς φωνῆς μου.

Γένηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα * εἰς τὴν φωνὴν τῆς
δεήσεώς μου.

Εὰν ἀνομίας ᾤσθαι πρήσῃς κύριε, κύριε τίς ὑποστή-
σεται; * ὅτι ᾤσθαι σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ενεκεν τῷ ὀνόματί σου ὑπέμεινά σε κύριε, * ὑπέ-
μεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπίσεν ἡ ψυχὴ
μου ὅτι τὸν κύριον.

Απὸ φυλακῆς πρεΐας μέχρι νυκτὸς, * ἀπὸ φυλα-
κῆς πρεΐας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ὅτι τὸν κύριον.

Οτι * ᾤσθαι τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐ-
τῷ λύτρωσις, * ὃς αὐτὸς λυξάσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ
πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ψαλ. ρις'.

Αινεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη, * ἐπαινέσατε
αὐτὸ πάντες οἱ λαοί.

Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, * καὶ
ἡ ἀλήθεια τῷ κυρίῳ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριε σωτὴρ ἑλέησον ἡμᾶς.

Με-

Μετὰ δὲ τὰ σπληνὰ καὶ τὴν ἡμέραν, καὶ Δόξα,
καὶ νῦν.

Ὁ Ἱερὸς λέγει, Σοφία ὁρᾷ.

Καὶ ὁ Κληρικὸς.

Φαῖς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου πατρὸς, ἑρανίε
ἀγίε μάκαρ Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ὅτι τὴν
ἡλίε δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινὸν, ὑμνεῖτε Πατέρα,
Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεὸν, ἄξιόν σε ἐν παῶσι κα-
ροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, ὑε Θεὸς ζωὴν ὁ διδῶς,
ἐπεὶ ὁ πότμος σε δοξάζει.

Καὶ μὴ τέτο λέγει ὁ Ἱερὸς.

Πρόχωγε, εἰρήνη παῶσι.

Ὁ χορ. **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σε.

Ὁ Ἱερ. Σοφία.

Ὁ χορ. **Ψ**αλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ὁ Ἱερ. **Π**ρόχωγε.

Καὶ λέγονται τὰ προκείμενα τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυρ.

Γὰρ δὴ ἐλογεῖτε τὸν κύριον, πάντες οἱ ἐξελθὲ κυ-
ρίε. **στχ.**

Οἱ ἐσῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκε Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ β'.

Κύριε εἰσακέσεται ἡμεῖς, ἐν τῷ κερυαίνειν με
πρὸς αὐτὸν. **στχ.**

Εν τῷ ὀπιηλαῖσθαι με εἰσήκουσέ με, ὁ Θεὸς ὁ δι-
κησομένης με.

Τῇ γ'.

Τὸ ἐλεός σε κύριε καταδιώξει με, πᾶσας τὰς ἡμέρας
τῆ ζωῆς μου.

σιχ.

Κύριε ποιμαίνει με, καὶ ἔσθ' ἐν με ὑπερήσθ'.

Τῇ δ'.

Ο Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σε σῶσον με, ἔν τῇ δυνά-
μει σε κρινεῖς με.

σιχ.

Ο Θεὸς εἰσάκουσον τῆ προσευχῆς μου, ἐνώπια τὰ
ῥήματα τῆ σόματός μου.

Τῇ ε'.

Η βοήθητά μου ὡς ἀκυεῖς, τῆ ποιήσαντος τὸν ἔρα-
νον ἔν τ' ἡλῶ.

σιχ.

Η ὅρα τὰς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἦξει ἡ βοή-
θητά μου.

Τῇ ς'.

Ο Θεὸς ἀνπλήρωσέ με εἰ, τὸ ἐλεός σε τροφθάσμε.

σιχ.

Εξελῶ με ἐκ τῆς ἐχθρῆς μου ὁ Θεός, ἔκ τῆς ἐπα-
νισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

Τῷ Σαβ.

Ο κύριε ἐβασίλευσεν, ἀπρέπεια ἐνεδύσατο.
ἐκ β'. σιχ.

Ενεδύσατο κύριε δύαμιν, ἔπρειζόσατο.
αἵμαξ. σιχ.

Καὶ γὰρ ἐσερέωσε τὴν οἰκαμένην, ἥτις ἐσαλευθήσε-
ται.

Εν

Ἐν τῇ Κυρ. τῆς Τυροφάγας, *περικ. σιχ. πλα. δ'.*

Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρὸς ὁπὸν σε ἀπὸ τῆ παιδός
σε, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν με, πρὸς
τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύσωσαί με αὐτῷ. *σιχ.*

Ἡ σωτηρία σε ὁ Θεὸς ἀντελάβετό με.

Τῇ Κυρ. τῆς Ἀποκρέας, καὶ Ὁρθοδοξίας, *περικ.*

σιχ. πλα. δ'.

Εἰδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβεμένοις τὸ ὄνομά σε
κύριε. *σιχ.*

Απὸ τῆς προάγων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα.

Δὲ γινώσκων, ὅτι ἐν μιᾷ τῇ Κυρ. τῆς ἁγίας μ'.
ψάλλεται τὸ, *Εἰδωκας κληρονομίαν, ὅτι ἐν ἑτέρῳ τὸ,*
Μὴ ἀποσρέψῃς. μέγχι τῇ Κυρ. τῇ βαίῳ.

Ἀπὸ δὲ τῆς Κυρ. τῆς Θωμᾶς μέγχι τῆς Ὁρθοδοξίας
πρὸς τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς, καὶ ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῆς
καὶ πάσης Γεννήσεως τῆς κυρίας ἡμῶν Ἰσοῦ Χριστοῦ
μέγχι τῆς α'. τῆς Ἰαννουαρίας, λέγεται καθ' ἑκάστην
ἡμέραν, τὸ.

Τὶς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς
ἡμῶν ὁ ποίων θαυμάσια μόνῳ. *σιχ.*

Εγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυνάμειν σε, ἐλυξώ-
σω ἐν τῷ βραχίονί σε τὸν λαόν σε, τὴν ὑπὲρ Ἰακώβ
καὶ Ἰωσήφ.

*Ἐν δὲ ταῖς ἑορταῖς τῆς Ὑψώσεως τῆς πρὸς σταυρῶν,
 Ἐβαπτίσεως, Ἐμεταμορφώσεως τῆς κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς, λέγονται ταῦτα
 περὶ ἡχ. βαρ.*

Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῇ ἐρανῇ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα
 ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν. *σιχ.*

Εν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου, οἶκον Ἰακώβ ἐκ λαῶν
 βαρβάρων.

Ἐν τῇ ἑορτῇ μόνον τῆς βαπτίσεως προσίδεται.

Η Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν. ὁ Ἰορδάνης ἐσράφη
 εἰς τὰ ὀπίσω. *σιχ.*

Τίσοι ἐστὶ θάλασσα, ὅπου ἐφυγες; Ἐσὺ Ἰορδάνη, ὅπου
 ἐσράφη εἰς τὰ ὀπίσω; *Ἐπάλιν. Ο* Θεὸς ἡμῶν ἐν τῇ.

*Ὅταν δὲ ἑορτάζεται ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου, τότε ἀδεί-
 ται ἡ ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου. εἶτα λέγονται τὰ ἀναγνώσμα-
 τα, εἰὰν δὲ ἡ λέγεσθαι, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ κληρικὸς
 λέγει.*

Καταξίωσον κύριε ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτή-
 τες φυλαχθῆναι ἡμᾶς. ὁ λογιτὸς εἰ κύριε ὁ Θεὸς
 τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ
 ὄνομα σου εἰς τὰς αἰῶνας, ἀμήν. Γένοιτο κύριε τὸ
 ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοὶ.
 ὁ λογιτὸς εἰ κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
 ὁ λογιτὸς εἰ δέσποτα, συνέπσόν με τὰ δικαιώματά
 σου. ὁ λογιτὸς εἰ ἄγε, φώπσόν με τοῖς δικαιώμασί
 σου. Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χει-
 ρῶν

ἐφ' ὃν σε μὴ παρίδῃς . σοὶ ὁρέπει αἶνέω , σοὶ ὁρέπει
ὑμνεῖω , σοὶ δόξα ὁρέπει , παῖ Πατεῖ , Ἐ παῖ Τιά , Ἐ
παῖ ἀγίω Πνύματι , νυνὶ , καὶ αἰεὶ , καὶ εἰς ὄν αἰῶνας
ἐφ' αἰώνων . **Αἰ** μὲν .

Καὶ ψάλλονται τὰ στήθεα , Ἐ μεταξὺ τῆς εἰχ. τὰ
πρωκ. εἰς τυχέσης ἐορτῆς , ἢ οἱ παρόντες
καθημερινοὶ εἰχοι .

Π Ρὸς σέ ἦρα ὄν ὀφθαλμοί μου ἢ κατ' οἰκνῶντα ἐν
τῷ ἐρεναί , ἰδὲ ὡς ὀφθαλμοὶ δέλων εἰς χεῖ-
ρας ἐφ' κυρίων αὐτῶν , ὡς ὀφθαλμοὶ παιδείας εἰς
χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς , ἕως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς
κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν , ἕως ἔοικτηρήσῃ ἡμᾶς .

Ε λήψον ἡμᾶς , κύριε ἐλέησον ἡμᾶς , ὅτι ὅτι πολὺ
ἐπλήσθημεν ὀξυδενώσεως , ὅτι πλεον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ
ἡμῶν , τὸ ὄνειδος τοῖς ἀδυνάτοις , Ἐ ἡ ὀξυδένωσις τοῖς
ἐσθραφάτοις .

Δόξα , Ἐ νυνὶ , διδοκίον . καὶ τὸ .

Ν Ὡς ἀπολύεις ἢ δέλον σε δέσποτα , καὶ τὸ ῥῆμα
σε ἐν εἰρήνῃ .

Ο π εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σε .

Ο ἡτοίμασας καὶ πρὸς ὅσον πάντων τῆς λαῶν .

Φ ὡς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν , καὶ δόξαν λαβὲ σε
Ἰσραὴλ .

Α γιῶ ὁ Θεὸς , ἀγιῶ ἰσχυρὸς , ἀγιῶ ἀθάνατος
ἐλέησον ἡμᾶς .

Ὡς γ' . δόξα , καὶ νυνὶ . Παναγίας ἑστῆς . Π ατερ ἡμῶν .

Εἶπα ὁ ἱερεὺς, Ὅτι σὺ ὄσιν. ὁ χρὸς. Ἀ' μὲν. μετὰ
ταῦτα λέγεται τὸ ἔροπ. ἡ τῆς ἡμέρας, ἡ τῆς αἰγίης,
ἡ τῆς εὐορτῆς. εἰδ' ἡ ἐκ ἑχρη ἔροπ. ὡς ἐκ τῶν κηρῶν
τῆς πασσαρκοσῆς, λέγονται ταῦτα.

Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριστομένη Μαρία, ὁ κύριός μ' ἔσθ', ὁ λογιζόμενός σου ἐν γυναιξί, καὶ ὁ λογιζόμενός ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι σωτήρα ἔπενες τῇ ψυχῇ ἡμῶν. **Δόξα.**

Βαπτισὰ τῆς Χριστοῦ πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ῥυ-
θώμεν τῇ ἀνομίᾳ ἡμῶν. σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις
ὁρεσβάειν ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

Υπὸ τῷ σὺν ὁσπλαγχνίᾳ κατὰ φρόνην θεοτό-
κε, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν φειδύσει.
ἀλλ' ἐκ κινδυνῶν λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη ἀγνή, μόνη
ὁλοκλημένη. **Εἶπα λέγει ὁ ἱερεὺς.**

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῶν κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ανπλαβῶ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐὰν ἀγεται μεγάλη εὐορτή, λέγει ὁ Τῷ ἐσπέραν
πᾶσαν, ὥσπερ ἐν τῷ ὄρθρῳ. εἰ μὴ ἀκολουθεῖ.

Τῆς παναγίας ἀρχάντης ἡμῶν ὁλοκλημένης ἐν δόξῃ δε-
σποίνης ἡμῶν θεοτόκες ὁ ἀειπαρθένης Μαρίας, μετὰ
πάντων τῶν ἁγίων μνημονόωσαντες, ἑαυτὰς, ὁ ἀλ-
ληλως, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ πα-
ραθάμεθα. ὁ χρὸς. Σοὶ κύριε.

Ὅτι

Οτι αγαθός, & φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, καὶ
 σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ,
 καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. **Α**μήν.

Εἰρήνη πᾶσι. **Κ**αὶ τῷ Πνεύματί σε.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ κυρίῳ κλίνατε. **Σ**οὶ κύριε

Εὐχὴ.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν ὁ κλίνας ἑρानες, & καταβάς
 ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆ γενεᾶς τῆς ἀνθρώπων, ἐπειδὴ ἐπὶ
 σοὺ δέλας σε, & ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σε. **σοὶ γὰρ**
 τῷ φοβερῷ, & φιλοανθρώπῳ κριτῇ οἱ σοὶ δέλοι τὰς
 ἑαυτῶν ὑπέκλειναν κεφαλὰς, σοὺ ἑαυτῶν ὑπέταξαν
 αὐχέας, & τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν,
 ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, τὸ σὸν ἀπεκδεχό-
 μνοι σωτηρίαν. εἰς διαφύλαξον ἐν παντὶ καμῶν, &
 καὶ τὴν παρῆσαν ἐσπέραν, & τὴν προσεῖσαν νύκτα,
 ἀπὸ παντὸς κακῆς, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας,
 θαλογοισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.
 Εἰς τὸ κράτος τῆς βασιλείας σε δόλοισι, καὶ
 δεδοξασμένον, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ
 Πνεύματι, νυν. **Α**μήν.

Σοφία. **ὁ χρ.** Πάτερ δόλοισον.

Οὖν δόλοισι Χριστὸς ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε, νυν,
 καὶ αἰεὶ, & εἰς εὖν αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Α**μήν.

Ο κληρικὸς.

Επεράνιε βασιλεῦ, σοὺ πιας. **Ζήτ.** εἰς τὸς αἰῶνας.

Καὶ ὁ ἱερεὺς. **Δ**όλοισι Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ Θεός ἡμῶν.

ὁ χρ.

ὁ χρὸς δόξα καὶ νῦν. Κύριε ἐλ. κύριε ἄλ. ἔτσι ὁ
 ἱερ. λέγει μίαν τῶν κτ' ἡμέραν ἀπολύσεων, τ' πη-
 θαμένων ἐν τῷ ὄρθρῳ. μὴ ἦν λέγεται ἐν τ' κτ' καὶ ἐν
 τ' θεοτόκῃ ἀντιφώνων, καὶ πλεῖστα ὁ ἱερωσύνης.

ΔΟΞΑΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,

Λειτουργία πρὸς τὴν Ἑσπέραν.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, Δόξα ἡχ. πλ. α'.

Ο Πρὸς ὁποιασδήποτε ἡ χάρις σε ἀρχάγγελε, ἐκείθεν
 τῆ δαβόλε διώκεται ἡ δυνάμις, εὖ φέρει γὰρ τὰς
 φωτὶ σε προσμύειν ὁ πεσὼν ἐως φόρου. διὸ αὐτῆ-
 ρου σε, τὰ πυρφόρα αὐτῆς βέλη, τὰ κατ' ἡμῶν κινέ-
 ρου ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σε λυξέμενος ἡμῶς ἐκ
 τῆς σκαυδάλων αὐτῆς, ἀξιόμνητε Μιχαὴλ ἀρχάγγελε.

Θεοτοκίαν.

Φ Οβριὸν, καὶ τῶν δόξων, καὶ μέγα μυστήριον,
 ὁ ἀχώρητος ἐν γαστρὶ ἐχωρέθη. καὶ ἡ μήτηρ μὴ
 τὸν τόκον παρθένητος πάλιν διέμεινε. Θεὸν γὰρ ἐγγύ-
 κησεν ἐξ αὐτῆς σαρκοθέντα, αὐτῷ βοήσωμεν, αὐτῷ
 τ' ὕμνον εἰπωμεν, σὺν ἀγγέλοις ἀναμέλποντες. ἅγιος
 εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ δὲ ἡμῶς ἐνανθροπήσας, δόξα σοι.

Τῇ β' ἑσπέρας, Δόξα ἡχ. πλ. δ'.

Β Λέπε τὴν Ἑλισάβετ πρὸς τὴν παρθένον Μαριάμ
 θαυματομύτην. τί τῶν θαυμάτων πρὸς με ἡ μήτηρ
 τῆς κυρίας; σὺ βασιλέα βασάζεις, καὶ γὰρ στρατιώ-
 τι. σὺ τὸν νομοδότην, καὶ γὰρ τὸν νομοδέτην. σὺ
 τὸν λόγον, καὶ γὰρ τὴν φωνὴν, τὴν κηρύξασαν τὴν
 βασιλείαν τῆς ἐρανῶν.

Θεο-

Δ Ε'σποῖνα πρόσδεξαι τὰς δέσεις τῆς δέλων σε,
καὶ λύτεσθαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ
θλίψεως .

Τῇ γ'. *ἱστίρας, Δόξα Ἐννῶ, ἦχ. γ'.*

Χ Ρισὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐκέσιόν σε σάυεσθαι,
εἰς κοινὴν ἐξανάστασιν τῆ γῆς τῆς ἀνθρώπων
καταδεξάμεναι . καὶ τῷ καλᾷ τῆς σαυρῆς, βα-
φαῖς ἐρυθραῖς τὰς σαυτῆς δακτύλους αἱματώσας,
τοῖς ἀφεισίμοις ἡμῶν βασιλικῶς ὑπογράψαι φιλαν-
θρωπιάσμεναι, μὴ παρίδῃς ἡμᾶς κινδυνεύον-
τας, καὶ πάλιν τὴν ἀπὸ σε δέξασθαι . ἀλλ' οἰτείησον
μόνε μακρόθυμε τὸν ἐν πειρασμοῖς λαόν σε, Ἐ ἀνά-
στηθι, πολέμησον τὰς πολεμῆντας ἡμᾶς, ὡς παν-
τοδύναμεναι .

Τῇ δ'. *ἱστίρας, Δόξα ἦχ. πλ. δ'.*

Τ Ὡς ἀποστόλων τὸν χορὸν, ἀνυμνήσωμεν πάντες .
ὡς δὲ αὐτῶν ἐλπίζοντες, τὴν λύσιν τῆς πταισμά-
των . Ἐκ τῆς Χριστῆ γὰρ ἔλαβον, χάριν καὶ ἐξουσίαν
πατεῖν ἐπάνω ὅφρων, καὶ τῆς δεσμεῖν καὶ λύειν . δεῦτε
λοιπὸν φιλέορτοι, βοῶμεν δι' χαρίτως . χαίρεις Πέτρε
ἀπόστολε, σὺ τῷ σεπτῷ Ἀνδρέα, Ἰωάννη, Ἰάκωβε,
ἱοὶ τῆς Ζεβεδαίου . Βαρθολομαῖε, Φίλιππε, Θωμᾶ,
μὲν Ματθαίου . χαίρεις Ματθαῖα ἐνδοξε, καὶ Σίμων
Κανανῖτα, Ἐ Θασδαῖε σοφώτατε, Ἰάκωβε Ἀλφεί .
χαίρεις Παῦλε πανφίλτατε, λύρα τῆς Ἐκκλησίας .

χαί-

χαίρετε αἰσέβασι μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος . δωδεκά-
 χρονον ὄργανον τοῦ θειοτάτου μέλους . σεπτοὶ δὲ ἐβδό-
 μήκοντα σὺν τῇ Μητρὶ τοῦ Λόγου . πρεσβεύσατε πρὸς
 Κύριον , ὅπως ἡμεῖς σωθῶμεν .

Θεοτόκιον .

Η Σκέπη σε θεοτόκε παρθένε ἱατρῆον ὑπάρχει
 πνέματικόν . ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες , ψυ-
 χικῶν νοσημάτων λυξέμεθα .

Τῇ ε'. ἱστίρας , Δόξα ἐν ᾧ . ἦχ. δ'.

Ο Συμμαχήσας Κύριε , τῷ παροστάτῳ Δαβίδ ,
 ὑποτάξαι τὸν ἀλλόφυλον , τῷ πιστῷ ἡμῶν βα-
 σιλεῖ συμπολέμησον . καὶ τῷ ὅπλῳ τοῦ σταυροῦ κατά-
 βαλλε τὰς ἐχθρὰς ἡμῶν . δείξον δ' αὐλάγῃ εἰς
 ἡμᾶς τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σε . καὶ γνώτωσαν ἀληθῶς ,
 ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς , καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες νικῶμεν ,
 πρεσβύτης σωήθως τὸ ἀχράντε σε μητρὸς , δω-
 ρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος .

Τῇ σ'. ἱστίρας , Δόξα ἦχ. πλ. β'.

Σ Τ' εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν , ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιερ-
 γῶν , ἐπληρῶν . Περὶ φῆτας ἐξαπέστειλας Χριστὲ ,
 τροφῆτάσαι σε τὴν παρσίαν , καὶ Ἀποστόλους , κυ-
 ρῆσαι σε τὰ μεγαλεῖα . Ἐοὶ μὲν προεφήτεύσαν τὴν
 θείαν ἐλπίσιν σε , οἱ δὲ τῷ βαπτίσματι ἐφώτισαν
 τὰ ἔθνη , μάρτυρες δὲ ἔτυχον ὧν περ ἐπόθου . Καὶ νῦν
 πρεσβύει ὁ χρόνος τῇ ἀμφοτέρῃ σὺν τῇ Τεκέσῃ σε .
 ἀνάπαυσον Κύριε ψυχὰς , αἷς προσελάβες , καὶ κατα-
 ξίω-

ξίωσον αὐτὰς τυχεῖν τῆς ἐρανίᾳ βασιλείας σου, ὁ
 σωρὸν ὑπομείνας, καὶ θάνατον, δι' ἐμὴ τὸν κατα-
 κείτον, ὁ λυτρωτὴς μου καὶ Θεός.

Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις τῆς Τεκνέσης σε, Χριστὲ ἐ τῷ Περδρόμῳ
 σου, Ἀποστόλων, Περφητῶν Ἱεραρχῶν, Ὀσίων
 καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τὰς κοιμηθεῖ-
 τας δέλας σε ἀνάπαυσον.

Δόξα ἡχ. πλ. β', λεγομένη ἐν ὅλοις τοῖς Σαββ.

τῆς ἀγ. μ'. ἐσπέρας.

Α' Πόστολοι, Περφῆται, καὶ Μάρτυρες, Ὅσοι δυ-
 σωπήσατε, καὶ Ἱεράρχαι, Ἀσκητῶν ὁ χρεὸς
 ἱκετεύσατε, πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν, τῷ
 ἀγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. *καὶ νυκτ. Θεοτ.*

Δ Ο Ξ Α Ι

*Μὴ ἐρισκόμεναι ἐν τοῖς τετυπωμένοις τῶν Μηνολογίων
 καὶ τῶν τάξιν τῶν ἡμετέρων Τυπικῶν τῆς Κρυπτοφ.*

λεγομένων ἐν τοῖς ἐσπερινοῖς μὴ τὰ πρῶτα

σιχηθῶν, ἐ μὴ τὰ σιχ'. τῆ σίχης.

Τῇ κ'. τῆ Σιπτεμβρίου μηνός,

μὴ τὰ σιχηθῶν τῆ σιχ. Δόξα καὶ νυκτ., ἡχ. πλ. δ'.

Τὴν στρατοπεδάρχίαν τῆς χάριτος βασιλείας ἀπο-
 βαλλόμενος, δεῦρ ζῶν ὡφθέντ^{σαι} σοι ἐν εἰκόνι
 τῷ Σωτῆρι ἡμῶν, νυκτ^{σαι} χρεῖσαι τοῖς ἀν^{σαι}ω, γυναικί
 σου καὶ τέκνοις παμμάκαρ Εὐσάθει. διὸ δυσωπῶμεν
 σε, τῷ Κυρίῳ πρεσβύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ

Τῇ γ'. τῇ Ὀκτωβρίᾳ μὲνός, Δόξα ἡχ. β'.

Η Τὰν λειψάνων σε θήκη πανόρημε πάτερ,
πηγάζει ἰάματα, ἡ ἁγία σε ψυχὴ Ἀγγέλοις
συνῆσα, ἀξίως ἀγάλλεται. ἔχων ἔν τῳ κύριον
ὅσι παρρησίαν, καὶ μὲν τῷ Ἀσωμάτων χορδῶν
ἐν ἔρανοῖς, Χριστὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Α Διόδευτε πύλη μυστικῶς ἐσφραγισμένη, ὁλοκλη-
μένη θεοτόκε παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν,
καὶ προσάγαγε τὰς ψυχὰς, ὡς Θεὸς, ἵνα σώσῃ διὰ σε
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μὲνός.

μὲν τὰς ἡχ. τῇ εἰχ. Δόξα ἡχ. πλα. β'.

Τ ὦ ἄρματι τῷ ἀρετῇ ἐποχέμεν, ὡς ὁ διφρη-
λάτης ὤφθης Ἡλίας, ταῖς τῷ θείῳ πνεύματος
αὔραις πυρπολέμεν, Θωμᾶ Ἀπέστολε. τὸν γὰρ
βυθὸν τῆς αἰσθητῆς θαλάσσης ἀνιχνεύων, ἰχθύας
ἐζώχρεις, μετὰ των τέτρως ἐκ θανάτου πρὸς ζῶν.
ὅθεν ὡς τὰς τῷ πιστῶν ψυχὰς καταφαιδρυῖας τὰς κα-
λάμω τῷ σταυρῷ, ἐκ θανατηφόρου ἀπάτης πρὸς τὴν
ζῶν ἀνήγαγες. διὸ σὺ Ἀσωμάτοις τὰς Χριστῷ πα-
ρειαμένον, ἐκτενῶς αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο Ὅτις ἐσπρέχων ὅπῃ σοὶ, κατηχυμένος ἀπὸ
σε ἐκπορεύεται, ἀγνὴ παρθένε θεοτόκε. ἀλλ'
αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς
τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Τῇ

Τῇ ζ' πρ. Οκτωβρίου,

εἰς τὰ σιχ. τῆ σιχ. Δόξα ἡχ. γ'.

Η Τι καλὸν, ἡ π. τερπνὸν ἡ αὐτάδελφον γνώμη
 τῆς Μαρτύρου σε κύρει. εἰς γὰρ ἡ φύσις σαρκι-
 κὲς ἀδελφεὲς ἐκ ἐγνώρισε, τέτρες ἡ πίσις ἀδελφὰ
 φρονεῖν μέλεις αἵματος κατηνάγκασεν. ὁ Θεὸς ταῖς
 δ'χαῖς αὐτῶν ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ε Ν γυναιξὶν ἀγία Θεοτόκε μητὴρ ἀνύμφωτε, πρέ-
 σβασε ὃν ἔτεκες βασιλέα, εἰ Θεὸν, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς
 ὡς φιλάνθρωπος.

Τῷ αὐτῷ μὲν κζ'. εἰς τὴν ἑσπέρην,

μὲν τὰ σιχ. τῆ σιχ. τῆ ἀγία Νέστωρ,

Δόξα ἡχ. πλα. β'.

Ο Αἰτήτη σου σραπώτης Νέσωρ ἐγνωρίσθης πᾶσι
 τοῖς πέρασιν. τῷ ὅπλῳ γὰρ τῆ σαρκεῖ κακοπλι-
 σάμηνου σεαυτὸν, ἐξεληλύθας πρὸς συμπλοκὴν
 Λυαίᾳ τῆ ἀλάστορος, εἰ κατέαξας αὐτὸν, λαμπρό-
 τατα αἰεσίδισας. διὸ καὶ τὸν σέφανον τῆ μαρτυρείας
 εἴληφας, ἐκ τῆ μόνῃς ἀθλοθέτης, καὶ σωτήρος τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θ Εὐὸν ἐκ σὲ σαρκωθέντα ἔγνωμεν Θεοτόκε Παρ-
 θένε, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν.

Τῇ α'. τῷ Νομβεῖν Μηνὸς,

εἰς τὰ σιχ'. τῆς εἰσ. τῇ ἀγίων πάντων, Δόξα ἡχ. δ'.

Α Γελοι ἐν οὐρανῷ, καὶ ἄνθρωποι ὅτι τῆς γῆς, τῇ ἀγίων πάντων τὴν μνήμην συνελθόντες σήμερον δοξησόμεθα. τὸν γὰρ χιτῶνα τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἀνω σοφίας, ἀθλητικοῖς αἵμασιν, ἐκ τῶν ἰδρωτῶν, ὡς πορφύραν, ἐκ βύσσον καρπωσάμενοι κατελάμψωμεν. ὅθεν τέτρεσ σολισαμύρη ἢ ἐκκλησία τῷ Θεῷ, δι' αὐτὴν βοᾶ σοι, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Χ Αἶρε τῇ Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα, χαῖρε Αθροφόρον τὸ ἀνίκητον θάρσος. χαῖρε σκηνὴ τῷ Θεῷ καὶ Λόγῳ, χαῖρε ἁγία ἀγίων μείζων.

Μετὰ τὰ σιχ'. τῆς εἰσ. Δόξα ἡχ. β'.

τῶν ἀγίων ἀναργύρων Κοσμά, Ἐδωμανῶ.

Ι Ατεροὶ τῶν ἀδενέντων, θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτήριοι τῶν πτωχῶν ἀναργύροι, πανδυναμίς, ὅν ἐν ἀνάγκαις κρούοντες, καὶ ὁδυωμένους ἰάσασθε, σὺ τῇ θεοτόκῃ ἱκετεύοντες Θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμῶς τῶν παριστῶν τῷ ἐχθρῷ.

Θεοτοκ.

Σ Εὐμεγαλυνόμεθα θεοτόκε βοῶντες, χαῖρε ἀδύτης φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βασάστασα κόλποις τῆς δόξης τὸν κύριον.

Τῇ ια'. τῷ Νομβε. Μηνὸς,

τῆς ὁσ. Βαρθ. Δόξα ἡχ. β'.

Ἡ τῶν λεηλάνων σε θήκη. φύλ. 176.

Καὶ

Καὶ ἄλλη, Δόξα ἤχ. πλα. β'.

ΣΤεχαίρητε ἡμῖν ἀπασαί αἱ τῇ Πατέρων χερσαίαι.

Βαρδολομαῖοι γὰρ ἡμῖν ὁ ἡμέτερος πρῶτος,
καὶ θεῖο ἀγελάρχης Φαίδρος, τὴν σήμερον ἡμέραν
ἐν τῇ σπητῇ αὐτῶν κοιμήσει, ἀοράτως ὀπιφοιτήσας
σωδωχεῖται. ὁθεν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνεῖντες, αὐτῷ
βοήσωμεν. ᾠρέσβατε Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπὲρ ποίμνης
τῆς σῆς, πάνσοφε, ἐνδοξε, ὁσίων τὸ κρυψίμα.

Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελος.

Τὴν αὐτὴν καὶ, καὶ τὰ σιχ. ἡ ἰσπ. Δόξα ἤχ. πλα. δ'.

ΤΟ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον ὅσιε πατέρ, ὑπὲρ τῆς Χρυσῆς εἰκόνος ἀντίσης ἀνδρικώτατα, μὴ πτοηθεὶς τῇ Κόσμονύμῃ τὰς ἀπειλὰς, ἀλλὰ τῇ πνύματι ξίφει τῆτον ἀποκτείνας. διὸ παρρησίαν κεκτημένος πρὸς θεὸν, ᾠείσωζε τὴν ποίμνίαν σε. ὅς αἰρέσεων πιασὼν Στέφανε πολύαθλε. **Θεοτοκ.**

ΔΕσποινα πρὸς δεξὰς τὰς δεήσεις τῶν δέλων σε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὴν α'. τῇ Ἰαννουαρίῳ Μηνὸς,

Δόξα ἐν νῷ ἤχ. πλα. δ'. καὶ τὰ σιχ. ἡ ἰσπ.

ΣΤγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ τῶν γένων τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σαργάνων ᾠεβολίαν, ἐκ ἐβδε-
λύξατο σαρκὸς τὴν ᾠετομίαν, ὁ ὀκταήμερος καὶ τὸ
μηντερος, ὁ ἀναρχος καὶ τὸν πατέρα. αὐτῶν πρὸς βοή-
σωμεν, σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὴν τῆ αὐτῆς Μηνὸς ια'.

Δόξα ἡχ. πλα. α'. μὴ τὰ σιχ'. τῆ σίχ.

ΟΣιε πάτερ θεοφόρε Θεοδόσιε, μεγάλως ἡγωνίστω
 ἐν τῇ περσικαίῳ ζωῇ, ἐν ὕμνοις ἔνθησάαις καὶ
 περσικάις, τύπῳ γυρόμενῳ τῶν σῶν φοιτητῶν.
 Νῦν ἔρανθ' συγχρόαις μὴ τῶν Ἀσωμάτων, χρεῖσόν
 ἀπαύτως δοξολογῶν τὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον καὶ
 λυξωτὴν, τὸν ὑποκλίναντα τὴν χάραν τῆς Προδρο-
 μῶ, καὶ ἀγάσαντα τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων. αὐτὸν
 ἱκέτευε, αὐτὸν δυσώπει ὅσις, ἀωρηθῆναι τῇ οἰκεμένη
 ὁμόνοιαν, εἰρῴην, ἔ μέγα ἔλεῳ. **Θεοτοκίον.**

ΜΑκαρίζομεν σε θεοτόκε Παρθένε, ἔ δοξάζομεν
 σε οἱ πιστοὶ καταχρέως, τὴν πόλιν τὴν ἄσαιον,
 τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρραγῇ προστασίαν, καὶ
 καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν τῆ αὐτῆς Μηνὸς κδ'. Δόξα ἡχ. πλ. δ'.

ΣΕ τὸν ὥραιον ἐν χάλλει ὑπὸ βροτῆς ἑώρα ἡ θεο-
 πάρθενῳ κόρη ποθεῖσα, ὡς Ξένη ἐβόα. νυμ-
 φίε χάλλος θεῖον, πᾶς νυῦ ποιμαίνεις, εἰπέ μοι,
 ἔρανθ' μὲν νυῦ σκόπει. ἐκεῖ ἐγὼ γὰρ ποιμαίνω τέες
 εἰς ἐμὲ πεποιδότες.

Θεοτοκίον. Δέσποινά πορὸς δεξαί.

Τῇ β'. τῆ Φώρυκαίῳ Μηνὸς.

Δόξα μὴ τὰ σιχ'. τῆς ἑσπέρας, ἡχ. βαρὺς.

ΦΩς εἰς ἀποκάλυψιν ἑστῶν, ἡλθεσ' ὅπῃ γῆς ἔξ
 ἔρανθ' Σωτῆρ ἡμῶν. ἔ παρελθὼν ἐκ τῆς Παρ-
 θένης

θένε ἐπανεπάυσω ἐν ἀγκάλαις τῆ διχαίης Συμεὼν .
 ἔδει γὰρ σε ζωοδότα τῇ ἀπάντων , ὑπὸ τῆ περὶ βύβα
 γνωριθῆναι , ὅτι παρεγένε ἀπολύσαι αὐτὸν καὶ τὸ
 ῥῆμα σε , ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος .

Τῇ κγ'. πρὸ Ἀπριλ. Δόξα ἡχ. πλ. β'.

Δ Εὖτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα , πνεύματικὴν
 χρεῖαν ὁπικροτήσωμεν , τῶν ἀσμάτων τὴν
 σάλπιγγα φωνῶ ἀναλαβόντες , ὡς ὁ χαρίζοις ὕμνοις
 προσοίσωμεν λέγοντες . χαίρεις τῆ Χρυσῆς σραπῶτα
 μέγας Γεώργιε , καὶ πᾶσι γὰρ τὰ τέτα ἐνέθλησας
 στερρότατα . χαίρεις ὃ τὸ σῶμα ἐκδώσας ἐν αἰκισμοῖς
 χαλεποῖς , διὰ τὴν αἰώνιον , καὶ μακαρίαν ὄντως
 ζωὴν . χαίρεις ὃ ἀκρέστατος ψυχῇ ἐπαπολαύων
 ἀπαύτως , ὡς κοινωνὸς Χρυσῆς τῆ Θεῆς . ὅθεν ἐκτε-
 λῶντας τὴν ἐνδοξον μνήμην σε , περὶ βύβα λυξωθῶμεν
 πάσης ὀργῆς καὶ φθορᾶς καὶ κολάσεως . **Θεοτοκίον .**

Θ Εὖν ἐκ σῆ σαρκωθέντα ἔγνωμεν θεοτόκε παρθέ-
 νε . αὐτὸν ἐκείναι , σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

ΔΟΞΑΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Κοιναὶ λεγόμεναι εἰς ὅθεν αἶνας , καὶ ἐν τῇ εἰσέρ.

Δόξα εἰς ἵνα Προφήτῳ , ἡχ. πλ. β'.

Π Προφήτα κήρυξ Χρυσῆς , τῆ θρόνου τῆ μεγαλωσύνης
 ἐδέποτε χωρίζη , ὡς ἐκείνῳ ἀδυνατεῖν αἰεὶ παρί-
 στασαι . ἐν πῶς ὑψίστοις λειπρωῶν , τὰ οἰκεμένην
 ἀλογεῖς , παιταχὲρ δοξαζόμενος . αἰτησάμεθα ἰλασμόν
 ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Θ Εοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλασήσασα
τὸ καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἰκέτ' ὁ μὲν, ὡρεσβάς· δέσ-
ποινα, μὲν τῷ σὺ Περφῆται, καὶ πάντων τῶν ἁγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς Περφῆτας, δόξα ἡ χ. πλα. δ'.

Τ Οὓς ὡρὶν ὡρεκαταγείλαντας τὴν παρεσίαν τῷ
Λόγῳ Περφῆτας ἐφημήσωμεν. ἔτοιγ' οὖν τῷ Τειά-
δος τῷ φωτὶ ἐμπνέοντες, τοῖς πᾶσιν ἀνσκήρυσαν
Χριστὸν σαρκὶ πετόμενον Θεὸν Ἐμμανὴλ, ἐκ Παρ-
θένης κόρης ἐν πόλει Δαβὶδ. ὧν τὰς ἐκβάσεις θεώ-
μενοι, συμφώνως αὐτὰς μακαρίσωμεν, ὡς ὡρεσβά-
ταις μὲν ψυχὰν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Δ Εἰς ποῖνα ὡρεσδέξαι τὰς δειήσεις τῶν δέλων σε, ὅ
λύσωσαι ἡμῶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δόξα εἰς ἑνα Ἀπόστολον ἡ χ. πλα. δ'.

Α Πόσολε τῷ Σωτῆρι *N.* πανδέφημε, τὸ δοχεῖον
τῆς πίστεως, καὶ ὡρεκληύσεως, ἡ γαλήνη τῆς χαι-
μαζομενῶν. ἀπαύτως ἐν τῇ μνήμῃ σε, παρρησίαν
ἔχων ἰκέτ' αὖτε, ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

καὶ τῷ Θεοτοκίῳ, ὡς ἄνω.

Δόξα εἰς ἑνα Ἀπόστολον καὶ Ἱερέαν, ἡ χ. πλα. δ'.

Μ Αθητὰ τῷ Σωτῆρι, Ἀρχιερέα ἐνδοξε, κλέος
Μαρτύρου *N.* φωστὴρ φαφνότητε, ἡμῶν δὲ πο-
λιεχε. ἐκτενῶς ἰκέτ' αὖτε, ῥυθῆναι τὴν ποίμνην σε
ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

καὶ τῷ Θεοτοκίῳ, ὡς ἄνω.

Ἐπί-

Ἐπίειξ δόξα εἰς ἕνα Ἀποστόλον ἡχ. δ'.

Τὴν τῷ θεῷ πανδύματος σαφῶς χάριν δεξάμενος, τῆς ἱερωτάτης χρείας τῇ Ἀποστόλων συναρείθμιος **Ν.** γέγονας. ὅθεν ἐβρανόθεν τὴν φερομένην ποτὲ πνοὴν βιαίαν πυρίνη γλώσση ἐμπνέουσαι, τὴν τῇ ἐθνῶν ἀκαταπόνη ἐφλεξας ἀθεότητα. Χρυσὸν τὸν Θεὸν θεοκήρυξ ἰκέτωε, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νυνὶ δευτοκίον.

Η Μόνη ἀγνὴ ἡ ἀχραντος παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόμενος κυήσασα, ὡρέσβωε τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα εἰς Ἀποστόλους, ἡχ. πλα. δ'.

Η Ν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τῷ Σωτῆρι μαθηταί, τὸ πλάνη τῇ εἰδώλων, ὡς ὕλην καταφλέξαντες, τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, τὰ ἔθνη ὅς ἀγνοσίας βυθῶν, ὡρὸς τὴν θεῖαν γνώσιν σαγηνεύσαντες, ἐσώσατε. καὶ νυνὶ ὡρεσβάσατε χρυσῶν, ὅπως ἔλεως γενήσεται ἡμῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νυνὶ δευτοκίον.

Τ Α' ἐράνια ὑμῶν σε κεχαριτωμένη μητὴρ ἀνύμφωτε ἡμεῖς δοξολογῶμεν τὸ ἀν' ἐκχρίασόν σε γεννησιν. δευτοκίον ὡρέσβωε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἐν ἑνὶ Μάρτυρι, ἡχ. δ'.

Π Ρὸ τῷ πρὸς σαυτοῦ σε, φοβερός ὁ θάνατος τοῖς ἀιθερόπαις. μὴ τὸ ἐνδοξον πάθος, φοβερός ὁ ἄνθρωπος τῷ θανάτῳ. ἔτιος εἰχυσεν ὁ Ἀθροφόρος,

ἔπει κατήργησεν πᾶσαν τὴν ἐχθρὴν τὴν δυνάμιν . αὐτὰς
ταῖς πορεσβείαις Χρὶςτὸν σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Καὶ νυνὶ Θεοτοκίον .

Εχόντες σε Θεοτόκε ἐλπίδα , καὶ ποροσσίαν , ἐχθρῶν
ὑπεβλάς καὶ πρὸς μέγα, ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Δόξα εἰς ἓνα Μεγαλομάρτυ . ἤχ. πλα. β' .

ΕΞέλαμψεν σήμερον ἡ ἐνδοξὴ μνήμη σε **Ν.** πο-
λύαθλε, συγκαλοῖσα ἡμᾶς ὅντι φιλεόρτες, πρὸς
δύσημιαν , ὅτι δόξαν Χρὶςτὸν τὴν Θεὸν ἡμῶν . ὅθεν καὶ
πρὸς ῥέχοντες ἐν τῇ σοφίᾳ τῇ λειψάνων σε , ἱαμάρταν
χαρίσματα λαμβάνομεν , καὶ τὸν σεφανώπαντα Σω-
τῆρα Χρὶςτὸν ὑμνεῖμεν εἰς αἰῶνας , ἀκαταπαύτως δο-
ξάζοντες .

Καὶ νυνὶ Θεοτοκίον .

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος .

Δόξα εἰς Μάρτυρας , ἤχ. γ' .

Γενναῖοι Μάρτυρες τῆς ἀληθείας, ὑμᾶς καὶ βία τυραν-
νικὴ , καὶ δουλεία ἀπατηλὴ , καὶ μελῶν ἐκκοπαί , καὶ
δὲ θανάτου ἀπειλαί , τῆς πρὸς τὸ θεῖον ἀγάπης . χω-
ρισθαι δεδιώκοντες . διὸ παρρησίαν ἔχοντες πρὸς Χρὶ-
στὸν τὸν ὅτι πάντων Θεόν , ταύτῃ ἀμοιβὴν τῇ ἀλη-
θῶν βασάνων , αἰτήσασθε ὅτι Χρὶςτὸν λαβεῖν δόχαῖς
ὑμῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος ,

Καὶ νυνὶ Θεοτοκίον .

Ασπίδος συνέλαβες ἐκ πνεύματος ἀγίου , καὶ δο-
ξολογεῖντες ἀνυμνεῖμεν σε , χαῖρες παραγία
παρθένε .

Δόξα

Δόξα εἰς Μάρτυρας, ἦχ. δ'.

Τὴν περὶ πέρατον ἑορτὴν τῆς ἁγίων Μαρτύρων, ἐν ψαλμοῖς, ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς διψημήσωμεν. τὸν σαδάρχην γὰρ Χριστὸν ἔχοντες καμρὰ τῆς ἀγώνων, τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἐξοπώσαντο. ὅθεν τῆς νίκης καὶ ἀθλήσεως τὰ βραβεῖα παρ' αὐτοῦ ἐκομήσαντο, καὶ παρεβόησιν ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδυνῶν τὰς δέλεις σε φύλαττε, ἀλογημένη Θεοτόκε. ἵνα σὲ δοξάζωμεν τὴν ἐλπίδα τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα εἰς ἕνα Ἱερομάρτ. ἦχ. πλ. δ'.

Εν ἱερέσι, καὶ Μάρτυσι διατρέψας ὅσις, πρὸς ἀνεδιέχθης ποιμὴν, καὶ Χριστῶ πῶν τὸ ποτήριον. διὸ ἐν ἑκατέροις διαρρήσας αὐτῶν τὰ Χριστῶ, τρέσβδε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν σὺν τοῖς αἰῶ λητεργοῖς, ἐν φωτὶ νυνὶ ἀυλιζομεθα.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ τὴν φωνὴν ἀναλαβόντες εἰπώμεν, χαῖρε Μήτηρ Κυρίου, ἡ τὸν ποιητὴν τῆς κόσμου κινήσασα.

Ἄλλη Δόξα εἰς ἕνα Ἱερομάρτ. ἦχ. πλ. β'.

Εἰς τὸν ἁδύτον γρόφον τῆς ἀφράσε φωτὸς, εἰσδύσας νοητῶς, ὁ μάρτυς, καὶ ποιμὴν ἐμυήθη τὰ ἀπορήτα τῆς μυστηρίων Θεῶ. ὡς μάρτυς μὲν φωτιζόμενος, ὡς ποιμὴν δὲ μυσταγωγούμενος. διὸ διπλοῦς καὶ

τὰς

τὸς σεράνους ἐκ τῆς ἁνῶ δόξης ἀνεδήσατο, πρεσ-
βάων πάντοτε Χριστῷ ἰσθ' τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εἰς σὲ πᾶσαν ἐλπίδα μου, παρθένε ἀνατίθην,
μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ σπῦσον ἀγαθὴ, ῥυθῆναι
με ἐν τάχει, παθῶν τῶν ἐνοχλούντων, καὶ καθεκτάς μου
πολεμούντων με.

Δόξα εἰς Ἱερομάχουρας, ἦχ. πλα. β'.

Ιερεῖς ἐνομώτατοι μέχρι τέλους ἐχηματίσατε
παμμακάριστοι. ἱερεργεῖντες γὰρ τὰ θεία, καὶ ἄρρη-
τα μυστήρια, τὸ αἷμα ἔξ' ἡμάς Χριστῷ τῷ Θεῷ,
καὶ δύματα δι' ὧν ἐσδύκατο αὐτὸς πεσέχητε. διὸ
παρρησίαν ἔχοντες, αὐτὸν ἐκτενῶς πρεσβάετε, ἰσθ' ἡμῶν
πίστι ἐκτελούντων ἡμῶν τὴν θείαν μνήμην, καὶ τὸς
αὐτῷ γεραίροντας, ῥυθῆναι πειρασμῶν, καὶ παν-
τῶν κινδύνων καὶ πειρασίων.

Θεοτοκίον.

Ικέτευσον φιλάγαθε, τὸν σὸν υἱὸν τῷ δέξαι μοι,
τῶν πολλῶν μου ἐγκλημάτων ἱλασμόν, καὶ τῆς ἔξ'
δυνάμεων, ἀγνῆ, μερίδος ῥύσασθαι, καὶ βασιλείας
ἀξιώσαι με.

Δόξα εἰς ἕνα Ἱερέα, ἦχ. πλα. β'.

Εγὼ δέλε ἀγαθὴ, ἐπεὶ δ' ἐργέτα τῷ ἀμπελῶνος
Χριστῷ, σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπηύξησας,
ἐποῖς μὲν σὲ ἐλθέσιν ἐκ ἐφθόνησας. διὸ πύλῃ σοι ἐρα-
νῶν ἡνέωκται. εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου,
ἐπεὶ πρεσβάει ἰσθ' ἡμῶν ἁγίε.

Ν. Θεοτοκίον, ὡς ἂνω.

Δόξα

Δόξα εἰς ἡμᾶς Ἱεράρχων ἡχ. πλα. β'.

ΕΞΕΨΥΘΗ ἡ χάρις ἐν χείλεσί σε ὅσιε πάτερ, Ἐγένονας ποιμὴν τῆς τῆ Χειρὸς ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ ποσάβαρα, πῶς δεῖν εἰς Τριάδα ὁμοῦσιον ἐν μιᾷ θεότητι. *Θεοτοκίον, ὡς ὁπιδεν.*

Γ κέλευσον φιλάγαθε, τὸν σὸν υἱὸν τῆς.

Δόξα τῇ ἁγίῳ Πατέρει τῇ ἐν Χαλκηδόνι δ'. Συνοδ'. ἡχ. πλα. β'.

ΤΑς μουσικὰς σήμερον τῆς πνύματος σάλπιγγας. Ὡς θεοφόρος Πατέρας ἀνδραφειμήσωμεν, Ὡς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν, ἀπὸ ἁλλήλων ἐσίαν τε καὶ θεότητα, τὴς καθαρέτας Ἀρεῖς, καὶ ὁρθοδόξων πορμάχας, τὴς πορσβύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐπὶ δόξα τῇ ἁγίῳ Πατέρει τῆς ἐν Χαλκηδόνι δ'. Συνοδ'. ἡχ. γ'.

ΑΠΟΤΟΛΙΚΩΝ ὡς δόσεων, ἀκρεβεῖς φύλακες γεγόνατε ἅγιοι Πατέρες. τῆς γὰρ ἁγίας Τριάδος τὸ ὁμοῦσιον ὁρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρεῖς τὸ βλάσφημον σινοδικῶς κατεβάλετε, μὴ δὲ Μακεδόνιον πνύματος μάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχία, καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιον τε, καὶ Σεβήρον τὸν ἀκέφαλον. Ὡς τῆς πλάνης αἰτήσαθε ῥυθῆναι ἡμᾶς, καὶ ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον ἐν τῇ πίστι φυλάττεσθαι θεόμεθα.

Καὶ

Ασπρόφως συνέλαβες ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἡ δόξα-
λογεῖντες ἀνυμνεῖμεν σε, χαῖρε παναγία παρ-
θένε. *Δόξα εἰς ἱεράρχας, ἦχ. πλ. β'.*

Ανθρώποι τῷ Θεῷ, ἡ πρὸς θεράποντες, λειτουργοὶ Κυρίου ἄνδρες ὀπιθυμῶν, σκέυη ἐκλογῆς, σύλῳι ἡ σπείγματα τῆς ἐκκλησίας, βασιλείας κληρονόμοι, μὴ παρασιωπήτε τῷ βοᾶν ὑμῶν ἡμῶν πρὸς Κύριον. *Θεοτοκίον.*

Θεοπέκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος. ὡς ὁπῶσον.

Δόξα εἰς ὁσίους Πατέρας, ἦχ. πλ. δ'.

Οἱ Σιοι Πατέρες, μελετήσαντες ἡμέρας ἡ νυκτὸς ἐν νόμῳ Κυρίου, ἡξιώθητε τῷ ξύλῳ τῆς ζωῆς σύμφυτοι γινώσκειν. παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν ἀγαθοδέτλη Θεόν, καὶ ἡμῶν αἰτήματα ἰλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα εἰς ὁσιομάρτυρας, ἦχ. πλ. δ'.

Μακάριοι ἐσὲ, ὅσοι, καὶ μάρτυρες Χριστοῦ τῷ Θεῷ. ὅσοι μὲν, ὅτι δικαιοσύνης χάριν ἐδιώχθητε. μάρτυρες δὲ ὅτι μάχαιρα ὑμᾶς ἐκ ἐχώρισε τῆς ἀγάπης τῷ Κυρίῳ. καὶ διὰ τῷτο χαίρετε, ὅτι πολὺς ὁ μισθὸς ὑμῶν ἐν τοῖς ἔρανοῖς.

Καὶ νυν Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν δέλων σε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ἡ θλίψεως.

Δόξα

Δόξα εἰς ἕνα Ὅσιον, ἡχ. πλα. β'.

Ὁ Σιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γλῶσσαν ἐξῆλθεν ὁ φθέρ-
γος τῆς κατωρθώματων σε, διὸ ἐν τοῖς ἐράνοις
ἄρες μιᾶν τῆς καμάρων σε. τῆς δαμόνων ὀλέσας
τὰς φάλαγγας, τῆς ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα,
ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων
πρὸς Κύριον, εἰρήνῃ αἵτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτόκion.

Ὁ Εὐὸν ἐκ σὲ σαρκωθέντα ἐγνωμὴν θεοτόκε παρθε-
νε. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα εἰς ἕνα Ὅσιον, ἡχ. πλα. α'.

Ὁ Σιε Πάτερ ἐκ ἑδωκας ὑπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς,
ἐδὲ τοῖς βλεφάροις σε νύσταγμόν, ἕως ἔτι τὴν
ψυχῇ, ἐτὸ σῶμα πᾶν παθῶν ἡλθούθεσσας, καὶ
σεαυτὸν ἠτοίμασας τῇ Πενδύματι καταγώνιον. ἐλθὼν
ὃ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρὶ μονίῳ ὡς αὐτοῖς ἐποίησας.
καὶ τῆς ὁμοσεῖς Τριάδος θεράπων γλυόμηνου, με-
γαλοκήρυξ. Ν. πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα εἰς Ὅσιον Στυλῆτιον, ἡχ. πλα. α'.

Ὁ Σιε Πάτερ καλῶν ἐφ' ἄρες κλίμακα, δι' ἧς ἀνῆλ-
θες ἐν τῷ ὕψει ἦν ὄρεν Ἡλίας ἄρμα πυρός.
ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἀνοσθον ἀλλοις ἐκ ἐλίπε, σὺ δὲ
καὶ μετὰ θάνατον ἔχεις τὸν σύλον σε. ἐράγιε ἀνθρώ-
πε, ὅπῃ γειε ἀγγελε, φωστὴρ ἀκοίμητε τῆς οἰκουμένης.
Ν. ὅσιε, πρέσβευε, τῇ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε θεοτόκε. φύλ. 180.

Δόξα

Δόξα εἰς Ὅσιος, ἦχ. β'.

Ω Χυρόμενοι τὸν νοῦν γνώσει θεία πατέρες ἄγιοι,
τὰ παρερχόμενα παρήλθετε, μηδὲν θαυμάσαν-
τες τῶν φθειρομένων. ἐν μὲν θλίψεσι μεγαλόφρονες,
καὶ γηραιότατοι, ἐν δὲ ἀσκήσει καὶ διδυμία ταπεινοὶ καὶ
μέτριοι, ἐκ τῆ παρόντος βίης τὸ ἄσατον πέλαγος σαφῶς
διαπεράσαντες, εἰς ὁρίον λιμένα ἐφθάσατε. Χρι-
στὸν ἰλεῖσθε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μὲν, εἰς σὲ ἀνατίθεται μήτηρ
τῆ Θεῶ, φύλαξόν με ὑπὸ τῶν σκέπων σου.

Δόξα εἰς Ὅσιος, ἦχ. πλ. β'.

Οσίοι πατέρες, εἰς πᾶσαν τιμὴν γλῶσσην ἔξῃλθεν ὁ
φθόγγος τῶν κατ' ἐρωμάτων ὑμῶν, διὸ ἐν τοῖς
ἐρανοῖς ὄρατε μισθὸν τῶν καμάτων ὑμῶν. τῶν δαι-
μόνων ὀλέσαντες τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἐφθά-
σατε τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζηλώ-
σατε. παρρησίαν ἔχοντες πρὸς Κύριον, εἰρήνῃ αἰτή-
σατε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν Θεοτόκε παρ-
θένη, αὐτὸν ἱκέσθαι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα εἰς Ἱεράρχην, καὶ Διδάσκ. ἡ Ὁμολογ.

ἦχ. βαρὺς.

Ενέκυψας εἰς τὰ βάθη τῆς πνεύματος, ὡς ὅτι γῆς
ἀσάρκως βιώσας. καὶ κείθεν ἀντλήσας τὸν πλεόντον
τῆς

τῆς θείας γνώσεως, ὁρθοδοξίαν ἀνθρώποις ἐπήγασας
διδασκαλίας σε ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νυν̄ Διοτοκίον.

Τεκῆσα τὸν δεσπότην με καὶ σάρκα, ἐξέστίας με
ἐδουλείας τῇ ἀλλοτεῖς, λύτρωσαι δεσποῖνα.

Δόξα εἰς αἰῶνα Μαρί. Γυναῖκα, ἡχ. πλ. β'.

Εκ δεξιῶν τῇ Σωτῆρι παρέστη ἡ παρθένος, ἐ
ἀθλοφόρος, ἐ μάρτυς, περβεβλημένη τῇ ἀρεταῖς
τὸ ἀήτητον, ἐ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῇ ἀγνείας, ἐ
τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, ἐ βοῶσα πρὸς αὐτὸν, ἐν
ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχευσα. εἰς ὅσμήν
μύρε σε ἔδραμον Κύριε ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς
ἀγάπης ἐγὼ, μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπεράνιε. *αὐ-*
τῆς ταῖς ἱκεσίαις κατὰπεμψον ἡμῖν παντοδυνάμι
Σωτὴρ τὰ ἐλέησας.

Θιοτοκίον. Θεὸν ἐκ σε.

ὡς αἶνω.

Δόξα εἰς αἰῶνα Παρθένον γυναῖκα, ἡχ. β'.

Εν πόλει τῇ Θεῷ ἡμῶν, ἐν ὁρῇ ἀγίῳ αὐτῇ, ἐκεῖ
κατεσκήνωσεν ἡ ἀγία, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον
τηρήσασα. ἀκέσωμην τῆς παρθένου ἐγκώμιον. ὦ
παρθενία ναὸς Θεῷ, ὦ παρθενία Μαρτύρου δόξα,
ὦ παρθενία τῇ ἀγγέλων συμμετοχῇ.

Καὶ νυν̄ Διοτοκίον.

Ωσεὶ ἐλαία κατὰκαρπος, ἡ παρθένος ἐβλάστη-
σε, σὲ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς καρποφορεῖ τῷ κόσ-
μῳ τὸ πλεῖστον ἐλεός σε Κύριε.

Δόξα

Δόξα εἰς ἀγίας μάρτ. Γυναῖκας, ἥχ. πλ. β'.

Εκ δεξιῶν τῆ Σωτῆρος παρέστησαν αἱ παρθένοι, καὶ ἀθλοφόροι, καὶ μάρτυρες, ὡς βεβλημέναί ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήτητον, καὶ πεποικιλμέναί ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, ὧς βοᾶσαι πρὸς αὐτὸν, ἐν ἀγαλλιάσει τὰς λαμπάδας κατέχευσαι. εἰς ὁσμὴν μύρου σε ἰδράμομεν Κύριε ὁ Θεός, ὅτι τὴν τρέφμεθα τῆς σῆς ἀγάπης ἡμεῖς, μὴ χερίσης ἡμᾶς νυμφίε ἐπεφάνιε. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις κατὰπεμψον ἡμῖν παντοδυνάμε Σωτῆρ τὰ ἐλέη σε.

Θεοτοκίον. Θεὸν ἐκ σε. ὡς ἀνῶθεν.

Δόξα εἰς ἀγίας Παρθένας Γυναῖκας, ἥχ. β'.

Εν πόλει τῆ Θεῆς ἡμῶν, ἐν ᾗ ἀγίῳ αὐτῆς, ἐκεῖ κατεσκήνωσαν αἱ ἀγίαί, τὰς λαμπάδας ἀσβέσους τηρήσασαι. ἀκέσσομεν τῇ παρθένων ἐγκόμιον. ὦ παρθενία ναὸς Θεῆς, ὦ παρθενία Μαρτύρων δόξα, ὦ παρθενία ἀγγέλων συμμετόχε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ωσεὶ ἐλαία. ὡς ἀνῶ. φύλ. 191.

Δόξα εἰς ὁσίαν γυναῖκα, ἥχ. β'.

Τὰ τῆς ψυχῆς θηρόματα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκός, τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας ἔταμες, τὰ τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα, τῇ σιγῇ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας, καὶ ῥείθεοις πῶν δακρύων σε, τῷ ἔρημον κατήρδυσας, ὧς ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπὸς. διό σε τῷ μνήμῳ ὁσία ἐορτάζομεν.

Δόξα

Δόξα εἰς ὁσίας γυναῖκας, ἦχ. β'.

Τὰ δὲ ψυχῆς θηρώματα, καὶ τὰ πάθη δὲ σαρκὸς, τὰ δὲ ξίφει τῆς ἐγκρατείας τετμήκατε. τὰ τῆς ἐνοίας ἐγκλήματα, τῇ σιγῇ δὲ ἀσκήσεως ἀπεπνίξατε, ἐρείθροις τὸ δακρύων ὑμῶν, τὸ ἔρημον κατηρδάσατε, ἐβλασήσατε ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπὸς, διὸ τὸ μνήμῳ ἡμῶν ὁσία ἐορτάζομεν. **Θεοτοκίον.**

Η Μόνη ἀγνή καὶ ἀχραντὸς παρθένος, ἡ Θεὸν ἀπόρφος κυήσασα, πρέσβυε, τὴν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα εἰς Ὀσιομάρτυρα γυναῖκα, ἦχ. πλ. β'.

Παρθενομάρτυς ἀθλοφόρε **Ν.** πανένδοξε, ὅδ' ἔτι μὲν ἀθλοῖσιν τὴν σὴν ἀξίως ἐκτελεῖντας, αἰτήσαντες ῥυσθῆναι πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σε, καὶ τῇ μελλέσῃ κείσεως, μάρτυς παναοίδιμε. **Καὶ νῦν Θεοτοκίον.**

Οὗτος εἰς πρὸς ἡμᾶς ὅτι σοὶ, κατηχυμένῳ ἀπὸ σὺ ἐκπορεύετω, ἀγνή παρθένε θεοτόκε. ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, ἐλμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Εἰς Ὀσιομάρτυρας γυναῖκας, ἦχ. πλ. β'.

Παρθενομάρτυρες ἀθλοφόροι, πανένδοξοι, τὰς τὴν ὑμῶν ἀθλοῖσιν ἀξίως ἐκτελεῖντας, αἰτήσαντες ῥυσθῆναι πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις ὑμῶν πρὸς Θεὸν, καὶ τῆς μελλέσῃς κείσεως, μάρτυρες παναοίδιμοι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ,

Ο Ἱερὺς λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νυν, καὶ
αἰ, ἔς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορὸς ἀποκρίνεται. Α' μὴν.

Καὶ αἰμῶς λέγει τὸ Τρισάγιον, Δόξα ἡ νυν, Πα-
ναγία Τριάς, Κύριε ἐλέησον, κύριε δὲ λόγησον, Πα-
τερ ἡμῶν.

Καὶ ὁ ἱερ. Ο' π σὲ ἔξιν ἡ βασιλ. ὁ χορ. Α' μὴν.

Δὲτε προσκυνήσωμεν, ὡς ἔθος, ἔσ ακολουθεῖ
ἐκλογ. τ' Ψαλμῶν, ὧν πρῶτος ὑπάρχει
ὁ κς'.

Κύριε ὁ φωτισμός μου, ἔσ σωτήρ μου, * τίνα ἔ
φοβηθήσομαι.

Κύριος ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, * ἀπὸ τίνος ἔ
δειλιάσω.

Εν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμὲ κακῶντας, τῷ φαγεῖν τὰς
σάρκας μου, * οἱ θλίβοντές με, ἔσ αἱ ἐχθροί μου αὐτοὺ
ἠσθένησαν, ἔσ ἔπεσαν.

Εὰν ὡδρατάζηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, ἔσ φοβη-
θήσεται ἡ καρδία μου, * εἰὰν ἐπαρασῇ ἐπ' ἐμὲ πό-
λεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

Μίαν

Μίαν ἡγησάμην ὡδὴ κυρία, ταύτῃ ζητήσω, *
τῇ κατ'οικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίας πάσας τὰς ἡμέρας τῇ
ζωῆς μου.

Τὴ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητά κυρίας, * καὶ ὅπως ἐ-
πῆδαυ τὸν ναὸν τῇ ἁγίῳ αὐτῇ.

Οπὶ ἐκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτῇ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, *
ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῇ σκηνῇ αὐτῇ, ἐν πέτρᾳ
ὑψώσε με.

Καὶ νυνὶ ἰδὲ ὑψώσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου, *
ἐκύκλωσα, ἔδυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτῇ θυσίαν αἰνέ-
σεως, ἔαλαλαγμῶ.

Αῶσα ἔφαλα τῇ κυρίῳ, εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς
μου ἢ ἐκέκραξα * ἐλέησόν με, ἔεισάκουσόν μου.

Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, κύριον ζητήσω, * ὅξ' ἐζήτη-
σέ σε τὸ πρῶτον μου, τὸ πρῶτον σε κύριε ζη-
τήσω.

Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρῶτον σε ἀπ' ἐμοῦ, * ἔμῃ
ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τῆς δόξης σου.

Βοηθές μου γενεῶ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, * ἔμῃ
ἐγκαταλίπῃς με ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου.

Οπὶ ὁ πατήρ μου, ἔμῃ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, *
ὁ δὲ κύριος προσελάβετό με.

Νομοθέτησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, * ἔοδήγησόν
με ἐν τρίβῳ δ' αἰείας.

Εν σκεπῇ πάντων ἐχθρῶν μου, * μὴ ὡς αὐτὸς με εἰς ψυ-
χαὶς θλιβόντων με.

Οπ' ἐπ' ἀνέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, * ἐΨεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ.

Πισθώ τῷ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίε ἐν γῇ ζώντων, * ὑπόμεινον τὸν κύριον.

Ανδρίζε, καὶ κραταύειω ἡ καρδία σε, * καὶ ὑπόμεινον τὸν κύριον. *Ψαλ. ξθ'.*

Ο Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόχες, * κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον.

Αἰχυωθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν * οἱ ζητῶντες τὴν ψυχὴν μου.

Αποσραφήτωσαν ² εἰς τὰ ὀπίσω, * καὶ καταχυθήτωσαν οἱ βελόμητοί μοι κακὰ.

Αποσραφήτωσαν ὡδραυτικά αἰχμωόμενοι * οἱ λεγοντές μοι, ὄγε, ὄγε.

Αγαλλιάσθωσαν ¹, καὶ ἀφρανθήτωσαν ὅπῃ σοὶ * πάντες * οἱ ζητῶντες σε ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν δραπετὸς, μεγαλυθήτω ὁ κύριος, * οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτηριόν σε.

Εγὼ δὲ πτωχὸς εἰμι, καὶ πένης, * ὁ Θεὸς βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου, καὶ ῥύσης μου εἶ σὺ, * κύριε μὴ ῥονίσσης.

Καὶ τὸν Ψαλ. Ν'.

Ελπίσόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ μέγα. *ζήτ. εἰς τὴν γ'. ὦραν. καὶ μὴ τῷ, Δόξα καὶ νῦν. καὶ τὸν κανόνα τῆς Παράκλητ. ἢ τῷ ἁγίῳ καὶ τῷ πνεύματι τῷ Ἰουπικῷ, ἢ τὸν πατέρα τὸ Θεοτόκον.*

ᾠδὴ

ὥδὴ α'. ἦχ. δ'.

Τριτάτας κραταῖς ὁ τεχθεὶς ἐκ παρθένου, ἀπα-
θείας ἐν βυθῶ, ψυχῆς τὸ τριμερές καταπόν-
τισον δέομαι. ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ τῇ νεκρόσῃ
τῷ σώματι, ὅπνικιον ἄσω μελώδημα.

Δόξα.

Εσείσθισαν λαοὶ, ἐταράχθισαν ἔθνη, βασιλεῖαι
κραταιαὶ δὲ ἐκλίναν ἀγνὴ ἐκ τῷ φόβῳ τῷ τόκε-
σι. ἦλθε γὰρ ὁ βασιλεύς μας, καὶ καθεῖλε τὸν τύ-
ραννον, καὶ τὸν κόσμον φθορᾷς ἐλυξώσατο.

Καὶ νῦν.

Τὸ σήνωμα αὐτῆς, ὁ οἰκῶν ἐν ὑψέτοις, τοῖς βρο-
τοῖς συγκαταβάς, ἠγίασε Χριστὸς, καὶ ἀσάλα-
τον ἔδειξε. μόνη γὰρ μὴ τὸν τόκον παρθενίας κειμή-
λιον, ἢ τὸν κτίσιν τεκεῖσα διέμεινεν.

ὥδὴ γ'.

Αφ' ὑψους κατεῖλθε βελήσει ὁπὶ γῆς, ὁ ὑψίστος
πάσης ἀρχῆς, καὶ ταπεινῶ ἀνύψωσας ὧς ἄδ' α
κατωτάτη φύσιν βροτῆαν. εἰ γὰρ ὅστιν ἀμῶ, πλὴν
σε φιλεῖν θροῦτε.

Δόξα.

ΡΥπεται βροτῆς ἡ εἰσία διὰ σε ὁμιλήσασα, ἀσέ-
κτω θείῳ πυρὶ, ὡς ἐγκρυφίας πάντα γε παρθένου
ἐν σοὶ, ἀρτῶ ὡς ὁππῆθεῖσα, τῷ εἰ σε ἀλώβητον
ὡς φυλάξαντι.

Καὶ νῦν.

Τὶς αὕτη, ἡ ὄντως πλησίον τῷ Θεῷ; ὡς ὑπερβάσα
ἅπαντα τὰ τῆς ἀγγέλων τάγματα; ἡ μόνη ἐν

τῷ κάλλει τῆς παρθενίας, οἷα μήτηρ λάμπουσα τῇ
παντοκράτορι· *ὡδ' ἡ δ'.*

Ο Καθήμενοι ἐν δόξῃ, ὅπῃ θρόνον θεότητος,
ἐν νεφέλῃ κέφη, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ
ἀκηράτῳ παρθένῳ κὴ δέσωσε, ὅν κραυγάζοντας,
δόξα Χριστὲ τῇ διυάμει σε·

Συνανέσραφη ἀνθρώποις, ὁραθεὶς ὁ ἀόρατος,
ἐν μορφῇ ὑπάρχων, τῆς ἀκατάληπτης θεότητος,
καὶ μορφωθείς ἐκ σε κόρη τὸ ἀλλότειον, τὰς εἰδότας
σε, σώζει ἀγνῶ θεομήτορα.

Δόξα.

Υπέδέξατο ἐν ὕλῃ, ἡ παρθένη τὸν αἰὺν,
μεδέξει ὕλης, ἐρέφει ὅξ' αὐτῆς χηματίσαντα,
ὅθεν ἐν δύο ἑστίαις εἰς γινώσκεται, σαρκοφόρος
Θεός, κὴ βροτὸς ἰσχύσει· *Καὶ νυν.*

Μετὰ τόκον σε παρθένη, ὁ παρθένον οἰκήσας
σε, καὶ τεχθεὶς ἀσώροτος, λόγος ὁ Θεός δι-
σώσατο, ὃ ἐν τῷ τίκτειν παρθένον διεφύλαξεν, ὡς
δεσπότης, ὃ δημιουργὸς πάσης κτίσεως.

ὡδ' ἡ δ'.

Νῦν ἀναστήσομαι παροψηπικῶς ἔφη ὁ Θεός, νυνὶ δο-
ξαθήσομαι, τὸν πεσόντα παρσ λαβὼν ἐκ τῆς
παρθένης, καὶ πρὸς φῶς τὸ θαυμαστὸν ἀνυψῶν τῆς
ἐμῆς θεότητος.

Οἶκον τῆς δόξης σε, ὅρος Θεῶ ἀγιον ἀγνὴ, ὑμ-
φίω, πασάδα, ναὸν ἀγιάσματος, ὁ Υἱὸς ὁ τῷ
Θεῷ

Θεὸς ἐν σοὶ οἰκήσας, καὶ **ὡς** δέσπον ζυφῆς αἰδέε
ἡμῖν ἐργάσατο. **Δόξα.**

Σ Ἄρκα ἐξ αἵματος παρθενικῆς ἄλφας Χρυσέ,
ἀσπορον ἄχυντον, καὶ ἐνυπόστατον λογικῶ,
καὶ νοεράν ἐμψυχομένω, ἐνεργῇ θελητικῶ, αὐτο-
δέσποτον, καὶ αὐτεξέσιον. **Καὶ νῦν.**

Τ Τέραννον φεθνημα, παρθενικῇ ἡγυνε γαστῆρ.
βρέφει ἀσπίδων γὰρ τρώγλιν ψυχόλεθρον
ἐξηρδύνησε χεῖρ, καὶ ἀποσάττω ἀλαζόνα καθελὼν,
τῷ πιστῶν τοῖς ποσὶν ὑπέταξεν.

ὦδ. 5'.

Η Λθον εἰς τὰ βάθη **δ** θαλάσσης, ἐ κατεπέντισέ
με, καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων. ἀλλ' ὁ
Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν με ὡς φιλάν-
θρωπος. **Δόξα.**

Π Ἀλαι μὲν ἠπάτησεν ὁ ὄφις, ἐ ἐθανάτωσέ με,
δὲ τὸ θερμήτορές με Εὐας. νῦν δὲ ἀγνὴ δὲ
σε ὁ πλάσας με, ἐκ φθορᾶς ἀνεκαλέσατο.

Καὶ νῦν.

Α Βυσσός σε ἀβυσσον ἀρρήτως, τῆς ἀσπαραγχείας
κόρη, ἐκλεκτὴν ἀνέδειξε θαυμάσιον. ἐ γὰρ ἐκ
σε ἀσραπὴ θεότητος, μαργαρίτης Χρυσὸς ἔλαμψε.

Καὶ ὡς τὸ Πάτερ ἡμῶν. **Λέγεται, ὅ** τι σε.

καὶ τὸ Κάθισμα, ἡχ. δ'.

Η Μόνη κυήσασα τὸν ποιητὴν τῆ παντός, ἡ μόνη
κοσμήσασα τὴν ἀνθρωπότητα, τὰ πόκω σε

πάνανθε, ῥῦσαι με τῇ παγίδων τῆ δολίᾳ βελίᾳ,
 σῆσον με ὅπῃ πέτραν τῇ Χειρὶ θελημάτων, αὐτὸν
 ἐκδυσωπῆσα ἐκτενῶς, ῥῦσαι ἡμᾶς τῆ αἰωνίᾳ πυρὶ.

Καὶ ἔπει τὸ συναξάριον λέγεται, ἡ λίγην δὲ
 καὶ μὴ τὴν ὡδ. ζ'.

Ν Εἰσι ζεῖς ἐν βαβυλῶνι, πρὸς αἶμα τυραννικὸν εἰς
 φλήναφον θέμῃμοι, ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνεβόων,
 ὁ λογιτὸς εἰ κύριε ὁ Θεὸς τῇ Πατέρων ἡμῶν.

Ε Λκει με πρὸς ὑμνωδίαν, πόθ' τῆ παρθενικῆς
 τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, βοᾷν τῇ Μητρὶ καὶ
 παρθένῳ, ὁ λογιμένη, κύριε μετὰ σὲ τῇ δυνά-
 μεων.

Δόξα.

Υ Περτέρ' αὖ τῶν κτισμάτων ὥφθης, ὡς τὸν ποιητὴν
 τεκῆσα ἐκύριον. διόσοι βοῶ θεοτίκῃ, ὁ λογι-
 μένη, κύριε μὴ σὲ τῶν δυνάμεων.

Καὶ νῦν.

Κ Τριότητά σε μίαν σέβω, ἐν ἀγιασμοῖς ζῆσιν
 ἀδχαίρετον, ὑμνωζισυπόσατε φύσις, ὁ λογιμένη
 κρίζων σοι, ἡ τὸ πᾶν διΐθύνεσα.

ὡδ. η'.

Λ Τζωτὰ τῆ παντὸς παντοδύαμι, τὰς ἐν μέσῳ
 φλογὸς ὁ σεβήσαντας. συγκαταβάς ἐδρόσισας,
 ἐ ἐδίδαξας μέλπειν, πάντα τὰ ἔργα ὁ λογιῖτε,
 ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Ε Κ πλάσας τῆ Ἀδὰμ πλαστεργήσας σε, ἐκ τῆς
 σῆς παρθενίας σεσάρκωται, ὁ τῶν ἀπάντων

κύριον, ὃν ὑμνεῖντες βοᾷμεν, πάντα τὰ ἔργα ᾠλο-
γεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Εὐλογεῖμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα
τὸν κύριον.

ΕΝ σκηνῇ Ἀβραάμ ἐθαύσατο, τὸ ἐν σοὶ θεοτόκε
μυστήριον. τὸν γὰρ ὅν σε ἄσαρκον, ὑπεδέξατο
μέλπων, πάντα τὰ ἔργα ᾠλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν κύ-
ριον.

Καὶ νυνῶν.

ΙΣααὶθ μὲς Τριάδος δέεσσε, τὸ τῆς σῆς παρθε-
νίας περὶ χάραγμα. ἐν γὰρ παρθένοις σώμασι,
κατεπάτησαν φλόγα, παῖδες βοᾶντες ᾠλογεῖτε,
ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Αἰνεῖμεν, ᾠλογεῖμεν, προσκυνεῖμεν τὸν κύριον.

Ἀνθρώποι τῆς παντὸς παντοδυνάμει.

Εἶπα ὁ Ἱερ. λέγει.

ΣΕ τὴν Θεοτόκον τὴν μητέρα τῆς φωτὸς ἐν ὕμνοις
μεγαλιώμεν.

Ὁ χρὸς λέγει τὴν ὡδὴν τῆς θεοτόκης.

ΜΕγαλύνει ἡ ψυχὴ με. ὡς ἐν τῷ δευτ. ψαλ. 72.
καὶ μετὰ τὸ δόξα καὶ νυνῶν, λέγεται.

ὡδὴ θ'.

Κρυπτόν θεῖον ἄχραντον, ἐν σοὶ τελεῖται ἐμφανῶς,
μυστήριον παρθένε ἄχραντε. καὶ γὰρ Θεὸς ἐκ σε
σεσωμέτωται δι' ἁσπλαγχρίας, διό σε ὡς Θεοτόκον
μεγαλιώμεν.

Ο Ραββὶν ὡς κείνον σε, τῇ ἀλεργίδι βεβαμμένῳ
 ἄρχαντε τῆ θείᾳ πνύματι, τῶν ἀκανθῶν ἐν
 μέσῳ ἐκλάμπεται, ὡς δαυδίας πληθεύσαν, οὕτως σὲ
 γησιῶς μεγαλυνόντας. *Δόξα.*

Ρ Ευσὴν προσλαβόμεν βροτείαν φύσιν, ἐκ τῆς
 σῆς πανάμωμε γαστρὸς ὁ ἀφθαρτὸς, ἐν ἑαυτῷ
 ἀνέδειξεν ἀρρώστον δι' ἀσπλαγχνίαν, διόσε ὡς θεο-
 πόκον μεγαλυνόμεν. *Καὶ νυν.*

Η Πάντων δεσπόζουσα τῇ ποιμαίνοντι, τῷ λαῷ
 σε δώρησαι τὰ τῆς νίκης τέρατα, τὴν δὲ μένῃ
 πιστεῖσαι ὑπασπονδὸν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς θεοτό-
 κον μεγαλυνώμεν.

Εἰπα λέγει τὸν ψαλμὸν 45.

Ο Θεὸς οἰκτειρήσας ἡμᾶς, καὶ ἐλογησας ἡμᾶς,
 ἐπιφάναι τὸ πρὸς σὺν ἡμῖν, καὶ ἐλεῆ-
 σαι ἡμᾶς.

Τ Ὡς γινώσκῃ, ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σε, ἐν πᾶσι τοῖς
 ἔθνεσι τὸ πρὸς σὺν σε.

Ε Ἐξομολογησάμεθα σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολο-
 γησάμεθα σοι λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήπουσαν, καὶ ἀγαλλιάμεθυσαν ἔθνη, ὅτε
 κείναις λαοὶ ἐν ἀδύτῃ, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγή-
 σαι.

Ε Ἐξομολογησάμεθα σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολο-
 γησάμεθα σοι λαοὶ πάντες, γῇ ἔδωκε τὸν καρπὸν
 αὐτῆς.

Εὐ-

Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, * καὶ φοβηθῆτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ἐπὶ τὸ ξισάριον, Παναγία ξιάς, Πάτερ ἡμῶν.

Ὅτι σὺ ὄξιν. καὶ.

Τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῶν χριστιανῶν σὺ ὑπάρχεις θεοτόκε παρθένε. Πρὸς σὲ γὰρ καταφύγοντες, ἀτρεστοὶ διαμένομεν, ἐπάλιν ἀμύρτανοντες, ἐχομέν σε πρεσβύεσσαν. διὸ δαχρυσέντες βοῶμεν σοι, χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μὲν σὺ.

Δόξα καὶ νῦν.

Η Κυρίως ἐ ἀληθῶς θεοτόκος, ἡ μεσιτεύουσα ὡς μήτηρ ἐν παρρησίᾳ τῷ υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, **ἡ** φύλαξον τὸν ποίμνίον σου, ὁξαιρέτως τῇ σκέπῃ σου περιέχεσσαν, ἐν σοὶ τὸ κράτος ἔχουσαν, ἐπὶ σὲ καταφύγουσαν, τὸν λιμένα, τὸ τεῖχος, τὴν μόνον προστασίαν τῇ γῆς καὶ τῶν χριστιανῶν.

Ἐπὶ τὴν εὐχὴν λειτουργίαν ἀφ' ἧς τῆς.

Τὸ κυρίως δεηθῶμεν. Κύριε ἐλπίσον.

Πάντοτε κράτος δέουσα, ὁ τὸ μέτρον τῆς ἡμέρας συμπληροῦσα, ἐπὶ τὸ σκότος θέμενον ὅτι **ὅτι** σάτει τῆς νυκτός, ἐν ἣ τὸν σαρκοῦς ἡμῶν ἐδωρήσθαι ἀνάπαυσιν, παρίδω, καὶ συγχώρησον ἡμῖν τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐκείσθαι τε, καὶ τὰ ἀκείσθαι, κατὰ τὴν νοῦν, καὶ λόγον, καὶ πρᾶξιν. Καὶ μνησθῆτε κύριε πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ἀχαιῶν τῶν ἀγίων πατέ-

πατέρον ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν τὸν ὕπνον φαν-
 τασιῶν πονηρῶν ἐλδύθερον, ἐννοιῶν ἀγαθῶν πεπλη-
 ρομένον, καὶ πεφωτισμένον τῇ θείᾳ σε χάριτι. Ἵνα
 ὕπνώσαντες ἐν εἰρήνῃ, καὶ θρηνασάντες ἐν ἀγαλλιά-
 σι, τὴν ὀφειλομένην σοι εὐχαριστίαν, καὶ προσκύ-
 νησιν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, ὃ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
 ἁγίῳ Πνεύματι, νυν, ὃ αἰ, καὶ εἰς.

ὁ χορ. Α' μὲν.

Τὴν τιμιωτέραν. Εὐδοξε θεοτόκε αἰετάρθενε.
 Δέσποτα θεὸς Πάτερ. καὶ ὁ ἱερ. Δέσποτα σοι Ἰησοῦ Χριστέ.
 Δέσποτα Πατρί.

Ἀπόλυσις.

Εὐπρόσδεκτον, καὶ ἀκατάχυντον ποιήσῃ κύριός
 ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸ προσδελνὸν τῆ ἀποδείπνε ἡμῶν
 τῇ ἁμαρτωλῶν, ὃ εὐχαῖς τῇ ἁγίῳ Πατρί ἡμῶν
 ἐν ἀφύσῃ ἁμαρτιᾷ σῶσι, ἐλεήσει, ὃ θαυμάζει
 πάντας ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς ὃ φιλόθετος.

ὁ χορὸς. Α' μὲν.

Καὶ λέγεται τὸ τυχὸν ἀντίφωνον τῆς θεοτόκου,
 καὶ τελεῖται ὡς εἶδος, ἥγουν σὺν τῷ Αἰνῆτε τὸν κύ-
 ριον.

ΑΓΟΔΕΙΓΜΑΝ

ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ,

ὅτι λέγεται ἐκείναις ταῖς ὁρθοσυνάξιν ἱατίαις
πρὸ πάντων τῶν σαββάτων, ἐν οἷς ἔχ
ὑπάρχει ψαλμὸς τῆ ἀγίας.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νυν ἔτι αἰεὶ, ἔτι
εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εν εἰρήνῃ τῇ κυρίᾳ δεηθώμεθα. **Κ**ύριε ἐλέησον.

Τὴν πρὸς τῆς ἀνωθου εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας.

Καὶ λέγεται τῇ εἰρήνικῃ ὡς ἐκ τῆς ὁρθῆς. **Ε**υλογίας δὲ.

Οὅτι ὁρέπαι σοι πάντα δόξα, πμῆ, καὶ προσκύ-
νησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ.

Εἰρηνὴ παῖσι. **ὁ** χρεὼς. **Κ**αὶ τῷ Πνεύματί σου.

Θεοτοκία, ἥχ. β'.

Εὐαγγελίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας
ἀξίωσον ἡμᾶς θεοτόκε, βλέπον εἰς λαὸν τὸν
ἀμαρτήσαντα, δείξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου.
εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ χαῖρε βοῶμεν σοι, ὡς ποτὲ
ὁ Γαβριὴλ ὁ τῷ ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Δόξα, καὶ νυν.

Θείας γεγόνாமεν κοινωνοὶ φύσεως διὰ σὲ θεοτόκε
ἀειπάρθενε. Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον ἔτε-
κας,

κες, διό σε καταχρέως πάντες ὁσεβῶς μεγαλύνου-
μεν.

Επὶ ἐπ' ἐν. **Α**ντιλαβῆ, σῶσον. **Τ**ῆς παναγίας.

Οτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σὲ ὄσιν ἡ βασιλεία.

Εἰρήνη πᾶσι. **Κ**αὶ τῷ Πνύματί σε.

ἦχ. πλα. β'.

ΕΝ τῷ νῶ ἑσῶτες τῆς δόξης σε, ἐν ἑρανώ ἑσῶ-
ναι νομίζομεν θεοτόκε, πύλη ἐπεράνιε, ἀνοιξον
ἡμῖν τὴν θύραν τῆς ἐλέες σε. *Δόξα καὶ νῦν.*

Ελπίς τῷ κόσμῳ ἀγαθῇ θεοτόκε παρθένε, τὴν σῶ-
νόν με μόνῳ φοβεράν πρὸς αἰτέμεν, σωλαγ-
χίασθι εἰς ἀπερίστατον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεή-
μονα Θεόν, ῥυθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκ πάσης ἀπει-
λῆς μόνη ἀλογημένη.

Ετι ἐτι. **Α**ντιλαβῆ, σῶσον. **Τ**ῆς παναγίας.

Οτι ἀγαθὸς ἐφιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἐσοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἐτῷ Υἱῷ.

Εἰρήνη πᾶσι. **Κ**αὶ τῷ Πνύματί σε. *ἦχ. πλ. δ'.*

Προσασία φοβερά καὶ ἀκαταίχυντε, μὴ παρίδης
ἀγαθῇ τὰς ἱκεσίας ἡμῶν πανύμνητε θεοτόκε.
σῆριξον ὁρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε, εἰς ἐκέλευσας
βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς ἑρανόθεν τὴν νίκην,
διότι ἔτεκες τὸν Θεὸν μόνη ἀλογημένη.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΗΝοητὴ πύλη τῆς ζωῆς, ἄρχαντε θεοτόκε, τὰς
πρὸς σέ σου πιστῶς λύτρωσαι ἐκ πᾶν κιν-
δυνῶν,

δυνάων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγον τόκον σε, τὴν
σωτηρίαν τῆς ψυχῶν ἡμῶν. *καὶ αὐτίως ψάλλεται.*

Κ. βει. εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. ἔψαλλομένα,
ὁ Ἱερὺς λέγει εἰς ἦχ. δ'.

Θ Εὖς κύριε Θ, ἃ ἐπέφανεν ἡμῖν, ἀλογημένον ὃ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. ὡς ἐν τῷ ὄρεθρῳ,
καὶ ἔπειτα τροπ. ἦχ. δ'.

Τ Εἵχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῆς χριστιανῶν σου ὑπάρ-
χεις θεοτόκε παρθένε. πρὸς σὲ γὰρ καταφύγον-
τες ἄτρεστοι διαμένοντες, καὶ πάλιν ἀμαρτάνοντες
ἔχομέν σε πρεσβύεσαν. διὸ ἀχαριστῆντες βοῶμεν
σοι, χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριε Θ μετὰ σοῦ.

Δόξα, καὶ νυν.

Η Κυρίως, καὶ ἀληθῶς θεοτόκος, ἡ μεσιτεύουσα
ὡς μήτηρ ἐν παρρησίᾳ τῷ Υἱῷ σε ὁ Θεὸς ἡμῶν,
διαφύλαξον τὴν πρίμην σου, ὁξαιρέτως τῇ σκέπῃ
σε πρεσβεύεσαν, ἐν σοὶ τὸ κράτος ἔχουσιν, ἃ πρὸς
σὲ καταφύγεσαν, τὸν λιμένα, τὸ τεῖχος, τὴν μέ-
νην πρεσβασίαν τῆς γένεος τῆς χριστιανῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς θεοτόκης, ἦχ. δ'. ᾠδ. α'.

Τ ᾧ ὁδηγήσαντι πάλαι τὸν Ἰσραὴλ φέροντα, ἐκ
τῆς δεσφίας φαραῶ, καὶ ἐν θαλάσῃ σώσαντι,
καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψαντι, ἄσωμεν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν
Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Σ Εὖ τὸν πανάγαθον Λόγον ἐκδυσωπῶ κύριε, ὡς
ποιητὴς μου καὶ Θεόν, τῇ σῇ με σκέπασον χάριτι,
καὶ

καὶ ὅς ἐχθρὸν ὠρθόμενων με λύτρωσαι, Ἐαυράτων
τῆς αἰπῶν βλάβης ὁξάρπασον.

Κ Απαφυγὴ θλιβομένων Μήτηρ Θεῶ πάναγε, ὑπὸ
τῷ σκέπῳ σε πισῶς, ὁ σὸς οἰκέτης κατέφυγον,
παντὸς κακῆς σωτήρησον ἀτρεστον, ἐκδυσωπῆσαι
τὸν Χριστὸν, ὃν ἀπεκύησας. **Δόξα.**

Α Πὸ ἀνθρώπων ἀδίκων Ἐ πονηρὸν ῥῦσαι με, Ἐ
ἀπὸ γλώσσης δολίας ὁ ὀπισθάμφο κύριε τ' ἀν-
θρώπινῳ ἀθένηαι, ὅπως σε ὡς Δεργέτην ἀνυμνῶ,
αἰεὶ με σκέπασον. **Καὶ νῦν.**

Ο Ἰ' ὀπιχαίροντες μάτῳ Μήτηρ Θεῶ πάναγε,
ποῖς ἐμοῖς πάντοτε κακοῖς, φθίνω δεινῶ σω-
τηρόμενοι, καταιχυθείησαν ἄχραντε, βλέποντες,
τῇ σῇ με σκέπη κραταῖα περιφρεμέλιον.
ὡδ. γ'.

Ο Σερεῶν βροντῷ Ἐ κρίζων Πνῦμα, σερεωσόν με
κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε ἡλικρινῶς, Ἐ ποιῶ τὸ θέ-
λημά σε, ὅτι ἐκ' ἐστὶν ἁγία ὡς ὁ Θεὸς ἡμεῶν.

Ο Δανιὴλ ἐκ σώματος λεόντων, ῥυσάμενος ἀπήμο-
να, καὶ μετὰ τὸν δῆλον σε ἀγαθὲ ῥῦσαι ἐκ σώ-
ματος ἀδίκου, καὶ ἀπὸ γλώσσης κύριε δολίας ὡς Δι-
αυλαγχοῦ.

Ε' Ν τῷ πατρὶ σὲ παρθένε κκραγέλαι, εἰσάκουσον
τῆ δέλῃ σε, Ἐ ἐν βίῳ πάντων κακῶν περιφρέ-
ρησόν με σωόν, ἐκδυσωπῆσαι κύριον τὸν μόνον φιλόν-
θρωπον.

Δόξα.

Δόξα.

Τ Α' ἐν κρυφῇ Χεῖρέ μου πεπρωμένα, μὴ φανερώ-
σης πταίσματα, τὰς ἐνεδρῶντας κατ' ἐμῶ,
καὶ τὴν πτωσὶν μου ζητῶντας ὡς ἀγαθὸς μεταίωσον,
καὶ σῶσον με τὸν δέσλον σου.

καὶ νυν.

Η Θαυμασὴν λογίαν κερκτημένη, νυν ἐπ' ἐμοὶ
θαυμάσωσον, τὰ σα ἐλέη καὶ οἰκτιρμὰς τὰς πλε-
σίς σου παρθένη, καὶ ἐκ παντοίων ῥύσαι με παγίδων
τῆ ὀφείας.

ὁ Ιερ. Αἰχμ.

Επὶ καὶ ἐπὶ. **Α**νπλαβῶ. **Τ**ῆς παναγίας ἀρχάντης.

Οπὶ ἡνιόχεται, καὶ δεδόξαται τὸ πάντημον, καὶ με-
γαλοπρεπὲς ὀνομάσῃ, τῷ πατρὶ. **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

ὁ χεῖρ. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Καὶ δισμα, ἡχ. δ'.

Τ ἡ θεοτόκω ἐκτενῶς νυν προσπέσωμεν, ἐν μετα-
νοίᾳ κερῶντες ἐκ βάθους ψυχῆς. δέσποιναι
βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σῶσον ἀπολ-
ύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποσρέψῃς
σοὺς δέλεις κενὸς, σὲ γὰρ καὶ μόνῳ ἐλπίδα κερκτήμεθα.

ὡδ. δ'.

Α Κήκοι ὁ θεοφίτης τὴν ἐλπίσιν σου κύριε καὶ ἐφο-
βήθη, κατενόησε τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστη, δόξα **τῇ**
δυνάμει σου, δόξα Χεῖρὶ τῇ συγκαταβάσει σου.

Τ Α' ῥήματά μου κύριε ἐνώπσαι, καὶ πρόσδεξαι τὸν
σεναγμὸν μου, καὶ τῇ σκέπῃ σου με σκέπασον τῇ

Ο

ἀγία,

ἁγία, ὅπως ἀκυρίδ' ὅς τοις ἐχθροῖς φθονεροῖς δέσπο-
τα γηήσωμαι.

Η Βασιλὶς ἐκκυρία τὸν βασιλέα κύριον αἰὲν δυσώ-
πει, ἀκυρεῖται πᾶσαν βέλησιν ἐναντίαν, κατ'
ἐμὲ τῷ δέλῃ σε, ἐσώζεσθαι με ἀβλαβῇ ἀκίνδυ-
νον.

Δόξα.

Πρὸς σέ με τὸν νομῶ ἀνάγω, πρὸς σέ με καὶ τὰ
ὄμματα καὶ τὴν καρδίαν, ἀνατείνω παντοδυνά-
με ὡς ἐρεθίστον, ῥῦσαι ἐκ παγίδων με, παντὸς θη-
ρώτῃ, ἐτὶ ἐνεδρσίοντος.

καὶ νυν.

Τὸν δυνατὸν ἐν ἰσχύει κυήσασα πανάμωμε τὸ
ἀδυνέες με, ἱκετεύω σε δυνάμωσον, ἐδολίας
ῥῦσαι δυναστείας με, ἀνθρώπων δεινῶν, ἐδαιμό-
νων ἀχραντε.

ἡδὴ.

Ανάτειλόν μοι κύρει τὸ φῶς τῆς προσευγμάτων
σε, ὅτι πρὸς σὲ χεῖρ τὸ Πνεῦμά με ὀρθοῖται
ἐὺ μνησέ, σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπρὸς σὲ κατέφυ-
γον τῆς ἐρήνης βασιλεῦ.

Εκ θλίψεως βοήθειαν ᾤσάχαι μοι φιλάνθρωπε,
ἐφθονερός τὸς ἐπεμβαίνοντας, καὶ θλίβοντάς
με μάτῳ, ἀδυνεῖς ἀπὸδείξον, ἐτῆς τέτων ῥῦσαι
με προσδοκίας ἀγαθῇ.

ΚΥβέρνησόν με δέσποινα πελάγει θαλαττίδοντα,
καὶ κοσμηκῶν σκανδάλων ἀχραντε, καὶ ῥῦσαι με
δαιμόνων ἐπιρρείας δόμα, πονηρῶν ἀνθρώπων τε
καὶ κινδυνῶν καὶ φθορῶν.

Δόξα.

Δόξα.

ΜΑταίωσον τὰς μάτλι με πειράζαν δοκιμάζον-
τας, Ἑ μὴ ποιήσης με ὀπίχαρμα ἀνθρώπων,
τῷ φθονέντων τλὴ δήμερίαν μου, ὁ εἰδώς με κύρει
Ἰησοῦ τὸ ἀδυνές. **Καὶ νυν.**

ΝΥκτὶ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σε παρθένη εἰς βοήθειαν
ὀπκηλῶμαι ὁ οἰκέτης, μὴ ἐξοδυνώσης, μὴ
δὲ καταιχυῶς με ἐκ τῆ προσδοκίας με, ἥνπερ κέ-
κτημαι εἰς σέ. **ὦδ' ἑ'.**

ΖΑ' λη με λογισμῷ καταλαβῶσα, εἰς βυθὸν ἀπέρ-
ριψεν ἀμέζων ἀμαρτημάτων, ἀλλὰ σὺ κυ-
βερῇ τα ἀγαθὰ προφθάσας δάξωσον, ὡς τὸν προ-
φήτῳ, Ἑ σῶσον με.

ΖΑ' λης με, καὶ κινδυνῶν, Ἑ σκανδάλων τῷ βίᾳ
δάξωσον, σκέπασόν με τῇ χειρὶ ἀοράτων ἐχ-
θρῶν, καὶ ὁρατῶν ἀδίκων ἐπιτηρίας, ἵνα ὑμῶς σε φι-
λάνθρωπε.

ΨΥχῆς με θεότοκε τὰς ὁδύας, καὶ πάθῃ τὴ σώ-
ματος ἰατρεύσον δυσωπῶσε, Ἑ τῇ σῇ μεσιτείᾳ
πρὸς Θεόν, παντὸς ἐπερχομένου πηρασμοῦ, κινδύ-
νῳ σωὼν σωτήριον.

Δόξα.

ΚΤέλει ὅτ' αἱ παῖδας ἐν καμίνῳ ἀβλαβεῖς ῥυσά-
μενΘ, καὶ μὲν τὸ δέλον σε ῥῦσαι ἀβλαβῇ ἀπὸ
πάσης πονηρᾶς βελῆς, Ἑ ἐπιτηρίας τῷ φθονερώς
ἐχθραίνοντων μοι.

Καὶ νῦν.

Τέτοκας ἑωρὶ φύσιν τ' ἐπερόντα, τὸν οὐκ ἐκέλευε
θεοζήτωρ παρθένε, τ' ψυχῇ με φυλάττει
ἀβλαβῇ, κινδύνων ἀοράτων ἐπερχομένων ἐκάστοτε.

Ὁ ἱερεὺς λέγει.

Εν ἔτι. **Α**ντιλαβεῖ. **Τ**ῆς παναγίας ἀρχάντα.

Σὺ γὰρ εἰ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐσὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπ. **Ε**ἰρήνη πᾶσι. **ὁ χρεὶς.**

Καὶ τὰ Πνεύματί σε.

Κοιτάκιον.

Προσασία ἀμαχε τῇ θλιβομένων, ἐπερμὴ ἀν-
τίληψις τῇ ἐπεσπρεχόντων ὅπῃ σοι, ἐκ τῇ κιν-
δύνων με λύτρωσαι, μὴ με παρίδῃς ἢ πάντων βοή-
θεια.

Ὁ οἶκος.

Δέξαι τὴν δέησιν ἡμῶν ὡς ἔπειτα τῷ κόσμῳ, ὡς
δάκρυα τῆς πόρνης, ἐπίσιν χαναναίας, ἐπὶ τῇ π-
λώνῃ σαναγμῶν, μετάνοιάν τε Πέτρα, ἐπὶ τῇ χῆρας τὰ
λεπτὰ ὁ σὸς Υἱὸς ἐδέξατο, ὡσαύτως παναγία θεό-
τυμφε δέξαι δυσωπῶντας, μὴ παρίδῃς, μὴ ἀπό-
σῃ πανύμνητε σὺς πιστὸς οἰκέτας, τὸν κείμενον καὶ με-
βορβόρω τῇ ἔργων με, ἐπὶ τοῖς χηρίζοι τῆς σῆς νῦν
βοηθείας ὀρέζον ἀγνὴ τὴν χεῖρα σε τῇ σωτηρίας, μὴ
με παρίδῃς ἢ πάντων βοήθεια.

ψαλμὸς.

Τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ μὴ προσκυνησάντες παῖδες
ἀβραμιαῖοι, ἐδοκιμάζοντο ὡς χρυσοὺς ἐν
χονδότηρίῳ, ἐν χαμίνῳ δὲ φλογὸς, ὡς ἐν θαλάμῳ
φωτεινῷ ἐχρόνον βοᾶντες, ἀλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῇ
πατέρει ἡμῶν.

Εν

ΕΝ βελαῖς ὁ φοβερός τὰ δαβέλια πάντα τὰ τ' ψυχῆς μου πρὸς σὲ κατ' ἄδυνον, τὰς κατ' ἐμὲ βελασμένους, μὴ ἐάσης ἀγαθὴ κακοποιῆσαι με ποτὲ, ἀλλ' ὅλον με λύτρωσαι τ' πρὸς δοκίμιας αὐτῶν βοῶντα, δόλομητος ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τῇ ψυχῇ μου τὴν πολλὰς ἐσκοπισμένῃ ἀπάταις, ἀγνὴ τῇ βίᾳ φώπσον δέομαι, ἢ φῶς τὸ θῆον ἀποτεκῆσαι, τὰς πειράσαι φθονεφῶς δοκιμάζοντας ἐχθρὰς, ἀπεράκτους ἀπέργασαι, ἵνα σῶσόν **μὴ** ἀγαθὴ τὸν πεποιθέτα εἰς σὲ.

Δόξα.

Τὰς ὁδούς σου ὁ Θεὸς ὡς ἀγαθὸς γνώρισόν μοι, ἵνα διδάξόν με Χριστὲ τὰς τείβας σου, ἵνα μὴ ἐάσης με πειραθῆναι ὑπὸ ἀνθρώπων, ἐκ δαιμόνων δυσμενῶν, ἀλλὰ τῇ σῇ σκέπῃ με κραταιοπάτη χειρὶ ἐκδυσωπῶ σε αἰ.

Καὶ νῦν.

Επὶ σὲ τὴν καθαράν, χεῖρας ἐκτείνω ῥυπῶτας, ἵνα **μὴ** σε κόρη σαφῶς τὸ δῶ λαγχρὸν, μὴ παρίδῃς τὴν δέησίν μου, ἀλλὰ τείχος ὀχυρὸν ἀπὸ πρὸς ὅπου δυσμενῶν, γῆμοι σὺ ἀρχαίτε, τ' πρὸς δοκίμιας αὐτῶν ἀπολυτρώσαι με.

ὡς. ἡ.

ΕΝ πρὸς φλογὸς παρίστανται, χερσὶν, σεραφίμ **κύριε**, ἵνα πᾶσα κτίσις ὕμνον ἀδεί σοι τερπνόν, ὕμνητε δόλογητε, λαοὶ φυλαὶ ἵνα γλαῖσαι, τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ως δέσωσας φιλάνθρωπε, τὸν πιστὸν σε Δαβὶδ πάντοτε, πειρατῶν ἐρχομένων ἐπ' αὐτὸν,

καὶ μὲ τὸν σὸν οἰκέτιον, τῶν ἐπισυμβαίνόντων, ὁξάρ-
πασον παγίδων αἰεὶ, ὅπως ὑμνολογῶ σε.

Τῆς κακίας ἀπεκύησας, ἀναιρέτιον ἀγνή κύριον,
ὄνπερ δυσώπει, ὡς γίόν σε Ὁ Θεόν, κακίας
με ἀνθρώπων, Ὁ βλάβης τῶν δαιμόνων, λυτρώσα-
σαι τὴν σὴν κραταιὰν, δοξολογεῖντα σκέπῃ.

*Εὐλογεῖν Πατέρα, γίον, καὶ ἅγιον Πνεῦμα
τὸν κύριον.*

Μανασὴν ποτὲ ὡς ἔσωσας, ἄεργέτα Χριστὲ δέσ-
μιον, κατειλημμένον, Ὁ βοήσαντα δερμαῖς,
καὶ μὲ τῇ προσδοκίᾳ, τῇ ἐχθραίνόντων σῶσον, καὶ
δείξον με τῇ τέττων ὁρμῇ, ἵνα ῥέεθρην βεῶσοι.

Καὶ νῦν.

ΗΨυχὴ με τέξαι μόπτῃ, βλαβεραῖς ἡδοναῖς
δέσποινᾳ, οἱ θλίβοντές με, ἐπληθύνθησαν
ἐχθροί, βοήθησόν μοι, αἰεὶ ἐκδυσωπῆσα.

Αἰνεῖν, εὐλογεῖν.

Βῖν πυρὶ φλογὸς παρίσανται, χερσὶν, σπλαγχνίμ.

Ὁ ἱερεὺς λέγει.

Σὲ τὸ θεοτόκον τὸ Μητέρα τῆς φωτὸς ἐν ὑμνοῖς μεγα-
λιόμην.

*Καὶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ Μεγαλιεύει. καὶ ἵπταται.
ὦδ. θ'.*

Οὗτις ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνάστης, Ὁ ἅγιον τὸ
ὄνομα αὐτοῦ, Ὁ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γῆρα, καὶ
γῆρα τοῖς φοβημένοις αὐτόν.

Ὁ π.

Ο ΤΙ Θεὸς ἐλέες, καὶ οἰκτιρῶν ὑπάρχεις Χριστέ, οἰκτείρησόν με μόνε ἀγαθὲ, καὶ παντοίων πειρασμῶν ἐπερχομένων φθονερός ῥῦσαι ἔσῳσόν με.

ΠΟΛΛΟὶ οἱ πολεμῶντες ἀπὸ ὑψους με δυσμενεῖς, πολλοὶ δὲ ἔν γῇ οἱ φθονερός ἐπεμβαίνοντες αἰεὶ τῇ ἀδυνείᾳ με, ὅς ὢν παρθένε ἔσῳσόν με.

Δόξα.

Ε Λήσόν με μόνε ἐλεήμων πᾶσαις σοι, ἔσθυσέ μοι χρεῶν ἀποκοπῶν, καὶ ἀνθρώπων βλαβεράν νῦν ἔξελε, κακοποιεῖν ὀπιζητῶντων με.

Καὶ νῦν.

Υ Μνά σε θεοτόκε, ὅρα σε γὰρ σώζομαι παντὸς ἐπερχομένη πειρασμῶν, καὶ βοῶ σοι εκτενῶς, τῇ ἀδυνείᾳ με γρηὺς ὅρα παντὸς βοηθός.

Μετὰ ταῦτα γυναιζόμοι πάντες λέγουσιν τῆς ὑμῶν τῆς θεοτόκε, ἥχη. πλ. δ'.

Τ Οὐ πολεμῶντά με ἐχθρὸν πολέμησον Λόγε, οὐ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός με Θεῶν τῶν πανοικτίρμωνι.

Α σμα μελωδῶντά με δέξαι, πτόχες τῇ ἐμῇ ταπεινώσει, ἔσρέωσον τῇ πίσει τῇ ἀγίᾳ, ὅπως ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας βοήσω πρὸς τὸν κύριον.

Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς δόλορητὸς εἶ, δι' ἧς τὰ ποιήματα δόλογεῖται, καὶ ὑψοῦνται, ἡμεῖς τὴν θεομήτορα μεγαλιώομεν.

Μεγαλιώομεν πάντες τὴν φιλανθρωπίαν σε κύριε

σωτήρ ἡμῶν, εἰς δόξαν τοῦ δέλων σε, καὶ σεφάνης τοῦ πιστῶν, ὁ μεγαλύνας τὴν Μητέρα τὴν τεκῆσαν σε.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Θεοῦ, χαῖρε πανάχραντε παρθένε ἀγνή, χαῖρε δέσποινα καὶ βασίλισσα τοῦ κόσμου, χαῖρε τείχος τῆς καταφυγῆς, καὶ σκέπη τοῦ γένους ἡμῶν.

Τὸ τοῦ σὺν δούλαρχίαν καταφύγομεν θεοτόκε, ταῖς ἡμῶν ἰκεσίαις μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη ἀγνή μόνη δολογημένη.

Ἡ ἐλπίς τοῦ ἀπηλπισμένων, ἡ ζωὴ τοῦ ἀπεγνωσμένων, ἡ ἀντήληψις πάντων εἰς σὲ πρὸς ἐρχόντων, ἀγία δέσποινα θεοτόκε τὴν βοήθειάν σε κατὰπεμψον ἡμῖν.

Σὲ δυσωπῶμεν ὡς Θεοῦ Μητέρα, δολογημένην πρὸς βίβω, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸ ξιστίον, Παναγία ξίας, Πάτερ ἡμῶν, ὅτι σὺ καὶ τὸ τρυφερόν.

Θεοτόκε ὁ κόσμος εἰς σὲ ἐλπίζει, καὶ πρὸς σὲ καταφύγει ἐν ταῖς ἀνάγκαις ἡμῶν.

Λιμένα σε ἀχέμασον, καὶ τείχος ἀπορρομήσαντων πεκνημένοι, τὰς ἐν ζάλῃ γὰρ σώζεις, ὅθεν ἐν ἀνάγκαις λύτρωσαι, καὶ τοῖς ἐν θλίψεσι γενῶν ὡδοναυθία, δέομεθα. **Θ**εοτόκε ὁ κόσμος εἰς σὲ ἐλπίζει. **ὡς ἔνω.**

Εἰπα ὁ ἱερεὺς.

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς καὶ τὸ μέγα ἔλεός σε, δέομεθά σε, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

ὁ χορὸς. Κύριε ἐλέησον, **Κ**ύριε ἐλέησον.

Τὸ πρὸς

Τ' πέρ τῷ Ἰλεον, δ' ἡμῶν, ἔ δ' ἀλάλακτον ἡμέσας
τὸν ἀγαθόν, ἔ φιλένθερπον Θεὸν ἡμῶν ὅπ' ταῖς
ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. **Κ** ὕριε ἐλέησον,
Κ ὕριε ἐλ.

Τ' πέρ τῶν περικοπιουσάντων, καὶ ἀφιερουσάντων, τῶν
δρακονέντων, καὶ ἐντειλαμένων ἡμῶν ἔχεσθαι ἰσχύος
αὐτῶν, δεηθῶμεν. **Κ** ὕριε ἐλ. **Κ** ὕριε ἐλ.

Τ' πέρ μνήμης, κοιμήσεως, καὶ μακαρίας ἀναπαύ-
σεως πάντων τῶν κεκοιμημένων χριστιανῶν, πατέρων,
ἔ ἀδελφῶν ἡμῶν ἃ ἐνθάδε, καὶ πανταχῶς καμένων,
κοιμήσεως, ἀνέσεως, καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως
αὐτῶν, δεηθῶμεν. **Κ** ὕριε ἐλ. **Κ** ὕριε ἐλ.

Ε' πάκυσσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάν-
των τῶν περὶ τῆς γῆς, ἔ τῶν ἐν θαλάσῃ μα-
κρᾷ, ἔ ῥῦσαι κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν μονὴν ἡμῶν ταύ-
την, ἔ πᾶσαν πόλιν, ἔ χώραν χριστιανῶν ἀπὸ ὀργῆς,
λοιμῶν, λιμῶν, σεισμῶν, καταποντισμῶν, πυρὸς, μα-
χαίρας, ὀπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἔ ἐμφυλίας πολέ-
μου, καὶ ἐπάκυσσον ἡμῶν, καὶ ἐλέησον.

ὁ χρεὼς. **Κ** ὕριε ἐλ. ιβ'.

Καὶ ὁ ἱερεὺς.

Ο' Τι ἐλεήμων, ἔ φιλένθερπε Θεὸς ὑπέρχεις,
ἔ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ
τῷ Υἱῷ, ἔ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νυν'.

Δ ὅξα σοι Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων
ἡμῶν ὅξα σοι.

ὁ χορὸς. Δόξα, Ἐ νυῶ, **Κ** ὑριε ἐλέησον, **Κ** ὑριε ἀλ-
γησον.

ὁ ἱερεὺς.

Ο Εὐαγγελιστὴ Ἐ ἐλεήμων Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς
Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναρχάντης αὐ-
τῆς Μητρὸς Θεωοίνης ἡμῶν Θεοτόκου, Ἐ ἀειπαρθένε
Μαρίας, Ἐ πάντων τῶν ἁγίων, προσδέξοιτο τὴν,
προσδύχῃ τῆς ὡδακλήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν,
ἡ δὲ χάρις τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν ἐν ἀφίσει ἁμαρ-
τιῶν σῶση, ἐλεήση, Ἐ διαφυλάξῃ πάντας ἡμᾶς,
ὡς ἀγαθὸς ἡ φιλάνθρωπος. **ὁ χορὸς.** Ἀ. μὲν.

✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΝ

Λ Ε Γ Ε Ι Ο Ὑ Ι Ε Ρ Ε Υ Σ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νυῶ. **Α.** μὲν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Βασιλεὺς
ἐράνιε.

Καὶ τὸ ξισπύμον, Παναγία ξίας, **Π**άτερ ἡμῶν
καὶ Οτι σε ἔξιν.

Δ ὅτε προκυήσωμεν τῇ βασιλ. **ὡς ἴσθας.**

Καὶ λέγεται τὸ Ε ἐλεήσον με ὁ Θεός, **καὶ μὴ ὅτι κανὼν**
τῆς ἁγίας. εἰδ' ἡκῆσι κανὼν. μὴ τὸ Δ ὅτε προκυ-
νήσωμεν, **λέγεται δὲ τὸ Μ** ἀγέλοι οἱ ἁμῶν.

Καὶ

Καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ ῥισπύμιον, Παναγία ῤιας, Πάτερ
ἡμῶν, καὶ τὰ παρόντα ῤοπάεμα.

Ελέησον ἡμᾶς κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀπορῶντες, ταύτῃ σοι τῷ ἱκεσίᾳ ὡς
δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοὶ περισφύρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ελέησον ἡμᾶς κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι σοὶ **Θ**
πεποίθαμεν. μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μὴ δὲ
μνησθῇς τῆς ἀνομίας ἡμῶν, ἀλλ' ὀπίβλεψον καὶ νυν
ὡς δούλου σου, ἔλυσεν ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐχθρῶν
ἡμῶν. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἔἴμεν λαός σου, πάντες
ἔργα χειρῶν σου, ἔστω ὄνομά σου ὀπικεκλήμεθα.

Τῆς δούλου σου τῷ πύλῳ, ἀνοιξὼν ἡμῖν δὲ-
λογημένη θεοτόκε. ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀσχή-
σωμεν, ῥυθείημεν διὰ σε τῆς ἐλπίσεως. σὺ γὰρ εἶ ἡ
σωτηρία τῶν ῥύων τῆς χριστιανῶν.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῆς ἐμῆς θεοτόκε πατισμάτων,
πρὸς σέ κατέφυγον ἀγνή, σωτηρίας διόμην. **Θ**
ὀπίσκειν τὴν ἀδινεῖσαν με ψυχῇ, καὶ πρέσβασε
τῷ ὑπὲρ σε καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναι μοι τῷ ἄφεισιν,
ὡς ἐώραξα δεινὰν, μόνη δολογημένη.

Παναγία θεοτόκε τὸν χρόνον τῆς ζωῆς με, μὴ
ἐγκαταλίπῃς με, ἀνδροπίνῃ περιστάσῃ μὴ κα-
ταπίεσθης με, ἀλλ' αὐτὴ ἀνπλασθῇ, καὶ ἐλέησόν
με.

Ηλπίς τῆς ἀπηλπισμένων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπεγνωσμέ-
νων, ἡ ἀντίληψις πάντων εἰς σέ προσρεχόντων,
ἀγία

ἀγία δέσποινα θεοτόκε , τὴν βοήθειάν σε κατὰ πέμ-
ψον ἡμῶν .

Τ Ἦν πάσαν ἐλπίδα με , εἰς σὲ ἀνατίθην , Μήτηρ
τῆ Θεῆς , φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σε .

Ὁ ἱερῶς .

Τ ἔκυρὲς διηδωμῶν . **Κ**ύρει ἐλέησον .

Εὐχὴ .

Ὁ Ἐν παντὶ καιρῷ , καὶ πάση ὥρᾳ ἐν ἑσθραῖ καὶ
ὅπῃ γῆς προσκυνέμεθα , καὶ δοξαζόμεθα
Χριστὸς ὁ Θεὸς , ὁ μακρόθυμος , ὁ πολυέλεος , ὁ πο-
λυδάσπαλαρχος , ὁ τὰς δικαίας ἀγαπῶν , ὁ τὰς
ἀμαρτωλὰς ἐλεῶν , ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν ,
διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν . αὐτὸς
κύρει πρὸς δεξίαν καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐν-
τολάς , καὶ ἰθὺσον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς
σε . Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον , τὰ σώματα ἀγνισον ,
τὰς λογισμὰς διόρθωσον , τὰς ἐννοίας χάριταρον , ὅ-
πως ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως , κακῶν , ὁδυνῆς .
Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σε ἀγγέλοις , ἵνα τῇ παρεμβο-
λῇ αὐτῶν φρενέμενοι , καὶ ὁδηγέμενοι , καταντήσω-
μεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως , καὶ εἰς τὴν ὁπίγνωσιν
τῆς ἀπεροσίτης σε δόξης . ὅτι ὁ λογιτὸς εἶ εἰς τὰς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων . **Α**μήν .

Τ Ἦν πρῶτον . **Ε**νδοξε θεοτόκε ἀειπάρθενε .

Δέσποτα Θεέ , Πάτερ . **Δ**όξα σοι Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς
ἡμῶν .

Δόξα ,

Δόξα, καὶ νῦν, καὶ ἀπέλυσίς.

Εὐπρότ' ἐκτενον, καὶ ἀκαταίχυντον ποιήσῃ κύ-
ριον ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν περιστάχυν τῆ μεσονυκ-
τίας ἡμῶν τῆς ἀμαρτωλῶν, καὶ δ' ἁγίῳ τῆς ἀγίων
Πατέρων ἡμῶν ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν σώσει, ἐλεήσει,
καὶ διαφυλάξῃ πάντας ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόαν-
θρωπος. **Α**μήν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

Λειτουργίαν ἐν τῇ μεγάλῃ μ'. μέχρι τῆς μεγάλης δ'.
τῆς ἁγίας ἑβδομάδος, χωρὶς τῶν Παρασκαδῶν,
Σαββάτων, Ἐκκλ. ἐσπέρας, Ἐ τῆς ἱερῆς
τῆς ἁγίων μ'. μαρτύρου, καὶ τῆ
Εὐαγγελισμοῦ.

Ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν.
ὁ χορ. **Α**μήν.

Τὸ τρισάγιον, Παναγία τριάς, Πάτερ ἡμῶν, καὶ
Ὅτι σὺ εἶ. **Δ**εῦτε προσκυνησάμενοι. **Μ**εῖσις.
Ψαλ. δ'.

Εν τῷ ὅπῃ ἡμεῖς με εἰσήκουσέ με ὁ Θεὸς ἡμῶν
τῆς δικαιοσύνης με.

Εν

Εν θλίψει ἐπλάτυνάς με, οἰκτείρητόν με, * καὶ
εἰσακέσων τῆς περιστάσεώς με.

Τίοι ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιοι; * ἵνα πῇ
ἀγαπᾶτε ματαιότητα, ἐζητᾶτε ψαύδος;

Καὶ γινώσκετε ὅτι ἐθαυμάσωσε κύριος τὸν ὅσιον αὐ-
τῆς, * οὐκ εἰσακέσεται με ἐν τῷ κενεαγένηαι με
πρὸς αὐτόν.

Οργίζεσθε, ἐμὴ ἀμαρτάνετε, * ἀλλ' ἐλάττωτε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν ὅτι ταῖς καίταις ὑμῶν κατακύνετε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, * καὶ ἐλπίζετε ὅτι
κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι, πῶς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; * ἐση-
μνώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τῆς περιστάσεώς σε κύριε. ***

Εδωκας ὀφροσπύλον εἰς τὴν καρδίαν μου, * ἀπὸ
καρπῶ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθη-
σαν.

Εν εἰρήνῃ ὅτι τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, ἐύπνώσω, *
ὅτι σὺ κύριε καταμόνας ἐπ' ἐλπίδι κατήκισάς με.

Ψαλ. 5.

Κτ' εἰ μὴ πρὸ θυμῶ σε ἐλέγξῃς με, * μὴδ' ἐν
τῇ ὀργῇ σε παιδίσκης με.

Ελέησόν με κύριε, ὅτι ἀδικησὺς εἰμι. ἴασαί με
κύριε, * ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, ἐν τῇ ψυχῇ μου ἐτα-
ράχθη σφόδρα, καὶ σὺ κύριε ἕως πότε;

Επίσπεφον κύριε, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου, * σῶσον
με ἐνεκεν τῆς ἐλέους σου.

Ὅτι

Οτι ἐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σε, * ἐν δὲ τῷ ἄδῃ τίς ὁμολογήσεται σοι.

Εκοπίασα ἐν τῷ συναγμῷ μου, λήσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, * ἐν δ' ἀκρυσί μου τὴν σρωμνὴν μου βρέξω.

Εταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, * ἐπαλαιώθη ἐν πάσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Απόσητε ἀπ' ἐμῆ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, * ὅτι εἰσήκουσε κύριος τὴν φωνὴν τῆς κλαυθμῆς μου.

Ηκουσε κύριος τῆς δεισιῶς μου, * κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

Α

Ψαλ. ιβ'.

Εως πότε ὁ κύριος ὀπιλήσῃ με εἰς τέλος, * ἕως πότε ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Εως τίνοις θήσομαι βελτὸς ἐν ψυχῇ μου, * ὁδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτὸς.

Εως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ, * ὅτι ὀπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου κύριε ὁ Θεός μου.

Κ

Μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου, ἴχυσά με πρὸς αὐτὸν. * οἱ θλιβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν λαλῶ.

Εγὼ

Εγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σε ἤλπισα, * ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ὅτι τῷ σωτηρίῳ σε.

Ασπασα τὸν κύριον τὸν ἐργαζομένον ἐν ἐμοί, * καὶ φάλατῷ ὀνόματι κυρίου τῷ ὑψίστῳ.

Δόξα, καὶ τιμὴ, ἀλλ. γ'. Δόξα σοι ὁ Θεὸς, αἰῶνες. Ψαλμὸς κδ'.

Πρὸς σὲ κύριε ἤρα τὴν ψυχὴν μου. **Ζήτησέν τὴν γ' ἄνθρωπος.**

Ψαλ. λ'.

Επί σοι ὦ κύριε ἤλπισα, μὴ καταίχυνθῇς ἐν τῇ αἰῶνα, * ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου ῥύσαι με, καὶ ἔξελθε με.

Κλίνον πρὸς με τὸ ὤς σου, τάχυνον τῷ ἐξελέσθαι με, * ἤκουστέ μοι εἰς Θεὸν ὑπακούσαντες, ἵνα εἰς οἶκόν καταφυγῇς τῷ σώσαι με.

Οτι κραταίωμά μου, ἵνα καταφυγῇ μου εἰς σὺν, ἵνα ἐνέκεν τῷ ὀνόματός σου ὁδηγήσῃς με, ἵνα διασώζῃς με.

Εξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἐκρυψάν μοι, * ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπακούσαντός μου.

Κύριε εἰς χεῖρας σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου, * ἐλυτρώσω με κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

Εμίσησας τὰς διαφυλάσσοντας * ματαιότητας διακρίσεις.

Εγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἤλπισα, * ἀγαλλιάσομαι, ἵνα διαφραδῇσόν μοι ὅτι τῷ ἐλέει σε.

Οτι ἐπέδωκας ὅτι τὴν ταπείνωσίν μου, ἵσωσας ἐκ τῆς ἀναγ-

ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου, * ἔξω ἐκ κλίσιας μου εἰς
χεῖρας ἐχθρῶν.

Ἐσησας ἐν ὄρεσι πόδας μου, * ἐλέησόν μου
κύριε ὅτι θλίβομαι.

Ἐπαράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, * ἡ ψυχὴ μου,
ἔῃ γαστήρ μου.

Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὁδῷ ἡ ζωὴ μου, * ἔτι μὲν ἐν
συναγμοῖς.

Ἡ δένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰχὺς μου, * ἔτι ὅσα μου
ἐπαράχθησαν.

Ἦν ἀρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγλήθην ὄνειδος, *
καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς
μου.

Οἱ θεωρῶντες με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμεῖ, * ἐπελήθην
ὡς εἰς νεκρὸς ἀπὸ καρδίας, ἐγλήθην ὡς εἰς σκῆμα
ἀπολωλὸς.

Ὅτι ἤκουσα φῶνον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν, *
ἐν ταῖς ὀπισθοναχθήναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμὲ, τὸ λαβεῖν
τὴν ψυχὴν μου ἐβλάσαντο.

Ἐγὼ δὲ ὅτι σοὶ κύριε ἤλπισα, * εἶπα σὺ εἶ ὁ Θεὸς
μου, ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κληροῖ μου.

Ῥῦσαι με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, ἔκ τῃς καταδιω-
κόντων με, * ὁπίσθαι τὸ πρόσωπόν σου ὅτι τὸν δέ-
λον σου, σῶσον με ἐν τῇ ἐλέει σου.

Κύριε μὴ καταχυνθῇν, ὅτι ἐπικαλεσάμην σε, *
αἰχυνθῇσαν ἀσεβεῖς, ἔκ καταχθῆναι εἰς αἶδ'.

Αλαλα γληθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια * τὰ λαλῶντα
κὺ τὴ δικαίαν ἀνομίαν, ἐν ἑσθηφανία, καὶ ἐξεδί-
νώσῃ.

Ως πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σε κύριε, ἥς ἔκρυ-
ψας τοῖς φοβούμενοις σε, * ἐξηργάσω τοῖς ἐλπίζου-
σιν ὅτι σε, ἐάντιον τῷ ὕμνῳ τῷ ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτὸς ἐν ἀποκρύφῳ τῷ περὶ σὺ σε
ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων, * σκεπάσῃς αὐτὸς ἐν σκηνῇ
σε ἀπὸ ἀνηλογίας γλωσσῶν.

Εὐλογητὸς κύριε, ὅτι ἐθαυμάσωσε * τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

Εγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, * ἀπερρίμαί ἀπὸ
περὶ σὺ τῷ ὀφθαλμῷ σου.

Διὰ τὸ εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, * ἐν
τῷ κεραιγεῖναι με πρὸς σέ.

Αγαπήσατε τὸν κύριον πάντες οἱ ὅσοι αὐτὸς, * ὅτι
ἐληθείας ἐκζητεῖ κύριε, ἔανταποδίδωσι τοῖς
πείρασιν ποιῶσιν ἑσθηφανίαν.

Ανδρίζεσθε, ἔκραταίεσθε ἡ καρδία ὑμῶν, * πέν-
τες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον.

Ψαλ. 136.

Ὁ καταδικῶν ἐν βοηθείᾳ. Ζήτησὶς τοῦ 136. ὁ 136.

Καὶ μὴ τὸ Δόξα ἐν νύκτι, ἀλλ. ἐκ γ. ἔ. Δόξα σου.

ὁ Θεὸς, λέγονται ταῦτα ἡ σάββα.

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, γινώτε ἔθνη, καὶ ἡπιάσθε. **Ὅτι** μεθ'
ἡμῶν ὁ Θεὸς, ἐκ β'.

Εἶπα-

Εἰπακέσατε ἕως ἔχάτε τῇ γῆς . ὅτι μὴ .

Ἰσχυρότερος ἢ τῆς αἰῶνος . ὅτι μὴ .

Εἰ ἂν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, ἔτι πάλιν ἡττηθήσεσθε . ὅτι μὴ .

Καὶ ἢν ἂν βελλῶ βελεύσησθε, δακρυεράσθ' κύριον .

ὅτι μὴ .

Καὶ λόγον, ὃν εἰς λαλήσητε, ἐμὴ ἐμμείνη ἐν ὑμῖν .

ὅτι μὴ .

Τὸν δὲ φόβον ἡμῶν ἐμὴ φοβηθῶμεν, ἐδὲ μὴ ταρα-

χθῶμεν .

ὅτι μὴ .

Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἡμῶν ἀγάσωμεν, ἔτι αὐτὸς ἔσται

ἡμῶν φόβος .

ὅτι μὴ .

Καὶ εἰς ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς ὦ, ἔσται μοι εἰς ἀγιασμόν .

ὅτι μὴ .

Καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι δι'

αὐτοῦ .

ὅτι μὴ .

Ἰδὲ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός . ὅτι μὴ .

Ὁ λαὸς ὁ πορεύμενος ἐν σκοτὶ εἶδε φῶς μέγα .

ὅτι μὴ .

Οἱ καὶ τοῖς ἐν τῇ γῇ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμ-

ψει ἐφ' ἡμᾶς .

ὅτι μὴ .

Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν .

ὅτι μὴ .

Ὁ υἱὸς ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τῇ ὥμῳ αὐτοῦ .

ὅτι μὴ .

Καὶ τῇ εἰρήνῃ αὐτοῦ ἔκ' ἐστὶν ὅριον .

ὅτι μὴ .

Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βελῆς ἄγγελος .

ὅτι μὴ .

Θαυμασὸς σύμβελος .

ὅτι μὴ .

Θεὸς ἰχυρὸς , ἐξουσιαστὴς , ἀρχῶν εἰρήνης .

ὅτι μὴ .

Πατὴρ τῶ μέλλοντος αἰῶνος , ἀμὲν .

ὅτι μὴ .

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς , γνώτε ἔθνη , καὶ ἠτιᾶσθε .

ὅτι μὴ .

ἡμῶν ὁ Θεός . ἐκ γ' .

Καὶ εὐχὴ τὰ παρόντα τρία ἑορτάζει .

Τὴν ἡμέραν δελθῶν , **Ε**χαριστῶ σοι κύριε , τὴν
ἐσπέραν αἰτῆμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρτητον ,
ᾧ δάχρυ μοι σωτὴρ , καὶ σῶσον με . **Δοξα .**

Τὴν ἡμέραν παρελθῶν , δοξολογῶ σε δέσποτα , τὴν
ἐσπέραν αἰτῆμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλισον , ᾧ δά-
χρυ μοι σωτὴρ , **Ε** σῶσον με . **καὶ νῦν .**

Τὴν ἡμέραν δευτέρας , ὑμνολογῶ σε ἄγιε , τὴν ἐσπέραν
αἰτῆμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβελον , ᾧ δάχρυ μοι
σωτὴρ , καὶ σῶσον με .

Καὶ ἀμείψας .

Η' Ἀσώματῳ φύσις τὰ χερυβίμ , ἀσιγήτοις σε
ὑμνοῖς δοξολογεῖ .

Εξαπτερυγα ζῶα τὰ σερραφίμ , ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς
σε ὑψοῦσι .

Τῶν ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στρατιὰ , ἱεραγίοις σε ᾄσμα-
σιν ᾠοῦμεν .

Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις ὁ ὢν Πατὴρ , καὶ σὺ ἀναρ-
χον ἔχεις τὸν σὸν Υἱόν .

Καὶ ἰσότημον φέρον Πνεῦμα ζωῆς , τῆς Τριάδος
δεικνύεις τὸ ἀμερὲς .

Πανα-

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεῷ, οἱ τῷ Λόγῳ αὐτόπται,
 ὧς ὑπουργοί.

Προφητῶν καὶ Μαρτύρων πάντες χοροί, ὡς ἀθάνατον
 ἔχοντες τὸ ζῶν.

Τπὲρ πάντων πρεσβύσατε ἐκτενῶς, ὅτι πάντες
 ὑπάρχοντες ἐν δεινοῖς.

Γνα πλάνης ῥυθέντες τῷ πονηρῷ, τῷ Ἀγγέλων βοή-
 σωμεν τὴν ὁδὸν.

Αἱ με, **Α**ἱ με, **Α**ἱ με, **Τ**ρισά με κύριε, ἐλέησον, ὧς
 σῶσον ἡμᾶς.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. ὡς εἰς τὸ τέλος τῆς θ'. ὥρας.
 μετὰ δὲ τὸ Πιστεύω λέγονται αὐτοί.

Αἱ λιτανείαι τῶν ἁγίων.

Παναγία δέσποινα Θεοτόκε, **Π**ρέσβυτε ὡς
 ἡμῶν τῷ ἁμαρτωλῶν, ἐκ β'.

Πᾶσαι αἱ ἐξ ἁγίων δυνάμεις, **Π**ρεσβύσατε ὡς
 ἡμῶν τῷ ἁμαρτωλῶν.

Αἱ με Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, **Π**ρεσβ.

Αἱ με Γαβριὴλ ἀρχαγγέλε, **Π**ρεσβ.

Ο χορὸς τῶν ἁγίων ἀγγέλων. ὧς ἀρχαγγέλων, **Π**ρεσ-
 βύσατε ὡς ἡμῶν τῷ ἁμαρτωλῶν.

Αἱ με Ἰωάννη προφήτα, καὶ παρόδρομε, **Π**ρεσβύ-
 τε ὡς ἡμῶν τῷ ἁμαρτωλῶν.

Ο χορὸς τῶν ἁγίων προφητῶν, **Π**ρεσβύσατε.

Αἱ με Πέτρε Ἀπόστολε, **Π**ρεσβ.

Αἱ με Παῦλε Ἀπόστολε, **Π**ρεσβ.

- Ἀγίε Ἰωάννη Ἀπόστολε, πρίσβ.
 Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Εὐαγγελιστῶν, πρίσ-
 βύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.
 Ἀγίε Στέφανε πρωτομάρτυς καὶ πρωτοδύναμις, πρίσ-
 βύει ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.
 Ἅγιοι Τεσσαράκοντα μάρτυρες, πρίσβύσατε.
 Ἅγιοι Παρτελεήμων καὶ Ἐρμόλας, πρίσβύσατε
 ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.
 Ἀγίε Ἀδριανέ, πρίσβ.
 Ἀγίε Πεγκόπτε, πρίσβ.
 Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων καὶ μεγαλομαρτύ-
 ρων, πρίσβύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.
 Ἀγίε Νικόλας Ἀρχιεπίσκοπε, πρίσβύει.
 Ἀγίε πατὴρ ἡμῶν Βασίλειε ὑψανοφάντωρ, πρίσβ.
 Ἀγίε Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρίσβ.
 Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν, πρίσβύσατε.
 Ὅσι πατὴρ ἡμῶν Σάββα, πρίσβύει.
 Ὅσι πατὴρ ἡμῶν Βενέδικτε, πρίσβ.
 Ὅσι πατὴρ ἡμῶν Ὀνέφριε, πρίσβ.
 Ὅσι πατὴρ ἡμῶν Νεΐλε, πρίσβ.
 Ὅσι πατὴρ ἡμῶν Βαρδολομαῖε, πρίσβ.
 Ὁ χορὸς τῶν ὁσίων καὶ ἀσκητῶν, πρίσβύσατε.
 Ἁγία Θέκλα παρθενομάρτυς, πρίσβύει.
 Ἁγία Μαρίνα μεγαλομάρτυς, πρίσβ.
 Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων παρθενομαρτύρων γυναικῶν τῶν
 Χριστῶν. πρίσβύσατε.
Ἁγία

Ἀγία Μακρίνα,

οἰσβόλι.

Ἀγία Μαρία Μαγδαληνή,

οἰσβόλι.

Ἀγία Ναταλία,

οἰσβ.

Ὁ χρεὸς τῷ ἁγίων Γυναικῶν,

οἰσβόσατε.

Καὶ πάντες οἱ Ἅγιοι,

οἰσβόσατε.

Ἡ ἀήττητος, ἡ ἀκατάληπτος, καὶ θεία δύναμις τῆς τιμῆς ἡ ζωοποιεῖς σαυρῆς, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τὰς ἁμαρτωλὰς. **κα β'.**

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς. **δισ'.**

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰπα τὸ ξιστόμον, Δόξα καὶ νυν, Παντογία ξιας,

Πάτερ ἡμῶν, καὶ ὅτι σὺ ὄνεις, καὶ αἰμίσω

λέγοντα ταῦτα τὰ ξοπ. ἡχ. πλ. δ'.

Τὼν ἀσθενῶν ἐχθρὸν με τὸ αὐπνον ὀπίστασαι κύριε, καὶ τῆς ἀθλίας σαρκὸς με τὸ ἄλθρον ἐγνώσθι πλάσας με. Διὸ εἰς χεῖρας σε ὠδυνάσσωμαι τὸ πνῶμα με, σκέπασόν με πτέρυξί τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον. **Καὶ** τὰς νοεράς ὀφθαλμούς με φώτισον ἐν τῇ ξυφῇ τῷ θείων λόγων σε, καὶ διέγειρόν με ἐν πατρὶ ὁδῷ τῷ πρὸς σὴν δόξολογίαν, ὡς μόνον ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα.

Ως φοβερά ἡ κρείσις σε κύριε, τῷ ἀγγέλων παρισταμένων, τῷ ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῷ βίβλων ἀνεφωγμένων, τῷ ἔργων ἐρδυνωμένων, τῷ λο-

232 **ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.**

μισμῶν ἐξεταζομένων . Ποῖα κρείσσις ἔσται ἐν ἐμοὶ πρὸ
συλληφθέντι ἐν ἁμαρτίαις ; τίς με τὴν φλόγα κα-
ταςβέσσει ; τίς με τὸ σκότος , καταλάμψει ; εἰμὴ σὺ
κύριε ἐλεήσεις με ὡς φιλόανθρωπος .

Καὶ νυν̃ .

Τὴν ἀκαταίχυντον θεοτόκε ἐλπίδα σε ἔχων σω-
θήσομαι , τὴν προσασίαν σε κερκτιμένῃ πανά-
χραντε ἔφοβηθήσομαι . Καταδιώξω τὰς ἐχθράς μου ,
ἐξοπώσομαι αὐτὰς , μόνῳ ἀμπεχόμενῃ , ὡς θώ-
ρα καὶ τὴν σκέπην σε , ἐπὶ παντοδύναμον βοήθειάν
σε . Καθικελεύων βοῶ σοι , δέσποινά σῶσον με ταῖς
πρεσβείαις σε , ἐκ ἀνάσπασόν με ἐκ ζοφώδους ὑπνους
πρὸς σὴν δόξολογίαν , δυνάμει τῇ ἐκ σε σαρκωθέν-
τος ἢ τῇ Θεῷ .

Εἰπε Κύριε ἐλέησον ν' . καὶ ἡς τὸ τέλος ὁ ἱερεὺς
λέγει , Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς .
καὶ τὸν ψαλμὸν , Ε'λέησόν με ὁ Θεός . καὶ τὸν κανόνα
τῆς Παρακλητ. καὶ τελευτᾷ ὡς περ ἐν τῇ μικρᾷ ἀπο-
δείπνῳ σὺν τοῖς κδ' . Κύριε ἐλέησον . Ἀντὶ δὲ τῆς εἰχ-
τῆς τιμωτέραν , λέγει ὁ Θεὸς οἰκτειρήσῃ ἡμᾶς .
ὁ γ' . ἦτα Δόξα σοι Ἰησοῦ Χριστέ , καὶ ἡ ἀπόλυσις .

Επὶ πρόσδεκτον καὶ ἀκαταίχυντον ποιήσῃ κύριος ὁ
Θεὸς ἡμῶν τὴν προσδεχὴν τῇ μεγάλῃ ἀποδείπνῃ
ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν , ἐκ δὲ χαῖς τῶν ἁγίων πατέρων
ἡμῶν ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν σῶσῃ , ἐλεήσῃ , καὶ δεφυ-
λάξῃ πάντα ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος .

ΑΝΤΙ-

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΞΕΛΛΗΝΙΣΘΕΝΤΑ,

Λειτουργία εἰς τὸ τέλος τῆ ὀρθρῆς, τῆ ἰαπωνίῃ, καὶ
τῆ ἀποδείπνῃ, ἢ τῆ μεσονυκτίῃ καθ' ἡμέραν,
ἢ τῇ τάξιν αὐτῆν.

Ἀντίφωνον λειτουργικὸν ἀπὸ τῆς ἰαπωνίῃς τῆ σαββ.
πρὸς τὸ κυρ. α'. τῆς μ'. τῆ Χειρῆ ἡγόνων,
μέχρι τῆς Ὑπαπαντῆς τῆ κυρίῃ,
καὶ ἀκλήτως.

Σ Εμὴ Σωτῆρος ἡμέτερα, διέξοδος εἶσα
Οὐλύμποιο πόλη, ἅλως ἄστρον, σῶζε πεσόντα
Δῆμον, ἀνίστασθ' ἱέρημον, τὸν σὸν ἡμετέρη,
Θαμβέσης φύσεως, ἄγιον πετοκῦα. μενεσσα
Παρθένος, ὡς παρὶν, ὅπως αὐτῆς, Γαβριὴλ ἀπὸ
γλώσσης

Κεῖνο λαβῆσα τὸ χαῖρε, ἀμώτωλός ἐλεήσεως.

τίχ. **Α**γγελος Κυρίῃς ἀγγελίσσα τῇ Μαρίᾳ.

ἀπόκρ. **Κ**αὶ συνέλαβεν ἐκ Πνεύματος ἁγίου.

Εὐζώμεθα.

Τὴν χάριν σε δέομεθα κύριε, ταῖς ἡμῶν δε-
ροίαις ἐγχαύσον, ὅπως οἱ, τῆ ἀγγελία ἀαγγε-
λίζοντες, Χριστὸς τῇ Ὑε σε τῇ ἐνοστάγκωσιν ἐγνω-
σέτες,

κότες, δὲ τῇ πάθῃς, καὶ τῇ σαυρῇ αὐτῆς πρὸς τὴν
τῇ ἀναστασεως δόξαν ἀναχθῶμεν, δὲ τῇ αὐτῇ Χριστῷ
τῇ κυρίῳ ἡμῶν. ἀπὸ κρισις. Ἀ' μὲν.

Ἀπὸ δὲ τῆς α'. ἐστέρας τῇ τῇ Χριστῷ γυνήσεως
λειτουργίαι οἱ παρόντες εἰς χ. μὴ τῇ εὐχῇ.

εὐχ. Μετὰ τόκον, παρθένε, ἀμόλυτος δέμιντας.
ἀπὸ κρισις Θεογονήτρια πρέσβυς ὑμῶν.

Εὐξώμεθα.

Θεὸς, ὁ τῆς αἰωνίᾳ σωτηρίας τῇ τῆς μακαρίας
Μαρίας εὐφώρῳ παρθενίᾳ τῷ ἀνδρὶ εὐπείᾳ γένε
γένε ποριτάμενος, ὡς δὲ εὐχ, δέόμεθα, ἅπας αὐτὴν
ὑμῶν μεσιτεύειν νοήσωμεν, δι' ἧς ἡξιώθημεν,
τὸν τῆς ζωῆς αὐτεργὸν ὑποδέξαται, τὸν κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱόν σου. Ἀ' μὲν.

Μετὰ τὴν Ὑπαπαντήν, ἦγεν ἐν τῷ τέλει τῇ
ἀποδείξει τῇ ἡμέρας ἐκείνης, μέχρι τῇ δ'.
τῇ μεγάλῃς ἐβδομάδῃ, Ἀντίφωνον.

Θ' Τριων ἀναστα χαῖρε,
Δέσποινά ἀγγέλων γήθει.

Χαῖρε ῥίζα, χαῖρε πύλη,

Εὐχ. ἧς τέταλκε φῶς κόσμῳ.

Χαῖρε ἐνδοξε Παρθένε,

Εὐχ. ἀπάσαις εὐειδῆς.

Οὐλε ὡς πάνυ καλλίστη,

Δι' ἡμᾶς τε Χριστὸν ἐκδυσώπει.

εὐχ. Ἀξιώσόν με ἐπαινεῖν σε Παρθένε Ἱερά.

ἀπὸ-

ἄποκρ. Δός μοι δύναμιν καὶ τῷ ἐχθρῷ σε.

Ἐυζώμεθα.

Παράσχῃ ἐλεήμων Θεὲ τῇ ἡμετέρᾳ παθρότητι
προσώσῃαν, ἵνα τὴν τῆς ἁγίας Θεοτόκου μνήμην
τελευτῶντες, τῇ αὐτῆς ἐντεύξεως βοηθείᾳ ἀπὸ τῶν
ἡμετέρων ἀνομημάτων ἐξαναστῶμεν, διὰ τοῦ αὐτοῦ
Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀπὸ τοῦ ἀποδείκνυται μὲν μάλιστ' ἐν τῇ
σεβαστίᾳ τοῦ σαββάτου καὶ τῇ Πεντηκοστῇ,
λέγεται τὸ παρὸν Ἀντίφωνον.

ΑΎνασσα τῶν ἐργῶν ἀφραίνε. ἀλληλεῖα.

Ὅτι δὴ ἠξίωσαι βασιλεύειν, ἀλληλεῖα.

Ἐξάνεση, καθὼς εἶπεν, ἀλληλεῖα.

Εὐχεσθε ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Θεῷ. ἀλληλεῖα.

τίχ. Χαῖρε, Ὁ ἀφραίνε παρθένε Μαρία. ἀλλ.

ἄποκρ. Ὅτι ἐξάνεση ὁ Κύριος ἀληθῶς, ἀλληλεῖα.

Ἐυζώμεθα.

Ο Θεὸς, ὁ διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ υἱοῦ σου τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἀφραῖναι ἀδο-
κήσας, ᾤδῳ χάριτος, δόμειθα, διὰ τῆς αὐτῆς ὑπερείρας
παρθένης Μαρίας τὰς τῶν αἰώνων λαβεῖν χάριτος βίαν,
διὰ τοῦ αὐτοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀπὸ

Ἀπὸ τῆς φερότης ἱατρίας τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων
πάντων, μέχρι τῆς ἰωδινῆς τῆς σαββάτου τῆς
τρισαρακοστῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ γυνήσεως,
τὸ παρὲν λέγεται Ἀντίφωνον.

Χ Αἶρε δέσποινα, μήτερ ἐλέες, ζωὴ, γλυκύτης,
ἐλπίς ἡμῶν χαῖρε, πρὸς σὲ βοάμεν οἱ τοῦ Εὐα-
γγελίου παῖδες. Πρὸς σὲ ἀτενίζομεν, σενάζοντες,
καὶ θρηνῶντες ἐν τῇ δὲ τῇ τῆς κλαυθμῶν τοῦ κοιλάδι.
Ἄγε δὴ συλήγορε ἡμῶν, ὅτε εὐσπλάγχυνες σε ὁφ-
θαλμοὺς ἐφ' ἡμᾶς ἐπίσρεψον, καὶ Ἰησοῦν τὸν εὐλογη-
μέμον καρπὸν τῆς κοιλίας σε, μετὰ τὴν ὑπερολίαν ταύτῃ
ἡμῖν ἀνάδειξον. ὦ ἐπιεικὴς, ὦ εὐσπλαγχνε, ὦ ἡδεῖα
Παρθένε Μαρία.

ὁχ. Εὐχε ὑπὲρ ἡμῶν ἁγία Θεοτοκότης.

ἀπόκρ. Ὁ πᾶς ἀξιοθώμεν τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Χριστοῦ.

Εὐξώμεθα.

Παντοκράτορ αἰδίδε Θεέ, ὁ τῆς ἐνδοξῆς παρθενο-
μήτορος Μαρίας σῶματε τοῦ ψυχῶν, ὡς ἐπα-
ξιον τοῦ Τιᾶ σε κατασκήνωμα γνέσθαι, συνεργείᾳ τῆς
ἁγίας Πνεύματος παρετοιμάσας, ὡς ἄρα, ἵνα ἡς τῇ
μνήμῃ χαίρομεν, ταύτης τῇ εὐσπλάγχυν μεσιτείᾳ
ἀπὸ τῆς ὀπτικῆς δεινῶν, καὶ τῆς αἰωνίᾳ θανάτου
ῥυθώμεν, διὰ τῆς αὐτῆς Χειρὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἀντιφώνου λέγεται αἶ.

ὁχ. Ἀγαπήτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινεσατε
αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

ἀπὸ.

ἀπόκρι. Ὅτι ἐκράταιώθη τὸ ἔλεος αὐτῆς ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τῆς κυρίας μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα Πατρὶ, Ὁ μὲν.

Τῇ παναγίᾳ καὶ ἀδιαρέτῳ Τριάδι, τῇ τῆς σωρο-
θέντος κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀνθρωπότητι,
τῇ ὑγίον τῆς παμμακαρίστου, ἐνδοξοτάτης, καὶ
ἀσπαρθένης Μαρίας ἀδελφωθαρσίᾳ, τῇ τε ἀπάσῃ τῇ
ἀγίων ὁμηγύρει, εἴη ὡς ἀπάσης τῆς κτίσεως αἰνέ-
αῖδι καὶ, πμὴ, κράτος, δόξα. Ἡμῖν τε ἀφεις πάν-
των τῶν πλημμελημάτων εἰς ἀπείρους αἰῶνας τῷ αἰ-
ῶνων. **Ἀμὲν.**

ἴχ. Μακάρια τὰ ἀσπλάγχνα καὶ παρθένα Μαρίας,
τὰ βασάσαντα τὸν Υἱὸν τῆς αἰωνίας πατρὸς.

ἀπόκρ. Καὶ μακάριοι οἱ μαστοὶ οἱ δηλάσαντες Χρι-
στὸν τὸν κύριον.

**Τέλος τῆς ἑσπολογίᾳς Ἀκολουθίας,
καὶ τῆς παλαιᾶς Ὑποτύπωσης.**

ἡ. (X) ο. γη.

Εἰς τὸν ἐν ἀγίοις Πατέρα ἡμῶν

ΜΕΓΑΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Λιγόμενοι τῇδ' καὶ τῇ Κυρ. μὴ τὸ ἀπόδειπνον.

Ἀδεται ὁ Ψαλμὸς σὺν τῷ ἀλλ. καὶ ἑκάστου εἶχον.

Ἀλληλεῖα.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβέμενος τὸν κύριον, * ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσῃ σφόδρα. Ἀλλ.

Δωατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, * ἡ γυνὴ αὐτοῦ δόξων ἀλογηθήσεται. Ἀλληλ.

Δόξα καὶ πλεῖτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, * ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνι. Ἀλληλ.

Ἐξανάτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς ἀδελφοῖς, ἐλεήμων, ἐοικπέρμων, ἐσχηματισμένος. * χρῖστος ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων, ἐκισχῶν. Ἀλλ.

Οἰκονομήσῃ τὰς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει, * ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐσταλθήσεται. Ἀλλ.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, * ἀπὸ ἀκοῆς πονηρίας ἐφοβηθήσεται. *** ὁ γ.

Εὐτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον, ἐσκήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, * ἐμὴ φοβηθῇ ἕως ἐξουσίας ἐπὶ τὰς ἐχθρὰς αὐτοῦ. Ἀλλ.

Εὐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, * ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνι. Ἀλληλ.

Τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ, * ἀμαρτωλὸς ὀψεται, καὶ ὀργισθήσεται. Ἀλλ.

Τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ βρύξει ἐκτενήσεται, * ὅτι θυμία ἀμρ-

ἁμαρτωλῶν ἀπολείται. **Ἀλλ.** Δόξα Πατρί, καὶ
 Υἱῷ. **Νῦν** Ἐσσι.

τίχ. Εὐχεσθῶμεν ἡμεῖς ὅσιε Πατὴρ ἡμεῖς Βασίλειε.

ἀποκρ. Ὅπως ἀξιωθῶμεν τῇ ἐπαγγελίῳ τῆς Χρυσῆς.

Εὐξώμεθα.

Ο Θεὸς ὁ μέγας ὢν ἐν μεγάλοις, Ἐτὶ σὸν ὁμολο-
 γητὴν, Ἐτὶ ἱεράρχην Βασίλειον ἐν ἁκρῷ ἀγνώ-
 στω, καὶ κορυφῇ σοφίας καθεδρύνσας, ὡδὸν ἄγαν,
δέομεθα, ἵνα ταῖς ὁσέτε Πατρὸς διδασκαλίαις, καὶ
ἀρχαῖς ὡδὸν καλεσθέντες, τῇ σῇ μεγαλωσίῃ λό-
 γοις, Ἐργοῖς ἀρετῆς τῶμεν, δεῖ Χρυσῆ τῆ κυεῖ
 ἡμεῖς. **Ἀμὲν.** **καὶ αἰνές.**

Τὸν ἐξαγοφάντορα τῆς Χρυσῆς, μύσῃν τῆ δεσπό-
 τε, τὸν φωστῆρα τὸν φαινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας,
 Ἐ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν, πάν-
 τε, ὑμνήσωμεν.

Ρῆ' περ ὀπιγνώσεως θεϊκῆς, θεῶν μυσηίων,
 ἀποκάλυψις ἐναργής, σοφίας τὸ ὕψος, νομδὸς
διογνωσίας, πρῶτος διδασκαλίας σε, πάτερ Βασίλειε.

Χαίρετις Καισαρέων καθεστητῶν, χαίρετις Καππα-
 δόκων, ὁ διδάσκαλος Ἐ ποιμὴν, χαίρετις ἐκ-
 κλησίας, ἐδραῖωμα Ἐ σύλος, Βασίλειε ξισμέκαρ,
 ἐξαγοφάντωρ Χρυσῆς.

τίχ. Ἡγάπησεν αὐτὸν ὁ κύριος, καὶ ἐκόσμησεν
 αὐτὸν.

ἀποκρ. Στολὴν δόξης ἐνέδυσεν αὐτὸν.

Εὐξώμεθα.

Εὐξώμεθα.

Εἰσάκουσον δέομεθα κύριε **τῇ** δέήσειν ἡμῶν, αἷς ἐν
τῇ μνήμῃ τῇ σε ὁμολογητῇ, ἐρανοφάντορος, ὁ
 Ἰεράρχης Πατὴρ ἡμῶν Βασιλεὺς πρεσβέροισιν, ὅσις
 εὐκόπως ὑπηρετεῖν σοι κατηξιώθη. ὅτι αὐτὸς κατορθω-
 μάτων πρεσβύοντων, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας ἡμῶν
 λύτρωσαι, διὰ τῇ αὐτῷ Χριστῷ τῇ. **Ἀμήν.**

Μνημότυποι τῶν κοιμημένων πατέρων ὁ ἀδελφῶν
 ἡμῶν ποιήσαντες ὅτι τῇ τῇ αὐτῶν μὲν τὸ ὑπόδεικνον,
 ὁ τῇ αἰνῇ τῇ μεγάλῃ Βασιλείᾳ τῇ **Δ.** τῇ ἑβδόμῃ.
 Ἐκ βαθέων ἐκέκ. **ψαλ. κβ'. φύλ. 164.**

Ο Βυθῶ σοφίας φιλοφρόνως τὰ πάντα οἰκονο-
 μῶν, ὁ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε **Δη-**
 μιουργῇ, ἀνάπαυσον κύριε τὰς ψυχὰς τῇ δέλων σε.
 ἐν σοὶ γὰρ τῇ ἐλπίδι ἀνέθεντο τῇ ποιητῇ, ὁ πλάσῃ,
 ὁ Θεὸς ἡμῶν. **Δόξα, ὁ νῦν.**

Σὲ καὶ τείχεος καὶ λιμένας ἔχομεν, καὶ πρέσβιν δ-
 ωρὸς δέσποτον πρὸς ὃν ἔτσκες Θεὸν, θεοτόκε
 ἀνύμφευτε, τῇ πιστῶν ἡ σωτηρία. **Δόξα σοι. Δόξα,**
καὶ νῦν.

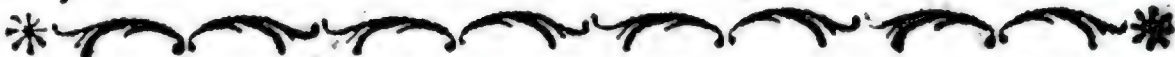
Ο τῶν πιστῶν πάντων κτίσης, καὶ λυτρώτης Θεός,
 ταῖς τῇ σὼν θεραπεύοντων, ὁ θεραπευαίνων
 ψυχῆς ἀφαισιν ἀπαστῶν τῇ ἁμαρτιῶν πλάσῃ, ὅπως
 τῇ σὴς ἀσπασχίας, ἣν διὰ παντὸς ἐπεθύμησαν,
 ὁ πρεσβέροις ἰκεσίαις ἐπιτύχωσι, ὅς ζῆς καὶ βασι-
 λείης εἰς τὰς αἰῶνας τῇ αἰώνιον. **Ἀμήν.**

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ , ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

ΔΑΒΙΔ

Συν' τοῖς Ἐυαγγελίοις ἑνδεκά τοῖς Ἑω-
θινοῖς , Συνήθως ἐν ταῖς Κυριακαῖς
ἀναγνωσκομένοις τῷ ἑνιαυτῷ.

Δ Ι Η Γ Η Σ Ι Σ

*Περὶ ἀπίσσης τῆς περὶ τῆς Ψαλμείας
συχλογίας, καὶ δξανομῆς.*

Επειδὴ τῇ νέᾳ δξατάξει τῆς παναγιωτάτης πατρὸς
ἡμετέρας *Βενεδικτῆς, πάσης ἐκ δεικνύσας ἀκροῦ*
ἀρχαίῳ Πάτρι Ρώμης, συμπληρῶσαι δὲ ὅλον καὶ
τέλειον τὸ Ψαλτήριον, ἔσω μὲν τῆς μεγάλης Τεσσα-
ρακοστῆς εἰς ἐκάστῳ ἐβδομάδα, ἔξω δὲ τῆς αὐτῆς
Τεσσαρακοστῆς ἐκ δυνάστεως ἐβδομάδας, ἔδοξα εὐθετῶς,
οὐδὲν ἐκ τὸν πεντήκοντα Ψαλμοὺς δξανέμεν, ὡς ἐν-
θάδε τάξεσσι.

Καταλειμμένων ὡς ὅτιν ἐπάλαι τῶν Ψαλ-
μῶν τῶν καθημερινῶν Ωρῶν, ἐκ τῶν λοιπῶν
Ψαλμῶν γινεσθαι δὲ καθίσματα δώδεκα, καὶ μι-
κρὰς συχλογίας δέκα, ἢ μικρὰ δέκα καθίσματα,
τελέμενα εἰς τὸ ἐν Δόξα καὶ νῦν, ἵνα ὁπτιήδιος, καὶ
ῥαδιὰ γήνηται ἡ τῆς Ψαλμείας ἐκπλήρωσις. Τὸ
πρῶτον ἐν καθίσματι, δις δὲ κατέχον τὸ Δόξα καὶ νῦν,
ὡς ἔθος, ἀναγνώσκεται ἡ ὅλη, ἢ εἰς τὸ Δόξα ἐν,
καὶ τὸ Τυπικόν, ὅψις ἑσπέρας τῆς Σαββάτης. Τὸ δω-
δέκατον, ὃ ὅτι τὸ Μακάριοι οἱ ἀμωμοί, (ἐν μέσῳ
τυχόν τῶν μικρῶν Συχλογιῶν), οἰκτιρὼν ὅτι τῆς πενή-
θης ἐωδιῆς λιτῆς τῆς σαββάτης. Τα λοιπὰ καθίσμα-
τα, καὶ μικρὰς Συχλογίας συνάπτεσθαι καὶ ταῖς λι-
ταῖς

ταῖς τῇ πέντε ἡμέρῳ τῇ ἐβδομάδι , ἀπὸ τῆς β. ἕως τῆς ὠδρασκιδῆς κατεκλείστω , τῇ ποιαύτῃ δξα-
νομῇ . Ἔστω μὲν τῇ μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς , ἐν ταῖς
ῤηθείσας πέντε λιταῖς , καθ' ἑκάστῃ ἡμέραν ἀνα-
γινώσκοντα εἰς τὸν ὁρθρον καθίσματα δύο , & δύο
Σπυχολογία μικρὰ εἰς τὴν ὥραν τρίτῃ , καὶ τὸ
Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν τῇ σαββάτῳ . Καὶ σὺν τοῖς
Ψαλμοῖς τῇ καθημερινῶν Ὁρῶν , τελείως εἰς μίαν
ἐβδομάδα ἐκπληρᾶται τὸ προσαχθὲν Ψαλτήριον .

Ἐξω δὲ τῆς αὐτῆς μεγ. μ'. καὶ χωρὶς τῆς κατὰ
ἀπὸ τῆς Πάχα ἕως τῆς Πεντηκοστῆς , (ὅπερ δξαφο-
ρος ὅστιν ἡ ἀκολουθία) δξαγόμενται εἰς ἐβδομά-
δας δύο , τὰ τῆς Ψαλτηρίας τῆς μιᾶς ἐβδομάδι
τῆς μεγ. μ'. Καὶ καθ' ἑκάστῃ ἐνιαύσιον λιτῶν , γί-
νεται , εἰς τὸν ὁρθρον καθίσματα ἓν , ἐν ἰδίᾳ τῇ ἡμέρᾳ
τεθειμένον , καὶ ὁμοίως , σπυχολογία μικρὰ μία εἰς
τὴν ὥραν τρίτῃ , καὶ τὸ Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν τῇ
σαββάτῳ . Καὶ ὅσα σὺν τοῖς καθημερινοῖς τῇ ὥρῳ
Ψαλμοῖς , τὸ Ψαλτήριον ἐκτελεῖται ὅλον ἐν δυσὶ
ταῖς ἐβδομασίῳ .

Τεθειμένα δὲ εἰσὶν καθίσματα δύο , καὶ
δύο Σπυχολογία μικρὰ καθ' ἑκάστῃ ἡμέραν τῇ ῤητῶν
πέντε λιτῶν . Ἐξω μὲν τῇ μεγ. μ'. ἀναγινώσκειν δεῖ
τὸ πρῶτον , ἢ δεύτερον καθίσμα , ὥς τε τὸ πρῶτον
ἢ δεύτεραν Σπυχολογίαν μικρὰν τῇ γ'. ὥρας , καθὼς
ἂν ἐντυγχάνεται ὁ ἦχος τῇ ἐβδομάδος , καὶ τὸ Ψαλτή-

ειον δηλοῖ καθ' ἐκάστω αὐτῶν ἀρχὴν . Καὶ ταύτῃ
τῇ τάξιν κατ' ἤχον, τηρεῖται ὁμοίως πρὸς τὴν πρώτην,
ἢ δεύτεραν Δόξαν καὶ νῦν ἐν ταῖς καθίσμασι ὅψις ἑσπέρας
τῆς σαββάτης, ὅταν ὅλον εἰς λεκτέον, ἐν ποὶ τοῖς τῆ
ἐνιαυτῆς καθεστῇς καὶ τὸ τυπικόν .

Καὶ δὲ εἰς ἀναγνώσκοντες ἐν τοῖς καθίσμασι
ὅσον πρὶν τεθειμένους, καὶ λεγομένους Ψαλμούς ἐν
ἐκάστῃ τῇ ὥρᾳ, ὅμως σίζομεν αὐτοὺς εἰς τὸ ὕψος τῆς
Ψαλμῶν, ἵνα τέλειον γινώσκται τὸ Ψαλτήριον, καὶ εὐ-
κρίτως εὐρέσθαι διευκρινῶνται οἱ Ψαλμοὶ, καὶ τὴν Θέ-
λησιν, καὶ ἀνάγκην .

Προσέτι, ἐν τοῖς Ψαλμοῖς σημειῶνται πνὲς σίχοι,
ποτὲ μὲν ταῖς σαυραῖς, ποτὲ δὲ τοῖς ἐν τῷ τέλει ἀσερέι-
σιν, εἰς χρείαν τῆς ψαλλόντων . Τὸ τῆς σαυρᾶς σημεῖον,
ὅσον σίχης δηλοῖ, τὰς λεγομένους ἐν τοῖς τῆς μεγ. μ'.
ἀναγνώσμασιν . Τὸ ἕχατον δὲ σημείων τῆς ἀσε-
ρείσκων διακινύει τὰς ἄλλας σίχας, ἢ σίχον, εἰς ἄδαν
ἐκφώνως δὲ, ἐν ταῖς τυχεύουσιν τῆς ἐορτῶν ἀκολου-
θίας ὅλας τῆς ἐνιαυτῆς .

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΛΕΓΟΜΕΝΟΝ ΟΥΤΕ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Όταν δὲ, τῷ κυρίῳ, ἐπείξεται ὅλον τὸ καθίσμα,
 συζητήσονται ἀκολουθῶντες ψαλμοὶ ὡς
 τῷ Δόξακαὶνῳ, ἐν τοῖς ἡμέραις,

Α'. Γ'. ΠΑ.Α'. ΒΑΡ'.

Ψαλ. α'. ι.

Αἰνέει **Θ** ἀνὴρ ², ὃς ἐκ ἐπορεύθη **†**
 ἐν βελῇ ἀσεβῶν, * **Ε** ἐν ὁδῷ ἀμάρ-
 των ἐκ ἔστη, καὶ ὅπῃ κατέδρα-
 λειμῶν ἐκ ἐκείθισεν.

Αλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, * καὶ
 ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας, **Ε** νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον, ὡς αἱ τὰς
 διεξόδους τῶν ὑδάτων, * ὁ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει **Ε**
 καρπὸν αὐτοῦ.

Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ ἐκ ἀπορρύησεται, * καὶ πάντα
 ὅσα αὐτὸ ποιῇ, κατὰ τοὺς νόμους αὐτοῦ.

Οὐχ ἔπος οἱ ἀσεβεῖς, ἔχ' ἔπος, * **Α**λλ' ἢ ὡς αἱ
 ῥεῖς, ὃν ἐκείπῃ ὁ ἄνεμος ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς γῆς.

Διὰ τὸ ἐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, * ἐδὲ
 ἀμάρτανλοι ἐν βελῇ δικαίων.

Οπ' ἰγνώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, * **Ε** ὁδὸς **†**
 ἀσεβῶν ἀπολείται.

ΜΟΤΟΥ ΤΑΛ. ΒΥΒΛ. ΕΞΕΛ.

Ι Να τί² ἐφρύαξαν ἔθνη, * καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν ἥ-
πενά;

Παρίστησαν εἰ Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συ-
νήχθησαν ὅτι τὸ αὐτὸ, * καὶ τῷ Κυρίῳ, καὶ καὶ τῷ
Χριστῷ αὐτοῦ. ***

Διαρρήξω μὲν τὰ δεσμούς αὐτῶν, * ἔτι ἀπορρίψω μὲν
ἀφ' ἡμῶν τὸ ζυγὸν αὐτῶν.

Ο καὶ τοικῶν ἐν ἐρανοῖς ἐκκλησεται αὐτὰς, * καὶ
ὁ Κύριος ἐκμυκτηρεῖ αὐτάς.

Τότε λαλήσῃ πρὸς αὐτάς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, * καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ τρεῖς αὐτάς.

Εγὼ δὲ κατεσάθην Βασιλεῖς ὑπὸ αὐτῶν ἐπὶ Σιών, ὄρος
τὸ ἅγιον αὐτοῦ, * διαγγέλλων τὸ πόταγμα Κυρίου.

Κύριος εἶπε πρὸς με, * ὅς με εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον
γεγένηκά σε. ***

Αἵτησάμην παρ' ἐμοῦ, ἔτι δώσω σοι ἔθνη ἢ κληρονομίαν
σε, * καὶ ἔτι κατὰ χεσὶν σε τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτάς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, * ὡς σκῆλη
κεραμέως σπυτεῖς αὐτάς.

Καὶ νυνὶ βασιλεῖς σιώετε, * παύσθητε πάντες οἱ
κείμενοι ἐπὶ τῇ γῇ.

Δεξάσασθε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, * καὶ ἀγαλ-
λιάσθε αὐτῷ ἐν φόρῳ.

Δεῖξατε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, * καὶ
ἀπολείψῃ ἐξ ὁδοῦ δικαίας.

Ὁταν

Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχ' ὁ θυμὸς αὐτῶν, * μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῶν.

Ψαλ. γ'. 3.

Κ Ὑρίε, τί ἐπληθύνθησαν. *λίλικται ἡς τὸν ὄρθ.*
φυλ. 2. Ψαλ. δ'. 4.

Ε Ν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με. *λίλικται εἰς τὸ μαγ. ἀπόδ' απν.* φύλ. 221. *ἔξω δὲ τῇ μεγ. μ'. λέγεται ἐνθάδε.* Δ ὅξα ἐνυῶ. *Ἄλλ. ἀλλ. ἀλλ. Δ ὅξα σοὶ ὁ Θεὸς γ'.* Ψαλ. ε'. 5.

Τ Ἀ ῥήματά μου ἐνώπσω Κύριε. *λίλικτ. τῇ α'.*
ὦρ. φύλ. 119.

Ὅταν ε' λεί. ὅλον τὸ κράτισμα, ἀκολουθεῖτε εἰ ψαλμοὶ ἕως τῆ Δ ὅξα ἐνυῶ συζηλοῦνται ἐν τοῖς ἤχοις,

Β'. Δ'. ΠΑ. Β'. ΠΑ. Δ.

Ψαλ. ς'. 6.

Κ Ὑρίε, μὴ τῷ θυμῷ σε. *λίλικτ. ἡς τὸ μαγ. ἀπόδ'. φύλ. 222.* *ἔξω δὲ τῆς μεγ. μ'. λέγεται ἐνθάδε.* Ψαλ. ζ'. 7.

Κ Ὑρίε ὁ Θεὸς μου ὅτι σοὶ ἤλπισα, * ² σωσόν *
με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, ἔρῃσά με. *
Μ ἥποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, * μὴ ὅντος

λυξομῆς, μὴ δὲ σώζοντος.

Κ Ὑρίε ὁ Θεὸς μου εἰ ἐποίησα τῷτο, * εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν
χερσὶ μου.

Ε ἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδέσσι μοι κακὰ, *
ἀποπέσοιμι ἅρα ἀπὸ τῆς ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαί ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, καὶ κατα-
λάβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, * καὶ
τὴν δόξαν μου εἰς χροῦ κατασκηνώσαι.

Ἀνέστη δὲ Κύριε ἐν ὀργῇ σου, * ὑψώθητι ἐν τοῖς πε-
ρασι τῆς ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθη Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὀροσάγματι, ὡς
ἐνετείλω, * καὶ σωαγωγὴ λαῶν κυκλώσῃ σε.

Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπέσρεψον, * Κύριε κρι-
νῆς λαός.

Ῥιγῖνόν μοι Κύριε καὶ τὴν δικαιοσύνην μου, * καὶ καὶ τὴν
ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

Συντελεσθήτω δὴ πονηρία αἰῶντων λαῶν, καὶ κατὰ δυ-
ναεὶς δίκαιον, * ἐτάζων καρδίας, καὶ νεφρὸς ὁ Θεὸς
δικαίως.

Ἡ βοήθεια μου ὡς ἀπὸ Θεοῦ, * τὸ σῶζόντος τὰς δι-
θείς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ μακρόθυ-
μος, * καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῇτε, τὸ ῥομφαίαν αὐτὸς σιλωσῇ, *
τὸ τόξον αὐτὸς ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῇ ἡτοίμασε σκῆπη θανάτου, * τὰ βέλη
αὐτῶν τοῖς κακομητοῖς ἐξεργάσασθαι.

Ἰδοὺ ὡδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, * καὶ ἔτε-
μεν ἀνομίαν.

Ἀκούον ὠρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν, * καὶ ἐμπεσεί-
ται εἰς βόθρον, ὃν ἐργάσατο.

Επιστρέψ' ὁ πόντος αὐτὸ εἰς κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ ὅτι
κορυφὴν αὐτῆς ἡ ἀδικία αὐτῆς κατεβήσεται.

Εὐλογησάμεν τὴν Κυρίαν καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐ-
τῆς ἐν ψαλμῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τῷ ὑψίστῳ.

5. 8.

Κ Τριε ὁ Κύριος ἡμῶν, * ὡς θαυμαστὸν τὸ ✠
ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Ὅτι ἐπίβη ἡ μεγάλη πόρις σου ὕψους ἔραν. ✠

Ε* σώματος νηπίων, καὶ θηλαζόντων κατηρέσω αἶ-
νον * ἔνκα τ' ἐχθρὸν σε, τ' καταλύσαι ἐχθρὸν, καὶ
ἐκδικητήν. * * *

Ὅτι ὄψομαι τὰς ἐρανεῖς ἔργα τῆς δακτύλων σ'ε
σελήνῃ, ἢ ἀστέρας, αἱ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί βρην ἄνθρωπος, ὅτι μιμήσκη αὐτῆς; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ὀπισκέπη αὐτόν;

Η λείψωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, ὁδῶν, **κ**
 τιμῇ ἐσεφάνωσας αὐτ̃, * **κ** κατέστησας αὐτὸν **ἐπ** τὰ
 ἔργα τ̃ χερσὶν σου.

¶ ἅντα ὑπέταξας ὑποχάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, * ὡρ-
βαστα, καὶ βόας ἀπάσας, ἐγὶ δὲ, καὶ τὰ κτήνη τῆς
περίεσ.

Τὰ πετεινὰ τῆς ἐρανῆς, καὶ τὰς ἰχθύας τῆς θαλάσσης,
τὰ λαποδρόμια τρεῖς θαλασσῶν.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, * ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Δόξα. καὶ νυν. Ἀλληλ. γ.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

ΤΗΣ Β' ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ.

Ἐν τῇ μεγάλῃ μ'. ὅπου γίνονται καθίσματα δύο,

Ἐξω δὲ τῆς μεγ. μ'. καθίσματα ἑνὸς,

λεξιόμενον ἐν πῦρ ἡχοῖς

Α'. Γ'. ΠΛ.Α'. ΒΑΡ'.

Ψαλ. θ'. 9.

Εξομολογήσομαι σοι, Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἡ
 μου, * διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σε.

Εὐφρανθήσομαι, * ἢ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοὶ, * ἡ
 ψαλὰ τῷ ὀνόματί σε, Ὕψιστε.

Εν τῷ ἀποσραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπί-
 σω, * ἀδενήσεις, καὶ ἀπολωῦνται ἀπὸ προσώπου
 σε.

Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου, καὶ τὴν δικίω μου, *
 ἐκείδισας ὅτι θεόν ἐκείνων τὴν δικαίαν σου.

Επετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπόλετο ὁ ἀσεβὴς, * τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ ἐξήλεψας εἰς τὸ αἶψα, ἢ εἰς τὸ αἶψα τὸ
 αἶψον.

Τὸ ἐχθρὸν ἐξέλιπον ἀνδρομπαῖαν εἰς τέλος, * ἢ πό-
 λεις καθεύδουσες.

Από-

Α πόλετο τὸ μνημόπυον αὐτῷ **μὴ** ἦχος, * καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει.

Η τοίμασεν ἐν κρείσσῃ τὸ θρόνον αὐτῷ, * καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὸ οἶκος μέλι ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαὸς ἐν δ' οὐδυνῇ.

Κ αὐτὸς ἐλάττω το Κύριος καταφυγὴ τῷ πέννι, * βοηθὸς ἐν δικαίαις, ἐν θλίψεσι.

Κ αὐτὸς ἐλπίσαςαν ὅτι οἱ γνώσκοντες τὸ ὄνομα σου, * ὅτι ἐκ ἐγκατέλιπες τὸς ἐκζητῶντας σε Κύριε.

Ψ ἀλάτε τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικῶντι ἐν Σιών, * ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ὀπιτηδύματα αὐτοῦ.

Ο τι ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη, * ἐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων.

Ε λήσόν με Κύριε, * ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου.

Ο ὑψών με ἐκ τῶν πυλῶν τῷ θανάτῳ, * ὅπως ἀναγαγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

Α γαλλιασόμειθα ὅτι τῷ σωτηρίῳ σου, * ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ, ἣ ἐποίησαν.

Ε ν παγίδι ταύτῃ, ἣ ἐκρυψαν, * συνελήφθη ὁ πᾶς αὐτῶν.

Γινώσκειται Κύριος κείμενα ποιών, * ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χερῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἀμάρτωλος.

Α ποσραφήτωσαν οἱ ἀμάρτωλοι εἰς τὸν ἄδιν, * πάντα τὰ ἔθνη τὰ ὀπιλανθανόμενα τῷ Θεῷ.

Ὅτι

Οτι ἐκ εἰς τέλος ὁ πληθήσεται ὁ πτωχός, * ἡ ἐπι-
μονὴ τῶν πενήτων ἐκ ἀπολείται εἰς τέλος.

Ανάστηθι Κύριε, μὴ κραταιέσθω ἄνθρωπος, * κρι-
θήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.

Κατάσπασον Κύριε νομοθέτῳ ἐπ' αὐτὸς, * γνώτω-
σαν ἔθνη, ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν.

Γὰ τί, Κύριε, ἀφένῃς μακρόθεν, * ὑπεροχᾶς ἡ
δικαίαις, ἐν θλίψεσιν;

Εν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι ἡ ἀσεβῆ, ἐμπυρίζετ' ὁ πτω-
χός, * συλλαμβάνονται ἐν διαβελίσις, οἷς δια-
λογίζονται.

Οτι ἐπαίνεῖται ὁ ἀμάρτωλός ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς
ψυχῆς αὐτῆς, * καὶ ὁ ἀδικῶν δόλογεῖται.

Παροξύνει τὸν Κύριον ὁ ἀμάρτωλός, * καὶ τὸ πλήθος
τῆς ὀργῆς αὐτοῦ ἐκ ἐκζητήσεως.

Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ, * βεβηλῶνται αἱ ὁδοὶ
αὐτοῦ ἐν παντὶ κακῷ.

Ανταναιρῶνται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, *
πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσῃ.

Εγυνεᾶς εἰς γυναῖκα ἄνδρα κακῷ.

Οὗ ἀρχῆς τὸ σῶμα αὐτοῦ γέμει, καὶ πικρίας, καὶ
δύλες, * ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπη, καὶ
πόνος.

Εκχάθεται ἐν ἐνέδρᾳ μὲν πλεσίων, * ἐν ἀποκρύφῳ
τῷ ἀποκτεῖναι ἀθῶον.

Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς εἰς τὸ πένητά ἀποβλέπεσιν, * ἔνε-
δρῶει ἐν ἀποκρύφῳ, ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτῆς.

Ἐνεδρῶει τῇ ἀρπάσῃ πτωχόν, * ἀρπάσῃ πτωχόν ἐν
τῷ ἐλκύσῃ αὐτόν.

Ἐν τῇ παγίδι αὐτῆς ἀπεινώσῃ αὐτόν, * κύψει, καὶ πε-
σεῖται ἐν τῷ αὐτόν κατακυρεῦσαι τῷ πενήτῳ.

Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτῆς, ὅπιλέλησθαι ὁ Θεός, *
ἀπέσρεψε τὸ πρόσωπον αὐτῆς, τῇ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.

Αἰάσθητι Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, *
μὴ ὀπλάσῃ τῷ πενήτῳ σου εἰς τέλος.

Ἐνεκεν τίνος παρεόργισεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν; * εἶπε
γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτῆς, ἐκ ἐκζητήσῃ.

Βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον, καὶ θυμὸν κατανοεῖς, * τῇ
ὡδραδῆναι αὐτόν εἰς χεῖράς σου.

Σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός, * ὀρφανὸς σὺ ἦσθα
βοηθός.

Σύντριψον τὸ βραχίονα τῇ ἀμώρτωλῃ, ἡ πονηρῇ, *
ζητηθήσεται ἡ ἀμώρπια αὐτῆς, ἡ ἐκ μὴ δύρεθῇ.

Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, * εἰς τὸν αἰῶνα τῇ
αἰῶνι, * ἀπολείψει ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτῆς.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῷ πενήτῳ εἰσήκσας Κύριε, * τῇ
ἐτοιμασίᾳ τῆς καρδίας αὐτῶν προσέχε τὸ ἔξ σου.

Ἦναι ὀρφανῶ, ἡ ταπεινῇ, * ἵνα μὴ παροῖ ἢ ἐπὶ τῇ
μεγαλαυχεῖν ἀνθρώπου ὅτι τῆς γῆς.

Ψαλ. ι'. ΙΟ.

Επὶ² τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ ἡ
 μου, * μεταναστεύει ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς σπεθίδον;

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἀμάρτωλοι ἐνέτειναν τόξον, * ἠτοίμασαν
 βέλη εἰς φάρεξιν, τῷ κατὰ τόξευσιν ἐν σκοτεινῇ
 ὁδῷ ἐυθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὅτι αὖ σὺ κατηγτίσας, αὐτοὶ καθεῖλον, * ὁ δὲ δίκαιος
 τί ἐποίησε;

Κύριε ἐν ναφ' ἀγίῳ αὐτῷ, * Κύριε ἐν ἐραυνῷ
 ὁ θρόνός σου αὐτῷ.

Ὁ ὀφθαλμοὶ αὐτῷ εἰς τὸν πένητα ἐπιβλέψεις, * τὰ
 βλέφαρά αὐτῷ ὀξετάζει ὁδὸν ὑμῶν πᾶν ἀνθρώπων.

Κύριος ὀξετάζει τὸν δίκαιον, καὶ τὸν ἀσεβῆ, * ὁ δὲ ἀγα-
 πῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἐαυτοῦ ψυχὴν.

Επιβρέζει ἐπὶ ἀμάρτωλούς παγίδας, * πῦρ, ὁ θεῖος,
 ὁ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερὶς τῶν ποταμῶν αὐτῶν.

Ὅτι δίκαιός σου Κύριε, ὁ δικαιοσύνης ἡγάπη-
 σεν, * ἐνδύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτῷ.

Ψαλ. ια'. ΙΙ.

Σωσόν με Κύριε², ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁ σῖτος, * ἡ
 ὅτι ὠλιγόδησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῆς ὑμῶν πᾶν
 ἀνθρώπων.

Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, *
 χεῖλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε κακόν.

Εξολοθρεύσας Κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια, *
 γλῶσσαν μεγαλορρήμονα.

Τὸς

Τὸς ἁπόντας, τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλιωδῶς,
τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῖν ὄσι, * πῶς ἡμῶν Κύριος ὄσιν;
Ενεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, ὃ τὸ σεναῖμ
τῶν παυήτων, * νυνὶ ἀναστήτωμαι, λέγει Κύριος.

Θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, * παρρησιάζομαι ἐν αὐτῷ.

Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγὰ, * ἀργύριον **πυρρο-**
μόν, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἐπαπλασίως.

Σὺ Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς, ὃ διατηρήσεις ἡμᾶς *
ἀπὸ τῆς γυναικὸς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύκλω οἱ ἀσεβεῖς περιπατεῖσι, * καὶ τὸ ὕψος
ἐπολυώρησας ὄν ὑπὲς τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα αἰνῶν. **Α**λλ. ἀλλ. ἀλλ. **Δ**όξα σοὶ ὁ Θεός γ.

Ψαλ. 137. 12.

Εὼς τότε Κύριε, ἐπιλήσημε. **λέγεται** ἡς τὸ **μεγ.**
ἀπόδ. φύλ. 223. **ἔξω δὲ** τῆς **μεγ.** μ'. **λέγεται**

ἐν θείῳ. **Ψαλ.** 137. 13.

Εἶπεν, ἄφρον ἐν καρδίᾳ αὐτῷ, * ἐκ' ἐστὶ
Θεός.

Διεφθάρησαν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ὀπιτηδύμα-
σιν, * ἐκ' ἐστὶ ποίων χρηστότητα.

Κύριος, ὅτι τὸ ἔρανε διέκυψεν ἐπὶ ὄν ὑπὲς τῶν ἀν-
θρώπων, * τὸ ἰδεῖν εἰ ἐστὶ σωτὴρ, ἢ ἐκζητῶν τὸ Θεόν.

Πάντες, ὅξεκλιναν ἡμᾶς ἠχρηώθησαν, * ἐκ' ἐστὶ
ποίων χρηστότητα, καὶ ἐστὶν ἕως ἐνός.

Τάφος ἀνέωχμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις
αὐτῶν ἐδολίσσαν, * ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.

Ων τὸ σῶμα ἀεὶς, καὶ πικρίας γέμει, * ὅξαις δι-
πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα.

Συώτριμμα, ἡ θάλασσα ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, *
ἡ ὁδὸν εἰρήνης ἐκ ἔγνωσαν, ἐκ ἐστὶ φόβου Θεοῦ ἀπέ-
ναντι τῷ ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, *
οἱ ἐδίοντες τὸν λαόν με ἐν βροφῇ ἄρτα;

Τφόβον, ἥ ἐκ κυ φόβου.

Οτι Κύριος ἐν **ῥυαῖ** διγάων, βεβλήω πτωχεῖ κατὰ
ρυαῖτε, * ὁ δὲ Κύριος ἐλπίς αὐτῷ ὅτι.

Τίς δώσῃ ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τῇ Ἰσραήλ; * ἐν
τῷ ὀπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τῇ λαῷ αὐ-
τῇ, * **ἀγαλλιάσεται** Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήσεται
Ἰσραήλ.

Ψαλ. 14.

Κτίρει τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί
σε; * ἢ τίς κἀτασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίᾳ σε;

Πορεύμεθα ἄμωμοι, * καὶ ἐργαζόμενος δι-
καμοσύνη.

Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτῷ, * ὃς ἐκ ἐδόλω-
σεν ἐν γλώσσῃ αὐτῷ.

Καὶ ἐκ ἐπαίησε τῷ πλησίον αὐτῷ κακόν, * καὶ ὄνει-
δισμὸν ἐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἐχθίσι αὐτῷ.

Εξεδίνωται ἐνώπιον αὐτῷ πονηρόμενος, * τὰς δὲ
φοβερούς τὸν Κύριον δοξάζει. ***

Ο ὁμύων

Ο ὁμύων τὰ πλησίον αὐτῶν, καὶ ἐκ ἀδελφῶν, τὸ ἀργύριον αὐτῶν ἐκ ἔδωκεν ὅπῃ τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπὶ ἀδελφείοις ἐκ ἔλαβεν.

Ο ποιῶν ταῦτα, ἔσχαλαθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.
 Ψαλ. 16. 15.

Φτλαζόν με, Κύριε, ὅπῃ ὅπῃ σοὶ ἤλπισα,
 εἶπα τὰ Κυρίῳ, Κύριός μου εἶ σὺ, ὅπῃ τῇ ἀγα-
θῶν μου ἔχρειαν ἔχης.

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῇ, ἐθαυμάσωσιν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτῆς ἐν αὐτοῖς. ***

Επληθύνθησαν αἱ ἀδελφαὶ αὐτῶν, μὴ ταῦτα ἐπα-
χυσαν.

Ο μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμά-
των, ἔδὲ μὴ μνησθῶ τὸ ὄνομά των αὐτῶν διὰ χι-
λέων μου.

Κύριε, μεῖς τῆς κληρονομίας μου, καὶ τῆς ποτιρείας μου, σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστὴν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.

Σχοινία ἐπέπεσέ μοι ἐν τοῖς κρατίσις μου,
 ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοι ὄσιν.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸ συνεπίσαντά με,
 ἐπὶ τῇ δὲ ἕως νυκτὸς ἐπαύδωσάν με οἱ νεφροί μου.

Προσώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός,
 ὅπῃ ἐκ δεξιῶν μου ὄσιν, ἵνα μὴ σαλεύω.

Διὰ τὸ ἀφ' ἧς ἡ καρδία μου,
 ἡ γλῶσσά μου, ἐπὶ δὲ, ἡ σὰρξ μου κατασηνώσθαι ἐπὶ ἐλπίδι.

Οπὲκ ἐγκαταλείψης τὴν ψυχὴν μου εἰς αἶδμα, *
καὶ δὲ δώσης τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν δόξαν σου.

Εγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσας με δόξης σου *
καὶ ὡς ἡ ἀρετὴ σου περὶ τὴν δεξιάν σου
εἰς τέλος.

Δόξα ᾧ ἡμεῖς, **Α**λλ. ἀλλ. ἀλλ. **Δ**όξα σοὶ ὁ Θεός. **ὁκ γ'**
Ψαλ. 15'. 16.

Εισάκουσον Κύριε δεικνυσύνης μου, **λίλοκτ. τῇ γ'.**
ὡρ. φύλ. 134.

Ψαλ. 15'. 17.

Αγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου, * Κύριε *
σερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύσῃς μου.

Ο Θεός μου βοηθός μου, * καὶ ἐλπίς ἐπ' αὐτὸν. *

Τετρασπιστής μου, ὁ πῦρ σωτηρίας μου, * ὁ ἀν-
τιλήπτωρ μου.

Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον, * ὁ ἐκ τῆς ἐχθρῶν
μου σωθήσομαι.

Περίεχόν με ὡδῖνες θανάτου, * καὶ χείμαρροι ἀνομίας
ὀξετάζαν με.

Ωδῖνες αἶμα περικύκλωσάν με, * περιέφασάν με
παγίδες θανάτου.

Καὶ ἐν ταῖς θλίβεσθαί με ἐπικαλεσάμην τὸν Κύριον, *
καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα.

Ηκούσεν ἐκ ναῦς ἁγίας αὐτῆς φωνῆς μου, * ὁ ἡ κραυγὴ
μου ἐνώπιον αὐτῆς εἰσελάσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτῆς.

Καὶ ἐσαλεύθη, καὶ ἐνέχυρος ἐγένετο ἡ γῆ, * ὁ τὰ θε-
μέλια

μέλεια τῇ ὀρέων ἐταράχθησαν , καὶ ἐσαλεύθησαν , ὅπ
 ὡργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός .

Αἰ νέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτῆ , * καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου
 αὐτῆ καὶ ἀφλεγήσεται , ἀνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτῆ .

Κ αἰ ἐκλινεν ἔρανός , καὶ κατέβη , * ἔ γνόφθη ὑπὸ
 τῆς πρόσας αὐτῆ .

Κ αἰ ἐπέβη ὅπι' Χερσβίμ , καὶ ἐπετάσθη , * ἐπετάσθη
 ὅπι' πτερύγων ἀνέμων .

Κ αἰ ἔδετο σκότος ἀποκρυφίῳ αὐτῆ , * κύκλω αὐτῆ
 ἡ σκηνὴ αὐτῆ σκοτίζον ὕδωρ ἐν νεφέλαις αἴρον .

Απὸ τῆ τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτῆ αἱ νεφέλαι διῆλθον , * χάλαζα , ἔ ἀνθρακες πυρός .

Κ αἰ ἐβρόντησεν ἐξ ἔρανός ὁ Κύριος , * καὶ ὁ Ὑψιστος
 ἔδωκε φωνὴν αὐτῆ .

Εξάπέσχε βέλη , καὶ ἐσκόρπισεν αὐτὰς , * ἔ ἀσρα-
 πας ἐπλήθυσε , ἔ συνετάραξεν αὐτὰς .

Κ αἰ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῇ ὕδατων , * καὶ ἀνσκαλύ-
 φθη τὰ θεμέλια τῆ οἰκουμένης .

Απὸ ἐπιπρήσεώς σε Κύριε , * ἀπὸ ἐμπνύσεως
 πνέματος ὀργῆς σε .

Εξάπέσχε ἐξ ὕψους , καὶ ἔλαβέ με , * προσελά-
 βετό με ἐξ ὕδατων πολλῶν .

Ρύσεται με ἐξ ἐχθρῶν με διυνατῇ , * καὶ ἐκ τῇ μι-
 σοῦντων με , ὅπ ἐσερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ .

Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς με , * ἔ ἐγέ-
 νετο Κύριος ἀντιστήριγμά με .

Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν, ῥύσεται με, ὅτε ἠθέλησέ με.

Καὶ ἀνταποδώσθ μοι Κύριε καὶ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ τὴν καθαριότητα τὴν ἡγοῦν μου ἀνταποδώσθ μοι.

Ὁτι ἐφύλαξα τὰς ἐντολὰς Κυρίου, ἵνα ἐκ ἡσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου.

Ὁτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐκ ἀπέσθησα ἀπ' ἐμοῦ.

Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μὴ αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

Καὶ ἀνταποδώσθ μοι Κύριε καὶ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ τὴν καθαριότητα τὴν ἡγοῦν μου, ἐνώπιον τοῦ ὁφθαλμοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ ὅσους ὅσιος ἔση, καὶ μὴ ἀνδρὸς ἀδικοῦ, ἀδικοῦ ἔση,

Καὶ μὴ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτοῦ ἔση, ἵνα μὴ σρεβλῇ διασρέψθαι.

Ὁτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, ἵνα ὁφθαλμοὶ ὑπερηφάνων ταπεινώσθαι.

Ὁτι σὺ φωπεῖς λύχον μου, Κύριε ὁ Θεός μου, φωπεῖς τὸ σκότος μου.

Ὁτι ἐν σοὶ ῥυθίσομαι ἀπὸ πειρασμῶν, καὶ ἐν πρὸς Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.

Ὁ Θεός μου ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια Κυρίου πεπυρωμένα, ὑπερασπισὴς ὅσι πάντων τῶν ἐλπίζόντων ἐπ' αὐτόν.

Ὁτι

Ὁ τίς Θεὸς πάρεξ ἧ Κυρίας ; * ἢ τίς Θεὸς πλὴν τῆς Θεᾶς ἡμῶν ;

Ὁ Θεὸς , ὁ παρὼν με δυνάμιν , * ἔδωκεν ἄμωμον τὴν ὁδὸν μου .

Κ αταρπύζομαι τὰς πόδας μου ὡς εἰς ἐλάφους , * καὶ ὅπου τὰ ὑψηλὰ ἴστων με .

Δ ιδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον , * ἔθετο τόξον χαλκὸν τὰς βραχίονάς μου .

Κ αὐτὸς ἔδωκέ μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας , * ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου .

Κ αὐτὴ ἡ πατριὰ σου ἀνῶρθυσέ με εἰς τέλος , * καὶ ἡ πατριὰ σου αὐτὴ με διδάσκει .

Ε πλάτυνας τὰ ὄργανά μου ὑποκάτω μου , * καὶ ἐκ ἡθένησε τὰ ἴχνη μου .

Κ αταδιώξω τὰς ἐχθράς μου , καὶ καταλήψομαι αὐτὰς , * καὶ ἐκ ἀποσραφήσομαι , ἕως ἂν ὀκλείπωσιν .

Ε κθλίψω αὐτὰς , καὶ ἐμὴ δύνωνται ὁδοὶ , * πίπτουνται ὑπὸ τὰς πόδας μου .

Κ αὐτὸς παρὼν με δυνάμιν εἰς πόλεμον , * συνεπείδισας πάντας τὰς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὴ ὑποκάτω μου .

Κ αὐτὸς τὰς ἐχθράς μου ἔδωκέ μοι νῶτον , * ἔδωκεν τὰς μεσοῦντας με ὀξυλόθρονας .

Ε κέκραξαν , ἔκλυον ὁ σώζων , * πρὸς Κύριον , καὶ ἐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν .

Καὶ λεπτεῖναι αὐτὰς ὡσεὶ χρυσὸν καὶ πρόσωπον ἀνίμης,
ὡς πηλὸν πλατειῶν λεάναι αὐτὰς.

Ῥῦσαί με ἐξ ἀνπιλογίας λαῶν, * κατασῆσθς με εἰς
κεφαλὴν ἐθνῶν.

Λαοί, ὃν ἐκ ἐθνῶν, ἐδέλωσέ μοι, * εἰς ἀκοῶν
ὥτις ὑπήκουσέ με.

Τίοι ἀλλότριοι ἐφύσαντό μοι, υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπα-
λαιώθησαν, * ἐσχώλαναν ἀπὸ τῶν ξίβων αὐτῶν.

Ζῆ Κύριε, ὁ δολογητὸς ὁ Θεός, * καὶ ὑψώθητω ὁ
Θεὸς τῆς σωτηρίας με.

Ο Θεός, ὁ διδὼς ἐκδικήσθς ἐμοί, * καὶ ὑπερτά-
ξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ, ὁ ῥύσθς με ἐξ ἐχθρῶν με ὀργί-
λων.

Απὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ ὑψώσθς με, * ἀπὸ
ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με.

Διὰ τὴν ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι Κύριε, * καὶ
τῷ ὀνόματί σε ψαλῶ.

Μεγαλυνῶν τὰς σωτηρίας τῆ βασιλείας, * ἐποίων
ἐλεῖν τῷ χριστῷ αὐτῇ τῷ Δαβίδ, καὶ τῷ ἀνέμωπι
αὐτῇ ἕως αἰῶνος.

Αόξα. καὶ νῦν. **ἀλληλ.**

ΚΑΘΙΣΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ Β. ΤΗΣ ΕΒΔ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΝ

Εν τῇ μεγάλῃ μ'. ὅπου λίσσονται τὰ καθ. Δία,

Εξωδὲ αὐτῆς, καθ. μόνον, ἀλλ' ἐν τοῖς ἡχ.

Β'. Δ'. ΠΛ.Β'. ΠΛ.Δ'.

Ψαλ. ιη'. 18.

Ο ἱ ἔρανοὶ διηγουῦνται δόξαν Θεῶ, * ποίησιν
δὲ χροῖν αὐτῷ ἀναγγέλλει τὸ σέρεωμα.

Η αἰετὰ τῇ ἡμέρᾳ ἐρδύγεται ῥῆμα, * καὶ νύξ νυκτὶ
ἀναγγέλλει γνώσιν.

Ο ὕκ εἰσὶ λαλισταὶ ἐδὲ λόγοι, * ὧν ἐχὲ ἀκρόνται αἱ
φωναὶ αὐτῶν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γλῶττάν ἔξῃλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, * καὶ
εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. ***

Εν τῷ ἡλίῳ ἔδετο τὸ σκιδύωμα αὐτῷ, * ὡς αὐτὸς ὡς
νυμφίος ἐκπορεύομενος ἐκ πασῶν αὐτῷ.

Α γαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδόν, * ἀπ' ἀκρῶν
τῶν ἔρανῶν ἢ ἐξοδος αὐτῷ.

Κ αὖ τὸ κατάντημα αὐτῷ ἕως ἀκρῶν τῶν ἔρανῶν, * καὶ
ἐκ ἔστιν, ὅς ἀποκρυβήσεται τῆς δέσμης αὐτῷ.

Ο πόμος Κυεῖς ἀμωμος ὁπιστρέφων ψυχαῖς, * ἡ μαρ-
τυρεῖα Κυεῖς πιστὴ, σοφίζουσα νήπια.

Τὰ δικαιώματα Κυρίου δὶθέα ἀφραίνοντα καρ-
διαν, * ἡ ἐκτολή Κυρίου πλουυγής, φωτίζουσα ὀφθαλ-
μούς.

Ὁ φόβος Κυρίου ἀγνός, δξαμύων εἰς αἰῶνα αἰῶνος, *
τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινὰ διδιδυωμένα ἐπὶ τὸ
αὐτό.

Επιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσοῦν, ἢ λίθον τίμιον πολυῶ, *
ἢ γλυκύτερον ὑπὲρ μέλι, καὶ κηρίον.

Καὶ γὰρ ὁ δ' ἔλός σε φυλάσσει αὐτὰ, * ἐν τῷ φυλάσσειν
αὐτὰ ἀνταπόδοις πολλή.

Παράπτώματα τῆς σωῆσός; ἐκ τῶν κρυφίων με κα-
θάρισόν με, * ἢ ἀπὸ ἀλλοτρίων φείσασθαι τὸ δ' ἔλεος σε.

Εὰν μὴ με κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι, *
καὶ καθαριθήσομαι ἀπὸ ἀμάρτίας μεγάλης.

Καὶ ἔσονται εἰς δόδοκίαν τὰ λόγια τῆς σόματός με, *
ἢ ἡ μελέτη τῆς καρδίας με ἐνώπιόν σε δξαπαντός.

Κύριε βοήθε με, * καὶ λυξιώτά με.

Ψαλ. 18. 19.

Επακέσαι σε ¹ Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, * ² καὶ
ὑπεραπείσασθαι σε τὸ ὄνομα τὸ Θεοῦ Ἰακάβ. καὶ

Εξαποστείλαι σοι βοήθῃαν ἐξ ἀγίας, * καὶ ἐκ Σιών
ἀνπλάβοιτό σε.

Μνησθεῖν πάσης θυσίας σε, * ἢ τὸ ὄλοκαύτωμά σε
πανάτω.

Δώη σοι Κύριος καὶ τὴν καρδίαν σε, * καὶ πᾶσαν
τὴν βελίω σε πληροῦσαι.

Α' γαλ-

Αγαλλιασόμεθα ὅπῃ τῷ σωτηρίῳ σε, * καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σε, * νυνὶ ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν Χριστὸν αὐτοῦ. ***

Επακέσεται αὐτῷ ὅξυ ἐρανεῖς ἀγίας αὐτοῦ, * ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ ἔτοι ἐν ἵπποις, * ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ὀπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίωσαν, καὶ ἔπεσον, * ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, ὡς ἀνωρθώθημεν.

Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, * ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ὀπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλ. κ'. 20.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σε ἐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, * καὶ ὅπῃ τῷ σωτηρίῳ σε ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ὀπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, * καὶ τὴν θέλησιν τῶν χυλίων αὐτοῦ ἐκ ἐσέρησας αὐτόν.

Οτι περιέφθασας αὐτόν ἐν ἐλογίαις χρηστότητος, * ἔθηκες ὅπῃ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου πρίμου. ***

Σὼ τὴν ἡγήσατό σε, * καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶν.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σε, * δόξα, καὶ μεγαλοπρέπεια ὀπιθήσῃς ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι

Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν, καὶ ἐσώθησαν, * ὅτι σοὶ ἠλ-
πισαν, καὶ ἐκατηχύνθησαν.

Εγὼ δὲ εἰμὶ σκώληξ, καὶ ἐκ ἀνθρώπου, * ὄναιδος
ἀνθρώπων, ἐξεδένημα λαῶ.

Πάντες οἱ θεωρῶντες με ἐξεμυκτήρισάν με, * ἐλάλη-
σαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὰς.

Ἦλπισεν ὅτι Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν, * σωσάτω
αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν.

Οτι σὺ εἶ ὁ ἐκπαάσας με ἐκ γαστρὸς, * ἡ ἐλπίς μου
ἀπὸ **μαστῶν** τῆς μητρός μου.

Επὶ σὲ ἐπερρίψω ἐκ μήτρας ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου, *
Θεὸς μου εἶ σὺ, μὴ ἀποσῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Οτι θλίψις ἐγγύς, * ὅτι ἐκ' ἐστὶν ὁ βοηθῶν μοι.

Περικύκλωσάν με μόχοι πολλοὶ, * ταῦτοι πίνουσιν
κατεῖχον με.

Ἦνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ σῶμα αὐτῶν, * ὡς λέων ἀρπά-
ζων, καὶ ὠρυόμην.

Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὅσα
μου, * ἐγλήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς, τηρόμενη
ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

Εξηράνθη ὡς ὄσρακον ἡ ἰχὺς μου, * ἐῖς γλῶσσα μου
κεκόλληται καὶ λάρρυγγί μου, * καὶ εἰς χροῦν θανάτου
κατήγαγές με.

Οτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοὶ, * συναγωγὴ πο-
νηροδύμων κατεῖχον με.

Ὡρυξαν χεῖράς μου, ἐπόδας μου, * ἐξηρίθμυσαν
πάντα τὰ ὅσα μου.

Α ὕψι δὲ κατενόσαν, ἔπειδ' ἔδόν με, * διμερίσαντο
τὰ ἰμάτιά μου ἐαυτοῖς, καὶ ὅπιν τὸν ἱματισμόν μου ἔβα-
λον κληῖρον.

Σ ὦ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμῶ, * εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πόροχες.

Ρ ὕσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου, * καὶ ἐκ χει-
ρὸς κυκλῶς τὴν μονογυῖάν μου.

Σ ὥσόν με ἐκ σώματός σου λέοντος, * καὶ ἀπὸ κερμάτων
μονοπερσέων τὴν ταπείνωσίν μου.

Δ ἰηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, * ἐν
μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

Ο ἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον αἰνέτατε αὐτόν, * καὶ
ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ δοξάσατε αὐτόν.

Θ ὁβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ, *
ὅτι ἐκ ὕψους δένωσεν, καὶ ἐξ ὧν ἐκείνου ἐκείνου τῇ δειήσει
τῆ πώχῃ.

Ο ὦ δὲ ἀπέσπεψε τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῶ, * καὶ
ἐν τῇ κεραιῇ μου πρὸς αὐτόν εἰσήκουσέ μου.

Π αὐτὸς σὺ ὁ ἑταῖρός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη ἐξο-
μολογήσομαί σοι, * τὰς δυνάμεις μου ἀποδώσω ἐνώπιον
τοῦ φοβεμένου αὐτόν.

Θ ἄγονται πένητες, καὶ ἐμπλησθήσονται, * καὶ αἰνέ-
σῃς Κύριον οἱ ἐκζητῆντες αὐτόν. ***

Ζ ἡσούνται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος,] * μνη-
σθήσονται, καὶ ὁπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα
τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Καὶ προσκυλήσασιν ἐνώπιον αὐτῆ παῖσαι αἱ παῖσαι
τῶν ἐθνῶν, * ὅτι τῆ Κυρίας ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς
θεσπόζει τῶν ἐθνῶν.

Εφαγον, ἔπροσεκύνησαν πάντες οἱ πόνοες τῆ γῆς,
ἐνώπιον αὐτῆ προπεσῶνται πάντες οἱ καταβαίνοντες
εἰς γῆν.

Καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῇ, * καὶ τὸ σπέρμα μου δα-
λάσει αὐτῷ.

Ἀναγγελίησεται τῷ Κυρίῳ ἡγεῖα ἡ ἐρχομένη, * καὶ
ἀναγγελλοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτῆ λαῶ τῶν τεχνη-
σομένων, ὃν ἐποίησαν ὁ Κύριος.

Ψαλ. κβ'. 22.

ΚΥριος² ποιμαίνει με, καὶ ἐδέν με ὑπερήσει, *
εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Επὶ ὕδατι ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, * τὴν
ψυχὴν μου ἐπέσρεψεν.

Ἦδήησέ με ὅτι τείβας δικαιοσύνης, * ἐνέκην τῇ
ὀνόματι αὐτῆ.

Εὰν γὰρ καὶ πορεύω ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, *
φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.

Ἡ ῥάβδος σου¹, ἡ βακτηρία σου, * αὐταί με
παρεκάλεισαν.

Ἡ τοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, * ἐξεναντίας τῶν
θλιβόντων με.

Ελίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, * καὶ τὸ πο-
τήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κρατισόν.

Καὶ

Κ αὐτὸ ἐλεός σε καὶ ἀδιώξει με * πᾶσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς μου.

Κ αὐτὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, * εἰς μακρότητα
ἡμερῶν.

Ψαλ. κγ'. 23.

Τ Οὐ Κυρίε ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, * καὶ
ἡ οὐρανός, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν
αὐτῇ.

Α υτοὶ ἐπὶ θαλάσῳ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν, * καὶ ἐπὶ
ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτήν.

Τ τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρθρῳ Κυρίου, * ἢ τίς σήσεται
ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

Α ὁ ὢν ἐν χερσὶ, ὁ καθὰ τὴν καρδίαν, ὁς ἐκ ἐλα-
βεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, * ὁ ἐκ ὥμου
ἐπὶ δόλῳ τὰ πλῆθυσιν αὐτοῦ.

Ο υτοὶ λήψεται ἐυλογίαν ὡς ἀπὸ Κυρίου, * καὶ ἐλεη-
μοσύνην ὡς ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Α ὑπὲρ ἡ γῆ καὶ ζήτουμένων τὸν Κύριον, * ζήτουμένων
τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Α γατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, * ἐπάραντε πύλας
αἰώνιοι, ὅπως εἰσέλυσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. *

Τ τίς ὅστις ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; * ὁ Κύριος καὶ
κρατατός, ὁ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πο-
λέμῳ. *

Α γατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάραντε πύλας
αἰώνιοι, * ὅπως εἰσέλυσται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. *

Τ τίς

Τίς ὅστις ἐστὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης ; * Κύριε τῶν
δυναμειῶν , αὐτός ὅστις ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης .

Δόξα , Ἐνυῶ . **Ἀ**λλ . ἀλλ . ἀλλ . **Δ**όξα σοὶ ὁ Θεός .

Ψαλ. κδ' . 24 .

Πρὸς σὲ Κύριε ἦρα . **Ἰ**λάσθητι . **ὡς** τὴν ὁδὸν τρεῖς
φύλ. 135 .

Ψαλ. κε' . 25 .

Κρίνον με Κύριε , ὅτι ἐγὼ ἐν ἀδικίᾳ με ἐπο-
ρεύθην , * καὶ ὅτι τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων , ἔμῃ
ἀδενήσω .

Δοκίμασόν με Κύριε , καὶ πείρασόν με , * **π**ύρρῳ σου
δοῦν νεφρὲς με , Ἐ τὴν καρδίαν με .

Ὅτι τὸ ἔλεός σε κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν με ὄσι , *
καὶ ἀνέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σε .

Οὐκ ἐκάθισα μὴ συνεδρεῖν ματαιότητος , * καὶ μὴ
παρανομένων ἔμῃ εἰσελθῶ .

Εμίσησα ἐκκλησίαν πονηρῶν ὁμολγῶν , * καὶ μὴ ἀσε-
βῶν ἔμῃ καθίσω .

Νίψομαι ἐν ἁθώοις ταῖς χεῖράς με , * καὶ κυκλώσω
τὸ δυσιασμένον σε Κύριε .

Τὴ ἀκρόαί με φωνῆς αἰνεσεώς σε , * Ἐ διηγήσασθαι
πάντα τὰ θυμῶνά σε .

Κύριε ἡγάπησα ἀντίδοκίαν οἴκου σε , * καὶ τὸν
τόπον σκηνώματός σου δόξης σε .

Μὴ συναπολέσης μὴ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν με , *
καὶ μὴ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν με .

Ω

Εν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι, * ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη
δύσταν.

Εγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ με ἐπορεύθην, * λύτρωσαί με
Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Οπῶς με ἔστη ἐν ἐυθύτητι, * ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσῃ
σε Κύριε.

Ψαλ. κς'. 26.

ΚΥΡΙΕ Φωτισμός με. **ΛΕΛΕΚΤ. ΕΙΣ Τὸ ΜΑΡΤ.**
ἀπόδ. φύλ. 194.

Ψαλ. κζ'. 27.

Πρὸς σὲ ὁ Κύριε κεκράξομαι, ὁ Θεός με μὴ ᾤ-
σῃσιωπήσης ἀπ' ἐμῆ, * μήποτε ᾤσῃσιωπή-
σης ἀπ' ἐμῆ, καὶ ὁμοιωθῶμαι τοῖς καταβαίνουσιν
εἰς λάκκον.

Εισάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς με, ἐν τῇ
δέεσάί με πρὸς σὲ, * ἐν τῇ αἶρῃν με χεῖράς με
πρὸς ναὸν ἁγίόν σου.

Μὴ σιωπῇς με μὴ ἀμῶνταιν, * ἢ μὴ ἐργαζο-
μένων ἀδικίαν, μὴ σιωπολέσης με.

Τῶν λαλοῦντων εἰρήνω μὴ τῷ πλησίον αὐτῶν, *
κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

Δὸς αὐτοῖς Κύριε καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν, * καὶ καὶ τὴν
πονηρίαν τῷ ἐπιπορεύματι αὐτῶν.

Κατὰ τὰ ἔργα τῷ χροῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς, * ἀπόδος
τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.

Οτι εὐσυνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου, ἢ εἰς τὰ ἔργα τῷ
χροῶν

ἤραρον αὐτῆς, * καθελεῖς αὐτὴς, ἔκ μὴ οἰκοδομήσῃς αὐτὴς.

Εὐλογητὸς Κύριος, * ὅτι ἐπήκουσε τῆ φωνῆς τῆ δεήσεώς μου.

Κύριος βοηθός μου, ἔνδοξος μου, * ἐπ' αὐτῇ ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην.

Καὶ ἀνέσταλεν ἡ σὰρξ μου, * καὶ ἐκ θελήματός μου ὁμολογήσομαι αὐτῇ.

Κύριος κραταίωμα τῆ λαῖ αὐτῆς, * καὶ ὑπερασπιστής τῆ σωτηρίων τῆ χειρὸς αὐτῆς.

Σώσον ὁ Λαὸν σου, καὶ ἐλόγησον τὴν πληθυνομένην σου, * καὶ ποιμανὸν αὐτῶν, καὶ ἔπαρον αὐτῆς ἕως τῶ αἰῶνος.

Ψαλ. κη'. 28.

Εὐλόγητε τὸν Κύριον υἱοὶ Θεοῦ, * ἐνέγκατε τὸν Κύριον ὑψὲς κειῶν.

Εὐλόγητε τὸν Κύριον δόξαν, καὶ τιμὴν, ἐνέγκατε τὸν Κύριον δόξαν ὀνόματι αὐτῆς, * προσκυνησατέ τὸν Κύριον ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτῆς.

Φωνὴ Κυρίου ὅτι τὸν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, * Κύριος ὅτι ὑδάτων πολλῶν.

Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, * φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοφρεσίᾳ.

Φωνὴ Κυρίου συντείβοντος κέδρας, * καὶ συντείψεν Κύριος τὰς κέδρας τῶ Λιβάνου.

Καὶ λεπύσει αὐτὰς ὡς τὸν μόχον τῆ Λιβάνου, * ἔοικε ἡ γαπημύλος ὡς ὑὸς μονοκερότων.

Φωνὴ Κυεῖς δακρόποντος φλόγα πυρός, * φωνὴ
Κυεῖς σπασείοντος ἔρημον, * ὁ σπασείσθ' Κύριε τὴν
ἔρημον Κασδης.

Φωνὴ Κυεῖς καταρπιζομένη ἐλάφας, * ὁ ἀποκαλύψθ'
δρυμῖς, * καὶ ἐν τῇ ναφ' αὐτῆ παῖς τις λέγῃ δόξαν.

Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικεῖ, * ὁ καθιῖται
Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριος ἰχθυὶ τῇ λαφ' αὐτῆ δώσθ', * Κύριος δ' ἔ
λογήσθ' τὸν λαὸν αὐτῆ ἐν εἰρήνῃ.

Ψαλ. κθ'. 29.

Υψώσω σε Κύριε, ὅπ' ὑπέλαβες με, * καὶ ἐκ δ' ὀφθα-
νας σὺν ἐχθροῖς μου ἐπ' ἐμέ.

Κύριε ὁ Θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, * ὁ ἰάσω με.

Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ἄδ' αὐτῆ τὴν **ψυχὴν** μου, * ἔσωσάς
με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

Ψάλατε τῇ Κυρίῳ οἱ ὅσοι αὐτῆ, * καὶ ὁμολογεῖ-
τε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγαπῆς αὐτῆ.

Ὅπ ὁργὴ ἐν τῇ θυμῷ αὐτῆ, * καὶ ζωὴ ἐν τῇ δειλήματι
αὐτῆ.

Τὸ ἰστέρας αὐτῆς κλαυθμὸς, * καὶ εἰς τὸ
πρὸς ἀγαλλίασις.

Εγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ὀθιῶνί μου, * ἐ μὴ σαλευθῶ εἰς
τὸν αἰῶνα.

Κύριε ἐν τῇ δειλήματί σου * παρέχε τῇ κάλλει μου
δυνάμιν.

Απέσρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, * καὶ ἐλθὴν περὶ
ἐσθλός. **Π**ρὸς

Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι, * **καὶ** πρὸς τὸν Θεόν μου
δεδηθήσομαι.

Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, * ἐν τῷ καταβαίνειν
με εἰς διαφθοράν;

Μὴ ὁμολογήσεται σοι χεῖς; * ἡ ἀναγγελεῖ τὴν
ἀλήθειάν σου;

Ἦκουσε Κύριος, ὃ ἠλέησά με, * **Κ**ύριος ἐγγυήθη βοή-
θός μου.

Εὔρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί, * **ἀ**νέρρηξας
τὸ σάκκον μου, ὃ ἐπιδέξαστάς με ἀφροσύλῃ.

Ὅπως ἂν ψάλλῃ σοὶ ἡ δόξα μου, καὶ ὃ μὴ κατακυρῶ, *
Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸ αἰῶνα, ὁμολογήσομαι σοι.

Δόξα καὶ, **α**λλ. ἀλλ. ἀλλ. **Δ**όξα σοὶ ὁ Θεὸς γ'.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

ΤΗΣ Γ'. ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ

Εν τῇ μιγ. μ'. ὅπου λέγονται καθίσματα δύο,

ἔξω δὲ αὐτῆς καθίσμα μόνον, ἀλλ' ἐν τοῖς ἤχοις

Α'. Γ'. ΠΛ. Α'. ΒΑΡ'.

Ψαλ. λ'. 30.

Επὶ σοὶ κύριε ἠλπίσα. **ἀ**έλεικτ. εἰς τὸ μέγα ἀπό-
δεικν. φύλ. 224.

S 2

Ψαλ.

Μακάριοι, ² ὧν ἀφείδθησαν αἱ ἀνομίαι, * **Ε**ὖ
 ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμάρτιαι.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐκ μὴ λογίστηται Κύριος ἀμάρ-
 τίας, * ἐδὲ ἐσιν ἐν τῷ σέματι αὐτοῦ δόλος.

Οπὲρ εἰρήνη, ἐπαλαιώθη τὰ ὅσα με, * ἀπὸ τῆ καρ-
 ζειν με ὅλῳ τῷ ἡμέραν.

Οπὲρ ἡμέρας, ἢ νυκτὸς ἠβαρυύθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χεὶρ σε *
 ἐσράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγλιῶαί μοι
 αἵκανθαν.

Τὴν ἀνομίαν με ἐγνώρισα, * **Ε**τὴν ἀμάρτιαν με
 ἐκ ἐκάλυψε.

**Ε
 ρίῳ * **Ε**σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τὴν καρδίαν με.**

Υπὲρ ταύτης προσδέξεται πρὸς σὲ πᾶς ὅσιος * ἐν
 καρτῷ δέξεται.

Πλὴν ἐκ κατακλυσμῶν ὕδατων πολλῶν * πρὸς αὐ-
 τὸν ἐκ ἐγγύσι.

Σὺ με εἰ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως καὶ περιεχέσης με,
 τὸ ἀγαλλίαμά με, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάν-
 των με.

Συνεπιῶ σε, **Ε** συμβιβῶ σε, ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἢ πο-
 ρείῃ, * ὁπσηριῶ ὅπῃ σὲ τὰς ὀφθαλμούς με.

Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος, ἢ ἡμίονος, * οἷς ἐκ ἐστὶ σωῆσις.

Εν κημῶ, **Ε** χαλινῶ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἀγχαῖς,
 ὅπως μὴ ἐγγίζόντων πρὸς σέ.

Πολλὰ αἱ μάστιγες τῆ ἀμώρτωλῃ, * τὸν δὲ ἐλπί-
ζοντα ὅπῃ Κύριον ἔλεΘ· κυκλώσῃ.

Εὐφρανθήτε ὅπῃ Κύριον, ἃ ἀγαλλιάσθε σῆκμοι, *
ἃ καυχᾶσθε πάντες οἱ ὀφθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ψαλ. λβ'. 32.

Αγαλλιάσθε ὁ σῆκμοι ἐν Κυρίῳ, * τοῖς ὀφθεῖσι
ῥέπει αἴνεσις.

Εξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, * ἐν ψαλτη-
ρίῳ δεκὰ χορδῶν ψάλατε αὐτῷ.

Αῶσατε αὐτῷ ᾠσμα πνευμὸν, * χαλῶς ψάλατε αὐτῷ
ἐν ἀλαλαγμῷ.

Οπὶ δ' οὗτος ὁ λόγος τῆ Κυρίᾳ, * καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῆς
ἐν πίσει.

Αγάπᾳ ἐλεημοσιύῃ, καὶ κρίσιν ὁ Κύριος, *
ἐλέες Κυρίᾳ πλήρης ἡ γῆ.

Τῷ Λόγῳ Κυρίᾳ οἱ ἔθνη οἱ ἑτερεώθησαν, * καὶ τῷ
Πνεύματι τῆ σοφίας αὐτῆς, πάντα ἡ δύναμις αὐ-
τῆς. ***

Συνάγων ὥσπερ ἀσκὸν ὑδάτα θαλάσσης, * πηθεῖς ἐν
θησαυροῖς ἀβύσσος.

Οβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, * ἀπ' αὐτῆς δὲ σα-
λευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκὸν τοῦ κυρίου.

Οπὶ αὐτὸς εἶπε, ἃ ἐγγυήθησαν, * αὐτὸς ἐνετείλατο,
καὶ ἐκτίσθησαν.

Κύριος διασκεδάσει βελας ἐθνῶν, * ἀδικεῖ δὲ λο-
γισμὸς λαῶν, ἃ ἀδικεῖ βελας ἀρχόντων.

Η δὲ βελὴ τῷ Κυρίῳ εἰς τὸν αἰῶνα *μῦσι*, * λογισμοὶ
τῆς καρδίας αὐτῆς εἰς γενεὰν, καὶ γυνεάν.

Μακάριον τὸ ἔθνος *Θ* ὃ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῆς, *
λαὸς, ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῶν.

Εξ ἔρανθ' ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, * εἶδε πάντας τὰς
κνὲς τῆς ἀνθρώπων.

Εξ ἐτοίμων κατοικητηρίων αὐτῆς, * ἐπέβλεψεν ὅπῃ
πάντας τὰς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

Οπλάσας κατὰ μένος τὰς καρδίας αὐτῶν, * ὁ σωτὴς
εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δυνάμιν, * καὶ
ρίγας καὶ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτῆς.

Ψαλμὸς ἱπποῦ εἰς σωτηρίαν, * ἐν δὲ πλήθει δυνά-
μειος αὐτῆς καὶ σωθήσεται.

Γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ὅπῃ τὰς φοβημένους αὐτὸν, *
τὰς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτῆς.

Ρύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, * ἵνα
θῶνται αὐτὰς ἐν λιμῶν.

Η δὲ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ Κυρίῳ, * ὅτι βοηθὸς
ἡ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν.

Οτι ἐν αὐτῷ σφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, * καὶ ἐν
τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτῆς ἡλπίσαμεν.

Ιένοιτο ὁ Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ
ἡλπίσαμεν ὅτι σε.

Ψαλ. λγ'. 33.

Εὐλογήσω ² τὸ Κύριον ἐν παντὶ καὶ ὅτε
παντὸς ἡ αἰνεῖσις αὐτοῦ ἐν τῷ σώματί μου.

Εν τῷ Κυρίῳ ἐπαυνεθήσεται ἡ ψυχή μου, ἀκουσά-
πυσαν τραῖς, ἡ δὲ φωνή αὐτῶν.

Μεγαλυνάτε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, εὐφώσωμεν
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὅπου τὸ αὐτό.

Εξεζήτησα ¹ τὸν Κύριον, ἡ ἐπήκουσέ με, ἡ ἐκ
πασῶν τῶν θλίψεων μου ἔρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ
πορόσωπα ὑμῶν ἂν μὴ κατακυρωθῇ.

Οὕτως ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, ἡ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν
αὐτοῦ, ἡ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῷ φοβε^{μεν}
αὐτόν, ἡ ῥύσεται αὐτός.

Γνώσατε, καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακρ-
ειος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Βοηθήτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι ἐκ
ἐστὶν ὑσέρημα τοῖς φοβε^{μεν} αὐτόν.

Πλέστοι ἐπώχλευσαν, καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκ-
ζητῶντες τὸν Κύριον ἐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς
ἀγαθοῦ.

Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον κυρίου διδάξω
ὑμῶς.

Τίς ὅστις ἄνθρωπος ὁ θέλων ζῶναι, ἀγαπῶν ἡμέ-
ρας ἰδεῖν ἀγαθῶς.

Π αὔσον τὴν γλασάν σου ἀπὸ **κακῆ**, * **Ε** χείλησε
τῆ μὴ **χαλῆσαι** δόλον.

Ε κκλινον ἀπὸ **κακῆ**, **Ε** ποίησον ἀγαθόν, * **Ζ**ήτησον
εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτὴν.

Ο φθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, * **Ε** ὦτα αὐτῶν, εἰς
φωνῶν αὐτῶν.

Π ερόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακὰ, * **τῆ** ἐξο-
λοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυμον αὐτῶν.

Ε κέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐ-
τῶν, * καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρύσατο
αὐτοὺς. * * *

Ε ἰσχύς Κυρίου τοῖς σωτῆριμμένοις τῇ καρδίᾳ, * καὶ
δοῦναι ταπείνας τῷ πνέματι σώσει.

Π ολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, * καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν
ρύσεται αὐτὸς ὁ Κύριος.

Φ υλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν, * ἐν ἑξ αὐτῶν
ὃ σωθῆναι βήσεται.

Θ ἀνάτος ἀμάρτωλάν πονηρὸς, * **Ε** οἱ μισοῦντες τὸν
δίκαιον πλημμελήσουσι.

Α υτερόσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, * καὶ ὃ μὴ
πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δ όξα **Ε** νυῦ. **Α** λλ. ἀλλ. ἀλλ. **Δ** όξα σοὶ ὁ Θεὸς **γ**.

Ψαλ. λδ'. 34.

Δ ἴκασον ² Κύριε τὰς ἀδικεῦντάς με * πολέμησον **†**
τὰς πολεμεῦντάς με.

Ε πιλαβεῖς ὄπλα, **Ε** θυρεῖς, * **Ε** ἀνάστηθι εἰς τὴν βοή-
θειάν μου.

Ε κχεον

Εκ χειρὸς ῥομφαίαν, ἃ σύγκλησον ὀξυαντίας τῇ κα-
ταδιωκόντων με* εἶπον τῇ ψυχῇ μου, σωτηρία σε
ἐμὶ ἐγώ.

Αἰχμωδήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητῆντες τὴν
ψυχὴν μου* ἀποσραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, ἃ κα-
ταιχμωδήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακὰ.

Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χυεὶς καὶ πόσσωπον ἀνέμε* καὶ
ἀγγέλους Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς.

Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκοτός, ἃ ὀλίγημα*, καὶ
ἀγγέλους Κυρίου καταδιώκων αὐτούς.

Οτι δωρεὰν ἐκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν*
μάτλιον ὠνείδισαν τὴν ψυχὴν μου.

Ελθέτω αὐτὰ παγίς, ἣν ἐγὼ γινώσκω*, καὶ ἡ θήρα
ἣν ἐκρυψε συλλαβέτω αὐτόν, ἃ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖ-
ται ἐν αὐτῇ.

Ηδὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ* περ-
φθήσεται ἐπὶ τῷ σωτήρίῳ αὐτοῦ.

Πάντα τὰ ὅσα με ἐρεῖσι Κύριε* Κύριε τοῖς ὁμοίοις
σοι;

Ρυόμην πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερωτέρον αὐτοῦ*, καὶ
πτωχὸν, καὶ πένητά ἀπὸ τῇ διαρπαζόντων αὐτόν.

Ανασάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι, αἱ ἐκ ἐγίνωσκον
ἡρώτων με* ανταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγα-
θῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.

Εγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοῖς παρνοχλεῖν μοι* ἐνεδύομαι
σάκκον.

Κ αὐ ἐταπείνεν ἐν νηθείᾳ τὴν ψυχὴν μου * καὶ ἡ ~~πρὸς~~
σῶσίς μου εἰς κόλπον μου ἀποσραφήσεται .

Ως πλησίον ὡς ἀδελφῶν ἡμετέρων ἕτως ἀνέρεσαν *
ὡς πενθῶν , καὶ σκυθρωπάζων , ἕτως ἐταπινέμην .

Κ αὐ κατ' ἐμὲ ἀφράνθησαν , ἐσιγήθησαν * συνή-
χθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες , καὶ ἐκ ἔγνων .

Δ ιεχίθησαν , καὶ ἐκατενύγησαν , ἐπέρασάν με ,
ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῶ * ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ
τῆς ὀδόντας αὐτῶν .

Κ ύρει πότε ἐπόψῃ ; ἀποκατάσῃσιν τὴν ψυχὴν μου
ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν , * ἀπὸ λεόντων τὴν μο-
νοχρῆν μου .

Ε ξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ * ἐν λαῷ
βαρεῖ αἰνέσω σε .

Μ ἦ ὅπι χαρείσῃσιν μοι οἱ ἐχθρεύοντές με ἀδίκως * οἱ
μισῶντές με δωρεὰν , καὶ θλανδύοντες ὀφθαλμοῖς .

Ο τι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλην , * καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλως
διελογίζοντο .

Ε πλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ σῶμα αὐτῶν * εἶπον , εὖγε
εὖγε εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν .

Ε ἶδες Κύριε , μὴ ᾤδρασιωπήσης * Κύριε μὴ ἀποσῇς
ἀπ' ἐμῶν .

Ε ξεγέρθητι Κύριε , ἐπὶ τὴν κείσῃ μου * ὁ
Θεός μου , ἐπὶ ὁ Κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου .

Κ εἰνόν με καὶ τὴν δικαιοσύνην σου , Κύριε ὁ Θεός
μου * καὶ μὴ ὅπι χαρείσῃσιν μοι .

Μ ἦ

Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ
ἡμῶν **μ**ὴ δὲ εἴποιεν, κατεπίομεν αὐτόν.

Αἰχμυθείησαν, καὶ ἐνζαπαίησαν ἅμα οἱ ὀπιχαι-
εροντες τοῖς κακοῖς μου.

Ενδυσάδωσαν αἰχμῶν, **ε** ἐνζοπήν οἱ μεγαλοῤ-
ρημονουῦτες ἐπ' ἐμέ.

Λαλλιάδωσαν, καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες
δικαιοσύνην μου, καὶ εἰπάτωσαν δξαπαντός, μεγα-
λυυθήτω ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τῷ δέλ-
αυτῷ.

Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου
ὅλῳ τὴν ἡμέραν τὸν ἐπαγνόν σου.

Ψαλ. λε'. 35.

Φοῖν ὁ πῶδ' ἀνομῶ τῷ ἀμῶρτάνειν ἐν ἑαυτῷ,
ἐκ ἐστὶ φόβος Θεῷ ἀπέναιτι τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῷ.

Οπὶ ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτῷ, τῷ εὐρεῖν τὴν ἀνο-
μίαν αὐτῷ, **ε** μισῆσαι.

Τὰ ῥήματα τῷ στόματι αὐτῷ ἀνομία, **ε** δόλω-
ἐκ ἡβελήθη σιωπῆσαι τῷ ἀγαθῷ.

Ανομίαν διελογίσασθ' ὅπῃ τῆς κοίτης αὐτῷ, **π**αρέστη
πάσῃ ὁδῷ ἐκ ἀγαθῆς, κακία δὲ ἐπροσώχθισε.

Κύριε ἐν τῷ ἔρανῳ τὸ ἔλεός σου, **ε** ἡ ἀλήθειά σου
ἕως τῷ νεφελῶν.

Η δικαιοσύνη σου, ὡς ὄρη Θεῷ, τὰ κρίματά σου ἵ-
ἀβυσσῶ πολλή.

Ανθρόπας, καὶ κτλῶν σώσης Κύριε, οἱ ἐπλήθυνας
τὸ ἔλεός σου ὁ Θεός. **Οἱ**

Ο ἰ δὲ υἱοὶ τῆς ἀνθρώπων * ἐν σκέπη τῆς περύγων ἐκ
ἐλπίσιν .

Μεθυθήσονται ἀπὸ πότητος οἴκου σου , * καὶ τὸν χα-
μάρρου σου ξυφῆς σε ποτεῖς αὐτός .

Οτι ὡς σου πηγὴ ζωῆς , * ἐν τῇ φωτί σου ὁφείβεται
φῶς .

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσίν σε , * καὶ τῇ
δικαιοσυνῇ σου τοῖς ἐνθέσι τῇ καρδίᾳ .

Μὴ ἐλθέτω μοι πᾶς ὑπόρηφαις . * καὶ χεῖρ ἀμύρ-
ταλῶ μὴ σπλάσῃ με .

Εκεῖ ἔπρουν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν . *
ἐξώδησαν , καὶ οὐ μὴ δυνάωνται εἰσῆαι .

Δόξα . καὶ νυνὶ ἄλλ .

Ψαλ. λς'. 36.

Μὴ ὡς ζήλος ἐν πονηρομένοις , * μὴ δὲ
ζήλος οὖν ποιεῖντας τὴν ἀνομίαν .

Οτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται , * καὶ
ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀππεσῶνται .

Ελπίσον ἐπὶ Κύριον , καὶ ποίει χρηστότητα , * καὶ κα-
τακυλώσῃ τὴν γλῶσσαν , καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλάτῳ
αὐτῆς .

Κατατρέψουσιν τῷ Κυρίῳ , * καὶ δώῃ σοι τὰ αἰτήματά
τῆς καρδίας σου .

Αποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου , * ἵνα ἔλπισον
ἐπ' αὐτὸν , ἵνα αὐτὸς ποιήσῃ .

Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου , ἵνα τὸ κρεῖ-
μα .

μέ σ' ὡς μεσημβρίαν, * ὑποτάγητι τῷ Κυρίῳ,
 ὡς ἰκέτασον αὐτόν.

Μὴ ὡραζήλῃς ἐν τῷ καταδοκίμῳ ἐν τῇ ὁδῷ
 αὐτῆς, * ἐν ἀνθρώπῳ ποιῶντι ὡρανομίαν.

Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν, * μὴ
 ὡραζήλῃς, ὥστε πονηρῶεσθαι.

Ὅτι οἱ πονηροὶ ὅσοι ἐξολοθρευθήσονται, * οἱ δὲ
 ὑπομείνοντες τὸν Κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν.

Καὶ ἔτι ὀλίγον, ὡς μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἀμάρτωλος. * ὡς
 ζητήσεις τὸν τόπον αὐτῆς, ὡς μὴ ὄρης.

Οἱ δὲ ποταμοὶ κληρονομήσουσι γῆν, * ὡς κατατρυ-
 φήσουσιν ὅπῃ πλήθει εἰρήνης.

Παρατηρήσειται ὁ ἀμάρτωλος τὸν δίκαιον, * ὡς βρύξει
 ἐπ' αὐτὸν ὄνυχας αὐτῆς.

Ὁ δὲ Κύριος ἐκγελήσει αὐτόν, * ὅτι προβλέπει,
 ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτῆς.

Ρομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἀμάρτωλοι, * ἐνέτειναν τόξον
 αὐτῶν.

Τὺ καταβαλεῖν πτωχόν, καὶ πένητα, * τὸ σφάζει
 ὄνυχας τῇ καρδίᾳ.

Ἡ ρομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν, *
 ὡς τὰ τόξα αὐτῶν συρριβείη.

Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὡς πλεονάζον ἀμάρτω-
 λῶν πολυῶν.

Ὅτι βραχίονες ἀμάρτωλῶν συρριβήσονται, * ὑπο-
 σπείζει δὲ τὰς δικαίας ὁ Κύριος.

Γενώ-

Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδούς τῶν ἀμώμων, * ἔη κληρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται.

Οὐ καταχυνθήσονται ἐν καμῶνι πονηρῶν, * καὶ ἐν ἡμέραις λιμῶν χρεῖσθῶσιν, ὅτι οἱ ἀμάρτωλοι ἀπολῶνται.

Οἱ δὲ ἐχθροὶ τῆ Κυρίας ἄμα τῷ δοξασιῶναι αὐτὴς, κὴ ὑψωθῆναι, * ἐκλείποντες ὥσπερ καπνὸς ἐξέλιπον.

Δανείζεται ὁ ἀμάρτωλος, ἔκ ἀποπίσει * ὁ δὲ δίκαιος οἰκτεῖται, ἔδιδωσιν.

Οτι οἱ εὐλογεῖντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν * οἱ δὲ καταρσύνουσι αὐτὸν ἐξολοθρευθήσονται.

Παρά Κυρίαν τὰ δεικνύμενα ἀνθρώπων καταδύνεται, * κὴ τὴν ὁδὸν αὐτῆς διελεύσει σφόδρα.

Οταν πέσῃ ἐκ καταρσυχθήσεται, * ὅτι Κύριος ἀντιστηρίξει χεῖρα αὐτοῦ.

Νεώτερος ἐχούμιον, ἔδωκεν ἐγήρασα, * καὶ ἐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλειμμένον, ἐδὲ τὸ σπέρμα αὐτῆς ζητῶν ἄρτους.

Ολω τὴν ἡμέραν ἐλεῖ, ἔδανείζει ὁ δίκαιος, * καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς δόλογον ἔσται.

Εκκλινον ἀπὸ κακῶν, ἔποίησον ἀγαθὸν, * ἔκτισον αἰῶνα αἰῶν.

Οτι Κύριος ἀγαπᾷ κείσιν, καὶ ἐκ ἐγκαταλείψει τὸν ὅσιόν αὐτῆς, * εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται.

Ανομοὶ δὲ ἐκδιωχθήσονται, * καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται.

Δίκαμοι δ' ἐκληρονομήσῃσι γλῶσσαι, * καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶν. Ὁ ἐπ' αὐτῆς.

Στόμα διδάσκει μελετήσῃ σοφίαν, * καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῆς λαλήσει κρίσιν.

Ὁ νόμος τῆς Θεοῦ αὐτῆς ἐν καρδίᾳ αὐτῆς, * καὶ ἐχὺποσκελιωθήσεται τὰ δόξαβήματα αὐτῆς.

Κατανοεῖ ὁ ἀμάρτανος τὸν δίκαιον, * καὶ ζητεῖ τὴν θάνατῶσαι αὐτόν.

Ὁ δὲ Κύριος ἐμὴ ἐγκαταλίπη αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς, * ἐδ' ἐμὴ καταδικάζεται αὐτόν, ὅταν κρινῇται αὐτῶς.

Ἐπόμενον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν ἡ αὐτῆς, * καὶ ὑψώσῃ σε τὴν κατακληρονομήσαι γῆν ἐν τῇ ἐξολοθρεύσει ἀμάρτανους, ὅφει.

Ἰδὼν τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψέμενον, καὶ ἐπαυρόμενον, * ὡς τὰς κέδρας τῆς λιβάνης.

Καὶ παρήλθεν, ἔιδ' ἐκ γλῶσσαι, ἔζητήσα αὐτόν, * καὶ ἐχ' εὐρέθη ὁ τόπος αὐτῆς.

Ἐύλασε ἀνακίαν, ἔιδε ἐνθύτητα, * ὅτι ὅτι ἐγὼ καταλείμμα ἀνθρώπων εἰρήνικῶς,

Ὁ δὲ πῶς ἄνομοι ἐξολοθρευθήσονται ὅτι τὸ αὐτὸ, * τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται.

Σωτηρία δὲ τῇ διδασκίᾳ πᾶσι Κυρίῳ, * ἔιδε ὑψώσῃ αὐτῶν ὅτι ἐν καρδίᾳ ἡλίψεως.

Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτούς, καὶ ἐξελεῖται αὐτούς ἐξ ἀμάρτανων, * ἔιδε σώσει αὐτούς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν. Δόξα. Ἐν γλῶσσαι. Ἄλλ. ΚΑ-

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ Γ'. ΤΗΣ ΕΒΔ.
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΝ

Ἐν τῇ μεγάλ. μ'. ὅπου λέγονται τὰ καθ. δύο,
ἔξω δὲ αὐτῆς, καθ. μόνον, ἀλλ' ἐν τοῖς ἡχοῖς
Β'. Δ'. ΠΛ. Β'. ΠΛ. Δ'.

Ψαλ. λζ'. 37.

ΚΥριε μὴ τῷ θυμῷ σου. *λείπει. πρὸς τὸν ὀρθρὸν*
φύλ. 2.

Ψαλ. λη'. 38.

Εἰπα, φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου, * τῷ μὴ ἀμάρ- *
τάνειν με ἐν γλώσσῃ μου.

Εἴμιλω τῷ σώματί μου φυλακίῳ, * ἐν τῷ στυλῶσαι
τὸν ἀμάρτηλόν ἐναντίον μου.

Εκωφώθην, * ἔταπεινώθην, * ἐσῆγησα ἐξ ἀγα-
θῶν, * ἔτὸ ἀλγημόν μου ἀνεκαγινώσκει.

Εἴρμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, * ἔσο τῇ μελέτῃ
μου σκκανθήσεται πῦρ.

Ελάλησα ἐν γλώσσῃ μου, * γνώρισόν μοι Κύριε τὸ
πέρασ μου.

Καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, πῶς ὄντι, * ἵνα γινώ-
σκῃ ὑστεροῦ ἐγώ.

Γ' δ'

Γ δὲ παλαιαὶς ἔθε ταῖς ἡμέραις μου, * καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὥσπερ ἐθὲν ἐνώπιόν σου.

Π λὺν τὰ σύμπαντα ματαιότης, * πᾶς ἄνθρωπος ζῶν.

Μ ἐντοίγη ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, * πλὺν μάτῳ ταρασσεται.

Θ ησαυρίζει, ἃ ἐγνώσκει, * τίνι συνάξῃ αὐτά.

Κ αἱ νυνὶ τίς ἡ ὑπομονή μου, ἐχὲ Κύριε; * καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡδὸν σὺ ὄσιν.

Α πό πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥύσά με, * ὄνειδ' ἔδωκενι ἔδωκάς με.

Ε καρφώθην, καὶ ἐκ ἡνοιζα τὸ σῶμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας, * ἀπόσησον ἀπ' ἐμὲ τὰς μάστιγάς σου.

Α πό γὰρ τῆς ἰχύος τ' ἡρώς σου ἐγὼ ἐξέλιπον, * ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον.

Κ αἱ ἐξέτηξας ὡς ἀράχην τὴν ψυχὴν αὐτῆς, * πλὴν μάτῳ πᾶς ἄνθρωπος.

Ε ισάκυσον τῆς πονηρίας μου Κύριε, καὶ τῆς ἡδονῆς μου, * ἐνώπια τῶν δακρύων μου.

Μ ἡ ὡδὸς σωπῆσης, ὅτι πάροικος ἐγὼ εἰμι ὡδὸν σοί, * καὶ παρὶ πόδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.

Α νες μοι, ἵνα ἀναψύξω παρὰ τῆς ἀπελθεῖν, * ἃ ἐκ ἐπὶ ἐμὴ ὑπάρξω.

Ψαλ. λθ'. 39.

Υ Πορεύων ὑπὲρ μέγα τὸν Κύριον, καὶ προσέχε μοι, * ἃ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. * * *

T

Κ αἱ

Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λεκκῆς ταλαιπωρίας, * καὶ ἀπὸ
πηλῆϊλύου.

Καὶ ἔησεν ὅτι πέσαν τὰς πόδας μου, * καὶ κατ ὄθυνα
τὰ δρεβήματά μου.

Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ σῶμα μου ἄσμα κακὸν, * ὕμνον
τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Οψονται πολλοὶ, ἃ φοβηθήσονται, * ἃ ἐλπῖσιν
ὅτι Κύριον.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐστὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐλπίς αὐ-
τοῦ, * καὶ ἐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας, ἃ μα-
νίας ψαύει.

Πολλὰ ἐποίησας σὺ Κύριε ὁ Θεός μου τὰ θαυμάσια
σε, * καὶ τοῖς δξαλογισμοῖς σε ἐκ ἑστὶς ὁμοιωθή-
σεται σοι.

Απήγαγα, καὶ ἐλάλησα, * ἐπληθύθησαν ὑπὲρ
ἀριθμὸν.

Θυσίαν, ἃ προσφορὰν ἐκ ἡθέλησας, * σῶμα δὲ
κατηρέτισα μοι.

Ολοκαυτώματα, καὶ περὶ ἀμάρτίας ἐκ ἐζήτησας, *
τότε εἶπον, ἰδὲ ἡμεῖς.

Εν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμῶν, * τῷ ποι-
ῆσαι τὸ θέλημά σε, ὁ Θεός μου ἡβελήθην, καὶ τὸν
νόμον σε ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγά-
λῃ, * ἰδὲ τὰ χεῖρά μου ἐμὴ καλύψω, Κύριε
ἐγὼς.

Τὴν δικαιοσύνην σε ἐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου ,
τὴν ἀλήθειάν σε , καὶ τὸ σωτήριόν σε εἶπα .

Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σε , * Ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σε ἀπὸ
συαγωγῆς πολλῆς .

Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τὰς οἰκτιρμάς σε ἀπὸ
ἐμοῦ , * τὸ ἔλεός σε , καὶ ἡ ἀλήθειά σε διαπαν-
τὸς ἀντιλάβοιντό με .

Ὅτι ὥρειέχον με κακὰ , ὧν ἐκ ἔστιν ἀριθμός * κα-
τέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου , καὶ ἐκ ἡδυνήθην τῷ
βλέπειν .

Επληθύνθησαν ὡρὶ τὰς τείχας τῆς κεφαλῆς μου ,
καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με .

Εὐδόκησον Κύριε τῷ ῥύσαστά μου , * Κύριε εἰς τὸ
βοηθῆσαί μοι πόροι .

Καταιχυνθείησαν , Ἐξέπαύθησαν ἅμα οἱ ζητῶν-
τες τὴν ψυχὴν μου , * τῷ ἐξᾶραι αὐτὴν .

Αποσφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω , καὶ καταιχυνθείησαν
οἱ θέλοντές μοι κακὰ .

Κομισάδωσαν ὡδραχῆμα αἰχμῶν αὐτῶν , * οἱ
λέγοντές μοι , εὖγε εὖγε .

Αγαλλιάδωσαν , Ἐυφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες
οἱ ζητῶντές σε Κύριε , * καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός ,
μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος , οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν
σε .

Εγὼ δὲ πτωχός εἰμι , καὶ πένης , * Κύριε φρονεῖ
μου .

Βοηθός μου, **Ε**ὐπερασπιστής μου εἰ σύ, * ὁ Θεὸς **μη**
μη χεονίσσης.

Δόξα ᾧ νυν. **Α**λλ. ἀλλ. ἀλλ. **Δ**όξα σοὶ ὁ Θεός **γ**.

Ψαλ. μ'. 40.

Μακάριος **ὁ** σμικρῶν ἐπὶ πτωχόν, **Ε**πένηται * **†**
ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος.

Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν, **Ε**ζήσῃ αὐτὸν, **Ε**μα-
καρίσῃ αὐτὸν ἐν τῇ γῇ, * καὶ **μη** ὤσραδῇ αὐτὸν
εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ.

Κύριος βοηθήσῃ αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδυώσης αὐτοῦ, *
ὅλῳ τῷ κρίτῳ αὐτοῦ ἐσρέψας ἐν τῇ ἀρρώστῳ αὐτοῦ.

Εγὼ **εἶπα**, Κύριε ἐλέησόν με * ἴασαι τὴν ψυχὴν **†**
μου, ὅτι ἡμῖτόν σοι.

Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακὰ μοι, * πότε ἀποθανεῖται,
καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ εἰσεπορεύετο τῷ ἰδεῖν, μάτῳ ἐλάλῃ ἡ καρδία
αὐτοῦ, * σιωπήσῃ ἀνομίαν ἑαυτοῦ.

Εξεπορεύετο ἔξω, **Ε**ἐλάλῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ, * κατ' ἐμῇ
ἐμεθύειζον πάντες οἱ ἐχθροί μου.

Κατ' ἐμὲ ἐλογίζοντο κακὰ μοι, * λόγον ὠδύνομον
κατέθεντο κατ' ἐμῇ.

Μὴ ὁ κοιμώμενος ἐχὶ παροσθήσῃ **†** ἀναστήναι; * **Ε**
ὅν ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρεωσύνης μου, ἐφ' ὃν ἤλπισα.

Ο ἐστίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν, *
σύ δὲ Κύριε ἐλέησόν με, **Ε**ἀνάστησόν με, καὶ ἀντα-
ποδώσω αὐτοῖς. * * *

Εν τάτῳ ἔγνων, ὅτι τέθελικάς με, * ὅτι εἰ μὴ ὀπι-
 λαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.

Εμὲ δὲ δὴ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, * **Ε**βέβαιω-
 σάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ * ἀπὸ τοῦ αἰῶ-
 νος, **Ε** εἰς τὸν αἰῶνα, γένοιτο, γένοιτο.

Ψαλ. μαθ'. 41.

Ον τρόπον ὅτι ποθεῖ ἡ ἑλαφος ὅτι τὰς πηγὰς τῆς
 ὕδατων, * ἔπος ὅτι ποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς
 σὲ ὁ Θεός.

Εδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεὸν τὸ ἰσχυρὸν, τὸν
 ζῶντα, * πότε ἤξω, **Ε** ὁφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ
 Θεοῦ;

Εγλήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας, καὶ
 νυκτός, * ἐν τῷ λέγεσθαι μοι καθ' ἑκάστω ἡμέραν,
 πᾶς ὅστις ὁ Θεός σου;

Ταῦτα ἐμνήσθην, **Ε** ὀξέχεια ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχὴν
 μου, * ὅτι διελάσσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς
 ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.

Εν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, **Ε** ὁμολογήσεως, * ἦχος
 ἐορτάζοντος.

Ἦνα πᾶς πνεύματος εἴη ἡ ψυχὴ μου; * **Ε** ἵνα πᾶς συμπα-
 ράσῃς με;

Εὐλαπίσον ὅτι τὸν Θεὸν, ὅτι ὁμολογήσομαι αὐτῷ,
 σωτήριον τοῦ προσώπου μου, **Ε** ὁ Θεός μου.

Πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐπαράχθη, * διὰ τοῦτο

μνησθήσομαι σε ἐκ γῆς Ἰορδάνου, ὡς Ἑρμωνίου ἀπὸ
ὄρους μικροῦ.

Αβυσσος ἄβυσσον ἐπηκαλεῖται * εἰς φωνὴν τῇ κα-
ταρράκτῃ σου.

Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου * ἐπὶ
ἐμὲ διήλθον.

Ημέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, * καὶ νυ-
κτὸς ὡδή αὐτὴ παρ' ἐμοί.

Προσάχθη πρὸ Θεοῦ ἡ ζωὴ μου, * ἐξῶ τῷ Θεῷ, *
ἀντηλήπτωρ μου εἶ.

Διὰ τί μου ἐπελάθε, * ἵνα τί σκυθρωπάζων πο-
ρεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν;

Εν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὅσα μου, * ὠνείδιζόν με οἱ
ἐχθροί μου.

Εν τῷ λέγειν αὐτὰς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, πᾶ-
ς ὁ Θεός σου; * ἵνα τί πείλυται εἰς ἡ ψυχή μου,
ἵνα τί στυγαράσῃς με;

Ελπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ὁμολογήσομαι αὐτῷ, *
σωτήριον τῆ προσώπου μου, ὁ Θεός μου.

Ψαλ. μβ'. 42.

Κρίνον μοι ὁ Θεός, ὡς δίκασον τὴ δίκην μου, *
ὡς ἐθνεὺς ἐχούσις, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων, καὶ
δολίων ῥύσασί με.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός, κραταίωμά μου, ἵνα τί ἀπόστα-
με, * καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ
ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν;

Εξα-

Εξάποηλον τὸ φῶς σε ; καὶ τὴν ἀλήθειάν σε ,
αὐτά με ὠδήγησαν ; καὶ ἤγαγόν με εἰς ὅρος ἁγίόν σε ,
καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σε .

Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τῷ Θεῷ ,
πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὀφραίνοντά τὴν νεότητά μου .

Εξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρα ὁ Θεός , ὁ Θεός μου ,
ἵνα τί πνεύματος εἶ ἡ ψυχή μου , καὶ ἵνα τί συντάξαι-
σεις με ;

Ελπισον ὅτι ὁ Θεός , ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐ-
τῷ , σωτήριον τῷ προσώπῳ μου , ὁ Θεός μου .

Δόξα ὧς . **Α**λληλ. ἀλληλ.

Ψαλ. μγ'. 43.

Ο Θεός ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκέστα μὲν , οἱ πα-
τέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν . ***

Εργον , ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν , ἐν ἡμέ-
ραις ἀρχαίαις .

Η χεὶρ σε ἔθνη ἐξολόθρευσε , καὶ κατεφύττωσε αὐ-
τὰς , ἐκάνκωσας λαοὺς , ἐξέβαλες αὐτάς .

Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν .
ὁ βραχίων αὐτῶν ἐκέσωσεν αὐτάς .

Αλλ' ἡ δεξιὰ σε , καὶ ὁ βραχίων σε , ὁ φωτισμὸς
τῷ προσώπῳ σε , ὅτι ἐδόκησας ἐν αὐτοῖς .

Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ Βασιλεύς μου , ὁ Θεός μου ὁ ἐντελ-
λόμενος ταῖς σωτηρίαις Ἰακώβ .

Εν σοὶ τὰς ἐχθρὰς ἡμῶν κερατιῶμεν , καὶ ἐν τῷ ὀνό-
ματί σε ἐξεδυνάσωμεν τὰς ἐπανισταμένας ἡμῶν .

Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιδί, * καὶ ἡ ῥομφαία μου ἐσώσῃ με.

Ἐσώσας γὰρ ἡμᾶς, ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, * καὶ τοὺς μισήντας ἡμᾶς κατήχυνας.

Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαμνευσόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, * καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸ αἶμα.

Νυνὶ δὲ ἀπίσω, καὶ κατήχυνας ἡμᾶς, * καὶ ἐκ ἐξελύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

Ἀπέσπας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω ὡς τὰς ἐχθρὰς ἡμῶν, * καὶ οἱ μισήντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς.

Ἐδωκας ἡμᾶς ὡς πορόβατα βρώσεως, * καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς.

Ἀπώσας τὸν λαόν σου ἀνὰ τιμῆς, * καὶ ἐκ ἦν πλήθος ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν ἡμῶν.

Ἐθε ἡμᾶς ὀνείδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, * μυκτηρισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

Ἐθε ἡμᾶς εἰς ὠδύρολην ἐν τοῖς ἔθνεσι, * κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντήον μου ἔστι, * καὶ ἡ αἰχμή μου προσώπῃ μου ἐκάλυψέ με.

Ἀπὸ φωνῆς ὀνείδοντος, ἐκαταλαλῶντος, * ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, καὶ ἐκδιώκοντος.

Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, * καὶ ἐκ ἐπελασάμενά σε, καὶ ἐκ ἠδικήσαμέν ἐν τῇ διαθήκῃ σου.

καὶ ἐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, * καὶ ἐξέκλινας τὰς τρεῖβες ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.

Οτι ἐταπίνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, * καὶ
ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιά θανάτου.

Εἰ ἐπελαθοῦθα τὸ ὄνοματός σου Θεῷ ἡμῶν, * καὶ αἰ-
ψιεπετάσασιν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἀλλότριον.

Οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐκζητήσῃ ταῦτα; * αὐτὸς γὰρ γινώσκῃ
τὰ κρύφια τῆς καρδίας.

Οτι ἔνεκά σε θανατέμεθα ὅλῳ τὴν ἡμέραν, * ἐλπί-
σθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

Εξεγέρθητι, ἵνα τί ὑπνοῖς Κύριε; * ἀνάστηθι, καὶ
μὴ ἀπόσῃ εἰς τέλος.

Γναπὶ τὸ πρόσωπόν σου ἀποσρέφεις; * ὅππῃ λανθάνῃ
τῆς πτωχείας ἡμῶν, καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;

Οτι ἐταπεινώθῃ εἰς χροῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, * ἐκολλήθῃ
εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν.

Ανάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, * ὅς μὴ λύτρωσιν ἡμᾶς
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ψαλ. μδ'. 44.

Εξηρῄξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, * ἥ
λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ.

Ηγλῶσά με χάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου, *
ὡραῖος καὶ ἄλλος πᾶσι τοῖς υἱοῖς τῆς ἀνθρώπων.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου, * ὥστε τὸ εὐλόγη-
σέν σε ὁ Θεὸς εἰς τὸ αἶμα.

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ὅππῃ τὸν μηρόν σου διω-
πῇ * τῇ ὡραίοτητί σου, καὶ τῷ κάλλει σου.

Καὶ ἔντεινον, καὶ κατὰ τοῦτο, καὶ βασιλεύε ἐν κερ-
αῖς σου.

ἀληθείας, καὶ φερότης, ὃ δὲ δικαιοσύνης, * καὶ ὁδὸς
γήσῃ σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου.

Τὰ βέλη σου ἠκούημεν δυνάμει, * λαοὶ ἐπὶ στήθεσιν
σου προσκύνου ἐν καρδίᾳ τῇ ἐχθρῶν τῆ βασιλείας.

Ο θρόνός σου ὁ Θεὸς εἰς αἰῶνα τῶ αἰῶνος, * ῥάβ-
δος δ' αὐτοῦ τοῦτος ἡ ῥάβδος τῆ βασιλείας σου.

Ηγάπησας δικαιοσύνην, ὃ ἐμίσησας ἀνομίαν * διὰ
τὴν ἐχρῆσέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγάλλιασέ σε
καὶ ὁδοὺ μετόχους σου.

Σμύρνα, καὶ σακτὴ, ὃ κησία ἀπὸ τῶ ἱματίων σου, *
ἀπὸ βάρων ἐλεφαντίνων ἐξ ὧν ὄφρα ἀνέστη.

Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου * παρέστη ἡ βα-
σιλίσσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρυσῷ πε-
ριβεβλημένη πεποικιλμένη.

Ακούσον θυγάτηρ, καὶ ἴδε, ὃ κλῖνον τὸ ἔς σου, * καὶ
ἐπιθέτω τῶ λαῷ σου, καὶ τῶ οἴκῳ τῆ πατρὸς σου. ***

Καὶ ἐπιθυμήσῃ ὁ βασιλεὺς τῶ κράτους σου * ὅτι αὐ-
τὸς ὅστις Κύριός σου, καὶ προσκυνησὲς αὐτῷ.

Καὶ θυγάτης Τύρας ἐν δόροις, * τὸ προσκύνῃ σου λι-
ταίνουσιν οἱ πλέστοι τῶ λαῷ.

Πᾶσα ἡ δόξα τῆ θυγατρὸς τῆ βασιλείας ἔσωθεν * ἐν
κερασσοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη.

Απενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς *
αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. ***

Απενεχθήσονται ἐν ὄφρα σου, καὶ ἀγάλλιασέ
αἱ χήσονται εἰς γὰρ βασιλείας.

Αντί

Αντὶ τοῦ πατέρος σε ἐγληνέθησαν οἱ υἱοί σε * κατα-
στήσεις αὐτοὺς ἀρχοντας ὑπὲρ πάσαν τὴν γῆν. ***

Μνησθήσομαι τὸ ὄνοματός σε * ἐν πάσῃ γῆν, *
ἐν γῆν.

Διὰ τὸ τοῦ λαοῦ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸ αἶδιον,
καὶ εἰς τὸν αἶδιον τὸ αἶδιον.

Ψαλ. μέ. 45.

Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ, ἐδύναμις * βασιλεὺς *
ἐν θλίψεσι ταῖς ἀρχαῖς ἡμῶν σφόδρα.

Διὰ τὸ ἐφοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταρασσεῖν τὴν
γῆν, * καὶ μεταπίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

Ἦχσαν, ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, * ἐτα-
ράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτῶν.

Τὸ ποταμὸν τὰ ὀρμήματα ἀφραίνοσι τὴν πόλιν *
Θεῶν, * ἤμασε τὸ σκήνωμα αὐτῶν ὁ Ὑψιστος. ***

Ο Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἐσαλεύσεται, * βοή-
θήσῃ αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρὸς πρὸς.

Εταράχθησαν ἔθνη, ἐκλιναν βασιλεῖαι * ἔδωκε φω-
τὴν αὐτῶν ὁ Ὑψιστος, ἐταλάσθη ἡ γῆ.

Κύριον τὸ δυνάμεων μὴ ἡμῶν, * ἀντιλήπτωρ
ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, * ἀΐδετο τέρατα
ὑπὲρ τῆς γῆς.

Ανταναιρῶν πολέμους μέχρι τοῦ πέρατος τῆς γῆς.
τόξον σιωπεῖται, ἐσυνέλασαι ὄπλον, καὶ θυρεὺς
κατακαύσει ἐν πυρὶ.

Εχολάσατε, κὴ γνώτε, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεὸς, * ὑψώ-
 θήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψώθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Κύριε * ἡ δυνάμειός σου ἡμῶν, * ἀντιλήπτωρ *
 ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. **Δ**όξα κηνυῶ, **Α**λλ. ἀλλ.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΚΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

ΤΗΣ Δ' ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ

Εν τῇ μεγάλῃ μὲν ὅπου λέγονται τὰ καθ. ὄνομα,
 ἔξω δὲ αὐτῆς, καθ. μόνον, ἀλλ' ἐν τοῖς ἡχοῖς
Α'. Γ'. ΠΛ. Α'. ΒΑΡ'.

Ψαλ. μς'. 46.

Πᾶντα τὰ ἔθνη κερτήσατε χεῖρας, * ἀλαλά-
 ξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Οτι Κύριε ὑψίστος, φοβερός, * βασιλεὺς μέγας
 ὅπῃ πᾶσαν τὴν γῆν.

Τὴν πέταξε λαὸς ἡμῶν, * καὶ ἔθνη ὑπὸ τοῦ ποδὸς
 ἡμῶν.

Εξέλεξατο ἡμῶν τὴν κληρονομίαν ἑαυτοῦ, * τὴν
 καλλυντὴν Ἰακώβ, ἡ δὲ ἡγάπησεν.

Ανέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, * Κύριε ἐν φωνῇ
 σάλπιγγος. ***

* ἀλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, * ψάλατε τῷ Βα-
 σιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε.

Οτι

Οπ βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεὸς, * ψάλατε
συνετῶς.

Ε βασιλεύσει ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, * ὁ Θεὸς κἀθή-
ται ὅππῃ θερὸν ἀγίῳ αὐτοῦ.

Αρχοντες λαῶν συνήχθησαν μὲν τῷ Θεῷ Ἀβραάμ,
ὅππῃ τῷ Θεῷ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

Ψαλ. μζ'. 47.

Μεγας Κύριος, * αἰνετὸς σφόδρα, * ἐν *
πόλει τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν ὄρει ἀγίῳ αὐτοῦ. * * *

Ε υἱέζω ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς, * ὄρη Σιών,
τὰ πλάθρα τῷ βορρᾷ, ἡ πόλις τῷ βασιλείῳ τῷ με-
γάλῳ.

Ο Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, * ὅταν
ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.

Οπ ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, * διηλ-
θσαν ὅππῃ τὸ αὐτό.

Αὐτοὶ ἰδόντες, ἔπας ἐθαύμασαν, * ἐταράχθησαν,
ἔσα λείθησαν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν.

Ε καὶ ὡδῖνες ὡς πικτέσης, * ἐν πνύματι βιαίῳ συν-
τείψαις πλοῖα θαρσεῖς.

Καθάπερ ἠκέσα μῦθον, ἔπας ἐῖδομεν ἐν πόλει Κυρίου
τῷ δυνάμεων, ἐν πόλει τῷ Θεῷ ἡμῶν, * ὁ Θεὸς
ἐθεμελίωσεν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα.

Τπελάβομεν ὁ Θεὸς τὸ ἑλεῖς σε, * ἐν μέσῳ τῷ
λαοῦ σε.

Κατὰ τὸ ὄνομά σε ὁ Θεὸς, ἔπα, * ἡ αἰνεσίς σε ἐπὶ
τὰ

τα πέρατα τῆς γῆς, * διημοσιύης πλήρης ἡ δεξιὰ
σου.

Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανός Σιών, * καὶ ἀγαλλιάσθωσαν
αἱ θυγατέρες τῆς Ἰσραήλ ἐνεκεν τῆς κριμασίᾳς σου
Κύριε.

Κυκλώσατε Σιών, * ἐπιλάβετε αὐτήν, * διημο-
σιύσατε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς.

Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, *
καὶ κατεδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἀν' ἐπιση-
μοῦσθε εἰς ἡμέραν ἑτέραν.

Ὅτι ἔπος ὅστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, * ἐκ τὸν
αἰῶνα, τῷ αἰῶνι * αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ψαλ. μὴ. 48.

Ακρόατε² ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, * ἐνωπίσατε *
πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Οἱ τε γηγενεῖς, * ἐγὼ οἱ τῆς ἀνθρώπων, * ὅτι τὸ αὐτὸ
πλέσιν, καὶ πάντες.

Τὸ στόμα μου¹ λαλήσει σοφίαν, * ἐν ἡμετέρῃ τῆς *
καρδίας μου, σωῆσιν.

Κλινῶν εἰς καταβολὴν τὸ ἔξω μου, * ἀνοίξω ἐν ψαλ-
μῷ τὸ πρόβλημαί μου.

Ἦνα μή φοβῶμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ; * ἡ ἀνομία τῆς
πατέρας μου κυκλάσει με.

Οἱ πεποιθότες ὅτι τῇ δυνάμει αὐτῶν, * ἐν ὅτι τῇ
πλήθει τῶν πλέτε αὐτῶν καυχώμενοι.

Α' δελ-

Αδελφός ἐ λυτρεύται, λυτρεύσεται ἄνθρωπος, *
 ἐ δώσει τῷ Θεῷ ἑξέλασμα ἑαυτοῦ.

Καὶ τέλος πρὸς τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, *
 ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, ἔζησεται εἰς τέλος.

Οὐκ ὀφείλει κατὰ φθορὰν, ὅταν ἴδῃ σοφὸς ἀποθνή-
 σκοντας, * ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρον, ἔαντες ἀπολεῖται.

Καὶ κατὰλείψουσιν ἀλλοτρείοις τὸν πλεόντα αὐτῶν, *
 ἔοι τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σκηνώματα αὐτῶν εἰς γῆρα, ἔγῃραν, * ἐπεκα-
 λέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῇ γαίᾳ αὐτῶν.

Καὶ ἄνθρωπος ἐν πρὸς αὐτῶν, ἐ συνῆκε, * πᾶσι
 συνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, ἔωμοιώθη
 αὐτοῖς.

Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, * ἔμνη ταῦτα
 ἐν τῷ σώματι αὐτῶν ἐνδοκίησιν.

Ὡς πρόβατα ἐν ἄδῃ ἔειδο, * θάνατον ποιμαίνει
 αὐτούς.

Καὶ κατακτείνουσιν αὐτῶν οἱ ἐνδοκίη, καὶ
 ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθείσεται ἐν τῷ ἄδῃ, * ἐκ
 τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώδησαν.

Πλεὺς ὁ Θεὸς λυτρεύσεται τέλος ψυχῆς με ἐκ χερός
 ἄδῃ, * ἔταν λαμβάνη με.

Μὴ φοβῶ, ὅταν πληθήσῃ ἄνθρωπος, * ἔὲς πλη-
 θυνθῇ ἡ δόξα τῆς οἴκῃ αὐτοῦ.

Ὅτι ἐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκῃ αὐτὸν, λήφεται τὰ πάντα
 τα, * ἔδῃ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.

Ὅτι

Οτι ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῆς ἐλογηθήσεται,
ἐξομολογήσεται σοι, ὅταν ἀγαθιώῃς αὐτῷ.

Εἰσακούσεται ἕως γυνεῶς πατέρον αὐτῆς, * ἕως αἰῶ-
νος ἐκ ὧς φάσιν.

Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν, ἐ συνῆκε, * ὡς αὐτῶν
βλήθη τοῖς κτελέσει τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

Δόξα ἐκ νῦν. **Α**λλ. ἀλλ. ἀλλ. **Δ**όξα σοὶ ὁ Θεός γ.
Ψαλ. μθ'. 49.

Θεὸς * θεῶν Κύριος ἐλάλησε, * καὶ ἐκέλευσε
τὴν γλῶσσαν.

Απὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, * ἐκ Σιών ἡ
ἐπρέπεια τῆς ωραιότητος αὐτῆς.

Ο Θεὸς ἐμφανῶς ἦξεν, * ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ ὧς ὡς αὐτῶν
ἐπείσεται.

Πῦρ ἐνώπιον αὐτῆς καυθήσεται, * καὶ κύκλω αὐτῆς
καταιγὶς σφόδρα.

Προσκαλέσεται τὸν ἐρατὸν ἄνω, καὶ τὴν γλῶσσαν,
τὴν δακρύων τὸν λαὸν αὐτῆς.

Σιωπάγετε αὐτῷ τὰς ὁσίας αὐτῆς, * τὰς δακτύλους
μαρτύρων, τὴν δακτύλῳ αὐτῆς ἐπὶ θυρίαις.

Καὶ ἀναγγελοῦσιν αἱ ἐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτῆς, *
ὅτι ὁ Θεὸς κρείττης ἐστίν.

Ακούσον λαός μου, καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ καὶ δακ-
τύλωμαί σοι, * ὁ Θεὸς ὁ Θεός σε εἰμὶ ἐγώ.

Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυρίαις σε ἐλέγξω σε, * τὰ δὲ ὅλο-
καυτώματά σε ἐνώπιόν μου ἐστὶ δακτύλος παντός.

Οὐ ἡξομαι ἐκ τῆς οἴκου σου μόχθῃς, * ἐδὲ ἐκ τῆς ποιμνίων σου χιμάρης.

Ὅτι ἐμὸν ὄντι πάντα τὰ θηρία τῆς ἀγρῆς, * καὶ τὴν ἐν τοῖς ὄρεσι, ὡς βόες.

Εἴπωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, * καὶ ὡραιότης ἀγρῆς μὲν ἐμὸν ὄντιν.

Εἰὰν πεινάσω, ἐμὴ σοι εἴπω, * ἐμὴ γὰρ ὄντιν ἡ οἴκου-
μυρία, ὡς τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Μὴ φάτομαι κρέα ταύρων, * ἢ αἷμα τεύτων πίνομαι,

Θύσον μοι τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, * καὶ ἀπόδος μοι
τῷ Ὑψίστῳ τὰς δυνάμεις σου.

Καὶ ἐπικάλυψαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου, * καὶ
ἐξελεῖμαί σε, καὶ δοξάσεις με.

Τῷ δὲ ἁμῶν πολλῷ εἶπεν ὁ Θεός, * ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ
τὰ δικαιώματά μου, * καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν δια-
θήκην μου διὰ σώματός σου;

Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, * ὡς ἐξέβαλες τὰς λό-
γους μου εἰς τὰ ὀπίσω.

Εἰ ἐθεώρεις κλέπτειν, σωέτρεχες αὐτῷ, * καὶ μὴ
μοιχῆς τὴν μερίδα σου ἐπίθεις.

Τὸ σῶμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, * καὶ ἡ γλῶσσά σου
περιέπλεκε δολιότητας.

Καθήμηνου καὶ τῶν ἀδελφῶν σου κατελάλεις, * καὶ
καὶ τῷ πατρὶ τῆς μητρὸς σου ἐπίθεις σκάνδαλον, ταῦτα
ἐποίησας, ὡς ἐσίγησα.

Τὴν πάλαι ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος, * ἐλέγ-
ξω

ζω σὲ, καὶ ὠδυσήσω καὶ ἐπρόσωπόν σε τὰς ἀμάρτι-
ας σου.

Συνέπε δὴ ταῦτα οἱ ὀπιλανθανόμενοι τῷ Θεῷ, * μὴ-
ποτε ἀρπάσῃ, ἢ ἐμὴ ἢ ὁ ῥυόμενος.

Θυσία αἰνέσεως δοξάσῃ με, * ἢ ἐκεῖ ὅπου ἢ δέξω
αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

† **Ψαλ. γ'. 50.**

Ελεπσόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα. **λίλιπτ. εἰς**
τὴν τελετ. ὡς. Ψαλ. 137.

Ψαλ. να'. 51.

Τὶ ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνάτης ἀνομίαν; * †
ὅλως τὴν ἡμέραν ἀδικίαν ἐλογίσαστο ἠγλῶσα-
σας.

Ωσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον, * ἠγάπη-
σας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθοσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λα-
λῆσαι δικαιοσύνην.

Ἡγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, *
γλῶσσαν δολίαν.

Διὰ τῆτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος, ἐκτίλοι σε,
καὶ μετασάδῃ σε ἀπὸ σκηνώματός σου, καὶ τὸ
ρίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων.

Οψυνται δίκαιοι, καὶ φοβηθήσονται, * καὶ ἐπ' αὐτὸν
γαλήσονται, καὶ ἐρεῖσιν.

Γοῦν ἄνθρωπος, ὃς ἐκ ἔδετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ, *
ἀλλ' ἐπήλπισεν ὅτι τῷ πλήθει τῶν πλάττει αὐτοῦ, καὶ
ἐνεδυναμώθη ὅτι τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.

Ε' ζω

Ε γὰρ δὲ, ὥσπερ ἐλθὶα κατὰ καρπὸς ἐν τῷ οἴκῳ τῷ
Θεοῦ, * ἤλπισα ὅτι τὸ ἔλεος τῷ Θεῷ εἰς τὸν *
αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνος.

Ε ξομολογήσομαί σοι εἰς τὸ αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας, *
ὑπομνήσω τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῷ ὁσίῳ
σου. **Ψαλ. νβ'. 52.**

Εἶπεν ὁ ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, * ἐκ ἐστὶ Θεός. *
Διεφθάρησαν, ὅτι ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις,
ἐκ ἐστὶ ποιῶν ἀγαθόν.

Ο Θεὸς ἐκ τῷ ἔργου διέκυψεν ὅτι οὗτος ὤκτις τῷ ἀν-
θρώπῳ, * τῷ ἰδῆν, εἰ ἐστὶ σωτὴρ, ἢ ἐκζητῇ τὸ Θεόν.

Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρηώθησαν, * ἐκ ἐστὶ ποι-
ῶν ἀγαθόν, ἐκ ἐστὶν ἕως ἐνός.

Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
οἱ κατεπίοντες τὸν λαόν σου ἐν βροσφῇ ἄρτε;

Τφόβον, ὅτι ἐκ τοῦ φόβου.

Οτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὅσα ἀνθρώπων παρέσκων, * κα-
τηχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξεδένωσεν αὐτούς.

**Ττῇ ἐπιστρέψαι τὸν Θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τῷ λαῷ αὐ-
τοῦ, * ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ ἀφρανθήσεται
Ἰσραὴλ. **Δόξα καὶ νῦν. Ἀλλ. ἀλλ.****

Ψαλ. νγ'. 53.

Ο Θεὸς ἐν τῇ ὀνόματί σου. **λίλιχτ. εἰς τὸ κατ.**
ὡσαν φύλ. 141.

Ψαλ. νδ'. 54.

Ενώπισα ὁ Θεὸς τὴν δεισ. **ΛΕΛΗΚΤ. ΗΕ Ψ. ΙΚΤ.**
ὦραν Φύλ. 141,

Ψαλ. νε'. 55.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος
 προς, * ὅλῳ τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἐθλίψε με.

Κατεπάτησάν με ὁ ἐχθροί μου ὅλῳ τὴν ἡμέ-
 ραν, * ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμουῦντές με.

Απὸ ὑψους ἡμέρας ἐφοβηθήσομαι, * ἐγὼ δὲ ἐλπῶ
 ἐπὶ σέ.

Εν τῷ Θεῷ ἐπαγνέσω τὰς λόγους μου, * ὅτι τῷ Θεῷ
 ἠλπισα, ἐφοβηθήσομαι, τί ποιήσῃ μοι σάρεξ.

Ολῳ τὴν ἡμέραν τὰς λόγους μου ἐβδελύσσοντο, *
 κατ' ἐμῆ πάντες οἱ δολογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

Παρηκήσουσι, ἔ κατακρύψουσιν, * αὐτοὶ τὴν πτέρ-
 ναν μου φυλάξουσιν.

Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχὴν μου, * ὑπὲρ τῆ μη-
 ρενὸς σώσεως αὐτῶν, ἐν ὀργῇ λαὸς κατὰ ξεις.

Ο Θεὸς τὴν ζωὴν μου ὀξήγηλάσοι, * ἔθες τὰ δά-
 κρυά μου ἐνώπιόν σου.

Ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου, * ὅπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί
 μου εἰς τὰ ὀπίσω.

Εν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ὅτι καλέσωμαί σε, * ἰδὲ ἔγνω, ὅτι
 Θεός μου εἶ σύ.

Επὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ὅτι τῷ Κυρίῳ αἰνέσω
 λόγον, * ὅτι τῷ Θεῷ ἠλπισα, ἐφοβηθήσομαι, τί
 ποιήσῃ μοι ἄνθρωπος. **Ε**

Εἶν ἐμοὶ ὁ Θεὸς Ὀχλαί, * ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς
σε.

Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, * τὰς ὀφ-
θαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τὰς πόδας μου ἀπὸ
ὀλισθήματός.

Εὐαρεσῆσω ἐν ὥπῳ Κυρίου, * ἐν φωτὶ ζώντων.

Ψαλ. 15'. 56.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με, * ὅτι ὅπῃ σοὶ ἔ-
πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου.

Καὶ ἐν τῇ σκιά τῆς πτερύγων σου ἐλπῶ, * ἕως ἥ
ἐπαρέλθῃ ἡ ἀνομία.

Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὑψίστον, * τὸν Θεόν
τὸν ἐργατήσαντά με.

Εξαπέστειλεν ὁ Θεός ἐρανῆς, * ἔσωσέ με, * ἔδωκεν εἰς
ὄνειδος τὰς καταπαλαιωτάς με.

Εξαπέστειλεν ὁ Θεός τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλή-
θειαν αὐτοῦ, * ἔρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσων
σύμνων, ἐκοιμήθην τεταραγμένος.

Τοιοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλα, καὶ βέλη, *
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.

Τὴν ψῶθητι ὅπῃ τὰς ἐρανῆς ὁ Θεός, * καὶ ὅπῃ πᾶσαν
τὴν γῆν ἡ δόξα σου. * * *

Παλίδαι ἠτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου, * καὶ κατέκαμψαν
τὴν ψυχὴν μου.

Ὁρῶντες πρὸ προσώπου μου **βόθρον**, * ἔνέπεσον εἰς
αὐτόν.

Ετοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός, * ετοίμη ἡ καρδία μου,
ἀσομαι, καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου.

Εξεγέρθητι ἡ δόξα σου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον, καὶ
κίθάρα, * ἐξεγερθήσομαι ὁρθεύς.

Εξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, * ψαλῶ σοι ἐν
ἑθνεσιν.

Οπὲ μεγαλιεύθῃ ἕως τῆς ἐρανῶν τὸ ἑλεός σου, * καὶ
ἕως τῆς νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Τψώθητι ὅτι ὁ Κύριος ἐρανὲς ὁ Θεός, * ἔδωκεν ὅτι πᾶσιν
τὴν γλῶσσαν ἡ δόξα σου.

Ψαλ. νζ'. 57.

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, * ἐν-
δείξαις κρίνατε ὑοὶ τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ, *
ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.

Απηλλοτριώθησαν οἱ ἀμῆρτωτοὶ ἀπὸ μήτρας, *
ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς, ἐλάλησαν ψευδῆ.

Θυμὸς αὐτοῖς καὶ τὴν ὁμοίωσιν τῆς ὀφείας, * ὥσπερ
ἀσπίς τοῦ κωφῆς, ἔβυσσος τὰ ὦτα αὐτῆς.

Ηπὲς ἐκ εἰσακέσεται φωνῆς ἐπαδόντων, * φαρμα-
κῶς τε φαρμακδομήν ὡς ἀσοφῆς.

Ο Θεὸς σωτεῖται τὰς ὀφθύντας αὐτῶν ἐν τῇ σόματι
αὐτῶν, * τὰς μύλας τῶν λεόντων σωέσθαι αὐτοὺς
ὁ Κύριος.

Εξεδενωθήσονται ὥσπερ ὕδωρ διαπορεύμενον, *
πενεῖ τὸ τόξον αὐτῶν, ἕως ἃ ἀσθενήσασιν.

Ὡς εἰ

Ως εἰ κηρὸς πακὺς ἀνταναιρεθήσονται, * ἔπεσε πῦρ
ἐπ' αὐτὰς, καὶ ἔκ εἶδον τὸν ἥλιον.

Πρὸ τῆ συνίεναι τὰς ἀγκύνας ὑμῶν τὴν ῥάμνον, *
ὥσεί ζῶντας, ὥσεί ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτὰς.

Ευφρανθήσεται ὁ δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδύκη-
σιν, * τὰς χεῖρας αὐτῆ νίφεται ἐν τῷ αἵματι τῆ
ἀμάρταν.

Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος, εἰ ἄρα ὅτι καρπὸς τῷ δι-
καίῳ; * ἄρα ὅτιν ὁ Θεὸς κρίνων αὐτὰς ἐν τῇ γῇ.

Δόξα κηνυῖ, **Α**λλ. ἀλλ. ἀλλ. **Δ**όξα σοὶ ὁ Θεὸς γ.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΥΔΟΜΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ Δ' ΤΗΣ ΕΒΔ'

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΝ

Εν τῇ μεγαλ. μ'. ὅπως λέγονται τὰ κατ. δύο, *
ἐξω δὲ αὐτῆς, καθίσμα μόνον, ἐν τοῖς ἡχοῖς.

Β'. Δ'. ΠΛ. Β'. ΠΛ. Δ'.

Ψαλ. νη'. 58.

Εξελᾶ με ἐκ τῆς ἐχθροῦν μου ὁ Θεός, * καὶ
ἐκ τῆς ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

Ρῦσαί με ἐκ τῆς ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, * καὶ
ὅς ἀνδρῶν αἱμάτων σωθόν με.

Οπὶ δ' ἐθήρυσαν τὴν ψυχὴν μου, * ἐπέθεντο ἐπ'
ἐμὲ κραταιοί.

Ουτε ἡ ἀνομία μου, ἔτε ἡ ἀμάρτια μου Κύριε, *
ἀνευ ἀνομίας ἔδραμον, καὶ κατέβηκα.

Εξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, **Ε**ἶδε, * **Ε**σὺ Κύριε
ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς τῆς Ἰσραὴλ.

Πρόχες τῶν ὀπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, * μὴ
οἰκτιρήσης πάντας ὅδ' ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Επιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, *
καὶ κυκλώσονται πόλιν.

Γινώσκουσιν οὖν οἱ ἀποφθέγοντες ἐν τῷ σώματι αὐτῶν, * **Ε**
ρομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν, ὅτι τίς ἤκουσε;

Καὶ σὺ Κύριε ἐκγελάσεις αὐτούς, * ἐξεδενώσεις
πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ κράτος μου πρὸς σέ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς
ἀντιλήπτωρ μου εἶ, * ὁ Θεός μου τὸ ἔλεος αὐτῶν
φθάσει με.

Ο Θεός μου δείξαι μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, μὴ
ἀποκτείνῃς αὐτούς, * μήποτε ὀπιλάθωνται τῷ νόμῳ
σου.

Διασκορπίσον αὐτούς ἐν τῇ δυνάμει σου, * **Ε**κτά-
ραγε αὐτούς ὁ ὑψωσιστής μου Κύριε.

Αμάρτια σώματος αὐτῶν λόγῳ χειλέων αὐτῶν, *
Εσυλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑψηφονίᾳ αὐτῶν.

Καὶ ὡς αἶρας, καὶ ψεύδεις διαγέλησονται ἐν σιωτε-
λείᾳ, * ἐν ὀργῇ σιωτελείας, **Ε** καὶ μὴ ὑπάρξωσι.

Καὶ γνώσονται, ὅτι ὁ Θεὸς διαψόζει τὴν Ἰακὰβ, *
καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς.

Επιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, * καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων,
καὶ κυκλώσασιν πόλιν.

Αυτοὶ δρακονοπιθήσονται τῇ φαγῇ, * εἰὰν δὲ μὴ
χρηταθῶσι, ἔργυρῶσιν. ***

Εγὼ δὲ ἄσομαι τῇ δυνάμει σου, * ἔα γαλλιάσο-
μαι τὸ πρὸς τὸ ἐλεός σου.

Οτι ἐργυρήθης ἀντιλήπτωρ μου, ἔα καταφυγὴ μου, *
ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου.

Βοηθές μου εἶ, σοὶ ψαλῶ, ¹ * ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀν-
τιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεός μου τὸ ἐλεός μου.

Ψαλ. νθ'. 59.

Ο Θεὸς ² ἀπόσω ἡμᾶς, ἔα καθεῖλες ἡμᾶς, * [†]
ὠργίσθης, ἔα ὠκτείρησας ἡμᾶς.

Συνέσεις τὴν γλῶσσαν, καὶ συνετάραξας αὐτὴν, *
ἴασαι τὰ σωτήριά σου αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη.

Εδείξας τῇ λαῷ σου σκληρὰ, * ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον
κατανύξεως.

Εδωκας τοῖς φοβεράχοις σε σημείωσιν, * τῇ φυγῇ
ἀπὸ προσώπου τούτου.

Οπως ἀν' ῥυθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, * σώσον τῇ δι-
ξίᾳ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.

Ο Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῇ ἀγίᾳ αὐτῇ, ἀγαλλιάσο-
μαι, καὶ ἡμετεῖς Σίκιμα, * καὶ τὴν κοιλάδα τῆς
σκηνῶν ἡμετρήσω.

Εμὸς ὄντι Γαλαὰδ, ἔμους ὄντι Μάγασσῃς, * καὶ
Ἐφραῖμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου.

Ἰέδας

Γέδας βασιλεύς με, * Μωάβ λέξης τ' ἐλπίδος με,
Επὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά με, *
 ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν σωτηρίας; * ἢ τίς ὁδηγήσει
 με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;

Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀποσάμενος ἡμᾶς, * καὶ ἐκ
 ἐξελύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, * καὶ ματαία ἴ-
 σωτηρία ἀνθρώπου.

Εν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δυνάμιν, * ὃς αὐτὸς ἐξεδε-
 νώσει τὸς θλίβοντάς ἡμᾶς.

Ψαλ. ξ'. 60.

Εισάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς με, * ὡρόχες ἴ-
 τῇ προσέχῃ με.

Απὸ τῆς περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα, * ἐν τῷ
 ἀκηδέσῃ τῆς καρδίας με, ἐν πέτρᾳ ὑψώσας με.

Ωδήγησάς με, ὅτι ἐλπίδος ἐλπίς με, * πύργος
 ἰσχύος ἀπὸ φροσύνης ἐχθρῶν.

Παρηκήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς εὖν αἰῶνας, *
 σκεπαθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῆς πτερύγων σου.

Οτι σὺ ὁ Θεὸς εἰσήκουσας τῆς ἐυχῶν με, * ἔδωκας
 κληρονομίαν τοῖς φοβημένοις τὸ ὄνομά σου.

Ημέρας ἐφ' ἡμέρας τῆς βασιλείας σου παρηγήσεις, * τὰ
 ἔτη αὐτῆς ἕως ἡμέρας γηρεῶς, ὃς γηρεῶς. ***

Διαικμεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, * ἔλεος,
 καὶ ἀλήθειαν αὐτῆς τίς ἐκζητήσει;

Οὕτως

Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὰς αἰῶνας, * τὴν
ἀποδύναμί σου τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ὅξ ἡμέρας.

Δ ὅξα ἐν σοὶ ὦ Θεὸς, **Α** λλ. ἀλλ. ἀλλ. **Δ** ὅξα σοὶ ὦ Θεὸς γ.

Ψαλ. ξα΄. 61.

Ο Ὑχὶ τῷ Θεῷ ὑποτάγησεται ἡ ψυχὴ μου; * **†**
παρ' αὐτῷ γὰρ τὸ σωτήριόν μου.

Κ αὶ γὰρ αὐτὸς Θεός μου, **Ε** σωτὴρ μου, * ἀντιλήπτωρ
μου, ἔμὴ σαλεύσῃς ὅπῃ πλεῖον.

Εως πότε ὀπτήθεοι ἐπ' ἀνθρώπων; * **Φ**ονεῖτε
πάντες ὑμεῖς, ὡς τοίχῳ κεκλημενῶ, καὶ φραγμῶ
ὡς μενῶ;

Π λὺν τὴν τιμὴν μου ἐβελόσαντο ἀπώταστον,
ἔδραμον ἐν δίψῃ, τῷ σώματι αὐτῶν ἐυλόγηται, καὶ
τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρσέντο.

Π λὺν τῷ Θεῷ ὑποτάγηται ἡ ψυχὴ μου, * ὅτι παρ'
αὐτῷ ἡ ὑπόστασίς μου.

Οτι αὐτὸς Θεός μου, **Ε** σωτὴρ μου, * ἀντιλήπτωρ
μου, ἔμὴ μεταναστεύσω.

Επὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου, καὶ ἡ δόξα μου, * **†**
ὁ Θεὸς τῆ βοηθείας μου, **Ε** ἡ ἐλπίς μου ὅπῃ τῷ Θεῷ.

Ελπίζατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συλλαγωγὴ λαῶν, * **Ο**ὐκ
ἔχατε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ Θεὸς
βοηθὸς ἡμῶν.

Π λὺν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ
τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τῆ ἀδικίᾳ, * αὐτοὶ **Ο**ὐκ
μεταμένηται ὅπῃ τὸ αὐτό.

Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ὅτι ἄρπαγμα μὴ
ὀπιποθεῖτε. * πλεῖτος ἐὰν ῥέῃ μὴ προσέθεσθε χαρ-
δῖαν.

Απαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός, δύα ταῦτα ἤκουσεν, * ὅπ-
τὸ κράτος τῆ Θεοῦ, ἔσθ' Κύριε τὸ ἔλεος.

Οὐ σὺ ἀποδώσῃς ἐκείνῳ * καὶ τὰ ἔργα αὐτῆς.

Ψαλ. ξβ'. 62.

Ο Θεός ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθεῖζω. **Λέλιπ. σὺ**
* ὁ θ. φύλ. 4.

Ψαλ. ξγ'. 63.

Εισάκουσον ὁ Θεός φωνῆς μου, ἐν τῇ δέσφῃ *
μου πρὸς σέ. * ἀπὸ φόβου ἐχθρῶν ἐξελῶ * ψυ-
χήν μου.

Σκέπασόν μου ἀπὸ συστροφῆς πονηρῶν, * ἀπὸ
πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν.

Οἱ πινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν ταῖς γλώσσας αὐτῶν,
ἐνέτειναν τὸ στόμα αὐτῶν πρᾶγμα πικρὸν, τῆ κατὰ το-
ξεύσαι ἐν ἀποκρύφοις ἁμῶν.

Εξάπινα κατὰ τοξόυσιν αὐτὸν, ἔσ' φοβηθήσυν-
ται, * ἐκρεταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρὸν.

Διηγήσαντο τῇ κρύφῃ παγίδα, * εἶπον, τίς ὀφεται
αὐτές;

Εξηρδύνησαν ἀνομίαν, * ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες
ἐξερδυνήσας.

Προσελεύσεται ἄνθρωπος, ἔκκαρδία βαθεῖα,
ἔκψωθήσεται ὁ Θεός.

Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν, * καὶ
ἐξηθενήσαν ἐπ' αὐτὰς αἱ γλαῖσαι αὐτῶν.

Εταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτὰς, * καὶ
ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος.

Καὶ ἀνήγγηλαν τὰ ἔργα τῷ Θεῷ, * ἃ τὰ ποιήματα
αὐτοῦ σιωπῶν.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, * ἃ ἐλπεί
ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐπαυνεθήσονται πάντες οἱ ὀφθεῖς τῇ
καρδίᾳ.

Ψαλ. ζδ. 64.

Σοὶ ὡρέπετ ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών, * ἃ σοὶ ἀπο- ✠
δοθήσεται δόξη ἐν Ἱερουσαλήμ.

Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, * πρὸς σέ πᾶσα σὰρξ
ἤξει.

Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, * καὶ ταῖς
ἀσεβείαις ἡμῶν σύ ἰλάση.

Μακάριος, ὃν ἐξελέξω, ἃ προσελάβε, * κα-
τασκύωσεν ἐν ταῖς ὕδασι σου.

Πληροῦσθε ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τῷ οἴκῳ σου, * ἀγα-
πὴς σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσυνῇ.

Επάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, * ἢ ἐλ- ✠
πίς πάντων τῶν περάτων τῆ γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ
μακρᾶν.

Επιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ὡς ἐξωσμήθη ἐν
δυναστείᾳ, * ὁ σιωπῶν τὸ κύπερ τῆ θαλάσσης,
ἡχος κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποθήσεται;

Τα-

Ταρχήσονται τὰ ἔθνη, ἔφοβηθήσονται οἱ κατὰ
κοιῶντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῆς σημείων σου, * ἑξόδες
πρωΐας, ἔσπερας τέλει.

Επεσκέψω τὴν γῆν, * καὶ ἐμέδυσας αὐτὴν, ἐπλή-
θυνας τῷ πλετίῳ αὐτῆς.

Ο ποταμὸς τῷ Θεῷ ἐπλήρῃθη ὕδατιν, * ἠτοίμασας
τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι ἔσθως ἡ ἐτοιμασία.

Τὰς αὐλάδας αὐτῆς μέδυσον, πλήθυνον τὰ κτήνη-
τα αὐτῆς, * ἐν ταῖς σαγύρσιν αὐτῆς ἀφρανθήσεται
ἀνατέλλουσα.

Εὐλογήσῃς τὸ σέφανον τῷ ἐνιαυτῷ τῆς χρηστότητός σου, *
ἔτι τὰ περὶ σου πληθήσονται πόσις. ***

Πιανθήσονται τὰ ὄρεα τῆς ἐρήμου, * ἔτι ἀγαλλίασιν
οἱ βοῦνοι διεζώσονται.

Ενεδύσαντο οἱ κριοὶ τῆς περὶ σου, ἔτι αἱ κοιλάδες
πληθυνῶσι σῖτον, * κακοῦνται, ἔτι γὰρ ὑμνήσουσιν.

Δόξα ἔτι νῦν. **Α**λλ. ἀλλ.

Ψαλ. ξβ'. 65.

Αλάξατε τῷ Κυρίῳ πάντα ἡ γῆ, * ψάλατε δὴ
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν αἰνέσῃ αὐτοῦ.

Επλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψάλλονται σε οἱ ἐχθροί σου.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, ἔτι ψάλλωσάν
σοι, * ψάλλωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου ὕψις.

Δβελταῖς ὑπὲρ πάντων τῶν ἀνθρώπων.

Ο με-

Ο μετασφύων τ' θάλασσαν εἰς ξηρὰν, * ἐν ποταμῶν
διελεύσονται ποσὶ, ἐκεῖ δ' ὄφρα θησόμεθα ἐπ' αὐτῶν.

Τῶν δειπόζοντι ἐν τῇ δουασείᾳ αὐτῶν αἰῶνος, οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ὅπῃ τὰ ἔθνη ὀπιβλέπουσιν, * οἱ πα-
ραπικραίνοντες μὴ ὑψέσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς.

Εὐλογεῖτε ² ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν, * Ἐκκρίσατε ἦ
τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτῶν.

Τῶν θερμῶν τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, * Ἐμὴ δόν-
τος εἰς σάλον τὰς πόδας μου.

Οπὶ ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός, * ἐπύρσας ἡμᾶς ὡς
πυρεῖται τὸ ἀργύριον.

Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, * ἔθες θλίψῃς **ὅπῃ**
τὸν ναῦτον ἡμῶν.

Επιβίβασας ἀνθρώπους ὅπῃ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, διήλ-
δομεν δὲ πρὸς, * Ἐύδατος, Ἐξήγαγες ἡμᾶς
εἰς ἀναψυχὴν. * * *

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν, *
ἀποδώσω σοι τὰς δούλὰς μου, αἷς δίδεσθαι τὰ χεῖλη
μου.

Καὶ ἐλάβησεν τὸ σῶμα μου * ἐν τῇ θλίψει μου.

Ολοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίστω σοι μὴ θυμιά-
ματος, Ἐκρίαν, * ἀνοίστω σοι βόας μὴ χμέρον.

Δεῦτε ἀκρίσατε, καὶ διηγήσομαι ὑμῖν πάντες οἱ φοβέ-
μενοι τὸν Θεόν, * ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

Πρὸς αὐτὸν τῶν σῶματί μου ἐκέκραξα, * καὶ ὑψώσα
ὑπὸ τὴν γλῶσσαν μου.

Αδικίαν ἐξέθεώρω ἐν καρδίᾳ μου, * μὴ εἰσακ-
σάτω με Κύριε.

Διὰ τὸ εἰσήκουσέ με ὁ Θεός, * προσέχε τῇ φωνῇ
τῆς δεήσεώς μου.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς ἐκ ἀπέσκησε τὴν καρδίαν μου
χρῆμα, * καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Ψαλ. ξδ'. 66.

Ο Θεός οἰκτρήσας ἡμᾶς. *λίλικτ. εἰς τὸ μακρ.
ἀπόδ. φύλ. 202.*

Ψαλ. ξβ'. 67.

Αναστήτω ὁ Θεός, ἃ δὲ σκορπίωσάν τοι ἐχθροὶ
αὐτοῦ, * καὶ φυγάντωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ
μισοῦντές αὐτόν.

Ωs ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήνεται κηρὸς
ἀπὸ προσώπου πυρὸς, * ἕτως ἀπολυνταὶ οἱ ἀμάρ-
τωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Καὶ οἱ δῖημοι ἀφραθήτωσαν, * ἀγαλλιάσωνται
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν ἀφροσύνῃ.

Ασάτε¹ τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, *² καὶ
ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος τὸ
ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ ἀγαλλιάσθαι ἐνώπιον αὐτοῦ, * παραχθήτωσαν ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ, τὸ πατρὸς πῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτὴς
τῶν χηρῶν.

Ο Θεός ἐν πόσῳ ἀγάπῃ αὐτοῦ, * ὁ Θεός κατοικίσει
μονοτέρους ἐν οἴκῳ.

Εξά-

Εξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ , * ὁμοίως τὰς
ὡδραπικραίνοντας τὰς κατοικεῖντας ἐν τάφοις .

Ο Θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιον τῷ λαῷ σου , *
ἐν τῷ συμβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ .

Γ ἡ ἐσείσθη , καὶ γὰρ οἱ ἔρανοι ἐσαζαν ἀπὸ πρὸς
πρὸς τῷ Θεῷ τῷ Σινᾷ , * ἀπὸ πρὸς τῷ Θεῷ
Ἰσραὴλ .

Β ερχὼν ἐκείσιν ἀφορεῖς ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου , *
καὶ ἠσθένησε , οὐ δὲ κατηρτίσω αὐτὸν .

Τὰ ζῶά σου κατοικεῖσιν ἐν αὐτῇ , * ἠτοίμασας ἐν τῇ
χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ Θεός .

Κύριε δώσθι ῥῆμα τοῖς διαγγελιζομένοις , * δυνά-
μει πολλῇ .

Ο Βασιλεὺς τῷ δυνάμεων τῷ ἀγαπητῷ , * τῇ
ὡραιότητι τῷ οἴκῳ διελέσθαι σκῦλα .

Εὰν κοιμηθῇτε ἀνα μέσον τῷ πλήθει , * πτέρυγες
ᾤψετε αἶς ᾤψετε γυρομεῖν , ἔτα μεταφρενα αὐτῆς
ἐν χλωρότητι χρυσίῳ .

Εν τῷ δὲ ἐσέλλαν τὸ ἐπεράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῷ , *
χρονωθήσονται ἐν Σελμών , ὅρος τῷ Θεῷ ὅρος πῖον .

Ορος τετυρομεῖον , ὅρος πῖον , * ἵνα πὶ ὑπολαμβάνε-
τετε ὅρη τετυρομεῖα .

Τὸ ὅρος , ὃ δὲ δέκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ , *
καὶ γὰρ ὁ Κύριε κατασκηνώσθι εἰς τέλος .

Τὸ ἄρμα τῷ Θεῷ μυριοπλάσιον , χιλιάδες δὲ θνητόν-
των , * Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾷ ἐν τῷ ἁγίῳ .

Α νέβης εἰς ὕψος, ἡ χμαλώτδσας αἰ χμαλώσιαν, *
ἐλαβες δόματα ἐν ἀνδράποισι.

Κ αὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τὸ κατασκήνωσαι, * Κύριος ὁ
Θεὸς ὁ λόγιτός.

Ε ὁ λόγιτός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, * κατὰ
δύσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ σωθείων ἡμῶν.

Ο Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τῶ σῶζεν, * Ἐ τὸ Κυεῖς Κυεῖς
αἰ δέξοδι τῶ θανάτῃ,

Π λὺν ὁ Θεὸς συνθλάσῃ κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτῶ, *
κορυφῶν τειχὸς ἀπαρρομφύων ἐν πλημμελείαις
αὐτῶν.

Ε ἵπε Κύριε ἐκ Βασάν ὀπιστρέψω, * ὀπιστρέψω ἐν
βυδοῖς θαλάσσης.

Ο πως ἀν βαφῇ ὁ πῆς σε ἐν αἵματι, * ἡ γλώσσῃ
τῇ κυλῶν σε ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτῶ.

Ε θεωρήθησαν αἰ πορεῖαί σε ὁ Θεὸς, * αἰ πορεῖαι τῶ
Θεῷ με βασιλέως τῶ ἐν τῷ ἀγίῳ.

Π ρεφθάσαν ἄρχοντες ἐχόμενα ψαλλόντων, * ἐν
μέσῳ νεανίδων τυμπανιστῶν.

Ε ν ἐκκλησίαις ὁλογεῖτε τὸν Θεόν, * Κύριον ἐκ πη-
γῶν Ἰσραὴλ.

Ε κεῖ Βενιαμὴν νεώτερος, * ἐν ἐκστάσι.

Α ρχοντες Ἰσάα ἡγαρόνες αὐτῶν, * ἄρχοντες Ζαβε-
λῶν, ἄρχοντες Νεφθαλὶμ.

Ε ντειλαι ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σε, * δυνάμωσον ὁ
Θεὸς τῶτο, ὃ κατὰ γάσω ἐν ἡμῖν.

Α πὸ

Απὸ τῆς ναῦ σε ὅπῃ Ἱερουσαλημ, * σοὶ οἴσουσι βασι-
λεῖς δῶρα.

Επιτήμησον τοῖς θηρίοις τὴν καλὰν, ἡ συναγωγὴ τῆς
ταύρου ἐν ταῖς δαμάλεσι τῆς λαῶν, * τῆς ἐκκλησιᾶς
ταύ σου διδουμασμάς τῶν ἀργυρίων.

Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τὰς πολέμους θέλοντα, * ἤξουσι
παρίσβεις ἐξ Αἰγύπτου, * Αἰθιοπία περιφθάσῃ χεῖρα
αὐτῆς τῶν Θεῶν.

Αἱ βασιλείαι τῆς γῆς ἄσαστε τῶν Θεῶν, * ψάλατε τῶν
Κυρίων.

Τῶν ὀπιβεβηκότων ὅπῃ τὸν ἔρανόν τῆς ἔρανῃς καὶ ἀνα-
τολάς, * ἰδοὺ δώσῃ τῇ φωνῇ αὐτῆς φωνῶν **δυνα-**
μικῶς.

Δότε δόξαν τῶν Θεῶν, ὅπῃ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέ-
πεια αὐτῆς, * ἢ ἡ δύναμις αὐτῆς ἐν ταῖς νεφέλαις.

Θαυμάσους ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῆς, ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραὴλ, * αὐτὸς δώσῃ δύναμιν, καὶ κραταίωσιν τῶν
λαῶν αὐτῆς, ὁ λογιτὸς ὁ Θεός.

Δόξα καὶ νῦν. **Ἀλλ.** ἄλλ.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΟΓΔΟΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

ΤΗΣ Ε΄ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ

Ἐν τῇ μεγάλῃ μὲν ὅπου λήγονται τὰ καὶ θ. δύο,
ἔξω δὲ αὐτῆς, χάθισμα μόνον, ἐν ταῖς ἡχοῖς

Α΄. Γ΄. ΠΛ. Α΄. ΒΑΡ΄.

Ψαλ. ξη΄. 68.

Σωσόν με ὁ Θεός, ὅτι εἰσῆλθουσαν ὑδάτα ἕως
ψυχῆς μου, * ἐνεπάγλω εἰς ἰλυὸν βυθῶν, καὶ
ἐκ ἔσιν ὑπόστασις.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * καὶ καταιγὶς
κατεπόντισέ με.

Εκοπίασα κερῶν, ἐβραγχάσεν ὁ λάρυγξ μου, *
ἔξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἔλπίζειν με ὅτι τὸν
Θεόν μου.

Επληθύνθησαν ὑδρὶ τὰς τείχας τῆς κεφαλῆς μου, *
οἱ μουσικτοὶ με δωρεάν.

Εκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, * οἱ ἐκδιώκοντές με
ἀδύκως, ἀλλ' ἐχ' ἥρπαζον, τότε ἀπέτίννουν,

Ο Θεὸς σὺ ἔγνωσ' ὅτι ἀφροσύλω μου, * ὅτι αἱ πλημέ-
λικοί μου ἀπὸ σοῦ ἐκ ἀπεκρύβησαν.

Μὴ αἰχμηθεῖνσαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομυθόντές σε Κύριε,
Κύριε

Κύριε τῷ δυνάμεων, * μὴ δὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ
οἱ ζητῶντές σε ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραήλ.

Ὁπ' ἐνσκά σε ὑπώλεγε ὀνειδισμόν, * ἐκάλυψεν
ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

Ἀπὸ πολλοῦ ἠγάπησάν με ἐν χυήθει τοῖς ἀδελφοῖς μου,
ἐξέναντο τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.

Ὅτι ὁ ζῆλος τ' εἶκε σε κατέφαγέ με, * καὶ οἱ ὀνει-
δισμοὶ τῷ ὀνειδίζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

Καὶ σιωπῶ ἐν νηθείᾳ τὴν ψυχὴν μου, * καὶ
ἐχρήσθη εἰς ὀνειδισμὸς ἐμοί.

Καὶ ἐθέμιον τὸ ἐνδυμάμεν σάκκον, * καὶ ἐχρυσώσω
αὐτοῖς εἰς ᾠδολογίαν.

Κατ' ἐμὲ ἡδολέχοντο οἱ κατήμενοι ἐν πόλεις, * ἐ
εἰς ἐμὲ ἐφάλλον οἱ πίνοντες οἶνον.

Εγὼ δὲ τῇ περὶ σου χάριτι σου Κύριε, * καμὸς
δουλοῦ σου.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ πλήθει τ' ἐλέες σε ἐπάκουσόν μου, *
ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου σῶσόν με ἀπὸ πηλῶ ἵνα
μὴ ἐμπαλῶ.

Ρυθμίσαντες ἐκ τῶν μισέντων με, * ἐκ τῶν βαθέων
τῶν ὑδάτων.

Μή με καταποντισάτω καταγίγας ὑδάτος, μὴ δὲ κα-
ταπίετω με βυθός, * μὴ δὲ συχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ
τὸ σῶμα αὐτοῦ.

Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἑλεός σου, * καὶ
τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ὀπίσθην ἐπ' ἐμέ.

Μὴ ἀποσρέψῃς, τὸ πρὸσωπόν σε ἀπὸ τοῦ παιδός σου, *
ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Πρόχες τῇ ψυχῇ μου, ἔλτερωσαυ αὐτήν, * ἐνεκα
τοῦ ἐχθροῦ μου ῥύσά με.

Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ πλὴν αἰχύνω
μου, καὶ πλὴν ἐντροπὴν μου, * ἐναντίον σε πάντες οἱ
θλίβοντές με.

Ονειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ταλαιπω-
ρεῖται, * ἔυπέμεινα συλλυπέμενον, ἔσχ' ὑπῆρξε,
ἔπῃθα καλεῖντας, ἔσχ' εὖρον.

Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βροῦμά μου χολῶν, * ἔεις τὴν
δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Γσνηθῆτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν, * εἰς
παγίδα, ἔεις ἀνταπόδοσιν, ἔεις σκάνδαλον.

Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τέ μὴ βλέπειν, *
καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.

Εκχεον ἐπ' αὐτὰς τὴν ὀργὴν σου, * καὶ ὁ θυμὸς τῆς
ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτάς.

Γσνηθῆτω ἡ ἑπαυλὶς αὐτῶν ἡρημωμένη, * ἐν τοῖς
σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.

Οτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, * ἔπι
τὸ ἄλγος τοῦ ζαυμάτων μου προσέδηκαν.

Πρόχες ἀνομίαν ὅτι τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, * καὶ μὴ ἐί-
σελθέτωσαν ἐν δικαιοσυλῇ σου.

Εξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, * καὶ μὴ δι-
κῶν μὴ γραφήτωσαν.

Πτωχός, ὃ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ, * ἡ σωτηρία σε *
ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό με.

Αινέσω τὸ ὄνομα * Θεῷ με μὲθ' ὧδῆς, * μεγαλυνά-
αὐτὸν ἐν αἰνέσει.

Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μέχρον νέον, * κέρατα ἐκ-
φέροντα, ὃ ὅπλας.

Ιδέτωσαν ² πτωχοὶ, ὃ ἐφάνθητωσαν, * ἐκζη- *
τήσατε τὸν Θεόν, ὃ ζήσεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

Οτι εἰσήκουσε τῇ πενήτων ὁ Κύριος, * ὃ τὰς πε-
πεδημένους αὐτῶν ἐκ ἐξεδένωσεν.

Αινεσάτωσαν αὐτὸν οἱ ἔρανοί, ὃ ἡ γῆ, * θάλασσα,
ὃ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ.

Οτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, * ὃ οἰκοδομηθήσονται
αἱ πόλεις τῆς Ἰερουσαλῆμ.

Καὶ κατεκρήσασιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσασιν αὐ-
τήν, * καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σε καθεξέσιν αὐτήν.
καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα σε κατασκηνώσασιν
ἐν αὐτῇ.

Ψαλ. 69.

Ο Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν με. **λίλεκτ. πρὸς τὸ μικρὸν**
ἀπόδ. φύλ. 196.

Ψαλ. 70.

Επὶ σοὶ ¹ Κύριε ἤλπισα μὴ καταχμεθίλω εἰς *
τὸν αἰῶνα, * ² ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σε ῥύσά με, *
καὶ ἐξελεῖ με.

Κλῖνον ὡρὸς με τὸ ἔς σε, * ὃ σῶσόν με.

Γενέ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπισήν, * καὶ εἰς τόπον ὀχυ-
ρὸν ᾧ σώσαί με.

Οτι σέξωμά με, * καὶ καταφυγή με εἴ σύ.

Ο Θεός με ῥῦσαί με ἐκ χερῶν ἀνυπόστατων, * ἐκ χε-
ρῶν ὀδυνωμένων, καὶ ἀδικουῦτος.

Οτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή με Κύριε, * Κύριε ἡ ἐλπίς με
ἐκ νεότητός με.

Επὶ σὲ ἐπεσχεύην ἀπὸ γαστρὸς, * ἐκ κοιλίας μη-
τρὸς με, σὺ με εἰσπεπασής.

Εν σοὶ ἡ ὑμνησίς με διαπαντός, * ὥσπερ τέρας ἐγε-
νήθην τοῖς πολλοῖς, ὅτι σὺ βοηθός με κραταίος.

Πληροθήτω τὸ σῶμα με αἰνεσεως, ὅπως ὑμνήσω ᾧ
δόξασα, * ὅλως ᾧ ἡμέραν ᾧ μεγαλοπρέπῳ φάν σα.

Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καθεὶν γέρας, * ἐν τῷ ἐκλεί-
πῳ τῷ ἰσχύ μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Οτι εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐμοί, * ὅτι φυλάσσοντες τῷ
ψυχῷ μου, ἐβλάψαντο ὅτι τὸ αὐτό.

Λέγοντες, ὁ Θεός ἐγκατέλιπεν αὐτὸν, * κατὰ διώ-
ξατε αὐτὸν, ὅτι ἐκ ἔστιν ὁ ῥυόμηνος.

Ο Θεός μου μὴ μακρυνῇς ἀπ' ἐμοῦ, * ὁ Θεός μου εἰς
τῷ βοήθῳ φάν μου πόρχες.

**Ατες τῷ ψυχῷ μου, * διεβαλλέσθωσαν αἰχμῶνι,
ὅτι ἐντροπήν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μου.**

Εγὼ δὲ διαπαντός ἐλπὶς ὅτι σὲ, * ὅτι περὶ δέσπο
ὅτι πᾶσαν τὴν ἀνείσιν σα.

Τὸ σῶμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, * ὅλῳ
τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου.

Ὅτι ἐκ ἔργων γραμματείας, εἰσελθίσομαι ἐν δυ-
ναστείᾳ Κυρίου, * Κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης
σου μόνος.

Ὁ Θεός μου, ἀ' ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, * καὶ
μέχρι τῆ νυκτὸς ἀπαγγελεῖ τὰ θαυμάσιά σου.

Καὶ ἕως γήραος, Ἐπρεσβεῖς * ὁ Θεός μου μὴ ἐγκα-
ταλίπῃς με.

Ἔως ἂν ἀπαγγελεῖ τὸν βραχίονά σου * τῇ γυναικὶ πά-
σῃ τῇ ἐρχομένη.

Τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ Θεός,
ἕως τῆ ὑψίστων, * ἀ' ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα, ὁ Θεός
τίς ὁμοίός σοι.

Ὅσας ἐδίδαξάς μοι θλίψεις πολλὰς, Ἐκακὰς; * καὶ
ὑπερέβας ἐζωοποίησάς με, Ἐ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς
γῆς ἀνήγαγές με.

Ἐπλεόνασας ἐπ' ἐμὲ τὴν μεγαλωσύνην σου, καὶ ὑπε-
ρέβας παρκαλέσάς με, * καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς
γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

Καὶ γὰρ ἐγὼ ὁμολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, *
ἐν σκῆεσι φαλμῶ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ Θεός, φαλαῶ
σοι ἐν κινδύρῳ ὁ ἄγιος τῆ Ἰσραήλ.

Ἀγαλλιάσονται τὰ χεῖλη μου, ὅταν φάλω σοι, * Ἐ
ἡ ψυχή μου, ἥν ἐλυτρώσω.

Ἐπὶ δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλῳ τὴν ἡμέραν μελετήσῃ
τὴν

τὴν δικαιοσύνην σου, * ὅταν αἰχμωθῶσι, καὶ ἐντραπώ-
σιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

Ψαλ. οα'. 71.

Ο Θεὸς ² τὸ κρεῖμά σου παρ βασιλεῖ δός, * καὶ [†]
[‡] δικαιοσύνην σου παρ ὑψὺ τῆ βασιλείας.

Κ εἴνεν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, * καὶ τὰς πτω-
χὰς σου ἐν κρείσει.

Λ ἄναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρῶν τῷ λαῷ, * ἃ οἱ βενοὶ
δικαιοσύνην.

Κ εἰνέ τὰς πτωχὰς τῆ λαῖ, * καὶ σώσει τὰς ὑψὺς τῆ
πενήτων.

Κ αὐ ταπεινώσει συκοφάντην, * ἃ συμωδῶσιν αὐτῷ τῷ
ἡλίῳ, ἃ πρὸ τῆς σελλύης γηραῖς γηραῖν.

Κ αταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, * ἃ ὡσεὶ σαγῶν
ἡ σάζουσα ἐπὶ τὴν γλῶσσαν. ***

Α νατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς δικαιοσύνη, * καὶ
πληθὺς εἰρήνης, * ἕως ἥ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελλύη.

Κ αὐ κατεκυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, *
ἃ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων αὐτοῦ οἰκεμένης.

Ε νώπιον αὐτῆς περιεσῶνται Αἰθίοπες, * ἃ οἱ ἐχθροὶ
αὐτῆς χεῖν λείξουσιν.

Β ασιλεῖς Θαρσεῖς, καὶ νῆσοι δῶρα προσέσκει, *
βασιλεῖς Ἀρράβων, καὶ Σαβαῖ δῶρα προσά-
ξουσιν.

Κ αὐ προσκυνησάσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς, * πάντα τὰ ἔθνη δελεύσασιν αὐτῷ.

Ο π

Ο π' ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάσε , * καὶ πένητα , ὃς
ἔχ' ὑπῆρχε βοηθός .

Εἴσεται πτωχὸς , ὃ πένητ' ὦ , * καὶ ψυχὰς πεινῶντων
σώσῃ .

Εκ τόκου , καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐ-
τῆς , * ὃ ἐνπνεον τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐνώπιον αὐτῆς .

Καὶ ζήσεται , ὃ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τῆς χυσιᾶς τῆς
Ἀραβίας , * ὃ προσδέξοιται παρὰ αὐτῆς δαπαντὸς,
ὅλβω τὴν ἡμέραν ἐυλογήσασιν αὐτόν .

Εσται σήμερον ἐν τῇ γῇ· ἐπ' ἄκρον τῆς ὀρέων , *
ὑψωθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτῆς , ὃ
ἐξανθήσασιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς .

Εσται τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐυλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας , *
παρὰ τῆς ἡλίας δαμῶναι τὸ ὄνομα αὐτῆς .

Καὶ ἐυλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς
γῆς , * πάντα τὰ ἔθνη μακαριῶσιν αὐτόν .

Ευλογητὸς ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἰσραὴλ , * ὁ ποιεῖν ἡ
θαυμάσια μόνος .

Καὶ ἐυλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτῆς εἰς τὸν
αἰῶνα , * ὃ εἰς τὸν αἰῶνα τῆς αἰῶνος .

Καὶ πληροθήσεται τῆς δόξης αὐτῆς πᾶσα ἡ γῆ , *
γέλοιτο , γέλοιτο .

Δόξα ὡς . **Α**λλ. ἀλλ. ἀλλ. **Δ**όξα σοὶ ὁ Θεὸς γ' .

Ψαλ. οβ'. 72.

Ως ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ , * τοῖς ἐνθέσι ἡ
τῇ καρδίᾳ .

Εμε

Εμὲ δὲ ὡς ἀμικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες, * παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ δαβήματά μου.

Οπὶ ἐζήλωσα ὑπὲρ τοῖς ἀνόμοις, * εἰρήνην ἀμάρτωλων θεωρῶν.

Οπὶ ἐκ ἔσιν ἀνάνδους ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, * καὶ σπέρμα ἐν τῇ μάσῃ αὐτῶν.

Εν κόποις ἀνθρώπων ἐκ εἰσὶ, * καὶ μὲν ἀνθρώπων ἐμασιζοθήσονται.

Διὰ τὸ ἐκράτησεν αὐτὸς ἡ ὑποσηφανία αὐτῶν εἰς τέλος, * παρεβάλλοντο ἀδικίαν, καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν.

Εξελεύσεται ὡς ἐκ σέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν, * διήλθουσιν εἰς δάκρυσιν καρδίας.

Διανοήθησαν, καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, * ἀδικίαν εἰς τὸ ὑψοῦν ἐλάλησαν.

Εθεντο εἰς ἔρανον τὸ σῶμα αὐτῶν, * καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ὑπὲρ τῆς γῆς.

Διὰ τὸ ὅτι σρέψεν ὁ λαός μου ἐνταῦθα, * καὶ ἡμέραι πλήρεις ὤρεθήσονται ἐν αὐτοῖς.

Καὶ εἶπον, πῶς ἔγνω ὁ Θεός, * ἃ εἰ ἔστι γνώσις ἐν τῷ ὕψιστῳ;

Γοῦν ἔτοι οἱ ἀμάρτωλοι, καὶ εὐθηνουῦτες * εἰς τὸν αἰῶνα κατέχον πλεῖτε.

Καὶ εἶπα, ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου; * ἃ ἐνιψάμην ἐν ἀπώοις τὰς χεῖράς μου;

Καὶ ἐχυσάμην μεμασιζομένος ὅλῳ τῷ ἡμέραν, * καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς ποσείας.

Ε' ἔλεγον, διηγήσομαι ἔτι, * ἰδὲ τῇ γυναικὶ τῶν
ὑμῶν σε ἠσυνθέτηκα.

Κ αὖ ὑπέλαβον τέ γινώσκει, * τέ το κόπῳ ὅτι ἐνώ-
πόν με.

Ε' ὥς εἰσέλθω εἰς τὸ ἀγασθήριον τέ Θεῶν, * καὶ
συνῶ εἰς τὰ ἔχματα αὐτῶν.

Π λὺν δὲ τὰς δολιότητας αὐτῶν ἔθεα αὐτοῖς κακὰ, *
κατέβαλες αὐτὰς ἐν τῷ ἔπαρθίῳ.

Π ὥς ἐγλύοντο εἰς ἐρήμωσιν; * ὅξάπινα ὅξέλιπον,
ἀπώλοντο δὲ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Ω σὲ ἐνύπνιον ὤξεγειρομήνυς Κύριε, * ἐν τῇ πόλει
σε τὴν εἰκόνα αὐτῶν ὤξεθενώσεις.

Ο π ὤξεκαύθη ἡ καρδία με, καὶ οἱ νεφροί με ἠλλοιώ-
θησαν, * καὶ γὰρ ὤξεθενωμήνυς, ἔκ ἐγνων.

Κ τὴν ὥδην ἐγλήθην ὡς σοὶ, * καὶ γὰρ δὲ παντὸς
μὲ σε.

Ε' κράτησας τὴν χειρὸς τῆς δεξιᾶς με, * καὶ τῇ βελῇ
σε ὠδήγησάς με, ἔμνη δόξης προσελάβε με.

Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ ἔρειπῳ, * καὶ ὡς σοὶ τί
ἠθέλησα ὑπὲρ τῆς γῆς;

Ε' ὤξέλιπεν ἡ καρδία με, καὶ ἡ σὰρξ με, * ὁ Θεὸς τῆς
καρδίας με, ἔμνη με ὁ Θεὸς εἰς τὸ αἶδιον.

Ο π ἰδὲ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σε ἀπολεῖται, *
ὤξωλόθρυσας πάντα τὸν πορνέοντα ἀπὸ σε.

Ε' μοι δὲ τὸ προσκολληῖσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἔ-
στι, * τίθειται ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα με.

Τὸ ἐξαγαγεῖν αὐτὴν μετὰ πάσας τὰς αἰνέσεις σου, * ἐν ταῖς πόλεις τῆς θυγατρὸς Σιών.

Ψαλ. 87. 73.

Ι * Να τί ὁ Θεὸς ἂν ἀπόσω εἰς τέλος; * ὡργήσῃ ὁ θυμὸς σου ἐπὶ τὰ πόδια νομῆς σου.

Μνήσῃτι τὴν συναγωγὴν σου, ἧς ἐκτίσῃς ἀπ' ἀρχῆς, * ἐλυτρώσῃς ῥάβδον κληρονομίας σου.

Οὗτος Σιών τὸ τοῦ, ὃ κατεσκλώσας ἐν αὐτῇ, * ἔπαυεν τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος.

Οὗτοι ἐπονησάμενοι ὁ ἐχθρὸς ἐν τῇ ἀγίῳ σου, * καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σου.

Εἶπεν ὁ Θεὸς τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, * καὶ ἐκ ἐγνωσαν ὡς εἰς τὴν ἐξοδὸν ἰσχυράν.

Οὗτοι ἐν δρυμὶν ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, * ἐν πελέκει, καὶ λαζούρειον κατέρραξαν αὐτήν.

Ενεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἀγιασμένον σου, * εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σπήνωμα τῆς ὀνόματός σου.

Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγχρόφοι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, * δεῦτε, ἔκαταπαύσωμεν πάσας τὰς ἐορτάς τῆς Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς.

Τὰ σημεῖα ἡμῶν ἐκ εἰδομένων, ἐκ ἐστὶν ἐπὶ τροφῆς, * καὶ ἡμῶν ἐγνωσέμεν ἐπὶ.

Εως πότε ὁ Θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρὸς, * παρεξυμῇ ὁ ὑψιστὸς ἐπὶ τὸ ὄνομα σου εἰς τέλος.

Γνα τὴν ἀποσρέφεις τὴν χεῖρά σου, * καὶ τὴν δεξιάν σου, ἐκ μέσε τῆ κόλπης σου εἰς τέλος.

Οὗτος ὁ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν ἀπὸ αἰῶνος, * εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. ***

Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, * σὺ σωέειπας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τῷ ὕδατος.

Σὺ σωέειπας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, * ἔδωκας αὐτὸν βεῦμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι.

Σὺ διέρρηξας πηγὰς, καὶ χιμαῖράς, * σὺ ἐξήρανας ποταμούς. Ἡθαύμη.

Σὴ ὅστιν ἡμέρα, καὶ σὴ ὅστιν ἡ νύξ, * σὺ κατηρτίσω φαῦσιν, ὃ ἥλιον.

Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὄρεα τῆς γῆς, * θέρους, καὶ ἔαρ σὺ ἐπλασας αὐτὰ, μνησθήτω ταύτης.

Εχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον, * καὶ λαὸς ἄφρον παρῆλθεν τὸ ὄνομά σου.

Μὴ ᾤξασθαι τοῖς θηείοις ψυχὴν ἐξομολογῆναι σοι, * πῶν ψυχῶν πῶν πονηρῶν σου μὴ ὀπιλάσθῃ εἰς τέλος.

Επίβλεψον εἰς τὴν ἀσπίδα σου, * ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοπιστοὶ τῆς γῆς οἰκῶν ἀνομίαν.

Μὴ ἀποσραφήτω τὸ σπένδον σου κατὰ χυμῶν, * πτωχὸς, ὃ πένης αἰνέσῃ τὸ ὄνομά σου.

Λύτρωσά με ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην σου, * μνησθήτω τῷ ὀνειδισμῷ σου τῷ ὑπὸ ἄφρονος ὅλβῳ τῇ ἡμέρᾳ.

Μὴ

Μὴ ὀπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῆς ἰκετῆρός σου, * ἢ ὑπερηφανία τῆς μισέντων σε ἀνέβῃ διαπαντός.

Δόξα καὶ νῦν. **Α**λλ. ἀλλ.

Ψαλ. οδ'. 74.

Εξομολογητόμθά σοι * ὁ Θεός, ἐξομολογησόμεθά σοι, * ὅτι καλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου.

Διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου, * ὅταν λάβω χαρὸν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ.

Εὐτάκη ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ, * ἐγὼ ἐσερέωσα ἔδον σύλῃς αὐτῆς.

Ε

Μὴ ἐπάρετε εἰς ὑψος τὸ κέρασ ὑμῶν, * καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τὸ Θεὸν ἀδικίαν.

Οτι ἔτε ἐξ ἐξόδων, ἔτε ἀπὸ δυσμῶν, * ἔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων, ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς ἐστὶ.

Τῆτον ταπῖνοῖ, καὶ τῆτον ὑψοῖ, * ὅτι ποτήριον ἐν χεὶρ Κυρίου οἶνεσ ἀκράτε, πλήρεις κεράσματος.

Κ

Εγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, * ψαλῶ κατὰ Θεὸν Ἰακώβ.

Κ

Ψαλ. οε΄. 75.

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, * ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγλήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, * καὶ τὸ κατὰ
κηθήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Εκεῖ σκέπησε τὰ κέρατα τῆς πόλεως, * ὅπλον, ἔρμ-
φαίαν, καὶ πόλεμον.

Θωπίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων, * ἐταρά-
χθισαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ.

Τῶν ἡρώων ἔπαυον αὐτῶν, * ἔχουσιν ἐκεῖ ἐν παντί
οἱ ἄνδρες τὰ πλέτε ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Απὸ ἐπιτηδεύσεώς σου ὁ Θεὸς Ἰακώβ, * ἐνύσταξαν οἱ
ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις.

Σὺ φοβεῖς εἶ, * ἔτις ἀντιστήσεται σοι; ἀπὸ τότε ἡ
ὀργή σου.

Εκ τῆς ἐρήνης ἡ κέπαις κείνη, * καὶ ἐφοβήθη, καὶ
ἠσύχασεν.

Εν τῷ ἀναστῆναι εἰς κείνην ὁ Θεὸς, * ὅς σῶσεν πάν-
τας τοὺς φοβητοὺς τῆς γῆς.

Οὗ ἐν θυμῷ ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται σοι, * ἔτι
ἐγκατάλειμμα ἐν θυμῷ ἐορτάσῃ σοι.

Εὗξαθε, * ἔτι ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, * ὅτι
πάντες οἱ κύκλω αὐτοῦ οἴσασιν δόξα.

Τῷ φοβερῷ, * ἔτι ἀφαιρέματι πνέοντα ἀρχόν-
των, * φοβεῖται τῷ βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Ψαλ. 85. 76.

Φωνῇ μου ἔπρὸς Κύριον ἐπέκραξα, * φωνῇ μου ἔπρὸς τὸν Θεόν, ἃ προσέχε μοι.

Εν ἡμέρᾳ ἠλίφεως μου ἔπρὸς Θεόν ἐξεζήτησα, * ἔπρὸς ταῖς χερσὶ μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἐκ ἡπατήθην.

Απηνήνατο ὡδωκλήθηναι ἡ ψυχή μου, * ἐμνήσθην τῷ Θεῷ, ἃ ἐφράνθην.

Ἦδολέχησα, ἃ ὠλισγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου, * ποροκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου.

Εταράχθην, ἃ ἐκ ἐλάλησα, * διελογησάμην ἡμέρας ἀρχαίας, ἃ ἔτη αἰῶνια ἐμνήσθην.

Καὶ ἐμελέτησα νυκτὸς μὲν τῇ καρδίᾳ μου, * ἡδολέχου, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ εἰς ὅν αἰῶνας ἀπόσεται Κύριος; * καὶ ἔσραδήσῃ τῷ ἄδωκῇσιν ἐπὶ;

Ἦ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψῃ; * συνετέλεισε ῥῆμα ἀπὸ γλυεᾶς εἰς γλυεάν.

Ἦ ὀπιλήσεται τῷ οἰκισθῇσιν ὁ Θεός; * ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ ὅν οἰκιστὴς αὐτοῦ.

Καὶ εἶπα, νυνὶ ἠρξάμην, * αὐτὴ ἡ ἀλλοίωσις τῆ δειξιάς τῷ Ὑψίστῳ.

Εμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, * ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆ ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, * ἃ ἐν τοῖς ὀπιτηδύμασί σου ἀδολεχήσω.

Ὁ Θεός ἐν τῇ ἀγίῳ ἡ ὁδός σου, * τίς Θεός μέγας, ὡς

ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ποιῶν θαυ-
μάσια.

Εἰ γνώρισας ἐν ταῖς λααῖς τὴν δύαμίν σε, * ἐλυ-
τρώτω ἐν τῇ βαρχονί σε τὸν λαόν σε, ὅτι ὑἱὸς
Ἰακώβ, Εἰωσήφ.

Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα, καὶ
ἐφοβήθησαν, * ἐταράχθησαν ἄβυσσοι, πλῆθος ἡχας
ὕδατων.

Φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι, ἃ γὰρ τὰ βέλη σε διαπο-
ρεύονται, * φωνὴν δὲ βροντῆς σε ἐν τῷ ὄρει σου.

Εἴφαν αἱ ἀστραπαὶ σε τῇ οἰκεμῆτι, * ἐσαλεύθη,
ἃ ἐντρομος ἐγένετο ἡ γῆ.

Εἰ τῇ θαλάσῃ αἱ ὁδοί σε, καὶ αἱ τρίβοί σε ἐν ὕδασι
πολλοῖς, * ἃ τὰ ἴχνη σε ἐγνωθήσονται.

Πλάγησας ὡς πόδια τὰ λαόν σε * ἐν χερσὶ Μωυσῆ,
ἃ Ἀαρόν.

Δόξα σοι. Ἀλλ. ἀλλ.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΝΝΑΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ Ε΄ ΤΗΣ ΕΒΔ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΝ

Ἐν τῇ μεγάλ. μ'. ὅπου λέγονται τὰ καὶ θ. δὴ ,
ἐξω δὲ αὐτῆς, καθίσμα μόνον, ἐν τοῖς ἡχοῖς

Β'. Δ'. ΠΛ. Β'. ΠΛ. Δ'.

Ψαλ. οζ'. 77.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ² λαός μου τῷ νόμῳ μου, * κλίνατε τὸ
ἐξ ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τῆς σωματός μου.

ΑΝΟΙΞΩ ἐν ὀρθροῖς τὸ σῶμα μου, * φθέγγομαι
ὡροβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.

Οσα ἠκέσα μὲν, καὶ ἔγνω μὲν αὐτὰ, * ὅ οἱ πατέρες
ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν.

Οὐκ ἐκρύβην ἀπὸ τοῦ τέκνων αὐτῶν, * εἰς γυνεὰν
ἑτέραν.

Απαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις τῆς Κυρίας, ὅ τὰς δυνα-
στείας αὐτῆς, * καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῆς, ἃ ἐποίησε.

Καὶ ἀνέστησε μὲν τὸν ἐν Ἰακώβ, * ὅ νόμον ἔθετο
ἐν Ἰσραήλ.

Οσα ἐνετείλατο τοῖς πατέράσιν ἡμῶν τῆς γνωρίσαι αὐ-
τὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, * ὅπως ἂν γινώσκω γυνεὰ ἑτέραν.

Τιοὶ τεχθήσομενοι, ὅ ἀναστήσονται, * καὶ ἀπαγγέ-
λουσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν.

Γνα θῶνται ἐπὶ τὸ Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, * Ἑ μὴ ἐπιλάθωνται πᾶν ἔργον τοῦ Θεοῦ, Ἑ τὰς ἐντολάς αὐτῆς ἐκζητήσωσιν.

Γνα μὴ γλύωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, * γλυεὰ σκο-
λια, Ἑ ὡδραπικράνευσα.

Γενεὰ, ἥ τις ἐκαταΐδυε τὴν καρδίαν ἐαυτῆς, * καὶ
ἐκ ὀπισώθη μὴ τὸ Θεὸν τὸ πνεῦμα αὐτῆς.

Τοὶ Ἑφραὶμ ἐντείνοντες, Ἑ βάλλοντες τόξον, *
ἐσφάφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, * καὶ ἐνταῦθα νό-
μῳ αὐτοῦ ἐκ ἡβελήθησαν πορεύεσθαι.

Καὶ ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ, * Ἑ τῶν θαυ-
μασίων αὐτοῦ, ὧν ἐδέχθη αὐτοῖς.

Εναντίον τοῦ πατέρος αὐτῶν, * αὐτὸς ἐποίησε θαυμά-
σια, ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ Γάνεως.

Διέρρηξε θάλασσαν, Ἑ διήγαγόν αὐτοὺς, * παρέση-
σεν ὕδατα ὡσεὶ ἄσκον.

Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, * Ἑ ὅλῳ
τῷ νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.

Διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, * Ἑ ἐπότισεν αὐτοὺς,
ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ.

Καὶ ἐξήγαγον ὕδωρ ἐκ πέτρας, * καὶ κατήγαγον ὡς
ποταμὸς ὕδατα.

Καὶ προσέθεντο ἔτι τῇ ἀμάρτανῃ αὐτῶν, * παρεπί-
κραναν τὸν Ἰψισόν ἐν ἀνύδρῳ.

Κ αὶ ἐξεπέρασαν τὸ Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, *
τῷ αὐτῆσαι βρομέατα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν.

Κ αὶ κατέλαλῃσαν τῷ Θεῷ, καὶ εἶπον, * μὴ διωθήσε-
ται ὁ Θεὸς ἐτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ.

Ε πεί ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, * καὶ
χείμαρροι κατέκλυθῃσαν.

Μ ἢ ἔἴη ἄρτον δύναται δεῖναι, * ἢ ἐτοιμάσαι ξάπεζαν
τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Δ ιὰ τῷ τοῦ ἠέκουσε Κύριος, καὶ ἀνεβάλετο, * καὶ πῦρ
ἀνήφθη ἐν Ἰακώβ, ἡ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸ Ἰσραήλ.

Ο τι ἐκ ἐπίστασαν ἐν τῷ Θεῷ, * ἐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ
τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

Κ αὶ ἐνείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, * καὶ θύρας
ἐρανῶ ἀνέωξε.

Κ αὶ ἐβρέξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, * καὶ ἄρτον ἐρανῶ
ἔδοκεν αὐτοῖς.

Α ῥτον Ἀγγέλων ἔφαγν ἄνθρωποι, * ὅποισι μὲν
ἀπέστλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.

Α πῆρεν νότον ἐξ ἐρανῶ, * ἡ ἐπήγαγν ἐν τῇ δύ-
νάμει αὐτοῦ λίβα.

Κ αὶ ἐβρέξεν ἐπ' αὐτὰς ὡσεὶ χεῖν σάρκας, * ἡ ὡσεὶ
ἄμμον θαλασσῶν, πετρεὶα πλεονά.

Κ αὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, *
κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν.

Κ αὶ ἔφαγον, ἡ ἐνεπλήθησαν σφόδρα, ἡ τὴν ὀπι-
θυ-

θυμίαν αὐτῶν ἤνεγκαν αὐτοῖς, * ἐκ ἐσερήθησαν ἀπὸ
τῆς ὀπιθυμίας αὐτῶν.

Επὶ τῆς βροσσεως ἔσης ἐν τῇ σόματι αὐτῶν, * καὶ ὄργη
τῆς Θεῆς ἀνέβη ἐπ' αὐτοὺς.

Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν, * ἃ ὅτε
ἐκλεκεῖτο τῆς Ἰσραὴλ συνεπέδισεν.

Εν πᾶσι τέτοις ἡμῶν ἐπὶ, * καὶ ἐκ ὁπίσθου ἐν
τοῖς θαυμασίοις αὐτῆς.

Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, * καὶ
τὰ ἔτη αὐτῶν μὴ σφαιρῆς.

Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, τότε ἐξεζήτου αὐτὴν, * καὶ
ἐπέσρεφον, ἃ ὠρθεῖζον πρὸς τὸν Θεόν.

Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἔστι, * καὶ
ὁ Θεὸς ὁ Ὑψιστος λυξιώτης αὐτῶν ἔστι.

Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῇ σόματι αὐτῶν, * καὶ τῇ
γλώσσῃ αὐτῶν ἐψάλλοντο αὐτῇ.

Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν ἐκ δόξης μετ' αὐτῆς, * ἐδὲ ὅπως
σώθησαν ἐν τῇ δαδῇ αὐτῆς.

Αὐτοὶ δὲ ὅσιν οἰκτιρῶν, * ἃ ἰλάσκειται ταῖς
ἀμάρταις αὐτῶν, καὶ ἐδεδάφη.

Καὶ πληθυεῖ τῆς ἀποσρέψαι τὸν θυμὸν αὐτῆς, * καὶ
ἐχὲς ἐκκαύσῃ πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτῆς.

Καὶ ἐμνήσθη, ὅτι σὰρξ εἶσι, * πνεῦμα πορδόμενον,
ἃ ἐκ ὀπιστρέφον.

Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, * παροργί-
σας αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ;

Κ αὶ ἐπέσρεψαν, καὶ ἐπέειραν τὸν Θεόν, * καὶ τὸν
ἀγνον τῷ Ἰσραὴλ παρόξυναν.

Κ αὶ ἐκ ἐμνήσθησαν τῆς χεὸς αὐτῶν, * ἡμέρας, ἧς
ἐλυτρώσατο αὐτὰς ἐκ χεὸς θλίβοντος.

Ὡς ἔδετο **Ἐ** Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτῶν, * καὶ τὰ τέρα-
τα αὐτῶν ἐν πεδίῳ Τάνεως.

Κ αὶ μετέσρεψεν εἰς αἷμα τὰς ποταμὺς αὐτῶν, * καὶ
τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν.

Ἐ ξαπέσθλιν εἰς αὐτοῦ κυνόμεναν, **Ἐ** κατέφαγν αὐ-
τοῦ, * **Ἐ** βάτραχον, καὶ διέφθαρσεν αὐτὰς.

Κ αὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τὰς καρπὰς αὐτῶν, * καὶ τὰς
πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι.

Ἀ πέκτενεν ἐν χαλᾷ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, * καὶ τὰς
συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχῃ.

Κ αὶ παρῆδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν, * καὶ
τὴν ὑπαρξιν αὐτῶν τὰ πτερά.

Ἐ ξαπέσθλιν εἰς αὐτὰς ὀργλὴν θυμῷ αὐτῶν, * θυμὸν,
καὶ ὀργλὴν, καὶ θλίψιν, ἀποσολὴν δὲ ἀγγέλων πο-
νηρῶν.

Ὡ δοποίησε τείβον τῇ ὀργῇ αὐτῶν, **Ἐ** ἐκ ἐφείσατο ἀπὸ
θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν, * **Ἐ** τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς
θάνατον συνέκλεισε.

Κ αὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, * ἀπαρ-
χλὴν παντὸς πόνου αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι χάμ.

Κ αὶ ἀπῆρκεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτῶν, * καὶ ἀνή-
γαγν αὐτὰς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ.

Κ αὶ

Καὶ ὠδήγησεν αὐτὸς ἐπ' ἐλπίδι, ἃ ἐκ ἐδ' ἡλίαςαν, *
 καὶ τὰς ἐχθρὰς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα.

Καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸς εἰς ὄρες ἀγάσματ' αὐτῆς, *
 ὄρες τῆτο, ὃ ἐκθήσατο ἡ δεξιά αὐτῆς.

Καὶ ἐξέβαλεν ἅπὸ ποροσώπας αὐτῶν ἔθνη, * ἃ ἐκλη-
 ροδόησεν αὐτὸς ἐν χοινίῳ κληροδοσίας.

Καὶ κατεσκηύωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν * τὰς
 φυλάς τῆς Ἰσραήλ.

Καὶ ἐπέειπεν, καὶ παρεπύκρναν τὸν Θεὸν τὸν Ἰψι-
 στον, * ἃ τὰ μῦθ' αὐτῆς ἐκ ἐφυλάξαντο.

Καὶ ἀπέσρεψαν, ἃ ἠθέτησαν, καθὼς, καὶ οἱ πατέρες
 αὐτῶν, * μετεγράφησαν εἰς τόξον σρεβλόν.

Καὶ παρόργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, * ἃ
 ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν.

Ἦκουσεν ὁ Θεός, ἃ ὑπερεῖδε, * καὶ ἐξεδένωσε σφόδρα
 τὸν Ἰσραήλ.

Καὶ ἀπόστατο τὸ σκηνώμα Σιλὼμ, * σκηνώμα, ὃ
 κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις.

Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰχὺν αὐτῶν, *
 καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν.

Καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτῆς, * καὶ
 τὴν κληρονομίαν αὐτῆς ὑπερεῖδε.

Τὰς νεανίσκας αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, * καὶ αἱ παρθέ-
 νοι αὐτῶν ἐκ ἐπενθήθησαν.

Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, * καὶ αἱ χῆραι αὐ-
 τῶν ἐκλαυθήσονται.

Καὶ

Κ αὐ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριε , * ὡς δαυατὶς ,
 ὃ κεκραυπαληκῶς ἐξ οἴνου .

Κ αὐ ἐπάταξε τὰς ἐχθρὰς αὐτῆ εἰς τὰ ὀπίσω , * ὄνει-
 δος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς .

Κ αὐ ἀπόσατο τὸ σκήνωμα Ἰωσήφ , * ὃ τὴν φυλὴν
 Ἐφραὶμ ἐκ ἐξελέξατο .

Κ αὐ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα , * τὸ ὄρος τὸ Σιών ,
 ὃ ἠγάπησε .

Κ αὐ ὠκοδόμησεν ὡς μονοκέρως τὸ ἁγίασμα αὐτῆ , *
 ἐν τῇ γῇ , ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα .

Κ αὐ ἐξελέξατο Δαβὶδ τὸν δούλον αὐτῆ , * καὶ ἀνέλα-
 βεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν περὶ Βαθλὴμ .

Ε ξόπισεν τῶν λοχαγῶν ἐλαβεν αὐτὸν , * ποι-
 μαίνειν Ἰακώβ τὸν δούλον αὐτῆ , καὶ Ἰσραὴλ τὴν
 κληρονομίαν αὐτῆ .

Κ αὐ ἐποίμανεν αὐτὰς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐ-
 τῆ , * ὃ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χερσὶν αὐτῆ ὠδήγησεν
 αὐτὰς .

Δ ὅξα καὶ νῦν . **Α** λλ. ἀλλ. ἀλλ. **Δ** ὅξα σοι ὁ Θεὸς γ' .

Ψαλ. σή. 78.

Ο Θεὸς ὁ ἦλθον εἰς τὴν κληρονομίαν σου καὶ
 ἐμίσησαν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου * ἔθεντο Ἰερουσα-
 λὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον .

Εθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρόματα τοῖς
 πέτεινοῖς τῆς ἐρήνου , * τὰ σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς
 θηρίοις τῆς γῆς .

Εξέ-

Ε' ἔσχον τὸ ἄμα αὐτῷ ὡσεὶ ὕδωρ κύκλῳ Ἱερουσα-
λήμ, * **Ε'** ἐκ ἦν ὁ θάπτων. ***

Ε' ἤκουσεν ὁ νεκρὸς τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, * μυκτηρισ-
μὸς, καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

Ε' ὡς πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος, * **Ε'** ἐκκαυσθή-
σεται ὡς πῦρ ὁ ζήλωτῶν σε.

Ε' κχεον τὴν ὀργὴν σε ἐπὶ τὰ ἔθνη, τὰ μὴ γινώσκον-
τά σε, * καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἱ τὸ ὄνομά σε ἐκ ἐπι-
καλέσαντο.

Ο' τι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, * καὶ τὸν τόπον αὐτῆς ἠρή-
μωσαν.

Μ' ἡ μνηστὴς ἡμῶν ἀνομῶν ἀρχαίων, * ταχὺ κατα-
λαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σε Κύριε, **ὅτι**
ἐπιώχλευσάμεν σφόδρα.

Β' οἰκτίσον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἐνέκεν τῆς
δοξῆς τοῦ ὀνόματός σε, Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, * **Ε'** ἰλά-
σθητι ταῖς ἀμάρτησιν ἡμῶν ἐνέκεν τοῦ ὀνόματός σε.

Μ' ἢ ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, πῶς ὅστις ὁ Θεὸς αὐτῶν; * καὶ
γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τοῦ ὀφθαλμοῦ ἡμῶν.

Η' ἐκδίκησις τοῦ αἵματός σου τῶν δούλων σου ἐκκαχυ-
μέρος, * εἰσελθέτω ἐνώπιόν σε ὁ σιναγμὸς τοῦ πε-
πεδημένων.

Κ' αὐτὴ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βράχιόνός σε, * ποι-
εῖν ταῖς ὑπὲρ τοῦ τεθνεώτων.

Α' πέδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἐπαπλασίονα εἰς τὸν κόλ-
πον αὐτῶν τὸν ὀνειδισμόν αὐτῶν, * ὃν ὀνειδίσαί σε
Κύριε. **Η'** μαῖς

Η μείς δὲ λαός σε, **ὃ** πρόβατα νομῆς σε, * ἀνδο-
μολογησόμεθά σοι ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Εἰς γρυεὴν, καὶ γρυεὴν ἐξαγγελεῖμυ * **τὸ** αἰνεῖσίν σε.

Ψαλ. 88. 79.

Ο Ποιμαίνων ² τὸν Ἰσραὴλ πρόχες, * ὁ ὁδη- **ψ**
γῶν, ὡσεὶ πρόβατον τὸν Ἰωσήφ.

Ο καθήμυ **Θ** ¹ ὅπῃ τῇ Χερυβὶμ ἐμφάνηθι, * **ψ**
ἐναντίον Ἐφραὶμ, καὶ Βενιαμὴν, καὶ Μανασσῆ.

Ε ξέγηγον **τὸ** δυναστείαν σε, * καὶ ἐλθε, εἰς τὸ σω-
σαι ἡμᾶς.

Ο Θεὸς ἐπίσρεψον ἡμᾶς, **ὃ** ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν
σε, * **ὃ** σωθησόμεθα.

Κ ύρει ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει, * ἕως πότε ὀργίζῃ ὅπῃ
τὴν προσδύχην τῶν δέλων σε.

ψ ωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, * **ὃ** ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν
δάκρυσιν ἐν μέτρῳ.

Ε ² **θ** **α** ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, * **ὃ** οἱ
ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.

Κ ύρει ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίσρεψον ἡμᾶς, * καὶ
ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σε, **ὃ** σωθησόμεθα.

Α ² **μ** πελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας, * ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ
κατεφύττωσαι αὐτήν.

Ω ² **δ** **ο** ποίησας ἐμπαροθεν αὐτῆς, * **ὃ** κατεφύττωσαι
τὰς ρίζας αὐτῆς, **ὃ** ἐπλήρωσε τὴν γῆν.

Ε ² **π** **α** λυψεν ὄρη ἡ σκιά αὐτῆς, * **ὃ** αἱ ἀναδενδράδες
αὐτῆς τὰς κέδρας **τὸ** Θεῷ.

Ε ² **ξ** **έ** -

Εξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, * **Ε**ἰς ποταμὸν τὰς ὀφθαλμοφύλακας αὐτῆς.

Τὴν τί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, * **Ε**ξυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ ὀφθαλμοφύλακοι τὴν ὁδόν;

Ελυμήνατο αὐτὴν ὡς ἐκ δρυμῶ, * **Ε**μονιὸς ἀγριῶ κατενεμήσατο αὐτήν.

Ο Θεὸς τῷ δυνάμει ἐπίσρεψον δὴ, καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανῶ, * **Ε**ἶδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην.

Καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτῳσεν ἡ δεξιὰ σου, * καὶ ἐπὶ ὕον ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

Εμπειρυσμένη πρὶν, **Ε**ἀνεσκαμμένη, * ἀπὸ ἐπιτημέσεως τῶν περὶ σὺν σε ἀπολένται.

Τσιν εἴπω ἡ χεὶρ σου ἐπὶ ἄνδρα δεξιᾶς σου, * **Ε**πὶ ὕον ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

Καὶ ἐμὴ ἀποσώμην ἀπὸ σοῦ, * ζώωσιν ἡμεῖς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικηλεσόμεθα.

Κύριε ὁ Θεὸς τῷ δυνάμει ἐπίσρεψον ἡμεῖς, * καὶ ἐπίφανον τὸν πρὸς σὺν σε, **Ε**σωθησόμεθα.

Δόξα καὶ νῦν. **Α**λλ. ἀλλ.

Ψαλ. π'. 80.

Αταλλιαῖα ¹ πρὸ Θεοῦ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, * ἀλα- **Ψ**λάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Λάβετε ² ψαλμὸν, **Ε**ἰδοτε τύμπανον, * ψαλτή- **Ψ**ριον περὶ νῦν μὴ κινάρας.

Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, * ἐν εὐσήμεναι ἡμέ- **Ο**ρα εὐρυτῆς ἡμῶν.

Οπὸ πρὸς αὐγμὰ τῷ Ἰσραὴλ ὅτι, * κεῖμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔθετο αὐτὸν, ἐν τῷ ἐξελεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, * γλώσσαν, ἧς ἐκ ἔγνω, ἤκουσεν.

Απέσπεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ, * αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδέλυσαν.

Εν θλίψει ἐπεκαλέσσω με, καὶ ἐρρύσά με σε, * ἐπήκουσά σε ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος, ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀνιλορίας.

Ακουσον λαός μου, καὶ διαμύρτυρομαί σοι, * Ἰσραὴλ εἰάν ἀκέσῃς με, ἐκ ἔσται ἐν σοὶ Θεὸς πρὸς φάτος, ὃς ἐπεσοικωήσεις Θεῷ ἀλλοτρίῳ.

Εγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, * πλάτυνον τὸ σῶμα σου, καὶ πληθύνω αὐτό.

Καὶ ἐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, * καὶ Ἰσραὴλ ἐπεσέχε μοι.

Καὶ ἐξαπέστλα αὐτοῦ καὶ τὰ ὀπιθηδύματα τῆς καρδιῶν αὐτῶν, * πορεύσονται ἐν τοῖς ὀπιθηδύμασιν αὐτῶν.

Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ με, * Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη.

Εν τῷ μηδενὶ αὐτοῦ ἐχθρὸς αὐτῶν ἐταπείνωσα, * καὶ ἐπὶ αὐτοῦ θλίβοντας αὐτοῦ ἐπέβαλον αὐτὸν τὴν χεῖρά μου.

Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐφύσαντο αὐτῷ, * Ἐξαί ὁ κα-
ρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα .

Καὶ ἐφώμισεν αὐτοῦ ἐκ σέατος πυρῆ, * Ἐκ πέ-
ρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτὸς .

Ψαλ. πα'. 81.

Ο Θεὸς ἔστι ἐν συναγωγῇ θεῶν, * ἐν μέσῳ δὲ
θεῶς διακρινεῖ. ***

Εὼς πότε κείνετε ἀδικίαν, * καὶ πρόσωπα ἀμάρτα-
λῶν λαμβάνετε ;

Κείνατε ὀρφανῷ, καὶ πτωχῷ, * ταπεινὸν, Ἐ πένητα
διηγμώσατε .

Εξέλεσθε πένητα, Ἐ πτωχόν, * Ἐ καὶ καρὸς ἀμάρταλῶ
ρύσατε αὐτόν .

Οὐκ ἔγνωσαν, ἔδὲ συνεήκαν, ἐν σκοτει διαπορεύον-
ται, * σαλεύσθησαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς .

Εγὼ εἶπα, θεοὶ ἐσὲ, * καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες .

Τμείς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, * καὶ ὡς εἰς τῆν
ἐρχόντων πίπτετε .

Αἶσα ὁ Θεὸς, κεῖνον τὴν γλῶσσαν, * ὅτι σὺ κατακλι-
ρομήσῃς ἐν παῖσι τοῖς ἔθνεσιν .

Ψαλ. πβ'. 82.

Ο Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεται σοι, * μὴ σιγήσης, μὴ
δὲ καταπραΐνης ὁ Θεός .

Οτι ἰδὲ οἱ ἐχθροὶ σε ἤχησαν, * καὶ οἱ μισοῦντές σε
ἤραν κεφαλὴν .

Επὶ τὸν λαόν σε κατεπανεργύσαντο γόμφῳ, * καὶ
ἐβλάσαντο καὶ τῆν ἀρίων σου . **Εἰ-**

Εἶπον, δεῦτέ κὶ ἐξολοθρεύσομεν αὐτὰς ἐξ ἔθνους,
καὶ ἔμὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.

Οτι ἐβελύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ὅπῃ τὸ αὐτὸ, * καὶ σὺ
δραθήκην δίδεντο τὰ σκηνώματα τῇ Ἰσραμαίων, καὶ
οἱ Ἰσραηλῖται.

Μοάβ, καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ, Γεβὰλ, καὶ Ἀμμων, καὶ
Ἀμαλὴκ, * ἀλλόφυλοι καὶ τῇ κατοικίᾳ τὸν Τύρον.

Καὶ γὰρ, ὁ Ἀσὺρ συμπαρεγγύετο μὲν αὐτῶν, * ἐγγυή-
θησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ.

Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιάμ, ὁ τῷ Σισάρα, *
ὡς τῷ Ἰαβὶμ ἐν τῷ χιμάρρῳ Κισσών.

Εξολοθρεύθησαν ἐν Ἀσινδὼρ, * ἐγγυήθησαν ὥσπερ
κόωρ ὁ τῇ γῇ.

Θεῖ τὰς ἀρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρήβ, * καὶ Ζηβὴν
καὶ Ζεβεὲ, ὁ Σαλμανάν.

Πάντας τὰς ἀρχοντας αὐτῶν, οἵ πινες εἶπον, * κλη-
ρονομήσομεν ἑαυτοῖς τὸ ἀγαστήριον τῷ Θεῷ.

Ο Θεός μου, θεῖ αὐτὰς ὡς Ἰσοχὸν, * ὡς καλὰ μὲν καὶ
πρόσωπον ἀνέμω.

Ως πῦρ, ὁ δὲ φλέξῃ δρυμὸν, * ὡς φλόξ, ἡ κα-
τακαύσῃ ὄρη.

Οὕτω καταδιώξεις αὐτὰς ἐν τῇ καταγίδι σου, * καὶ
ἐν τῇ ὀργῇ σου συλλαμβάνεις αὐτὰς.

Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπμίας, * ὁ ζητή-
σας τὸ ὄνομά σου Κύριε.

Λήψω δὲ πάσαν, καὶ παραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα
τῷ

τῷ αἰῶνι, * καὶ ἐντραπήπωσαν, καὶ ἀπολέσθω-
σαν.

Καὶ γνώπωσαν, ὅτι ὄνομά σοι Κύριε, * σὺ μόνε
Ἰψιστος ὅτι πᾶσαν γλῶσσαν, Δόξα ᾧ. Ἀλλ.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ

Ἐν τῇ μεγάλῃ. μ'. ὅπερ λέγονται τὰ καὶ θ. δύο,
ἔξω δὲ αὐτῆς, καὶ σισμα μόνον, ἐν τοῖς ἡχοῖς

Α'. Γ'. ΠΛ. Α'. ΒΑΡ'.

Ψαλ. πγ'. 83.

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σε. Εἰς τὴν ἐννάτ.
ᾠδὴν φυλ. 147. Ψαλ. πδ'. 84.

Εὐδοκήσας Κύριε. ἐκῆθιν εἰς τὴν ἐννάτ. ᾠδὴν
φύλ. 148. Ψαλ. πε'. 85.

Καὶ ἴσον Κύριε τὸ εἶς σε, ὅ ἐπάκουσον με. Ἐκῆθ.
φύλ. 149.

Ψαλ. πες'. 86.

Οἱ θεμέλιοι αὐτῶν ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἀγίοις, * †
ἀγαπᾷ Κύριε τὰς πόλεις Σιών ὑπὲρ †
πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σε, * ἡ πόλις τῷ
Θεῷ.

Μνησθήσομαι· Ραὰβ, * Ὁ Βαβυλωνός τοῖς γυνώσκου-
σί με.

Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, Ὁ Τύρος, καὶ λαὸς τῆς Αἰθιο-
πων, * ἔτοι ἐγνώθησαν ἐκεῖ.

Μήτηρ Σιών ἐρεῖ, ἀνθρώπος, καὶ ἀνθρώπος ἐγ-
νήθη ἐν αὐτῇ, * καὶ αὐτὸς ἐδεμελίωσεν αὐτὴν
ὁ Ὑψιστος. ***

Κύριε διηγήσεται ἐν γραφῇ λαόν, Ὁ ἀρχόντων
τέτων τῆς γεγνημένων ἐν αὐτῇ, * ὡς ἀφρανομένων
πάντων ἡ κατωκία ἐν σοί.

Ψαλ. πζ'. 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας. **Αἰκιστ.** ὡς Ὁδρεθ.
Ψαλ. 5.

Ψαλ. πη'. 88.

Τα ἐλέησας Κύριε, * εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Εἰς γλυεὴν, Ὁ γλυεὴν, * ἀπαγγέλω τὴν ἀλή-
θειάν σε, ἐν τῇ σόματί μου.

Οπ εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, *
ἐν τοῖς ἔρανοῖς ἐτοιμαθήσεται ἡ ἀλήθειά σε.

Διεθέμην δαδθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, * ὥμοσα
Δαβὶδ πρὸ δέλω μου, ἕως τῆς αἰῶνος ἐτοιμάτω τὸ
σπέρμα σε.

Καὶ οἰκοδομήσω εἰς γλυεὴν, * καὶ γλυεὴν τὸν θεό-
νον σε.

Εξομολογήσονται οἱ ἔρανοὶ τὰ θαυμάσιά σε Κύ-
ριε, * Ὁ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σε ἐν ἐκκλησίᾳ ἀγίων.

Οπ

Οτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ ; * ὁμοιω-
θήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεῶ ;

Ο Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βελῇ ἀγίων , * μέγας ,
ἔφοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τὰς περικύκλω αὐτοῦ .

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὁμοίός σοι ; * δυνα-
τὸς εἰ Κύριε , καὶ ἀληθεύει σε κύκλω σε .

Σὺ δεσπόζεις τὰ κράτος τῆς θαλάσσης , * πόν δὲ σά-
λον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις .

Σὺ ἐταπείνωσας ὡς ξαυματίαν ὑπερήφανον , * ἐν τῷ
βραχίονι τῆς δυνάμεώς σε διεσκόρπισας τὰς ἐχθράς
σε .

Σοὶ εἰσιν οἱ ἔρανοί , καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ , * τὴν οἰκισά-
ντων , καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐδεμελίωσας , τὸν
βορρᾶν , καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας .

Θαβὼρ , καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σε ἀγαλλιάσον-
ται , * σὸς ὁ βραχίων μὴ δυναστείας . ***

Κραταιωθήτω ἡ χεὶρ σε , ὑψωθήτω ἡ δεξιὰ σε , *
δικαιοσύνη , καὶ κρίμα ἐτοιμασία τῷ θρόνῳ σε .

Ἐλεῖ , καὶ ἀλήθεια περιεσπείσονται περὶ προσώπου
σε , * μακάριε ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγ-
μόν .

Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τῷ προσώπῳ σε περιεσπεί-
νται , * καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σε ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν
ἡμέραν , καὶ ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σε ὑψωθήσονται .

Οτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ , * ἔν τῇ
δόδοκίᾳ σε ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν .

Οτι τῷ Κυρίῳ ἡ ἀντίληψις, * καὶ τῷ ἁγίῳ Ἰσραὴλ
βασιλέως ἡμῶν.

Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας,
ἐθέλω βοήθειαν ὅτι δύναπὴν, ὑψωσα ἐκλεκτὸν
ἐκ τῶ λαοῦ μου.

Εὗρον Δαβὶδ τὸν δούλον μου, * ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου
ἔχρισα αὐτόν.

Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήφεται αὐτῷ, * καὶ ὁ βρα-
χίον μου καταχύσει αὐτόν.

Οὐκ ὠφελήσῃ ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, * καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ
παραθήσει τὸ κακῶσαι αὐτόν.

Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τὰς ἐχθρὰς αὐτοῦ, *
καὶ τὰς μισήσας αὐτὸν ῥοπάσομαι.

Καὶ ἡ ἀλήθεια μου, καὶ τὸ ἔλεός μου μὴ ἀφῇ αὐτῷ, * καὶ ἐν
τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ.

Καὶθήσομαι ἐν θαλάσῃ χεῖρα αὐτοῦ, * καὶ ἐν ποτα-
μοῖς δεξιάν αὐτοῦ.

Αὐτὸς ὅπικαλέσεται με, πατήρ μου εἴ σύ, * Θεός
μου, καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ γὰρ παροξυνοῦμαι αὐτόν, * ὑψηλὸν παρὰ
τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, * καὶ ἡ
δυσθυμία μου πιστὴ αὐτῷ.

Καὶθήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνος τὸ σπέρμα
αὐτοῦ, * καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, ὡς τὰς ἡμέρας τῶ
ἐνανθῆ.

Εὰν

Εἰ ἂν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτῆς τὸν νόμον μου, * καὶ
τοῖς κείμοις μου μὴ πορεύωσιν.

Εἰ ἂν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, * ἢ τὰς ἐν-
τολάς μου μὴ φυλάξωσιν.

Επισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, * ἢ ἐν
μάστιγι τὰς ἀδικίας αὐτῶν.

Τὸ δὲ ἔλεός μου ἐμὴ δρασσεδάσω ἀπ' αὐτῶν, * ἐδὲ
ἐμὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου.

Οὐδ' ἐμὴ βεβηλώσω τὴν δξαθήκην μου, * καὶ τὰ
ἐκπορεύόμενα δξα τῆς χιλέων μου ἐμὴ ἀθετήσω.

Απὸς ὧμοσά ἐν ἀγίῳ μου, ἐπεὶ Δαβὶδ ὤψουσμαι, *
τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ.

Καὶ ὁ θεὸς αὐτῆς ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου, * ἢ ὡς
ἡ σελήνη κατηρηπισμένη εἰς τὸ αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν
ἐρανὶ πιστός.

Σὺ δὲ ἀπόσω, ἢ ἐξεδένωσας, * ἀνεβάλες τὸ κρείσσον σε.

Κατέσρεψας τὴν δξαθήκην τῆς δέλας σε, * ἐβεβή-
λωσας εἰς τὴν γλῶττὴν τὸ ἀγίασμα αὐτῆς.

Καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμούς αὐτῆς, * ἔθε τὰ
ὄχλημά της αὐτῆς δφλίαν.

Διήρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ διοδύοντες ὁδὸν, * ἐγ-
νήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτῆς.

Τῶστας τὴν δεξιὰν τῆς θλιβόντων αὐτὸν, * ὥφρα-
νας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆς.

Απέσρεψας τὴν βοήθφην τῆς ῥομφαίας αὐτῆς, * ἢ ἐκ
ἐντελέβας αὐτῆς ἐν τῇ πολέμῳ.

Κατέλυσας ἀπὸ καρταρισμῶν αὐτῆς, * τὸν θρόνον αὐ-
τῆς, εἰς τὴν γλῶσσαν κατέρραξας.

Εσμίκρινας τὰς ἡμέρας τῆς ἡσυχίας αὐτῆς, * κατέχευας
αὐτῆς αἰχμῶν.

Εως πότε Κύριε ἀποσρέφῃ εἰς τέλος, * ἐκκαυθήσε-
ται ὡς πυρὶ ἡ ὀργή σου;

Μνήσθητι πᾶς με ἡ ὑπόστασις, * μὴ γὰρ ματαίως ἐκπι-
σας πάντας τὰς ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπων;

Τίς ὅστις ἀνθρώπος, ὃς ζήσεται, * ἐκ ὧν ὀφείλει θά-
νατον; ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἐκ χειρὸς αἰῶνος;

Πᾶς εἰσι τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα Κύριε, * ἀῶμοσας
τῷ Δαβὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου;

Μνήσθητι Κύριε τῆς ὀνειδισμῶν τοῦ δέλων σου, * ἔ-
υπέχον ἐν τῷ κόλπῳ με πολλὰ ἔθνη.

Οὐ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου Κύριε, * ἔῳνείδισαν τὸ
ἀντίπαλον τῆς Χειρὸς σου.

Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, * ἡ ἡσυχία γενόιτο.

Δόξα καὶ νῦν. **Α**λλ. ἀλλ. ἀλλ. **Δ**όξα σοὶ ὁ Θεὸς γ'.

Ψαλ. πθ'. 89.

Κτ' εἰς καταφυγὴν. **Λέλειπ. εἰς τὴν περὶ τὴν ὄψιν.**
Ψύλ. 120.

Ψαλ. 5'. 90.

Οκα τοῖσιν ἐν βοήθειᾳ. **Λέλειπ. εἰς τὴν ἐκτ. ὄψιν.**
Ψύλ. 143.

Ψαλ. 5α'. 91.

Α Γαθὸν τὸ ἑξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, * καὶ ἔ
ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε.

Τὸ ἀναγγέλλειν τὸ θεοῦ τὸ ἔλεός σου, * ἐπὶ τῷ ἔ
κλήθει σου καὶ νύκτα.

Εν δεκαχόρδῳ ψαλμείῳ, * μετ' ὠδῆς ἐν κιθάρᾳ.

Οὗ ὁφθαλμοὶ με Κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου, * ἐν
τοῖς ἔργοις τῇ χερὶ σου ἀγαλλιᾶσθαι.

Ὡς μεγαλιεύῃ τὰ ἔργα σου Κύριε, * σφόδρα ἐβα-
θυώθησαν οἱ θαυματοῦσμοί σου.

Ανὴρ ὁφθαλμοὶ ἐκ γινώσκονται, * καὶ ἀσυνέτος ἐκ συνήσκει
ταῦτα.

Εν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμφοτέρω ὡσεὶ χεῖρας, * ἐπὶ δὲ
κυψάν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι ἐπὶ ἀνομίαν.

Ὅπως ἀνὴρ ἐξολοθρευθήσιν εἰς τὸ αἶμα τῆς αἰῶνος, *
οὐ δὲ ὑψιστος εἰς τὸν αἶωνα Κύριε.

Οὗ ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου
ἀπολεῖνται, * καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργα-
ζόμενοι ἐπὶ ἀνομίαν.

Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέφαλος τὸ κέρας μου, * καὶ
τὸ γένος μου ἐν ἐλαίῳ πίνει.

Καὶ ἐπεὶ δὲν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, * καὶ
ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηροῖς ἀκούσεται
τὸ ἔξω μου.

Δίψῃ ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, * ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ
Διβάνῳ πληθυνθήσεται. ***

Πεφυλάκτοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, * ἐν ταῖς αὐλαῖς
τῷ Θεῷ ἡμῶν ὕμνον ᾄσουσιν.

Επὶ πληθυνθήσονται ἐν γῆρι πόνοι, * ἔδ' παθόντες
ἔσονται τῷ ἀναγείλαι.

Οτι δ' οὗς Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ ἐκ ἔστι
ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ψαλ. 5β'. 92.

Ο Κύριος ¹ ἐβασίλευσεν ἀπ' ὧν ἐπ' αὐτὸν ἐνεδύσατο, *
Το, * ² ἐνεδύσατο Κύριος δύαμιν, καὶ πρὸς
ριζώσατο.

Καὶ γὰρ ἐσερέωσε τὴν οἰκὸν αὐτοῦ, * ἥτις ἐσ' αὐτὸν
θήσεται.

Ετοιμος ὁ Θεός σου ἀπὸ τότε, * ἀπὸ τῆς αἰῶνος
οὐ εἶ.

Επῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς
αὐτῶν, * ἀρᾷσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρέψας αὐτῶν ἀπὸ
φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, * θαυμα-
στὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Τὰ μυστήριά σου ἐπιστάθησαν σφόδρα, * τῷ οἴκῳ σου
ᾠρεύει ἀγίασμα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλ. 5γ'. 93.

Θεὸς ¹ ἐκδικήσεων Κύριος, * Θεὸς ἐκδική-
σεων ἐπαρρησιάζατο.

Τὴν ψάλλῃ ² ὁ Κεῖνων τὴν γλῶσσαν, * ἀπόδος ἀντα-
πόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.

Εἰς

Εως πότε ἀμώρτωλοι Κύριε ; * ἕως πότε ἀμώρτωλοι
καυχήσονται ;

Θέγξονται , καὶ λαλήσῃσι ἀδικίαν , * λαλήσῃσι
πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν .

Τὸν λαὸν σε Κύριε ἐταπείνωσαν , * καὶ τὴν κληρο-
νομίαν σε ἐκάκωσαν .

Χήραν , ἔορφανὸν ἀπέκτειναν , * ἔπερσάν τε
ἐφόνδυσαν .

Καὶ εἶπαν , ἔκ ὄψεταί Κύριος , * ἐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς
τῷ Ἰακώβ .

Σύνετε δὴ ἀφρονες ἐν τῷ λαῷ , * ἔμωρεὶ ποτὲ φρο-
νήσατε .

Οφυσάσας τὸ ἔς ἐχὶ ἀκῆι ; * ἢ ὁ πλάσας τὸν
ὀφθαλμὸν ἐχὶ κατανόῃ ;

Οπαίδων ἔθνη , ἐχὶ ἐλέγξει ; * ὁ διδάσκων ἀν-
θρώπων γινώσκει .

Εύριος γινώσκει τὰς διαλογισμὰς τῶν ἀνθρώπων , *
ὅτι εἰσὶ μάταιοι .

Μακάριος ἀνθρώπος , ὃν ἂν παιδάσῃς Κύριε , *
ἔκ τῶ νόμου σε διδάξης αὐτόν .

Τὲ κραῦναι αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν , * ἕως ἔ-
ορυγῇ τῷ ἀμώρτωλῷ βόθρος .

Οτι ἔκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτῷ , * καὶ τὴν
κληρονομίαν αὐτῷ ἐκ ἐγκαταλείψει .

Εως ἔδικαιοσύνη ὁπιστρέψει εἰς κείσιν , * ἔχόμενοι
αὐτῆς πάντες οἱ ἄθεις τῇ καρδίᾳ .

Τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρομέλους; * ἢ τίς συμ-
 παραστήσεται μοι ἐπὶ τοῖς ἐργαζομέλους τὴν ἀνομίαν.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι, * ὡδραβραχὺ ^{πᾶν}
 ῥώκησε τῷ ἄδῃ ἡ ψυχή μου.

Εἰ ἔλεγον, σεσάλευται ὁ πῆξ μου, * τὸ ἔλεός σου
 Κύριε ἐβοήθει μοι.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀδυμαίας μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, *
 αἱ ὡδρακλήσεις σου ὄφραναι τὴν ψυχὴν μου.

Μὴ συμπεσέσθαι σοι θρόνος ἀνομίας, * ὁ πλάσ-
 σων κόπον ἐπὶ πρῶταγμα.

Θηρώσασιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίαν, * καὶ αἷμα ἁθῶν
 καταδικάζουσίν ται.

Καὶ ἐλγύετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν, * ὁ ὁ Θεός
 μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου.

Καὶ ἀποδώσῃ αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, *
 καὶ καὶ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς Κύριος ὁ
 Θεός.

Δόξα καὶ νῦν. **Ἀλλ.** ἀλλ.

Ψαλ. 58, 94.

Δεῦτε ἀγαλλιασάμεθα τῷ Κυρίῳ, * ἀλαλάξω-
 μεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. *

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ὁμολογίᾳ, *
 ὅτι ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξομεν αὐτῷ. *

Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ
 πάντας τοὺς Θεούς, * ὅτι ἐκ ἀπώσεταί Κύριος τὸν
 λαὸν αὐτοῦ. *

Ὅτι

Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς τὰ πέρατα τῆς γῆς, * καὶ τὰ ὑψὴ τῶν ὀρέων αὐτῆς εἰσιν.

Ὅτι αὐτὴ ὅσιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν, * καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπλασαν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσάψωμεν αὐτῇ, * καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τῆς ποιήσαντος ἡμᾶς.

Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ ἡμεῖς λαὸς αὐτῆς, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτῆς.

Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτῆς ἀκούσῃτε, * μὴ σιλήσῃτε τὰς καρδίας ὑμῶν.

Ὡς ἐν τῷ ὠδῶν πικρασμῷ, * καὶ τὴν ἡμέραν τῆς πικρασμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Οὐ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, * ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, * καὶ εἶπα, αἱ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ.

Αὐτοὶ δὲ ἐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου, ὡς ὄμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, * εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν καταπαυσίν μου.

Ψαλ. 95.

Ασάτε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καὶνόν, * ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πάντα ἡ γῆ.

Ασάτε τῷ Κυρίῳ, ἐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, * ᾄθῃ ἀγαλλίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ. ***

Αγαλλίατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτῆς, * ἐν παντί τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτῆς.

Ὅτι

Οπὶ μέγας Κύριε , ἡ αἰνετὸς σφόδρα , * φοβερός
ἔστιν ὑπὲρ πάντας ὧν Θεός .

Οπὶ πάντες οἱ θεοὶ τῆς ἐθνῶν δαιμόνια , * ὁ δὲ Κύ-
ριε τὰς ἐρανας ἐποίησεν .

Εξομολόγησις , ἡ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ , * ἀνω-
σύνη , ἡ μεγαλοπρέπεια ἐν τῇ ἀγιάσματι αὐτοῦ .

Ενέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῆς ἐθνῶν , * ἐνέγκατε
τῷ Κυρίῳ δόξαν , καὶ τιμὴν , ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ
δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ .

Αγαπᾶτε θυσίας , ἡ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ , *
προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ .

Σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πάντα ἡ γῆ , * εἰ-
πάτε ἐν τοῖς ἔθνεσιν , ὅτι Κύριε ἐβασίλευσε .

Καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην , ἡ πρὸς ἐσαλευ-
θήσεται , * κρινεῖ λαὸς ἐν δικαιοσύνῃ .

Εὐφρανέσθωσαν οἱ ἔρανοί , ἡ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ , *
σαλευθήτω ἡ θάλασσα , ἡ τὸ πλήρωμα αὐτῆς , χα-
ρήσεται τὰ πεδία , ἡ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς .

Τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τῶν δρυμῶν ἀπὸ
προσώπου Κυρίου , * ὅτι ἔρχεται , ὅτι ἔρχεται κρῖναι
τὴν γῆν .

Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ , * καὶ λαὸς ἐν
τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ .

Ψαλ. 55'. 96.

Ο Κύριε ἡ ἐβασίλευσεν , ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ , *
ἡ εὐφρανθήσων νῆσοι πολλαί . *

Νεφέλη, καὶ γνώφῃ κύκλω αὐτῷ, * δικαιοσύνη,
καὶ κεῖμα κατόρθωσις τῷ θρόνῳ αὐτῷ.

Πῦρ ἐνώπιον αὐτῷ πορορρεύσεται, * φλογεῖ κύκλω
τῷ ἐχθρῷ αὐτῷ.

Εφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτῷ τῇ οἰκῇ αὐτοῦ, * εἶδε, καὶ
ἔσαλευθη ἡ γῆ.

Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκηνσαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, *
ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς.

Ανῆλθαν οἱ ἔρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτῷ, * καὶ
εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτῷ. ***

Αἰχμωθήτωσαν πάντες οἱ ποροσκυνῆτες τοῖς γλυ-
πτοῖς, * οἱ ἐγκαυχόμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

Ποροσκυνήσατε αὐτῷ πάντες Ἀγγέλων αὐτῷ, * ἡκ-
σε, Ἐσφράνθη Σιών.

Καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰερουσαλὴμ, * ἐνε-
κινῶν κειμένον σε Κύριε.

Οὗ σὺ Κύριε ὕψιστος ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν, * σφό-
δρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς Θεούς.

**Ολάσσει Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτῷ, ἐκ χειρὸς
ἀμάρτανῃς ῥύσεται αὐτούς.**

Θὺς ἀνέτελε τῷ δικαίῳ, * καὶ τοῖς ὁσίοις τῇ καρ-
δίᾳ ἐσφραδύνῃ. ***

Εὐφρανθήτε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, * Ἐξομολο-
γεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγαθωσύνης αὐτῷ.

Δόξα καὶ νῦν. **Α**λλ. ἀλλ.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΓΑΡΑΣΚΕΥ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΝ

Εν τῇ μεγάλ. μ'. ὅπου λίζονται τὰ καθ. δύο,
 ἔξω δὲ αὐτῆς, καθίσματα μόνον, ἐν τοῖς ἡχοῖς

Β'. Δ'. ΠΛ.Β'. ΠΛ.Δ'.

Ψαλ. 97.

Αΰσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καμνόν, * ὅτι θαυ-
 μασα ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Εσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, * ὁ βραχίον ὁ
 ἅγιος αὐτοῦ.

Εγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, * ἐναντίον τῆς
 ἑθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. ***

Εμνήσθη ἡ ἐλεος αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, * ὅτι τῆς ἀληθείας
 αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ.

Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, * τὸ σωτήριον
 τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Αλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, * αἶσατε, καὶ
 ᾠδαλλισαῖτε, καὶ ψάλατε.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα, ἐν κιθάρα, καὶ φωνῇ
 ᾠαλμῶν, * ἐν σάλπιγγιν ἐλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλ-
 πιγγος κεραπίνης.

Αλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Κυρίου, * σάλπι-
 γισαὶ

θήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκ-
μήν, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Πόταμοι κρηθήσονται χεὶρ ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τὰ ὄρη ἀγαλ-
λιάσονται, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, * ὅτι ἐρχεται, ὅτι
ἤκει κεῖναι τὴν γλῶσσαν.

Κεῖναι τὴν οἰκὴν ἐν δικαιοσυνῇ, * καὶ λαὸς ἐν
δύστητι.

Ψαλ. 57. 98.

Ο Κύριος² ἐβασίλευσεν, ὀργίζεσθωσαν λαοί, * καὶ
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῇ χειρὶ, σαλευθήτω
ἡ γῆ.

Κύριος ἐν Σιών μέγας, * καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάν-
τας τοὺς λαούς.

Εξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σε τῷ μεγάλῳ,
ὅτι φοβερόν, καὶ ἁγίον ἐστὶ, * καὶ τιμὴ βασιλείας
κρίσιν ἀγαπᾷ.

Σὺ ἠτοίμασας δύστητας, * κρίσιν, καὶ δικαιοσύνην
ἐν Ἰακώβ σὺ ἐποίησας.

Τψῆτε¹ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμεῖς, * καὶ προσκυνεῖτε
τῷ ὑποποδίῳ τῇ ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἁγίος ἐστὶ. ***

Μωϋσῆς, καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, * ὁ Σα-
μὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλεσμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ***

Επεκαλουῦτο τὸν Κύριον, ὁ αὐτὸς εἰσήκεν αὐτοῖν,
ἐν σύνῳ νεφέλης ἐλάλη πρὸς αὐτοὺς.

Οτι ἐφύλασεν τὰ μυστήρια αὐτοῦ, * καὶ τὰ προσάγ-
ματα αὐτοῦ, αἱ ἐδωκεν αὐτοῖς.

Κύριε

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν σὺ ἐπήκεες αὐτῶν, * ὁ Θεὸς σὺ
 δ'ίλατος ἐγένεα αὐτοῖς, * Ἐκδικῶν ὅτι πάντα τὰ
 ὅτι τῆς δ'όματα αὐτῶν.

Τψῆτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, * Ἐπρασκυεῖτε εἰς
 ὅρος ἅγιον αὐτῆ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ψαλ. 58. 99.

Αλαλάξατε ἰ τῷ Θεῷ, πᾶσα ἡ γῆ, * 2 δα- *
 λάσατε τῷ Κυρίῳ, ἐν ὠφροσύνῃ. *** *

Εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτῆ, * ἐν ἀγαλλιάσει.

Γινώτε ὅτι Κύριος αὐτὸς ὅστις ὁ Θεὸς ἡμῶν * αὐτὸς
 ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ ἔχ ἡμεῖς.

Ημεῖς δὲ λαὸς αὐτῆ, * καὶ πρέβητα νόμῃς αὐτῆ.

Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτῆ ἐν ὁμολογίᾳ, *
 εἰς τὰς αὐλὰς αὐτῆ ἐν ὕμνοις, ὁμολογεῖσθε αὐτῷ.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτῆ, ὅτι ἅγιος Κύριος, * εἰς
 τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ, καὶ ἕως γενεᾶς, καὶ γενεᾶς
 ἡ ἀλήθεια αὐτῆ.

Ψαλ. 9. 100.

Ελεον καὶ κρείσιν ἄσσομαί σοι. λέλεκτ. εἰς τ' ὦρ. α'.
 φύλ. 122.

Ψαλ. 91. 101.

Κτρίε ἰ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, * Ἐῖ *
 κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποσρέψῃς 2 τὸ πρὸςωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, * *
 ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα θλίβωμαι, κλῖνον πρὸς με τὰ ὦτά σου.

Εν ᾗ ἂν ἡμέρα ὀπκαλέσωμαι, * ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Ὅτι

Οτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, * καὶ τὰ
ὅσα μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

Επλήγην ὡσεὶ χόρτος, ὃ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, *
ὅτι ἐπελαθόμην τὸ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Απὸ φωνῆς τῆς συναγωγῆς, * ἐκολλήθη τὸ ὄσσω μου
τῇ σαρκί μου.

Ωμοιωθὲν πελεκᾶνι ἐρημικῷ, * ἐγλήθην ὡσεὶ
νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ηγρύπνησα, * καὶ ἐγρυόμην ὡς σπεθίον μονάζων
ὑπὲρ δώματος.

Οὐδὲν τι τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, * καὶ
οἱ ἐπαγνοῦντές με κατ' ἐμὲ ὡμνουν.

Οτι ἀποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, * καὶ τὸ πόμα μου
μὲν πλανθμὲν ἐκίρνων.

Απὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, καὶ τῆς θυμῆς σου, * ὅτι
ἐπάρας κατέρραξάς με.

Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιαὶ ἐκλίθησαν, * καὶ γὰρ ὡσεὶ
χόρτος ἐξηράνθην.

Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μέεις, * καὶ τὸ μνημό
συόν σου εἰς γυνεάν, καὶ γυνεάν.

Σὺ ἀναστὰς οἰκτερήσῃς τὴν Σιών, * ὅτι καμρὸς τῆ
οἰκτερήσας αὐτὴν, ὅτι ἥκει καμρὸς.

Οτι ἐδόκησαν οἱ δῆλοί σου τὰς λίθους αὐτῆς, * καὶ
τὸν χροῦν αὐτῆς οἰκτερήσῃς.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα Κυεῖα, * καὶ
πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

Οτι οἰκοδομήσῃ Κύριε τὴν Σιών, * ἐοφθήσεται
ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς.

Επέβλεψεν ὅπῃ τὴν προσευχὴν τῆς ταπεινῆς, *
ἐκ ἐξουδένωσε τὴν δόξην αὐτῆς.

Γραφήτω αὐτῇ εἰς γυνεὴν ἑτέραν, * ἡ λαὸς ὁ κηζό-
μενος αἰνέσῃ τὸν Κύριον.

Οπὲρ ἐξέκυψεν ὅς ᾤψας ἀγίας αὐτῆς, * Κύριε ἐξ
ἐρανος ὅπῃ τὴν γυνὴν ἐπέβλεψε.

Τὴν ἀκῶσαι τὴν στεναγμὸν τῆς πεπεδημένης, * τὴν λυ-
σαι τὰς ὑψὲς τῆς τεθνατωμένης.

Τὴν ἀναγείλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, * καὶ τὴν
αἰνεῖσιν αὐτῆς ἐν Ἱερουσαλήμ.

Εν τῇ συνεκκλησίᾳ λαὸς ὅπῃ τὸ αὐτὸ, * καὶ βα-
σιλεῖς τὴν δαδύειν τῷ Κυρίῳ.

Απεκρίθη αὐτῇ ἐν ὁδῷ ἰχύει αὐτῆς, * τὴν ὀλιγό-
τητα τῆς ἡμερῶν με ἀνάγκηλόν μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμέρῃς ἡμερῶν με, * ἐν γυνεῇ
γυνεῶν τὰ ἔτη σε.

Κατ' ἀρχαῖς σὺ Κύριε τὴν γυνὴν ἐδεμελίωσας, * καὶ
ἔργα τῆς χερῶν σε εἰσὶν οἱ ἐρανοί.

Αὐτοὶ ἀπολουῦνται, σὺ δὲ διαμύεις, * καὶ πάντες
ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται.

Καὶ ὡς εἰ περὶ βόλαιον ἐλίξεις αὐτὰς, καὶ ἀλλαγῇ-
σονται, * σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σε ἐκ ἐκλεί-
ψουσιν.

Οἱ υἱοὶ τῆς δόξης καταισχυνώσεσθαι, * καὶ τὸ σῆμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ θυμὸν θήσεται.

Δόξα αἰνῶν. **Α**λλ. ἀλλ. ἀλλ. **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, γ.

Ψαλ. ρβ'. 102.

Εὐλόγη ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. **λέλκτ.** εἰς τὸν αἰῶνα.

φύλ. 7.

Ψαλ. ργ'. 103.

Εὐλόγη ἡ ψυχὴ μου. **λέλκτ.** εἰς τὸν αἰῶνα.

φύλ. 157.

Ψαλ. ρδ'. 104.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι μεγαλεῖα τὸ ὄνομα αὐτοῦ, * ἀπαγγέλλετε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Αῴδατε αὐτῷ, καὶ ψάλλατε αὐτῷ, * διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Επαγγεῖλε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, * ὁφρανθήτω καρδία ζητῶντων τὸν Κύριον.

Ζητήσατε τὸν Κύριον, ὅτι κραταίωσθε, * ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός.

Μνησθε τῆς θαυμασίῳ αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε, * τὰ τέρατα αὐτοῦ, ὅτι τὰ κρίματα τῆς σωματικῆς αὐτοῦ.

Σπέρμα Ἀβραάμ δέδοται αὐτοῦ, * υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.

Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ.

Εμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα δικαιοσύνης αὐτοῦ, * λόγος, ὅτι ἐνετείλατο εἰς χεῖρας γυναικῶν.

Ον δίδου τῷ Ἀβραάμ, * καὶ τῷ ὅρκῳ αὐτῷ τῷ
Ἰσαάκ.

Καὶ ἔθηκεν αὐτὸν τῷ Ἰακώβ εἰς πόσάγμα, * ἐν τῷ
Ἰσραὴλ εἰς δεκάτην αἰώνιον.

Λέγων, σοι δώσω τὴν γῆν Χαναάν, * χοῖνισμα κλη-
ρονομίας ὑμῶν.

Εν τῷ εἶναι αὐτὸς ἀριθμῶ βραχεῖς, * ὀλιγοὺς, καὶ
παροίκους ἐν αὐτῇ.

Καὶ διήλθεν ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, * καὶ ἐκ βασιλείας
εἰς λαὸν ἑτερον.

Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτὸς, * καὶ ἡλεγ-
ξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς.

Μὴ ἀπῆλθε τῷ χριστῶν μου, * ἐν τοῖς τροφήταις
μου μὴ πονηρῶς.

Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, * πᾶν σῆριγμα
ἀρτε σωέτριψεν.

Απέστλεν ἐμφορὰν αὐτῷ ἄνθρωπον, * εἰς δὲ λαὸν
ἐπαράθη Ἰωσήφ.

Εταπείνωσαν ἐν πέδαις τὰς πόδας αὐτῷ, σιδηροὶ
διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτῷ, * μέχρι τῷ εἰλθεῖν τὸν λόγον
αὐτῷ.

Τὸ λόγιον Κυεῖς ἐπύρρωσεν αὐτὸν, * ἀπέστλε βα-
σιλεῖς, καὶ ἔλυσεν αὐτὸν, ἔρχων λαὸν, καὶ ἀφῆκεν
αὐτόν.

Κατέστησεν αὐτὸν κύριον τῷ οἴκῳ αὐτῷ, * ἐν ἔρχον-
τι πάσης τῆς κτήσεως αὐτῷ.

Τε

Τ ἔπαυσε τὰς ἀρχοντας αὐτῷ ὡς ἑαυτὸν , * καὶ
τὰς πρεσβυτέρους αὐτῷ σοφίᾳ .

Κ αὖ ἐσηλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον , * καὶ Ἰακώβ
παρώκησεν ἐν γῇ Χάμ .

Κ αὖ ἠύξησε τὸν λαὸν αὐτῷ σφόδρα , * καὶ ἐκραταίω-
σεν αὐτὸν ὑπὲρ τὰς ἐχθρὰς αὐτῷ .

Μ ετέσρεψε τὴν καρδίαν αὐτῷ , τῷ μισῆσαι τὸν λαὸν
αὐτῷ , * τῷ δουλεύειν ἐν τοῖς δούλοις αὐτῷ .

Ε ξαπέσχε Μωϋσὴν τὸν δούλον αὐτῷ , * Ἀαρὼν , ὃν
ἐξελέξατο ἑαυτῷ .

Ε ἔθετο ἐν αὐτοῖς τὰς λόγους τῶν σημείων αὐτῷ , * καὶ
τῶν τεράτων αὐτῷ ἐν γῇ Χάμ .

Ε ξαπέσχε σκοτόν , ἔσποτάσεν , * ὅτι παρεπί-
κραναν οὗτοι λόγους αὐτῷ .

Μ ετέσρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα , * καὶ ἀπέκτεινε
τὰς ἰχθύας αὐτῶν .

Ε ξῆψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους * ἐν τοῖς ταμείοις τῶν
βασιλέων αὐτῶν .

Ε ἶπε , ἔηλθε κυνόμενα , * καὶ σκνίπες ἐν πᾶσι τοῖς
ὄρεσι αὐτῶν .

Ε ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν , * πῦρ καταφλέ-
γον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν .

Κ αὖ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν , καὶ τὰς συκὰς αὐ-
τῶν , * ἔσυνεψε πᾶν ξύλον ὅριος αὐτῶν .

Ε ἶπε , καὶ ἦλθεν ἀκρεὶς , καὶ βρέχων , * ἔκλυε
αἰθρὸς .

Κ αὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν , * καὶ
κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν .

Κ αὶ ἐπάταξε πᾶν θηρότακον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ,
ἀπαρχὴν παντὸς πόνης αὐτῶν .

Κ αὶ ἐξήγαγε αὐτὰς ἐν ἀργυρίῳ , καὶ χρυσίῳ , * καὶ
ἐκ λῶ ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀδενῶν .

Ε ὑφείνηθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῆς , * ὅτι ἐπέ-
πυσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτοῦ .

Δ ιεπέτασε νεφέλῳ εἰς σκέπῳ αὐτοῖς , * καὶ πῦρ τῆς
φωτίσας αὐτοῖς τὴν νύκτα .

Ἦ ησαν , ἃ ἦλθεν ὀρτυγρομήτερα , * ἃ ἄρτον ἐρανῶ
ἐνέπλησεν αὐτὰς .

Δ ιέρρηξε πέτραν , ἃ ἐρρύησαν ὕδατα , * ἐπορεύθη-
σαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί .

Ο πὶ ἐμνήσθη τῆς λόγος τῆς ἀγίας αὐτῆς , * τῆς πρὸς
Ἀβραάμ τὸν δέσπον αὐτῆς .

Κ αὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτῆς ἐν ἀγαλλιάσει , * ἃ τὰς
ἐκλεκτὰς αὐτῆς ἐν ἀφροσύνῃ .

Κ αὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρα ἐθνῶν , * ἃ πένες λαῶν κα-
τεκληρονόμησαν .

Ο πως αὖν φυλάξωσι τὰ δικαιώματά αὐτῆς , * καὶ τὸν
νόμον αὐτῆς ἐκζητήσωσιν ,

Δ ὅσα καὶ νῦν . **Α** λλ . ἀλλ .

Ψαλ. ρέ . 105 .

Ε ξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ , ὅτι χρηστὸς , * ὅτι ἦ
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆς .

Τίς λαλήσῃ τὰς δυναστείας τῷ Κυρίῳ, * ἀκυστὰς
ποιήσῃ πάσας τὰς ἀνέσεις αὐτῷ.

Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, * ἐποιεῖντες δι-
καιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ δόδοκίᾳ τῷ λαῷ σου, *
ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.

Τὺ εἶδέν ἐν τῇ χρηστότητι τῷ ἐκλεκτῷ σου, τῷ ὡ-
φρανθῆναι ἐν τῇ ὠφροσυνῇ τῷ ἔθνει σου, * τῷ ἐπαρ-
νεῖσθαι μὴ τῆς κληρονομίας σου.

Η μάρτυρον μὴ τῶν πατέρων ἡμῶν, * ἠνομήσατον,
ἠδικήσατον.

Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐσωῆκαν τὰ θαυ-
μάσιά σου, * ἐκ ἐμνήσθησαν τῷ πλήθει τῷ ἐλέει
σου.

Καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες, * ἐν τῇ ἐρυθρᾷ
θαλάσσῃ.

Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕκκεν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, * τῷ
γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ.

Καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ὤξησάνθη, *
καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ.

Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισῶντος, * καὶ ἐλυτρώ-
σατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

Εκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς, * εἰς ὃς αὐ-
τῶν ἐχ ὑπελείφθη.

Καὶ ἐπίστυσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ, * καὶ ᾄδον τὴν αἰ-
νέσιν αὐτοῦ.

Ετάχιυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτῶν, * ἐχύπε-
μαιναν τὴν βαλὺν αὐτῶν.

Καὶ ἐπεθύμησαν ὀπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, * ἔπει-
ρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνδρῶ.

Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἶτημα αὐτῶν, * ἔξαπέστλε
πλησμονίαν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

Καὶ παρέργισαν τὸν Μωϋσῶν ἐν τῇ παρεμβολῇ, *
τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον Κυεῖς.

Ηνοίχθη ἡ γῆ, ἔκατέπε Δαθὰν, * ἔκάλυψεν
ὅπῃ τὴν συναγωγὴν Ἀβιερόν.

Καὶ ἔξκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, * φλόξ
κατέφλεξεν αἰμῶντες.

Καὶ ἐποίησαν μόχον ἐν Χωρήβ, * καὶ θεωσεκυώησαν
τὰ γλυπτὰ.

Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν, * ἐν ὁμοιώματι
μόχου ἐσθίουτος χόρτον.

Καὶ ἐπελάθοντο τῆ Θεῶ τῆ σώζοντος αὐτῶν, * ποιή-
σαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ, * θαυμάσια ἐν γῇ Χαμ,
φοβερά ὅπῃ θαλάσσης ἐρυθραῆς.

Καὶ εἶπε τῆ ἔξολοθρεῦσαι αὐτῶν, * εἰ μὴ Μοϋσῆς
ὁ ἐκλεκτός αὐτῶν ἐστὶ ἐν τῇ θραύσει ἐνάπιον αὐτῶν.

Τὸ ἀποσρέψαι τὸν θυμὸν αὐτῶν, τῆ μὴ ἔξολοθρεῦσαι
αὐτῶν, * καὶ ἔξεδένωσαν γῆν ὀπιθυμητήν.

Οὐκ ἐπίστανται τὰ λόγια αὐτῶν, καὶ ἐγόγγυσαν ἐν
τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, * ἐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς
Κυεῖς.

Καὶ

Κ αὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτῆς ἐπ' αὐτὰς, * τὴν καταβαλεῖν αὐτὰς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Κ αὶ τὴν καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῆς ἐν τοῖς ἔθνεσι, * ἃ ὀφθορπίσται αὐτὰς ἐν ταῖς χώραις.

Κ αὶ ἐτελέσθησαν τὰ Βεελφεζώρ, * καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.

Κ αὶ παρόξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ὀπιτηδύμασιν αὐτῶν, * καὶ ἐπληθύθη ἐν αὐτοῖς ἡ πλῆσις.

Κ αὶ ἔση Φινεές, καὶ Ὀξιδάσατο, * καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.

Κ αὶ ἐλογίσθη αὐτὰ εἰς δικαιοσύνην, * εἰς γρυεάν, καὶ γρυεάν ἕως τῆς αἰῶντος.

Κ αὶ παρόργισαν αὐτὸν ὅτι ὕδατος ἀντιλογίας, * ἃ ἐκακώθη Μωϋσῆς δι' αὐτὰς, ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτῆς.

Κ αὶ διέσχισεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῆς, * ἐκ ὧν ὤλθον τὰ ἔθνη, ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς.

Κ αὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῆς, * καὶ ἐδέλυσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐχρημάθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον.

Κ αὶ ἔθυσαν τὰς ὑἱὰς αὐτῶν, * καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς τοῖς δαιμονίοις.

Κ αὶ ὤξεραν αἷμα ἀθάτον, * αἷμα ὑἱῶν αὐτῶν, καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν.

Κ αὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι, * ἐμάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν.

Κ αὶ

Κ αὐ ἐπόρευσαν * ἐν τοῖς ὀπιτηδύμασιν αὐτῶν .

Κ αὐ ὤργισεν θυμῷ Κυρίου ὁπὶ τὸν λαὸν αὐτῶν , * καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτῶν .

Κ αὐ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν , * καὶ ἐκυ-
είδωσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς .

Κ αὐ ἐθλίψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν , * καὶ ἐταπείνω-
θησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν , πλεονάκεις ἐρρύσατο
αὐτούς .

Α ὑτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βελῇ αὐτῶν , *
καὶ ἐταπείνωθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν .

Κ αὐ εἶδε Κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς , * ἐν τῷ
αὐτὸν εἰσακῆσαι τῆς δεισέως αὐτῶν .

Κ αὐ ἐμνήσθη τῆς δαδθήκης αὐτῶν , * καὶ μετεμελήθη
καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐλέους αὐτῶν .

Κ αὐ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμὰς * ἐναντίον πάντων
τῶν αἰχμαλωτῶσάντων αὐτούς .

Σ ὥσον ἡμεῖς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν , * καὶ ὀπισμάχαγε
ἡμεῖς ἐκ τῶν ἐθνῶν .

Τ εἰ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σε τῷ ἁγίῳ , * καὶ
ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου .

Ε ὑλοποιητὸς ἰ Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν αἰώνων
καὶ ἕως τῶν αἰώνων , * καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς ,
γένοιτο , γένοιτο .

Δ ὅξα καὶ νῦν . **Α** λλ. ἀλλ.

ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑΙ ΔΕΚΑ

ΜΙΚΡΑΙ, Η ΜΙΚΡΑ ΔΕΚΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ,

Ἀναγινωσκόμεναι

Ἔστω μὲν δὲ μεγάλης μ'. καθ' ἐκαστὴν ἡμέραν, αἱ δὲ γ'.
ᾠδαι, δύο, ἀπὸ δὲ β'. δὲ ἐβδομάδος ἕως δὲ ᾠδα-
σκευῆς. Ἐξω δὲ δὲ κατ. μ'. μία, καὶ μόναι καθ'
ἡμέραν, ἢ καὶ ἡχ., ἢ τὴν πάλιν τὴν κατ. κατ. μ.

Στιχολ. μικρὰ α'.

ΤΗ ΩΡΑ Γ'. ΤΗΣ Β'. ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

μία μὲν ἐν τοῖς ἡχοῖς α'. γ'. πλ. α'. βαρ'.

Ψαλ. ρς'. 106.

Εξομολογεῖσθε¹ τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, * ✠
ὅτι² εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ✠

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, * εἰς ἑλυ-
τρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ, καὶ ἐκ τῆς χειρὸς συνή-
γαγόν αὐτοὺς.

Απὸ Ἀνατολῶν, καὶ Δυσμῶν, * καὶ Βορρᾶ, καὶ
θαλάσσης.

Επλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ, * ὁδὸν πά-
λεως κατὰ κλητῆρας εἰς ἄβυσσον.

Πεινῶντες, καὶ διψῶντες, * ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς
ᾔξέλιπεν.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, *
καὶ ἐκ τῆς ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτοὺς.

Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθείαν, * τῇ πορείᾳ
αὐτῶν εἰς πάλιν κατὰ κλητῆρας.

Εἰς α-

Εξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτῆ, * **Ε**τὰ θαυμάσια αὐτῆ τοῖς υἱοῖς τῆς ἀνθρώπων.

Οπ ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, * ἢ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.

Καθημένους ἐν σκότει, **Ε**σκιᾷ θανάτε, * πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ, **Ε**σιδήσθω.

Οτι παρεπύκρναν τὰ λόγια τῆ Θεῶ, * **Ε**τὴ βελὴν τῆ Ὑψίστης παρῳζῶσαν.

Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδίᾳ αὐτῶν, * ἠθέλησαν, **Ε**κ τοῦ ὁ βοηθῶν.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτῆς, * **Ε**κ τῆς ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτῆς.

Καὶ ἐξήγαγεν αὐτῆς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾷ θανάτε, * **Ε**τῆς δεσμῶν αὐτῶν διέρρηξεν.

Εξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτῆ, * καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῆ τοῖς υἱοῖς τῆς ἀνθρώπων.

Οπ συνέτειψε πύλας χαλκῆς, * ἢ μοχλῆς σιδηρῆς συνέθλασεν.

Αντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν, * **Ε**ξ τῶν ταῖς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.

Πᾶν βροῦμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, * **Ε**τὴ γαστρίαν ἕως τῆς πυλῶν τῆ θανάτε.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτῆς, * **Ε**κ τῆς ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτῆς.

Απέσειλε τὸν λόγον αὐτῆ, καὶ ἰάσατο αὐτῆς, * καὶ ἐρρύσατο αὐτῆς ἐκ τῆς θλαφθορῆς αὐτῶν.

Εξο-

Εξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτῆς, * καὶ
τὰ θαυμάσια αὐτῆς τοῖς υἱοῖς τῇ ἀνθρώπων.

Καὶ θυσάπτωσαν αὐτῇ θυσίαν αἰνέσεως, * ἔξαγ-
γελάπτωσαν τὰ ἔργα αὐτῆς ἐν ἀγαλλιάσει.

Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, * ποιῶν-
τες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς.

Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, * καὶ τὰ θαυμάσια
αὐτῆς ἐν τῷ βυθῷ.

Εἶπε, καὶ ἔση πνεῦμα καταιγίδος, * ἔψωθι τὰ
κύματα αὐτῆς.

Αναβαίνουσιν ἕως τῇ ἑρανῶν, * καταβαίνουσιν ἕως
τῇ ἀβύσσων, * ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο.

Επιδράχθησαν, ἐσαλεύθησαν, ὡς ὁ μεθύων, * ἔ-
πασα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθι αὐτῆς, *
καὶ ἐκ τῇ ἀναγκῶν αὐτῇ ἐξήγαγεν αὐτῆς.

Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, * καὶ ἔση εἰς αὔραν, καὶ
εἰσῆλθον τὰ κύματα αὐτῆς.

Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἠσύχασαν, * καὶ ᾠδήνησεν
αὐτῆς ὅτι λιμὴν ἀνέλεσται αὐτῆς.

Εξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτῆς, * ἔ-
τὰ θαυμάσια αὐτῆς τοῖς υἱοῖς τῇ ἀνθρώπων.

Τῷ ψωσάπτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαῶν, * ἔν κα-
θέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάπτωσαν αὐτόν.

Εὐχέτο ποταμὸς εἰς ἔρημον, * ἔδιεξόσθις ὕδατον εἰς
ὄψαν.

Γλω̃ καρποφόρον εἰς ἀλμύ, * ἀπὸ κακίας τῆς κα-
τακέντον ἐν αὐτῇ.

Εἶδε το ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, * ἔγλω̃ ἀνυδροῦν
εἰς διεξόδους ὑδάτων.

Καὶ κατώκεισεν ἐκεῖ πεινῶντας, * καὶ σωεσθήσαντο
πάντες κατὰ δικαιοσύνας.

Καὶ ἔσπειραν ἀγρούς, ἔἐφύττωσαν ἀμπελῶνας, *
καὶ ἐποίησαν καρπὸν γῆμαί το.

Καὶ ἐλόγησεν αὐτὰς, ἔἐπληθυύθησαν σφόδρα, *
καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν ἐκ ἐσμίκρυε.

Καὶ ὠλιγώθησαν, * καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως
κακῶν, ἔὀδυύης.

Εξεχύθη ὀξυδένωσις ἐπ' ἀρχοντας αὐτῶν, * ἔἐπλά-
νησεν αὐτὰς ἐν ἀβάτῳ, ἔἐχόδα.

Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, * καὶ ἔδετο ὡς
πρόβατα πατριάς.

Οψονται δὲ θεῖς, ἔἐφρανθήσονται, * ἔἐπᾶσα ἀνο-
μία ἐμφράξει τὸ σῶμα αὐτῆς.

Τίς σοφὸς, ἔἐφυλάξει ταῦτα, * ἔἐσωήσεται τὰ ἐλέη
τῆς Κυρίας; **Δόξα κηνυῶ. Ἀλλ. ἀλλ.**

Στιχολογ. μικρὰ β'.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΩΡΑ Γ', ΤΗΣ Β' ΤΗΣ ΕΒΔΟΜ.

μία δ', ἐν τοῖς ᾠχοῖς β'. δ'. πλ. β'. πλ. δ'.

Ψαλ. ρζ'. 107.

Ετοίμη² ἡ καρ **Μα** με ὁ Θεὸς, * ἐτοίμη ἡ καρ- **Ψ**
διά με, ἄσομαι, καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ με.

Ε' ξε-

Εξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον, **ε**κιδάρα, * ἐξεγερθήσομαι ὁρῶν.

Εξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, * ψαλᾶς σοι ἐν ἔθνεσιν.

Ὅτι μέγα ἐπάνω τ' ἔρανάν τὸ ἑλεός σου, * καὶ ἕως τ' νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Τψώθητι ὅτι τὰς ἔρανάς ὁ Θεός, **ε** ὅτι πᾶσαν τ' τὴν γλῶσσαν ἡ δόξα σου, * ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου.

Σώσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουόν μου, * ὁ Θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ.

Τψωθήσομαι, καὶ χαμευῶ Σίκιμα, * καὶ τὴν κοιλάδα τῇ σκηνῶν χαμετρήσω.

Εμός ἐστὶ Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστὶ Μανασσῆς, * καὶ Ἐφραῖμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου.

Ἰέδας βασιλεύς μου, * Μωὰβ λέβης τ' ἐλπίδος μου.

Επὶ τὴν Ἰσχυαίαν ἐπιβαλὼς τὸ ὑποδημά μου, * ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν παρενοχλῆς, * ἢ τίς ὁδηγήσῃ με ἕως τῆς Ἰσχυαίας.

Οὐχὶ σὺ ὁ Θεός ὁ ἀποσάμενος ἡμᾶς; * καὶ ἐκ ἐξελύσῃ ὁ Θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, * καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.

Εν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δυνάμιν, * καὶ αὐτὸς ἐξεδιόσῃ τὰς ἐχθρὰς ἡμῶν.

Ο Θεός ² τὴν αἰνεσίην με μὴ ᾤσασινωπήσης, * †
ὅτι σῶμα ἀμῦρ πολὺ, καὶ σῶμα δολίκα ἐπ' ἐμὲ
ἠνοίχθη.

Ε λάλησαν κατ' ἐμὲ γλώσση δολίκα, * καὶ λόγοις
μίτῃς ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν.

Αντὶ τὴ ἀγαπᾶν με, ἐνδίδεβαλλόν με, * ἐγὼ δὲ
περοσυχόμην.

Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμὲ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, * καὶ μῖ-
σος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς με.

Κατάσπουν ἐπ' αὐτὸν ἀμῦρ πολὺν, * ἃ δάβοι
εἴτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.

Εν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν, ἐξέλθοι καταδεδικασμέ-
νον, * ἃ ἡ προσόχη αὐτοῦ γῆεν εἰς ἀμῦρτιαν.

Γυνηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, * ἃ τ' ὀπισθο-
πὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερον.

Γυνηθήσωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοὶ, * ἃ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
χήρα.

Σαλδόμοιροι μετανασθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ἃ ἐπαγχι-
σάτωσαν, * ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶ οἰκοπέδων αὐτοῦ.

Εξερύνησάτω δ' ἀνψῆς πάντα, ὅσα ὑπάρχει αὐτοῦ, *
ἃ δαρπασάτωσαν ἀλλότριοι ὅν πένες αὐτοῦ.

Μὴ ὑπαρξάτω αὐτοῦ ἀνπλήπτωρ, * μὴ δὲ γῆνηθήτω
οἰκτῆρων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ.

Γυνηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, * ἐν
γῆν μιᾷ ἐξαλειφθεῖν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ανα-

Αναμνησθήτω ἡ ἀνομία τῆς πατέρος αὐτοῦ ἐναντί Κυ-
ρίου, * Ἡ ἀμάρτια τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθῇ.

Γνηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου δαπαντοί, * Ἡ ἐξο-
λοθρευθῇ ἐκ γῆς τὸ μνημόσυον αὐτῶν.

Ανδ' ὧν ἐκ ἐμῇ ᾠῃ ποιῆσαι ἔλεος, * Ἡ κατεδίωξεν
ἀνδρῶν πένητα, Ἡ πτωχόν, Ἡ κατανενυγμένον
τῇ καρδίᾳ τῇ θανατῶσαι.

Καὶ ἠγάπησε κατάραν, Ἡ ἤξει αὐτῶν, * Ἡ ἐκ ἡθι-
λησεν δολογίαν, Ἡ μακρυωθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

Καὶ ἐνεδύτατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, * Ἡ εἰσῆλθεν
ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, Ἡ ὡσεὶ ἔλεον ἐν τοῖς
ὀστέοις αὐτοῦ.

Γνηθήτω αὐτῶν ὡς ἱμάτιον, ὃ περιβάλλεται, * Ἡ
ὡσεὶ ζώνη, ἣν δαπαντοὶ περιζώννυται.

Τετο τὸ ἔργον τῆς ἐν δαβαλλόντων με πρὸς Κυ-
ρίου, * Ἡ τῶν λαλοῦντων πονηρὰ καὶ ἐκ ψυχῆς μου.

Καὶ σὺ Κύριε, Κύριε ποίησον μὴ ἐμὲ ἐν σκεπῇ τοῦ ὀνό-
ματός σου, * ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου.

Ρῦσά με, ὅτι πτωχός, καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ, * καὶ ἡ
καρδία μου τετάρακται ἐντός μου.

Ωσεὶ σκιά ἐν τῇ ἐκκλῖναι αὐτῶν, ἀντανήρεθαι,
ἐξείναι ὡσεὶ ἀκρίδες.

Τὰ ῥόνατά μου ἠθένησαν ἀπὸ νηστείας, * καὶ ἡ σὰρξ
μου ἠλθοῖν δι' ἔλαιον.

Καὶ γὰρ ἐγλήθην ὄνειδος αὐτοῖς, εἰδεσθάν με, * Ἡ σά-
λευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.

Βοήθησόν μοι ὦ Κύριε ὁ Θεός μου, * σῶσόν με καὶ *
τὸ ἔλεός σου.

Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ἡ χεὶρ σου αὐτῇ, * Ἐσὺ Κύριε
ἐποίησας αὐτῷ.

Καταράσσονται αὐτοί, Ἐσὺ ἀλογήσις, * οἱ ἐπανι-
στάμενοί μοι αἰχμωθήτωσαν, ὁ δὲ δόλός σου ἀ-
φρανθήσεται.

Ενδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐν ἔξοπῃ, *
Ἐπειβαλλέσθωσαν ὡς διπλοῖδα αἰχμῶν αὐτῶν.

Εξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ σώματί
μου, * καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν.

Οτι παρέσθης ἐκ δεξιῶν πένητός, * τῷ σῶσαι ἐκ τῶν
καταδιωκόντων τὴν ψυχὴν μου.

Δόξα καὶ νῦν. **Ἀ**λλ. ἀλλ.

Στιχολογ. γ'.

ΤΗ ΩΡΑ Γ', ΤΗΣ Γ', ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἐν τοῖς ᾠχ. α'. γ'. πλ. α'. βαβ'.

Ψαλ. ρθ'. 109.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δε-
ξιῶν μου, * ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπό-
διον τῶν ποδῶν σου.

Ράβδον δυνάμεως ἔξαποσελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, *
καὶ κατακυρείσει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

Μετὰ σὺ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, * ἐν
ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου.

Εκ γαστροῦ τοῦ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε, * ὥμωσε Κύ-
ριος,

ειος, & μετ'αμεληθήσεται, ἡ σὺ εἰς Ἰερὺς εἰς ἦ
τὸν αἰῶνα καὶ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. ***

Κ ὕριθ ἐκ δεξιῶν σε, * σωθέλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀρ-
γῆς αὐτῆ βασιλεῖς.

Κ ρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρόσθ' πτώματα, * σωθλά-
σθ' κεφαλὰς ὅπ' ἡς πολλῶν.

Ε κ χιμάρρε ἐν ὁδῷ πέται, * δὲ πῶτο ὑψώσθ' κε-
φαλῶν. **Ψαλ.** ρί. ΙΙΟ.

Ε ξομολογήσομαί σοι ὦ Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἡ
με, * ἐν βελῇ δ' ὀφείων, καὶ σιναγωγῇ.

Μ εγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, * ἐξεζητημένα εἰς πάντα
τὰ θελήματα αὐτῆ.

Ε ξομολόγησις, & μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτῆ, *
& ἡ δικαιοσύνη αὐτῆ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ὅτ' αἰῶν θ.

Μ νείαν ἐποίησατο τῇ θαυμασίῳ αὐτῆ, ἐλεήμων
καὶ οἰκτόρων ὁ Κύριος * τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβε-
μένοις αὐτόν.

Μ νηθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα δξαθήκης αὐτῆ, * ἰσχυρὸν
ἔργον αὐτῆ ἀνήγαγεν τὰ λαὸν αὐτῆ.

Τ ῶ δ' εἶναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἔθνων, * ἔργα χρεῶν
αὐτῆ ἀλήθεια, & κρείσις.

Π ισὶ παῖσιν αἱ ἐντολαὶ αὐτῆ, ἐσηρυγμένα εἰς τὸν
αἰῶνα τῆ αἰῶν θ, * παποιημένα ἐν ἀληθείᾳ, καὶ
δύστη.

Λ ὑπεροσιν ἀπέστρεψε τὰ λαὸν αὐτῆ, * ἐνετείλατο εἰς
τὸν αἰῶνα δξαθήκῃ αὐτῆ. ***

Αγων, & φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτῆ,] ¹ ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου.

Συνέσις, διὰ ἀγαθὴν πᾶσι τοῖς ποιῶσιν αὐτῷ, ἡ αἴνεσις αὐτῆ ~~μῦ~~ μῦται εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνι.

Ψαλ. ρια'. ΙΙΙ.

Μακάριος ὁ ἀνὴρ ὁ φοβέμενος τὸν Κύριον, ἡ ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτῆ θελήσας σφόδρα.

Διωατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτῆ, ἡ γυνὴ αὐτῆων ἀλογηθήσεται.

Δόξα, & πλεῖτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆ, ἡ δικαιοσύνη αὐτῆ μῦται εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνι.

Εξαπέφλυν ἐν σκότει φῶς τοῖς ἀδελφοῖς, ἡ ἐλεήμων, & οἰκτῆρων, & δίκαιος, ἡ χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτερόν, & κληρὸν.

Οικονομήσας οὖν λόγους αὐτῆ ἐν κρείσσας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται λαλῶθήσεται.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρῶς ἔσται φοβηθήσεται. ***

Ετοίμη ἡ καρδία αὐτῆ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἐσκήρικται ἡ καρδία αὐτῆ, ἔσται μὴ φοβηθῇ, ἕως ἔσται ἐπὶ δὲ οὖν ἐχθρὸς αὐτῆ.

Εσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτῆ μῦται εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνι.

Τὸ κέρας αὐτῆ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ, ἀμάρτωλὸς ὁψεται, & ὀργισθήσεται.

Τὸς ὀδόντας αὐτῆ βρύξει, καὶ τακήσεται, ὁπιθυμία ἀμάρτωλων ἀπολεῖται. ΣΤΙ-

Στιχολ. δ'.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΩΡΑ Γ', ΤΗΣ Γ' ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔ.

ἐν ἡχ. β'. δ'. πλ. β'. πλ. δ'.

Ψαλ. ριβ'. ΙΙ2.

Αἰνεῖτε¹ παῖδες Κύριον, * αἰνεῖτε τὸ ὄνομα
Κυρίου.

Εἰν² τὸ ὄνομα Κυρίου διλογηθήσεται * ἀπὸ τῆς νυκτός, *
καὶ ἕως τῆς αἰῶνος.

Απὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, * αἰνετὸν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Τηλὸς ὅπῃ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, * ὅπῃ τὰς
ἐραυτὸς ἡ δόξα αὐτοῦ.

Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, *
ἐπὶ ταπεινὰ ἐφορεῖ, ἐν τῷ ἐραυτῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ.

Ο ἐγείρεται ἀπὸ γῆς πτωχὸν, * ἐκ ἀποκορύφου ἀνυψῶν
πένητα.

Τὸ καθεῖσαι αὐτὸν μὴ ἀρχόντων, * μὴ ἀρχόντων λαοῦ
αὐτοῦ.

Ο κατοικίζων σείρει ἐν οἴκῳ, * μητέρα ὅπῃ τέκ-
νοις διφραϊνομένην.

Ψαλ. ρις'. ΙΙ3.

Εν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, * οἶκος Ἰακώβ
ἐκ λαῶν βαρβάρων.

Εξήγηθη Ἰσραὴλ ἀγίασμα αὐτοῦ, * Ἰσραὴλ ἐξε-
στία αὐτοῦ.

Ηθάλασσα εἶδε, ἐκφυγῆναι, * ὁ Ἰορδάνης ἐσράφη
εἰς τὰ ὀπίσω. *

Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ, * Ἐοὶ βενοὶ ὡς ἀρνία
 βοροβάτων. *

Τί σοι ὅτι θάλασσα, ὅπ' ἐφυγες; * Ἐσὺ Ἰορδάνη,
 ὅπ' ἐσράφης εἰς τὰ ὀπίσω. *

Τὰ ὄρη ὅπ' ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ, * Ἐοὶ βενοὶ ὡς
 ἀρνία βοροβάτων.

Απὸ βορσώπης Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, * ἀπὸ βορ-
 σώπης τῆς Θεᾶς Ἰακώβ.

Τὼ σρέψαντες τὴν πέτρην εἰς λύμνας ὑδάτων, * Ἐ

τὴν ἀκρότομον εἰς πυγὰς ὑδάτων.

Μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν, * ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σου
 δὸς δόξαν ὅπ' ἐλέησας, Ἐτῇ ἀληθείᾳ σου.

Μήποτε εἰπωσι τὰ ἔθνη, πᾶ ὅστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; * ὁ
 δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ ἔρανῳ, Ἐἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα
 ἐδέλησαν, ἐποίησε.

Τὰ εἰδῶλα τῶν ἔθνων ἀργύριον, Ἐχρυσίον, * ἔργα
 χειρῶν ἀνθρώπων.

Στόμα ἔχεις, Ἐἐ λαλήσεις, * ὀφθαλμοὺς ἔχεις
 σι, Ἐἐκ ὄψονται.

ὦτα ἔχεις, Ἐἐκ ἀκούονται, * ῥίνας ἔχεις, καὶ ἐκ
 ὀσφρανθήσονται.

Χεῖρας ἔχεις, καὶ ἐψηλαφήσεις, πόδας ἔχεις,
 καὶ ἐπαπατήσεις, * ἐφωνήσεις ἐν τῷ λάρυγι
 αὐτῶν.

Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιῶντες αὐτὰ, * καὶ πάντες
 οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, * βοηθός, ἔ
ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ὅτιν.

Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον βοηθός, * καὶ
ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ὅτιν.

Οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον, *
βοηθός, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ὅτιν.

Κύριε μνηστὴς ἡμῶν, ἀλόγησεν ἡμεῖς, * ἀλόγη-
σε τὸ οἶκον Ἰσραὴλ, ἀλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρὼν.

Εὐλόγησε τὰς φοβημένας τὸν Κύριον, * τὰς μικρὰς
μᾶλλον ἢ τὰς μεγάλων.

Προθεῖν Κύριε ἐφ' ὑμᾶς, * ἐφ' ὑμῖς, ἔστι τὰς
ὑμῖς ὑμῶν.

Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, * τῷ ποιήσαντι
τὸν ἔρανόν, ἔστι τὴν γλῶσσαν.

Ο ἔρανός ἐστι τὸ ἔρανόν τῷ Κυρίῳ * τὴν δὲ γλῶσσαν ἔδω-
κε τοῖς υἱοῖς τῷ ἀνθρώπῳ.

Ο ὑψοὶ νεκροὶ αἰνέσουσί σε Κύριε, * ἔδωκε πάντες οἱ
καταβαίνοντες εἰς ἅδην.

Αλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες ἀλογήσομεν τὸν Κύριον, *
ἀπὸ νῦν, ἔως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ριδ'. ΙΙ4.

Ηγάπησα, * ὅτι ἐσκέχεται Κύριε * τῆς
φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Οτι ἐκλινε τὸ ὅς αὐτῷ ἐμοί, * ἔστι ἐν ταῖς ἡμέραις μου
ἐπιχαλέσομαι.

Περίεχον με ὡδὶνες θανάτου, * κίνδυνοι ἅδην ἀρε-
στάν με.

Θλίψιν, καὶ ὁδούλω δ' ἐγεν, * καὶ τὸ ὄνομα Κυεῖς ἐπέ-
καλεσάμην.

Ω Κύριε ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου, * ἐλεήμων ὁ Κύριος,
ἐ δίκησθαι, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Βυλάσων τὰ νήπια ὁ Κύριος, * ἐταπεινώθην,
καὶ ἔσωσέ με. ***

Επίσχεσον ψυχὴν μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, * ὅτι
Κύριος ἀπεργάτησέ σε.

Οτι ἐξείλετο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, * τὰς
ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τὰς πόδας μου ἀπὸ
ὀλισθήματος.

Εὐαρεσῆσαι ἐνώπιον Κυεῖς * ἐν χώρα ζώντων. †
Δόξα καὶ νῦν. Ἀλλ. ἀλλ.

Ψαλ. ριθ'. 115.

Επίσχεσον, διὸ ἐλάλησα. *λείπ. εἰς τὸν ὄρθρ.*
φύλ. 49.

Ψαλ. ριθ'. 116.

Αγαπήτε τὸν Κύριον πάντα. *λείπ. εἰς τὸν ὄρθρ.*
φύλ. 50.

Ψαλ. ριθ'. 117.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυεῖ. *λείπ. εἰς τὸν ὄρθρ.*
φύλ. 50.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

*Διζόμενον σιλήσας, κατὰ τὸ τυπικόν, ἐν ταῖς
τῷ σαββάτῃ λιταῖς εἰς τὸν ὄρθρ.*

Ψαλ. ριθ'. 118.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, * οἱ πορεύμενοι
ἐν νόμῳ Κυεῖς.

Μακάρι

Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μυστήρια αὐτῆς * ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν .

Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν , * ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτῆς ἐπορεύθησαν .

Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου * ἵνα φυλάξασθαι σφόδρα .

Οφελον κατέδωκεν αἱ ὁδοί μου * ἵνα φυλά-
ξασθαι τὰ δικαιώματά σου .

Τότε ἔμην αἰχμωθῶ , * ἐν τῇ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ
πάσας τὰς ἐντολάς σου .

Εξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας , * ἐν τῇ
μεμαθηκέναι με τὰ κείμενα τῆς δικαιοσύνης σου .

Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω , * μή με ἐγκαταλίπῃς
ἕως σφόδρα .

Εν τῇ καρδίᾳ μου νεώτερόν τινος ὁδὸν αὐτῆς , * ἐν
τῇ φυλάξασθαι ὅσα λόγους σου .

Εν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε , * μὴ ἀπόσῃ με
ἀπὸ τῆς ἐντολῶν σου .

Εν τῇ καρδίᾳ μου ἐκρύψα τὰ λόγά σου , * ὅπως ἂν
μὴ ἀμάρτω σοι .

Ευλογητὸς εἶ Κύριε , * διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου .

Εν τοῖς χείλεσί μου * ἐξηγήσῃς πάντα τὰ κείμενα
τῆς σωματός σου .

Εν τῇ ὁδῷ τῇ σου μαρτυρίων σου ἐτέρφθην , * ὥς ὅτι
παντὶ πλέτω .

Εν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεγήσω , * καὶ κατανοήσω
τὰς ὁδούς σου .

Εν τοῖς δικαίωμασί σου μελετήσω, * ἐκ ἐπιλήσμου
τῷ λόγων σου.

Ανταπόδο τῷ δέλω σου, * ζῆσόν με, ὃ φυλάξω
τοῦ λόγου σου.

Αποκάλυψον τὰς ὀφθαλμούς μου, * καὶ κατανοήσω
τὰ θαυμάσια ἐκ τῆ νόμου σου.

Πάρεικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, * μὴ ἀποκρύψῃς ἀπὸ
ἐμεῖ τὰς ἐντολάς σου.

Επρόσθεσεν ἡ ψυχὴ μου * τῷ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρεί-
ματα σου ἐν παντὶ καρδίᾳ.

Επέτημσας ὑπορηφάνοις, * ἐπίκατάρατοι οἱ ἐκ-
κλίνοντες ἀπὸ τῷ ἐντολῶν σου.

Περίελε ἀπὸ ἐμεῖ ὄνειδος, καὶ ἐξεδένωσιν, * ὅτι
τὰ μυστήριά σου ἐξεζήτησα.

Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμεῖ κατελά-
λυν, * ὃ δὲ δέσλός σου ἡδολέχει ἐν τοῖς δικαίωμασί σου.

Καὶ γὰρ τὰ μυστήριά σου μελέτη μου ὅτι, * καὶ αἱ συμ-
βουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.

Εκλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, * ζῆσόν με καὶ τὸν
λόγον σου.

Τὰς ὁδούς μου ἐξηγήσα, καὶ ἐπήκουσάς μου, * διδά-
ξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οδὸν δικαιοσύνην σου συνέπιδόν μου, * καὶ ἀδόλε-
ρήτω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

Ενύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, * βεβαίωσόν
με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Οδὸν

Οδὸν ἀδικίας ἀπέστησόν ἀπ' ἐμεῖ, * Ἐπὶ νόμῳ σε
ἐλέησόν με.

Οδὸν ἀληθείας ἠρεπισάμην, * τὰ κρίματά σε ἐκ
ἐπελαδέμην.

Εκολλήθην τοῖς μάρτυροις σε Κύριε, * μὴ με κα-
ταιχυνῇς.

Οδὸν¹ ἐντολῶν σε ἔδραμον, * ὅταν ἐπλάτυνας ἦ
τὴν καρδίαν μου.

Νομοθέτησόν με Κύριε² τὴν ὁδὸν τῇ δικαιομα-
τίᾳ σου, * Ἐκζητήσω αὐτὴν ὡς παντός.

Συνέπιδόν με, Ἐξερδύνησω τὸν νόμον σου, * Ἐφυ-
λάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Οδηγήσόν με ἐν τῇ τείβῃ τῇ ἐντολῶν σου, * ὅπ-
αυτὴν ἠθέλησα.

Κλίθον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μάρτυρά σου, * καὶ
μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Απόσπασόν ὁδοὺς ὀφθαλμούς μου, τῷ μὴ ἰδεῖν ματαιό-
τητα, * ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

Σπῆσον πρὸ δέλω σου τὸ λόγιόν σου, * εἰς τὸν φόβον
σου.

Περίελε τὸν ὀνειδισμὸν μου, ὃν ὑπώπτευσά, * ὅπ-
τα κρίματά σου χρευσά.

Γὰ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, * ἐν τῇ δικαιο-
συνῇ σου ζῆσόν με.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου Κύριε, * τὸ σωτήριον
σου καὶ τὸν λόγον σου.

Κ αὶ ἀποκρίθήσομαι τοῖς ὀνειδίξασί μοι λόγον, * ὅτι
ἤλπισα ὅτι τοῖς λόγοις σε.

Κ αὶ μὴ ᾤείλης ἐκ τῆς σωματός μου λόγον ἀληθείας
ἕως σφόδρα, * ὅτι ὅτι τοῖς κείμασί σε ἐπήλπισα.

Κ αὶ φυλάξω τὸν νόμον σε διαπαντός, * εἰς τὸν αἰῶ-
να, ᾧ εἰς τὸν αἰῶνα τῆς αἰῶν.

Κ αὶ ἐπορεύομαι ἐν πλατυσμά, * ὅτι τὰς ἐντολάς
σε ἐξεζήτησα.

Κ αὶ ἐλάλην ἐν τοῖς μύρτυροις σε ἐναντίον βασι-
λέων, * ᾧ ἐκ ἡχυόμαι.

Κ αὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σε, * αἷς ἠγάπησα
σφόδρα.

Κ αὶ ἤρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σε, αἷς
ἠγάπησα, * ᾧ ἡδολέσχον τοῖς δικαιώμασί σε.

Μ νήσθητι τῷ λόγον σε πρὸς δέλω σε, * ὡς ἐπήλ-
πισάς με.

Α ὑπη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, * ὅτι
τὸ λόγιόν σε ἐζήσέ με.

Τ ἡμεῖς φανοὶ παρλιόμεν ἕως σφόδρα, * ἀπὸ δὲ τῆς
νόμου σε ἐκ ἐξέκλινα.

Ε μνήσθω τῷ κειμένῳ σε ἀπ' αἰῶν Κύριε, *
καὶ παρεκλήθω.

Α ὁ θυμία κατέχευε με ἀπὸ ἀμύρτων τῷ * ἐγκατα-
λιμπανόντων τὸν νόμον σε.

Ψ αλτὰ ἡσπέν μοι τὰ δικαιώματά σε, * ἐν τόπῳ
παρρηκίας μου.

Ε μνή-

Εμνήσθην ἐν νυκτὶ τῷ ὀνόματός σε Κύριε, * καὶ
ἐφύλαξα τὸν νόμον σε.

Αὕτη ἐξηγήθη μοι, * ὅτι τὰ δικαιώματά σε ὤξε-
ρήτησα.

Μερίς με εἴ Κύριε, * εἶπα τῷ φυλάξασθαι τὸν νό-
μον σε.

Εδέηθην τῷ προσώπῳ σε ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ μου, *
ἐλέησόν με καὶ τὸ λόγιόν σε.

Διελογισάμην τὰς ἐδύς σε, * ἃ ἐπέσρεψα τὰς πό-
δας μου εἰς τὰ μυστήριά σε.

Ητοιμάσθην, καὶ ἐκ ἐταράχθην, * τῷ φυλάξασθαι
τὰς ἐντολάς σε.

Σχοινία ἀμύρτων ὥς ἐπλάκυσάν μοι, * καὶ τῷ
νόμῳ σε ἐκ ἐπελαθέμην.

Μεσονύκτιον ὤξεγαιρόμην, * τῷ ὁμολογεῖσθαί σοι
ὅτι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σε.

Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβερῶν σε, * καὶ
τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σε.

Τὸ ἐλέες σε Κύριε πλήρης ἡ γῆ, * τὰ δικαιώματά
σε διδάξόν με.

Χρηστότητα ἐποίησας μὴ τῷ δέλε σε Κύριε, * καὶ
τὸν λόγον σε.

Χρηστότητα, καὶ παιδείαν, ἃ γνώσιν διδάξόν με, *
ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σε ὁπίσθυσα.

Πρὸ τῷ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, *
διὰ τῆς τοῦ λόγιόν σε ἐφύλαξα.

Χριστός εἶ σὺ Κύριε, * καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου διδά-
ζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ε' πληθύνη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων, * ἐγὼ δὲ
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερῶνῆτο τὰς ἐντολάς σου.

Ε' τυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, * ἐγὼ δὲ τὸν
νόμον σου ἐμελέτησα.

Α' γὰρ δὸν μοι, ὅτι ἐταπείνωσάς με, * ὅπως αὖν μάθω
τὰ δικαιώματά σου.

Α' γὰρ δός μοι ὁ νόμος τῆς εὐνομίας σου, * ὑπὲρ χιλιέ-
δας χρυσίου, ἢ ἀργυρίου. **Δ** ὅξα καρδίᾳ μου. **Α'** λλ.

Στάσις α'.

Α Ἰ' χεῖρές σου ἐποίησάν με, **Θ** ἐπλασάν με, * συ-
νέτισόν με, **Θ** μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Οἱ φοβέμενοί σε ὄψονταί με, ἢ ἀφρανθήσονται, *
ὅτι εἰς τὰς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ε' γνων Κύριε, ὅτι διηγοσυνῶ τὰ κρίματά σου, * **Θ**
ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.

Γ ἐνηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τῷ ὡδρακαλέσῃ με, *
ἢ τὸ λόγιόν σου τῷ δέλω σου.

Ε' λθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, * ὅτι
ὁ νόμος σου μελέτη μου ὅσιν.

Α ἰχυωθήτωσαν, ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμη-
σαν εἰς ἐμὲ, * ἐγὼ δὲ ἀσολεγήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς
σου.

Ε' πιστεψάτωσάν με οἱ φοβέμενοί σε, * **Θ** οἱ γνώ-
σκοντες τὰ μυστήριά σου.

Γ εν-

Γειθήτω ἡ καρδία μου ἄνωμοι ἐν τοῖς δικαιώμασί
σε, * ὅπως ἂν μὴ αἰχμηθῶ.

Εκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σε ἡ ψυχή μου, * εἰς οὖν
λόγους σε ἐπήλπισα.

Εξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σε, * λέ-
γοντες, πότε ᾤξασθαι με;

Ὅτι ἐγλήθην ὡς ἀσκός ἐν πάχῃ, * τὰ δικαιώματά
σε ἐκ ἐπελαθέρην.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τῆς δόξης σου; * πότε ποιήσεις
μοι ἐκ τῆς καταδιωκόντων με κρείσιν;

Δηγήσαντό μοι ᾤδανομοὶ ἀδολεχίας, * ἀλλ' ἔχ
ὡς ὀνόμαζέ σε Κύριε.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια, * ἀδίκως καταδίω-
ξάν με, βοηθήσόν μοι.

Παραβραχὺ συνετάλεσάν με ἐν τῇ γῇ, * ἐγὼ δὲ
ἐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, * καὶ φυλάξω τὰ μυστή-
ρια τῆς σωματός σου.

Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγος σου * διαμνύει ἐν τῇ
ἐρανῇ.

Εἰς γῆνα, καὶ γῆνα ἡ ἀλήθειά σου. * Ἐδεμελίω-
σαι τὴν γῆν, ὁ διαμνύει.

Τῇ διατάξει σου διαμνύει ἡμέρα, * ὅτι τὰ σόμπα πάντα
δέλασά.

Εἰ μὴ ὅτι ὀνόμαζέ σε μελέτη μου ὅτι, * τότε ἂν
ἀπολόμην ἐν τῇ ταπείνωσί μου.

Εἰς τὸν αἰῶνα ἔ μὴ ὀπιλάσσωμαι τῇ δικηγῶμένῳ σου, * ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζησάς με.

Στάσις β'.

Σὺ εἰμὶ ἐγὼ, σῶσόν με, * ὅτι τὰ δικηγώματά σου ἐξεζητήσα.

Εμὲ ὑπέμειναν ἀμώρτωλοι τῷ ἀπόλέσαι με, * τὰ μώρτύριά σου σωῆκα.

Πάσης σιωτελείας εἶδον πέρας, * πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

Ως ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε, * ὅλῳ τῷ ἡμέραν μελέτη με ἔστιν.

Τὴν πᾶν ἐχθρὸς με ἐσόφισάς με τῷ ἐντολῷ σου, * ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμοί ἔστιν.

Τὴν πᾶν πάντας ἐδιδάσκοντάς με σωῆκα, * ὅτι τὰ μώρτύριά σου μελέτη με ἔστιν.

Τὴν πᾶν ὡρεσβυτέρως σωῆκα, * ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζητήσα.

Εκ πάσης ὁδῷ πονηρῶς ἐκώλυτα τὰς πόδας μου, * ὅπως ἀν' φυλάξω τὰς λόγους σου.

Απὸ τῇ κειμάν σου ἐκ ἐξέκλινα, * ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ως γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγά σου, * ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

Απὸ τῇ ἐντολῶν σου σωῆκα, * διὰ τῷ ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὴν ἀδικίας.

Λύχθη τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, * ὡς φῶς ταῖς τρεῖβοις μου.

Ως

Ωμωτα, ἔειπεν τῇ φυλάξασαί * τὰ κρίματα τῆς
δικαιοσύνης σε.

Εταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε, * ζῆσόν με καὶ τὸν
λόγον σε.

Τὰ ἐκείνα τῇ σόματός μου ὠδῶκησον δὴ Κύριε, *
καὶ τὰ κρίματά σε διδάξόν με.

Ηψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσὶ σε ὁλοπαντός, * ἔτι τῷ νό-
μῳ σε ἐκ ἐπελαθέμην.

Εδεντὸ ἀμάρτωλοι παγίδα μοι, * καὶ ἐκ τῆς ἐντολῆς
σε ἐκ ἐπληρήθην.

Εκληρονόμησα τὰ μάρτυρά σε εἰς τὸν αἰῶνα, * ὅτι
ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν.

Εκλίνα τὴν καρδίαν μου * τῇ ποιῆσαι τὰ δικαιώμα-
τά σε εἰς τὸν αἰῶνα δι' αὐτά μεψεν.

Παρανόμους ἐμίσητα, * τὸν δὲ νόμον σε ἠγάπη-
σα.

Βοηθές μου, ἔαντιλήπτωρ μου εἶ σύ, * εἰς τὰς λόγους
σε ἐπήλπισα.

Εκκλίνατε ἀπ' ἐμεῖ πονηροὶ ἄνθρωποι, * ἔξερδύνησω
τὰς ἐντολὰς τῆς Θεοῦ μου.

Αντιλαβῶ με καὶ τὸ λόγιόν σε, καὶ ζῆσόν με, * καὶ
μὴ κατακυρώσῃς με ἀπὸ τῆς περιστοχίας μου.

Βοήθησόν μοι, ἔσωθήσομαι, * ἔμελετήσω ἐν τοῖς
δικαιώμασί σε ὁλοπαντός.

Εξεδένωσας πάντας τὰς ἀποστατέντας ἀπὸ τῆς δι-
καιώματων σε, * ὅτι ἀδίκον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τὰς ἀμάρτυας
τῆς γῆς , * ὅθεν τὸ ἠγάπησα τὰ μῦστίδιά σε .

Καθήλωσον ἐκ τῆ φόβου σε τὰς σάρκας μου , * ἀπὸ
τοῦ τοῦ κειμένων σε ἐφοβήθην .

Εποίησα κῆμα , ἔδικαιοσύνην , * μὴ ὡς ἀδίκους με
τοῖς ἀδικήσιν με .

Εκδέξαί τὸ δέχλον σε εἰς ἀγαθόν , * μὴ συκοφαντη-
σάτωσάν με ὑπερήφανοι .

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σε , * ἔ-
εἰς τὸ λόγιον τοῦ δικαιοσύνης σε .

Ποίησον μὴ τὸ δέλας σε καὶ τὸ ἔλεός σε , * καὶ τὰ δι-
καιώματά σε ἡδαιξόν με .

Δέχλος σε εἰμὶ ἐγὼ , σωέτισόν με , * ἔγινώσκω τὰ
μῦστίδιά σε .

Καιρὸς τὸ ποιῆσαι τὰς Κυρίῳ , * διεσκέδασαν τὸν νό-
μον σε .

Διὰ τὸ τοῦ ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σε * ὑπὲρ χρυσίου ,
καὶ τοπαζίον .

Διὰ τὸ τοῦ περὶ πάσας τὰς ἐντολάς σε κατεργά-
μην , * πᾶσαν ὁδὸν ἀδίκον ἐμίσησα .

Θαυμάσα τὰ μῦστίδιά σε , * ὅθεν τὸ ἐξηρδύνη-
σεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου .

Ἡδήλωσις τῶν λόγων σε φωτιᾷ , * καὶ σωετιεῖ νηπίους .

Τὸ σῶμα μου ἰωοίξα , καὶ ἔλκυστα πνεῦμα , * ὅτι τὰς
ἐντολάς σε ἐπεπόθουν .

Δόξα καὶ νῦν . **Α**λλ.

Στάσις γ'.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με, * καὶ τὸ κρῖ-
μα τῆς ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σε.

Τὰ δεικνύματά με κατὰ θυμὸν καὶ τὸ λόγιόν σε, *
καὶ μὴ κατακυριεύσάτω με πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, * ἵνα φυ-
λάξω τὰς ἐντολάς σε.

Τὸ πρὸς ὁπότε σε ὀπίφανον ὅτι τὸν δεῖλόν σε, * ἵνα
διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σε.

Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί με, *
ἐπεὶ ἐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σε.

Δίκαί σου εἰ Κύριε, * ἵνα δέῃς αἱ κείσε σε.

Ενετείλω δικαιοσύνην τὰ μυστήριά σε, * ἵνα ἀλήθῃς φαν-
σφόδρα.

Εξέτηξέ με ὁ ζήλός σε, * ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων
σε οἱ ἐχθροί με.

Πεπυρροῦν τὸ λόγιόν σε σφόδρα, * ἵνα ὁ δεῖλός
σε ἠγάπησεν αὐτό.

Νεώτερος ἐγώ εἰμι, ἵνα ἐξεδικαιωμήθω, * τὰ δικαιώ-
ματά σε ἐκ ἐπελαθέρων.

Η δικαιοσύνη σε δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, * ἵνα ὁ νόμος
σε ἀλήθῃς.

Θαίψης, ἵνα ἀνάγκῃ δέωσάν με, * αἱ ἐντολαί σου
μελέτη με.

Δικαιοσύνη τὰ μυστήριά σε εἰς τὸν αἰῶνα, * σωέπι-
σόν με, ἵνα ζήσομαι.

Εκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου Κύ-
ριε, * τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Εκέκραξά σοι, σῶσόν με, * Ἐφυλάξω τὰ μυστήριά
σου.

Περέφθασα ἐν ἀσυνεσίᾳ, Ἐκέκραξα, * εἰς ὅδον
λόγου σου ἐπήλπισα.

Περέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, * τῷ μα-
λετᾷ τὰ λόγια σου.

Ττὸ κῆρμά σου ζῆσόν με.

Περόσῃσι με οἱ καταδιώκόντές με ἀνομία, * ἀπὸ δὲ
τῷ νόμῳ σου ἐμακρύνθησαν.

Εἴγης εἰ σὺ Κύριε, * καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλή-
θεια.

Κατ' ἀρχαῖς ἔγνων ἐκ τῶν μυστηρίων σου, * ὅτι εἰς τὸ
αἰῶνα ἐδοξολογήσας αὐτά.

Ἦλθὼν ταπείνωσίν μου, Ἐξέλθε με, * ὅτι τὸ νόμος
σου ἐκ ἐπελαθέμην.

Κεῖνον τὴν κείσιν μου, Ἐλύτρωσά με, * διὰ τὸ
λόγον σου ζῆσόν με.

Μακρὰν ἀπὸ ἀμάρτανων σωτηρία, * ὅτι τὰ δικαιώ-
ματά σου ἐκ ἐξεζήτησαν.

Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ Κύριε, * καὶ τὸ κῆρμά σου ζῆ-
σόν με.

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκόντές με, καὶ θλίβοντές με, * ἐκ
τῶν μυστηρίων σου ἐκ ἐξέκλινα.

Εἶδον

Εἶδον ἀσυνέτουτας, **ὃ** ἔξετηκόμην, * ὅτι τὰ λόγιά
σε ἐκ ἐφυλάξαντο.

Ἦδε ὅτι τὰς ἐντολάς σε ἠγάπησα Κύριε, * ἐν τῷ
ἐλέει σε ζῆσόν με.

Ἀρχὴ τῶν λόγων σε ἀλήθεια, * καὶ εἰς τὸ αἶψα πάν-
τα τὰ κείμενα τῆς δικαιοσύνης σε.

Ἀρχοντες κατεδίωξαν με δωρεάν, * καὶ ἀπὸ τῶν λό-
γων σε ἐδφλίασεν ἡ καρδία μου.

Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ὅτι τὰ λόγιά σε, * ὡς ὁ δει-
σκων σκύλα πολλά.

Ἀδικίαν ἐμίσησα, καὶ ἐβδελυξάμην, * τὸν δὲ νό-
μον σε ἠγάπησα.

Επῆκισ τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, * ὅτι τὰ κείμενα
τῆς δικαιοσύνης σε.

Εἰρηνὴ πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σε, * καὶ ἐκ
ἔσιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

Ἦροσεδόκων τὸ σωτήριόν σε Κύριε, * καὶ τὰς ἐντο-
λάς σε ἠγάπησα.

Εφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μυστήριά σε, * καὶ ἠγά-
πησεν αὐτὰ σφόδρα.

Εφύλαξα τὰς ἐντολάς σε, καὶ τὰ μυστήριά σε, * ὅτι
πάντα αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σε Κύριε.

Εἰσοσάτω ἡ δέσπς μου ἐνώπιόν σε Κύριε, * καὶ τὸ
λόγιόν σε συνέτισόν με.

Εισέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σε Κύριε, * καὶ τὸ
λόγιόν σε ῥύσά με.

Εξερεύξαι τὰ χείλη μου ὕμνον, * ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.

Θέγξαι τὴν γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, * ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Γινώσκω χεῖρά σου τὴν σῶσαί με. * ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην;

Επεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε, * καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ὅσι.

Ζήσεται ἡ ψυχή μου, **Ε**αἰνέσῃ σε, * καὶ τὰ κείμενά σου βοηθήσῃ μοι.

Επληθήθην ὡς πτόβαν ἀπολωλός, * ζήτησον τὸν δόλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐκ ἐπελαθόμην.

Δόξα καὶ νῦν. **Α**λλ. ἀλλ.

Στίχολογ. ε'.

ΤΗ ΩΡΑ Γ', ΤΗΣ Δ'. ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

μία δὲ ἐν τοῖς ᾠχοῖς α'. γ'. πλ. α'. βυρ'.

Ὡδή τῇ ἀναβαθμῇ. ριθ'. ΙΙΘ.

Πρὸς **Κ**ύριον ἐν τῇ θλίβεσθαι με ἐκέκραξα, * καὶ εἰσήκουσέ με.

Κύριε * ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χιλέων ἀνέκων, * **Ε** ἀπὸ γλώσσης δολίας.

Τὶ δοθῇ σοι, * καὶ τὴν πορευθεῖν σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν;

Τὰ βέλη τῆς δυνατῆς ἠκονημέρας * σὺν τοῖς ἀνδραποῖς ἐρημικοῖς.

Οἱμοι, ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, * κατε-
σπλώωσα μὲ τῇ σπλωματῶν Κηδαρ, πολλὰ παρθέ-
κησεν ἡ ψυχή μου.

Μετὰ τῇ μισέντων τινὲ εἰρήνῳ ἡμῶν εἰρηνικός, *
ὅταν ἐλάλῃ αὐτοῖς, ἐπολέμην με δωρεάν.

Ὡς τῇ ἀναβαθμῇ. ρκ'. 120.

Ηρα τὰς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, * ὅθεν ἔ-
ξῃ ἡ βοήθειά μου.

Ηβοήθειά μου ὡς Κυεὶς τῇ ποιήσαντος τὴν ἐρα-
νὸν, * καὶ τινὲ γλυκῶ.

Μὴ δώῃ εἰς σάλον τὸν πόδα σου, * μὴ δὲ νυστάξῃ ὁ
φυλάσων σε.

Ἰδὲ ἐνυστάξῃ * ἐδὲ ὑπνώσῃ ὁ φυλάσων τὴν Ἰσραήλ.

Κύριε φυλάξοι σε, * Κύριε σκέπη σοι ὅπῃ ἔ-
χειρα δεξιάν σου.

Ημέρας ὅ ἡλιος ἐσυγκαύσῃ σε, * ἐδὲ ἡ σελήνη
τὴν νύκτα.

Κύριε φυλάξοι σε ἀπὸ παντὸς κακῆ, * φυλάξοι
τινὲ ψυχὴν σου ὁ Κύριε.

Κύριε φυλάξοι τινὲ εἰσοδόν σου, * καὶ τινὲ ἐξοδόν
σου, ἀπὸ τῆς νυκτὸς, ἕως τῆς αἰῶνος.

Ὡς τῇ ἀναβαθμῇ. ρκα'. 121.

Εὐφράνσθην ὅπῃ τοῖς εἰρηνόσι μοι, * εἰς οἶκον ἔ-
Κυεὶς προσόμεθα.

Εσῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν * ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ἱε-
ρασαλήμ.

Ιερουσαλήμ οικοδομημένη ὡς πόλις, * ἥς ἡ μετοχή
αὐτῆς ὅτι τὸ αὐτό.

Εκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίαι, * μὲν-
τύριον τῷ Ἰσραὴλ, τῷ ὁμολογήσασθαι τῷ ὀνόματι
Κυρίου.

Οτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρείσιν, * θρόνοι ὅτι
οἶκον Δαβίδ.

Ερωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνῳ τῷ Ἰερουσαλήμ, * ὅ
δύτην τῶν ἀγαπῶσίν σε.

Γενέσθω εἰρήνη ἐν τῇ δυναμεί σου, * καὶ δύτην ἐν
ταῖς πυργοβάρεσί σου.

Ενεκα τῶν ἀδελφῶν μου, καὶ τῶν πλησίων μου, * ἐλά-
λουν δὴ εἰρήνῳ πρὸς σε.

Ενεκα τῷ οἴκῳ Κυρίαι τῷ Θεῷ ἡμῶν * ἐξεζήτησα
ἀγαπά σοι.

Ὡς δὲ τὸ ἀναβαθμῶν. ρκβ'. 122.

Πρὸς σὲ ἦρα τὰς ὀφθαλμούς μου, * τὸν κατοικῶν-
τα ἐν τῷ ἔρανῳ.

Ιδὲ ὡς ὀφθαλμοὶ δέλων * εἰς χεῖρας τῶν Κυρίων αὐτῶν.

Ὡς ὀφθαλμοὶ παιδείας εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, *
ἕως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν,
ἕως ἡμεῖς οἰκτειρήσῃ ἡμῶν.

Ελέησον ἡμῶν Κύριε, ἐλέησον ἡμῶν, * ὅτι ὅτι πολὺ
ἐπλήσθημεν ἐξ ἐκδένωσεως.

Επιπλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, * τὸ ὄνειδος τοῖς
δύτην, καὶ ἡ ἐκδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ὡς δὲ

Ὡδὴ τῆ ἀναβαθμῆς. ρκγ'. 123.

Εἴ μὴ ὅτι Κύριος² ἡμεῖς ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ ἡ
Ἰσραήλ, * εἴ μὴ, ὅτι Κύριος ἡμεῖς ἐν ἡμῖν. * * *

Εν τῷ ἐπανασταῖν ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, * ἄρα ζών-
τας ἀν κατέπιον ἡμᾶς.

Εν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, * ἄρα
τὸ ὕδωρ ἀν κατεπέντισεν ἡμᾶς.

Χείμαρρον διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, * ἄρα διήλθεν ἡ
ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

Εὐλογητὸς Κύριος, * ὃς ἐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν
τοῖς ὀδύσιν αὐτῶν.

Η ψυχὴ ἡμῶν ὡς σπασθὸν ἐρρύσθη * ἐκ τῆς παγίδος
τῆς θηρευόντων.

Η παγὶς συνετείβη, * καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.

Η βοήθησα¹ ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, * τὸ ποιήσαν-
τος τῆς ἐρανὸν, καὶ τὴν γλῶσσαν. **Δ**όξα καὶ νῦν. **Α**λλ.

Στίχολογ. 5'.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΩΡΑ Γ', ΤΗΣ Δ'. ΤΗΣ ΕΒΔΟΜ.

μία μὲν ἐν τοῖς πχ. β'. δ'. πλ. β'. πλ. δ'.

Ὡδὴ τῆ ἀναβαθμῆς. ρκδ'. 124.

Οἱ πεποιθέτες¹ ὅτι Κύριον ὡς ὄρεος Σιών, * ἡ
² ἐσαλεύσθησεται εἰς τὸ αἰῶνα, ὁ κατεικὼν ἡ
Ἱερουσαλήμ.

Ορη κύκλω αὐτῆς, ὁ Κύριος κύκλω τῆ λαῖς αὐτῆς, *
ἀπὸ τῆς νῦν, καὶ ἕως τῆς αἰῶνος.

Οτι ἐκ ἀφῆσεν Κύριος τὴν ῥάβδον τῆς ἀμάρτωλων
ὅτι

ὑπὲρ τὸν κληρὸν τῶν δικαίων, * ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνω-
σιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.

Α' γάθωνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς, * καὶ τοῖς εὐθεῖσι τῇ
καρδίᾳ.

Τὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς σφαγὰς, ἀπάξει Κύ-
ριος μὴ τῆς ἐργαζομένης τὴν ἀνομίαν, * εἰρήνη ὑπὲρ
τὸν Ἰσραὴλ.

Ὡς δὲ τὸ ἀναβαθμῶν. ρκε'. 125.

Εν τῷ ὅπρῳ Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ
Σιών, * ἐγερθήμεν ὡσεὶ ὠδὸν κεκλημένοι.

Τότε ἐπλήσθη χάρις τὸ σῶμα ἡμῶν, * ὥς ἡ γλαῦς καὶ
σα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως.

Τότε ἐρεῖσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, * ἐμεγάλυνε Κύριος καὶ
ποιῆσαι μὲθ' αὐτῶν.

Εμεγάλυνε Κύριος καὶ ποιῆσαι μὲθ' ἡμῶν, * ἐγενή-
θημεν εὐφραυνόμενοι.

Επίσρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, * ὡς χι-
μαῖον ἐν τῷ νότῳ.

Οἱ ἀπείροντες ἐν δάκρυσιν, * ἐν ἀγαλλιάσει θεριῶσι.

Πορεύομενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον, * βάλλοντες
τὰ σπέρματα αὐτῶν.

Ερχόμενοι δὲ ἤξεσιν ἐν ἀγαλλιάσει, * αἶροντες τὰ
δράγματα αὐτῶν.

Ὡς δὲ τὸ ἀναβαθμῶν. ρκς'. 126.

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, * εἰς μάτην
τίω ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

Εὰν

Εὰν μὴ Κύριος ² φυλάξῃ πόλιν, * εἰς μάτην ἔ
ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσων.

Εἰς μάτην ὑμῖν ὅστι τὸ ὀρθρίζειν, * ἐγείρεσθε μὴ τὸ
καθεῖσθαι, οἱ ἐθιόντες ἄρτον ὀδυμένης.

Οταν δ᾿ ὦ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτῆς ὕπνον, * ἰδὲ ἡ κλη-
ρονομία Κυρίου, υἱοὶ, ὁ μισθὸς τῆς καρπῆς τῆς γαστρὸς.

Ωσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνάστε, * ἔτις οἱ υἱοὶ τῆς ἐκτε-
τιναγμένων.

Μακάριος, ὃς πληρώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς ἐξ αὐ-
τῆς, * καὶ καταχυωθήσονται, ὅταν λαλώσι τοῖς
ἐχθεροῖς αὐτῆς ἐν πύλαις.

Ὡδὴ τῆς ἀναβαθμῆς. ρκζ'. 127.

Μακάριοι ² πάντες οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον, * ἔ
οἱ πορεύομενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆς.

Τὺς πόνας τῆς καρπῶν σε ὅτι φάγεται, * μακάριος
εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

Η γυνὴ σε ὡς ἄμπελος ἐθηνέσα * ἐν τοῖς κλίμα-
τῆς οἰκίας σε. * * *

Οἱ υἱοὶ σε ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω * τῆς ἱε-
ρῆς σε.

Γδὲ ἔτις ἐλογηθήσεται ἄνθρωπος * ὁ φοβέμενος
τὸν Κύριον.

Εὐλόγησαι σε ¹. Κύριος ἐκ Σιών, * καὶ ἴδοις τὰ ἔ
ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σε.

Καὶ ἴδοις υἱὸς τῶν υἱῶν σε, * εἰρήνη ὅππῃ τὸν
Ἰσραὴλ.

Ὡδὴ

Ωδὴ τῇ ἀναβαθμῇ. ρκή. 128.

Πλεονάκεις ² ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, * καὶ εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ.

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, * καὶ ᾧ ἐκ ἡδυνήθησάν μοι.

Επὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἀμάρτωλοι, * ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Κύριος δίκαιος συνέκοψεν ἀνέχνας ἀμάρτωλῶν, * αἰχμηθήτωσαν, καὶ ἀποσραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.

Γνηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωματίων, * ὃς πρὸ τῆς ἐκπαιδείας ἐξηράνθη.

Οὗ ἐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτῆς ὁ θειίζων, * καὶ τὸ κόλπον αὐτῆς ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.

Καὶ ἐκ εἶπαν οἱ πειράζοντες, ὁλογία Κυεὶς ἐφ' ὑμᾶς, * ὁλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυεὶς. καὶ

Δόξα καὶ νῦν. ἀλλ.

Ωδὴ τῇ ἀναβαθμῇ. ρκθ'. 129.

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι. **λέλειπ. εἰς τὴν ἰσθ.**
φύλ. 164.

Στιχολ. ζ.

ΤΗ ΩΡΑ Γ'. ΤΗΣ Ε'. ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

μία μὲν ἐν τοῖς ἡχ. α'. γ'. πλ. α'. βαρ'.

Ωδὴ τῇ ἀναβαθμῇ. ρλ' 130.

Κύριε ² ἐχ' ὑψώθη ἡ καρδία μου, * ἐδὲ ἐμε-
τεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου.

Οὕ-

Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις , * εἰδὲ ἐν θαυμα-
σίοις ὑπὲρ ἐμέ .

Εἰμὴ ἐταπαινοφρόνεν , * ἀλλὰ ὑψώσα τ' ψυχὴν μου .

Ως τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆς , *
ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου .

Ελπισάτω ἡ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον , * ἀπὸ τῆς ἡ-
νῦν , καὶ ἕως τῆς αἰῶνος .

Ωδὴ τῆς ἀναβαθμῶν . ρλα'. 131.

Μνήσθητι ὁ Κύριε τῇ Δαβὶδ , * καὶ πάσης τῆς ἡ-
μετέρας ἀγαθότητος αὐτῆς .

Ως ὥμοσε τῷ Κυρίῳ , * ἠύξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ .

Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου * εἰ ἀναβήσο-
μαι ἐπὶ κλίνης σωτηρίας μου .

Εἰ δώσω ὑπνόν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου , * ἐν τοῖς βλε-
φάρσις μου νυσαγμὸν , καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτά-
φοις μου .

Εως ἔτι εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ , * σκήνωμα τῷ Θεῷ
Ἰακώβ .

Ιδὲ ἠκέσαμην αὐτὴν ἐν Ἐυφρατῇ , * ἔυθραμην
αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τῆς ὄρις .

Εἰσελεύσομαι εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῆς , περισकुνή-
σομαι εἰς τὸν τόπον , * ἔστησαν οἱ πόδες αὐτῆς .

Ανάστητι ὁ Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου , * σὺ , ἡ
καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς ἀγάσματος σου . ***

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην , * καὶ οἱ ὅσοι
σου ἀγαλλιάσονται . ***

Ενε-

Ενσκεν Δαβὶδ τῷ δέλεσσε, * μὴ ἀποσρέψῃς τὸ
πρόσωπον τῷ Χριστῷ σου.

Ἦμωσε Κύριε τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ ἐμὴ ἀδε-
τήσει αὐτῷ, * ἐκ καρπῷ τῆς κοιλίας σου θήσομαι
ὅππῃ τῷ θρόνῳ σου.

Εὰν φυλάζωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου, * καὶ
τὰ μυστήριά μου ταῦτα, ἀδιδάξω αὐτοὺς.

Καὶ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τῷ αἰῶνι, * καθίσκηνται ὅππῃ τῷ
θρόνῳ σου.

Ὅπ ἐξελέξατο Κύριε τὴν Σιών, * ἡρετίσατο αὐ-
τῷ εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνι, * ὧδε
κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτῷ.

Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, * ὅσον πτω-
χὸς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.

Τὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω στολήν, * καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς
ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Εκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, * ἡτοίμασα
λύχνον τῷ Χριστῷ μου. ***

Τὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰχμάλ, * ὅππῃ δὲ αὐτὸν
ἐξανθήσει τὸ ἅγασμά μου.

Ὡς δὲ τῷ ἀναβαθμῶν : ρλβ'. 132.

Γὰρ δὴ¹ τί καλὸν, ἢ τί περπνόν; * ἀλλ' ἢ τὸ
κατοικεῖν ἀδελφοὺς ὅππῃ τὸ αὐτό; ***

Ὡς μύρον² ὅππῃ κεφαλῆς τὸ καβαλῶνον ὅππῃ πώ-
γωνα, * τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρόν.

Τὸ

Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὡάν τῆ ἐνδύματος αὐτῆς ,
ὡς δρόσος Ἀερμών ἢ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών .
Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν , * ζῶν
ἕως τῆ αἰῶνος .

Ὡς δὲ τῇ ἀναβαθμῶν . ρλγ'. 133.

ΙΔὲ δὴ ² εὐλογεῖτε τὸν Κύριον , * πάντες οἱ [†]
δῆλοι Κυεῖς .

Οἱ ἐσῶτες ἐν οἴκῳ Κυεῖς , * ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ
ἡμῶν .

Εν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ
ἄγια , * ἢ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον .

Ευλογήσαι σε ¹ Κύριε ἐκ Σιών , * ὁ ποιήσας [†]
τὸν θρανόν , ἐ τὴν γλῶσσαν .

Δόξα ἐ νυν . **Α**λλ. ἀλλ.

Στιχολ. η'.

ΤΗ ΑΤΤΗ ΩΡΑ Γ'. , ΤΗΣ Ε'. ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔ.

μία μὲν , ἐν τοῖς ἡχ. β'. δ'. πλ.β'. πλ.δ'.

Ἀλληλούια . ρλδ'. 134.

Αἰνεῖτε τὸ ² ὄνομα Κυεῖς , * αἰνεῖτε δῆλοι [†]
Κύριον .

Οἱ ἐσῶτες ἐν οἴκῳ Κυεῖς , * ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ
ἡμῶν .

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον , ὅτι ἀγαθὸς Κύριε , * ψάλατε
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ , ὅτι καλόν .

Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριε , *
Ἰσραὴλ εἰς περικτασμὸν ἑαυτοῦ .

Ὅτι

Οτι ἐγὼ ἐγνώκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος, * ὁ Κύριος ἡμῶν ὡς πᾶντας τοὺς Θεούς.

Πάντα, ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν ἐν τῇ ἕρην, καὶ ἐν τῇ γῇ, * ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσους. ***

Ανάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτης τῆς γῆς, * ἀσραπαὶς εἰς ὑετὸν ἐποίησε.

Ο ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ, * ὅς ἐπάταξε τὰ περὶ τὸ τοκα Αἴγυπτος ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

Εξάπεσε σημεῖα, καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σε Αἴγυπτε, * ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δέλοις αὐτοῦ.

Ος ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, * καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.

Τ

Καὶ ἔδωκε τὴν γλῶσσαν αὐτῶν κληρονομίαν, * κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῶ αὐτοῦ.

Κύριε τὸ ὄνομά σε εἰς τὸν αἰῶνα, * ὁ τὸ μνημόσυνόν σε εἰς γενεάν, ὁ γενεάν.

Οτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, * ὁ ἐπὶ τοῖς δέλοις αὐτοῦ ὡς κληθήσεται.

Τὰ εἰδωλὰ τῆς ἐθνῶν ἀργύριον, ὁ χρυσίον, * ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

Στόμα ἔχεις, ὁ ἐλαλήσας, * ὁφθαλμοὺς ἔχεις, ὁ ἐκ ὄψοντα.

Ωτα ἔχουσι, ἐκ ἐνωπιδήσονται, * ἐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῇ σόματι αὐτῶν.

Ομοιοὶ αὐτοῖς γένοιτο οἱ ποιουῦτες αὐτὰ, * ἐ πάν-
τες οἱ πεποιδότες ἐπ' αὐτοῖς.

Οἶκος Ἰσραὴλ ἐλογήσατε τὸν Κύριον, * οἶκος
Ἀαθὼν ἐλογήσατε τὸν Κύριον.

Οἶκος Λαὶ ἐλογήσατε τὸν Κύριον, * οἱ φο-
βέμενοι τὸν Κύριον ἐλογήσατε τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών, * ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Αλληλεῖα. ρεέ. 135.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ. **λέλκτ. εἰς τὸν ὄρθρ.**
φύλ. 53.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ ὁ 84 Ἱερουσαλ. ρεε. 136.

Επὶ τῇ πόλει Βαβυλῶν ἐκεῖ ἐκαθίσταμεν,
ἢ ἐκλαύσαμεν ἐν τῇ μνηθῶν ἡμεῖς τῆς Σιών.

Επὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς * ἐκρεμάσαμεν τὰ
ὄργανα ἡμῶν.

Οτι ἐκεῖ ἐπηρεάτησαν ἡμεῖς οἱ αἰχμαλωτῶσαντες
ἡμεῖς, * λόγους ᾠδῶν.

Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμεῖς, ὕμνον, * ᾄσατε ἡμῖν ἐκ
τῆς ᾠδῶν Σιών.

Πᾶς ᾄσωμεν τῷ ᾠδῶν Κυρίῳ * ἐπὶ γῆς ἀλλοτείας;

Εὰν ἐπιλάθωμαι σε Ἱερουσαλήμ, * ἐπιληθεῖν ἢ
δεξιὰ με.

Κολληθεῖν ἢ γλασά με τῷ λάρυγγί με, * εἰ μὴ
σε μνησθῶ.

Εὰν μὴ θανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ, * ὥς ὅτι
ἀρχὴ τῆς ὀφροσύνης μου.

Μνήσθητι Κύριε πάντων ὑμῶν Ἐδὼμ, * τὴν ἡμέραν Ἱερου-
σαλήμ.

Τὼν λεγόντων, ἐκκενῆτε, * ἐκκενῆτε ἕως τῆς θυμα-
λίων αὐτῆς.

Θυγάτηρ Βαβυλῶν ἡ ταλαίπωρος, * μακάριος,
ὃς ἀνταποδώσῃ σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδω-
πας ἡμῖν.

Μακάριος, ὃς κρατήσῃ, * καὶ ἐδαφιστῇ τὰ νηπιά σου
πρὸς τὴν πέτραν.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ Ἀψαίμ, καὶ Ζαχαρίῳ. ρλζ'. 137.

Εξομολογήσομαί σοι ² Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, * καὶ
καὶ ἐναντίον Ἀγγέλων ψαλῶ σοι.

Ὅτι ἤκυσας πάντα τὰ ῥήματα τῆς σωματός μου, *
προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίον σου, ὅτι ἐξομολογήσο-
μαι τῷ ὀνόματί σου.

Επὶ τῷ ἐλπίσῃ σου, ὅτι τῇ ἀληθείᾳ σου, * ὅτι ἐμεγά-
λυνας ὅτι πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἁγίον σου.

Εν ᾗ ἂν ἡμέρα ὀπκαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπακούσῃ
μου, * πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.

Εξομολογησάτωσάν σοι Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς, * ὅτι ἤκυσαν πάντα τὰ ῥήματα τῆς **σωματός**
πρός σε.

Καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίου, * ὅτι μεγάλη ἡ
δόξα Κυρίου.

Ὅτι

Οπ' ὑψηλὸς Κύριε, ἐπὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, * καὶ τὰ
ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.

Εὰν πορεύθῃ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με, * ἐπὶ
ὀργῇ ἐχθρὸν μου ὀξέτεινας χεῖρά σε, καὶ ἑστώσέ με
ἢ δεξιὰ σε.

Κύριε ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ, ἰ Κύριε τὸ ἔλεός σου
εἰς τὸ αἰῶνα, * τὰ ἔργα σου χροῖόν σε μὴ παρίδῃς.

Δόξα καὶ νῦν. **Α**λλ. ἀλλ.

Στίχολογ. θ'.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

μία μὲν ἐν τοῖς ἦχ. α'. γ'. πλ. α'. βαρ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, Ζαχαρίας

ἐν τῇ δευτεροῦ. ρλη'. 138.

Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνωσ με, * σὺ ἔγνωσ
τὴν καρδίαν μου, ἐπὶ τὴν ἐγερσίαν μου.

Σὺ σωῆκας τὰς δαυλογομίας μου ἀπὸ μακρόθεν, *
καὶ τρέβον μου, ἐπὶ τὴν χοῖνόν μου σὺ ὀξυχρίασας.

Καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου περιεῖδες, * ὅτι ἐκ ἐστὶ δό-
ξα ἐν γλώσσῃ μου.

Ιδὲ Κύριε σὺ ἔγνωσ πάντα τὰ ἔργατα, καὶ τὰ ἀρ-
χαῖα, * σὺ ἐπλασάς με, καὶ ἔθηκες ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά
σε.

Εὐδαιματώθη ἡ γνώσις σε ὅτι ἐμοῦ, * ἐκρεταιώθη,
καὶ μὴ δύωμαι πρὸς αὐτὸν.

Πε πορεύθῃ ἀπὸ τοῦ πνέματός σε, * ἐπὶ τὸν
πνεῦμά σου περὶ φύγω;

Εὰν ἀναβῶ εἰς τὸν ἔρανόν , σὺ ἐκεῖ εἶ , * εἰὰν καταβῶ εἰς τὴν ἄδην , πάρε .

Εὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγας μου κατ' ὀρθρὴν , *
 Ἐκ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔγκατα τῆς θαλάσσης .

Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὁδηγήσει με , * καὶ καθέξει με
 ἡ δεξιὰ σου .

Καὶ εἶπα , ἄρα σκέτος καταπατήσει με , * καὶ νύξ
 φωτισμός ἐν τῇ ζυφῇ μου .

Οτι σκότος ἐ σκοτιώθησεται ἀπὸ σοῦ , καὶ νύξ ὥς
 ἡμέρα φωτιώθησεται , * ὥς τὸ σκότος αὐτῆς , ἔγω , Ἐ
 τὸ φῶς αὐτῆς .

Οτι σὺ ἐκτίσω τὰς νεφρὲς μου , * ἀντελάβε μου ἐκ
 τραπὸς μητρὸς μου .

Εξομολογήσομαί σοι , ὅτι φοβερός ἐθαυμασώθης , *
 θαυμάσια τὰ ἔργα σου , καὶ ἡ ψυχὴ μου γινώσκει
 σφόδρα .

Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὄσουῶν μου ἀπὸ σοῦ , ὃ ἐποίησας ἐν κρυ-
 φῇ , * καὶ ἡ ἐκπόρευσίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς .

Τὸ ἀκατέργασόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου , * καὶ ὅπῃ
 τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται , ἡμέραι πλασθή-
 σονται , Ἐ ἔθῃς ἐν αὐτοῖς .

Εμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεός , * λίαν
 ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν .

Εξαριθμήσομαι αὐτὰς , Ἐ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθή-
 σονται , * ὅξη γέρομαι , Ἐ ἐτι εἰμὶ μὲν σοῦ .

Εὰν ἀποκτείνῃς ἀμάρτωλός ὁ Θεός , * ἄνδρες αἱμά-
 των ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ . **Ὅτι**

Οτί ἐρίσας ἐσε εἰς δαλογισμὸς, * λήφονταί εἰς μα-
ταιότητα τὰς πόλεις σου.

Οὐχὶ τὰς μισουῦτάς σε Κύριε ἐμίσησα, * καὶ ὅτι
τὰς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην.

Τέλειον μῖσος ἐμίσησιν αὐτούς, * εἰς ἐχθρούς ἐγένον-
τό μοι.

Δακίμασόν με ὁ Θεὸς, καὶ γνώθι τὴν καρδίαν μου, *
ἵππσόν με, καὶ γνώθι τὰς τρεῖβας μου.

Καὶ εἶδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί, * καὶ ὁδήγησόν με
ἐν ὁδῷ αἰωνία.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ρλθ'. 139.

Εξελεῖ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπων πονηρῶν, * ἀπὸ ἀν-
δρὸς ἀδίκων ῥῦσά με.

Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, * ὅλῳ τῷ
ἡμέραν παρετάσσοντο πόλεμους.

Ηκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὀφείως, * ἰὸς ἀσπί-
δων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.

Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἀμάρτωλῶν, * ἀπὸ ἀν-
θρώπων ἀδίκων ἔξελεῖ με.

Οἵτινες διελογίσαντο τῇ ὑποσκελίσει τὰ δεξιήμα-
τά μου, * ἐκρυψάν ὑπερήφανοι παγίδα μοι.

Καὶ χοινίοις δέτειναν παγίδα τοῖς ποσὶ μου, * ἐχό-
μα τρεῖβς σκάνδαλον ἔθεντό μοι.

Ετὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κύριε, Κύριε δυνάμεις τῆς σωτηρίας μου, * ἐπι-
σκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

Μὴ ᾤσθῃς με Κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου τῆς
ἀμάρτυας, * διελογίσαντο κατ' ἐμὲ, μὴ ἐγκαταλί-
πης με, μή ποτε ὑψωθῶσιν.

Ἡ κεφαλὴ τῆς κυκλώματος αὐτῶν, * κόπος τῆς χιλέων
αὐτῶν καλύψει αὐτὸς.

Πεσουῦνται ἐπ' αὐτὸς ἄνθρωποι ἐν πυρὶ, * καταβα-
λεῖς αὐτὸς ἐν ταλαιπωρίαις, ἃς μὴ ὑποσῶν.

Ἀνὴρ γλωσσώδης ἐκατόθυωθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, *
ἄνδρα ἀδίκον κακὰ θηρύσῃ εἰς ἀφαθοράν.

Ἐγνων, ὅτι ποιήσῃ Κύριος τὴν κρείσσιν τῆς πτωχῶν, *
ἐπὶ τὴν δίκην τῆς πενήτων.

Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῆς ὀνόματί σου, * ἃ
κατοικήσῃς. Ἄθεις σὺ τῆς προσώπου σου.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ρμ'. 140.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ. **λέλκετ. εἰς ἱσθ.**
φύλ. 162.

Συνέσωσέν τῷ Δαβίδ ἐν τῇ ἡγῇ αὐτὸν ἐν τῇ σπηλαίῳ
προσδύοντον. ρμα'. 141.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα. **λέλκετ. εἰς**
τὴν ἱσθ. φύλ. 163.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ὅτι κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀβισαι-
λὼμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ρμβ'. 142.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. **λέλκετ. εἰς**
τὸ ὄρθρ. φύλ. 9.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ πρὸς τὸ Γολιάθ. ρμγ'. 143.

Ετλομητὸς Κύριε, ὁ Θεὸς μου, * ὁ διδάσκων τὰς
 χεῖράς μου εἰς πόλεμα, ὁ δακτύλους μου εἰς
 πόλεμον.

Ελὸς μου, ὁ καταφυγή μου, * ἀντηλήπτωρ μου, καὶ
 ῥύστης μου.

Τπερασισῆς μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα, * ὁ ὑπο-
 τάσων τὸν λαόν μου ὑπὸ ἐμέ.

Κύριε, τί ὅστις ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ; * ἢ
 υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογίζη αὐτῷ;

Ανθρώπου ματαιότητι ὁμοιωθή, * αἱ ἡμέραι αὐτοῦ
 ὡσεὶ σκιά παροῦσι.

Κύριε κλῖνον ἔρανός, ὁ κατάβηθι, * ἄψαι τῶν ὀρέων
 ὁ καπνισθήσονται.

Ασραφὸν ἀσραφῶν, ὁ σκορπεῖς αὐτὸς ἐξαπίσθλον
 τὰ βέλη σου, * ὁ σωταράξεις αὐτὸς.

Εξαπίσθλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὑψους, * ἐξελεῖ με,
 καὶ ῥύσά με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱὸν ἀλλο-
 τείων.

Ὡς τὸ σῶμα ἐλάλησε ματαιότητα, * ὁ δεξιὰ αὐ-
 τῶν, δεξιὰ ἀδικίας.

Ὁ Θεὸς ὠδὴν καὶ ἡγνὴν ἄσομαί σοι, * ἐν ψαλμῷ
 δεκαχρόδι ψαλῶ σοι.

Τὸ δίδόντι τὴν σωτείαν τοῖς βασιλεῦσι, * τῷ λυ-

τρώ Δαβὶδ τὸ δῶρον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς.

Ῥύσά με, ὁ ἐξελεῖ με ἐκ χειρὸς υἱὸν ἀλλοτρείων,

ὧν τὸ σῶμα ἐλάλησε ματαιότητα, ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ ἐδικίας.

Ων οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἰδρυμένα * ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν.

Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμένα, * ὡς κοσμημένα ὡς ὁμοίωμα ναῦ.

Τὰ ταμῆα αὐτῶν πλήρη, * ἐξεργασμένα ἐκ τέττε εἰς τέττο.

Τὰ κρόβατα αὐτῶν πολύτοκα, * πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν, οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς.

Οὐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμῶν, ἐδὲ διέξοδος, * ἐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν.

Εμακάρισαν τὸν λαὸν, ᾧ ταῦτά ἐστι, * μακάριος ὁ λαὸς, ὃς Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν.

Στίχολογ. ε'.

ΤΗ ΑΤΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥ.

ἐν ἡχ. β'. δ'. πλ. β'. πλ. δ'.

Αἰνισις τῷ Δαβίδ. ρμδ'. 144.

Υψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ βασιλεύς μου, * καὶ ἐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶν.

Καθ' ἡμέραν ἐλογήσω σε, * ἡ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος, ὁ αἰνετὸς σφόδρα, * τῆς μεγαλωσιῶς αὐτῶν ἐκ ἔστι πέρας.

Γνωστὰ, ὁ γινεὰ ἐπαγγέσει τὰ ἔργα σου, * ὁ τινὲ δύναμίν σου ἀπαγγέλει.

Τινὲ

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιοπείης σε
λαλήσεις, * Ἐὰν θαυμάσιά σε διηγῶνται.

Καὶ τὴν δύαμιν τῆς φοβερότης σε ἐρεῖσι, * Ἐπὶ
μεγαλωσίῃ σε διηγῶνται.

Μνήμην τῆς πληθους τῆς χρηστότητός σε ὀξερθεύοντα, *
Ἐπὶ τῇ δικαιοσυνῇ σε ἀγαλλιάσονται.

Οἰκτιρῶν, Ἐλεήμων ὁ Κύριος, * μακρόθυμος
Ἐκ πολυέλεος.

Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, * Ἐοὶ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ
ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Εξομολογησάμενά σοι Κύριε πάντα τὰ ἔργα σε, *
καὶ οἱ ὅσοί σε ἐλογισάμενά σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σε ἐρεῖσι, * Ἐπὶ τὴν δυναστείαν
σε λαλήσεις.

Τὴν γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῆς ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σε, *
Ἐπὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρέπειας τῆς βασιλείας σε.

Η βασιλεία σε, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, * Ἐπὶ
τὴν δαυδοτεία σε ἐν πάσῃ γενεᾷ, Ἐπὶ γενεᾷ.

Πιστὸς Κύριος ἐν πάσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, * Ἐπὶ ὅσοις ἐν
πάσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Τὴν ποιεῖζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, * Ἐπὶ
ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατεργαζόμενους.

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, * Ἐπὶ σὺ δίδως
τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν δεξιᾷ.

Ανοίγῃς σὺ τὴν χεῖρά σου, * καὶ ἐμπληρῇ πάντες ζωὴν
δουλοκίας.

Δίημι Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, * καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Εγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ὀπκαλεμμένοις αὐτὸν, * πᾶσι τοῖς ὀπκαλεμμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

Θέλημα τῷ φοβεμένῳ αὐτὸν ποιήσῃ, * καὶ τῆς δειν-
σεως αὐτῶν εἰσακέσεται, καὶ σώσῃ αὐτούς.

Φυλάσσει Κύριος πάντας τὰς ἀγαπῶντας αὐτὸν, * καὶ πάντας τὰς ἀμάρτωλὰς ἐξολοθρεύσῃ.

Αἰνεσιν Κυρίᾳ λαλήσῃ τὸ σῶμα μου, * ἐὼς διλογείτω
πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸ αἰῶνα,
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῆς αἰῶνος.

Ἀλληλεῖα. Ἀψαίε, καὶ Ζαχαρίε. ῥμέ. 145.

Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κυρίον ἐν τῇ
ζωῇ μου, * ψαλῶ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας, * καὶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώποις,
οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Εξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ὀπιστρέψει εἰς τὸ
γλυῦν αὐτοῦ, * ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοιῶται πάντες
οἱ δολοφονισμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, ὃς ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, * ἡ ἐλ-
πίς αὐτοῦ ὅτι Κύριον τὸ Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸ ἔρανον, ἐτὶ γλυῦν, * τὸ δάλασαν,
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸ αἰῶνα, * ποιῶντα
κρίμα τοῖς ἀδικημένοις, δίδόντα τροφήν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους, * Κύριος σοφοῖς τυφλούς.

Κύ.

Κύριε ἀνορθοῖ κατερραγμένους, * Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους.

Κύριος φυλάσσει τὰς πρεσβυτάτας, * ὀρφανὸν, καὶ χήραν ἀναλήψεται, ἡ δὲ ὁδὸν ἀμάρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσῃ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, * ὁ Θεὸς σε Σιών εἰς γυνεάν, ἡ δὲ γυνεάν.

Ἀλληλεῖα. ρμς'. 146.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς ψαλμὸς, * τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡ δὲ υἱοθεΐα ἀγνεσις.

Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ Κύριος, * ταῖς διασποραῖς ἡ δὲ Ἰσραὴλ ὅτι πυνάξει.

Οἰώμενος τὰς σωτηριμνύους τὴν καρδίαν, * ἡ δὲ διασπορῶν τὰ σωτήρια αὐτῶν.

Ο ἀριθμῶν πλήθη ἀνθρώπων, * ἡ δὲ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, ἡ δὲ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, * καὶ τῆς σωτέως αὐτοῦ ἡ δὲ ἐστὶν ἀριθμὸς.

Αναλαμβάνων πρεσβυτάτας ὁ Κύριος, * ταπεινῶν ἡ δὲ ἀμάρτωλές εἰς γῆς.

Εξάρεξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ὁμολογίᾳ, * ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ.

Τὰς πτερυγίσσοντι τὸν ἔρανον ἐν νεφέλαις, * τὰς ἐτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν.

Τῷ ὁ ἀνατέλλοντι ἐν ὄρεσι χρόνον, * ἡ δὲ χλοὴ τῆς δαλείας τῆς ἀνθρώπων.

Διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν, * ἡ δὲ τοῖς νεοσσοῖς ἡ δὲ κορέκων τοῖς ἐπιγαλεμένοις αὐτόν. **Ο** ἡ δὲ

428 ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ.

Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τῆ ἰσχύος θελήσῃ, * ἐδὲ ἐν ταῖς
κινήμασι τῆ ἀνδρός ὑδοκεῖ.

Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβεμένοις αὐτὸν, * καὶ ἐν
τοῖς ἐλπίζουσιν ὅπῃ τὸ ἔλεος αὐτῆ.

Ἀλληλουῖα. Ἀψαλμὸς, ἐκ Ζαχαρίου. ῥμζ'. 147.

Επαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον, * αἶνει τὸν Θεὸν
σε Σιών.

Ὅτι ἐνίσχυσε τὰς μοχλὰς τῆς πυλῶν σε, * ἐλόγησε
τὰς ὑψέ σε ἐν σοί.

Ὅτι πῃ θείας τὰ ὄρεά σε εἰρήνην, * καὶ σέαρ πυρὸς ἐμπι-
πλῶν σε.

Ὅτι ἀποσέλλων τὸ λόγιον αὐτῆ τῇ γῇ, * ἕως τάχους
δραμεῖται ὁ λόγος αὐτῆ.

Διδόντος χάριτα αὐτῇ ὥσπερ ἔριον, * ὁμίχλῳ ὥσπερ ἀπο-
δόν πάσσοντος.

Βάλλοντες κρύσταλλον αὐτῆ ὥσπερ ψωμὸς, * καὶ
παρόσωπον ψυχῆς αὐτῆ τίς ὑποστήσεται;

Εξαποσελεῖ τὸν λόγον αὐτῆ, καὶ τήξει αὐτά, * πνέ-
σει τὸ πνεῦμα αὐτῆ, ἔρρησεται ὑδατα.

Ὅτι ἀπαγγέλλων τὸ λόγιον αὐτῆ τῷ Ἰακώβ, * δι-
κηνώματα, καὶ κρίματα αὐτῆ τῷ Ἰσραὴλ.

Ὅτι ἐποίησεν ἔπος παντὶ ἔθνει, * ἔτι καὶ κρίματα
αὐτῆ ἐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς. **Δόξα καὶ νῦν. ἀλλ.**

Ψαλ. ῥμθ'. , ῥμθ'. , ῥν'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. **Α"**σατε.

Αἰνεῖτε τὸν Θεόν. **εἰς τοὺς αἰν. ψαλ. 89. 90. 91.**

Ω Δ Η Π Ρ Ω Τ Η

Μωϋσῆως ἐν τῇ ἐξοδίῳ . α' . Ι .

Ἀρδῖω βυθίσας Φαραὼ Μωϋσῆς λέγει .

Ασώμῳ τῷ Κυρίῳ , ἐνδοξως γὰρ δεδόξασαι ,
ἵππον , καὶ ἀναβάτῳ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν .

Βοηθεύς , Ἐσκεπασῆς ἐγγρέτό μοι εἰς σωτηρίαν , ἕτός
με Θεός , Ἐδοξάσω αὐτόν , * Θεὸς τὸ Πατὴρ με
Ἐυψώσω αὐτόν .

Κύριος συντερίβων πολέμους , Κύριος ὄνομα αὐτῷ ,
ἄρματα Φαραὼ , καὶ τὴν δύναμιν αὐτῷ ἔρριψεν εἰς
θάλασσαν .

Επιλέκτες ἀναβάτας τριτάτας * κατεπόντισεν ἐν
ἐρυθρᾷ θαλάσῃ .

Πόντω ἐκάλυψεν αὐτὰς , * κατέδυται εἰς βυθὸν ,
ὥσπερ λίθος .

Η δεξιὰ σου Κύριε δεδόξασαι ἐν ἰσχύϊ , * ἡ δεξιὰ σου
χεὶρ Κύριε ἐθρασυῖ ἐχθρούς .

Καὶ τῷ πλήθει τῷ δόξης σου * σωέτεραις τῆς ὑπεναν-
τίης .

Απέστειλας τὴν ὀργάν σου , κατέφαγον αὐτὰς ὥσπερ
καλάμῳ , * καὶ ὡς πνέματι τῷ θυμῷ σου δίεση
τὸ ὕδωρ .

Επάγη ὥσπερ τεῖχος τὰ ὕδατα , * ἐπάγη Ἐ τὰ κύμα-
τα ἐν μέσῳ τῇ θαλάσσης .

Εἶπεν ὁ ἐχθρὸς , διώξας καταλήψομαι μερὶς σκύλας ,
ἐμπλή-

Εμπλήσω ψυχὴν μου, * ἀνελάτῃ μαχαίρᾳ μου, κυ-
ρεύσει ἡ χεὶρ μου.

Απέσφλας τὸ πνεῦμά σε, ἐκάλυψεν αὐτὲς θά-
λασσα, * ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ.

Τίς ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε; * πῶς ὁμοίός σοι, δε-
δοξασμένῳ ἐν ἀγίοις, θαυμαστὸς, ἐνδοξῶς ποιεῖν
τέρατα;

Εξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπειν αὐτὲς γῆν, * ὠδή-
γησας τῇ δικαιοσυνῇ σου τὸν λαόν σου τῷτον, ὃν ἐλυ-
τρώσω.

Παρσκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἀγίόν σου, *
ἤκασαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν, ὠδῖνες ἔλαβον κατὰ
κῆντας Φιλιστίνων.

Τότε ἑσπύσαν ἡγεμόνες Ἐδὼμ, ἔρχοντες Μωα-
βιτῶν, * ἔλαβον αὐτὲς τρόμος, ἐτάκηνσαν πάντες
οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Επίπτοι ἐπ' αὐτὲς φόβῳ, καὶ τρόμος, * μέγας
βραχίονός σου ἀπολιθώθησαν.

Εως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου Κύριε, * ἕως ἂν παρέλ-
θῃ ὁ λαός σου ἕτος, ὃν ἐκτήσω.

Εἰσαγαγὼν καταφύτλυσον αὐτὲς εἰς ὄρεα κληρονο-
μίας σου, * εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατηρτίσω
Κύριε, ἀγίασμα Κύριε, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Κύριος βασιλεύων τῷ αἰῶνι, ἔτι αἰῶνα, ἔτι, *
ὅτι ἐσῆλθεν ἵππῳ Φαραὼ σὺν ἄρμασι, καὶ ἀνα-
βάταις εἰς θάλασσαν.

Καὶ

Κ αὶ ἐπήγαγον ἐπ' αὐτὰς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, * οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν **ἐν** ξηραῖς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. **Δόξα καὶ νῦν. ἀλλ.**

Ὡς δὲ Μωϋσέως ἐν τῷ Δεύτερονόμῳ. β'. 2.

Πρόσεχε ἑαυτὸν, καὶ λαλήσω, * ἀκούτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου.

Προσδοκᾷ δὲ ὡς ἕτερος τὸ ἀπόφθεγμα μου, * καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου.

Ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρῳσιν, **ὥς** αἰ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον, * ὅτι ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα, δότε μεγαλυνῶ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, * **ὥς** πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρείσσει.

Θεὸς πρὸς, **ὥς** ἐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ, * **ἀδικῶ**, καὶ ὅσιος ὁ Κύριος.

Ἡ μάρτυσαν ἐκ αὐτῶν τέκνα μωμητὰ, γυνεὶ σκολιαί, * **ὥς** διεσπασμένη ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδοτε;

Οὗτος λαὸς μωρὸς, καὶ ἔχει σοφὸς, * ἐκ αὐτοῦ ἕτερος σε πατήρ, ἐκτίσασέ σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἐπλασέ σε;

Μνησθῆτι ἡμέρας αἰῶνος, * **σωῆτε** δὲ ἔτι **γυνεὶς** γυνεῶν.

Επρώτισον τὸν πατέρα σε, **ὥς** ἀναγέλοι σοι, * **τὰς** πορεσβυτέρους σε, καὶ ἐρεῖσί σοι.

Ὡς διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος ἔθνη, * ὡς διέσπειρεν ἕως Ἀδάμ.

Εποίησεν ὄρεα ἔθναν καὶ αἰεθμόν ἀγγέλων Θεῶν, καὶ ἐγλήθη μερὶς Κυρίου, λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ, * χαρίσισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραήλ.

Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, * ἐν δίψει καύματος ἐν ἀνύδρῳ.

Εκύκλωσεν αὐτὸν, * ἐπαΐδωσεν αὐτὸν, * ἐδιεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόρυμβον ὀφθαλμοῦ.

Ωs αἰτὸς σκεπάσαι νοστιάς ἑαυτὸν, * καὶ ὅπῃ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησεν.

Διὲς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοῦ, * ἀνέλαβεν αὐτὸς ὅπῃ τῆς μεταφρένων αὐτοῦ.

Κύριον μόνος ἤγαγε αὐτὸς, * ἐκ τοῦ μὲν αὐτὸν Θεὸς ἀλλότριον.

Ανεβίβασεν αὐτὸς ὅπῃ τὴν ἰχθυὶ τῆς γῆς, * ἐφώμισεν αὐτοῦ γυήματα ἀγροῦ.

Εδήλασε μέλι ἐκ πέτρας, * ἐλαίον ἐκ σερραῖς πέτρας.

Βέτηρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, καὶ σέκετον ἀρνῶν, * κριῶν, καὶ τράγων, καὶ σέκετος νεφεθῶν πυρῶν, * αἷμα σαφυλῆς ἐπιγονοῦ οἴνου.

Καὶ ἔφαγε Ἰακώβ, * ἐνεπλήθη, * καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος.

Ελιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, * καὶ ἐγκατέλιπε Θεὸν τὸ ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Παροξυνάει με ἐπ' ἀλλοτρείοις, * καὶ ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ὤξεπίκρανάει με.

Εΰστα δαιμονίοις, καὶ ἐ θεῷ, θεοῖς, οἷς ἐκ ἡδέ-
σαν, * καὶ νοὶ, ἐ πόσφα τοι ἤκασιν, οἷς ἐκ ἡδέσαν
οἱ πατέρες αὐτῶν.

Θεὸν τὸν γυνήσαντά σε ἐγκατέλιπες, * ἐ ἐπελάθε
θεῷ τῷ τρέφοντός σε.

Καὶ εἶδε Κύριος, ἐ ἐζήλωσε, * καὶ παροξυνώθη δι
ὀργῇ ὑμῶν αὐτῶν, καὶ θυγατέρον.

Καὶ εἶπεν, ἀποσρέψω τὸ πόσωπόν με ἀπ' αὐτῶν, *
καὶ δείξω, τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐχάπων.

Οπὶ γυνεὶ ἐξεσραμμένη ὄσιν, * ὑοὶ, οἷς ἐκ ἔστι πίσις
ἐν αὐτοῖς.

Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' ἐ θεῷ, * παροργιστάν
με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

Καὶ γὰρ ὡδραζήλωσω αὐτοῦ ἐπ' ἐκ ἔθνε, * ὅπῃ ἔθνε
ἀσυνέτω παροργιστῶ αὐτοῦ.

Οπὶ πῦρ ἐκκέκαυται ἐν τῷ θυμῷ με, * καυθήσεται
ἕως αἵματος καρπιάτε.

Καταφάγεται γλῶσσαι, ἐ τὰ γυνήματα αὐτῆς, * φλέ-
ξει θεμέλια ὀρέων.

Συνάξω εἰς αὐτοῦ κακὰ, * ἐ τὰ βέλη με συντε-
λέσω εἰς αὐτὴς.

Τηκόμυροι λιμῶν, καὶ βρόσει ὀρέων, * ἐ ὀπιότονος
ἀνίατος.

Οδόντας θυρίων ἐπαποσελῶ εἰς αὐτὰς, * καὶ θυμῷ
συχόντων ὅπῃ τῆς γῆς.

Εξωθεν ἀτεκνώσει αὐτὰς μάχαιρα, * καὶ ἐκ τῆς τα-
μείων φόβος.

Νεανίσκη σὺ παρθένω, * θηλάζων μὲ καθε-
σηκότος περὶ βύτα.

Εἶπον, δὴ σπερὶ αὐτὰς, * παύσω δὴ ἐξ ἀνθρώ-
πων τὸ μνημόσυον αὐτῶν.

Εἰ μὴ δὲ ὀργῇ ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονήσωσι, *
καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι,

Μὴ εἵποισαν, ἡ χεὶρ ἡμῶν ὑψηλὴ, * καὶ ἐχὲ Κύριος
ἐποίησε ταῦτα.

Ὅτι ἐθνή αὐπολωλεκὸς βελιώδες, * καὶ ἐκ ἐστὶν ἐν
αὐτοῖς ἐπισήμη.

Οὐκ ἐφρόνησαν σωίεναι, * ταῦτα πάντα κατὰ δε-
ξιάσας εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.

Πῶς διώξεται εἰς χεῖρας; * καὶ δύο μετακινήσας
μυριάδας;

Εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτὰς, * καὶ ὁ Κύριος παρέ-
δωκεν αὐτάς.

Ὅυ γὰρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, οἱ δὲ
ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.

Εκ γὰρ ἀμπέλων Σοδὼμων, ἡ ἀμπέλος αὐτῶν, * καὶ
ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας.

Η σαφυλὴ αὐτῶν, σαφυλὴ χολῆς, * βότρυς πικρίας
αὐτῶν.

Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνός αὐτῶν, * καὶ θυμὸς ἀσπί-
δων ἀνίατος.

Οὐκ ἰδὲ ταῦτα πάντα σωήκται παρ' ἐμοῖ, * καὶ
ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου.

Εν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω , * ἐν καρῶν ,
ὅταν σφαλῇ ὁ πᾶς αὐτῶν .

Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν , * καὶ παρέσιν
ἐτοιμα ὑμῖν .

Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτῆ , * καὶ ἐπὶ τοῖς δέ-
λοις αὐτῆ ᾧδρα κληθήσεται .

Εἶδε γὰρ αὐτὸς ᾧδρα λελυμμένος , * καὶ ἐκλελοιπότες
ἐν ἐπαγωγῇ , καὶ παρειμνύς .

Καὶ εἶπε Κύριος , πᾶς εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν , * ἐφ' οἷς
ἐπέποιθισαν ἐπ' αὐτοῖς ;

Ὡν τὸ σῆμα τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠδίστε , * καὶ ἐπίνετε
τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν .

Αναστήτωσαν , καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν , * καὶ γρυηθή-
τωσαν ὑμῶν σκεπασαί .

Ἰδετε , ἴδετε , ὅτι ἐγὼ εἰμι , * καὶ ἐκ ἑστὶ Θεὸς πλὴν
ἐμῆ .

Εγὼ ἀποκτενῶ , καὶ ζῆν ποιήσω , * πατάξω , καὶ γὰρ
ἰάσομαι , καὶ ἐκ ἑστίν , ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῆς χερσὶν μου .

Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸ ἐρανὸν τὴν χεῖρά μου , * καὶ ὀμῶμαι
τῇ δεξιᾷ μου , καὶ ἐρῶ , ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα .

Ὅτι πάροξυνω ὡς ἀσραπὴν τὴν μάχαιράν μου , *
καὶ ἀνδύξεται κέματος ἡ χεὶρ μου .

Καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς , * καὶ τοῖς μι-
σῶσί μου ἀνταποδώσω .

Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματός , * καὶ ἡ μάχαι-
ρά μου φάγεται κρέα .

Αφ' αἵματος ζευματιῶν, * ἔαιχμαλώσιας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν.

Εὐφράνθητε ἔθνη οἱ αἵμα αὐτῶν, * ἔπεροκυνηπότασαν αὐτῶν πάντες Ἀγγέλοι Θεῶ.

Εὐφράνθητε ἔθνη μὲν τῆ λαῶ αὐτῶν, * ἔεπιχυπότασαν αὐτῶν πάντες υἱοὶ Θεῶ.

Ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτῶν ἐκδικεῖται, * ἔκδικήσῃ, ἔάντα ποδώσῃ δίκῃ τοῖς ἐχθροῖς, ἔ τοῖς μισῶσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει.

Καὶ ἐκκαθαρεῖ Κύριος * τὴν γλῶττῃ λαῶ αὐτῶν.

Δόξα καὶ γὰρ. **Α**λλ.

Προσφύχῃ Ἄννης μητρὸς Σαμουὴλ. Ὡδὴ γ'. 3.

Θιὸν γεραίρει σῆμα πίπτεσσι ξένους.

Εστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὕψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, * ἐπλατυώθη σῶμα μου ἐπ' ἐχθροῖς μου, ἠυφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου.

Ὅτι ἐκ ἐστὶν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος, ἔκ ἐστὶ δὴσας, * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔκ ἐστὶν ἅγιος πλῶς σου.

Μὴ καυχᾶσθε, ἔ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν, * μὴ δὲ ἐξελθέτω μεγαλοῤῥημοσύνη ἐκ τῆ σῶματος ὑμῶν.

Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, * ἔ Θεὸς ἐτοιμάζων ὅτι περὶ δόματα αὐτῶν.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, * ἔ οἱ ἀσθενουῦντες πειεζώσαντο δυνάμιν.

Η λήρεις ἄρτων, ἠλαττώθησαν, * καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν γλῶττῃ.

Ὅτι

Οπ γάρ ετεκεν ἑπτά, * καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις
ἠδένησε.

Κύριος θανατοῖ, καὶ ζωογονεῖ, * κατὰ γὰρ εἰς ἄδ' αὖ,
καὶ ἀνάγει.

Κύριος πτωχίζει, καὶ πλετίζει, ταπεινοῖ, ἐ ἀνυψοῖ, *
ἀνιστὰ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἔγειρει πτωχόν.

Τε καθίστα αὐτὸν μὴ δυναστῶν λαῶ, * καὶ θρόνον δο-
ξης κατακληρονομεῖν αὐτόν.

Διδ' εἰς δόχλῳ τῶ δόχλῳ, * καὶ δόλοισιν ἐπι-
δικάζει.

Οπ ἐκ ἐνιχθεί δυνάτος ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχύει αὐτῆ, *
Κύριος ἀδελφὴ ποιήσει τὸ ἀντίδικον αὐτῆ, Κύριος ἅγιος.

Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆ, ἐ μὴ καυ-
χάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτῆ, * καὶ μὴ καυ-
χάσθω ὁ πλέσιος ἐν τῶ πλέτῳ αὐτῆ.

Αλλ' ἡ ἐν τέτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, * ἐν τῶ
σωθεῖν, ἐ γινώσκειν τὸν Κύριον, ἐ ποιεῖν κεῖμα, καὶ
δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Κύριος ἀνέβη εἰς ἔραν' αὖ, καὶ ἐβρόντησεν, * αὐτὸς
κρινεῖ ἅκρῳ γῆς, δίκαιος ὢν.

Καὶ δώσει ἰσχυρὸν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, * ἐ ὑψώσει
κέρας ῥιστῶν αὐτῆ.

Προσάχ' Ἀββακὺμ τὸ Προφῆτῃ. Ωδὴ δ' 4.

Τὴν τῆς Λόγου κίνωσιν Ἀββακὺμ φερόσιν.

ΚΥε εἰσακήκοα τὴν ἀπολύσιν σε, καὶ ἐφοβήθην, *
Κύριε κατενόησα τὰ ἔργα, σε ἐ δέξιν ἔχω.

Εν μέσῳ δύοζώων γνωθήσῃ, * ἐν τῷ ἐγγίζεν τὰ
ἔτι ὀπιγνωθήσῃ.

Εν τῷ παρῆναι τὴν καμρόν ἀναδειχθήσῃ, * ἐν τῷ ταρῶ
ῥῆναι τὴν ψυχλὴν με, ἐν ὀργῇ ἐλέες μνηθήσῃ.

Ο Θεὸς ἀπὸ Θαυμαῖν ἦξει, * ὁ ἅγιος ἐξ ὅρας κρα-
τασίαι διασέως.

Εκάλυψεν ἔρανθες ἡ ἀρετὴ αὐτῆς, * καὶ τῆς αἰνέσεως
αὐτῆς πλήρης ἡ γῆ.

Καὶ φέγγει αὐτῆς ὡς φῶς ἔσται, κέρατα ἐν χερσὶν αὐ-
τῆς, * καὶ ἔδετο ἀγάπην κραταιὰν ἰχύος αὐτῆς.

Πρὸ προσώπου αὐτῆς πορεύεται λόγος, * καὶ ἐξελεύ-
σεται εἰς παιδείαν καὶ πόδας αὐτῆς.

Εστὴ, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ, * ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη ἔθνη.

Διεθρύβηται ὅρη βία, ἐτάκησαν βενοὶ αἰώνιοι, *
πορείας αἰώνιες αὐτῶν ἀντὶ κόπων εἶδον.

Σκηνώματα Αἰθιόπων πτοηθήσονται, * σιλικὴ γῆς
Μαδιάμ.

Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῇς Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυ-
μός σου, * ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου;

Οπὸ βίβησῃ ὅτι οὐκ ἴπῳ σου, * ὁ ἵππασία σου
σωτηρία.

Εν τείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου, * ὅτι σιγήπτεα, λέ-
γει Κύριος.

Ποταμὸν ῥαγήσεται γῆ, ὅφονταί σε, * καὶ ὠδινήσῃ λαοί.

Σκορπίζων ὕδατα πορείας, * ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φω-
νὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.

Επήθη

Επὴρθη ὁ ἥλιος , * καὶ ἡ σελιώη ἔση ἐν τῇ τάξει αὐτῆς .

Εἰς φῶς βολίδες σε πορεύονται , * εἰς φέγος ἀσρα-
πῆς ὀπλων σε .

Εν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γινῶ , * καὶ ἐν θυμῷ κατὰξεις
ἔθνη .

Εξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαὸς σε , * τὲ σῶσαι ὁδοῦ Χρι-
στὸς σε ἐλήλυθας .

Εβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον , * ὀξήγῃρας
δεσμὰς ἕως τραχήλου εἰς τέλος .

Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν , σεισθήσυν-
ται ἐκ αὐτοῖς , * δεικνύουσι χαλινὰς αὐτῶν , ὡς ὁ
ἐοδίων πτωχὸς λάθῃ .

Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν ὁδοῦ ἵππους σε , * τα-
ράσσοντας ὕδατα πολλὰ .

Εφυλαξάμην , καὶ ἐπιοήθη ἡ καρδία μου , * ἀπὸ φο-
νῆς περιστάσεως χιλέων μου .

Καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστέα μου , * ὅτι ἐν ἐμοὶ ἐπι-
ράχθη ἡ ἰσχὺς μου .

Αναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου , * τὲ ἀναβῆναί
με εἰς λαὸν παρρηκίας μου .

Διότι συκὴ ἐ καρποφορήσει , * καὶ ἐκ ἔσται γυνήματα
ἐν ταῖς ἀμπέλαις .

Ψάσσεται ἔργον ἐλαίας , * καὶ τὰ πεδία ἐ ποιήσει
βρόσιν .

Εξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πόρβατα , * ὅτι ἔχ' ὑπάρ-
ξουσιν βόες ὑπὲρ φάτνας .

Ε γὰρ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, * χαρήσομαι
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Κ ύρειΘ ὁ Θεός μου δυνάμεις μου, * καὶ τάξει σὺ πᾶ-
σας μου εἰς σωτέλειαν.

Κ αὖ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με, * ἥ νικῆσαί με ἐν
τῇ ἀδῇ αὐτῆς.

Περσάχη Ἡσαΐε τῷ Περσῇ. Ωδὴ ε΄. 5.

Ἡσαΐε πρὸ ῥήσεως, ὁρῶν τὸ πλῖον.

Ε κ νυκτὸς ὀρθεῖζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σε ὁ Θεός, *
διότι φάς τὰ περσάγματα σε ἐπὶ τῆς γῆς.

Δ ικαροσύνην μάθετε οἱ ἐνοικεῖντες ἐπὶ τῆς γῆς, *
πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβὴς, ἔμνη μάθη δικαιοσύνην, ἐπὶ
τῆς γῆς ἀλήθειαν ἔμνη ποιήσῃ.

Α ρθῆτω ὁ ἀσεβὴς, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου, *
Κύριε ὑψηλός σε ὁ βραχίων, ἔκκῃδισαν, γόνυ αἰχμη-
δὲ αἰχμηθήτωσαν.

Ἐπὶ τὸν ὑψηλόν λήφεται λαὸν ἀπαύδατον, * ἔκκῃδισαν πῦρ τὰς
ὑπεναντίας ἔδετα.

Κ ύρει ὁ Θεός ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν, * πάντα γὰρ
ἀπέδωκας ἡμῖν.

Κ ύρει ὁ Θεός ἡμῶν, κτήσασθαι ἡμῶν, * Κύριε ἐκτός σε
ἄλλον ἐκ οἰδαμῶν, τὸ ὄνομά σε ὀνομάζομεν.

Οἱ δὲ νεκροὶ ζῶντες ἔμνη ἴδωσιν, * οἱ δὲ ἰατροὶ ἔμνη
ἀναστήσωσι.

Δ ιὰ τὸ ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, * ἔκκῃδισαν πᾶν
ἄρσεν αὐτῶν.

Πρόσθε αὐτοῖς κακὰ Κύριε, * πρόσθε κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθημόν σε, * ἐν θλίψει μικρᾷ ἢ παιδείᾳ σε ἡμῖν.

Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τῷ τεκεῖν, * καὶ ὅπῃ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραγόν, ἔπος ἐγνήσθημόν τῃ ἀγαπητῷ σε.

Διὰ τὸ φόβόν σε Κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβομόν, Ἐ ὠδινῆσαιμόν, * καὶ ἐτέκομόν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποίησαμόν ὅπῃ τῆς γῆς.

Οὐ πεσέμεθα, * ἀλλὰ πεσέντων οἱ ἐνοικεῖντες ὅπῃ τῆς γῆς.

Αναστήσονται οἱ νεκροὶ, Ἐ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, * Ἐ ἀφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.

Η γὰρ δρόσος ἡ ᾧ δάσῃ, ἰαμὰ αὐτοῖς ἔσω, * ἡ δὲ γῇ τῇ ἀσεβαῖν πεσεῖται.

Βάδιζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σε, ἀπὸ κλεισόν τ' θύραν σε, * ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθοι ἡ ὀργὴ Κυρίου. **Ωδὴ 5.**

Ἐκ θηρῶν ἐκράγυσεν Ἰωάννης λίγων.

Εβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, * καὶ εἰσήκουσέ με.

Εκ κοιλίας ᾄδω, κραυγῆς μου, * ἤκουσας φωνῆς μου,

Απὸ ῥιφῆς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, * καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

Πάντες οἱ μετεωρισμοί σε, * Ἐ τὰ κύματα σε ἐπ' ἐμὸν διήλθον. **Καὶ γὰρ**

Κ αὐτὸ εἶπον, ἀπώσμαι ἐξ ὀφθαλμοῦ σου, * ἅρα
 θεωρήσω τὴν ὀπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου;

Π εριεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, * ἄβυσσος ἐκύ-
 κλωσέ με ἐχάτη.

Ε δὴ ἡ κεφαλὴ μου εἰς χισμὰς ὀρέων, * Κατέβην εἰς
 γλῶσσην, ἥς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κἀτοχοὶ αἰῶνιοι.

Κ αὶ ἀναβήτη ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου * πρὸς σὲ Κύριε
 ὁ Θεός μου.

Ε ν τῇ ἐκλείπῃ ἐξ ἐμὲ τὴν ψυχὴν μου, * τῇ Κυ-
 ρεῖς ἐμνήσθην.

Κ αὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσδύχη μου, * πρὸς ναὸν τὸν
 ἅγιόν σου.

Ο υλασόμενοι μάταια, ἔψαλθῃ, * ἔλεον αὐτοῖς
 ἐγκατέλιπον.

Ε γὼ δὲ μὴ φωνῆς αἰνέσεως, καὶ ἑξομολογήσεως θύσω
 σοι, * ὅσα ἠυξάμην ἀποδώσω εἰς σωτείαν μου τῇ
 Κυρίῳ.

Προσδύχῃ τῇ ἁγίῳ ξιάν παίδων. Ωδὴ ζ'. 7.

Αἶνος φλόγα σβέννυσσι τῇ ξιάν παίδων.

Ε ὕμνητός εἰ Κύριε ὁ Θεός τὸν πατέρα ἡμῶν, * ἔ
 αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς **αἰῶν**
 αἰῶνας.

Ὅ π δέκατος εἰ ὅπῃ πάνσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, * καὶ
 πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, ἔθεται αἱ ὁδοί σου.

Κ αὶ πᾶσαι αἱ κρείσες σου ἀληθεῖς, * ἔκείματα ἀλη-
 θείας ἐποίησας.

Κ ατὰ

Κατὰ πάντα, αἱ ἐπήγαγες ἡμῖν, * Ἐὖτε τὴν πόλιν
τὴν ἀγίαν τῇ πατέρῳ ἡμῶν Ἰερουσαλήμ.

Ὅτι ἐν ἀληθείᾳ, καὶ κρείσσῃ ἐπήγαγες ταῦτα πάντα
ἐφ' ἡμᾶς, * διὰ τὰς ἀμάρτίας ἡμῶν.

Ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν, ἀποστήναι ἀπὸ σέ, *
Ἐξημάρτομεν ἐν παῖσι, Ἐπὶ ἐν ὄφθαλμοις σου ἐκ ἡκούσαμεν.

Ὁ ὧν δὲ συνετηρήταμεν, καὶ δὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετεί-
λω ἡμῖν, * ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

Καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, * Ἐπὶ πάντα ὅσα ἐπὶ-
γάγες ἡμῖν, ἀληθινῇ κρείσσῃ ἐποίησας.

Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων,
ἐχθίστων, ἀποστατῶν, * Ἐβασιλεῖ ἀδίκῳ, καὶ πονη-
ροτάτῳ ὡς πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν ἐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοΐξαι τὸ σῶμα, * αἰχλὺν καὶ ὄνει-
δος ἐλκήθημεν τοῖς δόλοισι σου, καὶ τοῖς σεβομέροισι σε.

Μὴ δὴ ὡς δώσης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὀνομάσαι,
καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν δαδὴν σου, * καὶ μὴ ἀπο-
στήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν.

Διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σε, * καὶ διὰ
Ἰσαὰκ τὸν δούλον σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἀγιόν σου.

Ὅτι ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, * ὡς τὰ
ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, Ἐὖτε τὴν ἄμμον τὴν ὡς τὸ χεῖ-
λος τῆς θαλάσσης.

Ὅτι Δέσποτα, ἐσμικρυνθήμεν ὡς πάντα τὰ ἔθνη, *
καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς
ἀμάρτίας ἡμῶν.

Καὶ

Κ αὶ ἐκ ἔστιν ἐν τῷ κατὰ τέτρω ἀρχων , καὶ περὶ φήτης
καὶ ἡγάμεντο , ἐδὲ ὀλοκαύτωσις , ἐ δὲ θυσία , ἐ δὲ
περὶ σφρα , ἐ δὲ θυμίαμα , * ἐ τόπῳ τῷ καρπῶ-
σαι ἐνώπιόν σε , καὶ εἶρεν ἔλετο .

Α' λλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη , καὶ πνέματι ταπει-
νώσεως , * περὶ δεχθείμεν ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν
ἢ ταύρων , Ἐ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πόνων .

Ο ὑπερβύθω ἢ θυσία ἡμῶν , ἐνώπιόν σε σήμερον ,
καὶ ἐκτελείδω ὅππῃ σε , * ὅτι ἐκ ἔστιν αἰχμὴ τοῖς
πεποιδέσιν ὅτι σοί .

Κ αὶ νυνὶ ἐξακολουθεῖμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ , καὶ φοβέ-
μθά σε , * ἢ ζητῶμεν τὸ πρόσωπόν σε , μὴ καται-
χύνῃς ἡμᾶς .

Α' λλὰ ποίησον μὴ ἡμῶν καὶ τὴν ἐπιείκειάν σε , καὶ καὶ
τὸ πλῆθος τῷ ἐλέεσ σε , * ἐξελεῖ ἡμᾶς καὶ τὰ θαι-
μάσιά σε , καὶ εἰς δόξαν τῷ ὀνόματί σε κύριε .

Κ αὶ ἐντραπήσαν πάντες , * οἱ ἐνδοκνύμενοι τοῖς
δέλοις σε κακά .

Κ αὶ καταιχυωθείσαν * ἀπὸ πάσης δυναστείας .

Κ αὶ ἡ ἰσχύς αὐτῶν συνβείη , καὶ γνώτωσαν , ὅτι σὺ εἶ Κύ-
ριος ὁ Θεὸς μόνος , * καὶ ἐνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκὸν ἐμὴν .

Κ αὶ ἐ δὲ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται
τῷ βασιλέως , * καίοντες τὴν κάρμινον νάφθη , πύσση ,
καὶ συπώϊα , Ἐ κληματίδι .

Κ αὶ διεχέϊτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου , * ἐπὶ πύλῃς
πυρραγόκοντα ἐγγέα .

Κ αὶ

Καὶ διώδδυσεν ἐνεπύρσει, * εἰς εὖρε παρὶ τὴν
κάρμινον τῆς Χαλδαίων.

Ο δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα * τοῖς παρὶ τὸν
Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάρμινον.

Καὶ ἐξεπύρσει τὴν φλόγα τῆς πυρὸς * ἐκ τῆς κάρμινος.

Καὶ ἐποίησεν τὸ μέσον τῆς κάρμινος, * ὡς πνεῦμα δρό-
σον διασπείζον.

Καὶ ἐχρήσατο αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ, * εἰ δὲ ἐλύ-
πησεν, εἰ δὲ παρῴχλησεν αὐτές.

Τότε οἱ τρεῖς, ὡς εἷς ἐνὸς σώματος, ὕμνην, * ἐ-
λόγην, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ κάρμινι λέγοντες.

Ἡ τῆς ῥαφῆς ὕμνος, ὡς ἡδὺν γαίαν.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς πατέρος ἡμῶν, * ἐ-
πὶ ὑπερύμνητος, ἐπὶ ὑπερυψώμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένος τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἄγιον, *
τὸ ὑπερύμνητον, καὶ ὑπερυψώμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἰ ἐν τῇ ναφὶ τῆς ἀγίας δόξης σου, * ὁ
ὑπερύμνητος, ἐπὶ ὑπερυψώμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἰ ὁ βλέπων ἀβύσσους, καθήμενος ἐπὶ
τῆς Χερουβίμ, * ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψώμε-
νος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἰ ὁ πρὸς τὸν θρόνον δόξης τῆς βασιλείας σου, *
ὁ ὑπερύμνητος, ἐπὶ ὑπερυψώμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἰ ἐν τῇ σερειώματι τῆς ἐρανῆς, * ὁ ὑπε-
ρύμνητος. καὶ ὑπερυψώμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τμω

Τῶν ἁγίων ῥιπῶν παίδων. ΩΔΗ η'. 8.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύριον, * ὑμνεῖτε, & ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἄγγελοι Κυεῖς, ἔρανοι Κυεῖς τὸν Κύριον, * ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα, τὰ ὑπεράνω τῆς ἐρανῶν, * πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυεῖς τὸν Κύριον, * ὑμνεῖτε, & ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἥλιος, & σελήνη, ἀστρα τῆς ἐρανῆς τὸν Κύριον, * ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πᾶς ὄμβρος, καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνύματα τὸν Κύριον, * ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πῦρ, καὶ καῦμα, φύχος, καὶ καύσων τὸν Κύριον, * ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δρόσοι, καὶ νιφετοὶ, πάροι, καὶ φύχος τὸν Κύριον, * ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάχνη, καὶ χόνες, ἀσραπαὶ, καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον, * ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε φῶς, καὶ σκότος, νύκτες, καὶ ἡμέραι τὸν Κύριον, * ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἡ γῆ, ὄρη, καὶ βενοὶ, πάντα τὰ φύματα ἐν αὐτῇ τὸν Κύριον, * ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐ-

Εὐλογεῖτε πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήτι,
καὶ πάντα τὰ κινέμενα ἐν τοῖς ὕδασι τὸν Κύριον,
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία,
καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον, * ὑμνεῖτε, καὶ ὑπε-
ρυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε υἱοὶ τοῦ ἄνθρωπου, εὐλογεῖτε Ἰσραὴλ, *
Κύριον, * ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἱερεῖς Κυρίου, δούλοι Κυρίου, τὸν Κύριον, *
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πνέματα, καὶ ψυχὰς δικαίων, ὅσοι καὶ
ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ τῷ Κυρίῳ, * ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ-
ψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαήλ τὸν Κύριον, *
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυ-
ρίου, τὸν Κύριον, * ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν
εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν
Κύριον, * ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς πάντας τὰς
αἰῶνας.

Αἰνεῖτε, εὐλογεῖτε, προσκυνεῖτε τὸν Κύριον,
ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Αἰνεσις Μιτρῶς Παρθένου κόρης. Ωδὴ θ'. 9.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ με τὸν Κύριον. **ἀλκιτ. αἰε**
τὸν ὁρ. θρ. φύλ. 72.

Προ-

Προσέχη τέ προσήτε Ζαχαρία :

Ο Ζαχαρίας λόγῳ παιδὸς τόκον .

Ετλομητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ , * ὅτι ἐπε-
σκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ .

Καὶ ἤγαγε κέρας σωτηρίας ἡμῖν , * ἐν τῷ οἴκῳ Δα-
βὶδ ἡ παιδὸς αὐτοῦ .

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματός σου τῷ ἁγίῳ , * τῷ ἁπ-
λοῦ τῷ προσφῶντι αὐτοῦ .

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν , * καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν
μισέντων ἡμᾶς .

Ποιῆσαι ἔλεός σου τῷ πατέρι ἡμῶν , * μνηστῆρα
διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ .

Ορκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν , * ὅτι
δεῖναι ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυθέντας .

Δαξάειν αὐτοὺς ἐν ὁσιότητι , καὶ διαμαρτυρίᾳ , * ἐνώ-
πιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν .

Καὶ σὺ παιδίον , προσφῶντος ἡμῶν κληθήσῃ , * προ-
πορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου , ἐτοιμάσαι ὁδὸν
αὐτοῦ .

Τὸ δεῖναι γινώσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ , * ἐν ἀφέ-
σει ἁμαρτιῶν αὐτῶν , διὰ ἀσπλάγχα ἔλεος Θεοῦ ἡμῶν .

Εν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους , * ὅτι
φάναγ τοῖς ἐν σκοτεινίᾳ , καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις .

Τὸ καθιδεῖναι τὰς πόδας ἡμῶν , * εἰς ὁδὸν εἰρήνης .

Τέλος τῆς Ψαλμῆς , καὶ τῶν Ὡδῶν .

ΕΤΑΓ-

Ἀγαθὸν τὸ . ψαλ. 5α'. φύλ. 359	Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾄσμα καὶν. ψ. 5ζ'. φ. 366
Ἀγαλλιᾶσθαι ὁ ψαλμὸς . ψ. λβ'. φ. 277	Γνωστὸς ἐν. ψ. οε'. φ. 337
Ἀγαλλιᾶσθαι τῷ Θεῷ . ψ. π'. φ. 349	Δεῦτε ἀγαλλ. ψ. 5δ'. φ. 362
Ἀγαπήσω. ψ. ιζ'. φ. 258	Δίκασον. ψ. λδ'. φ. 380
Αἶνε ἡ . ψ. ρμέ'. φ. 426	Εὰν μὴ . ψ. ρκς'. φ. 410
Ἀινεῖτε παῖδες . ψ. ριβ'. φ. 389	Εἰ ἀληθῶς. ψ. νζ'. φ. 310
Αἰνεῖτε τὸ κύριον. ψ. ρις'. φ. 50	Εἰ μὴ ὅτι. ψ. ρκγ'. φ. 409
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα. ψ. ρλδ'. φ. 415	Εἴπα φυλ. ψ. λη'. φ. 288
Αἰνεῖτε τὸν . ψ. ρμς'. φ. 427	Εἴπεν ἄφρων. ψ. νβ'. φ. 307
Αἰνεῖτε τὸ κύριον. ὅτι τὸ ἔργον. ψ. ρμη'. φ. 89	Εἴπεν ἄφρων. ψ. ιγ'. φ. 255
Αἰνεῖτε τὸν Θεόν. ψ. ρν'. φ. 91	Εἴπεν ὁ κύριος. ψ. ρθ'. φ. 386
Ἀκέσατε. ψ. μη'. φ. 302	Εἰσαύξασον κύριος. ψ. ις'. φ. 134
Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ . ψ. ξέ'. φ. 318	Εἰσαύξασον ὁ Θεὸς . ψ. ξ'. φ. 314
Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ . ψ. 5θ'. φ. 368	Εἰσαύξ. ὁ Θεὸς φωνῆς με . ψ. ξγ'. φ. 316
Ἀναστήτω. ψ. ξζ'. φ. 320	Ἐκ βαθέων . ψ. ρκθ'. φ. 164
Ἄσατε . ψ. ρμθ'. φ. 90	Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κτ'. ψ. ν'. φ. 137
Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾄσμα- καὶνόν . ψ. 5ε'. φ. 363	Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ὅτι κατεπατ. ψ. νς'. φ. 308

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλεη- σόν με. ψ. νς'. φ. 309	Ἐξομολογήσ. ψ. ρλζ'. φ. 418
Ἐλεον κὶ κρ. ψ. ρ'. φ. 122	Ἐπαίνει. ψ. ρμζ'. φ. 428
Ἐνέγκατε. ψ. κη'. φ. 273	Ἐπακέσαι. ψ. ιθ'. φ. 264
Ἐν ἐξόδῳ. ψ. ριγ'. φ. 389	Ἐπὶ τῷ κυρ. ψ. ι'. φ. 254
Ἐν τῷ ἐπικ. ψ. δ'. φ. 221	Ἐπὶ σοὶ κύρ. ἦλπ. ψ. ο'. φ. 327
Ἐν τῷ ἐπ. ψ. ρκε'. φ. 410	Ἐπισὺ κύρ. ἦλπ. μὴ κα- ταιχ. ψ. λ'. φ. 224
Ἐνώπσαι ὁ. ψ. νδ'. φ. 141	Ἐπίσθαισα. ψ. ριέ'. φ. 49
Ἐξελεῖμαι ἐκ. ψ. νη'. φ. 311	Ἐπὶ τῷ ποταμ. ψ. ρλς'. φ. 417
Ἐξελεῖμε κύρ. ψ. ρλθ'. φ. 421	Ἐτοίμη. ψ. ρζ'. φ. 382
Ἐξηρδύξατο ἡ. ψ. μδ'. φ. 297	Εὐδόκησ. ψ. πδ'. φ. 148
Ἐξομολογῆσαι τῷ κυ- εῖω, κὶ. ψ. ρδ'. φ. 371	Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κυρ. καὶ. ψ. ρβ'. φ. 7
Ἐξομολ. τῷ κυεῖω ὅπ. Χριστός. ψ. ρε'. φ. 374	Εὐλ. ἡ ψυχ. κύριον, κυρ. ψ. ργ'. φ. 157
Ἐξομολ. τῷ κυεῖω ὅπ. ψ. ρς'. φ. 379	Εὐλογῆσω τὸν κύρ. ψ. λγ'. φ. 279
Ἐξομολ. τῷ κυρ. ψ. ριζ'. φ. 50	Εὐλογητὸς κύρ. ψ. ρμγ'. φ. 423
Ἐξομολ. τῷ κυρ. ψ. ρλε'. φ. 53	Εὐφραίνθην. ψ. ρκα. φ. 407
Ἐξομολογ. ψ. θ. φ. 250	Εἰς πέτε. ψ. ιβ'. φ. 223
Ἐξομολογ. ψ. ρδ'. φ. 336	Ἡγάπησα. ψ. ριδ'. φ. 391
Ἐξομολογ. ψ. ρί. φ. 387	Ἡεατὲς. ψ. ρκ. φ. 407

Θεός ἐκδικήσ. ψ. 57'.
φ. 360

Θεός Θεῶν. ψ. μθ'. φ. 304

Ἰδὲ δὴ π. ψ. ρλβ'. φ. 414

Ἰδὲ δὴ. ψ. ρλγ. φ. 415

Ἰνα πὶ ἐφρ. ψ. β'. φ. 246

Ἰνα πὶ ὁ Θ. ψ. ογ'. φ. 334

Κλῖνον κύρ. ψ. πε'. φ. 149

Κεῖνόν με. ψ. κε'. φ. 271

Κεῖνόν μοι. ψ. μβ'. φ. 294

Κύρει ἐδοκ. ψ. ρλη'. φ. 419

Κ. εἰσάκυσ. ψ. ρα'. φ. 368

Κ. εἰσάκυσ. ψ. ρμβ'. φ. 9

Κ. ἐκέκρ. ψ. ρμ'. φ. 162

Κ. ἐν τῇ δυν. ψ. κ'. φ. 265

Κ. κατὰφυγ. ψ. πθ'. φ. 120

Κ. μὴ τὰ θυμ. ψ. 5'. φ. 2

Κ. μὴ τὰ. ψ. λζ'. φ. 2

Κ. ὁ Θεός. ψ. ζ'. φ. 247

Κ. ὁ Θεός τ'. ψ. πζ'. φ. 5

Κ. ὁ κύριος. ψ. η'. φ. 249

Κ. ἐκ ὑψ. ψ. ρλ'. φ. 412

Κύρ. πὶ ἐπληθ. ψ. γ'. φ. 2

Κ. πῆς παρ. ψ. ιδ'. φ. 256

Κ. ποιμαίν. ψ. κε'. φ. 269

Κ. φωπσμ. ψ. κς'. φ. 194

Μακαρ. ἀνὴρ ὡς ἐκ ἐπο-
ρῶ. ψ. α'. φ. 245

Μακαρ. ἀνὴρ ὁ φοβέμεν.
ψ. ρια'. φ. 388

Μακ. ὁ σιω. ψ. μ'. φ. 292

Μακ. οἱ ἀμ. ψ. ριη'. φ. 392

Μακάριοι πάντες. ψ. ρκζ'.
φ. 411

Μ. ὧν ἀφεί. ψ. λα'. φ. 276

Μέγας κύρ. ψ. μζ'. φ. 301

Μὴ παραζ. ψ. λς'. φ. 284

Μνήσθητι κ. ψ. ρλα'. φ. 413

Ὁ Θεός ὁ Θεός. ψ. κα'.
φ. 266

Ὁ Θεός ἐν τοῖς ὡσὶν.
ψ. μγ'. φ. 295

Ὁ Θεός ἡμῶν καταφυγὴ.
ψ. με'. φ. 299

Ὁ Θεός Θεῶν. ψ. μθ'. φ. 304

Ὁ Θεός ἐν τὰ. ψ. νγ'. φ. 141

Ὁ Θεός ἀπώσ. ψ. νθ'. φ. 313

Ὁ Θεός. ψ. ξβ'. φ. 4

Ὁ Θεός οἰκτ. ψ. ξς'. φ. 202

Ὁ Θεός εἰς. ψ. ξθ'. φ. 196

Ὁ Θεός τὸ. ψ. οα'. φ. 330

Ὁ Θεός ἡλθουσ. ψ. οη'. φ. 346

Ο' Θ. ἐστ. ψ. πα'. φ. 351

Ο' Θ. πῆς. ψ. πβ'. φ. 351

Ο' Θ. πὴν. ψ. ρη'. φ. 384

Οἱ θεμέλ. ψ. πς'. φ. 353

Οἱ ἔραροι. ψ. ιη'. φ. 263

Οἱ πεποιθ. ψ. ρκδ'. φ. 409

Ο' κατοικῶν. ψ. ς'. φ. 143

Ο' κύρ. ἐβασίλευσεν ὡ-

ρεπ. ψ. ςβ'. φ. 360

Ο' κύρ. ἐβασ. ἀγαλλιάσθω

ψ. ςς'. φ. 364

Ο' κύρ. ἐβασιλ. ὀργί-
σθω. ψ. ςη'. φ. 367

Οὐ τρέπον. ψ. μα'. φ. 293

Ο' ποιμαίν. ψ. οθ'. φ. 348

Οὐχὶ τῷ Θ. ψ. ξα'. φ. 315

Πάντα τὰ. ψ. μς'. φ. 300

Πλεονέχης. ψ. ρκη'. φ. 412

Πρὸς κύρ. ψ. ριθ'. φ. 406

Πρὸς σὲ κύρ. ψ. κδ'. φ. 135

Πρ. σε ἦρα. ψ. ρκβ'. φ. 408

Πρὸς σὲ κύρ. ψ. κζ'. φ. 272

Προσέχετε. ψ. ος'. φ. 340

Σοὶ ὀρέπει. ψ. ξδ'. φ. 317

Σάσόν με κ. ψ. ια'. φ. 254

Σάσόν με ὁ. ψ. ξη'. φ. 324

Τὰ ἐλέησθ. ψ. πη'. φ. 354

Τὰ ῥήματα. ψ. ε'. φ. 119

Τὸ ἔγκαιρον. ψ. να'. φ. 306

Τὸ κυρίον. ψ. κγ'. φ. 270

Τυμωγῶν. ψ. λθ'. φ. 289

Τυμώσω. ψ. κθ'. φ. 274

Τυμώσω σε ὁ Θεός μου.

ψ. ρμδ'. φ. 424

Φοβὸν ὁ πα. ψ. λε'. φ. 283

Φύλαξόν με. ψ. ιε'. φ. 257

Φωνῇ μου. ψ. ος'. φ. 338

Φωνῇ μου. ψ. ρμα'. φ. 163

Ωs ἀγαθὸς. ψ. οβ'. φ. 331**Ω**s ἀγαπ. ψ. πγ'. φ. 147

ΠΙΝΑΣ ΤΩΝ ᾠδῶν.

Ἀσπασμὸς τῷ. ᾠ. α'. φ. 429**Π**ρόσιχε ἔρ. ᾠ. β'. φ. 431**Ἐ**στρεώθη ἡ. ᾠ. γ'. φ. 436**Κ**ύριε εἰσακ. ᾠ. δ'. φ. 437**Ἐ**κ νυκτὸς. ᾠ. ε'. φ. 440**Ε**βόησα. ᾠ. ς'. φ. 441**Ε**ὐλογ. εἰ κύρ. ᾠ. ζ'. φ. 442**Ε**ὐλογ. εἰ κυρ. φ. 445**Ε**ὐλογεῖτε. ᾠ. η'. φ. 446**Μ**εγαλυν. ᾠ. θ'. φ. 72**Ε**ὐλογητὸς κύρ. φ. 448

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΕΩΘΙΝΑ

Ἐν τοῖς τῷ Κυριακῶν ὁρθοῖς λειτουργίαις.

ΕΩΘΙΝΟΝ Α'. κατὰ Ματθαῖον.

ΤΩ καθεὺς ἐκείνῳ, οἱ ἑνδεκά Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος ἑξέταξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσκύνησαν αὐτῷ. οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων. ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ γῆς. Πορεύθεντες ἔν, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μὲν ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τοῦ συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Β'. κατὰ Μάρκον.

ΤΩ καθεὺς ἐκείνῳ, διαγυνομένης τῆς σαββάτης, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου, καὶ Σαλώμη ἡ γόρασεν ἀρώματα, ἵνα ἐλθεσθαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρὸς τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχοντα ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντο τῆς ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς. τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασα, θεωρῶσιν ὅτι ἀποκεκλύσται ὁ λίθος. ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθεσθαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον σολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Οὗ δὲ λέγει αὐταῖς. μὴ

ἐκθαμβείσθαι. Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρινὸν τὸν ἐσαυ-
ρωμένον· ἠγέρθη, ἐκ ἑσιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος, ὅπου
ἔθηκαν αὐτὸν· Ἀλλ' ὑπάγετε, εἰπατε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι παράγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλι-
λαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ
ἐξελθούσαι ταχὺ, ἐφυγον ἀπὸ τῶ μνημείου· εἶχε δὲ
αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις. καὶ ἐδὲν εἶπον· ἐφοβήντο γάρ.

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'. κατὰ Μάρκον.

Τὼ χαίρων ἐκείνῳ ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς παρὰ παύση
σα βεβάτε, ἐφάνη παρ' αὐτὸν Μαρία τῇ Μαλδαλαυῇ,
ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἐπὶ δαιμόνια. Ἐκείνη δὲ παρ' αὐτοῦ
παύσασα, ἀπήγγελε τοῖς μετ' αὐτὴν γενομένοις, πενήθουσι καὶ
κλαίουσιν. Καὶ οἱ αὐτοὶ ἀκούσαντες ὅτι ζῇ, καὶ ἐθαύμαζον ὑπὲρ
αὐτῆς, ἠπίσταντο. Μετὰ δὲ ταῦτα δύο ἐξ αὐτῶν πε-
ριπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, παρ' αὐτοῖς
εἰς ἀγρόν. Καὶ οἱ αὐτοὶ ἀπελθόντες, ἀπήγγελλον τοῖς
λοιποῖς, καὶ οἱ αὐτοὶ ἐπιστάσαντο. Ὅτε οὖν, ἀνακει-
μένοις αὐτοῖς τοῖς ἐνδοχῶς ἐφανερώθη, καὶ ὡνείδιζε τὴν
ἀπιστίαν αὐτῶν, καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς διασα-
μένοις αὐτὸν ἐξηγερμένον· ἐκ ἐπιστάσαντο. Καὶ εἶπεν
αὐτοῖς, παρ' αὐτῶν εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύ-
ξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας
καὶ βαπτισθῆς, σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπισήσας, κατα-
κριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρα-
κολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλεῖσι·
γλώσσαις λαλήσουσι κτηνῶν, ὄφεις ἄρῃσι, καὶ ἄνθρωποι
νάσι-

νάσιμόν τι πώσιν, ἔ μὴ αὐτοῦ βλάψαι, ἐπὶ ἀνθρώ-
 σις χεῖρας ἐπιθήσῃσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Οἱ μὲν ἔν
 Κύριῳ μὴ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν ἔρα-
 νόν, καὶ σκάθησεν ἐκ δεξιᾶν τῷ Θεῷ. Εἰκείνοι δὲ
 ἐξελθόντες, ἐκήρυξαν πανταχῶ, τῷ Κυρίῳ συνερ-
 γῆντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιῶντος διὰ πάντων ἐπακολυ-
 θούντων σημείων. Ἀμήν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Δ'. κατὰ Λουκᾶν.

Τῇ μιᾷ τῇ σαββάτῳ, ὁρθρὰ βαθείως ἦλθον Γυ-
 ναῖκες ὅππότε μνημα, φέρουσαι αἱ ἡτοίμασαν ἀρώ-
 ματα, ἃ πνεύσιν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀπο-
 κεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημεῖος. Καὶ εἰσελθούσαι, ἔχ-
 οῦσαν τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
 διαπορεύειν αὐταῖς περὶ τέταρτον, ἃ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο
 ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀσραππίσας. Ἐμφό-
 βων δὲ γενομένων αὐτῶν, ἃ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον
 εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐταῖς, τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα
 μὴ τῷ νεκρῷ; Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἡγέρθη, μνή-
 σθε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἐπὶ ὧν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,
 λέγων, ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι
 εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμάρτανων, ἃ σωθῆναι,
 ἃ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῇ ρη-
 μάτῳ αὐτοῦ. Καὶ ὑποσρέψασα ἀπὸ τοῦ μνημεῖος,
 ἀπήγαγον πάντα ταῦτα τοῖς ἑνδεκά, ἃ πᾶσι τοῖς
 λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαλὴ Μαρία, ἃ Ἰωάν-
 να, καὶ Μαρία Ἰακώβου, ἃ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς,

αὐτὸν ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἀποστόλους ταῦτα· Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λήθους τὰ ῥήματα αὐτῶν, ἃ ἠπίσταν αὐταῖς· Οἱ δὲ Πέτρος ἄνασας, ἑώραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἃ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀστένια κείμενα μόνα, ἃ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν, θαυμάζων τὸ γεγονός.

ΕΒΘΙΝΟΝ Ε΄. κατὰ Λουκᾶν.

Τὸν καιρὸν ἐκείνῳ ὁ Πέτρος ἄνασας, ἑώρακεν ὅτι τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀστένια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν, θαυμάζων τὸ γεγονός· Καὶ ἰδὲ, δύο ἔξ αὐτῶν ἦσαν πορεύμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς Κώμην ἀπέχεσαν σαδίνας ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἥ ὄνομα Ἑμμαὺς· Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τέτων· Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας, συνεπορεύετο αὐτοῖς· Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατέντο τε μὴ ἐπιγνῶναι αὐτὸν· Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς· ἴνες οἱ λόγοι ἔσθι, εἰς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περὶ πατέντες, καὶ ἐσὲ σκυθρωποὶ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ὃ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτὸν· σὺ μόνον παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἃ ἐκ ἔγνως τὰ γινόμενα ἐν αὐτῇ, ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαρεῖ, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ θεωρήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ἃ παντὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέδωκεν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κεί-

κείμα θανάτου, καὶ ἐσαύρωσαν αὐτὸν· ἡμεῖς δὲ
 ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτὸς ὅστις ὁ μέλλων λυτρεῖσθαι τὸν
 Ἰσραὴλ, ἀλλὰ γε σὺ πᾶσι τέτοις, τρίτῃ ταύτῃ
 ἡμέρᾳ ἄγει σήμερον, ἀφ' ἧς ταῦτα ἐγλύετο. Ἀλλὰ
 καὶ Γυωαῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γρυό-
 μεναι ὁρθεῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον. Καὶ μὴ εὐρεῖσαι τὸ
 σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὁππασίαν Ἀγγέλων
 ἐωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπηλθόν
 τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὖρον ἕτω,
 καθὼς καὶ αἱ Γυωαῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ ἐκ εἶδον.
 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτὰς· ὧ ἀνόητοι καὶ βραδείας τῇ
 καρδίᾳ, τί πῶς εἶναι ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προ-
 φῆται. Οὐχὶ ταῦτα εἶδε παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ
 εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ
 Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμή-
 νευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ αὐτοῦ.
 Καὶ ἤγισαν εἰς τὴν Κώμην ἔξ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς
 προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιά-
 σαντο αὐτὸν, λέγοντες· μείνον μὴ ἡμῶν, ὅτι πρὸς
 ἐσπέραν ὅστις, καὶ κέκληκεν ἡ ἡμέρα· καὶ εἰσῆλθε τῷ
 μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγλύετο ἐν τῷ κατακλιθεῖναι
 αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ
 κλάσας ἐπέδίδεα αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διλυοίχθησαν οἱ
 ὀφθαλμοί, ὥστε ἐπέγνωσαν αὐτὸν. καὶ αὐτὸς ἄφαντος
 ἐγλύετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· ἔχει
 ἡ καρδία ἡμῶν καγομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὥς ἐλάλει ἡμῖν.

ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιχεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέσπευον εἰς Ἱερουσαλήμ, ἃ εὖρον συνηθροισμένους ὧν ἑνδεκά, καὶ ὧν σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγῶντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, ἃ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τῶν ἁρτῶν.

ΕΩΘΙΝΟΝ 5'. κατὰ Λουκᾶν.

Τὼν καθεστὸς κείνων ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν, ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν αὐτῶν, ἃ λέγει αὐτοῖς. εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἐμφοβοὶ γινόμενοι, ἐδόκεν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί τιταραγμένοι ἐσθε, καὶ διαπὶ διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖρας μου ἃ ὧν πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψυλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα ἃ ὀστέα ἐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τῷτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας ἃ τὰς πόδας. Ἐπὶ δὲ ἀπισθέντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, ἃ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· ἔχετε τι βροῦσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτεῖ μέρος, ἃ ἀπὸ μελισσῶν κηρίον. Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἔτοι οἱ λόγοι ἐς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἐπὶ ὧν σὺν ὑμῖν; ὅτι δεῖ πληροῦσθαι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ προφήταις, ἃ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νῆν τῷ συνιέναι τὰς γραφάς. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι ἔγω γεγραπτός, καὶ ἔπος ἔδει παθεῖν τὸν

Χει-

Χειρὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ὅτι τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν, καὶ ἀφεσιν ἁμάρτιων εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδὼς, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τῷ Πατρὶ μετὰ ὑμῶν. Ὑμεῖς δὲ καθίστατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ, ἕως ἃ ἐνδύσηθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτὸς ἔξω εἰς Βηθανίαν. καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς, διέσπῃ ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνῆσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. Καὶ ᾤσαν διαπαντός ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνῶντες, καὶ εὐλογῶντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'. κατὰ Ἰωάννην.

Τῇ μιᾷ τῇ σαββάτῳ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρὸς τὸ σκοτίας ἐτι εἶσης, εἰς τὸ μνημεῖον. καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τῆς μνημεῖας. Τρέχει ἔνθα καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον Μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς. ἦσαν τὸν Κύριον ἐκ τῆς μνημεῖας, καὶ ἐκ οἶδαμεν πῶς ἐθηκεν αὐτὸν. Ἐξῆλθεν ἔνθα ὁ Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐξεχόν δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς προέδραμε τάχον τῷ Πέτρῳ, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀστένια. καὶ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται ἔνθα Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον.

Ἐθεωρεῖ τὰ ὁδόνια κείμενα, καὶ τὸ σκεδάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ μὴ τῶν ὁδονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε ἔν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς, ὁ ἐλθὼν προῖτα εἰς τὸ μνημεῖον, ἔειδε, καὶ ἐπίστυσεν. Οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον ἔν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ Μαθηταί.

ΕΩΘΙΝΟΝ Η΄. κατὰ Ἰωάννην.

Τὼ κατὰ σκεῖνω, Μαρία εἰσήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίεσα ἔξω. Ὡς ἔν ἐκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, ἔθεωρεῖ δύο Ἀγγέλους ἐν λακοῖς, καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ σκεῖνοι· γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· ὅτι ἤραν τὸν Κυριόν μου, καὶ ἐκ οἶδα πᾶ ἔδηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰπῆσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἔθεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα. Ἐκ ἤδει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη, δοκῶσα ὅτι ὁ κηρυχὸς ἐστὶ, λέγει αὐτῷ. Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι πᾶ ἔδηκας αὐτόν· καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. Μαρία· γραφεῖσα σκεῖνη λέγει αὐτῷ. Ραββανὶ, ὃ λέγεται, Διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· μή με ἀπῆς· ἔγω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου· πορεύε δὲ πρὸς τὰς ἀδελφάς μου, καὶ εἰπέ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου, ἔθιόν ὑμῶν. Ἔρχεται
Μα-

Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς
ὅτι εἶδρακε τὸν Κύριον ὃ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

ΕΩΘΙΝΟΝ Θ'. κατὰ Ἰωάννην.

Ο Τῆς ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῇ σαββά-
των, καὶ θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπῃ ἦσαν οἱ μα-
θηταὶ πυνηγμένοι διὰ τὸ φόβον τῇ ἰσθαίῳ, ἦλθεν ὁ
Ἰησοῦς, ὃ ἐστὶ εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν.
Καὶ τῷτο εἰπὼν, εἰδείξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τὴν
πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν ἔν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν
Κύριον. Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν·
καθὼς ἀπεσταλμένος ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς.
Καὶ τῷτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε
Πνεῦμα ἅγιον, ἂν πνῶν ἀφῆτε τὰς ἀμῆρας,
ἀφίσκνται αὐτοῖς, ἂν πνῶν κρατῆτε, κακράτῃται.
Θωμάς δὲ, εἰς ὃν τῇ δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος,
ἐκ τῶ μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεγον ἔν αὐ-
τοῖς οἱ ἄλλοι μαθηταὶ· εἰδόμενον τὸν Κύριον· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· εἰ μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύ-
πον τῇ ἥλων, ὃ βάλω τὸν δακτυλὸν μου εἰς τὸν τύ-
πον τῇ ἥλων, ὃ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν
αὐτοῦ, ἐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μὲν ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν
ἦσαν ἔστο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὃ Θωμάς μετ' αὐτῶν.
Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῇ θυρῶν κεκλεισμένων, ὃ ἐστὶ εἰς
τὸ μέσον, ὃ εἶπεν· εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει πρὸς Θω-
μᾶ· φέρε τὸν δακτυλὸν σου ὧδε, ὃ ἴδε τὰς χεῖρας
μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, ὃ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν
μου.

με· Ἐ μὴ γίνε ἀπιστος, ἀλλὰ πιστός· Καὶ ἀπεκρίθη
Θωμᾶς, Ἐ εἶπεν αὐτῷ· ὁ Κυριός με, καὶ ὁ Θεός με.
Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἑώρακάς με, Θωμᾶ, πε-
πίστωκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστώσαν-
τες· Πολλὰ μὲν ἔν, Ἐ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰη-
σοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ ἔκ' ἐστὶ γεγραμμένα
ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πι-
στώσῃτε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
καὶ ἵνα πισθόντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ι'. κατὰ Ἰωάννην.

ΤΩ καρῷ ἐκείνῳ, ἐφάνερόσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῇ
θαλάσῃ τῇ Τιβεριάδῃ· ἐφάνερόσε δὲ ἕτως· Ἦσαν
ὁμῶς Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυ-
μος, Ἐ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ
οἱ τῶ Ζεβεδαίου, Ἐ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.
Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· ὑπάγω ἀλιεύειν· Λέ-
γουσιν αὐτῷ, ἐρχέ μεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοὶ· Ἐξῆλθον,
Ἐ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον αὐτοῦ, Ἐ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ
ἐπιάσαν ἐδύν· Πρωΐας δὲ ἡδὴ γενομένης, ἔση ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὸν αἰγαλὸν· ἔ μέν τι, ἤδιστα οἱ Μαθηταὶ ὅτι Ἰη-
σοῦς ἐστ· Λέγει ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· παύσα, μή τι
προσφάγιον ἔχετε; Απεκρίθησαν αὐτῷ· ἔ· Οἱ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· βάλλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου
τὸ δίκτυον, καὶ ὠρήσετε· Ἐβαλον ἔν, Ἐ ἔκ' ἐτι αὐτὸ
ἐλκύσαι ἴχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων· Λέγει
ἔν

ἐν ᾧ Μαθητὴς ἐκείνῳ ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρω· ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων ἐν Πέτρος, ἀκέσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτω διεζώσατο, καὶ γὰρ γυμνός, ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, καὶ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς ἐν ἀπέβησαν εἰς τὴν γλῶσσαν, βλέπουσιν ἀνδρακιὰν κειμένην, ἃ ὄφριον ἐπικείμενον, ἃ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀφείων ὧν ἐπάσατε νυνί. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος· καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ὅπῃ τῆς γῆς, μεσὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πενήκοντα ἑξίων· καὶ ποσέτων ὄντων, καὶ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· δώτε, ἀρισήσατε· καὶ εἰς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν, οὗτις ἐστίν; εἰδότες, ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἐρχεται ἐν ᾧ Ἰησοῦς, ἃ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὄφριον ὁμοίως. Τῷ ᾧ ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῖς, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΙΑ'. κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ κατὰ ἐκείνῳ ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῖς, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν· καὶ λέγει τῷ Σίμονι Πέτρῳ. Σίμων Ἰωάννη, ἀγαπᾷς με πλεῖον τῶν ἄλλων; λέγει αὐτῷ· ναὶ Κύριε· σύ οἶδας ὅτι φιλά σε. Λέγει αὐτῷ· βόσκει τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δώτερον· Σίμων Ἰωάννη, ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ
ναὶ

ναὶ Κύριε · σὺ οἶδας ὅτι φιλάσῃς . Λέγει αὐτῷ · ποι-
 मानε τὰ πρόβατά μου . Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον . Σί-
 μων Ἰωνᾶ , φιλεῖς με ; Ελυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν
 αὐτῷ τὸ τρίτον , φιλεῖς με ; καὶ εἶπεν αὐτῷ . Κύριε ,
 σὺ πάντα οἶδας , σὺ γνώσκεις ὅτι φιλάσῃς . Λέγει αὐ-
 τῷ ὁ Ἰησοῦς · βόσκει τὰ πρόβατά μου . Ἀμὲν ἀμὲν
 λέγω σοι , ὅτε ἥς νεώτερος , ἐζώννυες σεαυτὸν , καὶ πε-
 ριεπάτεις ὅπως ἠθέλεις · ὅταν δὲ γηράσῃς , σκετνεῖς τὰς
 χεῖράς σου , καὶ ἄλλος σε ζώσῃ , καὶ οἴσῃ ὅπως ἔθέ-
 λῃς . Τῷτο δὲ εἶπε , σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσῃ
 τὸν Θεόν . Καὶ τῷτο εἰπὼν , λέγει αὐτῷ , ἀκολούθει
 μοι . Επιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος , βλέπει τὸν μαθητὴν
 ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς , ἀκολουθεῖντα , ὃς ἔτι ἀνέπεσεν ἐν
 τῷ δειπνῶν ὑπὲρ τὸ σῆδος αὐτοῦ , ἔτι εἶπε · Κύριε , πῶς
 ἐσιν ὁ παραδιδόνός σε ; Τῷτον ἰδὼν ὁ Πέτρος , λέγει
 τῷ Ἰησοῦ . Κύριε , ἔτι δὲ τί ; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ·
 εἰὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι , τί πρὸς σε ; σὺ
 ἀκολούθει μοι . Ἐξηλθεν ἔνθα ὁ λόγος ἔτι εἰς τὰς
 ἀδελφούς , ὅτι ὁ μαθητὴς σκεῖντο ἕκαστος ἀποθνήσκει · καὶ
 ἕκαστος εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς , ὅτι ἕκαστος ἀποθνήσκει · ἀλλ' ,
 εἰὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι , τί πρὸς σε .
 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μάρτυρὸν περὶ τέτων , καὶ
 γράψας ταῦτα · καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστιν ἡ μάρ-
 τυρία αὐτοῦ . Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ
 Ἰησοῦς , ἅτινα εἰὰν γράφηται κατ' ἕνα , ἐδὲ αὐτὸν οἶ-
 μαί τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία .
 Ἀμήν .

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

ΣΤΗΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ

Ἀρχιδιόν ἀπὸ τῆς Ἰουλίας μηνὸς ἕως τῆς 17.
τῆς Ἰαννουαρίου.

Πειρίχον τὰς τῶν ἀγίων μνήμας, ἑορταζομένης
ἐξω τῆς Τριωθίας, καὶ τῆς Πεντηκοστής καὶ.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

Εἰς τὴν Α'.

* Τῶν ἀγ. ἀναργύρων Κ. οσμῶ, καὶ Δ. αμμανῶ,
τῶν ἐν Ρώμῃ μάρτυρησάντων. Τῇ ἰσπ. β'. τῆς ἀποστ.
Ε. β'. τῆς ἀναργ. Δόξα τῆς ἀναργ. 1' αἶθροι τ' ἀδιν.
φύλλ. 178. Τροπ. τ' ἀποστ. Ε. τ' ἀναργ. ἡχ. πλ. δ'.
ζήτη. τῇ α'. τῆς Νοεμβρ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. τ' ἀναργ. ψαλ. ρλβ'. 1' δὲ δὴ τι
καλὸν. φύλλ. 414. καθ. τ' ἀναργ. Τριωθ. ἐκ τῶν
ἀποστ. καὶ τῆς ἀναργ. Εἰς τοὺς αἶν. σιχ'. τῶν ἀποστ.
Δόξα τῆς ἀναργ.

Εἰς τὴν λαίτ. ωροκ. Θαυμαστὸς. Ε' ν' ἐκκλησίαις.
φύλλ. 39. ἀλλ. καὶ Κοιν. τῇ α'. τῆς Νοεμβρ.

* Β'. Η' κατὰ θεοὺς τῆς πρῆμης ἐδῆτ. Θεο-
τόκε. Τῇ ἰσπ. β'. τ' ἐδῆτ. καὶ β'. τ' ἀποστ. Δόξα καὶ.
τ' ἐδῆτ. Τροπ. τ' ἀποστ. Θεοτόκε. τ' ἐδῆτ. ἡχ. πλ. δ'.

Θεοτόκε αἰπαρδενε τ' ἀνθρώπων ἡ σκέπη, ἐσθῆται
καὶ ζώνῃ τῆς ἀχράντης σε σώματος, κραταὶν τῇ

πόλεις περιβολὴν ἐδώρῃσω τὰ ἀπόρως τόκω,
ἀφάρτα δαμείναντα. Ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καὶ νο-
μοεὶται καὶ χεῖναι, διὸ δυσωπῶμαι σε εἰρέλιν τῇ
πολιτείᾳ σε δώρησαι, ὧς ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὰ μέγα
ἔλεον. **Εἰς τὸ ἀπόδ. τῆς ἐσθῆτος.**

Ε. εἰς τὸν ὄρθρ. Ἀντίφ. γ'. τῆς ἐσθῆτος. ψαλ. μδ'.
Εξ ηῤεύξατο. φ. 297. ψαλ. μβ'. **Ο.** Θεὸς ἡμῶν φ. 299.
ψαλ. ρλα'. Μνήσθητι φ. 413. Κάθ. τῆς ἐσθῆτος. Τριώδ.
τῆς ἀποσ. καὶ τῆς ἐσθῆτος. εἰς τὰς αἰν. σγ'. τῆς ἐσθῆτος. Δόξα
τῷ ἀποσ.

Εἰς τὴν λατ. φρον. ἡχ. γ'. Μεγαλυνεῖ. Ο. π
ἐπέβλεψ. φύλλ. 72. **Ἀλλ.** Ἀνάστη κύριε εἰς
τὴν ἀναπαυσίν σου, σὺ, καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς ἀγασμα-
τός σου. **σγ.** **Ω.** μοσε κύριον τὸν Δαβὶδ ἀλήθειαν,
καὶ ἔμην ἀθέτησεν αὐτὴν, ἐκ καρπῶν τῆς κοιλίας σου
θήσω ὅτι τῆς θρόνου σου. **Κοιν. Ποτήριον.**

* **Γ.** τῆς αἰν. μάρτ. **Τακίνθε.** ἀκολ. τῆς ἀποσ.
καὶ τῆς μάρτ.

* **Δ.** τῆς ὁσ. πατ. ἡμῶν καὶ ἱεράρχ. Ἀνδρέας
Κρήτης.

* **Ε.** τῆς αἰν. ἱερμ. Στεφάνος, πρῶτος τῆς
Ρηγίας ἱεράρχης, μὲν τῆς συνοδίας αὐτοῦ. εἰς μάρτυρας.

* **Σ.** Ἀπόδ. τῆς ἑορτῆς καὶ τῆς ὁσ. πατ. ἡμῶν
Σιστεῖν. Τῇ ἐσθῆτι. ἰδιόμ. γ'. τῷ ἀποσ. ὧς πορσ. ἐν τῇ
ὁσ. Τροπ. τῶν ἀποσ. **Εἰς τὸ ἀπόδ. τῆς ὁσ. δὲ τὸ**
μεσονύκτι.

Εἰς τὸν ὄρθρ. Ἐἰς τὴν λατ. ὡς ἐν τῇ εὐχῇ .

* Ζ'. Τῆς αἰγ. μάρτ. Κυριακῆς . Εἰς τὴν λατ.
εἰς γυν. μάρτ.

* Η'. Τῆς αἰγ. μεγαλομ. Περκοπίε . τῇ εὐχ. β' .
προσ. καὶ ἐν ἰδιόμ. τῆς αἰγ. Ἐἰς τὴν λατ. Δόξα τῇ αἰγ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ψαλ. ψα'. Ἀγαθὸν . φύλλ. 359.
καθ. τῆς αἰγ. Τριώδ'. ἐκ τῆς λατ. καν. τῆς αἰγ. εἰς τὰς
αἶν. σὺντ. Ἐ Δόξα τῇ αἰγ. Εἰς τὴν λατ. προκείμε. ἡχ. δ' .
Θωμᾶς . Εἰς ἐκκλησίαις . φύλλ. 39 . Ἄλλ. Δίκαμος .
Πεφυττωμένος . ζήτ. φύλλ. 38 . Κοιν. Εἰς μνημόσυνο

* Θ'. Τῆς αἰγ. ἱερομ. Παγκρατίε ὑποκόπτει
Ταυρομαχίας , καὶ τῶν ὁσιομαρτ. Πατερμαθίε , καὶ
Κόσμε . Τῇ εὐχ. β' . τῆς ἱερομ. ἐν τῇ ὁσίωμ. καὶ ἐν τῇς
θεοτ. Δόξα , Εἰς Ἱερεῖς καὶ μάρτυσι . φύλλ. 185 .
Τροπ. μόν. τῆς ἱερ. ἡχ. β' . Εἰς αὐτὰς τὰς κυρίας περὶ
τισμῶν , Πέτρῳ ἰλασθῆς ἡκολέθησας . Ταυρομαχία
τῇ πόλει ἐκπέμπεισε , καὶ διὰ τὴν Σικελία λαμψύ-
νεται , ἱερομάρτυς Παγκράτιε , διὸ ἵστη ἡμῶν δυσώπει
τὸν κύριον . Θεοτ. Εἰς τὸ ἀπόδ'. τῶν ὁσιομ. τροπ.
Οἱ μάρτυρές σε .

Εἰς τὸν ὄρθρ. ψαλ. ρα'. Μνήσθητι . φύλλ. 413 .
καθ. τῆς ἱερομ. Τριώδ'. ἐκ τῆς λατ. καν. τῆς αἰγ.
Εἰς τὰς αἶν. προσ. καὶ Δόξα τῇ αἰγ.

Εἰς τὴν λατ. εἰς ἕνα μάρτ.

* Ι'. Τῶν αἰγ. μέ'. Μαρτ. Εἰς τὴν λατ. εἰς πολλ.
μάρτ.

* ΙΑ'. Τῆς αἰγ. μάρτ. Εὐφημίας . τῇ ἰασ. β' .
τῆ αἰγ. ε' β' . τῆ ὡρθακλ. Δόξα τῆ αἰγ. καὶ τεραπ.

Εἰς τὸ ὄρθρ. ψαλ. λθ'. Τ' πομῶν . φύλλ. 289 .
κάθ. τῆ αἰγ. καν. μόνον τῆ αὐτῆς . Εἰς τὴν αἰν. πορσ.
καὶ Δόξα τῆ αἰγίας . Εἰς τὴν λητ. εἰς γυναῖκα μάρτ.

* ΙΒ'. Τῶν αἰγ. μάρτ. Πέτρου καὶ Γλαρίας . Εἰς
τὴν λητ. εἰς μάρτ.

* ΙΓ'. Τῶν αἰγ. πατέρ. τῇ ἐν Χαλχιδόνι τῆς τε-
τάρτης Σιωόδου , (ζήτ. ἐν τῷ Μίλωλ. τῇ 15'.) καὶ τῆ
αἰγ. μάρτ. Πέτρου Κρείτης . Τῇ ἰασ. β' . τῇ πατ. καὶ β' .
τῆς ὡρθακλ. Δόξα , τὰς μουσικὰς . φύλλ. 187 .
τεραπ. Ὁ Θεὸς τῇ πατ. καὶ τῇ μάρτ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ψαλ. μγ' . Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὡσὶν .
φύλλ. 295 . κάθ. τῇ πατ. Τριώδ. ἐκ τῆς ὡρθακλ.
καὶ καν. τῇ πατ. καὶ τῶν αὐτῶν καὶ λοιπὰ εἰς τὴν αἰν.
Δόξα Ἀποστολικῶν ὡρθαδόξ. φύλλ. 187 .

Εἰς τὴν λητ. περὶ ἡχ. δ'. Εὐλογητὸς εἰ κύριε
ὁ Θεὸς τῇ πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν, εὐδοξασμῶν
τὸ ὀνομάσου εἰς τὰς αἰῶνας . **ἡχ. Ο**τι δέησας εἰ ὅπῃ
πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου
ἀληθινὰ, εὐθεῖαν αἰὶ ὁδοῖσας . **Ἀλλ. Ο** Θεὸς τοῖς .
Ἐσώσας . φύλλ. 46 . Κοιν. Ἀγαλλιᾶσθε .

* ΙΔ'. Τῆ αἰγ. ἀπὸς. Ἀκύλα . εἰς τὴν λητ.
εἰς ἑνὲ ἀπὸς.

* ΙΕ'. Τῶν αἰγ. μάρτ. Κυρίως, ἐκλίτης,
καὶ Βιάτορος, Σωάτορος, καὶ τῇ σὺν αὐτοῖς, καὶ τῇ
ἑσ.

ὁσ. ἀρχιερχ. Ἰ' ωσὶφ . τῇ ἰωσ. β'. πῶν μῦρτῶν.
 Ἰ' ελίπ. , καὶ Κ υείκ. , καὶ β'. τῇ ἰερέχῃ . Δόξα πῶν
 αὐτῶν μῦρτ. τροπ. Ο ἰ μῦρτυρές σε , καὶ πῶν ἀλλ.
 ἡχ. δ'. Τ' ες πόθῳ τὴν ἐνδοξον μνήμην τελεῖντας ἡμῶν
 Συναῖταρ μακάριε , Βιάταρ πανένδοξε , καὶ Κασιό-
 δωρε τίμιε σὺ μητεὶ Δομινάτα , ἀναγκῶν , ἐκιν-
 δυνῶν , καὶ πικρῶν νοσημάτων ῥύσαθα ἡμῶς πάντας,
 πορεσβείαις ἡμῶν ἀγίαις μάρτυρες ἐνδοξοί . Θεοί .

Εἰς τὸ ὄρθ. ψαλ. ιε'. Φ ὑλαξόν με κύρ. φ. 257.
 καὶ θ. πῶν μαρτ. Ἰ' ελ καὶ Κ υρ. Τριώδ. τῆς ὡδουκλ.
 κατ. πῶν αὐτῶν μαρτ. Εἰς τὴν αἰν. γ'. τ' ὁκτωήχ. καὶ
 ἰδιόμ. ἐν , ἐ Δόξα . πῶν αὐτῶν μαρτ.

Εἰς τὴν λατ. εἰς τὴν μάρτ.

* 15'. Τ' ε' ἀγ. ἰερεμ. Α' θηνοχρύς , ἐ τ' δ' ἡμε
 μαθητῶν αὐτῶν . Δόξα , Ε' ν ἰερεῦσι . φυλλ. 185. τροπ.
 τ' ἰβδ. καὶ τ' ἰβ' ἀγ. ἡχ. β'. Α' νελθὼν ἐν τῷ ὄρει , ὡς
 φῶς ποροῦλθες , κατελθὼν ἐν τῇ μάνδρᾳ τέκνα ἐκ
 ξυρες , ἐν τῷ σταυρῷ ἀνεβόας μακάριε , πῶ τα τέκνα
 σταυρὲ πανσεβάσμιε ; Ἀθηνόχρῃες πολύαθλε , διὸ
 ἕως ἡμῶν δυσώπει τὸν κύριον .

Εἰς τὴν λατ. πορεκ. ἡχ. βαρ. Τ' ἴμιος . φ. 42.
 καὶ Ἀλλ. καὶ Κοιν. ἐκεί .

* 12'. Τῆς ἀγ. καὶ Καλλινίκῃς μῦρτ. Μαρτίνης ;
 Τῇ ἰωσ. β'. τῆς μάρτ. ἐ β'. τ' ὡδουκλ. Δόξα , Ε' ν
 φωνῇ ἀγαλλ.

Εἰς τὸν ὄρθ. ψαλ. λθ'. Τ' ποροῦων . φυλλ. 289.

καὶ θ. Τριώδ. ἐκ τῆς ᾠδακλ. κατ. τῆς ἀγ. Εἰς τὰς
αἶν. προσ. καὶ Δόξα τῇ αὐτῆς .

Εἰς τὴν λατ. εἰς γυναικα μάρτ.

* ΙΗ'. Τῇ ἀγ. μάρτ. Αἰμιλιανῇ . Εἰς τὴν λατ.
εἰς μεγαλομ. φύλλ. 39 .

* ΙΘ'. Τῆς ὁσ. μητρὸς ἡμῶν ΜΑΚΡΙΝΗΣ .
καὶ τῆς ὁσ. Δίε. τῇ ἰσθ. β'. τῇ Μακρ. Ἐ. β'. τῇ ᾠδακλ.
Δόξα . Ἐν πέλει . εἰς κοινα . Τροπ. Τὸν Νυμφίον σε .
καὶ τῆς ὁσ.

Εἰς τὸ ὄρθρ. ψαλ. μδ'. Ε' ξηρένξατο ἡ καρδία μου .
φύλλ. 297 . καὶ θ. Τριώδ. ἐκ τῆς ᾠδακλ. κανὼν
τῆς ὁσ. Κόντ. Τῷ Θεῷ ἀπὸ μητρὸς ἐκλελεγμένη ,
καὶ τὴν Θέκλαν ἐμφρόως μιμήσαμένη , τὴν παρθε-
νίαν ἐτήρησας ἀσπιλον , καὶ ἀπαθείας εἰς ὑψ. Θε. ἀνέ-
δραμες , Μακρίνα καλλιπάρθενε , διὸ ὑμῶν ἡμῶν
θυσώπει τὸ κύριον . Καὶ τῇ αὐτῆς τὰ πάντα εἰς τὰς αἶν.
Δόξα , Τῇ περθενικῇ σε . Ζήτ. εἰς τὴν αὐτῆς ἀκο-
λυθίαν ἔξω τῆς χορῆς . Εἰς τὴν λατ. εἰς ὁσ. γυναικα .

* Κ'. Η' πυρφόρου ἀνάβασις Η' λιβ. τῆς τροφ.
τῇ ἰσθ. β'. προσ. Ἐν ἰδιόμ. τῆς τροφ. Ἐν ᾠδῳ. τῆς
ᾠδακλ. Δόξα τῇ τροφίτ. τροπ. ἡχ. δ'. Ο' ἐνσαρκος
ἀνελθὼ , τῷ τροφητῶν ἡ κριτῆς , ὁ δεύτερος τρο-
δρομος τῇ παρθεσίας Χριστῇ , Ἡλίας ὁ ἐνδοξος , ἀνώθεν
καταπέμφας Ἐλισαίω τὴν χάριν . Νόσος ἀποδιώ-
κει , Ἐλεος καθαρίζει . διὸ καὶ τοῖς πρῶσιν αὐτὸν
βρῦει ἰάματα . Θεοῦ .

Εἰς τὸν ὄρθρ. ψαλ. 145. Ο κύριος ἐβασίλευσ.
 φύλλ. 364. καθ. καν. μόνως. Εἰς τὰς αἶν. ἰδιόμ. δ'.
 Δόξα τῇ περφ. Εἰς τὴν λατ. προκ. ἦχ. δ'. Μὴ
 ἀπτεσθε. Εὐχομολογεῖσθε. φύλλ. 36. ἀλλ. Φιῶς
 ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς ὁσίοις τῇ καρδίᾳ ἀ-
 φροσύνη. ἦχ. Εὐφρανθήτε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ
 ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀφροσύνης αὐτοῦ. Κοιν. Εἰς
 μνημόσυον.

* ΚΑ'. Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Συμεῶνος τε
 καὶ Χριστοῦ σαλῶ, καὶ Ἰωάννης σιμασκητῆ. Εἰς τὴν
 λατ. εἰς τὰς ὁσ.

* ΚΒ'. Τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαλινῆς.
 Τῇ ἰω. β'. τῆς αἰγ. καὶ β'. τῆς ὡρθουλ. τῆς Θεοτόκου.
 Δόξα τῇ ἁγίας. ἦχ. α'. Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς ἐκ
 παρθένου τεχθέντι, σεμνῇ Μαγδαλινῇ ἠκολούθῃς
 Μαρίας, αὐτῆς τὰ δικαιώματα, καὶ τὰς νόμους φυλάτ-
 τουσα. Ὅθεν σήμερον τὴν παναγίαν σε μνήμῃν ἑορ-
 τάζοντες, ἀμνηστημάτων τῇ λύσιν ἄχαῖς σε λαμβά-
 νομεν. Θεοτ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ψαλ. 117. Οἱ ἔθνη. φύλλ. 263.
 καθ. Ἐπειώδ. τῆς ὡρθουλ. καν. τῆς αἰγ. Εἰς τὰς αἶν.
 προκ. καὶ Δόξα τῇ αἰγ.

Εἰς τὴν λατ. προκ. ἦχ. δ'. Εὐπαίνει Ἱερουσα-
 λὴμ τὸν κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σε Σιών. ἦχ. Οὐ
 ἐνίχυσε τὰς μοχλὰς τῶν πυλῶν σε, ἀλόγησε τὰς
 ὑβρὲς σε ἐν σοὶ. Ἀλλ. Σὺ κύριε ἀναστὺς οἰκτειρήσεις

τὴν Σιών, ὅτι καμὲς τῇ οἰκτερῇται αὐτῇ, ὅτι ἦκει
καμὲς. **ήχ.** Ὅτι δὲ δόκησαν οἱ δ' εὐλοίσκ τὰς λίθους
αὐτῆς, καὶ τὸ χροῦ αὐτῆς οἰκτερήσασιν. **Κοιν.** Ἀγαλ-
λιαῖσθε δίκαιοι.

* ΚΓ'. Τ ἡ αἰγ. **ιερομ.** Φωκᾶ, **Ε** τῇ σὺ αὐτῇ,
Ε τῇ αἰγ. **ιερομ.** Ἀπολλωνάρις. ἀκολυ. τῇ Φωκᾶ.
ῥοπ. τῆς ἐβδόμ. τῇ μῆτ. καὶ τῇ Ἀπολλων. **ήχ.** β'.
Μαθηταὶ θείας σὺ Πέτρῳ τῷ ἀποστόλῳ, σὺ ἐκείνῳ
διελθὲ παντὶ τῷ κόσμῳ, θαυματουργῶν λαὸς σρέφων
πρὸς κύριον, Ραβεννησίων ἡ δόξα, καὶ καίχημα,
ιερομάρτυς Ἀπολλωνάρις, διὸ ἵσθ' ἡμῶν δυσώπει
τὸν κύριον.

Εἰς τὴν λατ. εἰς ἓνα μάρτυρα.

* ΚΔ'. Τ ἡς αἰγ. **μάρτ.** Χρυσίνης, καὶ τῇ ὅσ.
Φαντίνε, τῇ παλαιᾷ, καὶ θαυματουργῇ. Τῇ εἰσ.
προσ. β'. καὶ ἐν ἰδιόμ. τῇ αἰγ. καὶ ἐν τῇ ὡδρακλ. **ῥοπ.**
τῇ αἰγ. καὶ τῇ ὅσ. **ήχ.** β'. **Γορδάνῳ** περάσας Ἀβραάμ
γόνυ, λαὸν διέσωσε ὡς ἐν ἡπαίρῳ, ἔπειτα καὶ σὺ
Θεόφρον τὸν Μεταῦρον σὺ Βαλοσαμίῳ, καὶ ἱπποῖς
ἐπέρασας, Φαντίνε πατὴρ ἡμῶν, διὸ ἵσθ' ἡμῶν δυ-
σώπει τὸν κύριον. **Θιοτ.**

Εἰς τὸν ὄρθ. **ψαλ. λθ'.** Τ' πομένων. **φύλλ.** 289.
κῆθ. τῆς αἰγ. **Τριῶδ'.** ἐκ τῇ ὅσ. **κακ.** τῆς αἰγ. **εἰς τὰς**
αἰν. β'. τῇ ὅσ. καὶ β'. **ἰδιόμ.** καὶ **Δόξα** τῆς αἰγ. **Εἰς τὴν**
λατ. **Εἰς γυναῖκα.** **μάρτ.**

* ΚΕ'. Τ ἡς αἰγ. Ἀννης, **Ε** τῇ ὅσ. **Εὐφραξίας.**

Τῇ

Τῇ ἰσπ. β'. α' α'γ. Α'νν. καὶ β'. τῆς ὁσ. Δόξα καὶ νῦν
 τ' Α'νν. ἔσπ. ἡχ. δ'. Σιωὼν νῦν ὠφρανθήτι, καὶ ὑμνον
 βόησον, λαοὶ συνεισέλθετε ἀγαλλιάσῃ πολλῇ, βοῶν-
 τε, ἄσμα Θεῷ. τέξασα γὰρ ἡ δυνὰς τῷ ἀγίων ὄχημα
 κατ'οικίας τ' παρθένον Μαρίαν, διὸ καὶ μετετέθησαν
 κόσμος πρὸς τ' ἀγλήρῳ ζωῇ. Τὸν νυμφ. καὶ Θεοτ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ψαλ. μδ'. Εξηρδύξατο. φ. 297.
 ἐκφωνήσω. εἰς τ' εἰχ. Ἀντὶ τῷ πατέρων σε. καὶ θ.
 τῆς α'γ. Α'νν. Τριῶδ'. ἐκ τῆς ὡθρακλ. καν. τῆς α'γ.
 Εἰς τὰς αἰν. πρὸς. τῆς α'γ. Δόξα τῆς ὁσ. Τὸν ὄντως
 ἔρχομαι. φύλλ. 101.

Εἰς τὴν λητ. πρὸς. ἡχ. δ'. Θαυμάσιος. Εἰς ἐκ-
 κλησ. φύλλ. 47. Ἀλλ. Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων
 ὡθρα κυρίως, καὶ ὑψωσασίης ὅσιν ἐν καρπῷ θλίψεως.
 εἰχ. Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς κύριος, καὶ ρύσεται αὐτοὺς.
 Κοιν. Ἀγαλλιάσθε.

* ΚϚ'. Τῆς α'γ. μάρτ. Παρασκευῆς, καὶ τ' α'γ.
 μάρτ. Ἑρμολάου, ἐ τῷ σὺν αὐτῶν. Τῇ ἰσπ. β'. τῆς
 α'γ. καὶ β'. α' ὡθρακλ. Δόξα τ' α'γ. ἔσπ. Η' αἰμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ψαλ. λθ'. Τ' πομένων. φύλλ. 289.
 καὶ θ. Τριῶδ'. τ' ὡθρακλ. καν. καὶ τὰ λοιπὰ τῆς α'γ.
 Εἰς τὴν λητ. εἰς γυναῖκα. μάρτ.

* ΚΖ'. Τῆς α'γ. μεγαλομ. Παντελεήμονος.
 Τῇ ἰσπ. β'. πρὸς. καὶ ἐν ἰδιόμ. τῆς α'γ. καὶ ἐν τῆς
 ὡθρακλ. Δόξα τῆς α'γ. ἔσπ. ἡχ. β'. Μητρικὴν ὁ-
 σέβειαν ὁμιπεθήσας δι' Ἑρμολάου, τὸν πεθονῶτα
 ὁ χαῖς

ἔχαις σε ἀνέστησας, καὶ τὸν πατέρα σου φῶς ἐπα-
νήγαγες, Παντελεήμων πολύαθλε, διὰ ἡμῶν ἡμῶν
δυσώπει τῷ κύριον. **Ἄλλο. Ε'** ξασθήσας ὡς φοίνιξ,
ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ἐπλυθιούθης ὡς κέδρε τοῖς θαυ-
μασίοις. Καὶ ὡς ἐλαῖα ἐδείχθης κατὰ καρποῦ, πάντα
Θεῷ τῷ ἐλέει ἀρδένυσσα, Παντελεήμον ἐνδοξε, διὰ
ἡμῶν ἡμῶν δυσώπει τὸν κύριον. **Θιοτ. Εἰς τὸ ἀπόδ.**
Τριὰδ. ἐκ τῆ καν. τῆ αἱ. Ερμολάου, Παντελεήμ.
ἀπὸ τῆ χθες κς'. ἡχ. πλ. δ'. Ἀίσωμην τῷ κυρίῳ.

Εἰς τὸν ὁρθρ. ἀντίφ. γ'. ψαλ. ιε'. Φυλαξόν με.
φύλλ. 257. ψαλ. ιδ'. Κύριε πῶς παρῆκ. φύλλ. 256.
ψαλ. ια'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομ. φύλλ. 359. Κείθ. Ε' κ
νεοτ. τροπ. ἡχ. δ'. Ο' Θεὸς ὁ ἐνδοξάζ. φύλλ. 37.
Τὰ ἐλέησα. φύλλ. 25. Εὐαγ'. Λεκ. Εἶπεν....
προσέχετε ἀπὸ. ζήτ. τῆ γ', τῆς ιβ'. ἰβδόμ. Καν. τῆ
αἱῖς μίν. Εἰς τὰς αἱν. σιγῇ. καὶ Δόξα τῇ αἱ.

Εἰς τὴν λατ. εἰς ἕνα μάρτυρα.

*** ΚΗ'. Τῶν αἱ. ἀποστ. Περσέως, Νικάνορος,**
καὶ τῶν σιγῇ αὐτοῖς. καὶ μεθ' ὧν. ἐν τῷ ἐσφαινω τῇ
αἱ. μάρτ. Παντελεήμ. Τῇ εἰν. ἰσθ. β'. ἰδιόμ. τῇ
Παντελ. ἐν τῷ αἱ. ἀποστ. καὶ ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν Δόξα
τῇ Παντελεήμ. τροπ. Μητρικὴν, καὶ τῇ ἀποστ. Ε' Θιοτ.

Εἰς τὸν ὁρθρ. ἀκρολ. τῆς ἰβδόμ. καὶ τῶν ἀποστ.

Εἰς τὴν λατ. εἰς τὰς ἀποστ. εἰς ἕνα μάρτυρα.

*** ΚΘ'. Τῶν αἱ. μαρτ. Καλλινίκου, Θεοδοτίης.**
Εἰς τὴν λατ. εἰς τὰς μάρτ.

*** Λ'.**

* Α'. Τῶν ἀποστ. Σίλα, καὶ Σιλβανῶ. Εἰς τὴν
λειτ. εἰς τὰς ἀποστ.

* ΛΑ'. Τῶν ὁσ. Εὐδοκίμου, καὶ τῆς ἀγ. μάρτ.
Γελετίου. Απολ. τ' ἐβδομ. καὶ τῶν ὁσ. Τροπία δὲ
πάν ἀπάντων. Τροπ. τῶν ὁσ. ἡχ. πλ.δ'.

Φ ὥς δικαίοις διαπαντός, οἱ γὰρ ἄγιοι ἐν σοὶ φω-
τιζέμενοι. καταλάμπουσιν αἰεὶ ὥς φωστῆρες, λύχον
ἀσεβῶν σβέσαντες. ὧν ταῖς ἐυχαῖς σωτῆρ ἡμῶν, σὺ
φωπεῖς λύχον με κύριε, Ἐσώσον με. Θεοῦ.

Εἰς τὴν λειτ. ζήτ. τῆ β'. τ' ἐβδομ. φύλλ. 31.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Εἰς τὴν Α'.

* Τῶν ἀγ. Μακκαβαίων. Τῇ ἐστ. β'. προσ.
καὶ ἐν ἰδίῳ. τῇ ἀγ. καὶ προσ. ἐν τῇς καθολικῇ Δόξῃ
πάν Μακκαβ. Αναγν. γ'. Τροπ. ἡχ. πλ.δ'. Τὰς
ἀλχημόνας πάν ἀγίων σε, ἃς ὑπὸ σε ἔπαυον δυσω-
πήθητι κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδύας, ἴασαι
φιλάνθροπε δέομθα. Θεοῦ.

Εἰς τὸν ὁρθρ. ψαλ. οή. Ο' Θεὸς ἦλθουσαν.
φύλλ. 346. Κάθ. καὶ κανὼν μὲν. τῇ ἀγίαν. Εἰς τὰς
αἰν. προσ. καὶ Δόξα πάν ἀγ. Εἰς τὴν λειτ. τροπ.
ἡχ.δ'. Θωμάς ὁ Θεός. Ἐν ἐκκλησίαις. φύλλ. 47.
Ἀλληλ. Σωτηρία δὲ τῇ δικαίων παρὰ κυεῖς, Ἐ
ὑψωσάσης ὅτι ἐν κατὰ θλίψεως. ἡχ. Ἐκτε-
ξαν οἱ δίκαιοι. ἡς μάρτυρες. Κοιν. Ἀγαλλιάσθε.

* Β'.

* Β'. Η' ἀνακομιδὴ τῶν ληψάνων τῆς αἱγ. προτομῆς. Στεφάνου, ἔκ τῆς ἐπὶ αὐτῷ Π αίδων ἐν Εφύστῳ ποιηθέντων. Τῇ ἰαυ. β'. τῆς Σ πεφ. ἐν τῇ Π αίδ. καὶ ἐν τῇ ὠδρακλ. Δόξα τῆς Σ πεφ. Τροπ. τῆς Σ πεφ. ὁ ζήτ. κζ'. Δεκεμβρ. καὶ τῶν Π αίδ. Ο ἰ μαρτυρ.

Εἰς τὸν ὄρθ. ψαλ. τῆς προτομῆς. μ'. Ο ἰ ἔρανοί. φ. 263. Κάθ. Τριψόδ. τῇ Π αίδων, ἔκαν. τῆς προτομῆς. Εἰς τὴν αἶν. τὰ τῆς αὐτῆς. εἰς τῇ λητ. εἰς ἀπόσ.

* Γ'. Τῶν ὁσ. πατέρων ἡμῶν. Ἰ' σαακίς, Δ αλμάτς, ἔφ άύςς. Εἰς τῇ λητ. εἰς ὁσίς.

* Δ'. Τῆς αἱγ. ἱερῆς. Σ τεφάνου Πάπα Ρώμης, καὶ τῇ συν αὐτ. καὶ τῆς αἱγ. προφ. Ἰ' ἐζεκιήλ. Ἀκολουθ. τῶν μῦρτ. Τροπ. τῆς ἐβδιδμ. καὶ τῇ μῦρτ. καὶ τῆς προφ. Εἰς πλὴν λητ. εἰς μάρτυρας.

* Ε'. Προεόρπον τῆς αἱγ. Μεταμορφώσεως, καὶ τῆς αἱγ. μῦρτ. Εὐσυγίς. Τῇ ἰαυ. β'. τῆς προεορτ. ἐν τῇ μῦρτ. ἔκ τῆς ὠδρακλ. Δόξα καὶ τῆς προεορτ. Τροπ. μόν. τῇ προεορτ. ἡ χ. γ'. πρὸς Θείας πίς. Τ. ἥς θείκῆς σε δόξης ἀπάνυγασμα, καὶ θῶς ἡδυνάυτο ἔδειξας λόγῳ Θεῷ, τοῖς μαθηταῖς σε ἐν ὄρει Μεταμορφέμενον, οἷς συνελλαμφθείμενον, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνεῖντες σε, μόνε ἀναλλοίωτε καὶ ἀθάνατε κύριε, σοὶ γὰρ ἐν πίστει βοῶμεν, δόξα Χριστὲ τῇ βασιλείᾳ σου.

Εἰς τὸν ὄρθ. κάθ. τῆς ψαλτ. καὶ κάθ. τῇ προεορτ. Τριψόδ. ἐκ τῆς αἱγ. καν. τῆς προεορτ. Κοντ. Εὐ τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσαι ἡ βεργεία ἀπασα φύσις

πρωλάμπει θείκως, ἐν εὐφροσυνῇ κραυγάζουσα, μεταμορφώται Χριστὸς, σώζων ἅπαντας. **Εἰς τὴς αἰν. σωτ. Ἐ Δόξα κ. π. προιορτ. εἰς τὴ λαϊ. εἰς ἵνα μαίρτ.**

* **5. Η' Μεταμόρφωσις τῆ κυρίας ἡμερῶ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τῇ ἐσπ. δ'. ἰδιόμ. καὶ Δόξα τῆς ἰορτ. Ἀναγνώσμ. γ'. προκ. Ο' κύριος ἐβασίλ. Τροπ. ἦχ. βαρ.**
Μετεμορφώθης ἐν ταῖς ὁρεὶ Χριστὸς ὁ Θεὸς, δείξας τοῖς μαθηταῖς σε τὴ δόξαν σε, καθὼς ἠδυνάσθης. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμάρτωλοῖς τὸ φῶς σε τὸ αἰδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου φωτοδότα δόξασσι.

Εἰς τὸν ὁρθρ. Ἀντίφ. γ'. ψαλ. πη'. Τὰ ἐλέησε κύριε. Φ. 354. ψαλ. ιη'. Ο' κύριος ἐβασίλ. Φ. 367. ἔκφων. Μωϋσῆς Ἐ ψαλ. ρμη'. Αἰνεῖτε τὸν κύριον. Φ. 89. Ὑπακ. ἦχ. δ'. Ο' ἀνελθὼν σὺ μαθηταῖς ἐν ταῖς ὁρεὶ, καὶ ἐν τῇ δύξῃ τῆ πατρὸς ἀπασράφας, σὺ Μωϋσεῖ Ἡλίας σοι παρέσανται, νόμος καὶ προφῆται γὰρ ὡς Θεῷ μάρτυρες. Ως καὶ τὴν ὑπότητα τὴν φυσικὴν ὁ γυνήτωρ ἐπικυροῦν, ἐκάλεσε υἱόν, ὃν παροικουμένη σὺ σοὶ, καὶ ταῖς πνεύματι. **Εἰς νεότ. προκ. ἦχ. βαρ.
Θαβὼρ, καὶ Ἑρμῶν ἐν ταῖς ὀνοματίαις ἀγαλλιάσονται.
Ἦχ. Τὰ ἐλέησε κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγέλω τὴν ἀληθείαν σε ἐν ταῖς σωματίαις. Τὸ, Πᾶσα πνοὴ. Ἐναγ. Μάρκ. Τὰ καὶ... πρὸ λαμβάνει ὁ Ἰησοῦς. Ζήτ. εἰς τὴν τάξ. Πεντ. ἰδιόμ. Ἀόρατε, φύλλ. 69. παν. μόν. Εἰς τὴς αἰν. σωτ. μα, καὶ Δόξα καὶ τῆς ἰορτ.**

Εἰς τὴν λητ. προκ. ἡχ. δ'. Ὡς ἐμεγαλιώθη τὰ ἔργα σου κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. **σίχ.** Εὐλόγη ἡ ψυχὴ σου τὸν κύριον, κύριε ὁ Θεός σου ἐμεγαλιώθης σφόδρα. **Ἀλλ. ἡχ. πλ. δ'.** Σοὶ εἰσὶν οἱ ἔθνη, καὶ σὴ ἔστιν ἡ γῆ, τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐδεμελίωσας. **σίχ.** Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμὸν, κύριε ἐν τῇ φωτὶ τῇ προσώπῃ σου πορεύονται, ἐν τῇ ὀνομασίᾳ σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν. **Κοιν.** Ἐν τῇ φωτὶ τῆς δόξης σου κύριε πορεύσονται, καὶ ἐν τῇ ὀνομασίᾳ σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. **Εορτὴ ὀκταήμε.** Καὶ εἰς συνάβαν εἰς Κυριακὴν, κατελιμπάνεται ἡ Κυριακή.

* Ζ'. Τῇ αἰγ. μάρτ. Δομήτις, καὶ τῇ ὁσ. πατρὸς ἡμεῶν Δονάτῃ. Τῇ εἰσ. β'. τῆς εορτ. ἐν τῇ μάρτ. καὶ ἐν τῇ ὁσ. Δόξα καὶ τῇ εορτ. προκ. δ' ὅλην ὀκταήμερ. **Ο'** Θεὸς ἡμεῶν. Ἐν ἐξόδῳ. Τροπ. μόν. τῆς εορτ. Εἰς τὸ ἀπόδ. Τριώδ. ἐκ τῆς εορτ. δι' ὅλης τῆς ὀκταήμε.

Εἰς τὸν ὄρθ. Ἀντίφ. γ'. ψαλ. 45'. Δεῦτε ἀγαλλιασόμεθα. φύλλ. 362. ψαλ. 45'. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν. φύλλ. 364. ψαλ. 45'. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν. ὁρμίζεσθ. φύλλ. 367. καὶ τῇ Τριώδ. ἐκ τῆς αἰγ. καν. τῆς εορτ. καὶ τὰ λοιπὰ τῆς αὐτῆς εἰς τὰς αἰν. καὶ λητ.

* Η'. Τῇ αἰγ. Ἀιμιλιανῆς ὁπίσκ. ὡς ἔσθ.

* Θ'. Τῇ αἰγ. ἀποσ. Ματθία. τῇ εἰσ. β'. τῆς ἀποσ. ἐ β'. τῆς εορτ. Δόξα τῇ ἀποσ. καὶ νυνὶ τῆς εορτ. τροπ. τῆς εορτ. τῇ ἀποσ. καὶ Θεοτ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. τῆ ἀποσ. ψαλ. μ'. Οἱ ἔρανοί .
 φύλλ. 263. καὶ τῆ αὐτ. καὶ θ. Πεντ. τῆς ἑορτ. καὶ τῆ
 ἀποσ. Τριώδ'. ἐκ τῆς ἑορτ. καν. τῆ ἀποσ. Εἰς τὰς
 αἶν. β'. τῆ ἀποσ. καὶ β'. τῆς ἑορτ. Δόξα κ'. τῆς ἑορτ.
 Εἰς τὴν λειτ. εἰς ἕνα ὑπόσταλ.

* Ι'. Τῆς αἰγ. ἀρχιεπισκόπου ὁ μαρτυρῶν Λαυρεν-
 τίου, ὁ εὐσεβὴς Πάπας Ρώμης, καὶ ἰππολύτης. Τῇ
 ἑσπ. β'. τῆς ἑορτ. καὶ β'. ἰδιόμ. τῆ Λαυρεντίου. Δόξα
 τῆ Λαυρεντίου, καὶ νυκτὶ ἑορτῇ. Τροπ. ἡ ἑορτῇ. καὶ τῶν
 ἱερομάρτυρων, Οἱ μαρτυρεῖς σε. Θεοῦ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. τῆς μαρτ. ψαλ. μ'. Φυλαξὸν με
 κύριε. φύλλ. 257. καὶ θ. τῶν μαρτ. Πεντ. ἡ ἑορτῇ. ὁ
 τῶν μάρτυρ. Τριώδ'. ἐκ τῆς ἑορτ. καν. τῆ Λαυρεντίου.
 Εἰς τὰς αἶν. σιν. ὁ Δόξα κ'. ἡ ἑορτῇ.

Εἰς τὴν λειτ. ζήτ. εἰς πολλ. μάρτ.

* ΙΑ'. Τῶν αἰγ. μαρτ. Φωτίου ὁ ἀνικλήτης. Εἰς
 τὴν λειτ. εἰς πολλ. μάρτ.

* ΙΒ'. Τῆς αἰγ. ἱερομ. Εὐπλά.

* ΙΓ'. Α' πόδ'. ἡ ἑορτῇ. καὶ ἡ ἀνακομιδὴ τῆς λει-
 ψάνων τῆς ὁσ. πατ. ἡμῶν Μ. ἀξίμους τῆ ὁμολογητῆ. Τῇ
 ἑσπ. ἰδιόμ. γ'. ἡ ἑορτῇ. καὶ ἐν τῆς ὁσ. Δόξα κ'. τῆς ἑορτῇ.
 τροπ. μόν. ἡ ἑορτῇ. Εἰς τὸ ἀπόδ'. τῆς ὁσ. διὰ τὸ μεσο-
 νύκτ. καὶ τροπ. ἡ χ. γ'. Θεῖας πίστεως. Δὲ ὁ γμα ἐν θεον ὅτι
 κρατύνων, ὁ σὺλος γέγονας ὁρθοδοξίας, καὶ κραταίωμα
 θεόφρονος πίστεως, δυσὶν ἐστίαις, καὶ δύο θελήσεσιν
 ἀνακηρύξας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, πατέρα Μάξιμους ὃν
 νυκτ

νῦν ἐκτενῶς ἰκέτευε δώρησθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὄρθρ. Ἀντίφ. γ'. ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς καὶ εἰς τὴν λαϊτ. τῆς ἑορτῆς.

* ΙΔ'. Προϊόετ. τ' Κοιμήσεως τ' ὑπεραγ. Θεοτόκου, Ἐ τῆ ἀγ. τροφ. Μιχαῆλ. Τῇ ἐσπέρᾳ β'. τῆς τροιορτῆς. Ἐ β'. τῆ τροφ. Δόξα κ'ν. τῆς τροιορτῆς. Ἐσπ. μόν. τ' τροιορτῆς. ἦχ. δ'. Λαοὶ προσκίρτήσατε χεῖρας κροτῆντες πσιῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσητε σήμερον χαίροντες, Ἐ παιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσυνῇ, τῆ Θεῶ γὰρ ἡ μήτηρ μέλλει τῶν ἐπιγείων πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, καὶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις φόβῳ ἀνύμνησαν.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ψαλ. μδ'. Εξηρέυξα Ἐ. Φ. 297. καὶ θ. Τριώδ'. Ἐκ τῆ τροφ. κασ. καὶ τὰ λοιπὰ τ' ἑορτῆς.

Εἰς τὴν λαϊτ. τροκ. ἦχ. πλ. β'. Μνησθήσομαι τῆ ὀνομασίης σε, ἐν πάσῃ γλυκεῖ, Ἐ γλυκεῖ. ἦχ. Α' κισσον θυγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ εἶς σε, Ἐ ὀπιλάθη τῆ λαῖς σε, καὶ τῆ οἴκου τῆ πατρὸς σε. Ἀλλ. Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀναπαυσίν σε, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆ ἀγιασμοσύνης σε. ἦχ. Ω' μοσε κύριε τῷ Δαβίδ ἀλήθειαν, Ἐ εἰ μὴ ἀθετήσαι αὐτήν, Ἐ καρπὸς τῆ κοιλίας σε θήσομαι ὅτι τῆ θρόνου σε. Κοιν. Ποτήριον σωτηρ.

* ΙΕ'. Ἡ Κοίμησις τῆ ὑπερδόξης διαποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. Τῇ ἑσπ. δ'. ἰδιόμ. καὶ Δόξα κ'ν. τ' ἑορτῆς. τροκ. Μεγαλυνία. Ἀναγνώσμ. γ'. Ἐσπ. ἦχ. α'. Ἐν

Ε' τῇ Γεννήσ. ζήτ. εἰς τὴν α'. ὥραν. Εἰς τὸ ἀπόδ. δι' ὅλ. ὀκταήμερ. Τριώδ. ἐκ τ' ἑορτ'.

Εἰς τὸν ὄρθρ. Ἀντίφ. γ'. ψαλ. ρλδ'. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου. φύλλ. 415. ψαλ. με'. Ο' Θεὸς ἡμῶν Καταφυγὴ. φύλλ. 299. ψαλ. ρλα'. Μνησθήτω κύριε. φύλλ. 413. Ὑπακοὴ ἦχ. πλ. α'. Μακαριζομένη σε Θεοτόκε παρθένε πᾶσαι αἱ γυνεαί, ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν χωρηθῆναι ἠυδόκησε. Μακάριοι ἐσμεν πρὸς ἡμεῖς προστάσαν σε ἔχοντες, ἡμέρας γὰρ ἐνυκτὸς προσβέβυς ἔσθ' ἡμῶν, ἐπὶ ταῖς σκηπτοῖς τῆς βασιλείας ταῖς σαῖς ἰκεταῖς κρατούονται. Διὸ ἀνυμνεῖντες βοῶμεν, χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετ' σε. Ἐκ νεότη. προκ. ἦχ. δ'. Μνησθήσομαι τῆς ὀνομασίας σου ἐν πάσῃ γυνεᾷ. Ἀκούσον θυγ. ὡς χθὲς εἰς τὴν λατ. Ἐυαγ. Λευκ. Ἀναστᾶ Μαριάμ. τῇ η'. Σεπτέμβρ. Καν. μόν. Εἰς τ' θ'. ἀδ' ἡ καὶ ἕκασ. ἔσπ. Ἀγγέλοι τὴν κοίμησιν τῆς πανάγης ὡρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ παρθένος ἐπήρθη ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω. σίχ. Ἀγγέλοι τὴν κοίμησιν τῆς ἀχράντης, ὡρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ παρθένη, ἐμήτηρ κηδεύεται τῷ θαυμάσιως. Εἰς τὰς αἰν. σιγ. ἐξομολογ. τ' ἑορτ'.

Εἰς τὴν λατ. προκ. ἦχ. γ'. Μεγαλιεύει. Ο' π' ἐπέβλεψ. Ἀλλ. Ἀνάστηθι. ὤμωσε κύριος. ὡς χθὲς. κοιν. Πόσθειον.

Ἑορτὴ ἑνναήμερος.

* 15'. Τ' αἱ γ. μέγ. Διομήδης. τῇ ια. β'.

Vol. II.

H h

τ' ἑορτ'.

τῆς ἑορτ. καὶ β'. τῆς μάρ. Δόξα καὶ. τῆς ἑορτ. περὶ κ. Μ
γαλαυῶνι . Ἀπολυτ. τῆς ἑορτῆς μόν.

Εἰς τὸν ὄρθρ, ψαλ. μδ'. με'. ρλα'. Μ νηδὴν κύν-
ειε . φύλλ. 413. καὶ θ. τῆς ἑορτ. Τριώδ. ἐκ τῆς αἰγ.
καρ. τῆς ἑορτ. Εἰς τὰς αἶν. σύγλ. τῆς ἀχειροποιήσεως Μορφῆς
τῆς Σωτῆρος. Δόξα καὶ. Σ υψιτρέχει χορὸς τῆς ἀποστόλων .

Εἰς τὴν λαΐ. περὶ κ. Μ νηδὴν σομῶν . Ἀΐεσον
δύνατες. ὡς ἀνωτῇ ιδ'. Ἀλλ. ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ .

* ΙΖ'. Τῶν αἰγ. μάρτ. Μ ἕρως, Σ τραπονίκας,
ἐ τῇ συνὶ αὐτοῖς, καὶ τῇ ὅσ. πατρὸς ἡμῶν Ἡλίου ἐκ
καλαβείας . Ἀκολ. τῆς ἑορτ. ἐ τῇ μαρτ. ἑορτ. πάντων.

* ΙΗ'. Τῶν αἰγ. μαρτ. Φλώρις, ἐ Λάυρας .

* ΙΘ'. Τῶν αἰγ. ἀθλοφόρ. Ἀνδρίκας, καὶ τῇ συνὶ
αὐτῶν, καὶ τῇ ὅσ. πατ. ἡμῶν Μακαρίκας τῆς βιζαντίας .
Ἀκολ. τῆς ἑορτ. καὶ τῇ ἀθλοφ. ἑορτ. πάντ.

* Κ'. Τῇ αἰγ. ὁροφ. Σαμεὴλ .

* ΚΑ'. Τῇ αἰγ. ἀποστ. Θεοδωδαίικας, ἐ τῇ αἰγίας
μάρτυρ. Βάσσης, ἐ τῇ γ'. παίδων αὐτῆς. ἀκολ. τῆς
ἑορτ. ἐ τῇ ἀποστ. ἑορτ. πάντ.

* ΚΒ'. Τῇ αἰγ. μάρτ. Ἀγαθονίκας, καὶ τῇ αὐτῇ β'.
ιδιόμ. εἰς τὰς αἶν.

* ΚΓ'. Τῇ αἰγ. μάρτ. Λέπας, καὶ τῇ αἰγίας Ἀν-
θέσης, ἐ Ἀπόδοσ. τῆς ἑορτ. ιδιόμ. γ'. τῆς ἑορτῆς, καὶ
περὶ κ. ἐν τῇ αἰγ. Δόξα καὶ. τῆς ἑορτ. ἑορτ. τῆς ἑορτ. μόν.
Εἰς τὸ ἀπόδ. τῆς αἰγίας, ὅθεν τὸ μεσονύκτ. τετραπάρ.
Οἱ μαρτυρεῖς σε .

Εἰς τὸ ὄρθρ. στιχολογῶν τὰς ψαλμοὺς τῆς μεθυσθῆς.
καὶ πάντα τὰ τῆς ἐορτῆς. ὡς καὶ εἰς τὴν λατ.

* ΚΔ'. Τῆς αὐγ. ἀποσ. Τῆς ὁπιοκ. Κρίτης.
Τῆς ἐσπ. β'. τῆς ἀποσ. Ἐ β'. τῆς ὁπιοκ. Δόξα τῇ
αὐγ. ἑσπ. Χρηστότητα ἐκδιδαχθ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ψαλ. ιη'. Οἱ ἔρανοί. φύλλ. 263.
κάθ. Τριώδ. ἐκ τῆς ὁπιοκ. καν. τῇ αὐγ. καὶ τῇ
αὐτῇ τὰ λοιπὰ εἰς τὰς αἰν. καὶ εἰς τὴν λατ.

* ΚΕ' Η' ἀνακομιδὴ τῆς λειψάνων τῇ αὐγ. ἀποσ.
Βαρδολομαίε. τῇ ἐσπ. β'. τῇ ἀποσ. καὶ β'. τῆς
ὁπιοκ. Δόξα, Δεῦτε συμφώνως. φύλλ. 101. Εἰς
τὸ ἀπόδ. Τριώδ. ἐκ τῇ ἀποσ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. Ἀντίφ. γ'. ψαλ. ιη'. Οἱ ἔρανοί.
φύλλ. 263. ψαλ. ιθ'. φύλλ. 264. ψαλ. κ. φ. 265.
κάθ. Εκ νεοτ. ὁροκ. Ο' Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν
βαλῇ ἀγίων, μέγας καὶ φοβερός ὅςτις ἐπὶ πάντας τὰς
ἐξουκύνων αὐτῶν. σίχ. Τὰ ἔλεος σε κύριε εἰς τὸν αἰῶνα
ἄσομαι, εἰς γῆρα, Ἐ γῆρα ἀπαγγελῶ τὴν ἀλη-
θειάν σε ἐν τῷ σωματίμῳ. Εὐαγ. Ματθ. Γ' καὶ...
προσκαιροσάμενος. ζήτ. τῇ β'. τῇ γ'. ἐβδ. ἀπὸ τῆς
μίσσε. Τριώδ. ἐκ τῆς ὁπιοκ. κανὼν τῇ ἀποσ. Ἐ
τῇ αὐτῇ τὰ λοιπὰ εἰς τὰς αἰν. καὶ εἰς τὴν λατ.

* ΚΣ'. Τῶν αὐγ. ἐνδόξων Ἐ μεγαλομ. Ἀδρια-
νῶ, Ἐ Ναταλίας. τῇ ἐσπ. β'. τῇ μαρτ. καὶ β'. τῆς
Θεοτ. Δόξα τῇ μαρτ.

Εἰς τὸ ὄρθρ. Ἀντίφ. γ'. ψαλ. ιε'. Φυλαξέμεν με.

φύλλ. 257. ψαλ. λγ'. Εὐλογήσω τὸ κύριον. φ. 279.
 ψαλ. ξε'. Αἰσθάνατε τῷ κυρίῳ. φύλλ. 318. καθ.
 περκ. Ο' Θεὸς ὁ ἐκδοξ. ὡς χθίς. σίχ. Περωρόμιν.
 φύλλ. 4. 'Ευαγ'. Λυκ. Εἶπεν ὁ κύριος, περσέχεται
 ἀπὸ. τῇ γ'. τ' ιβ'. ἐβδου. Τριῶδ. τ' Θεοτόκ. κανὼν,
 καὶ σπύτ. καὶ Δόξα τῷ αἵν.

Εἰς τὴν λατ. περκ. Θαυμαστὸς. φύλλ. 39.
 τὰ λοιπὰ εἰς πολλ. μέρτ. φύλλ. 40.

* ΚΖ'. Τ εἰς ὅσ. πατ'. ἡμῶν Ποιμενύου. τρωπ.
 Εἰ σοὶ πάτερ. Εἰς τὴν λατ. εἰς ὅσ.

* ΚΗ'. Τ εἰς ὅσ. πατρ. ἡμῶν Μωϋσέως. ξοκ. Τῆς
 ἐρήμης πολ.

* ΚΘ'. Η' ἀποτομή τῆς αἵγ. Ἰωάννης τῷ προφῶ-
 μῳ. Τῇ ἱσθ. β'. περσ. καὶ ἐν ἰδιόμ. τῆς αἵγ. καὶ ἐν τῷ
 ὡδρακλ. Δόξα τῷ αἵν. Ἀναγνώσμ. γ'. ξοκ. Μνήμη
 δικαίᾳ μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μάρτυρία τῆς
 κυρίας προφῶμε. Ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως, ὁ προφη-
 τῶν σεβασμιώτερος, ὅπῃ καὶ ἐν ρείθροις βαπτήσαι
 κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας
 ὑποφάθλῃσας, χαίρον ἀνηγέλησω καὶ τοῖς ἐν ἀδῇ
 Θεὸν φανεροθέντα ἐν σαρκὶ, τὸν αἶνοντα τὴν αἵμρ-
 τῆσαν τῷ κόσμῳ, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.
 Καὶ Θεοτ.

Εἰς τὴν ὄρθρ. Ἀντίφ. γ'. ψαλ. ιδ'. Κύριε τίς
 παροικ. φύλλ. 256. ψαλ. ψα'. Ἀγαθὸν. φύλλ. 359.
 ψαλ. ρια'. Μακάριος. φύλλ. 388. καθ. Εἰς νεότ.

περ-

Προκλ. ἡχ. δ'. Τίμιος ἐναδ'. Τί ἀνταποδώσομ.
 φύλλ. 42. Ἐυαγ. Ματθ. Τῷ κρηρ. . . . Ἦκασεν
 ὁ Ἡρόδης. ζήτ. ἐν τῇ γ'. πῆς ζ'. ἐβδ'. Καν. μένος τῆ
 προδρ. καὶ τῆ αὐτῆ ταυτώ. καὶ Δόξα εἰς τὴς αἰν.

Εἰς τὴν λειτ. ὡς τῇ γ'. τ' ἐβδρμ.

* Λ'. Τῶν αἰγ. μαρτ. Εἰς ἱερωαίς, Ω' ρ, καὶ Ο' ρε-
 ψέως, καὶ μθίορτ. τῆ προδρ. τῇ ἱασ. β'. πῆς ἀποτ.
 τῆ προδρ. ἐν τῇ μρτύρ. καὶ ἐν τῆς ὡδρακλ. Δόξα εἰ
 ἀποτ. ἀπολυτ. μόν. τῆς ἀποτομ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ψαλμ. εἰς τῆ προδρ. Τριώδ. τῇ
 αἰγ. καν. καὶ ταῖς λοιπαῖς τῆ προδρ. ὡς καὶ εἰς τ' λατεργ.

* ΛΑ'. Τὰ καταθέσια τῆς πρῆας Ζώνης τῆς
 ἱασαγ. Θιοτόκε. Τῇ ἱασ. β'. εἰς πρ. Ζών. καὶ β'.
 εἰς ὡδρακλ.

Δόξα καὶ ἡχ. πλ. β'.

Υπερένδοξος ἡ περὶ ἡμῶν κηδεμονία σε, πανά-
 χραντε πέφυκε, καὶ γὰρ σὲ μόνῳ ἐχορμῇ οἱ Χει-
 ριστοὶ, ἐλπίδα ἀκαταίχυντον, πρῆσσιαν βεβαίαν,
 εἰς βοήθειαν ἀσφαλῆ, ὁδηγὸν ἀπλανῆ, καὶ σκέπῃ
 σωτήριον. Διὸ εἰς μεθοσύνως σινελθέντες σήμερον,
 πανηγυρίζομεν τῆς πρῆας σε Ζώνης τὴν κατὰ θεσιν.
 Ἀφ' ἧς ἀρμόδιοι παντοίων νοσημάτων τὴν ἱασιν,
 μεγαλύνομεν, ἀγνῇ, τῇ σῶν θαυμασίῳ τῇ δυνάμει.
 Τροπ. Θεοτόκε αἰετάρθενε. ζήτ. τῇ β'. Ἰουλ. 465

Εἰς τὸ ὄρθ. ψαλ. μσ'. Ε' ηρδύξατο. φ. 297. Εἰτα
 κρήθ. καν. μόν. τ' Καταθέσ. ταυτώ. εἰς Δόξα καὶ τ' αἰτ.

Εἰς τὴν λαίτ. περὶ ἡχ. δ'. Μνησθήσομαι τῷ
ὀνόματός σε, ἐν πάσῃ γυνεᾷ, ἔ γυνεᾷ. εἰχ. Τὸ
ποταμὸν τὰ ὀρμήματα εὐφραίνεσι τὴν πόλιν τῷ Θεῷ,
ἡγίασε τὸ σκεῦός σου αὐτὸ ὁ ὑψίστος. Ἀλλ. Μεγα-
λύνει ἡ ψυχ. Ο' π' ἐπέβλεψ. Κοιν. Π' οτήριον.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὴν Α'.

* Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκης, ἔ μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων
ἡμῶν Συμεῶν τῷ Στυλίου, καὶ τῶν ἀγίων μ'. Μαρτύ-
ρον γυναικῶν, ἔ παρθέτων, ἔ Α' μὲν αὐτῶν διδα-
σκάλα, καὶ Α' εἰδαλα, ἔ μνήμη τῆς ὑπαρχίας Θεο-
τόκης τῶν Μιαστωτῶν. Τῇ εἰσ. β'. περὶ ὁμοῖα τῆς
Ἰνδίκης, καὶ β'. τῶν ὁσίων. Δόξα σοὶ. τῆς Ἰνδίκης.
Περαιώνιε. ἀναγνώσμα γ'. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐστ.
ἱστορία ταῦτα. Τῆς Ἰνδ'. ἡχ. α'.

Ο' πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καμρὸς, καὶ
χρόνος ἐν τῇ ἰδίᾳ ὀξυσία θέμεντο, ἀλόγησον τὸν
ἐφ' αὐτὸν τῷ ἐν αὐτῷ τῆς χρηστοτητός σε κύριε, φυλάτ-
των ἐν εἰρήνῃ τοῦ βασιλεῖς, καὶ τὰς πόλεις σε εἰρη-
νεύοντας, διὰ τῆς Θεοτόκης, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ τῶν ὁσίων. ἡχ. ὁ αὐτός. Ὑπομονῆς Στύλος γέρο-
νας, ζηλώσας τὰς περὶ πόλιν ὁσίων, τὸν Ἰάβ ἐν τοῖς
παῖσι, τὸ Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, ἔ τὸ τῶν ἀσπα-
μάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐν σώματι, Συμεῶν πατὴρ
ἡμῶν, πρέσβευε Χριστὸς τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. Θεοῦ.

Θεοτόκion . Συλλαβεῖσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς
θεότητος , ἔτεκεσσι ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς ἔκρυβεν ,
κεχαρίτωμένη θεοτόκος , ἀδείσωζε τέες σὲ μεγαλύνοντας .

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον Τριώδ . ἐκ τῆς ὡρα κληπ-
κῆς τῆς Θεοτόκου , ἔσυναξάριον ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ,
ἕως τῆς Λαζάρου .

Εἰς τὸν ὄρθρ . Ἀντίφ . γ' . ψαλ. ξδ' . Σοὶ ᾠρέπει .
φύλλ . 317 . ψαλ. ρια' . Μακάριος ἀνὴρ . φύλλ . 388 .
ψαλ. ρμη' . ἀπὸ , Αἰνεῖτε ἔκρυβεν . ὅλῳ ἔδωκε
ζήτη . εἰς τέες αἶν . ἐν τῷ , Πᾶσα πνοὴ . εἴτα Κάθ .
τῆς Ἰνδίκτ . Ε' κ νεοτητός με . ᾠροκείμ . ἦχ . δ' . Εὐ-
λόγησον ἔσφαινον τῆς ἐνιαυτῆς τῆς χρηστοτητός σε , καὶ
τὰ πεδία σε πληθήσονται πότιτος . σίχ . Σοὶ ᾠρέπει
ὕμνω . ὁ Θεὸς ἐν Σιών , ἔσοι ἀποδοθήσεται δόχη ἐν
Ἱερουσαλήμ . τὸ , Πᾶσα πνοὴ . Εὐαγ . τῆς Ματθ .
Εἶπεν ὁ κύριος , πάντα μοι παρεδ' . τέλῳ , καὶ τὸ
φορτίον με ἔλαφρ . ζήτη . τῆς ε' . τῆς δ' . ἑβδ' . μὲν τὸ Ν .
Πεντηκ . μονως τῆς ὁσίε . Τριώδ . ἐκ τῆς καρ . τῆς ὁσίε ,
Κανὼν δὲ τῆς Ἰνδίκτ . εἰς γ' . ἑορτάρια κατ' ὥρην . Εἰς
τῆς γ' . ὥδ' . Κάθ . τῆς ὁσ . εἰς τὴν ἐκτ . αὐτῆς Κοῦτ . Ἐξα-
ποσειλ . τῆς Ἰνδ' . καὶ τῆς ὁσίε .

Εἰς τέες αἶν . σιχηρὸ δ' . ἰδιόμ . Θαυμαστὸς εἶ ὁ
Θεός . Ὁ ἐν σοφίᾳ . Ἠγάπησας Θεοφόρε . Ὅτι τῷ
πάθεισε . Δόξα καὶ . Ὁ πανδύματι ἀγίω .

Εἰς τὴν λατρυ . ᾠροκ . ἦχ . γ' . Μέγας ὁ κύριος
ἡμῶν , ἔκ μεγάλης ἡ ἰχὺς αὐτῆς , ἔκ τῆς σωείσεως αὐτῆς

ἐκ ἔστιν αἰεθμός . σίχ. Αἰνεῖτε τὸ Κύριον ὅτι ἀγαθόν,
ψαλμος τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνάειν ἢ αἰνεῖσαις .

Ἄλλ. Εὐλόγησον τὸ σέφανον . ὡς ἄνω εἰς τὸ ὄρθρ.
σίχ. Δίκα Θεὸς ὡς φοῖνιξ . φύλλ. 38. Τὸ κοινὸν .
Εὐλόγησον . ὡς ἄνω .

Γένεον , ὅτι εἰάν ἐν Κυριακῇ συμβήσῃται ἡ παρεῖσα
ἐορτὴ , συνάπτωμεν τῇ Κυριακῇ τὴν τῆς Ἰνδ. ἀκολα-
δίαν , καὶ μνήμην τῷ ἀθλοφ. Τὰ εἰς σαββ. ὁ ψ. ἔσθ.
ἱστῶμεν β'. τὴν ἀνασας. Ἐ β'. πρὸς τῆς Ἰνδίκτ. καὶ
αὐτῆς τὸ Δόξα κ.ν. τὰ ἀναγνώσμ. γ'. Μετὰ τὸ ζοπ.
τὴν ἀνας. τὸ τῆς Ἰνδ. Ἐ Θεοτ. Εἰς τὸν ὄρθρ. μὴ τὰ
συνήθη τῆς Κυριακ. ἄδομεν Τριάδ. Ἐκ τῆς Καν. τὴν
ἀνας. Ἐ τὴν καν. τῆς Ἰνδ. Κοντ. καὶ οἶκος τῆς ἀνας.
Εἰς τὰς αἰν. γ'. τὴν ἀνας. Ἐ τὰ ἰδιόμ. Ο' ἐν σοφία .
Ο' περὶ πάθους . Ο' πνύματι ἀγίῳ . Ἐ Δόξα τὸ
ἔωθ. ζοπ. μόνως τῆς Ἰνδ. Εἰς τὴν λειτ. ὡς λέλεκτ.
φύλλ. 499. ἐν τῇ Διατυπώσει πῶν ἀκολαδιῶν. κεφ. η'.

Μεταφέρωμεν δὲ μνήμην τῆς ὁσίας συν τῇ αὐτῇ
ἐνπρωΐᾳ . ψαλ. ριὰ'. εἰς τὴν γ'. ἡμέραν , ἔξω μὲν τῆς
μετέστε τῆς Ἰνδίκτ. Ἀλλὰ συν τῇ ἐορτῇ τῆς ἱερω-
μέστ. Ἀνθίμ.

* Β'. Τῆς ἀγίας μέστ. Μάμαντος , Ἐ μετέστε.
τῆς Ἰνδίκτ. Τῇ ἔσθ. β'. τῆς Ἰνδ. Ἐ β'. τὴν μέστ.
Δόξα τῆς μέστ. Ἐ τὸ , καὶ νῦν . τῆς Ἰνδίκτ. Τροπ.
τῷ ἀμφοτ.

Ἡ εἰς τὸ ὄρθρ. τῆς Ἰνδ. ψαλ. ξδ'. Σοὶ πρέπον .
φύλλ.

Φύλλ. 317. καὶ καὶ. ἀντι τῷ Πεντηκ. Τριώδ. τῷ μάρτ. Καν. τῷ Ἰνδ. Κοντ. μόν. τῷ μάρτ. Εἰς οὗτ. αἰν. προσ. τῷ Ἰνδ. Δόξα τῷ μάρτυρ. Εἰς τὴν λαιτ. τὰ τῷ Ἰνδ.

* Γ'. Τῷ ἀγ. ἱερ. Ανθίμ, ἔ τῷ ὁσ. Θεοκτίστ. ἀκολ. τῷ λιτῷ, καὶ τῷ ἱερ. ἡγ. β'. τῷ ἱερ. ἔ β'. τῷ Θεοτ. Δόξα τῷ ἱερ. ἡγ. τῷ λιτ. καὶ τῷ ἱερ.

Εἰς τῷ ὁσ. Καθ. τῷ ψαλτ. καὶ τὰ Καθίσματα. τῷ ὁσ. μὴ τὸ Ν. Πεντηκ. τῷ ἡγ. Τριώδ. ἔ τῷ ἱερ. Καν. τῷ λιτ. καὶ αὐτῷ τὰ λοιπὰ ὡς ἔσ. Εἰς τὴν λαιτ. εἰς ἱερ.

* Δ' Τῷ ἀγ. ἱερ. Βαβύλα. Τῷ αὐτῷ δις τὸ Δόξα, καὶ ἄλλα ὡς ἔσ. Εἰς τὴν λαιτ. ὡς χθις.

* Ε'. Τῷ ἀγ. πορ. Ζακχαρί, πατὴρ τῷ Προδρόμ. Τῷ αὐτῷ δις τὸ Δόξα. ἡγ. τῷ λιτῷ καὶ τῷ πορ. ἡγ. δ'. πρὸς Καπλάγ. ἱεροσολ. σολισμὸν, δευβαλλόμεν. σοφὴ, καὶ τὸν νόμον τῷ Θεῷ, ὁλοκαυτώματα δεκτὰ, ἱεροσολ. πορ. νήνοχας Ζακχαρία. Καὶ γέγονας φωστὴρ καὶ Θεατὴς μουσικῶν, τὰ σύμβολα ἐν σοὶ τὰ τῷ χάριτος φέρων, ἐδείχθης πάνσοφ, ἔ ξίφει ἀναιρεθεὶς ἐν τῷ ναῷ τῷ Θεῷ. Χριστῷ πορῇται σὺ τῷ Προδρόμῳ, πρὸς βε- νεσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν λαιτ. πορ. ἡγ. πλ. β'. Εὐφρανθή- σεται. Εἰσακκ. φύλλ. 31. Ἀλληλ. Μωϋσῆς ἔ

Ααρον.

καὶ τῷ ἱερ. καὶ τῷ ἱερ. καὶ τῷ ἱερ.

καὶ τῷ ἱερ. καὶ τῷ ἱερ. καὶ τῷ ἱερ.

καὶ τῷ ἱερ. καὶ τῷ ἱερ. καὶ τῷ ἱερ.

Ααρόν . Ε' πεκαλουῦτο . φύλλ. 36. Κοιν. Εἰς
μνημόσ.

* 5'. Τῷ αἰγίῳ Ἀρχιερατῇ γε Μιχαήλ . Ὅπ
δὲ τῷ αὐτῷ ἀρχαγγέλε , ἀκρο τῆς ταπεινῆς ἡμερᾶς
Τάξεως Προκαταστῆς , Ἐπεφύτατε , ἑορτάζειν ὁρεῖ-
λωμεν τὴν μνήμην , μεγάλην μὲν τῇ ἀκολουθίᾳ , Ἐ τῇ
κρί'. τῷ αὐτῷ μίμωδες , ἑορτάσιμος ὅτι τῷ ἀρχαγγέλε
ἡμέραν , καὶ τὴν Ρωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν , μεταφέρμεν
αὐτόθι ᾧ ἐνεστῶσαν αὐτῷ μνήμην , καὶ ζήτει ἐκείνῃ .

Τῇ αὐτῇ ἐν ἐκλή, ᾧ αἰγ. ἱεράρχα Κυρίλλου . Τῇ
ἱσθ. β'. τῷ ἱεράρ. καὶ β'. τῷ Ὁδοκλ. Δόξα τῷ ἱεράρχα .
Ἦσπ. Κανόνα πῖς .

Εἰς τὸν ὄρθρ. ψαλ. μα'. Μακάριος ἄνθρωπος . καὶ θ.
Ἦσπ. ἐκ τῆς Ὁδοκλ. κανὼν τῷ ἱερ. εἰς τὴν αἰν. γ'.
τῆς ὁκτωήχ. ἐν ὁρσ. καὶ Δόξα τῷ ἱεράρχ. Εἰς τὴν
λατρεν. εἰς ἱεράρχ.

* Ζ'. Τὰ πρεσβόρπα τῷ Γενν. τῷ Θεοτόκῳ , καὶ τῷ
αἰγ. μαρ. Σώζοντες . τῇ ἱσθ. β'. τῆς ὁρσ. Ἐ β'.
τῷ μαρ. Δόξα καὶ τῆς ὁρσ. Τὶς ὁ ἦχ. φύλλ 98.
Ἦσπ. μόνον. ἦχ. α'. Τεχθεῖσαι Ὁδοκλ. δόξως , σειρο-
πικῶν ὅξ ὠδίνων , παρθενικῶν ἐκ λαγόνων ἐκύνσας
ἕως φύσιν , Ὁδοκλ. φανείσαι γὰρ βλαστὸς , ὅξ ὠδίν-
σας τὰ κόσμῳ τὴν ζωὴν . Διὰ τὴν τοιαύτην δύναμιν τῇ
ἐρανῶν βοῶσι σοι Θεοπέμπε, δόξα τῇ προόδῳ σε ἀγνή,
δόξα τῇ κυήσεσ, δόξα τῇ παρθενίᾳ σε , μόνῃ
πανάρχαντε .

Ἦσπ. ὁ Μάρτυς σου . εἰς πᾶσαν .
οἰκουμένην . τῇ ὁρσ. Ἰανουαρίου
καὶ τῇ . Σαματῶν σου = ψαλ. 516.

Εἰς τὸν ὄρθρ. τῆς περὶ τοῦ ψαλ. μδ'. Εὐχέρειζατο
ἡ καρδία μου . φύλλ. 297. καὶ θ. πεντ. Ταῖς τῆς
Θεοτόκου καὶ πάντων . Τριώδ'. ἐκ τῆς κανόν. τῆς αἰγ.
Καν. τῆς περὶ τοῦ Κοντ. μόνον τῆς αἰγ. Εἰς ὧν αἶν.
πάντα τὰ τ' περὶ τοῦ.

Εἰς τὴν λατ. ἡχ. πλ. β'. Μνησθήσομαι τῆς ὀνο-
ματός σου, ἐν πάσῃ γλυκείᾳ, ἐν γλυκείᾳ . σίχ. Καὶ ὅπως
μήσῃ ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς σου, ὅπως αὐτὸς ἐστὶ κυριό-
ς σου, καὶ προσκυλήσῃς αὐτῷ . Ἀλλ. ἡχ. γ'. Μεγα-
λυνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον ἐν ἡγαλλίασιν τὸ πνεῦμα
μου, ὅπως τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι μου . σίχ. Ὅπως ἐπέβλε-
ψεν ὅπως τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτῆς, ἰδὲ γὰρ ἀπὸ
τῆς νυκτὸς μακαρίζῃ με πάντα αἱ γλυκαί . Κοινων. Πο-
τήριον σωτηρίας λήψομαι, ἐν τῷ ὀνόματι κυρίου ὅπως καλέ-
σομαι .

Εὐπλοχέσῃς τῆς τοιαύτης περὶ τῆς ἡμέρας, ἡ
τῆς αὐτῆς ἑορτῆς τῆς Γεννήσεως ἐν Κυριακῇ, ζήτη-
ται δὲ διατάγματι εἰς τὴν Διατύπωσιν . Ἐν ταῖς δὲ
μοναῖς, ὀνομασθείσῃς ἐπ' ὀνόματι τῆς αἰγ. Παρθένου,
καταλιμπάνομεν τὴν Κυριακὴν ἐν τῇ αὐτῇ ἑορτῇ .

* Ἡ. Τὸ Γενέθλιον τῆς ἁγίας Θεοτόκου ἡμεῖς
Θεοτόκου . Τῇ ἱερ. ἰδιόμ. δ'. ἐν Δόξα καὶ τῆς ἑορτῆς .
προκείμε. Μεγαλυνεῖ . Ἀναγνώσματα γ'. τρεῖς .
ἡχ. δ'. Ἡ Γεννησίς σου Θεοτόκα παρθέने, χαρὰν
ἐμμένυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ . Ἐκ σὺ γὰρ ἀνέτειλες
ὁ ἡλιος τῆς δικαιοσύνης Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμεῖς . Καὶ
λύσας

λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν δ' λογίαν, ἡ καταρ-
γήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν ἡ αἰώνιον .

Ἀπόλυσις ἰδίᾳ . Φύλλ. 113 . Εἰς τὸ ἀπόδ' . Τριῶδ' .
ἐκ τῆ καν. τῆς ἑορτ.

Εἰς τὸν ὄρθ. Ἀντίφωνα γ' . ψαλ. μεδ' . Ἐξηρέυξα-
τω . **Φύλλ. 297 . ψαλ. με'** . Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφ.
Φύλλ. 299 . ψαλ. ρκζ' . Μακάριοι πάντες . **Φ. 411 .**
Ἰπποκὸν . ἡχ. πλ. α' . Μακαριζομένησε πᾶσαι αἱ
γῆραι Θεοτόκε παρθένε , ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς
ὁ Θεὸς ἡμῶν χωρηθῆναι ἠυδόκησε . Μακάριοι ἐσμεν
ἢ ἡμεῖς ποροασίαν σε ἔχοντες , ἡμέρας γὰρ ἢ νυκτὸς
ποροβέβηκε ἡμεῖς ἡμῶν , ἡ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας
ταῖς σαῖς ἰκεσίαις κρατύνονται . Διὸ ἀνυμνεῖντες βοῶ-
μεν , χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριε μὴ σῶ .

Εἰς νεότητός με . προκ. ἡχ. πλ. β' . Μνησθήσο-
μαι τῆ ὀνοματίης σε , ἐν πάσῃ γῆραι , καὶ γῆραι .
εἰχ. Α' κερσον δύγατερ , ἡ ἴδε , ἢ κλῖνον τὸ ἔς σε ,
ἡ ὀπλάθῃς τῆ λαῖσε , ἡ τῆ οἴκε τῆ πατρός σε .
Εὐαγγ. Λυκ. Ἀναστάτα Μαριὰμ , ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ .
παντικ. ἰδίον . Φύλλ. 65 . **Καν. τῆ ἑορτ. μὲν . ἢ καθ'**
ἐκείνῳ ὡδ' ἡμῶν εἰς τέλος . Καταβασ. τῆ Σταυρῶν . Σ' ταυ-
ρὸν χαράξ . **Εἰς τὴν αἰν. δ' .** σὺ τομα , ἡ Δόξα κ' .

Εἰς τὴν λειτ. προκ. ἡχ. γ' . ὡς γῆραι . Μεγαλιεύει .
Ὁ π' ἐπέβλεψ . **ἀλλ. ἡχ. πλ. δ' .** Α' κερσον δύγατερ .
ὡς αἰνῶ . εἰχ. Τὸ ποροσπένσε λιτανύσαςιν οἱ
πλέστοι τῆ λαῖ . Κοιν. Ποθήριον . ὡς γῆραι .

Εἰς ὁρτῆ

Ε' ορτὴ ἑξαήμερος .

* Θ'. Τῶν ἀγίων, Ἐδικαίων Ἰωακὶμ, καὶ Ἀννης.
τῇ ἐσθ. β'. τῆς ἐορτ. Ἐ β'. τῇ δικαί. Δόξα καὶ. τῶν
αὐτῶν. ἑορτ. μόνον τῆς ἐορτ. Εἰς τὸ ἀπόδ. Τριώδ.
ἐκ τῆ καν. τῆ ἐορτ. ἕως τῆς ιβ'. τῆ μέν.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ἀντίφ. γ'. ψαλ. μέ'. Ο' Θεὸς ἡμῶν.
φύλλ. 299. ψαλ. ζ'. Εἰσαέκασον ὁ Θεὸς. φύλλ. 314.
ψαλ. ρκζ'. Μακάριοι οἱ πάντ. φύλλ. 411. Κάθ. τῆς
ἐορτ. Ἐ πεντηκ. Τριώδ. ἐκ τῆ ἐορτ. καν. τῇ δικαίων,
Ἐ αὐτῶν τὸ κοντ. Εἰς τὰς αἶν. σνώτομα τῆς ἐορτ.
Δόξα καὶ, τῇ δικαίων.

Εἰς τὴν λειτ. ποικ. ἦχ. πλ. β'. Εὐφρανθήτε
ὅτι κύριον, Ἐ ἀγαλλιάσθε δέκατοι. σίχ. Εἰσαέκασον
ὁ Θεὸς φωνῆς με, ἐν τῇ δειψαίμε πρὸς σε. Ἀλλ.
Σωτηρία δὲ τῇ δικαίων πᾶσι κυρίε, Ἐ ὑψωσάσης
αὐτῶν ἐστὶν ἐν καρῷ θλίψεως. σίχ. Καὶ βοηθήσει
αὐτοῖς κύριος, Ἐ ρύσεται αὐτὰς. Κοιν. Ἀγαλλιάσθε
δέκατοι.

* Ι'. Τῶν ἀγίων μαρ. Μελσοδώρας, Μηροδώρας,
Ἐ Νυμφοδώρας. Τῇ ἐσθ. β'. τῆς ἐορτ. Ἐ β'. τῇ ἀγ.
Δόξα καὶ. τῆς ἐορτ. ἑορτ. τῶν ἀγ. Αἱ μάρτυρές σε
κύριε. Θεοτ. τῆς ἐορτ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ψαλμ. εἰς τῆς ἐορτ. Ἐ τῆς αὐτ.
Κάθ. Τριώδ. ἐκ τῆ καν. τῇ ἀγ. Καν. καὶ τὰ λοιπὰ
τῆς ἐορτ. ὥστε καὶ εἰς λειτ.

* ΙΑ'. Τῆς ὁσ. μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας. ὡς χθές.
* ΙΒ'.

* **ΙΒ'.** Τῷ α' γ. ἱερομ. Α ὑπονόμῃ, καὶ τῷ ὁσ. πα-
τρὸς ἡμῶν Πέτρῳ τῷ ὀπισκόπῳ Ἀλεξ. Ἀκολουθ. πῇ
ἱερομ. Ἐκ τῆς ἐορτ. αἰς χθὲς. Ἑσπ. πάντων.

* **ΙΓ'.** Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτ. Ἐκ τῶν Ε' γκαίνια
τῆς τ' Χριστῷ Ἀναστάσεως, καὶ τ' α' γ. μάρτ. Κ ορνηλίου,
τῇ ἐσπ. ἰδιόμ. β'. τῆς ἐορτ. Ἐ β'. τῇ Ε' γκαίνιων.
Δόξα καὶ τῆς ἐορτ. Ἑσπ. μόν. τῆς ἐορτ. Εἰς τὸ ἀπόδ.
τῷ μάρτ.

Εἰς τ' ὄρθρ. Ἀντίφ. γ'. ψαλ. με'. Ο' Θεὸς ἡμῶν.
φύλλ. 299. ψαλ. μζ'. Μέγας κύριος. φύλλ. 301.
ψαλ. ρλα'. Μνήστη κύριε. φύλλ. 413. Κάθ. τῆς
ἐορτ. καὶ καν. Ἐκ τῶν λοιπῶν τῆς ἐορτ. αἰς τε καὶ εἰς λειτ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ Περὶ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὴν
λειτ. προκ. ἡχ. δ'. Θ αυμασὸς ὁ Θεός. Ε'ν ἐκκλησίαις.
ζήτ. φύλλ. 39. Ἀλλ. Ἐπέκραξαν οἱ δῖκαιοι.
Πολλάί αἱ θλίψεις. ζήτ. φύλλ. 41. Κοιν. Ἀγαλ-
λιαθε. Ἐκείσε.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ Περὶ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὴν
λειτ. προκ. ἡχ. γ'. Μέγας ὁ κύριος. Αἰνεῖτε τὸν κύριον.
ζήτ. φύλλ. 23. Ἀλλ. Ο' κύριος ἐβασίλευσεν. Καὶ
ὃ ἐστερέωσε. φύλλ. 166. Κοιν. Αἰνεῖτε τὸν κύριον.

* **ΙΔ'.** Ὑψώσις τῶν Σταυρῶν. Τῇ ἐσπ. μὴ τ' μεγ.
συναπῇ. τῇ ἡρώδικῶν τὸ α'. Κάθ. τῷ ψαλτ. Μακάρι.
Εἰς τὰ σιχηρὰ, ἰδιόμ. δ'. Ἐ Δόξα καὶ τῇ ἐορτ. προκείμε.
Ο' κύριος ἐβασίλευσεν. Ἀναγνώσματα γ'. Ἑσπ.
ἡχ. α'. Σ ὧσον κύριε. Ἀπόλυσ. ἰδίᾳ. φύλλ. 113.

Εἰς

Εἰς τὸ ἀπόδ'. Τριώδ'. ὅκ τε καν. τῆς ἐορτ. εἰς ὅλιν ἔ
οικταίμ. ζήτη χθές εἰς τὸ Μλωολόγ. εἰς τ' ὄρθρ.

Εἰς τ' ὄρθρ. ἔσπ. ἦχ. δ'. Τὸν ζωοποιὸν Σταυ-
ρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀνα-
ξίοις κύριε, σοι προσάγομεν εἰς τρεσβείαν. Σώζε
ὁὖν βασιλεῖς, ἔ τὰς πόλεις σε ἱκετεύουσας, διὰ τῆς
Θεοτόκες μόνε φιλάνθρωπε. Ἀντίφ. γ'. ψαλ. ογ'.
Ἰνα πὶ ὁ Θεὸς. φύλλ. 334. ψαλ. ψη'. Ο' κύριε
ἐβασίλευσεν. φύλλ. 367. ἐκφῶν. Τ' ψεπ. ψαλ. ρμη'.
Αἰνεῖτε τὸν κύριον. φύλλ. 191. Ὑπακοή. ἦχ. πλ. β'.
Σήμερον τὸ προσφητικὸν πεπλήρωται λόγιον, ἰδὲ γὰρ
προσκυνῶμεν εἰς τὸν τόπον ἃ ἔστησαν οἱ πόδες σε
κύριε. Καὶ ξύλον σωτηρίας ἐυεργέται, τῷ ἔξ ἀμάρ-
τίας παιδῶν ἐλθευείας ἐτύχημεν, τρεσβείαις τῆς
Θεοτόκες, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἐκ νεότ. περκ. ἦχ. δ'. Ο' δὲ βασιλεὺς ἡμῶν
περ. Μνήστη κύριε σ' σπασαγωγ. φύλλ. 33. Εὐαγ.
Ἰωάνν. Εἶπερ ὁ κύριε... Ο' φιλῶν τὴν ψυχῆν.
ζήτη. τῇ γ'. τῆς ἐκτ. ἐβδωμ. μὴ τὸ Ν'. ἰδίον πεντηκος.
Ο' εἰς τὸν κόσμ. φύλλ. 66. Καν. μόνως τῆς ἐορτ. καὶ
Καταβ. καθ' ἑκάστῳ ὡδ' ἰω'. Εἰς τὴν γ'. ὡδ'. καθ'.
Μόνον ἐπάγη. Εἰς τὰς αἰν. σιών. ἔ Δόξα κην. σ' ἐορτ.

Εἰς τὴν λατ. ἀντὶ τῆς Τρισάγ. λέγομεν. Τὸν
σταυρὸν σε προσκυνῶμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σε
ἀνάστασιν δοξάζομεν. ὅκ γ'. Δόξα κην. Καὶ τὴν
ἀγίαν σε ἀνάστασιν. ἔ πάλιν, Τὸν Σταυρόν σε. Περκ.

ἦχ.

ἤχ. βαρ. ΥΨΩΤΕ κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἃ *θεοσκυ-*
νεῖτε πρὸ ὑποποδῶν τὸν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἀγία ὄψιν .

σίχ. Ο΄ κύριος ἐβασίλευσεν ὀρμίζεσθωσαν λαοί, ὁ κα-
θήμενος ἐπὶ τῆς χειρὸς βίμ σαλευθήτω ἡ γῆ .

Ἄλλ. ἤχ. α΄. Μνήσθητι κύριε τῆς συναγ. *Ο΄* δὲ
βασιλ. *ζήτ. φύλλ. 33.*

Εἰς πλαχέσης ταύτης τῆς ἑορτῆς ἐν τῇ Κυριακῇ,
καταλιμπάνομεν τὴν Κυριακὴν. Ἑορτὴ ὀκταήμερος .

Τ Ω Σ ΑΒΒ. μὲν τὴν ΥΨΩΣΙΝ, *προκ. ἀλλ. καὶ*
Κοιν. ὡς ἐν τῇ σαββ. προτ΄ ΥΨ. *φύλλ. 494.*

Τ Η Κ ΤΡΙΑΚΗ μὲν τὴν ΥΨΩΣΙΝ, πάντα τὰ τῆ
αἶνας.

Γνωστὸν ἀκριβῶς, ὅτι ἀπὸ τῆς β΄. Ταύτης τῆς Κυριακῆς
ἀρχαίμεθα ἀναγιγνώσκειν τὰ κατὰ Λευκῶν Εὐαγγέλια .

* *ΙΕ΄. Τῆς α΄γ. μάρτ. Νικήται. Τῇ ἐσπ. β΄. τῆς ἑορτῆς.*
καὶ β΄. τῆς μάρτ. Δόξα τῇ α΄γ. Καίνου τῆς ἑορτῆς .
προκ. Ο΄ Θεὸς ἡμῶν. ἔσπ. Σ ὥσον κύριε, ἃ τῇ μάρτ.
καὶ Θεοτ.

Εἰς τὸν ὀρθρ. ἀντίφ. γ΄. *ψαλ. β΄. Γ΄να πὲρ*
φρύαξαν. φύλλ. 246. ἐκφων. Παρές. ψαλ. δ΄. Εἰν
τῷ ὀπιχαλεῖσθ. φύλλ. 221. ψαλ. ιη΄. Ο΄ κύριε
ἐβασίλευσεν. φύλλ. 367. καὶ τῆς ἑορτῆς καὶ παντ.
Τριώδ. ἐκ τῆς καν. τῆς α΄γ. Καν. τῆς ἑορτῆς. ἃ τῆς αὐτῆς
καὶ λοιπὰ, ὡς καὶ εἰς τὴν λείτ.

* *ΙΣ΄. Τῆς α΄γ. μάρτ. Εὐφημίας. Εἰς τὸ ἐσπ.*
ὡς χθές, ἔσπ. τῆς ἑορτῆς τῆς ἀγίας, ἃ Θεοτ. Τὸ ἀπὸ
αὐτῶν ἀποκ. φύλλ. 23.

Εἰς τὸν ὄρθρ. τῆς αἱγ. ψαλ. λθ'. **Τ' πορεύων**.
 Φ. 289. Εἰς καὶ θ. Πεντηκοσ. τῆς αἱγ. Καὶ νυνὶ τῆς ἐορτῆς
 Τριῳδ. ἐκ τῆς καν. τῆς ἐορτ. Καν. τῆς αἱγ. Εἰς οὖν
 αἱγ. ἐν ἰδιόμ. τῆς ἐορτ. Εἰς γ'. τῆς αἱγ. Δόξα κ. τῆς ἐορτῆς

Εἰς τὴν λαίτ. προσκ. τῆς ἐορτ. ἀλλ. **Μ**νήστη
 κύριε, ὡς ἐν τῇ ἐορτ. σίχ. **Τ' πορεύων ὑπέμεινα τὸ κύριον**.
 Κοιν. **Α' πενεχθήσοι**. ζήτ. εἰς γυναῖκα μάρτ.

* **ΙΖ'**. Τῆς αἱγ. μάρτ. **Σοφίας**, καὶ γ'. αὐτῆς
 θυγατέρον. τῇ ἐσπ. β'. τῆς ἐορτ. Εἰς β'. τῆς ἀθλοφ.
 Δόξα καὶ νυνὶ τῆς ἐορτ.

Εἰς τὸ ὄρθ. ψαλμ. τῆς ἐορτ. καὶ καὶ θ. Τριῳδ.
 τῆς ἀθλοφ. καν. τῆς ἐορτ. καὶ τῆς αὐτῆς τὰ λοιπὰ,
 ὡς καὶ εἰς τὴν λαίτ.

* **ΙΗ'**. Τῆς αἱγ. ἱεράρχ. **Εὐμερίου**, καὶ ἱερομ.
Βάσσε. ἀκολουθ. τῆς ἱεράρχ. καὶ τῆς ἐορτ. Εἰς τὸ
 ἀπόδ. τῆς ἱερομ. τὰ λοιπὰ, ὡς χθές.

* **ΙΘ'**. Τῶν αἱγ. μάρτ. **Γεωργίου**, καὶ τὸ σὺν αὐτῷ
 ὡς τῇ ιζ'.

* **Κ'**. Τῶν αἱγ. μάρτ. **Εὐσταθίου**, καὶ τὸ σὺν αὐτῷ
 τῇ ἐσπ. β'. τῆς ἐορτ. Εἰς β'. τῆς ἀθλοφ. Δόξα τῆς ἀθλο-
 φόρον, **Τὴν στρατοπεδ. φύλλ. 175.** καὶ νυνὶ τῆς ἐορτ.

Εἰς τὸ ὄρθ. Τῶν μῦρ. ψαλ. ιε'. **Φ**υλαξόντες κύριε.
 φύλλ. 257. Καὶ θ. τῆς αἱγ. Πεντ. τῶν αἱγ. καὶ νυνὶ
 τῆς ἐορτ. Τριῳδ. ἐκ τῆς ἐορτ. Καν. τῆς αἱγ. Εἰς οὖν
 αἱγ. β'. σὺν τῇ ἐορτ. καὶ ἰδιόμ. β'. τῆς αἱγ. Δόξα τῆς
 αἱγ. καὶ νυνὶ τῆς ἐορτ. Εἰς τὴν λαίτ. εἰς μάρτυρας.

* ΚΑ'. Ἀπόδοσις τῆς εἰρή. καὶ τῇ αἰγ. ἀποστ. Κοδράτε . Τῇ εἰσπ. ἰδιόμ. γ'. τῆς εἰρή. προσ. ἐν τῇ ἀποστ. Δόξα καὶ τῆς εἰρή. Ἀπολυτ. μόνον τῆς εἰρή. Εἰς τὸ ἀπόδ. τῇ ἀποστ. δὲ τὸ μισονύκτ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. αἰτήφ. γ'. ὅτι τῆς μεθ' εἰρή. τὰ ἄλλα τῆς εἰρή. ὡς καὶ εἰς λητ.

* ΚΒ'. Τῇ αἰγ. ἱερμ. Θωκᾶ . Δόξα τῇ αἰγ. Εἰς τὴν λητ. προσκ. ἦχ. βαρ. Εὐφρανθήσεσθαι . Εἰσαίκεσον . φύλλ. 38. οἱ εἶνα μάρ. Ἀλλ. ΔύωμιΘ ὡς φοίνιξ . Περφυτᾶ μέρΘ . Κοινων. Εἰς μνημόσιμον .

* ΚΓ'. Η' Σὺ ληψὶς τῷ περσέμε . Δόξα Η' Ελισάβετ . ζήτ. φύλλ. 102. τροπ. τῆς λιτῆς , καὶ τὸ παρὲν ἦχ. δ'. Η' περσέμε καὶ ἡκτεσα , σεῖρα δὲ φράνθηπ , ἰδ'ε γὰρ σιμέλαβες ἡλίε λύχρον σαφῶς , φωτίζοντες τὰ πέρατα , Σκίρτησον Ε'λισάβετ τῇ παρσέδος τῇ κυήσει . Χόρδουσον Ζακχαρία , ἐκβοῶν παρρησία , προσφήτης Ἰψίσε ὅστιν ὁ μέλλων ἡκτεσθαι .

Εἰς τὴν λητ. προσκ. τῇ γ'. τῆς εἰσπ. Ἀλλ. Εὐλογητὸς κύριεΘ ὁ Θεὸς τῇ Ἰσραήλ , ὅτι ὀπισκέψατο , καὶ ἐπρόσθε λύξωσιν τὰ λαὸν αὐτῶν . σίχ. Καὶ σὺ παῖδον Ἰψίσε κληθήσῃ , περσέμεσι γὰρ προσώπε κυεῖς , ἐτοιμάσαι ὁδὸς αὐτῶν . Κοιν. Εἰς μνημόσιμον .

* ΚΔ'. Τῇ αἰγ. μάρ. Θέκλῃς . Τῇ εἰσπ. β'. προσόμ. καὶ ἐν ἰδιόμ. τῆς αἰγ. καὶ ἐν προσ. τῆς περσέκλητ. Δόξα τῆς αἰγ. Τροπ. Η' ἀμνάς σε .

Εἰς

Εἰς τὸ ὄρθρ. ψαλ. λθ'. γ' πορεύων. φύλλ. 289.
καθ'. τῆς α' γ. Τριώδ'. ἐκ τῆς ᾠδῆς. Καν. τῆς α' γ.
Εἰς τὸν αἶν. σιχ'. β'. τῆς ὁκτωήχ. καὶ β'. τῆς α' γ.
Δόξα τῆς αὐτῆς. Εἰς τὴν λαί. εἰς γυναῖκα μαρτ.
φύλλ. 47.

* ΚΕ'. τῆς ὁσ. Εὐφροσύνης. Ὅτι δὲ τῇ ἀκα-
λεθρίῃ κς'. μεγάλῳ ἀκολουθ. ἐκπομπῆς τῆς ὁσ.
πατρὸς ἡμῶν Νείλας, προτίθεμαι, ἐνταῦθα τὴν
ἐορτ. τῆς ἀποστόλ. καὶ Εὐαγ. Ἰωάννου τῆς Θεολόγου.
Τῇ ἑν ἑσπ. ἰδιόμ. γ'. τῆς Θεολ. Ἐπερσ. ἐν τῆς ὁσίας.
Δόξα τῆς Θεολ. Ἀναγνώσμ. γ'. Ἀπολυτ. ἡχ. β'.

Ἀπόστολε Χριστὶ πατρὶ Θεῷ ἡγαπημένε, ὅτι τάχυν-
ον ρῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον. Δεχέαισθε παραστήτον-
τα, ὃ ὀπιπείσονται πατρὶ σήθει καταδεξάμενοι. Ὅν
ἰκέτευε Θεολόγε, ἡ δὲ ὀπίμονον νέφθ. ἐθ' νῶν δρασκε-
δάσαι, ἀτ' ἐμὲν ἡμῶν εἰρλήν, ἡ τὸ μεγα' ἐλεῖ.
Καὶ τῆς ὁσ. Τὸν νυμφίον σε. Ἐ Θεοῦ. Εἰς τὸ ἀπόδειπ.
τῆς ἀποσ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ψαλμὴν. Οἱ ἔσχατοι. φύλλ. 263.
Καθ'. τῆς ἀποσ. Τριώδ'. ἐκ τῆς ὁσ. Καν. τῆς ἀποσ.
Εἰς τὴν αἶν. σιχ'. Ἐ Δόξα τῆς ἀποσ. Εἰς τὴν λαί.
εἰς ἕνα ἀπόσ.

* Κς'. Μνήμη τῆς ὁσ. πατρὸς ἡμῶν Νείλας
προτιμότερος τῆς Κρυπτοφ. Τῇ ἑσπ. δ'. ἰδιόμει.
ἡ ᾠδῆ. καὶ Δόξα τῆς ὁσ. Ἡ τῶν λαϊφάνων σε.
φύλλ. 176. Ἀναγνώσμ. γ'. Μνήμη δικαίης. ζήτ.
τῇ ε'.

τῇ ιγ'. Ναιμβ. Δ' ἰκαμος εἰάν φθάσῃ, τῇ ε'. Δικ. Σ' τέμα
 διχαίε. τῇ ε'. Δικ. Τροτ. ἦχ. β'. Μ' ωῦσέως, Δαβίδ
 τε πάτερ τὸ παῖον, Φινεές Ε' Ἡλιεῖ τὸν Θεῖον ζῆλον,
 τε Ἀβραάμ δὲ τὴν πίσιν κτησάμεν, νυῦ σὺν
 ἐκείνοις χορεύεις γηθέμεν, Νείλε ὀσίων κἀνχημα,
 διὸ ἔωρ' ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον. καὶ Θεοῖ. Εἰς τὸ
 αἰπὸν. τε ὀσίε.

Εἰς τὸν ὄρθ. ἀντίφ. γ'. ψαλμὸν. Κ' ὕριε τίς παροικ.
 φύλλ. 256. ψαλμὸν. Μακάριος ἀνὴρ. φύλλ. 388.
 ψαλμὸν. Α' γαθὸν τὸ ἔξομ. φύλλ. 359. καὶ. Ε' κ
 νεοτ. τροκ. Τίμιον ἐναντί. Τὶ ἀνταποδ. φύλλ. 46.
 Εὐαγγ. Ματθ. Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτῶ μαθ.
 Ὑμεῖς ἐστέ. ζήτ. Ἰαννουα. ιε'. Ο' κωνὸν τε ὀσ.
 Κοῖν. Κοσμηκῆς ἐπανεσίης τῆς περσασαθείας, καὶ παρὸς
 ἕψος ἀνήχθης τῆς ἀπαθείας, τῶ ποθεμένω κατ'
 ἴχον ἐπόμεν, τῶ ἀρετῶν ἐνθα φθάνεις τὸ ἔχα-
 ρον, Νείλε ὀσίων ἀγλαΐσμα, διὸ ἔωρ' ἡμῶν δυσώπει
 τὸν κύριον.

Εἰς τὸν αἰν. σιῶν. καὶ Δόξα τῶ ὀσ. Εἰς τὸν λατ.
 τροκ. ἦχ. βαρ. Τίμιον ἐναντίον. Τὶ ἀνταποδ.
 φύλλ. 46. Τὰ ἀλλ. καὶ Κοινων. εἰς ἕνα ὅσον.

Εὐορτὴ ὀκταήμερον.

* ΚΖ'. Τῶ αἰγ. μάρτ. Καλλιστάτε, καὶ τῆς
 αἰγ. μάρτ. Ε' πχάρεως, Ε' μεθόρτ. τῶ Θεοῖ. τῇ
 εἰσέρ. β'. ἰδιόμ. τῶ Θεοῖ. ἐν περσ. τῆς εὐορτῆς, Ε' ἐν
 τῶ μάρτ. Δόξα τῶ Ἀποσ. Ἀπολυτ. τῶ Ἀποσ. τῶ
 ὀσ.

ὁσ. Νείλ. καὶ τὸν μαρτ. Οἱ μαρτυρές σε. Εἰς τὸ
ἀπόδ. τῆς Ἐπιχάρ.

Εἰς τὸ ὄρθ. τῆς Νείλ. ψαλ. 104. Κύριε πῆς παρ.
φύλλ. 256. καὶ τῆς Τριώδ. ὅκ τῆς μάρτ. Κανὼν τῆς
εἰορτ. καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἔς τὴν λητ. τῆς εἰορτ.

* ΚΗ' Τ' ὅσις πατέρς ἡμῶν Χαρίτων. τῇ
εἰορτ. β'. τῆς εἰορτ. καὶ β'. τῆς ὁσ. Δόξα τῆς εἰορτῆς.
Τροπία τ' ἀμφοτέρων. Εἰς τὸ ἀπόδ. τῆς ὁσ. καὶ τῆς
εἰορτ.

Εἰς τὸ ὄρθ. ὡς χθές, ὡς ἔς τὴν λητ.

* ΚΘ'. Τ' ἁγ. Ἀρχιερατῆς Μιχαήλ καὶ
τῆς ὁσ. πατέρς ἡμῶν Κυριακῶν. Τῇ εἰορτ. β'. περσ.
ἔς β'. ἰδιόμ. τῆς ἀρχιερατ. Δόξα τῆς αὐτῆς, ὅκ τῆς
φύλλ. 172. Ἀναγνώσμ. γ'. ὅκ τῆς η'. τῆς Νομβρ.
Ἀπολυτ. τῆς Ἀρχαγ. τῆς ὁσ. Νείλ. καὶ τῆς ὁσ. Κυρ.

Τ' ἁγ. Ἀρχ. ἡγ. δ'. Τῶν ἐρατίων στρατῶν ἀρχι-
ερατῆς, δυσωπῶν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα
ταῖς σαῖς δειήσοι τειχίσης ἡμῶν, σκέπη τῇ πτερύγων
τῆς ἀϋλκας δόξης φρεσὶν ἡμῶν, ποροσπίπτοντας
ἐκτενῶς, καὶ βοῶντας, ὅκ τῇ κινδυνῶν λύτρωσαι
ἡμῶν, ὡς ταξιάρχης τ' ἀνώ δυνάμεων. Μωϋσ. Τῆς
εἰορτ. καὶ Θεοῦ.

Ὁ ὑσιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας
σε λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐσῃς ποροσβέυ-
σαι, πῆς ἡμῶν ἐρρύσαιτο ὅκ τοσέτων κινδυνῶν; πῆς
δὲ διεφυλάξῃς ἕως νυν ἐλθόντες; ἐκ ἀποσῶμεν
δέσποια ὅκ σε, σὺ γὰρ δέλας σε σώζεις αἰεὶ

ἐκ παντοίων δυνῶν . Εἰς τὸ ἀπόδ . τῆ ὁσ . Ν εἰλ .

Εἰς τὸ ὄρθρ . τὰ ἔσπ . τῆς εἰσπ . καὶ ἀντίφωνα γ' .
 ψαλ . ρβ' . Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου . φύλλ . 7 . ψαλ . ρλδ' .
 Ἀνεῖτε τὸ ὄνομα . φύλλ . 415 . ψαλ . ρμ' . μόν . Αἰνεῖ-
 τε τὸ κύριον . φύλλ . 89 . Κάθ . τῆ ἀρχαγ' . Ἐκ νεότητ .
 ὄρθρ . Ο' ποιῶν ὄν' ἀγ' . σίχ . Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου .
 φύλλ . 30 . τὸ Πᾶσα πνοή . Εὐαγ' . Ματθ . Εἶπεν
 ὁ κύριος , Ὁρατε μὴ κατὰφρ . ζήτ . τῇ ἐπαύρειον τῆς Ν .
 Τὰ Πεντικ . Τὰς τ' ἀρχ . Τὰς τ' ὁσ . Ἐθιοῖ . Κανὼν
 μόνως τῆ ἀρχαγ' . ὁ Νυπερε ἐν τῇ Νιομίνωλ . τῇ ἡ .
 τῆ Νοιμβ . Κοντ . Ἀρχιεράτης Θεῶ , λειτουργεῖ θείας
 δόξης , πᾶν ἀνθρώπων ὁδηγὲ , Ἐ ἀρχηγὲ τῷ ἀσω-
 μάτων , τὸ συμφέρον ἡμῖν ὀρέσβαλε , καὶ τὸ μέγα
 ἔλεος , ὡς τῷ ἀσωμάτων ἀρχιεράτη γ' .

Εἰς ὄν' αἶν . σιώτομ . καὶ Δόξα τῆ ἀρχε . ἡχ . α' .
 φύλλ . 97 . Εἰς τὴν λαί . ὡς τῇ β' . τῆς ἐβδομ .

Εὐορτὴ ὁκταήμερος , σιὼ τῇ ἐορτῇ τῆ ὁσ . πα-
 τρὸς ἡμῶν Ν εἰλ .

* Ἀ' Τῆ ἀγ . ἱερμ . Γρηγορίε . Τῇ εἰσπ . β' .
 τῆ ἀρχε . καὶ β' . τ' ὁσ . Ν εἰλ . Δόξα τ' ἱερμ . Τρωπ .
 πάντων . Εἰς τὸ ἀπόδ . τ' ἱερμ .

Εἰς τὸ ὄρθρ . τ' ἀρχε . ψαλ . ρβ' . Εὐλόγει . φ . 7 .
 καθ . τῆ ὁσ . Ν εἰλ . πιντ . πᾶν δύο ἑορτ . Τριώδ . ἐκ
 τῆ ὁσ . Κατ . τῆ ἀρχε . εἰς ὄν' αἶν . σιώτ . β' . τῆ
 ἀρχε . Ἐ β' . τῆ ὁσ . Δόξα τῆ ἀρχε .

Εἰς τὴν λαί . ὄρθρ . τῆ ἀρχε . ἀλλ . Ἐ Κορ . τ' ὁσ .

ΜΗΝ

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὴν Α'.

Τῇ α' γ. ἀποστ. Ἀνανίας, καὶ τῇ ὁσ. Ρωμανῷ.
 Τῇ ε' απ. ἐν τῇ ἀρχερ. β'. τῇ ἀποστολ. καὶ ἐν τῇ Νείλ.
 Δόξα τῇ ὁσ. Ρωμανῷ. Πρώτη καλῶν. Τροπ. τῇ
 ἀρχερ. τῇ ἀποστ. τῇ Νείλῃ, ἔ τῇ ὁσ. Ρωμανῷ. Ἐν
 σοὶ πάτερ. Εἰς τὸ ἀπόδ. τῇ Νείλῃ.

Εἰς τὸν ὁρθρ. τῇ ἀποστ. ψαλ. μ'. Οἱ ἔρανοὶ.
 φύλλ. 263. καὶ θ. τῇ ἀρχερ. Πεντηκ. τῇ ἀρχερατῇ
 τῇ ἀποστ. ἔ τῇ ὁσ. Νείλ. Τριώδ. ἐκ τῇ ἀρχερ.
 Κανὼν τῇ ἀποστ. Εἰς εὐν. αἶν. σιὺ γ. β'. τῇ ἀρχερ. β'.
 τῇ Νείλ. Δόξα τῇ ἀποστ.

Εἰς τὴν λειτ. εἰς ἕνα ἀπόστ.

* Β'. Τῇ α' γ. μῦρτ. Κυπριανῷ, καὶ Ἰεσίνῃς
 ὁ παρθένε. τῇ ε' απ. β'. τῇ ἀρχερ. ἐν τῇ ὁσ. καὶ ἐν τῇ μῦρτ.
 Δόξα τῇ μῦρτ. τροπ. πάντων. Εἰς τὸ ἀπόδ. τῇ μῦρτ.

Εἰς τὸν ὁρθρ. ψαλ. τῇ ἀρχερ καὶ θ. τῇ ὁσίῃς.
 Τριώδ. ἐκ τῇ ὁσ. Καν. τῇ ἀρχερ. Εἰς εὐν. αἶν. σιὺ γ. β'.
 τῇ ἀρχερατῇ. ἔ β'. τῇ ὁσ. Δόξα τῇ ἀρχερ.

Εἰς τῇ λειτ. ὡς τῇ λ'. τῇ Σειπτ.

* Γ'. Τῇ α' γ. ἱερομ. Διονυσίῃς τῇ Ἀρειοπαγίτῃ.
 καὶ ἀπέδοις τῇς ἰορτ. τῇ ὁσ. Νείλ. τῇ ε' απ. β'. τῇ ὁσ.
 καὶ β'. τῇ ἱερομ. Δόξα τῇ ὁσ. Ἡ πᾶν λειψ. τροπ. τῇ
 ἀρχερ. τῇ ὁσ. ἔ ἱερομ. Χρηστότητα. φύλλ. 49. Εἰς
 τὸ ἀπόδ. ἐκ τῇ ἀρχερ.

Εἰς τὴν ὄρθρ. ἀντίφ. γ'. ψαλ.ιδ'. Κύριε πς.
 φύλλ. 256. ψαλ.ρια'. Μακάριος ἀνὴρ. φύλλ. 388.
 Ἐκ τῆς ἱερου. ψαλ.ρλα'. Μνήστη. φύλλ. 413. καθ.
 τῆς ἱερου. Πεντηκος. πάντων. Τριάδ. ἐκ τῆς ἱερου.
 καν. τῆς ὁσ. εἰς ὁὺν αἶν. σωτ. γ'. τῆς ὁσ., ἰδιόμολ. ἐν
 τῆς ἱερου. Δόξα, ἐν ἱερῶσι. φύλλ. 185. Εἰς τὴν λειτ.
 πρῶκ. Εὐφρανθήσεται. Εἰσακυσσον. φ. 45. Ἀλλ.
 Μακάριος ἀνὴρ. σίχ. Οἱ ἱερεῖς σε. Κοιν. Εἰς μνημόσ.

* Δ'. Τῆς ἀγ. καὶ ἱεράρχ. Γ' ερωθῆς. Τὰ τῆς
 ἀρχιερ. καὶ ἱεράρχε.

* Ε'. Τῆς ἀγ. μάρτ. Μεαμέλχης. ὡς χθῆς.

* ς'. Τῆς ἀγ. ἀπος. Θωμά, Ἐκ ἀπέδοσ. τῆς
 εὐρτ. Τῆς εἰσπ. β'. ἰδιόμ. τῆς ἀρχιερ. καὶ β'. τῆς ἀπος.
 Δόξα τῆς ἀρχιερατ. ἱεροπ. τῆς ἀμφοτ.

Εἰς τὴν ὄρθρ. ἀντίφωνα γ'. ψαλ.ρβ'. Εὐλόγη.
 ψαλ.ρλδ'. Αἰνεῖτε τὸν κύριον. ὡς ἐν τῇ ἐορτῇ, καὶ τῆς
 ἀπος. ψαλ.ιη'. Οἱ ἔρανοί. φύλλ. 263. καθ. τῆς
 ἀρχιερ. Πεντ. τῆς ἀμφ. Γειώδιον ἐκ τῆς ἀπος. καν.
 τῆς ἀρχιερ. Εἰς ὁὺν αἶν. σωτ. γ'. τῆς ἀρχιερ. ἐν ἰδιόμ.
 τῆς ἀπος. Ἐκ τῆς αὐτῆς Δόξα. φύλλ. 176. Τῶ ἀρμαπ.

Εἰς τὴν λειτ. ἱεροπ. καὶ περικείμενον τῆς ἀρχιερ.
 καὶ λοιπὰ τῆς ἀπος.

* Ζ'. Τῶν ἀγ. μάρτ. Σ. εργίε, Ἐκ Β' ἀκχε. Δόξα
 τῆς μάρτ. Η' π' καλόν. φύλλ. 177. Εἰς τῆς αἶν. τῆς
 ὁκτωήχ. γ'. καὶ ἰδιόμ. ἐν τῆς μάρτ. Ἐκ Δόξα τῆς αὐτῆς.
 Εἰς τὴν λειτ. εἰς μάρτυρας.

* Η'.

* Η'. Τῆς εἰσίας Πελαγίας . Δόξα, ὅτε ἐπλεό-
τασεν .

* Θ'. Τῆς αἱγ. ἀποστ. Ἰακώβου . Τῇ ἱσθ. γ'. πρὸς
ἀποστ. καὶ ἐν τῆς ὁρθοκλήτ. Δόξα τῇ ἀποστ. .

Εἰς τὴν ὁρθρ. ψαλιμή . Οἱ ἐρανοὶ . φύλλ. 263.
Καθ. Τριώδ. ὅκ τῆς ὁρθοκλήτ. Κανὼν τῇ ἀποστ. . Εἰς
εὐδ. αἱν. γ'. τῆς ὁκτωήχ. ἐν ὁρῶσ. Ἐ Δόξα τῇ ἀποστ.
Εἰς τὴν λητ. εἰς ἕνα ἀπόστ. .

* Ι'. Τῶν αἱγ. μαρτ. Εὐλαμπίου, καὶ Εὐλαμο-
πίου . Δόξα τῇ αὐτῶν .

* ΙΑ'. Τῇ αἱγ. ἀποστ. Φιλίππου, Ἐ τῆς ἀγίας
μαρτ. Ζηναΐδος . ἀποστ. τῇ ἀποστ. ὡς εἰς τὴν θ'. Εἰς
τὸ ἀπόστ. τῆς αἱγ. ὅλκ τὸ μεσοτύκτ. .

* ΙΒ'. Τῶν αἱγ. μαρτ. Περύβου, Ταράχου, καὶ
Λυδ' ἐρνίκου . Δόξα τῇ αὐτῶν, εἰς τὸ ἱσθ. καὶ εἰς εὐδ.
αἱν. Εἰς τὴν λητ. εἰς πολλ. μάρτ. .

* ΙΓ'. Τῶν αἱγ. μαρτ. Κάρπου, καὶ Παπύλου .
Δόξα τῇ αὐτῶν . ἐν λητ. εἰς πολλ. μάρτυρ. .

* ΙΔ'. Τῶν μαρτ. Ναζαρείου, Περγασίου, καὶ
τῇ σὺν αὐτοῖς . Δόξα τῇ αὐτῶν . ἐν λητ. εἰς πολλ.
μάρτ. .

* ΙΕ'. Τῇ αἱγ. μάρτ. Λεκιανῆς . ὡς ἱθ. .

* ΙΣ'. Τῇ αἱγ. μάρτ. Λογγίνης καὶ ἱκατόνταρχου .
τῇ αὐτῇ τὸ Δόξα τῇ ἱσθ. Ἐ εἰς εὐδ. αἱν. ῥοπ. καὶ ἱβδ.
καὶ τῇ μάρτ. ἡχ. δ'. Εἰς πεφάνη ὄντως σε πρὸς τὸν
θεωότιον ἢ πίσις ἡ ἐνθεος, μέγα Λογγίνε ἐν σου-
ρεῖ,

ρῶ, ὅτε τ' πάντων ἐώρακας, καὶ πᾶσι τὸν Θεὸν
ὁμολόγησας. Εἰς τὴν λητ. εἰς ἓνα μέγ.

* ΙΖ'. Τ' αἱ γ. προφ. Ωσπὲρ. Εἰς τὴν λητ. εἰς
ἓνα προφήτ.

* ΙΗ'. Τ' αἱ γ. ἀπος. Ἐὐαγγελιστὶ Λακᾶ. τῇ
ἰαυ. β'. προσόμοια, Ἐ ἐν ἰδιόμ. τῇ ἀπος. Ἐ ἐν τῇ
πρωκλ. τροπ. Α' πόσολε, Ἐ εὐαγγελιστῶν.

Εἰς τ' ὁρθ. ψαλ. μ'. Οἱ ἔρανοί. φύλλ. 263.
Καθ. Τριώδιον ἐκ τ' πρωκλ. Καν. τῇ ἀπος. Εἰς
εὐν. αἱ. β'. τ' ὁκτωήχ. Ἐ β'. ἰδιόμ. τῇ ἀπος. Δόξα
τῇ αὐτῇ. Εἰς τὴν λητ. εἰς ἓνα ἀπὸς.

* ΙΘ'. Τ' αἱ γ. μέγ. Οὐδεν. Εἰς τ' ὁρθ. καν.
τ' πρωκλ. τῇ λιτῇ, ἀλλὰ ὡς ἔθος.

* Κ'. Τ' αἱ γ. μεγαλομ. Ἀρτεμίας. Τῇ ἰαυίρα.
Δόξα τῇ αὐτῇ. Εἰς εὐν. αἱ. τῇ αὐτῇ σιῶτομα, ἢ
πρόσ. καὶ Δόξα.

* ΚΑ'. Τ' αἱ ὁσ. πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος. Δόξα
τῇ αὐτῇ εἰς τὸ ἰαυ. τροπ. τῇ λιτ. καὶ τῇ ὁσ. Ταῖς τῇ
δακρύωνσ. Εἰς τῇ αἱ. β'. τῇ ὁκτωήχ. Ἐ β'. τῇ
ὁσ. Ἐ τῇ αὐτῇ τὸ Δόξα. Εἰς τὴν λητ. εἰς ἓνα ὁσ.

* ΚΒ'. Τ' αἱ γ. καὶ ἱεράρχ. ἰσαποστόλε Α βερχίε.
Δόξα τῇ αὐτῇ. Εἰς τὴν λητ. εἰς ἓνα ἱεράρχ.

* ΚΓ'. Τ' αἱ γ. ἀπος. Ἰακώβος τῇ ἀδελφοθίμ.
τῇ ἰαυ. β'. τῇ ἀπος. καὶ β'. τῇ πρωκλ. Δόξα τῇ
ἀπος. Τὸ τροπ. ἡχ. β'. Ως τῇ κυρίε μαθητῆς ανε-
δέξω δῖκαμε τὸ εὐαγγέλιον, ὡς μέγας ἔχεις τὸ ἀπα-
ράγα-

εὐαγγέλιον, τὴν παρρησίαν ὡς ἀδελφότης, τὸ
 πρεσβύταν ὡς ἱεράρχης, ἰκέτευε Χριστὸς τῷ Θεῷ,
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. **ΘΙΟΤ.**

Εἰς τὴν ὁδὸν. ψαλ. ρα'. Μνήσθητι. φύλλ. 413.
Ἐπὶ λοιπὰ ὡς ἴθι. Εἰς τὴν αἰν. πορσ. Ἐδόξα τὸ ἀπόσ.

Εἰς τὴν λατ. εἰς ἓνα ἀπόσ.

* **ΚΔ'. Τῶν ἀγ. μαρτ. Ἀρέτα, καὶ τῶν αὐτῶν.**
Δόξα τῶν αὐτῶν, εἰς τὸ ἱσπ. Ἐἰς τὴν αἰν. Ἐν τῇ
λατ. εἰς μάρτ.

* **ΚΕ'. Τῶν ἀγίων μαρτ. καὶ Νοταρίων Μαρκια-**
νῶ, Ἐ Μαρτυρίαι. Δόξα τῶν αὐτῶν, εἰς τὸ ἱσπ.
καὶ εἰς τὴν αἰν. Ἐν λατ. εἰς μάρτ.

* **ΚΣ'. Τῶν ἀγ. μεγαλομ. Δημητρίαι, καὶ ἀνά-**
μνησις τῇ μεγάλῃ Σεισμῷ. Τῇ ἱσπ. β'. τῇ ἀγ. Ἐδύο
τῇ ἀναμνήσεως. Δόξα τῇ μάρτ. Ἐν τῇ ἀναμν. Φο-
βερός εἰ κύριε. Ἀγαθὸν γ'. ἔσπ. ἡχ. γ'. Θῆαι
πίστεως. Μέγαν ὄρατο ἐν ταῖς κινδυνώοις, σὲ ὑπέρ-
μαχον ἢ οἰκουμενῶν, ἀδελφότης τὰ ἔθνη τροπέμενον,
ὡς ἐν Λυαίαι καθεῖλες τὴν ἑπαροίαν, καὶ ἐν σαδὶω
παρρησίας τὸν Νέσορα, ἔτιος ἀγίε Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος. ΘΙΟΤ.
τῇ ἀναμν. ἡχ. πλ. δ'. Ο' ὀπιβλέπων ὅπῃ τὸ γένος, Ἐ
ποιῶν αὐτὸν τρέμειν, ῥύσαι ἡμῶς τῆς Φοβεράς τῆς
σεισμῷ ἀπειλῆς. Καὶ κατὰ πνεῦμα ἡμῖν πλάσια τὰ
ἐλέησαι, πρεσβεύαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σώσον ἡμῶς.
Εἰς τὸ ἀπόσ. Ἐκ τῆς μάρτ. Τριῶν.

Εἰς τὸ ὄρθρ. ἀντίφ. γ'. ψαλ. λβ'. Ἀγαλλιᾶθε
 δίκαιοι. φύλλ. 277. ψαλ. ρι'. Εἰσέλθα. φ. 49.
 ψαλ. ψα'. Ἀγαθὸν τὸ εἶσομ. φύλλ. 359. Κεθ'. τῆς
 ἀναμν. Εἰς νεότ. προκ. ἦχ. δ'. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξα-
 ζόμενος ἐν βελῇ ἀγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐστὶν ἐπὶ
 πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ. σίχ. Τὰ ἐλέησε κύριε
 εἰς τὸ αἰῶνα ἀγαπαί, εἰς γένεα, εἰς γένεα ἀπαγαγελά
 τὴν ἀληθείαν σε ἐν τῇ σμαρτῇ. Τὸ, Πᾶσα πνοὴ,
 Εὐαγ. Ἰωάν. Εἶπεν ὁ κύριος. . . . Ἐὰν μὴ ὁ κόκκος.
 ζήτ. τῇ γ'. τῆς ἐκτ. ἐβδ'. ἀπὸ τῆς μέσης. Τριψδ'. ἐκ
 τῆς αἰγ. Καθ. τῆς ἀναμν. Εἰς τὰς αἰν. σιγῇ. γ'. καὶ
 ἐν ἰδιόμ. τῆς ἀναμν. Νηπιῖται ποῖς. Δόξα τῷ αἰγ.
 τὸν λόγῳ. Θεοῖ.

Εἰς τὴν λειτ. προκ. ἦχ. δ'. Θαυμάσιος ὁ Θεός.
 Ἐν ἐκκλησίᾳ. φύλλ. 39. ἀλλ. Σωέσεις τὴν γῆν,
 καὶ σωστήραξας αὐτὴν, ἴαται τὰ σωτεῖματά
 αὐτῆς, ὅπως ἐσαλεύθη. σίχ. Φῶς ἀνέτειλε τῇ δικαιοσύνῃ,
 εἰς τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. Κοιν. Εἰς μνημόσ.

* ΚΖ'. Μεθόρτ. τῇ αἰγ. Δημητῆ. εἰς τῇ αἰγ. μάρτ.
 Νέσορος. τῇ ἰσθ. β'. τῇ Δημητῆ. β'. τῇ Νέσ. Δόξα
 τῷ αὐτῷ. φύλλ. 177. Ὁ ἀήττητος. Ἀπολυτικ. μένος
 τῇ Δημητῆ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. τῇ Δημητῆ. ψαλ. ψα'. Ἀγαθὸν.
 φύλλ. 359. κεθ'. τῷ αὐτῷ. Τριψδ'. ἐκ τῆς Νέσ.
 Καθ. Δημητῆ. Εἰς τὰς αἰν. σιγῇ. καὶ Δόξα τῇ Δημητῆ.
 Εἰς τὴν λειτ. εἰς πολλὰ μέρη.

* ΚΗ'.

* ΚΗ'. Τῶν αἱγ. μαρτ. Τερεντίας, καὶ τῆς τέκνων αὐτῆς. ἐν τῇ λιτ. εἰς πολλ. μάρτ.

* ΚΘ'. Τῆς αἱγ. καὶ ὁσιου. Αἰτασιώας, καὶ τῆς ὁσ. πατρὸς ἡμῶν Αἰβραμίου. Τῇ ἐσθ.β'. τῆς αἱγ. ἐν τῇ ὁσ. καὶ ἐν τῆς ὁρθοκλ. Δόξα τῆς αἱγ. Τροπ. τῆς λιτῆς, τῆς ἀγίας, Ἡ' ἀμνῶν. καὶ τῆς ὁσ. Εὐ. σοὶ πάτερ. εἰς τὸ ἀπόδ. τῆς ὁσ. διὰ τὸ μισονύκτι.

Εἰς τὸν ἔρθρ. τὰ τῆς λιτ. καὶ τῆς ἀθλοφ. Εἰς τῷ λιτ. εἰς γυναῖκα μάρτ.

* Λ'. Τῶν αἱγ. μαρτ. Ζηνοβίας, καὶ Ζηνοβίας, καὶ τῆς αἱγ. ἱερμ. Μαρκίαν, ὁπισκόπου Συρακυσῶν. Ἀκαλυψ. τῆς λιτ. καὶ τῆς μαρτ. Δόξα πᾶν αὐτῶν. Ἀσματικῶν. Τροπ. τῆς λιτ. καὶ Οἱ μάρτυρές σε. Εἰς τῷ λιτ. εἰς πολλ. μάρτ.

* ΛΑ'. Τῶν αἱγ. ἀποσ. Στάχυθ, καὶ πᾶν σὺν αὐτῇ.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τῷ Α'.

Μνήμη Πάντων τῆς αἱγ. καὶ τῷ τῆς Ρώμης ἐκκλησίας, καὶ τῆς αἱγ. ἀναργύρου Κοσμά, καὶ Δαμιανῆς, καὶ τῆς αἱγ. μεγαλομ. Κασσαρίας. Τῇ ἐσθ.β'. Πάντων τῆς αἱγ. ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς ἀγίων παντ. καὶ β'. πᾶν ἀναργύρ. Δόξα τῆς αἱγ. πάντων, Ἀγγέλοι ἐξ ἑρανοφ. φύλλ. 178. Ἀναγνώσμ. γ'. ἐκ τῆς αὐτ. Κυριακ. Τροπ. τῆς ἀγίων πάντ. ἡχ.δ'. Τῶν ἐξ ὅλων πᾶν κόσμῳ μαρτ.

μαρτύρων **π**α, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ **αἵματα**
 ἡ ἐκκλησία σου σολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι **Χεῖρ**
 ὁ Θεός, τῷ λαῷ σου τὰς οἰκτιρμές σου κατὰπεμψον,
 εἰρύνειν τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, **Ἐ** τὰς **ψυχὰς** ἡμῶν
 τὸ μέγα ἔλεος. **Καὶ τὴν ἀναρχ. ἦχ. πλ. δ'. Ἀγίοι**
ἀνάρχουροι, Ἐ θαυματεροὶ, ὁποσέφαθε τὰς ἀδελ-
 φείας ἡμῶν, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν. **Καὶ**
τῷ μάρτ. Ὁ μάρτυς, **καὶ** Θεός.

Εἰς τὸ ἀπόστολ. μάρτ.

Εἰς τὸ ὄρθ. ἀντίφ. γ'. ψαλμ. Φυλαξόν με κύριε.
ψύλλ. 257. ψαλ. λγ'. Εὐλογησὼ τὸν. **ψύλλ. 279.**
ψαλ. τῷ ἀναρχ. ρλβ'. Γδὲ δὴ πὶ καλὸν. **φ. 414.**
κρίθ. τῷ ἀγ. πάντ. Εκ νεότη. **ποικ. Τ**οῖς ἀγίοις τοῖς
 ἐν τῇ γῇ... εὐωρόμεν. **ζήτ. τις μάρτ. τὸ Π**ᾶσα
 πνοή. **Εὐαγ. Ματθ. Εἶπεν ὁ κύριος...** πᾶς τις
 ὁμολογ. **τίλος, Καὶ οἱ ἔχατοί ποσάτοι. ζήτησ. τῇ κυρ.**
τῷ ἀγ. πάντ. Πεντικ. τῷ ἀγ. πάντων. Τειώδ. ὅτι
τοῦ ἀναρχοῦ. Καν. τὸν ἀγ. πάντ. Εἰς τὰς αἰν.
σχηθ. ζ. ἰδιόμει. τῷ ἀναρχοῦ. καὶ ἔν ἰδιόμ. τῷ ἀγ.
παντ. Πίσσεως συμφωνία. **Δόξα τῷ ἀγ. πάντ. Δ**εῦτε
 πάντες. **ψύλλ. 98.**

Εἰς τὴν λαντ. ποικ. ἦχ. δ'. Τοῖς ἀγίοις τοῖς.
Εκ ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸ Θεόν, κύριον ἐκ πηγῶν
 Ἰσραὴλ. **Ἀλλ. Γ**δὲ δὴ πὶ καλὸν ἢ πὶ-τερπνόν, ἀλλ'
 ἢ τὸ κατ'οικεῖν ἀδελφὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ. **ἦχ. Ὁ** πὶ ἐκ
 ἐνετείλατο κύριος τὸ εὐλογίαν, ζῶντος ὡς τὸ αἰῶνος.
Κοιν. Ἀγαλλιάσθε ὁ καὶ οἱ. **Εἰν**

Ε' αὖν συμβῇ αὕτη ἡ ἑορτὴ τῆς ἀγ. Πάντων ἐν Κυριακῇ, συνάπτεται μὲν τῇ Κυριακῇ, ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς ἀγ. πάντων, καὶ ἀκολουθεῖα τῆς ἀναργύρου μεταφέρεται εἰς τὴν γ'. τῇ ἐβδομάδι Θ. Δόξα, Ἰαῖροι τῆς ἀδελφ. φύλλ. 178.

* Β'. Τῶν μαρτ. Α' κινδυνός, Πηλασίς, Ε' τῆς σὺν αὐτοῖς, καὶ μνήμη εἰς τὸ ὄρθρ. Πάντων τῆς κοιμημένων, καὶ Λατίνες. Τῇ ἐσπ. β'. προσόμοια, Ε' ἐν ἰδιόμ. τῆς μάρτ. καὶ ἐν τῇ Ὁδρακλ. Δόξα τῆς ἀθλοφ. καὶ τῶν αὐτῶν τὸ ἔσπ. Εἰς τὸ ἀπόδ. Τριώδ. ἐκ τῶν μαρτ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. τῇ ἀκολουθεῖαν ἐκτελεῖται, ὡς ἐν τῇ σαββ. τῇ Ἀποκρίε. ἤγαν μὲν τὸ ἔσπ. ἤχ. πλ. δ'. Ο' βάθρα σοφίας, λέγουσιν τὸ, Μακάριοι ἄμωμοι, σὺ πάσαις ταῖς δειήσοις, τρεπαρίοις, καὶ οἰκοῖς τῇ κοιμῇ. Πεντηκ. τῶν κοιμῇ. Ο' κανὼν μόνως τῶν αὐτ. Εἰς τὴν γ'. ὡδὶ καὶ μόνον τῇ Τριώδ. εἰς τὴν θ'. ἔξαπος. φύλλ. 84. Εἰς τὰς αἶν. προσ. δ'. Τῶν ἀπ' αἰῶν Θ. Δόξα τῶν κοιμηθέντων ἤχ. δ'. Εἰς τὴν καταπαυσίν σου κύριε. ὡς ζήτ. ἐν τῇ σαββ. ἤχ. δ'. τὸ Νεκροῦσιν εἰς τὰς αἶνας.

* Γ'. Τῶν ἀγ. μαρτ. Α' κεψιμά, Α' εὐαλα, καὶ Ἰωσήφ, Ε' τῇ ὁσ. πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίς. Τῇ ἐσπ. β'. τῆς μαρτ. ἐν τῇ ὁσ. καὶ ἐν τῇ Θεοτόκῃ. Δόξα τῇ μαρτ. Ἰ' πέρ τῇ εὐσεβ. φύλλ. 99. ἔσπ. τῆς λιτ. καὶ τῇ μαρτ. Εἰς τὸ ἀπόδ. τῇ ὁσίῃ, ὅθεν τὸ μεσονύκτ.

Εἰς τὸ ὄρθρ. πρὸ τῆς λιτ. καὶ τῆς μαρτ. εἰς ὅτι
αἶν. Δόξα τῇ μαρτ. Εἰς τὴν λιτ. εἰς μάρτυρας.

* Δ'. Τῶν ἁγ. ἱερμ. Ν. ἰκάνδρε. ὡς ἔθ.

* Ε'. Τῶν ἁγ. μαρτ. Γαλακτίωνος, Εὐπιστή-
μης.

* Σ'. Τῶν ὁσ. καὶ ἱεράρχ. Πάυλου τῷ ὁμολογητῇ,
καὶ τῷ ὁσ. πατρὶς ἡμῶν Λεονάρδου. τῇ ἑσπ. β'. τῷ
ὁμολογ. ἐν τῷ ὁσ. Εἰς τὴν Θεοτ. Δόξα τῷ ὁμολ. ἱερμ.
τῆς λιτ. καὶ τῷ ὁμολογ. ἡχ. γ'. αὐτόμ. Θείας πίστεως
ὁμολογία, ἄλλον παῦλον σε ἢ ἐκκλησία, ζηλωτῶ ἐν
ἱερεῦσιν ἀνέδειξεν, συνεκβοᾷ σοι καὶ Ἀβελ. φρὸς
κύριον, καὶ Ζαχαρίαν τὸ αἷμα τὸ δίκαιον, πάτερ
ὅσις Χριστὸν τὸ Θεὸν ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος. καὶ τῷ ὁσ. Λεονάρδου. ἡχ. β'. Καταφρόνως βιο-
τεύσας, καὶ φιλοφρόνως, μνημονεύεις ἀσώματων πάντων
ἐδείχθης, ἵνα φείδων τὸ βίον σε, Λεονάρδε μακάριε.
Διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸ κύριον. Θεοῦ.

Εἰς τὸ ὄρθρ. ἀκολ. τὴν λιτ. καὶ τῷ ὁμολ. εἰς τὴν
αἶν. β'. φρὸς. καὶ ἐν ἰδιόμ. τῷ ὁμολ., Εἰς τὴν ὁσ.
Δόξα τῷ ὁμολ. ἡχ. α'. Ὅσις πάτερ.

Εἰς τὴν λιτ. φρὸς. ἡχ. βαρ. Εὐφρανθήσεταί. . .
Εἰσάκουσον. φύλλ. 45. Ἀλλ. εἰς ἱεράρχ. Στόμα
δικ. Ὁ νόμος. Κοιν. Εἰς μνημόσ.

* Ζ'. Τῶν ἁγ. μαρτ. Αὐτῆς, καὶ Ταυρίωντος.
ὡς ἔθ.

* Η'. Η' Σύνταξις τῶ ἀρχιερατῆρος Μιχαήλ, καὶ
παισῶν

παισῶν τῶν ἐπερατίων διωάμεων. Τῇ ἐσπ. ἰδιόμ. δ'.
 καὶ Δόξα καὶ νῦν τῶν Ἀγγέλ. Ἀναγνώσμ. γ'. Τροπ.
 τῶν ἐρατίων τροπῶν, ἀπόλυσ. ἰδίᾳ. φύλλ. 113.

εἰς τὸ ἀπόδ. τ' ἀσωμ. ζήτ. εἰς ὁκτωήχ. ἡχ. πλ. β'. τῇ β'.
 Εἰς τ' ὄρθρ. ἀντίφ. γ'. ὡς τῇ κθ'. τῷ Σεπτεμβρ.
 καὶ ὅλῳ δόξολογ. Τὸ Εὐκνεότ. ἔ. πορκ. ἔ. τὸ δ' αὖθις.
 ἐκεί. Τριώδ. καὶ κανὼν τῶν ἀσωμ. Εἰς τὰς αἰν. σιῶτο-
 μα, ἔ. Δόξα ἡχ. πλ. δ'. Ὡς ταξιάρχης καὶ πορκ. Εἰς
 τὴν λειτ. εἰς τὰς ἀσωμ.

* Θ'. Μ' ἐδέορτ. τῶν ἀσωμ. καὶ τῶν αἰγ. μαρτ.
 Οὐνοσιφόρος, καὶ τῶν σιῶ αὐτῶν, ἔ. τῶν ὁσ. Εὐσολίας,
 καὶ Ματρώνας. Τῇ ἐσπ. πορκ. β'. τῶν ἀσωμ. καὶ β'.
 τῶν μαρτ. Δόξα καὶ. τῶν ἀσωμ. Συγχάριτε. φ. 99.
 τροπ. μόνον τῶν ἀσωμ.

Εἰς τὸ ἀπόδ. τῶν ὁσίων.

Εἰς τ' ὄρθρ. ψαλ. λβ'. Εὐλόγη. φύλλ. 7. καὶ θ.
 τῶν ἀσωμ. Τριώδ. ἔκ τῶν μαρτ. Καὶ. καὶ τὰ λοιπὰ
 τῶν ἀσωμ. ὡς τε καὶ εἰς λειτ.

* Ι'. Τῷ αἰγ. μάρτ. Οἱ ῥέε. Διότι δὲ τῇ ἀπο-
 λαύσει αἰ. τὴν μεγάλ. ἀκολούθῃαν ἐορτάζωμεν τῷ
 ὁσ. πατρὸς ἡμῶν Βαρθολομαίῳ, πορίθεμεν τὴν
 μνήμην τῶν μαρτ. Μ' λωᾶ, ἔ. τῶν σιῶ αὐτῶν, καὶ τ' τῷ
 ὁσ. πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρῳ τῷ Στεδίτῳ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 ταύτῃ. Τῇ ἐν ἐσπ. πορκ. ἐν τῷ μάρτ. Οἱ ῥέε, ἐν τῷ
 Στεδίτῳ, καὶ πορκ. β'. τῶν μαρτ. Μ' λωᾶ, καὶ τῶν
 σιῶ αὐτῶν, Δόξα τῶν αὐτῶν μαρτ. τροπ. Οἱ μάρτυρες

σε **καὶ** **Ο** εὐδοξίας ὁδηγέ, **Ε** Θιοτ. Εἰς τὸ ἀπόδ.
τῷ **Ο** ῥέστα.

Εἰς τὸν ὁρθρ. τῶν μαρτ. ψαλ. κ'. Φ. υλαζόνμε
κύριε. **Φύλλ.** 257. Κάθ. τῶν αὐτ. Τειφίδ. ἐκ τῆ
Σ τχδ. Καν. τῶν μῦρτ. Εἰς τὰς αἰν. γ'. τῷ Σ τχδ. καὶ
ἐν ἰδιόμ. τῶν μαρτ. Δόξα, Δ εὔτε πῖσοι. **Φύλλ.** 99.
Εἰς τὴν λητ. εἰς τὰς μάρτ.

* **ΙΑ'.** Τῷ ἐν αἰγ. πατέρε ἡμῶν Βαρδολομαῖε
τῷ νέε, κτήτορες τῆ Κρυπτοφίρρης, **Ε** τ' ὅσ. πατέρε ἡμῶν,
Ε ἱερέχε Μαρτίνε. Τῇ ἰσω. ἰδιόμ. ἢ προσ. δ'. τῷ
ὅσ. Δόξα, Σ ευχαρίητε ἡμῖν. Φ. 179. **Ἀναγνώσμ. γ'.**
ὡς τῇ κς'. τῷ Σεπτεμβρ. τροπ. ἡχ. β'. Ἰ' ωσπὶ τὴν
ἀγνείαν καὶ σφοδρωσίαν, τῷ Δαβίδ' τε τὸ πατρὸν πά-
τερ ἐκθήσω, καὶ τῶν πατέρων τὸν βίον ἐξήσκησας,
μὴ ὧν χορεύεις ἀπαύτως γηδόμενοι, Βαρδολομαῖε
πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, διὸ ἴωρ' ἡμῶν δυσώπει τ' κύριον.

Ἄλλο. Ε' ἔξ αὐτῆς τῆς παρθένης κατιγνισμένον,
παρθενικὸν καὶ βίον κατεκληροῶσω, ὡς παρὶν Ἡλίας,
καὶ αὐτὸς ὡς Πέδρομος, **Ε** Ἰωάννης βρογντῆς ὁ Χρι-
σόφιλος, Βαρδολομαῖε πατὴρ ἡμῶν μέγιστε, μὴ ὧν
ἴωρ' ἡμῶν δυσώπει τ' κύριον.

Ἄλλο. Ω' ἀκτὶς ἐξ ἡλίου ἐκ Ῥωσιάνων, ἐξα-
στράψας διηλθες ἕως Ῥωμαίων, ἀποσταλὴς ἐξ
ἀχεράντε θεόπαυδος, ἀχειροτέυκτε μορφῆς ὡς σω-
τήριον, κήρυξ ἐλέγχων, **Ε** σώζων τὰς παρόσφυγας.
διὸ ἴωρ' ἡμῶν δυσώπει τ' κύριον. **καὶ Θιοτ.**

Εἰς τὸ ἀπόδ. τῆ ἱεράρχ. Μ αρτίνε .

Εἰς τὸ ὄρθρ. ἀντίφ. γ'. ὡς εἰς τὸ κς'. τῆ Σεπτεμβ.
καὶ ὁμοίως τὰ ὄρακ. καὶ τὸ Εὐαγγ. Κανὼν τῆ ὁσ.
Κοντακ. Φ αινὸς ὡς ἡλιθ. ἐν ἐκλογῇ Θεοκρέτω ,
ποιμνάρχης γέγονας Θεοσυλλέκτη ποιμνία . Ἰθυωαρ
τῶ ἐκλογάδα πῶν σῶν περβάτων πρὸς νομῆς βο-
φίμης , Ἐ ἀθανάτους , καὶ πηγὰς ζωοπαρόχους πῶν
διδωχῶν σε , Βαρθολομαῖε σοφὲ . Εἰς τῆς αἰν. σωτή
ἡ Δόξα , Ἡ πῶν ληψάνων σε . Φύλλ. 176.

Εἰς τῶ λητ. ὡς ἐν αὐτῇ τῇ κς'. Σεπτεμβρε
Ἑορτὴ ὀκταήμε. Ἐ συνβαίνουσα εἰς Κυριακῶν, ζήτ. εἰς
τῶ Διαπόπωση . κεφ. η'.

* IB'. Τ ῆ ὁσ. πατέρες ἡμῶν Ἐ ἱεράρχ. Ἰωάννης
τῆ ἐλεήμον , Ἐ Νείλα φιλοσόφου , Ἐ ὁσ. πατέρες
ἡμῶν, καὶ ἱερμ. Ἰωταφατ ἀρχιεπισκ. Ῥωσσίας . Τῇ
ἰακ. β'. τῆ ἐλεήμ. ἐν τῆς ἑορτ. καὶ ἐν τῆ ἱερμ. Δόξα
τῆ ἐλεήμ. Ῥωσ. σ' ἑορτ. Ἐ τῆ ἐλεήμ. ἡχ. πλ. δ'. Ε' ν
τῇ ὑπομονῇσε ἐκθήσω τὸν μιθόνσε πατέρ ὅσιε ,
ταῖς προσδουχαῖς ἀδελείπτως ἐγκαρτερήσας . Τὲς
πῶχες ἀγαπήσας , καὶ τέτοις ἐπαρχέσας , ἀλλὰ
πρέτβευε Χριστὸ πρὸ Θεῶ , πᾶτερ Ἰωάννη ἐλεήμων
μακάριε , σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν . Καὶ Ῥωσ. τῆ
ὁσ. Νείλα δὲ τὸ μισονύκτ. καὶ Θεοτ.

Εἰς τὸ ἀπόδ. τῆ ἱερμ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. τῆ ἐλεήμ. ψαλ. μα'. Μακάριος
ἀνὴρ , Φύλλ. 388. Κάθ. τῆ Βαρθολ. Πεντικ. τοῦ

ἐμβότ. Τριώδιον ἐκ τ' Β αρθ. Κατ. τ' ἐλείμ. Εἰς τὰς
αὐτ. σιὺτ. τ' Β αρθ. καὶ Δόξα καὶ. σιὺτ. Δ εἰσποινα ἀγαθὴ.

Εἰς τὴν λατ. εἰς ῥοίκας.

* ΙΓ'. Τὸ ἐν ἀγίοις πατέρος ἡμῶν Ἰωάννη τῷ Χρυ-
σοστόμῳ. Τῇ ἐπ. β'. πορσ. καὶ ἐν ἰδιόμ. τῷ Χ ρυσοῦς.
καὶ πορσ. ἐν τῇς ἑορτ. Δόξα τῷ Χ ρυσοστόμῳ. Ἀνα-
γνώσμ. γ'. ὡς Σιπὶ. καὶ. ἑορτ. τῷ Χ ρυσοῦς. ἡχ. πλ. δ'.

Ἡ τῷ σοματός σε καθάπερ πυρὸς ἐκλάμψασα
χάρις, τὴν οἰκὸς μὲν ἐφώπισεν. Ἀφιλαργυρείας τῇ
κόσμῳ. Θεσαυρὸς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῶν τῇς τα-
πεινοφροσύνης ὑπέδειξε. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παι-
δύων πατέρ Ἰωάννη Χρυσόστομῳ, πρέσβυε Χριστῷ
τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. καὶ Ἰωσήφ. Ἐ Θιότ.

Εἰς τὸ ἀπείδ. τῷ Χ ρυσοῦς.

Εἰς τὸν ὁρθρ. ἀντίφ. γ'. ψαλ. ιδ'. Κύριε τίς
παροικ. φύλλ. 256. ψαλ. ρια'. Μακάριος ἀνὴρ.
φύλλ. 388. ψαλ. ρλα'. Μνήσθητι κύριε. φύλλ. 413.
καὶ. τῷ Χ ρυσ. Ἐκ νεότ. πορσ. ἡχ. δ'. Οἱ ἱερεῖς σε,
ἐνδυσκύνται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὁποῖός σε ἀγαλλιάσονται.
εἰχ. Μνήσθητι κύριε τ' Δαβίδ, καὶ πάσης τ' πρεσβυτέρου
αὐτοῦ. Εὐαγ. Ἰωάν. Εἶπεν ὁ κύρ. . . . Ἀμὲν ἀμὲν
λέγω ὑμῖν, ὃ μὴ εἰσερχόμε. τίλ. νομὴν ἐξήσει. ζήτ.
τῇ ε'. τ' ε'. ἐβδόμ. ἀπὸ τ' μέσ. Παντικ. τῷ Χ ρυσοῦς. καὶ
τ' ἑορτ. Τριώδ. ἐκ τῇς ἑορτ. Κατ. τῷ Χ ρυσοῦς. Εἰς τὰς
αὐτ. σιὺτ. δ'. τῷ Χ ρυσοῦς. Ἐ ἰδιόμ. β'. τῷ αὐτῷ, καὶ
Δόξα τῷ αὐτῷ.

Εἰς

Εἰς τὴν λειτ. εἰς ἱεράρχ.

* ΙΔ'. Τῇ α' γ. ἀποστ. Θ. ἰλίπτε. Τῇ ἰαν. β'. τῇ ἀποστ. Ε' β'. τῆς ἑορτ. Δόξα τῇ ἀποστ. Τροπ. τῇ ἀποστ. καὶ τῆς ἑορτ.

Εἰς τὴν ὁρθρ. τῇ ἀποστ. ψαλμ'. Οἱ ἔρανοί. φύλλ. 263. Καθ. τῇ ἀποστ. Πεντ. τ' ἄμφοτ. Τριώδ'. εκ τῆς ἑορτ. Καν. τῇ ἀποστ. Εἰς τὴν αἴγ. σινώτ. τῆς ἑορτ. Δόξα τῇ ἀποστ.

Εἰς τὴν λειτ. εἰς ἑνα ἀπ' αὐτῶν.

* ΙΕ'. Τῶν α' γ. μαρτ. Σαρωναῖ, Γερέα, καὶ Α'βίβη. Ἀκολουθ. τῆς ἑορτ. καὶ τῇ μαρτ. Δόξα δὲ τῇ μαρτ. τροπ. τῆς ἑορτ. Ε' τῇ μαρτ. ἡχ. δ'. Οἱ τῆς Ἐδέσσης προσάτις, Ε' πρόμαχοι, θαυματουργοὶ μεγάλως ἐν κόσμῳ τὰ θαύματα, τὴν γὰρ κόριν μητρικαῖς χερσὶν ἀπεδώκατε, καὶ ὡς ἄνομον Γότθον κείσθι διημέρα κατὰ κρεῖτον ἀπιδείξατε. Ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύτως παρεσβάσατε, σωθῶμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Εἰς τ' λειτ. εἰς ἑνα ὅσ.

Σάββατον πρὸ τῆς Κυριακῆς α'. τῆς μ'. τῶν Χριστῶ γέννων, ὡς τῇ ἀνιψώνων, Ε' ἀναβαθμῶν ὅλων, καὶ τῶν λοιπῶν ἐν ταῖς ἐρχομέναις λιταῖς.

* ΙΣ'. Τῇ α' γ. ἀποστ. Ματθαῖος, καὶ τῇ α' γ. μόρι. Βαρλαάμ. Τῇ ἰαν. β'. τῇ ἀποστ. καὶ β'. τῇ ὅσ. Δόξα τῇ ἀποστ. τροπ. τῇ ἀποστ. ἡχ. δ'. Τὸ πρῶτον κατέλιπες, καὶ εὐαγγέλιον ἐδέξω, τῇ φθαρτῇ κατεφρόνησας, καὶ ἀπέστολ' ἐχούε Χριστῇ τῇ Θεῷ.

αὐτὸν ἐκέλευε ἀπαύτως, ἵνα πάντων ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ εὐχὴ. Εἰς τὸ ἀπόδ. τῆς μάρτ. Βαρλαάμ.

Εἰς τὸν ὁρθ. τῆς ἀποστ. ψαλ. ιη'. Οἱ οὐρανοὶ.
 φύλλ. 263. καὶ τῆς ἀποστ. Πεντηκ. τῶν ἀμφοτέρ.
 Τριώδ. ἐκ τῆς εὐχῆς. Καὶ τῆς ἀποστ. εἰς τὰς αἰν. σιγῆ. γ'.
 τῆς Βαρθ. καὶ ἰδιόμ. ἐν τῆς ἀποστ. Δόξα τῆς αὐτῆς. Εἰς
 τὴν λατ. εἰς ἓνα ἀπόστ.

* 12'. Τῆς ἀγ. Γρηγορίου τῆς Θαυματουργῆς. ὡς
 χθὲς. Δόξα τῆς Γρηγ. ἱεροσ. ἡχ. πλ. δ'. Εἰς περὶ σευ-
 χῶν γρηγορῶν, ταῖς πᾶσι θαυμάτων ἐργασίαις
 ἐγκαρτερῶν, ἐπονυμίαν ἐκτίσω τὰ κατ' ὁρθόματα.
 Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστέ παῖ Θεὸς πάτερ Γρηγόριε,
 φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν εἰς
 θάνατον. ἱεροσ. ἡ εὐχὴ. καὶ Θεοτ.

Εἰς τὸν ὁρθ. τῆς Γρηγ. ψαλ. ιδ'. Κύριε πῶς παροικ.
 φύλλ. 256. καὶ τῆς εὐχῆς. Πεντηκ. τῶν ἀμφοτέρ.
 Τριώδ. ἐκ τῆς εὐχῆς. καὶ τῆς Γρηγ. εἰς τὰς αἰν. β'.
 περὶ. Ἐβ'. ἰδιόμ., Ἐ Δόξα τῆς Γρηγ.

Εἰς τὴν λατ. ποικ. ἀλληλ. καὶ Κοινῶν. Ζήτ.
 φύλλ. 39. εἰς ἱερομάρτ.

* 11'. Τῆς ἀγ. μεγαλομ. Πλάτωνος, καὶ
 ἀπόδ. τῆς εὐχῆς τῆς ἐσθ. γ'. ποικ. ἡ ἰδιόμ. τῆς εὐχῆς,
 καὶ ἐν τῆς μάρτ. Δόξα τῆς εὐχῆς. Ἀπολυτήκ. μόν. τῆς εὐχῆς.
 καὶ εἰς τὸ ἀπόδ. τῆς εὐχῆς.

Εἰς τὸν ὁρθ. ψαλμοὶ τρεῖς ὡς ἐν τῇ εὐχῇ.
 Τριώδ. ἐκ τῆς μάρτ. καὶ τῆς εὐχῆς. Εἰς τὰς αἰν.
 καὶ εἰς λατ. τῆς εὐχῆς.

* 10'.

* ΙΘ'. Τ' ἡ αἰγ. προφ. Αὐδιδ'. ὡς ἔθ. τρεπ.
Θιοτόκε παρθένε. Βαπτισὰ. Τ' πὸ τλῶ. Εἰς τὸ
Μισσηύκτ. Ο' ἄμωμος, τῆς μ'. ἢ εἰς τλῶ α'. λητλῶ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ἀντὶ τῆς Θεοῦς κύριου, Ἀλλη-
λῳῖα. καὶ τὰ Τεσσαδικὰ κατ' ἡχ. τὰ λοιπὰ, ὡς ἔθ.
τῆς λατῆς. εἰς τὴς αἰν. τροπ. τῆς πωλῆθης ἱεροδρόμου
ὡς καθ' ἡμέραν, μόνως.

Εἰς τλῶ λατ. εἰς ἕνα προφ.

* Κ'. Π' εὐχέρ. τῆς Θιοτόκε, καὶ τῆς ὁσ. πατρὸς
ἡμῶν Γρηγορίου τῆς Δεκαπολίτε. Τῇ ἱερ. β'. τῆς
προεορτ. καὶ β'. τῆς ὁσ. Δόξα καὶ νικῶν τῇ προεορτ. προκήρυ-
Μεγαλιῦει. τροπ. μόν. τῇ προεορτ. ἡχ. α'. Δικαίων
ὁ καρπὸς Ἰωακὴμ καὶ τῆς Ἀννης προσφέρειται Θεῷ,
ἱερὰ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπαύζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς
ἡμῶν. Ἦν εὐλόγησεν ὁ ἱεὺς Ζαχαρίας, ταύτῃ
ἀπαντες ὡς τῆς κυρίας μητέρας, πρὸς μακαρίσωμεν.

Εἰς τὴν ὄρθρ. τῆς προεορτ. ψαλ. μόν. Εξ ηἱρέυ-
ξατο. φύλλ. 297. καὶ τ. Τεσσαρ. ὡς τῆς ὁσ. κατ. τῇ
προεορτ. εἰς τὴς αἰν. προσ. β'. τῆς αἰγ. καὶ β'. τῆς
προεορτ. Δόξα καὶ νικῶν τῇ αὐτῆς.

Εἰς τλῶ λατ. προφ. ἡχ. γ'. Μεγαλιῦει. Ὁ
ἐπέβλεψεν, ὡς τῇ ζ'. τῆς Σιμῆ. Ἀλλήλ. Ἀνάστηθι
κύριε εἰς τλῶ ἀναπαυσίην σε, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς
ἀγιασμάτος σε. ἡχ. Ὁμωσε κύριε τῷ Δαβίδ
ἀλήθειαν, ἵνα μὴ ἀθετήσῃς αὐτῷ, ἵνα καρπὸς τῆς
κοιλίας σε θήσομαι ὅτι τῆς θρόνου σε. Κοιν. Εξο-

ἀνέβη αὐτὸ κύριος ἐπὶ τὴν Σιών, ἠρτίσθη αὐτὸν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

* ΚΑ΄. Εἰσοδος ἐν τῇ ναῷ τῆς ὑψίστης Θεοτόκης, ὅπου ἐν αὐτῇ προσκυνήσῃ. Τῇ ἑαυ. ἰδιόμ. δ'. καὶ Δόξα καὶ γ'. ἑορτ. πορ. Μεγαλυνοί. Ἀναγνώσ. γ'. ἑορτ. ἡχ. δ'. Ἐκπλήροσθε τῆς ἀδοκίας Θεῷ τὸ ποιοῦν, ὅτι τῆς πάντων ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ ποροκήρυξις, ἐν τῇ ναῷ τῆς Θεῆς τρανῶς ἡ παρθενοῦς δεικνύται, ὅτι τὸν Χριστὸν τοῖς ἡμῶν ποροκαταγγέλλεται. Αὐτῇ ὅτι ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν, χαῖρε τῆς οἰκονομίας τῆς κτίσεως ἡ ἐκπλήροσις. Ἀπόλυσις. ὡς ἐν τῇ ν'. Σεπτέμβρις.

Εἰς τὸ ἀπόδ. τῆς ἑορτ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ἀντίφ. γ'. ψαλ. μδ'. Εξηρδύξατο φύλλ. 297. ψαλ. με'. Ο. Θεὸς ἡμῶν καταφ. φ. 299. ψαλ. ρζ'. Μακάριοι πάντες. φύλλ. 411. Ὑπακ. ἡχ. δ'. Σ. ἡμεῖς ἡ Θεοχώρητος σκευὴ, τὰ πάντων ἀγίων ἀγία ἐμβάπνυσαι, ὅτι τὸν ἑαυτὸν ἐφάνη. ὑπὸ ἀγγέλου ἑξαμῶν, ἀρχὴ σωτηρίας τῶν κόσμων ποροσῆκεται, ὅτι βροχυνόσθαι τῇ Θεοτόκῃ Μαρίᾳ, χαῖρε κυριακοῦ πορομένη ὁ κύριος μὴ σὺ. Ο. πορο σὺ, καὶ ἐκ σὺς ὅτι μετ' ἡμῶν, ὅτι τὸ δῶσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν νύκτ. Πάσα πνοή. πορο. Μνήσθησθαι τῆς ὀνομασίας σου ἐν πάσῃ γῆρα καὶ γῆρα. εἰχ. Ἀκούσον θυγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ ὄσος, ὅτι ἐπλάθης τῆς λαῶν σου, καὶ τῆς οἴκου τῆς πατρός σου. Εὐαγ. Λουκ. 1. φ. καὶ ὅτι. Εἰσηλθε ὁ Ἰησοῦς. ζύτ. ἡ. Σεπτέμβρις.

Πεντηκ.

Πεντήκ. Ταῖς τῆς σὺν δικαίων Ἰωακίμ. Ἐ τῆς Ἀννης,
 πρεσβ. Καινῶ, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καιν. τῆς ἑορτῆς.
 Εἰς τὰς αἰν. σὺν. καὶ Δόξα καὶν. τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν λειτ.
 περὶ. ἡχ. γ'. Μεγαλ. Ο' π. ἐπέβλεψ. Ἀλλ. Α' κερσον
 θύρατρ. ὡς ἄνω. εἰχ. Τὸ προσωπὸν σε λιτανεύ-
 σουσιν οἱ πλάσιοι τῆ λαῶ. Καιν. Α' πενεχθήσονται.
 φύλλ. 48.

Ε ὁρτὴ τετραήμερος.

* ΚΒ'. Τῆς αἰγ. μάρτ. Κικιλίας. Ἀπολ. τῆς ἑορτῆς
 Ἐ τῆς ἀθλοφ. Εἰς τὴν ὁρθρ. ψαλμὸς εἰς τῆς ἑορτῆς. Τὰ λοιπὰ
 τῆς ἀθλοφ. καὶ τῆς ἑορτῆς. Ἐ τῆς αἰγ. εἰς τὴν λειτ.

* ΚΓ'. Τῶν αἰγ. ἀποσ. Ἀρχέπαυ, καὶ Φιλί-
 μονος, Ἐ τῆς ὁσ. Ἐ ἱεράρχ. πατρὸς ἡμῶν Α' φιλοχίε.
 Τῆς ἑσπ. β'. τῆς ἑορτῆς. ἐν τῇ ἀποσ. καὶ ἐν τῇ ἱεράρχ.
 Δόξα καὶν. τῆς ἑορτῆς. Τροπ. Ο' Θεὸς τῆς πατῆρ. Θεοτο-
 τῆς ἑορτῆς. εἰς τὸ ἀπόδ. τῆς ἀποσ.

Εἰς τὸν ὁρθρ. εἰς χθές, Ἐ εἰς τὴν λειτ.

* ΚΔ'. Τῆς αἰγ. Γρηγορίου ὁπισκ. καὶ Ἀπόδ. τῆς
 ἑορτῆς. τῆς ἑσπ. ἰδιόμ. γ'. τῆς ἑορτῆς. Ἐ τροπ. ἐν τῇ ἱεράρχ.
 Δόξα καὶν. τῆς ἑορτῆς. Τροπ. τῆς αἰγ. καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς
 τὸ ἀπόδ. τῆς ἱεράρχ.

Εἰς τὴν ὁρθρ. καὶ εἰς τὴν λειτ. ὡς ὅτι τῇ ἑορτῇ.

* ΚΕ'. Τῶν αἰγ. μάρτ. Μερκερίας, Ἐ Ἀικατερίνης
 τῆς παρθένου. καὶ τῆς αἰγίων ἱερομάρτ. πατέρων ἡμῶν
 Κλήμης. Πάπα Ράμνης, Ἐ Πέτρος Ἀλεξανδρείας.
 Τῆς ἑσπ. β'. τῆς αἰγίας, ἐν τῇ Μερκερίας, καὶ ἐν τῇ

Κλή-

Κλήμητις . Δόξα τῇ αἴγ. Πέτρῳ . Τροπάρ. Ὁ Θεὸς
 τῷ πατέρι ἡμῶν . Ὁ Μάρτυς Μερκερ . καὶ τῆς αἴγ.
ἱχ.β'. Τῷ Χριστῷ ἑ σωτῆρι ποροσαγαγῶσα, ἀριθμῶ
 πῶν ἀγγέλων χαρυσασίας, σὺ Πορφυρίῳ πενή-
 κοντα ῥήτορας, ἑ Μαξενίῳ τὸ θράσος κατέβαλες,
 Αἰκατεῖνα πανθαύμασε, διὰ ἡμῶν ἡμῶν δυσώπει
 τὸν κύριον . **Θ**ιστ. Εἰς τὸ ἀπόδ. τῷ ἱερομάρτ.

Εἰς τὸν ὁρθρ. ψαλ. λγ'. Ἐλογίσαι τὸν κύρ.
 φύλλ. 279. Κάθ. τῇ Μερκερ. Τριτάτ. ἐν τῆς αἴγ.
 Καν. τῇ Μερκερ. Εἰς ὁδὸν αἴν. φροσ. β'. τῇ ἱερομ.
 Πέτρῳ, ἐν τῇ Μερκ. ἑ ἐν τῆς αἴγ. Δόξα, Βίον αὐλὸν
 ὀφεισκημῶν .

Εἰς τὴν λητ. αἰς μάρτυρας .

* **Κ**ς'. Τῷ ὁσ. πατρ. ἡμῶν Ἀλυπίῳ . ὡς τῇ ἱθ'.

* **Κ**ζ'. Τῷ αἴγ. μάρτ. Γαβριὲλ τῷ Πέτρῳ .
 Δόξα τῇ αὐτῇ, δὲς .

* **Κ**η' Τῷ αἴγ. μάρτ. Εἰρηνάρχῳ .

* **Κ**θ'. Τῷ ὁσιομάρτ. πατρ. ἡμῶν Στεφάνῳ,
 καὶ τῷ σὺν αὐτῷ, καὶ τῇ αἴγ. μάρτ. Παρθένῳ .
 Ἀκολουθία τῆς λητ. καὶ τῷ ὁσιομάρτ. Δόξα τῇ Στεφ.
 Τὸ κατ. φύλλ. 179. αἰς τὸ ἀπόδ. τῇ μάρτ. ὁρῶμε
 δὲ τὸ μεσονύκτ.

* **Λ'**. Τῷ αἴγ. ἀποστ. Ἀνδρέῳ τῷ προτοκλήτῳ .
 Τῇ ἱσθ. β'. φροσ. καὶ β'. ἰδιόμ. τῇ ἀποστ. Δόξα τῇ
 αὐτῇ . Ἀπολυτίκ. ἱχ. δ'. Ὡς τῷ ἀποστόλῳ προτό-
 κλητος, καὶ τῷ Κορυφαίῳ ἀντάδελφῳ, τῷ δεσπότῃ
 πάντων

πάντων ὅλων Ἀνδρέα ἰκέτωε, εἰρνώτω τῇ οἰκῇ μέγλη δω-
ρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτ. Εἰς τὸ ἀπόδ. τῆ ἀποσ.

Εἰς τὸν ὁρθρ. Ἀνθ. γ'. ψαλ. ιη'. Οἱ ἔθνη οὐ-
φύλα. 263. ψαλ. ιθ'. Ἐπακύνου σε. φύλα. ια' φ-
ψαλ. κ'. Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σε. φύλα. 265. Ἐκ-
κεότητ. προκ. Ο' Θεὸς ἐνδοξαζόμενος. Πλ. Τα' ἐλέησας
ζήτ. κς'. Ὁκτωβρ. Πᾶσα πνοὴ. Ἐυαγ. Ἰωάνν.
τῇ καμρ. . . . Εἰσάμπνεις. τέλ. πολὺν καρπὸν φέρει.
ζήτ. τῇ γ'. τῆς ἑκτ. ἰβδόμ. Κανὼν μόν. τῷ ἀποσ.
Εἰς τὴν αὐτ. προσ. δ'. καὶ Δόξα τῷ ἀποσ.

Εἰς τὴν λοιπ. εἰς ἕνα ἀπόσ.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὴν Α'.

Μεθόρτ. τῷ ἀποσ. Ἀνδρέα, ἔ τῷ ἀγ. προφ.
Ναεμ. Τῇ ἰαν. γ'. προσ. τῷ ἀποσ. ἔ ἐν τῷ προφ.
Δόξα τῷ ἀποσ. Τερα. μόνον τῷ ἀποσ. Μόνως τῇ
ἰαν. γίνεταί μεθόρτ. Εἰς τὰ λοιπὰ, ὡς τῇ ιθ'. τῇ
Νοεμβρ.

* Β'. Τ ἔ ἀγ. προφ. Α' ββακεμ. ἔς τῇ ιθ'.
Νοεμβρ.

* Γ'. Τ ἔ ἀγ. προφ. Σοφωνίας, καὶ τῶν μαρτ.
Γ'νδ'η, ἔ Δόμνας, ἔ τῶν σιω αὐτ. Ἀκολύθ. τῆς
λοιπῆς καὶ τῷ προφ. αἰς τὸ ἀπόδειπνον, Τριώδ. ἔκ
τῶν μαρτ. δὲ τὸ μεσονύκτ.

* Δ'.

* Δ'. Τῆς αἰγ. μάρτ. Βαρβάρας, καὶ τῷ ὅσ. πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννη τῷ Δαμασκηνῷ. Τῇ ἐπεὶ ἔσται ἰδιόμ. β'. τῆς Βαρβ. ἐν τῷ Δαμασκ. Ἐν τῷ ᾠδακλ. Δόξα τῆς αἰγ. Τετ. ἡχ. πλ. δ'. Βαρβάραν τὴν ἁγίαν πμήσωμεν, ἐχθρῶν γὰρ ταῖς παρίδας συνέτριψεν, καὶ οἷς ἐρηθίσαν ἐρρύσθη. Ἐξ αὐτῶν, βοηθεία καὶ ὄπλῳ τῷ σταυρῷ ἡ πάνσομος. Τῷ ὅσ. Οὐδοδοξίας ὁδηγέ. καὶ Θεοτ. Εἰς τὸ ἀπόδ. τῆς ἁγίας Βαρβάρας.

Εἰς τὸ ὄρθ. ψαλ. μδ'. Εὐηρέευσά το. φύλλ. 297. καὶ τῷ αὐτῆς τὸ καθ. Τριώδ. ἐκ τῷ ὅσ. κν. τῷ ἁγίας. Εἰς τὰς αἰν. β'. τῷ αἰγ. καὶ β'. τῷ ὅσ. Δόξα τῆς αἰγ.

Εἰς τὴν λειτ. πορκ. Θαυμαστός. Εἰς ἐκκλησίαις. ζήτ. εἰς γυν. μάρτ. Ἀλλ. Τῷ πορδύων. ἐκείθεν. σίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβερ. Κοιν. Ἀγαλλιάσθε δίκ.

* Ε'. Τῷ ὅσ. πατρὸς ἡμῶν Σάβα, τῷ ἐρημοπολίτῃ. τῇ ἐσπ. β'. τῷ ὅσ. Ἐβ'. τῷ Θεοῦ. Δόξα τῷ ὅσ. Ἀπολυτήκ. Ταῖς τῷ δακρύων.

Εἰς τὸν ὄρθ. ψαλ. ρια'. Μακάριος ἀνὴρ. φύλλ. 388. Κείθ. Τριώδ. ἐκ τῆς ᾠδακλ. καν. τῷ ὅσ. Εἰς τὰς αἰν. πορσ. Ἐ Δόξα τῷ ὅσ.

Εἰς τὴν λειτ. εἰς εἷνα ὅσ.

* Σ'. Τῷ ἐν αἰγ. πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεράρχῃ Νικολάῳ, ἀρχιεπισκόπῃ Μύρων τῆς Λυκίας. Τῇ ἐσπ. β'. πορσ. καὶ β'. ἰδιόμ. τῷ ἱεράρχῃ, καὶ Δόξα. Σαλπίσσωμεν. Ἀναγνώσματα γ'. Τετ. Κανόνα πῖς. καὶ εἰς ἡχ. β'. Ἡλιῷ ἐμμήσω τὴν παρρησίαν, βασι-

βασιλῆς διελύχων ἡμελοτέρως, **ἐκπλετῆ** γὰρ
ἐρρύσω δις τρεῖς ἄνδρας, καὶ μὴ τέλει **ἐκπλετῆς**
τοῖς θαύμασι, θαυμαστέρῃ **Νικολάε**, διὸ ὑπὸ ἡμῶν
δυσώπει τὸν κύριον. **Θιοτ.**

Εἰς τὸ ἀπόδ. **Τειφδ.** ὅξ αὐτῆ.

Εἰς τὸν ὁρθ. **Ἀντίφ. γ.** ψαλ. **ψαλ. ψαλ.** Ἀγαθὸν.
φύλλ. 359. ψαλ. **ψαλ. ρια.** Μακάριος ἄνθρωπος. **φύλλ. 388.**
ψαλ. ρλα. Μνήσθητι κύριε. **φύλλ. 413.** καθ. **Εκ νεότ.**
προκ. Οἱ ἱερεῖς σε ἐνδύσουσιν δικαιοσύνῃ, καὶ οἱ ὅσοι
σε ἀγαλλιάσονται. **εἰχ.** Μνήσθητι κύριε τῷ Δαβίδ,
καὶ πάσης τῆς **προκ.** αὐτῆ. **Πᾶσα** πνοὴ. **Ἐυαγ.**
Ἰωάνν. Εἶπεν ... Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα. **τῇ κζ.** τῷ Ἰωάνν.
Καρ. μόν. Εἰς τὴν αἴν. σωτ. **Ε** Δόξα τῷ ἀγίῳ.

Εἰς τὴν λειτ. **ζήτ.** εἰς ἕνα μάρτυρα.

* **Ζ.** Τῷ ὁσ. καὶ ἡγερέχ. πατέρες ἡμῶν **Ἀμβροσίῳ**
καὶ **μάρτ.** **Σαβίνῳ**, καὶ **μεθόρτ.** τῷ ἀγ. **Νικολάε**.
Τῇ εἰσ. β. τῷ **Ἀμβροσίῳ** καὶ **β.** τῷ ἀγ. **Νικ.** Δόξα τῷ
Ἀμβροσίῳ. **Τροπ.** τῷ **Ἀμβροσίῳ**. **Καθόνα** πίστεως, τῷ
Νικ. **Ἡ** λιεῖ ἐμιμήσω καὶ **Θιοτ.** Εἰς τὸ ἀπόδ. **τ** μάρτ.

Εἰς τὸ ὁρθ. τῷ **Ἀμβροσίῳ**. **ψαλ. ρλα.** Μνήσθητι
κύριε. **φύλλ. 413.** καθ. τῷ **Νικολ.** **πεντηκ.** τῷ ἀμφοῖ.
Τειφδ. ὅκ τῷ **Νικ.** **Καρ.** τῷ **Ἀμβροσίῳ**. **Κοντ. μόν.**
τῷ **Νικ.** Εἰς τὴν αἴν. **προκ.** τῷ **Ἀμβροσίῳ**. Δόξα τῷ **Νικ.**
Τῶν ἀνδραγαθημάτων. **ζήτ.** **φύλλ. 100.** εἰς τὸ ὁρθ.

Εἰς τὴν λειτ. **προκ.** ἡχ. **βαρ.** **Καυχῶνται**.
Ἀσάτε τῷ κυρίῳ. **ζήτ.** εἰς ὁσ. **φύλλ. 46.** **Ἄλλ.** Οἱ
ἱερεῖς

ἱερεὺς σς. Θ' η' ἐξέλεξατο. Ζήτ. δε ἱερχ. φ. 43.

Κοιν. Εἰς μηρόσιον.

* Η'. Προϊόρτ. τ' συλλήψεως, ε' τῷ ὄσ. Πα-
ταπίε. τῇ ἑσπ. β'. τῆς προϊόρτ. ζήτει τῇ ζ'. τῷ Σε-
πτέμβρ. (ἀντὶ δὲ τῆς γλυνήσεως λέγομεν τὰ τ' συλλή-
ψεως) ε' β'. τῷ ὄσ. Δόξα καὶν. τ' προϊόρτ. ἦχ. β'.
Τίς ὁ ἦχος. φύλλ. 98. Τροπαρ. ἦχ. α'. Συλληφθεῖσα
ὡδὸ δόξως σεραπτικοῖς ἐν λαοῖσι, παρθενικῆς ἐκ
κηρύος ἐκύνισα ἰσθ' φύσιν, ὡραῖον φαγεῖσα γὰρ
βλαστὸς. Ἐξωύθησας τὰ κόσμῳ τ' ζώῳ, δὴ τὸ το αἶ-
διωάμεις τῇ ἔρανδν βοῶσι σοι Θεοτόκε, δόξα τῇ
προόδῳ σε ἀγνῇ, δόξα τῇ συλλήψει σε, δόξα τῇ
παρθενίᾳ σε, μήτηρ ἀνύμφευτε.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ψαλ. μδ'. Ε' ξηρεύετο. φ. 297.
Καθ. Τριπλ. ἐκ τῷ ὄσ. κατ. ε' τὰ λοιπὰ τ' συλλή-
ψεως. Εἰς τὴν λατ. ὡς τῇ ζ'. τῷ Σεπτέμβρ. μὲνός.

* Θ'. Η' συλληψες τ' αἰγ. Ἀννης, ὅπ' συνέλαβεν
τὴν ἰσθραήλ Θεοτόκον. Τῇ ἑσπ. προσ. δ'. καὶ Δό-
ξα καὶν. Τὸ ἀπέρρητον. προσ. Μεγαλυνεῖ. Ἀνα-
γνώσμ. γ'. ἔσπ. ἦχ. α'. Σήμερον ἡ ἀπαρχὴ τ' σωτη-
ρίας ἡμῶν φύεται, καὶ καρπογονεῖ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς
ἀκέρπει γαστρός, καὶ ἀγάλλεται λοιπὸν ἡ Ἄννα σὺν τῷ
Ἰωακὶμ, καὶ Ἀδὰμ σιωχαίρει ἐλθόντες ἐμεῖς.
Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς τῇ πετρῳμνῇ βοήσωμεν, χαῖρε
κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετ' σς. Εἰς τὸ ἀπόδ. τ' ἑορτ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. Ἀντίφ. γ'. ψαλ. μδ'. Ε' ξηρεύετο.

φύλλ.

Φύλλ. 297. ψαλ. με'. Ο Θεός ἡμῶν. Φύλλ. 299.
ψαλ. ρκζ'. Μακάριοι πάντ. Φύλλ. 411. Κάθ. Ε' κ
νεότ. Προκείμ. Μ νηδύσομαι. Α' κκσσν θυγ. καὶ τὸ
Εὐαγ. ζήτ. η'. Σεπτέμβρ. Κατ. μὲν. πᾶ σιν. καὶ
Δόξα καὶ ν. Σ ἡμερον ἐκ ρήζης.

Εἰς τὴν λατ. προκ. ἥχ. δ'. Ἡ γίασε τὸ σκηνώμα
αὐτῶν ὁ Ὑψιστος. ἥχ. Ο Θεός ἡμῶν καταφυγὴ καὶ
δυνάμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς ἀρέσαις ἡμῶν
σφόδρα. Ἀλλ. Α' κκσσν δύγατ. Τὸ προσωπὸν σε.
ζήτ. κα'. Νοέμβρ. Κοιν. Π οτήριον.

Εορτὴ θ'. ἡμερῶν.

* Ι'. Τῶν αἰγ. μαρτ. Μ λιᾶ, Ε' ρμογύες, καὶ
τῇ σιν αὐτῶν. τῇ ἱσπ. β'. σ' εορτ. καὶ β'. τῇ α' θλφ.
Δόξα καὶ ν. σ' εορτ. προκ. Μεγαλιώει. Τροπ. τῶν
α' θλφ. Θεοτ. σ' εορτ.

Εἰς τὴν εορτ. εἰς ἐκ τῇ ψαλμ. τῆς εορτῆς, καὶ
κάθ. Τελείδ. ἐκ τῶν αἰγ. κατ. καὶ τὰ λοιπὰ σ' εορτ.
καὶ ὁμοίως εἰς λατ.

* ΙΑ'. Τ ὅσ. πατ. ἡμῶν Δ αμηὶλ τῇ Σ τυλίτε.
Δόξα τῇ αὐτῇ, Ε' νιν σ' εορτ. Τὰ λοιπὰ εἰς χθίς.

* ΙΒ'. Τ ὅσ. πατ. ἡμῶν καὶ ἱεράρχε Σ πυρίδω-
νος. Δόξα τῇ αὐτῇ εἰς τὸ ἱσπ. καὶ εἰς τὴν αἴν. τροπ.
ἥχ. δ'. Τὸ ἀπλαστὸν τῷ Ἰακώβ, Μωϋσέως τὸ πρᾶον,
τῷ Δαβίδ τὸ ἀγκυρὸν ἱεροθεπῶς ἐνδυσάμενον,
γένονας τῷ σκέυε τῷ ἐκλογῆς ἀπεικόνισμα, καὶ τῆς
πρὸς πάντας ἀγάπης ὁμοίως ἔχον τὸ πλάσιον, πά-
τερ

περ Σπείδιαν, ὀρέσβουε Χριστὸς τῆς Θεοῦ ἰσορ' τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν. Τὰ λοιπὰ ὡς χθές.

* ΙΓ'. Τῶν ἀγ. μεγαλομ. Εὐσταθίου, Αὐξεν-
 τίου, Εὐγλίου, Μαρδάρου, Ὁρέσε, καὶ Λεκίας
 τῆς παρθένου. Τῇ ἰαυ. ἐν τῇ ἑορτ. καὶ ἰδιόμειλ. γ'.
 τῶν ἀγ. Δόξα τῶν αὐτ. καὶ νῦν δ' ἑορτ. τροπ. ἡχ. β'.
 Ἡ παντὶς τῶν μὲν τύρον ἀνδραγαθίᾳ παρ' ἡμῶν
 ἀφροσύνας τῶν φιλεόρτων, σὺν Εὐσταθίῳ, Ὁρέσει,
 Εὐγλίῳ, καὶ Αὐξεντίῳ ὁ μέγας Μαρδάρου, καὶ Λεκία
 ἡ πάνσεπτος, Χριστὸς ἰσορ' ἡμῶν ἀνὴρ χαρισμοσβέουσι.

* Ἄλλο. Λεκίας τ' ἀθλησιν ἑορτάζομεν πάντες
 αἱ σπιοὶ, ὅπ' Πάχασιν κατήχυνε καὶ κέρτατο. Καὶ
 σὺν ἀγγέλοις χορεύει μὲν τῆς Θεῆς Ἀγίας, ὅμει γὰρ
 ὀρεσβέουσι τῷ κυρίῳ καὶ σὺνδύωσι πάντας ἡμᾶς.
 Θεοτ. δ' ἑορτ. Εἰς τὸ ἀπόδ. τῆς Λεκ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. τῆς μαρτ. ψαλ. λγ'. Εὐλογήσω.
 φύλλ. 279. καὶ δ. τῆς αὐτ. Παντικ. τῶν μαρτ. καὶ
 νῦν δ' ἑορτ. Τριῶν. σκ δ' ἑορτ. Καν. τῆς ἀγ. Εἰς εὐν
 αἶν. σὺν τ. γ'. δ' ἑορτ. καὶ ἰδιόμ. ἐν τῇ ἀγ. Δόξα καὶ νῦν
 δ' ἑορτ. Εἰς τὴν λαίτ. εἰς πολλὰ μαρτ.

* ΙΔ'. Τῶν μαρτ. Θύρση, Λεκία, καὶ τῶν
 σὺν αὐτ.

* ΙΕ'. Τῆς ἀγ. ἱερομ. Εὐλαθείας. Εἰς τὸ τῆς
 Κρυπτοφύρρης Μοναστήριον ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῆς
 Συλλήψ. ὅπ' εἰς τὰς 15'. ἑορτάζεται ἡ περιορτὴ τῆς
 ἐκ γαγίων τῆς Θεοτάτης Ναυ. τῆς Θεοτ.

* ΙΣ'.

* 15'. Α' πόδ. τ' ἑορτ. Ἐ τῆ α' γ. προσ. Α' ἡμέρ., καὶ μάρτ. Μαρίν. Τῇ ἑσπ. προσ. γ'. τῆς ἑορτ. καὶ προσ. ἐν τῇ μάρτ. Δόξα κ' γ. τῆς ἑορτ. Ἦσπ. τῇ μάρτ. (ὅχ' τὸ μεσονύκτ.) κ' Θεοτ. τ' ἑορτ. Εἰς τὸ ἀπόδ. τ' προσ.

Εἰς τ' ὄρθρ. καὶ εἰς τ' λειτ. ὡν ἐστὶ τῇ ἑορτῇ. Εἰς ἀν συμβῇ ἢ ἀπόδοσις εἰς τὴν ἀκολουθεῖσαν Κυριακὴν, περιπίπτει τὰ σαββάτω.

* ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῶν Περιπατόρων. Εἰς τὴν λειτ. προσ. ἡχ. δ'. Τ. οἷς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ ἐθαυμάσωσεν ὁ κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. **σῆχ.** Εἰ ἐκκλησίαις ἀλογεῖτε τὸ Θεόν, κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. **Ἀλλ.** Εὐκέραιον οἱ ἄγγελοι, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, Ἐ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. **σῆχ.** Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βελῇ ἀγίων, μέγας ἔστω φοβερός ὅτιν ὅτι πάντα ὅσα διεκύνει αὐτῷ. **Καιν.** Ἀγαλλιάσθε.

* ΚΗΡΙΑΚΗ τῶν Περιπατόρων. Τῇ ἑσπ. ὅψ' ἐπὶ σαββ. β'. τῇ ἀνασ. Ἐ β'. τῶν Προπατ. Δόξα κ' γ. τῇ Προπ. Ἦσπ. ἡχ. β'. Εἰ πίσει ὁὖν Περιπατόρας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ ἐθνῶν δι' αὐτῶν περιμνησάμεν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ ἄγγελοι, ὅτι ἐκ σπέρματός αὐτῶν ὑπάρχει καρπὸς ἀπληθής, ἢ ἀσπόμενος τεκῆσαι σε, ταῖς αὐτῶν ἰκυσίαις Χεῖρὶς ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. **μόν.** Ἀπόλυσις Ἰνα φύλλ. 113. εἰς τὸ ἀπόδ. τῇ ἀγίᾳ, ὅχ' τὸ μεσονύκτ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. Τροπ. τῇ ἀνασ. Ἐ τῇ Προπατ.

Θιοτ. τῷ ἀνάτ. Καὶ μὴ τὰ σωτήριον τῷ Κυρ. Ἰππικῶν.
 ἡχ. β'. Εἰς δρόσον τοῖς παῖσι τὸ πῦρ μετεβάλλετο,
 ὁ θρῶνος εἰς χάραν ταῖς γυναιξὶν ἐνηλλάττετο,
 Ἀγγέλῳ γὰρ ἐν ἀμφοτέροις διηκόνει τοῖς θάυμασι,
 τοῖς μὲν εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν χάριν,
 ταῖς δὲ τὴν ἀνάστασιν καταμύουσας τειρήμερον, ὁ
 ἀρχηγὸς τῆ ζωῆς ἡμῶν, κύριε δόξα σοι. Οὐ λέγει.
 Ἀνάστασιν Χριστῷ. Πεντικ. τῷ ἀνάτ. καὶ μόνως τῶν
 Περπατ. Κορτακ. Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβαδέντες,
 ἀλλ' ἀγράφω εἰσία θωρακιδέντες ξισμακάρειοι, ἐν τῇ
 σκάμματι τῷ πυρὸς ἐδοξάσθητε, ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς
 ἀνυποστάτῃ ἱσάμενοι Θεὸν ἐπικαλεῖσθε, τάχυνον ὁ
 οἰκτείρων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων εἰς τὴ βοήθειαν
 ἡμῶν, ὅτι δυνάσται βελόμενοι. Ἄγιος κύριος. Ὁξας.
 τῷ Προπατ. Εἰς οὗτον αἰν. σιχ'. σ'. τῷ ἀνάτ. Ἐ β'. ἰδιόμ.
 τῷ Προπατ. Δόξα ἰωθ. ξοπ. τῷ ἀνάτ. Ἐ τῷ Προπατ.

Εἰς τὴν λατ. φροκ. Καυχῆσονται. Ἀσάτε. Ζήτ.
 ἡς ὁσ. φύλλ. 46. Ἀλλ. Εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν
 σε, ἀπέσρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ. σιχ. Ἀλή-
 θεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, Ἐ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ ἔθρου
 ἐκκυψεν. Κοιν. Ἀινεῖτε.

* ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ. Περὶ Χριστῷ Γεννήσ. φροκ.
 ἡχ. πλ. β'. Εὐφρανθήτε ὅτι κύριον, καὶ ἀγαλλιάσθε
 δίκαιοι. σιχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι,
 καὶ ὧν ἀπεκαλύφθησαν αἱ ἀμάρτιαι. Ἀλλ. Ἀγαθὸν
 ἐξομ. Ἰὼ ἀναγγέλ. φ. 28. Κοιν. Ἀγαλλιάσθε.

* ΤΗ Κ ΤΡΙΑΚΗ, Πρὸς Χριστὸν Γεννήσιως.
 Τῶν ἁγ. πατέρων. Τῇ ἐσπ. ὁ ψε τῷ σαββ. εἰχ. β'.
 τῷ ἀνασ. Ἐ β'. τῶν ἁγίων πατέρων. Δόξα τῷ αὐτῷ,
 καὶ νυνὶ τῷ ἀνασ. ἔσπ. μόν. ἡχ. β'. Μεγάλα τὰ τῆς
 πίστεως καὶ θαυμάσια, ἐν τῇ πηγῇ τοῦ φλογὸς ὡς ὅτι
 ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι ζεῖς παῖδες ἡγάλλοντο,
 καὶ ὁ τροφὴς Δανιὴλ λεόντων ποιμὴν, ὡς τροβά-
 των ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός,
 σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀπόλυσ. ἰδίᾳ. φύλλ. 114.
 Εἰς τὸ ἀπόδ. τῷ ἁγίῳ, δεξιὰ τὸ μισοῦν κτ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ἔσπ. τῷ ἀνασ. καὶ τῶν πατέρων,
 Θεοῦ. τῷ ἀνασ. Μιστὰ τὴν ἀναβαθμ. Τπακοὴ ἡχ. πλ. δ'.
 Ἀγγέλους παίδων ἐδρόσισε χάριν, νυνὶ δὲ γυναικῶν
 κλαυθρὸν διεκώλυσε λέγων, τί ὅτι φέρετε μύρα, τίνα
 ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, ὑπάρχει γὰρ
 ζωὴ, ἡ σωτὴρ τοῦ γένους τοῦ ἀνθρώπου. Γὰρ λοιπὸν ὡς ἐν τῇ
 Κυριακ. τῷ Προπατέρων. Καὶ τῶν πατ. μόν. Εἰς τοὺς αἰν.
 εἰχ. δ'. τῷ ἀνασ. Ἐ δ'. σινὴ, ἡ τροσ. τῷ πατ. Δόξα εἰωθ.

Εἰς τὴν λατ. τροκ. ἡχ. δ'. Εὐλογητὸς εἰ κύριε
 ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν, ἡ δεδοξα-
 σμένη τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. εἰχ. Ὅτι δὴ καὶ
 εἶ ὅτι πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, ἡ πάντα τὰ ἔργα σου
 ἀληθινὰ, καὶ ἀθέητα καὶ ὁράσις. Ἀλλ. Ὁ Θεὸς τοῖς ὅσ.
 ἔσωσας γὰρ. φύλλ. 46. Κοιν. Αἰνεῖτε τὸν.

* 12'. Τῷ ἁγ. τροφ. Δανιὴλ, ἡ τῷ ἁγ. ζιαν
 παίδων, ὡς τῇ 18'. τῷ Νοεμβ. Κοιν. τὸν κυρ. τῷ Προπατ.

* ΙΗ'. Πρωόρτ. ὁ Χριστὸς Γεννήσεως, Ἐτ' αἱγ.
 μὲρτύρ. Σεβαστιανῶ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. Τῇ ἑσπ.
 ἰδιόμ. β'. τῆς πρωιορτ. καὶ προσ.β'. τῶν μαρτ. Δό-
 ξακηνῶν τῆς πρωιορτ. ἑσπ. τῶν μαρτ. Θεοτ. ὁ πρωιορτ.
 εἰς Καππαλ. ἡχ.δ'. Εἰποιμάζε Βηθλεέμ, λῦοικται
 πᾶσιν ἡ Ἑδέμ, ὠτρεπίζε Εὐφραδα, ὅπν τὸ ξύλον
 τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξελώθησεν ἐκ τῆς πυρ-
 ρένε. Παράδεισος γὰρ ἡ ἐκείνης γαστῆρ ἐδείχθη νοη-
 τῶς, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτὸν, ἐξῆ φαρόντες ζήσωμεν.
 Οὐχὶ δὲ ὡς Ἀδὰμ τεθνηξώμεθα. Χειρὸς γυνᾶται,
 τὴν πρὶν πεσῆσαν ἀναστήσαι εἰκόνα. Εἰς τὸ ἀπόδ.
 καθ' ἑκάστω ἡμέρ. τῆ πρωιορτ. Τριώδ. τῆ αὐτῆν.

Εἰς τὸν ὄρθ. μὲν τὸ Θεὸς κύρ. ἑσπείρεα τῇ ἑσπ.
 καθ. τῇ Ψαλτῆρ. καὶ καθ. μόν. τῆς προσεῶρ. ἀνευ
 πεντικ. Τελαῖδ. ἐκ τῶν αἱγ. Καρ. σιῶνιμα, καὶ Δό-
 ξακηνῶν τῆς προσεῶρ.

Εἰς τὴν λιτ. εἰς μέρετ.

* ΙΘ'. Τῶν αἱγ. μαρτ. Βόνιφατίς, Ἐ Α' θλω-
 δώρε, Ἐ ὁ πρωιορτ. Προσόμοια δὲ τῆς αὐτῆς εἰς τὴν
 ἑσπείρας. καὶ τῇ αἱγ. Τὰ λοιπὰ ὡς χθὲς.

* Κ'. Τῇ αἱγ. ἱερμ. Ἰγνατίς, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς
 καὶ πρωιορτ. Δόξα τῇ αἱγ. καὶ νικῶ τῆς πρωιορτ. ἑσπ.
 Καὶ τρέπων μέτοχ. Θεοῖ. Εἰποιμάζε.

Εἰς τὸν ὄρθ. ὡς χθὲς. εἰς ὅσον αἶν. προσόμοια γ'.
 Ἐ ἰδιόμ. ἐν τῇ αἱγ. Δόξακηνῶν τῆς πρωιορτ. Εἰς τῇ λιτ.
 εἰς ἱερομέρετ.

* ΛΑ'.

* ΚΑ'. Τῆς α' γ. μέρτ. Ἰ' εὐλιανῆς . Καὶ προοιорт.
ὡς τῇ θ'. εἰς τὴν λατ. εἰς γυναικ. μέρτ.

* ΚΒ'. Τῆς ὁσιομάρτ. Ἀ' νασασίας , Ὁ προοιорт.
Δόξα τῇ ὁσιομάρτ. εἰς τὸ ἱεσ. καὶ εἰς εὐν. αἶν. καὶ νικῶ
τῆς προοιорт. Εἰς τὴν λατ. ὡς χθές .

* ΚΓ' τῶν α' γ. δέκα μαρτ. τῶν ἐν Κερίτῃ , καὶ
προοιорт. Δόξα τῇ α' γ. εἰς τὸ ἱεσ. καὶ εἰς τὰς αἶν.
καὶ νικῶ Ὁ προοιорт. Εἰς τὸ ἀπόδ. Τριάδ. ἐκ τῆς κατ.
Τ μνηθῆση τμῶτε . Τὰ λοιπὰ ὡς ἔθ.

* ΚΔ'. Π ροιόρ. Ὁ Χριστὸς Γεννήσεως, Ὁ α' γ. μάρτ.
Εὐχρίας . Τριτ. α' γ. Θεοῦ. ἡχ. δ'. πρὸς, Κατ. πλ.
Α' περὶ αὐτοῦ ποτὲ σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ , ὡς ἐκ
αὐτέρματός Δαβὶδ , ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, κυοφοροῦσα
τὸ ἄσπορον κυοφορίαν . Ἐπέστη δὲ παῖς ὁ τῆς Γεννή-
σεως , καὶ τόπος αὐτῷ εἰς τὴν καταλύματι . Ἀλλ' ὡς
τερπνὸν παλάτιον τὸ σπήλαιον τῇ βασιλίδι εἰδείκνυτο.
Χριστὸς γυνάται τὴν πρὶν πεσῆσαν ἀναστήσων εἰκόνα.
Εἰς τὸ ἀπόδ. Τριάδιον , Π ρὸς σὲ ὀρθοίξω .

Εἰς τὸ ὁρθ. μ' τὴν σχολογ. τῆ ψαλτ. Τ' πακοῇ
ἡχ. πλ. δ'. Α' ὑλῶν ποιμνικῶν μελωδέντων ᾄσμα ,
στρατὸς ἀγγελικὸς ἐπεφάνει λόγων , παύσαθε ἀγρευ-
λῶντες οἱ τῷ θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες , κεύθετε
ἀνυμνεῖντες , ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ κύριος , ὁ εὐδο-
κήσας σωσάει ὡς Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων .
Τριάδιον , Ὁ κατ. ἀμφω Ὁ προοιорт. εἰς ἡχ. πλ. β'.
Εἰς τὴν λατ. εἰς γυν. μαρτ. Εἰς τὰς αἶν. Ὁ ἱορτ.

Λέγει ὁ ἱερεὺς τὸ . Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τῶν
πατρὸς , τὸ Πάτερ ἡμῶν . Ὅτι σὺ ἔστιν . Δεῦτε προσ-
κυύσωμεν , ὡς ἔστι .

ψαλ. ε'. Τὰ ῥήματά μου . φύλλ. 119.

ψαλ. μδ'. Εξηρδύξατο . φύλλ. 297.

ψαλ. με'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφύλλ. 299.

εἰς τέλος . Δόξα καὶν . Α' λληλεῖα ε' λληλ . ε' λληλ .

Δόξα σοι ὁ Θεός . γ' .

Συναπτὴ τῶν διήσεων . ἐκφών . Ὅτι ὁρέπεις
πάντα δόξα τιμὴ , καὶ προσκυύσεις τῷ πατρί .

Ἰδ'. ἦχ. πλ. δ' .

Βηθεὲμ ἐτοιμάζεις , ἀντρεπίζεις ἡ φάτιν , τὸ
σπήλαιον δεχέσθαι , ἡ ἀλήθεια ἦλθεν , ἡ σκιά πα-
ρέδραμεν , ὁ Θεὸς ἀνθρώποις ἐκ παρθένου πεφανέ-
ροται , μορφωθείς τὸ καθ' ἡμᾶς , καὶ θεώσας τὸ
πρόσλημμα . Διὸ Ἀδὰμ ἀνανεῖται , σὺ τῇ Εὐὰ
κράζοντες , ἐπὶ γῆς δόδοκία ἐπεφάνη σῶσαι τὸ γένος
ἡμῶν .

εἰχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκούσας , ὁ φόβηθαι .

ἦχ. γ' . Ἰδιόμ .

Νῦν θεωρητικὴν ἐνόρρησιν πληροθυμῶν ἐπίγε-
ται , μυστικῶς ἡ φάσκια , καὶ σὺ Βηθεὲμ γῆ Ἰεὺδα ,
ἐδαμῶς ὑπέρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς ἡγεμόσι , περὶ
τρεπίζεις τὸ σπήλαιον . ὅτι σὺ γὰρ μοι ἐξελεύσεται
ἡ γέμεν . ὁ τῶν ἐθνῶν , διὰ σαρκὸς ἐκ παρθένου κόρης ,

Χρι-

Χριστὸς ὁ Θεὸς, ποιμανεῖ τὸ λαὸν αὐτὸ τὸ νέον Ἰσραὴλ,
δωδὺ αὐτῷ ἅπαντες μεγαλοσιώλω .

είχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαυμαῖν ἤξει , Ἐ ὁ ἅγιος ἔξ
ὄρας κατασκίε δασέως .

Δόξα καὶ ἡχ. πλ.δ'.

Σ ιὼν πανηγύριζε , Ἱερουσαλὴμ ἀφραίνε , πόλις
Χριστὸς τῷ Θεῷ , ὑπόδεξαι τὸν κτίστω ἐν σπηλαίῳ ,
Ἐ φάθνη χορέμενον . Ἀνοιξατέμοι πύλας , εἰσελθὼν
ἐν αὐταῖς , ὄψωμαι τὸν ὡς βρέφος σπαργανέμενον ,
καὶ τῇ δρακί συνέχοντα τὴν κτίσιν . Ὅν ὑμνεῖσιν
ἄγγελοι ἀκαταπαύσῳ φωνῇ , ζωοδότη κύριον , τὸν
σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν .

Π ερίχωμον , εἰρήνη πᾶσι . **πρεκ. ἡχ.δ'.** **Κ** ὕριος
εἶπε πρὸς με ὅς με εἶ σὺ , ἐγὼ σήμερον γεγεννηκάσε .

είχ. **Α** ἵτησαι παρ' ἐμῷ , καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σε , καὶ τὴν καταχερίσεις τὰ πέρατα
τῆς γῆς . **ἔπειτα .**

ἡ **Π** ροφητεία, **Ε** πισολή, καὶ τὸ **Ε** ὑαγ. ὡς **Ἀρίσκειται.**
πρὸ τῷ Εὐαγ. **Σ** οφία ὁρῶν, ἀκέσωμον τὸ αἶγ. **Εὐαγέ-**
λίσ, ἐκ τῷ καὶ **Ματθ.** αἶγ. **Εὐαγέλίσ** τὸ ἀνάγνωσμα .
Εἰς τέλος , συναπτὴ τῷ αἰτίῳ . καὶ Ὅ τι ἀγαθὸς, καὶ
φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις , Ἐ σοὶ τὴν .

Γεγ. **Τ**ὶ σὲ καλέσωμον . **Τ**ὰ δὲ βιβλιατάμε .
ἔπειτα . Π αναγία τριάς . **Π** άπερ ἡμῶν . **Ὅ** τι σε εἰς . καὶ
ἔπειτα . Α πὶ γεράφειο , ὡς χθές .

Τ ἔκυρὶς δευθ. ἡ **Εὐχὴ** , Ἐ ἀπόλυσις .

Εὐλογημένη, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς α'. ὦρ.

ψαλ. ξς'. Ο Θεὸς οἰκειρῆσαι ἡμᾶς. φύλλ. 202.

ψαλ. πς'. Ο ἰθιμελίοι αὐτῷ ἐν τοῖς. φύλλ. 353.

ψαλ. ν'. Ε' λησόν με ὁ Θεός. καὶ τὴν γ'. ὦρ. φ. 137.

μὲν τὸ Α' ἁλλήλ. ἁλλ. σιωπῇ τῇ δόσεων, καὶ ὅτι
ἀρέπει σοι πάντα.

Ἰδιόμ. ἦχ. πλ. β'.

Ο ὕτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃ λογισθήσεται ἔπειτα πρὸς αὐτὸν, ὃ τεχθεὶς ἐκ παρθένου καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναντιθέμενος, φάσθην πενιχρὰ ὑὸς μονογενὴς κείμενος ὁρατὰ βροτῶν. Καὶ σπαργάνοις πλέκεται, ὃ τῷ δόξης κύριος, καὶ μάτοισ ἀστὴρ μιλῶν ἐς αὐτὸν προσκυνοῦσιν, καὶ ἡμεῖς μελωδῶμεν, Τελεῖς ἀγία σῶσον, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχ. Κύριε εἶπε πρὸς με, ὑὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεννηθήσεται.

Ἄλλο Ἰδιόμ. ἦχ γ'.

Ἰωσήφ εἶπε ἡμῖν, πῶς ἐκ τῆς ἀγίας ἡμῶν παρέλαβες κόρη, ἐγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγὼ φησὶν ὅτι τροφίτας ἐρῶν ἡσας, ὃ χρηματιστὴς ὑπὸ ἀγγέλων πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γενήσεται ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως, ὃ ἐς προσκυνοῦσιν μάτοισ ἀνατολῶν ἤξουσιν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς κύριε δόξα σοι.

ἦχ. Αὐτῇσαι παρ' ἐμῶν, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κλη-

κληρονομίαν σε, καὶ τὴν κατασχέσιν σε τὰ πέρατα
τῆς γῆς. **Δόξα καὶ ἡχ. πλ. δ'.**

Πρὸ τῆς γεννήσεως τῆς σῆς, τρέμω ὀρθῶσαι τὸ
μυστήριον, κύριε, αἱ νοεραὶ στραταὶ κατεπλήττοντο,
ὡς γὰρ βρέφος νηπαῖσαι διδύκησας, ὁ δὲ πόλον κοσμή-
σας τοῖς ἄστροις, καὶ τῇ φάθνῃ τῇ ἀλόγων ἀνακέ-
κλισαι, ὁ δὲ καὶ συνέχων πάντα τὴν γῆς τὰ πέρατα.
Τοιαύτη γὰρ οἰκονομία σε, ἐγνωρίσθη σε ἡ ἀσπασχία,
Χριστὲ τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Πρόχ. **Ε**ἰρηνὴ πᾶσι... **περ. ἡχ. δ'.** **Ο**π-
παιδὸν ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς δὲ ἐδόθη ἡμῖν.

ἡχ. **Ο**ὗ ἡ ἀρχὴ ἐχρηύθη ἐπὶ τῆ ὥμῃ αὐτῆς.
Περ. καὶ Ε' πς. καὶ τὸ Σοφία ὀρθῇ. καὶ Εὐαγ.

Επὶ ταῖς συναπτῇ τῶν αἰτήσεων. **Μιτὰ τὸ, Ο**π-
ἀγαθὸς, καὶ φιλόανθρ. **ῥοπ. Κ**ύριε ὁ Θεὸς ἀλογ-
Τρισάγ. Παναγ. Τριας, **Π**άτερ ἡμῶν. **Ο**π, **Τερπ.**
Βασιλεῦ ἐράνιε, **Π**ερσασία τῶν Χριστ. **Εὐγῆ, καὶ**
Ἀπόλυσ. τῆς ὥρας ἕκτης.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Εὐλογημένη, ὡς ἄνω.

ψαλ. α'. Ο Θεὸς τὸ κεῖμας. **φύλλ. 330.**

ψαλ. ρα'. Μνήθητι κύριε. **φύλλ. 413.**

ψαλ. ψ'. Ο καὶ τριῶν. **φύλλ. 143.**

Καὶ καὶ τὴν συναπτῇ τῇ δέσσει, δὲ Οπ πρέπει.

Ἰδιόμ. ἡχ. α'.

Δεῦτε πρὸς ἐπαρθεῖς ἐν θείῳ, δὲ καὶ δωμῶ
συγκα-

συγκατάβασιν θεϊκῶν ἀνωθεν, ἐν Βηθλεὲμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς. Καὶ νοῦν καθαρθέντες τὰ βίῳ προσενέγκωμεν ἀρεταῖς ἀντὶ μύρου, προσεπιζόντες πιστῶς τῇ γλυκερίῳ τὰς εἰσόδους, ὅτι τῶν ψυχικῶν θησαυρισμάτων, κεύθοντες, ἐν Ἑβραίοις δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι. διὲ ἐν ἀνθρώποις δόδοκία ἐπεφάνη, τὸν Ἀδὰμ ἐκλυξέμεν τῆς ἀρχαίου ἀρεῆς, ὡς φιλόανθρωπος.

ήχ. Β ασιλεῖς Θαρσεῖς, καὶ νῆσοι δῶρα προσίσχουσι.

Ἄλλο. Ἰσόμ. ήχ. δ'.

Α καὶ ἔραν, καὶ ἐνωτίζε ἡ γῆ, σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ὅπι λαβέτω τρόμος τὰ καταχθόνια, ὅτι ὁ Θεός τε καὶ κτίσης σαρκὸς εἰσέδυ πλάσιν. Καὶ ὁ κραταιὰ κτίσας χεὶρ τὴν κτίσιν, ἀπλάγχμων ὁρατὴ πλάσματος. Ὡς βάθος πλάτε, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεῷ. ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κείμενα αὐτοῦ, ἃ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

ήχ. Β ασιλεῖς Ἀρράβων, ἃ Σαβαῖ δῶρα προσάχουσι.

Δόξα καὶ ήχ. πλ. α'.

Δ εὔτε χειροφόροι λαοὶ κατίδωμεν θαῦμα. πᾶσαν ἐννοίαν ἐκπλήττον, καὶ συνέχον, καὶ δισεβῶς αὐτὸν υμνεῖντες πίστι, προσκυνήσωμεν. Σήμερον πρὸς τὴν Βηθλεὲμ ἐγκυμονῆσα κόρη ὠδραγίνεται, τῇ γυνῆσαι τὸν κύριον. Χοροὶ δὲ ἀγγέλων προτρέχουσι, ἃ ταῦτα βλέπων ἐβόα Ἰωσήφ ὁ μνήτωρ. Τὸ

τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον παρθένε, καὶ πῶς μέλλεις
λοχεῦσαι ἢ ἀπειρόζυγος δάμαλις.

Πρόχωμ. **πρωκείμ. ἦχ. δ'.** Ἐκ γαστρὸς πρὸ
ἑωσφόρου γεγρηνηκάσε, ὥμοσε κύριον καὶ εἰ μεταμε-
ληθήσεται, σὺ εἰς ἱερῶς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὴν τάξιν
Μελχισεδεκ.

εἰχ. Ἐἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ με, κάθες ἐκ δεξιῶν
με, ἕως ἂν θῶ τὰς ἐχθράς σου ὑποπόδιον τῶ ποδῶν σου.

Προφητ. **Ε' πῖς καὶ Ε' ὑαγ.** Μετὰ τὴν συναπῆ. τῶ
αἰτίσεων. καὶ **Ο' π' ἀγαθὸς ἐφιλ.** **ξοπ.** Τὰ χυρὸν προ-
καταλαβ. τὸ Τρισάγ. **Π**αναγ. **Π**άτερ ἡμῶν. **Ο' π' σῶ.**
ξοπ. ἦχ. δ'. Α' πεγαράφετο. **Εὐχὴ, καὶ Ἀπόλυσις.**

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Ε' ὑλορημῆν, ὡς ἀνω.

ψαλ. ρθ'. Ἐἶπεν ὁ κύριος. **φύλλ. 386.**

ψαλ. πδ'. Ἐὐδόκησας κύριε. **εἰς τ' θ'. ὁσαν φ. 148.**

ψαλ. πε'. Κ λῖνον κύριε τὸ εἶς σου. **ὁκεί, φύλλ. 149.**

Μετὰ τὴν συναπῆ. ἐ ο' π' πρέπει σοι.

Ἰδιόμ. ἦχ. βαρ.

Ε' ξεπλήπτετο Ἡρώδης ὡρῶν μὲν Μάγων τῶ δ' ὀσε-
βειαν. Καὶ τῶ θυμῷ νικώμενος, τῷ ἔτις ἡ κορβο-
λόγει τὸ δράσημα, μητέρες ἡτεκνῶντο, καὶ ἡ αἰὼρος
ἡλικία τῶν βρεφῶν περὶ κατεδείζετο. Μαζοὶ
ἐξηραίνοντο, καὶ πόροι γάλακτος συστέλοντο, μέγα
εἶ τὸ δεινόν. Διὸ ὀσεβαῖς πῖσοι συστέλντες προ-
σκυνήσωμεν τῷ Χριστῷ τὴν γλύνησιν.

εἰχ.

ήχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου γελυνηκῶσε,
ὤμοσε κύριον, καὶ ἔμεταμεληθήσεται, σὺ εἰ ἱερῶς
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἄλλο. Ἰδιόμ. ήχ. β'.

Οτε Ἰωσήφ παρθένη λύπη ἐπιτρώσκετο, πρὸς
Βηθλεὲμ ἐπαίρον, ἐβόας πρὸς αὐτὸν. Τὶ ὄρωμαι
ἐγκυον συχαίσεις, καὶ ταράττεσαι, ἀγνοῶν ὅλως τὸ
ἐν ἐμοὶ φρεκτὸν μυσῆριον; Λοιπὸν ἀπόθε φόβον
ἅπαντα, τὸ πῶδ' ἁδόν ἐνοῶν, Θεὸς κἄτεισι ὅπῃ
γῆς, δι' ἔλεον ἐν τῇ μήτρᾳ με. καὶ νυνὶ σάρκα
προσελάβετο. Ὅχι περ πικτόμηνον ὅφει ὡς ἠυδόκησε,
καὶ τῆς χαρᾶς πληθεῖς, προσκυμήσεις ὡς κτίσιν σε.
Ἀγγέλοι ὑμνεῖσιν ἀπαύτως, καὶ δοξάζουσι σὺ πάτερ
καὶ ἀγῶ πάντοτε. **ήχ. Α'** λήθαια ἐκ τῆς γῆς, ἀνέ-
τειλε, ἡ δικαιοσύνη ἐκ τῆς ἐρανῆς διέκυψε.

Δόξα καὶ. ήχ. πλ. β'. Ἰδιόμ.

Σήμερον γυνάται ἐκ παρθένου, ὁ δὲ ἀκὶ τὴν
πᾶσαν ἔχον κτίσιν, ῥακὶ κατὰ περ βροτὲς σωαργα-
νῆται, ὁ τῇ εὐσίᾳ φανὲς Θεός. Ἐν φάθνῃ ἀνακέκλη-
ται, ὁ σερεώσας τὰς ἐρανὲς πάλαι κατ' ἀρχαῖς. ἐκ
μαζῶν γαλατρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρή-
σας πᾶσι λαῶ. Μάγας προσκαλεῖται ὁ κυμφίον τῆς
ἐκκλησίας. Δάρεα τέτων αἶραι ὁ υἱὸς τῆς παρθένου.
Προσκυνῶμεν σε τὴν γύναν Χριστέ, προσκυῶμεν σε
τὴν γύναν Χριστέ, προσκυῶμεν σε τὴν γύναν
Χριστέ. Δείξον ἡμῖν ἡ τὰ θεῖα σε Θεοφάνεια.

Πρό-

Πρόχωμ. προκήμ. ἦχ. δ'. Μήτηρ Σιών ἐρεῖ .
 ἄνθρωπος , καὶ ἄνθρωπος ἐχθυρήθη ἐν αὐτῇ , καὶ αὐτὸς
 ἐδεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὑψιστος .

είχ. Οἱ θεμέλιοι αὐτῆς ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις ,
 ἀγαπᾷ κύριος τὰς πόλεις Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκη-
 νώματα Ἰακώβ .

Προφητ. Ε'πισ. καὶ τὸ Εὐαγ. καὶ μὴ σιωπῇ.
τῇ αἰτίσειν , καὶ ὅτι ἀγαθ. ἔσοπ. Μὴ δὴ ὠδραδῶης
ἡμῶς . Τὸ Τρισάγ. Παναγ. Πάτερ ἡμῶν . ὅτι .
Τροπ. Α'πιγράφετο . καὶ ἡ Ἐκκλ. Οἱ μακαριοὶ
σὺν τῷ Πιστεύω . Ἐμὲ τὸ Πάτερ ἡμῶν , Ἐ ὅτι σ' .
ἔσοπ. Α'πιγράφετο ποτὲ .

Εἰς τὸ ἐσπερας τῆς Χριστοῦ γεννῆς .

Ἰδιόμ. δ' . Ἐ Δόξα καὶ . Τί σοὶ προσενέγκωμεν .
προκ. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν . **Ἐνεδύσατο** κύριος .
καὶ ᾧ ἐσερέωσε . **Ἀναγνώσματα γ' . ἡ γυν. Γενίσι .**
Ἐν ἀρχῇ . Ἀριθμ. Ἐξῆς πνεῦμα . **Μηχαὶν .**
Ἐν ταῖς ἡμέρ. Μετ' αὐτὰ , ἔσοπ. ἦχ. πλ. β' . Λαθὼν
 ἐτέχης ὑπὸ τὸ σπήλαιον , ἀλλ' ἔρανος σε παῖσι ἐκή-
 ρυττεν . Ὡσπερ σόμα τὸν ἀστέρα περιβαλλόμενος
 σωτὴρ , Ἐ Μάγας σοὶ προσήνεγκεν ἐν πίσει , προ-
 σκυφέντας σε , μὴ ὧν ἐλέησον ἡμῶς .

είχ. Οἱ θεμέλιοι αὐτῆς ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις , ἀγαπᾷ
 κύριος τὰς πόλεις Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰα-
 κώβ . Δεδοξασμένη ἐλαλήθη καὶ σ' , ἡ πόλις τῆς Θεῶ .
 Μνησθήσομαι Ῥαὰβ , Ἐ Βαβυλῶνος τοῖς γνωσκουσίν με .

είχ.

σχ. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύροις, ὁ λαὸς τῶν Αἰθιόπων ἔτοι ἐγλήθησαν ἐκ αὐτοῦ. Μήτηρ Σιαὶν ἐρεῖ ἄν-
θρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγλήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς
ἐδεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὑψιστος.

σχ. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόν-
των τέτων, τῇ γεγνημένων ἐν αὐτῇ, ὡς ὠφρανο-
μένων πάντων οἱ κατωκίᾳ ἐν σοὶ.

Καὶ ἄλλα γ' ἀναγνώσματα, ἦγεν, Ἡσαΐα,
Τὰ δὲ λέγει. Ἰερειμίας, ὁ ὕψος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Δανιὴλ,
Ἐῖπε Δανιὴλ. Εἶπα οἱ ψάλται. Ἀντίπαλος Χριστὸς ἐπε-
παρθένας νοητὴ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἀστὴρ σὲ ὑπέ-
δειξεν ἐν σπηλαίῳ χωρέμενον τὸν ἀχώρητον. Μάγες
ὁδηγήσας εἰς πρὸς κυνησίαν σε, μή' ὦν σε μεγαλιύο-
μεν, ζωοδότα κύριε δόξα σοι.

σχ. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν ἀπρόπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν, καὶ ὡσεὶ ζώσατο, καὶ γὰρ
ἐσερέωσε τὸ οἶκον μένην, ἥτις ἐσαλεύθησάναι. Ἐτοιμος
ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

σχ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ
φωναῖς αὐτῶν. Ἀρᾶσιν οἱ ποταμοὶ ὅπισθ' αὐτῶν
ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

σχ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυ-
ματος ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος. Τὰ μάρτυρά σου ὁπιστώ-
θησαν σφόδρα, τὰ οἶκόν σου ὡς ὅτε ἀγίασμα κύριε εἰς
μακρότητα ἡμερῶν.

Καὶ λέγεται ἡ ζ'. περὶ Ἡσαΐ. Παιδὸν ἔγεν,
καὶ

καὶ μετ' αὐτ. περκ. ἦχ. δ'. Κύριος εἶπα πρὸς με υἱός με
εἶσὺ, ἐγὼ σήμερον γεννηθήσῃς. **εἶχ.** Αἰτήσαι παρ' ἐμῶ,
καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σε, ὅτι καταχε-
οῖς τὰ πέρατα τῆς γῆς. **Περφ.** Ἡσαΐα, Περσέδετο.
Μετά τὰ ἀναγνώσματα, λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν συ-
ναπτὴν τῆς λητ. καὶ τὰ ἀντίε λοιπὰ, ὡς ἐν τῇ Λη-
τηρικῇ.

Εἰς τὴν λητ. περκ. ἦχ. πλ. δ'. Εὐχασθε.
Γνωστὸς ἐν τῇ. ζήτ. φύλλ. 29. Ἀλλ. Εἶπεν ὁ κύ-
ριος τῷ κυρίῳ με, χάρις ἐκ δεξιῶν με, ἕως
ἀνθ' ὧν ὅσον ἐχθρὸς σε ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σε.
εἶχ. Ράβδον δυνάμεως ἐξαποσελεῖσαι κύριος ἐκ
Σιών, καὶ κατακυριεύει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σε.
Κοιν. Αἰνεῖτε.

Τὸ μικρὸν ἀπόδ' ἄπνον λίγεται εἰς τὴν τραπεζάν,
καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν χαρίων. ὕμνος. Εὐλογητὸς.
Τρισάγ. Παναγ. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ. Δεῦτε
ἐκ γ'. Ὁ κατοικῶν. φύλλ. 143. Εὐλοῦν με.
φύλλ. 137. Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι. φύλλ. 202.
Δόξα καὶ. Τρισάγ. Παναγ. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ.
Τερπ. Ἀπυγράφετο. καὶ Ἀπόλυτ.

Εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν ἐν τῇ νυκτὶ τῆς τῆς Χριστοῦ
Γεννήσεως, ἐν καμῶν τῆς εὐλογίας τῆς τραπεζῆς, καὶ
τὸ ἔδος, δύο ψάλλται ἐκφώνως ᾄδουσι τόδε τὸ ᾠσμα,
κατ' Ἀλφάβητον, εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Σήμερον γυνᾶται ὁ κύριος, καὶ πᾶσα ἡ κτίσις
ἀγαλλεταί.

Ἐκ γ'. Ἐἵπεται καθ' ἑκάς. εἰς. Σήμερον.

Ἀναρχος Θεὸς καταβέβηκεν, καὶ ἐν τῇ παρθένῳ
κατώκησεν.

Βασιλεὺς τῶν ὅλων καὶ Κύριος, ἤλθεν τὸν Ἀδὰμ
ἀναπλάσσειν.

Γηγυεῖς σκιρτᾶτε, Ἐχαίρετε, τάξεις τῶν ἀγγέλων
ὠφραίνεσθε.

Δεῦτε ἐν σπηλαίῳ θεάσασθε, ὅν οἱ ἔρανοὶ ἐκ ἐχώ-
ρησαν.

Ἐκ παρθένης τέκτειται κύριος, καὶ ἐν φάθνης θρόνῳ
πυρίμορφος.

Ζητεῖ ὁ Ἡρόδης τὸν κύριον, Μάγες ἀποσέλλων
θεάσασθαι.

Ἡλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, θέλων ἐλεῆσαι τὰ σύμ-
παντα.

Θεῶ τινὶ βελλὺ διηγέμενοι, Μάγοι τὸν σωτῆρα
πρόεφθασαν.

Γὰρ ἡ παρθένος τὸν κύριον, ἀνθρώπον ὁρῶσα Θεὸν
ἔγνωκεν.

Κύβαντες αὐτῇ προσεκυώησαν, Μάγοι καὶ τὰ δῶρα
ἐκόμισαν.

Λιβάνον, καὶ σμύρναν, Ἐτ' χρυσόν, σὺν αὐτοῖς οἱ
Μάγοι προσέφερον.

Μάγοι καὶ ποιμένες ἐδόξαζον, τὸν ἐλθόντα σῶσαι
τὸν ἄνθρωπον.

Νόμον

Νόμον παλαιὸν ἀποθέμενοι, νέαν ἐντολὴν ἀναλάβομεν.

Ξένη σε παρθένε ἡ κύησις, ξένῳ καὶ ὁ τέκῳ γυνήσεως.

Οὕρανός ἐκλήθη τὸ σπήλαιον, καὶ ἡ φάθνη θρόνος πρεμόρφος.

Ποιμένες τὸ θαῦμα ἐωράκασι, εἰς Βηθλεὲμ ἀνεκήρυκτον.

Ρήτορες, τροφῆται περικήρυξαν, τῷ Χριστῷ τὴν ἐν σαρκὸν γυνήσιν.

Σὺν ἀγγέλοις πάντες δοξάζομεν, τὸ ἐλθόντα σῶσαι τὸν ἀνθρώπον.

Τὸν τεχθέντα πάντες αἰνέσωμεν, καὶ ὡς βασιλέα ὑμνήσωμεν.

Τμὸν τῶν ἀγγέλων βοήσωμεν, δόξα ἐν Ὑψίστοις κραυγάζοντες.

Φιλανθρώπως πάντας ἐχάλεισε, εἰς τὰς ποιμένας ἐφώτισεν.

Χαῖρε θεοτόκε ἀνύμφευτε, σῶζε τὰς εἰς σὲ καταφύγοντας.

Ψάλλομεν παρθένε τὸν τόκον σε, ὃν τεκῆσαι ἔμεινας ἀφθοερός.

Ω Χριστέμμε σῶσον τὸν κόσμον σε, καὶ τὸ οἶκόν τῶτον δούλοῦ σου.

Ω παρθένε κόρη ἀμίαντε, σῶζε σὺν εἰς σὲ καταφύγοντας. **Καὶ, Χ**ριστὸς γυνᾶτ. γ.

Εἶπε Ἀφηνίζομεν τῷ τὸν κηρὸν ἀκρὸν ἀρχιε-
ρέα, καὶ τοῖς λοιποῖς.

Κ Αἰνέσῃ τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ ἀκρῷ ἀρχιερεῖ,
τῷ παναγιωτάτῳ, καὶ μακαριωτάτῳ Πάπα,
πολλὰ τὰ ἔτη.

Διαφυλάξοι κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸν ἀσεβέστατον
ἡμῶν Βασιλέα, **Ν.**, καὶ δώῃ αὐτῷ κράτος, νίκην,
ὑγίαν, σωτηρίαν, καὶ παντίτε τῷ παλατίῳ, καὶ
στρατοπέδῳ, καὶ ὑποτάξοι ὑπὸ τὰς πόδας αὐτοῦ πάντα
ἀλλόφυλον ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον, εἰς πολλὰ τὰ ἔτη.

Διατηρήσοι κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὰς ἐξοχωτάτας
Καρδινάλεις τῆς ἀγιοτάτης ἐκκλησίας, τὰς πανιερω-
τάτας ἀρχιερεῖς, τοῖς θεοφιλεστάτας ἐπισκόπους, τὰς
ἀλαβεστάτας ἱερεῖς τε, διακόνους, καὶ ὑποδιακόνους,
καὶ πάντα κληρὸν καὶ ἱερατικὸν σύλλογον, μὴ παντὸς
τῷ Χρισεπωνύμῳ λαῷ, ἐν ἀσεβεῖ πολιτείᾳ, καὶ
εἰρηνικῇ καταστάσει, εἰς πολλὰ τὰ ἔτη.

Πολυχρόνιον ποιήσοι κύριος ὁ Θεὸς τὸν αἰδεσι-
μώτατον πατέρα ἡμῶν, Ἀνδρέαν, καὶ Δεσπότην **Ν.**
καὶ πάσης τῆς ταπεινῆς ἡμῶν Τάξεως Καθηγέμενον,
ἀξιοπρεπέστατον, καὶ ὡφελῆσαι ἡμῖν αὐτὸν ἄνοσον,
ἐντιμον, ὑγιᾶ, μακρόβιον, εἰς πολλὰ τὰ ἔτη.

Διαφυλάξοι κύριος ὁ Θεὸς, καὶ ἡμᾶς τὰς ἀτελεῖς
μοναχὰς, διαφρεσβιῶν τῷ ἐρανοφάντορι, καὶ
πατρὸς ἡμῶν Βασιλεῖ, εἰς πολλὰ τὰ ἔτη.

Δὴ ἰδεῖναι, ὅτι εἰς συμβαίνει ἡ ὡφελιμότης τῆς
Γεννῆς.

Γεννήσεως ἐν τῷ σαββάτῳ ἢ ἐν τῇ κυριακῇ, τότε μεγάλας τὰς ὥρας ψάλλομεν τῇ ᾠδῃ. Καὶ ὁμοίως ποιῶμεν ἐν ταῖς ἀπολεθίαις τῷ φώτῳ. Καὶ ἐλέγχομεν ἐν τοιαύταις ταῖς ἡμέραις τὴν λειτουργίαν τῆς μεγ. Βασιλείας, ἀλλὰ τὴν συνήθη τῆς Χρυσόμοι, καὶ μὲν τὴν τῆς σαββάτου, ἢ τὴν τῆς Κυριακῆς προγραφῆσαν τάξιν, ἀντὶ δὲ τῆς ἐσπερινῆς, τετέστι ἐκ ὧς ἔσθαι, τῆς ἐσπερινῆς συνάπτομεν τὴν λειτουργίαν. Εἰς δὲ τὸ λυχνὸν, καὶ τὰ ἀναγνώσματα, ἀναγνώσκωμεν τὰ περὶ τὴν ἀπόστολ. καὶ τὸ Εὐαγγ. τῆς ᾠδῆς μονῆς. Εἰς τέλος, τὸ Εὐαγγ. πάντ. καταξίωσ., & Π. ληρώσ.

Ἰστέον δὲ, ὅτι γινόμενης τῆς Γεννήσεως, ἢ τῆς ἐορτῆς τῷ φώτῳ τῇ Κυριακῇ, προτίθεμεν, & πρῶτον τὰς περὶ τοὺς αὐτῶν Κυριακὰς, πρὸ τῆς σαββάτου. καὶ μετὰ τὸν ψάλλον τῇ Κυριακῇ, & ἔπειτα τὸ σάββατον αὐτῆς, ὡς καὶ πρὸ, φύλλ. 549. καὶ 550.

Τῇ ΚΕ'. ἢ καὶ σάββατον Γέννησις

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Τροπ. ἤχ. δ'. Ἡ Γέννησίς σε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως, ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ ποῖς ἄστροις λατρεύοντες ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνοῦν τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, & σὲ γνώσκουσιν ὅτι ὑψὺς ἀνατολὴν, κύριε δόξα σοι. Ἀντίφ. γ'. ψαλ. ρλδ'. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρ. φ. 415.

ψαλ. ρθ'. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου. **Φύλλ. 386.**

ψαλ. πς'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ. **Φύλλ. 353. Τ' πακοῦ.**

ἦχ. πλ. δ'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶ ἐθνῶν ὁ ἔρανος σοὶ προσεκόμισεν,
τῷ κερματῷ νηπίῳ ἐν φάθῃ, δι' αἰθέρος ὄν Μάγας
καλέσας. Οὓς, ἔ κατέπληπεν ἐ σκῆπτρα, ἔ θρό-
νοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία. Τὶ γὰρ ὑπελέστερον σωή-
λαίς, τί δὲ ταπεινότερον σωαρχάνων; ἐν οἷς διέ-
λαμψε ὁ τῆς θεοτητός σου παῖς, κύριε δόξα σοι.

Εκ νεότητ. **Προκ. ἦχ. δ'.** **Ε**κ γαστρός πρὸ ἰωσφὸ-
ρος ἐγγυνησάσε, ὥμοσε κύριος, ἔ ἐ μεταμεληθήσε-
ται, σὺ εἰ ἱερῶς εἰς τὸ αἶδιον καὶ τὴν τάξιν Μελχί-
σεδεκ. **ἦχ.** Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, καὶ θὺ
ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ ὄν ἐχθρὸς σου ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου. **Πᾶσα πνοή. Εὐαγ. Ματθ. Τ** ὁ Ἰησοῦς
Χριστὸς ἡ γέννησις, **πέλ. θ.** ἔ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἰησοῦν. **ζήτ. εἰς τ' α'.** ὡραν τὸ Χριστὸς γέννησ. **Πεντηκ.**
ἦχ. β'. **Τ**ὰ σύμπαντα. **Φύλλ. 66. Τριφδ.** Χριστὸς
γενν. **Κανὼν, Ε**στωσε λαὸν. καὶ **Καταβασ.** ἀναδι-
πλασιάζοντες τὰς ἐρμῆς. **Λίτομον** δὲ καθίσματα
δύο καθ' ἑκάστω τῷ μηνὶ συνάπλυν'. **Εἰς τὴν 5.** τὸ
Συναξάρι. **Εἰς τὴν 8.** ὡδὴν καθ' ἑκάς. **ἔοπ.** **Τὸ,**
Μεγάλυνον ψυχὴν μου τὸν ἐκ τῆς παρθένου, ἢ τὸν ἐν τῷ
σωηλαίῳ τεχθέντα βασιλέα. **Εἰς τέλος μὲν τὸ συναπλ.**
τὰ καὶ θ. καὶ **Ἐξαπος.** εἰς τὰς αἰν. σύντ. **ἔ Δόξα καὶ.** **Τὸ**
Εἰπομεν πάντ. **Ἀπόλυσ. ἰθά φ. 114.**

Εἰς τὴν λατ. ἀντὶ τῆς Τρισαγ. Οἷσαι εἰς Χριστὸν .
~~περικ.~~ ἦχ. πλ δ'. Πᾶσα ἡ γῆ περικλυνοσάτω τὰν
 σοι , Ὁ ψαλμάτωσάν σοι . σίχ. Α' λαλάξατε τῷ κυρίῳ
 πᾶσα ἡ γῆ . ΑΛΛ. Ο ἰέρανοὶ διηγύνται . φύλλ. 34.
 σίχ. Ἡ μέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρδύγεται ῥῆμα , καὶ νύξ νυκτὶ
 ἀναγγέλλει γνώσιν . Κοιτωμένοι . Λύτρωσιν ἀπέστα-
 λε τῷ λαῷ αὐτῷ , ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα δξαθήκω
 αὐτῷ , ἀγνον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτῷ .

Εορτὴ ἑπταήμερος . Καὶ λαχέσης αὐτῆς εἰς τὴν
 Κυριακὴν , ἔδεν τὴ κυριακ.

ΕΙΔΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΓΕΝΝ.

καὶ ὡς τῆς ἐνὸς Σαββ. Ὁ μιᾶς Κυριακῆς μετὰ
 τῆς Γεννήσεως , Ὁ πρὸ τῶν φώτων .

Χρὴ ἀκριβῶς εἰδέναι , ὅτι εορταζόμενον τὸ Χριστὸς
 Γενεθλίων ἐν Κυριακῇ , ἐκ ὅπτε λεγόμεν τῇ ἐρχομῇ τῇ
 Κυριακῇ τὸ μνημεῖον τῆς διχαίῳ τῆς Κυριακῆς μὲν τῷ
 Γέννησιν , δὲ τὸ ἀρχικὸν λαμβάνειν τὸν Ἰαννουάριον
 μεμῶνα , Ὁ τὴν τῆς Χριστὸς Γέννων εορτὴν ἀποδιδέσθαι ,
 ἀλλ' ὅπτε λεγόμεν τὴν ῥηθεῖσαν μνημεῖον (καὶ παλαιὸν
 τὸ Τυπικὸν) εἰς τὰς κς' . Ὁ ἐκτὶ πετύπται τὸ λεκτέον .

Πάλιν ἴστέον , ὅτι φθάνοντων τῶν Γενεθλ. ἢ τῇ
 Κυρ. , ἢ τῇ β'. τὸ ἐβδομ. ἐν γί' ἐται Σάββατον , καὶ μία
 Κυριακὴ μετὰ τὴν Γεννήσ. Ὁ πρὸ τῶν φώτων . Καὶ
 τίτε εἰς ἔθες , τὸ μὲν Σάββατον λέγεται μὲν τῷ Γένν.
 ἢ δὲ Κυριακὴ ἢ πρὸ τῆς φώτων . Καὶ ἐνταυθοῖ εορτά-
 ζομεν ἐμοίως τὸ μνημεῖον τῆς διχαίῳ εἰς τὰς κς' . ὡς ἀνω .

Τὸ αὐτὸ καὶ διατηρεῖται παρὰ τὴν μνήμην τῆς δικαίων,
ὅταν ἡ Γέννησις φθάσῃ τῇ γ'. τῆς ἐβδομέδος, καὶ τὸ
εἰσερχομένη μίαν Κυριακὴν, καὶ δις τὸ Σάββατον.

* ΣΑΒΒΑΤΟΝ μετὰ τῆς Γέννησιν. εἰς τὴν λαϊκ.
προκ. ἡχ. δ'. Τοῖς ἀγίοις. Πρωεσφύμιον. φύλλ. 40.

Ἀλλ. Οἱ ἔρανοί. Οὗ Θεὸς ἐν δ. φ. 34. Κοιν. Ἀγαλλ.

* ΚΤΡΙΑΚΗ μετὰ τῆς Γέννησιν. Μνήμη πάντων
ἀγ. δικαίων Ἰωσήφ τῷ μνήσορ, Δαβὶδ τῷ προφ.
καὶ Ἰακώβ τῷ ἀδελφοδέε.

Τὰ σαββ. ὁ ψ. εἰς. σιχ'. β'. τῷ ἀνασ. καὶ β'. τῇ
δικαίων. Δόξα καὶ. τῆς ἑορτ. Τροπ. τῷ ἀνασ. Ἐπὶ πάντων
δικαίων. ἡχ. β'. Εὐαγγελίζεσθαι Ἰωσήφ τῷ Δαβίδ τὰ
θαύματα τῷ Θεοπάτορι, παρθένον εἶδες κυοφορήσα-
σαν. Μετὰ ποιμένων ἐδοξολόγησας, καὶ Μάγων προ-
σκυύσας, δι' ἀγγέλων χρηματισαίς, ἰκέτευε Χριστὸν
τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτ. τῷ ἀνασ.
Ἀπόλ. ἰδιόμ. φ. 114. εἰς τὸ ἀπόδ. ζιγ' δ. ἐκ τῆς δικαίων.

Εἰς τὸν ὁρθρ. τροπ. τῷ ἀνασ. Ἡ γυνή σὺ.
Θεοτ. τῷ ἀνασ. καὶ τὰ σιμῆθη τῷ κυριακ. καὶ τὸ ἐν
ἀντίφ. τῶν ἀναβαθμ. Πέντηκ. τῷ κυρ. καὶ τῆς γενν.
Τριώδ. τῷ γυν. κανὼν τῷ ἀνασ. Κοιτ. μέν. τῷ γυν.
Εἰς οὗτον ἀν. σιχ'. γ'. τῷ ἀνασ. γ'. τῆς ἑορτ. Ἐξ ἰδιόμ. β'.
τῆς δικαίων. Δόξα ἐωθιν. τροπ. τῆς ἑορτ.

Εἰς τὴν λαϊκ. προκ. ἡχ. πλ. β'. Εὐφρανθήτω ὅτι
κύριον, καὶ ἀγαλλιάσθαι δίκαιοι. σιχ. Μακάριοι ὧν
ἀφένθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἀπεκαλύφθησαν αἱ
ἀμάρ-

ἀμῶρπαι . Ἄλλ. Μ νήσθητι κύριε . Ως ὡμοσε τῷ κυ-
ρίῳ . φ. 413 . Κοιν. Λύτρωσιν ἀπέσ. ὡς ἐν τῇ γλυν.

* Κ5'. Η' Προσυνάξις τῆς ὑψαζίας Θεοτόκου
καὶ τῆς ἀγ. ἱερέρχ. Εὐθυμίας . τῇ ἰω. γ'. ἰδ'. τ' ἱορτ.
ἡχ. δ'. Εὐφραίνεσθε . Θεοτόκε παρθένα . Ο' πατήρ .
καὶ ἐν πνεσ. τῆς ἀγ. Δόξα καὶ . τῇ ἱορτ. ποικείμ. Τίς
Θεὸς μεγ. εἰς ὅλιον τὴν ἐκταήμ. ἐκτὸς τῆς σαββάτου
ὡς ἔθος . Ἦσπ. τῆς ἱορτ. Ἐ τῆς ἀγίας, δὲ τὸ μισοτύκτο.
Εἰς τὸ ἀπόδ'. Τριώδ'. ἐκ τ' Προσυνάξ. τ' Θεοτόκου .

Εἰς τὸν ὄρθρ. ἀντίφ. γ'. ψαλ. ρθ'. Εἶπεν ὁ κύριος .
φύλλ. 386. ψαλ. ρθ'. Εὐχομολογησομαί σοι . φ. 387.
ψαλ β'. Ἰνα πὶ ἐφρύαξαν . φύλλ. 246. ἐκφω. ἡσ.
σίχ. Κύριε εἶπε . καὶ θ'. Τριώδ'. Ἐ κατ. τ' ἱορτ. τὸ
Κοντ. Ο' πρὸ ἐωσφόρου . σιγῇ. τῆς ἱορτ. Δόξα καὶ .
Εὐφρανθήτη Ἱερουσαλὴμ .

Εἰς τὴν λειτ. ποικ. ἡχ. γ'. Μεγαλυνεῖ . Οὗ
ἐπέβλ. Ἄλλ. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, καὶ θ' .
ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἀνθ' ὧν ἐχθρέες σε ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου . σίχ. Εἰν ταῖς λαμπερότησι τῶν ἀγίων σου,
ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐχλυνήσασε . Κοιν. Π. αἰτήριον.

Εἰς αὐτὴν ἡ II ροσυνάξις τῆς τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸ
ἰω. τῆς σαββ. λέγομεν ἐν τῇ ἐναγασ. ἐν ἰδιόμ. τῆς
Προσυνάξεως, Ἐ β', ποικ. τ' διηγάων. Δόξα καὶ . τ' ἱερί.
Ἦσπ. τῆς ἀνάσ. τῇ διηγάων, τῆς ἀγίας, Ἐ Θεοτ. τῆς
ἀνάσ. Εἰς τὸ ἀπόδ'. Τριώδ'. τῇ διηγάων . Εἰς τὸν ὄρθρ.
μὴ τὰ σιωπήθῃ τ' κυρ. Τριώδ'. τ' Προσυνάξεως . Κατ.

τὸ ἀναστ. Εἰς εὐχ. αἶν. σπχ. β'. τὸ ἀναστ. β'. ἰδιόμ. τ'.
Προσυνάξ. (τὰ πετυπωμένα εἰς τὸ ἰασ.) ε' β'. ἰδιόμ.
τ' δικαίων. Δόξα τὸ ἰωθ. Κοιν. Τ' περὺ λογ.

Εἰς τ' λατ. Τὰ προκ. τῆς Π προσυνάξ. τὰ λοιπά,
τῆς κυρ.

Ε' αἶν ἔξω τ' κυριακ. ὡς φ. 549. ἑορτάζωμεν τῇ κς'.
συν τῇ Προσυνάξει τὴν μνήμην τῇ Δ. ικαίων τῆς Κυ-
ριακῆς μὲν τὴν Γέννησιν, ποιῆμεν ἕως. Τῇ ἰασ. β'.
τ' Προσυνάξ. ε' β'. τῇ Δ. ικαίων. Δόξα καὶν. τῆς ἑορτ.
ῥοπ. τῆς ἑορτ. τῇ Δ. ικαίων, τὴν αἶγ. Εὐθυμία, καὶ
Θεοτ. Εἰς τὸ ἀπόδ. Τριώδ. τ' Προσυνάξεως. Εἰς τὸν
ὄρθρ. μὲν τὰ γεγραμμένα ἐν τῇ Προσυνάξει, Τριώδιον
τῇ δικαίων, καν. τ' ἑορτ. εἰς εὐχ. αἶν. συντ. β'. τ' ἑορτ.
ἰδιόμ. β'. τ' Δ. ικαίων, Δόξα καὶν. Εὐφρανθήτι Ἱερουσα-
λήμ. Εἰς τ' λατ. ὡς ἐν τῇ Προσυν. συν τῇ Κυριακῇ.

* ΚΖ'. Τ' αἶγ. περὶ τὸμ. Στεφάνου. Τῇ ἰασ. β'.
τ' ἑορτ. ε' β'. τὴν Στεφ. Δόξα τὴν αὐτὴν, Καὶν. τ' ἑορτ.
ῥοπ. τὴν Στεφ. ἡχ. δ'.

Βασίλειον δόγμα ἔτεθη σὴ κορυφῇ ὅξ ἀθλων.
ὅν ὑπέμεινας ἰσθ' Χριστὸν τὴν Θεῶν μὲν τὸν φερότα-
θλε. Σὺ γὰρ τὴν ἰσθ' αἶων ἀπέλεγξας μανίαν, εἶδες
σε τὸν σωτῆρα τὴν πατρός διζιόθεν, αὐτὸν ἐν ἐκδυ-
σάπει αἰεὶ ἰσθ' τῇ ψυχῶν ἡμῶν. τ' ἑορτ. καὶ Θεοτ.
Εἰς ὅλ. ἑπταήμερον εἰς τὸ ἀπόδ. Τριώδ. τ' ἑορτ.

Εἰς τ' ὄρθρ. τὴν Στεφ. ψαλμῶν. Οἱ ἕρμενοι. καὶ θ.
τὴν αὐτὴν. Πιντ. τ' ἑορτ. τὴν αἶγ. ε' Θεοτοκ. Τριώδ. τῆς
ἑορτ.

ιορτ. Καθ. τῆ αἰγ. Εἰς ὁσὺν αἰν. ἰδιόμ. δ'. τῆ αἰγ. Δόξα καὶ τῆς ἰορτ. Εἰς τὴν λειτ. εἰς ἕνα ἀπόσ.

* ΚΗ'. Τῶν αἰγ. Δισμυρίων ὁμοκασίων αἰγ. τῆς ἐν Νικομηδίᾳ καέντων, ἔ τῆ ὁσ. Σ τεφάνε τῆ Θωματρὸς, καὶ μεθ' ἰορτ. τῆ περ τοῦ. Σ τεφάν. Τῆ ἰω. ἐν τῇ ἰορτ. β'. τῆ περ τοῦ μάρτ. καὶ ἐν τῇ ἀγίων. Δόξα καὶ τῆς ἰορτ. ἑορτῆς. τῇ ἰορτ. τῆς μαρ. Ο ἰ μαρτυρές σε, ἔ Θιοτ. Εἰς τὸ ἀπόσ. Τειώσ. ἔκ τῆ ὁσ.

Εἰς τὸν ὁρθρ. ψαλμ. εἰς τῆς ἰορτ. ἔ καὶ θ. καὶ τῆ λοιπῇ τῆς μαρ. ἔ τῆς ἰορτ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, Πρὸς τῆς φώτων. εἰς λητ. περ. Θ αυμασὸς ὁ Θεὸς. Ε'ν ἐκκλησίαις. Ζήτ. 39. ἀλλ. Μακάριος ὃν ἐξελέξω. Ε'πάκυσον ἡμῶν. Ζήτ. φύλλ. 35. Κοινων. Μακάριος ὃν ἐξελέξω.

ΤΗ Κ ΤΡΙΑΚΗ, Πρὸς τῆς φώτων. εἰς τ' λητ. περ. ἡχ. πλ. β'. Σ ὡσον κύριε τὸν λαόν σε. ἡχ. Πρὸς σὲ κύριε κέκραξ. Ζήτ. τῇ δ'. τῆς ἐβδ. Ἀλλ. Ο' Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ ἀ' λογιῆσαι ἡμᾶς, ὅτι φαῖνα τὸ φρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. ἡχ. Τ ε' γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ἐδὸν σε, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτηριόν σε. Κοιν. Αἰνεῖτε τ' κύριον.

* ΚΘ'. Τῶν αἰγ. Νηπίων ὑπὸ Ἡρώδ' ε' ἀναιρεθέντων, ἔ τῆ ὁσ. Μ αρκέλλε. Τῆ ἰω. ἐν τῇ ἰορτ. β'. τῆς Νηπ. καὶ ἐν τῆ ὁσ. Δόξα καὶ τῆς ἰορτῆς. Τροπ. πᾶν αἰγ. ἡχ. α'. Τ αῖς ἀλγηδόνας πᾶν ἀγίων σε, εἰς ὅσον σ' ἐπαθὸν δυσωπήθητι κύριε, καὶ πάσα ταῖς

ταῖς ὁδύμας ἡμῶν ἱάσαι φιλάνθρωπε δέόμεθα .
τῆς εὐροτ. καὶ Θεοτ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. τῷ Ν^{ηπ}. ψαλ. ριδ'. Η' ἡγάπησα .
Φύλλ. 391. Καθ. τῷ Ν^{ηπ}. Πεντ. τῆς εὐροτ. καὶ τῶν
Ν^{ηπ}. Τριψδ'. ἐκ τῆς εὐροτ. κανὼν τῶν Ν^{ηπ}. σὺ τῇ
Μαρκέλλω . Εἰς ὧν αἶν. ἀπαντα τῆς εὐροτ.

Εἰς τὴν λατ. περκ. ἡχ. δ'. Αἰνεῖτε παῖδες κύ-
ριον , αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου . εἰχ. Εἴη τὸ ὄνομα
κυρίου ἐλογημένον , ἀπὸ τῆς νυκτὸς καὶ ἕως τῆς αὔρας .
Ἄλλ. Οἱ ἔρανοί . Οὐ Θεὸς ἐνδοξαζόμε . Φύλλ. 37.
Κοιν. Α' ἡγαλλιάσα .

* Λ'. Τῆς αἰγ. μάρτ. Α' νυσίας . ὡς ἔθος .

* ΛΑ'. Α' πόδοις τῆς εὐροτ. καὶ τῆς ὁσ. Μελάνης ,
καὶ μάρτ. Μαρτίνας . τῇ ἑσπ. ἰδιόμ. γ'. τῆς εὐροτῆς ,
καὶ ἐν τῆς ὁσ. Μελάνης . Δόξα καὶ τῇ εὐροτ. ἑορταρία
τῆς εὐροτῆς , τῆς ὁσίας , διὰ τὸ μεσονύκτι . καὶ Θεοτ.
Εἰς τὸ ἀπόδ. τῆς μάρτ. Μαρτίνας .

Εἰς τὸν ὄρθρ. ὀνπίφ. γ'. ὡς ἐκ τῆς μεθ' ἑρτω , καὶ
ἀπαντα τῆς εὐροτ. ὡς καὶ εἰς τὴν λατ. Εἰ δ' ἐφθάσῃ ἀπο-
διδόναι τῇ εὐροτῇ ἐν Κυριακῇ πρὸ τῆς αὔρας , τότε εἰς
ἑσπ. ἰδιόμ. β'. τῆς αἰας . εἰ β'. ἰδιόμ. εἰ Δόξα καὶ νυκτὸς
τῆς εὐροτ. ἑορτ. τῆς αἰας . τῇ εὐροτ. τῇ ὁσ. εἰ Θεοτ. Εἰς τὸ
ἀπόδ. Τριψδ'. τῇ μάρτ. Εἰς τὸν ὄρθρ. Τριψδ'. εἰ γ'.
συντ. τῆς εὐροτ. τὰ λοιπὰ τῆς αἰας . Εἰς τὴν λατ. ἑορτ.
καὶ μὲν ὡς τὰ προκάμ. τῆς εὐροτ. τὰ λοιπὰ τῆς Κυρ.
πρὸ τῆς φώτ.

ΜΗΝ ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Εἰς τὴν Α'.

Ἡ κ' σάρκα Πειτομή τε κυεῖς ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 στῆ, καὶ μήμη τε ἐν ἀγίοις πατέρες ἡμῶν Βασιλαί-
 τε Μεγάλαι. Τῇ εἰσ. ἐν προσόμ. τῆς Πειτομ. ἡχ.
 πλ.α'. κ' β'. τε Βασιλ. εἰς αὐτὸν ἡχ. (α' ὁμήσεως εἰς
 ὄν αἰν.) Ἐἰδομ. ἐν τε αὐτῇ. Δόξα καὶ νῦν καὶ πάντοτε.

Συγκαταβαίνων. ζήτ. φύλλ. 79. προσκ. Ο' κύριος
 ἐβασιλ. Ἀναγνώσματα γ'. ἔσπ. ἡχ.α'. Ο' θεόνω
 πνεύματι ἐν ἡμῖν καὶ πάντοτε, σὺν τῷ πατρὶ
 τῷ ἀνάρχῳ, Ἐ τῷ θεῷ σε πνέματι, ἡνδόκησας
 τεχνῶν ὅτι γῆς, ἐκ κόρης ἀπειράνδρου σε μητρὸς.
 Διατέτο Ἐ ὡρετθμήτης, ὡς ἄνθρωπος ὀκταήμερος.
 Δόξα τῇ παναγάθῳ σε βαλῇ, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
 σε, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς ἀκρα σιγκαταβάσεις, μόνε
 φιλάνθρωπε. καὶ τε Βασιλαί. Εἰς πᾶσαν, ζήτ. εἰς
 τὴν α'. ὡρ. Θεοῦ. Συλλαβεῖσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς
 Θεότητος, καὶ πεῖσα ἀσώροφος πηγὴ ζωῆς τ' κύ-
 ριον, καχαριτωμένη Θεοτόκε, ὡρίστωζε ὄν σε μεγα-
 λυνόντας. Ἀπόλυσ. ἰδίᾳ. Εἰς τὸ ἀπόδ. τε αγ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ἀντίφ. γ'. ψαλ. ξς'. Ο' Θεὸς οἰκτεί-
 ρῃσαι ἡμᾶς. φύλλ. 115. ψαλ. ρα'. Μακάρι ἀνὴρ.
 φύλλ. 388. ψαλ. ρα'. Μνήστη. φύλλ. 413. καὶ
 τῆς Πειτ. Ἐκ νεότ. προσκ. ἡχ.δ'. Ο' ἱερεῖς σε.
 Μνήστη. Εὐαγγ. Ἰωάνν. Εἶπεν ὁ κύριος, ἐγὼ εἰμὶ
 ἡ δόξα.

ἡ Θύρα. Ζήτ. Σεπτέμβ. γ'. Κατ. μόν. τῆς Περι-
 μῆς, σὺν τῇ τῆς α'. εἰς ἑορτ. β'. σὺν τῇ Θεοτοκ. καὶ
 Καταβ. καθ' ἐκαστὴν ὥδ. τῇ φώτειν. Β. ὑθε' ἀνεκ-
 λυψε. Σ. τείβει θαλάσσης ἀπὸ γ'. Καθ. τῆς εἰγ. καὶ
 αὐτ' ε'. τῆς αὐτῆς Κοντακ. Εἰς τρεῖς αἶν. σὺν τῇ α'.
 Δόξα καὶ. τῆς Περιτ. Ο. ὑκ' ἐπαιχμύθη.

Εἰς τὴν λατ. προκ. ἡχ. α'. Τ. ὁ εἶμα μὲ. Α. πᾶ-
 σατε ταῦτα. Ζήτ. φύλλ. 41. Ἀλλ. Ο. πορμαίνων
 τὸν Ἰσραὴλ πρέχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρέβατον τὸν
 Ἰωσήφ. Στόμαδικαί. φύλλ. 41. Κοιν. Εἰς μνημόσ.
 Τυχέσης ταύτης τῆς εορτῆς ἐν Κυριακῇ, καταλιμπνι-
 νεται ἡ Κυριακὴ.

* Β'. Τῇ ὁσ. καὶ ἡ ἐρχ. πατέρος ἡμῶν. Σ. ἰλβέρου
 Πάπα Ρώμης, καὶ Προεορτ. τῇ φώτειν. Τῇ εἰσ. β'.
 τῆς προεορτ. καὶ β'. τῆς ἡρχ. Δόξα καὶ. τῆς προεορτ.
 Τετραήμερον τῇ αἰγίου, Κ. ἀνόνα πέντεως, Θ. Θεοτ. τῆς
 προεορτ. ἡχ. δ'. α'. Καππλάγη. Ε. τοιμάζε. Ζα-
 βελὼν, Θ. ὀτρεπίζε. Νεφθαλὶμ, Ἰορδάνη ποταμὲ
 σῆδι, ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τῆς βαπτισθῆναι ἐρχόμενον
 τὸν δεσπότην. Ἀγάλλε. ὁ Ἀδάμ σὺν τῇ προμήτορι,
 μὴ κρύπτειτε ἑαυτοὺς ὡς ἐν ᾧραδίσω ποτὲ. Καὶ γὰρ
 γυμνὰς ἰδὼν ἡμεῖς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν περὶ
 σουλὼν. Χρὶςτὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν θέλων ἀνα-
 χαρίσασθαι.

Εἰς τὸ ἀπόδ. ὡς εἰς τὰς ἄλλ. προεορτ. Τετάρτ.
 τῇ φώτειν.

Εἰς

Εἰς τὸν ὁρθρ. τῆ ἱεράρχ. ψαλ. ρλα'. Μνήστηπ.
Κάθ. τῆ αὐτ. Πεντηκ. τῆ αὐτ. μόνως. Τριώδιον ἐκ
πάν φώτων. Καθ. δὲ τῆ αὐγ. Εἰς τὴν αἴν. ἀπαντα
τῆς προορτ.

Εἰς τὴν λατ. προκ. ἡχ. δ'. Τῶ ποταμῷ τὰ
ὀρμήματα ὀφραίνεσι τὴν πόλιν τῷ Θεῷ, ἡγίασε τὸ
σκιώωμα αὐτῆς ὁ Ὑψιστος. **ἴχ. Ο'** Θεὸς ἡμῶν κατα-
φυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι, ταῖς εὐρέσαις
ἡμῶν σφόδρα. **Ἀλλ.** Εἰδοσάνσε ὕδατα ὁ Θεὸς
εἰδοσάνσε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν. **ἴχ. Φ**ωνῇ μου
πρὸς κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν Θεόν,
καὶ προσέχευται. **Κοιν.** Λύτρωσιν. **ζήτ.** τῇ κα'.
Διακμβ. φύλλ. 549.

* Γ'. Τῆ αὐγ. μῆρτ. Γορδίε, καὶ τῆ προφ.
Μαλαχίᾳ. καὶ προορτ. τῆ φώτ. τῇ εἰσ. β'. τῆς
προορτ. ἐν τῇ μῆρτ. καὶ ἐν τῇ προφ. Δόξα καὶ νῦν
τῆς προορτ. Τροπ. πάντ. (ὅτι τὸ μεσονύκτ.
τῆ προφ.)

Εἰς τὸν ὁρθρ. Κάθ. τῆ ψαλτ. καὶ οἱ εἰθ. ἀκοῶν
τῆ μῆρτ. Ἐπὶ προορτ. εἰς τὴν λατ. ὡς χθὲς.

* Δ'. Προορτ. καὶ τῆς αὐγ. μῆρτ. Ἀρμενίᾳ, καὶ
τῆ ὁσ. Φωπείᾳ, τῇ εἰσ. β'. τῆς προορτ. ἐν τῇ μῆρτ.
καὶ ἐν τῇ ὁσ. Δόξα καὶ νῦν. τῆς προορτ. Τροπ. πάντ.
(ὅτι τὸ μεσονύκτ. τῆ ὁσ.) Ταῖς λοιπὰς ὡς χθὲς.

* Ε'. Ἡ καθ' ἑαυτὴν τῇ ἀγίων Θεοφανίων, καὶ
τῆ ὁσ. πατρὸς ἡμῶν Πάυλε τῆ Θεβαίᾳ. τῇ εἰσ. β'.
τῆς

τῆς προγορτ. καὶ β'. τῆ ὁσ. Δόξα καὶ. τῆς προγορτ.
 ἔσοτ. τῆ ὁσ. (ὁσὲ τὸ μεσουκτ.) Θεοτ. τῆς προγορτ.
 Εἰς τὸ ἀπόσ. Τριψόδ. ἦχ. πλ.β'. Πρὸς σὲ ὀρθοίζω.

Εἰς τὸν ὀρθρ. καὶ θ. τῆ ψαλτ. Ἐ Τριψόδ. καὶ
 κασ. τῆς προγορτ. ἀμφω εἰς ἦχ. πλ.β'. καὶ τῆς αὐτῆς
 τὰ εἰς ὁσὺ αἶν.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΩΡΑΣ ΠΡΩΤΗΣ.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία. Δεῦτε προσκυνη-
 σωμεν. γ.

ψαλμ. ι'. Τὰ ῥήματά μου. φύλλ. 119.

ψαλ. β'. Ἐ'ως πότε κύριε. φύλλ. 223.

ψαλ. κγ'. Κύριε φωτισμός μου. φύλλ. 194.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ. δόξα σοι ὁ Θεός. γ'.

Συνάπτ. τῶν διήσεων. Ἐ Ὅτι ᾄδει σοι.

ἦχ. πλ. δ'. Ἰδιόμ.

Σήμερον τῷ ὕδατι ἀγάσσεται ἡ φύσις, Ἐ ῥύ-
 ηνται ὁ Ἰορδάνης, Ἐ τῷ ἰδίῳ ναμάτιον ἐπέχει τὸ
 ῥεῦμα, δευότις ὁρῶν ῥυπτόμενον.

ἦχ. Ἐπίβλεψον εἰσακκοῦν μου κύριε ὁ Θεός μου.

Ἀλλο ἦχ. πλ. δ'.

Ὡς ἀνθρ' πρὸ ἐν ποταμῷ ἦλθες Χριστὲ βασι-
 λεῦ, Ἐ δεικνὸν βράππισμα λαβεῖν ἐπιδίδας ἀγα-
 θὲ, ὑπὸ τῷ τῆς περὶ δρόμου χειρὸν, δὲ τὰς ἀμάρτίας
 ἡμῶν φιλάνθρωπε.

ἦχ. Πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, Ἐ
 τὰ πρὸς ὅσα ἡμῶν ἐμὴ καταιχυνθῇ.

Δόξα-

Δόξα σοι. ἦχ. πλ. δ'. ἰδιόμ.

Πρὸς τὴν φωνὴν τῆ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοι-
μάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, ἦλθε κύριε μορφῇ δ' ἔλα-
βὼν, βάπτισμα αἰτῶν ὃ μὴ γνῶς ἀμάρτιαν, εἶδο-
σάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν. Σωτήρ σου **γέρονεν**
ὁ πτόδρουμος, ἔβόησε λέγων, πῶς φωτίσει ὁ λύχνος
τὸ φῶς; πῶς χειροδετήσῃ ὁ δ' ἔλος τὸν δεσπότην;
ἀγίασον ἐμὴ καὶ τὰ ὕδατα σωτῆρ, ὁ αἶρον τῆ κόσμου
τὴν ἀμαρτίαν.

Πρόχωμεν, **Εἰρμὴν** πᾶσι. **πρόκμ. ἦχ. πλ. δ'.**
Ε'βρόντησεν ὁ ἔραν ὃ κύριε, ἔδωκε
φωνὴν αὐτῷ. **ἦχ. Α'**γαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχὺς μου,
κύριος σερεωμάμεν, ἔκταφυγήμεν, ἔρύσης με.

Τὰ ἀναγνώσματα, ἦγαν ἡ Περφητεία, Ε'πί-
σολή, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Ἐπὶ τῇ σιωπῇ τῶν
αἰτήσεων, ἔσπ' ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. ἔσπ.
Τὸ σὲ καλέσωμεν. Τὰ δ' ἀβηματαίμα. Τεισάγ.
Παναγία ἑαῖς. Πάτερ ἡμῶν. ὅπ' σὲ ὄσιν. ἔσπ.
ἦχ. δ'. πρὸς Κατεπλάγη.

Α'πεσρέφετο ποτὲ ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μη-
λωτῇ Ἐλισαίῃ, ἀναληφθέντος Ἡλιῶ, ἔδιηρεῖτο
τὰ ὕδατα ἔνθεν, ἔνθεν, ἔγέρονεν αὐτὰ ἑκρά ὁδὸς
ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθείας τῆ βαπτίσματος. Δι' ἧ
ἡμεῖς τὴν ῥέεσαν τῆ βίης δ' ἀπερῶμεν δ' ἀβάσιν, Χρι-
στὸς, ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Εὐχὴ ἔσπ' ἀπλυσίς τ' α'. ὁρῶς.

Εὐλογημένη . Δ' εὖτε παροσκυυήσωμεν .

ψαλμ. κη'. Ε' νέγκετε τῷ κυρίῳ . Φύλλ. 273.

ψαλ. μα'. Ο'ν τρόπον ὁπιποθεῖ . Φύλλ. 293.

ψαλ. ν'. Ε' λησόν με ὁ Θεός . Φύλλ. 137.

Συναπτή τῆς Διήγ. Ο' τι πρέπει . Ἰδιόμ. ἡχ. δ'.

Ἑμαρτή
 Η' τριάς ὁ Θεός ἡμῶν ἑαυτὴν ἡμῖν σήμερον ἀδελφείας πεφανέρονκεν , ὁ μὲν γὰρ πατὴρ ἐκθεγγὴ μῦρταίαν τῷ συγγενεῖ ἐπεφώνηκε , τὸ πνεῦμα πνευσθεῖς ἐν εἰκόνι κατέπτη ἐρανόθεν , ὁ υἱὸς τὴν ἄχραντον κορυφὴν τῷ πατρὶ ὑπέκλινε . καὶ βαπτισθεὶς , τὸ ἀνθρώπινον ἐκ δαλείας ἐρρύσατο , ὡς φιλόανθρωπος .

ἡχ. Φωνὴ κυεῖς ὅπῃ τῷ ὑδάτων , ὁ Θεός τῆς δόξης ἐβρόντησε , κύριος ὅπῃ ὑδάτων πολλῶν .

Ἄλλο, ἡχ. δ'. Ἰδιόμ.

Ε'ρχόμεθα μὲν σαρκὸς πρὸς Ἰορδάνην κύρει , βαπτισθῆναι θέλων ἐν χήματι ἀνθρώπου , ζωοδότη , ἵνα τὰς πλανηθέντας ἡμᾶς ὡς εὐσπλαγχνος πάσης μηχανῆς , καὶ παγίδος τῆς δαίμοντος ῥυσάμεθα , φωτίσης . Ἐκ πατρὸς μεμῖρτύρησαι , τὸ δὲ πνεῦμα περυσθεῖς ἐν εἰδεί σοι ἐπέση . Ἄλλ' οἴκησον ψυχαῖς ἡμετέραις σαυτὸν φιλόανθρωπε .

ἡχ. Φωνὴ κυεῖς ἐν ἰσχύϊ , φωνὴ κυεῖς ἐν μεγαλοπρεπείᾳ .

Δόξα καὶ ἡχ. πλ. δ'. Ἰδιόμ.

Η' τὰ τροφώμεν , καὶ βαπτισθῆναι τὰ τροφήμεν , καὶ

καὶ ὑπὸ πάντας τὰς πηθεύοντας τροφήτας ἐτρέμαξε
 νυῖ χεῖρ δεξιά, ὅτε εἰδέσαστο σὲ τὸν ἀμὸν τῷ Θεῷ,
 τὸν καθαίροντα κόσμῳ ἀμαρτήματα, καὶ ἀγωνίᾳ
 συσχεθεὶς ἐβόα. Οὐ πολὺν πρὸς ψαῦσαι λόγῳ τῆς
 κορυφῆς σε, αὐτὸς ἀγασθὲν με, καὶ φώπσον οἰκτῆρμων.
 αὐτὸς γὰρ εἶ ἡ ζωὴ, καὶ τὸ φῶς, καὶ εἰρήνη τῷ κόσμῳ.

Πρόχωμ. Τρεκέμ. ἦχ. δ'. Εἰδοσάνσε ὕδατα
 ὁ Θεὸς, εἰδοσάνσε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν.

ἦχ. Φωνήμῳ πρὸς κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ
 μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέχεμοι.

Τὰ ἀναγνώσματα, ὡς ἄνω. Εἶπα συναπτὴ
τῶν αἰτήσεων. Οἷον ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ξοπ. Κύριος
ὁ Θεός. Τρισάγ. Παναγ. Πάτερ ἡμῶν. Οἷον σ' εἰς.
Βασιλεῦ ἐράνιε. Προσασία τῶν Χριστιαν. Εὐχὴ, καὶ
Ἀπόλυσις. ἡ ὥρα γ'.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Εὐλογημένη. Δεῦτε προσκυλήσ.

ψαλ. ογ'. Πάτερ ὁ Θεὸς ἀπ. φύλλ. 334.

ψαλ. ος'. Φωνῇ μου πρὸς κύριον. φύλλ. 338.

ψαλ. ε'. Οἱ κατ' οἰκῶν ἐν βοήθ. φύλλ. 143.

Δόξα καὶ ἄλλ. Συναπτὴ τῶν διήσεων. Οἷον ὡς ἐπεί σοι.

Ἰδιόμ. ἦχ. πλ. δ'.

Τὰ δὲ λέγει κύριος πρὸς Ἰωάννην, **προφήτα**
δεῦρο βαπτυσόν με τὸν σὲ δημιουργήσαντα, τὸν φω-
 τίζοντα χεῖρι, καὶ καθαίροντα ἅπαντας. Ἀψυ-
 θείας κορυφῆς μου, καὶ μὴ διστάσης προφήτα. ἄφες

ἄρτι καὶ γὰρ πληροῦσαι ὡς ἀγγέλωνα δικαιοσύνην πᾶσαν .
 Σὺ εἶν μὴ δισάσης ὅλως , ἔ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς
 ὕδασι πολέμιον , τὸν ἄρχοντα τῆ σκοτίας ἐπείνομα
 ὠλέσαι , λυτρεύμεθα τὸν κόσμον ἐκ τῶν αὐτῶ παγί-
 δων , νυνὶ παρέχων ὡς φιλόανθρωπος ζωὴν αἰώνιον .

ἦχ. Ὅτι σὺ φωτίζεις λύχρον με κύριε .

Ἄλλο, ἰδοὺμ. ἦχ. πλ. α'.

Τὶ ἀναχετίζεις τὰ ὕδατα ὡς Ἰορδάνη ; τὶ ἀνα-
 ποδίζεις τὸ ῥεῖθρον , καὶ εἰ περιβαίνεις τὴν καὶ φύσιν
 πορείαν ; εἰ δυνάμει φέρεις , φησὶ πῦρ καταναλίσκον .
 Ἐξίσταμαι , ἔ φερίτω τὴν ἄκραν συγκατάβασιν , ὅτι
 ἐκ εἰώθε τὸν καθαρόν ἀποπλυνεῖν , ἐκ ἑμαυτὸν τὸν
 ἀναμέμνητον ἀποσμήχειν , ἀλλὰ τὰ ρεμπωμένα
 σκέυη ἐκκαθαίρειν . Ἀγάνθας φλέγειν με ἁμαρτη-
 μάτων διδάσκει , ὃ ἐν ἐμοὶ βαπτίζόμεθα Χριστός ,
 ὃ Ἰωάννης συμμαρτυρεῖται ἢ φωνὴ τῆ λόγου βοῶν ,
 ἴδε ὁ ἄμνος τῆ Θεῶ , ὃ αἶρον τὴν ἁμαρτίαν τῆ κόσμου .
 Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν , ὃ ἐπιφανεὶς Θεὸς εἰς τὴν ἡμετέ-
 ραν σωτηρίαν , δόξα σοι .

ἦχ. Κύριε ἰσχυρὸς λαὸν αὐτὸ δώσει , κύριε
 ὁ λογήσει τὸν λαὸν αὐτὸ ἐν εἰρήνῃ .

Δόξα καὶν. ἦχ. πλ. β'.

Σήμερον ἡ ψαλμικὴ προφητεία πέρας λαβεῖν
 ἐπείγειται , ἡ θάλασσα γὰρ φησὶν εἶδε καὶ ἔφυγεν , ὃ Ἰορ-
 δάνης ἐξ ῥάφης εἰς τὰ ὀπίσω ἀπὸ προσώπου κυρίου , ἀπὸ
 προσώπου τῆ Θεῶ Ἰακώβ , ἐλθόντος ὑπὸ δέλεα δέ-
 ξασθαι

ξασται βάπτισμα, ἵνα ἡμεῖς εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυθέντες, φωτισθῶμεν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Πρόχωμεν. **προκ. ἦχ. δ'.** Φωνὴ κυρίας ὅτι πάντες ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, κύριον ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

είχ. Εἰνέγκατε πρὸ κυρίου υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε πρὸ κυρίου υἱὸς κριῶν.

**Τὰ ἀναγνώσματα, ὡς αἶνω. Συναπτὴ τῶν αἰτήσεων. Ὅτι ἀγαθὸς. Τροπαίον. Ταχὺ προκαταλαβέ-
πασαν. Τρισάγιον. Παναγ. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ.
Τροπ. Ἀπεστέφετο. Εὐχή, Ἐ ἀπόλυσις.**

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Εὐλογημένη. ὡς αἶνω.

ψαλ. γβ'. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν. φύλλ. 360.

ψαλ. ριγ'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ. φύλλ. 389.

ψαλ. τι'. Κλῖνον κύριε. φύλλ. 149.

**Δόξα αὐτῷ. Ἀλλ. Συναπτὴ τῶν διήσ. Ὅτι ὥρεπε
σοι.**

Ἰδιόμ. ἦχ. βαρυς.

Θάμβος ἡ κατιδέειν τῆς ἐρανῆς ἡ γῆς ποιητὴν ἐν ποταμῷ γυμνωθέντα. Βάπτισμα ὑπὸ δέλεα εἰς ἡμῶν σωτηρίαν δεχόμενον ὡς δέλον, ἡ χρυσὸν ἀγγέ-
λων ἐξεπλήττοντο φόβῳ ἡ χαρᾷ. μὴ ὧν προσκυνη-
μέν σε, σῶσον ἡμᾶς.

είχ. Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόν-
των ὅτι τῆς ὕδατος.

Ἄλλο, ἰδιόμ. ἦχ. β'.

Οπὶ εἶδεν αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ πόροδ' ἔρμος
 τὸν κύριον τῆς δόξης, ἐβόα πρὸς αὐτὸν. Ἴδε ὁ λυτρε-
 μένος ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον πρὸς ἀγάγονεν. Ἴδε ῥύεται
 ἡμᾶς ἐκ θλίψεως, ἰδὲ ἀμώρτημάτων ἀφαισιν χαι-
 ζόμεθα, ὅπῃ γῆς ἐκ παρθένου ἀγνῆς ἐλήλυθε δι-
 ἔλεον. Καὶ ἀντὶ δέλων ὑς Θεὸς ἐργάζεται, ἀντὶ δὲ
 σκότους **φωτίζει** τὸ ἀνθρώπινον διὰ τῆς **ὑδατος** τῆς
 Θεῆς βαπτισμῷ αὐτοῦ. Λοιπὸν, δεῦτε συμφῶνως αὐτὸν
 δοξολογήσωμεν σὺν πατρὶ, **Ὡς ἀγία πνεύματι**.

ἦχ. Διὰ τὸ το μνησθησομαίς ἐκ γῆς Ἰορδάν-
 ης, καὶ Ἑρμωνιῶν ἀπὸ ὄρους μικρῶν.

Δόξα καὶ ἦχ. πλ. α'.

Τὴν χεῖρα σε τὴν ἀφαιμένην τὴν ἀκῆρατον κορυ-
 φῶν τῆς δευτέρας, μετ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτὸν ἡμῶν
 καθυπέδειξας, ἔπαρον ἑσθ' ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτισαί,
 ὡς παρρησίαν ἔχων πολλῶν. Καὶ γὰρ μέζων τῶν προ-
 φητῶν ἀπάντων ὑπ' αὐτῆς μεμύρτηται. Τὸς ὀφθαλ-
 μῶν σε πάλιν διὲς τὸ πανάγον πνεῦμα κατηδόν-
 τας, ὡς ἐν εἰδὲι πεισερᾶς κατέλθον ἀναπέτασθαι πρὸς
 αὐτὸν Βαπτισαί, ἵλεον ἡμῶν ἀπεργασάμεθα, καὶ
 δεῦρο σῆθι μετ' ἡμῶν. ὁπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ
 προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Πέχω μ. **προκείμ.** ἦχ. γ'. **Κ**ύριε φωτισμός
 μου, ὦς σῶτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι. **σίχ.** **Κ**ύριος
 ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω.

Τ α

Τὰ ἀναγνώσματα . Συναπτή τῶν αἰτίσεων .
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρ . **ῥοπαρ** . Μ ἢ δὴ **ᾠδὴ** δώης
 ἡμ . **Τεισάγ** . **Παναγ** . Πάτερ ἡμῶν . Ὅτι σὺ . **Του**
Α΄ πεσρέφετο . **Εὐχὴ** , **Ἐ** Μακαρισμοὶ σου τῷ Πιστεύω .
ὡς ἔθ . καὶ **ῥοπ** . **Α**΄ πεσρέφετο , καὶ ἀπόλυτ .

ΤΗ ΕΣΠΕΡΑ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ .

Εἰς τὰ πχ . **ἰδιόμ** . **δ** . **Ἐ** Δόξα καὶ νῦν τῆς ἱερῆς
ορον . **Ο**΄ κύριε **Θ** βασιλεύσεν . **Ε**΄ νεδύς . **Κ** αὐ γὰρ .
Ἀναγνώσμ . γ . **πρωτον** τῆ **Γενίς** . καὶ **δύο** τῆς **Ἐξόδ** .
Ἐπὶ τῷ ῥοπ . **Ἐ** **είχ** . **ἡχ** . γ .

Ε΄ πεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ ὁ τὸν κόσμον ποιήσας ,
 ἵνα φωτίσης ὃν ἐν σκότει κατημύρας , φιλόανθρωπε
 δόξασσι .

είχ . **Ο**΄ Θεὸς οἰκτειρήσας ἡμᾶς , καὶ εὐλογῆσαι
 ἡμᾶς , ὅπως ᾤαναι τὸ πρῶτον αὐτὸς ἐφ’ ἡμᾶς , καὶ
 ἐλεῆσαι ἡμᾶς . **Τ**ε γινώσκαι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου , ἐν
 πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτηριὸν σου .

είχ . **Ε**΄ ἑξομολογησάμεν σοι λαοὶ ὁ Θεός , ὅσοι
 μολογησάμεν σοι λαοὶ πάντες . **Εὐφρανθήτωσαν** ,
 καὶ ἀγαλλιάμεναι ἔθνη , ὅτι κρινεῖς λαὸς ἐν δίκῃ-
 τητι , καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις .

είχ . **Ε**΄ ἑξομολογησάμεν σοι λαοὶ ὁ Θεός , ὅσοι
 μολογησάμεν σοι λαοὶ πάντες , γῇ ἔδωκε τὴν καρπὸν
 αὐτῆς . **Εὐλογῆσαι** ἡμᾶς ὁ Θεός , ὁ Θεός ἡμῶν **εὐλο-**
γήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός , καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα
 τὰ πέρατα τῆς γῆς .

Ἄλλα ἀναγνώσμεν γ'. Ἰησὺ τῷ Ναυ. ε' δύο.
τῷ βασιλ.

ἦχ. οἱ ψάλται ἦχ. πλ. β'. Ἀ' μαρτυροῖς καὶ τελώναις
δὲ πλῆθος ἐλέες σε ἐπεφάνης σωτὴρ ἡμῶν, πᾶς γὰρ εἶχεν
τὸ φῶς σε καὶ ἀλάμψας, εἰμὴ τοῖς ἐκ σκότει· Δόξασαι.

ἦχ. οὐ κύριος ἐβασίλευσεν, εὐτρέπειαν ἐνεδύ-
σατο, ἐνεδύσατο κύριος δυνάμιν, καὶ διεζώσατο.
Καὶ γὰρ ἐσερέωσε τὸ οἰκεμένον, ἥτις ἐσαλεύθη ἡ σελήνη.
Ἐτοιμος ὁ θρόνος σε ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

ἦχ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ
φωνὰς αὐτῶν, ἄρῃσιν οἱ ποταμοὶ, ὅπτερίψας αὐτῶν,
ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

ἦχ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τοῦ θαλάσσης, θαυ-
μαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος. Τὰ μῦρτυριά σε ὀπισώ-
θησαν σφόδρα. Τὰ οἰκῶ σε τρέπει ἀγίασμα κύριε
εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Καὶ ἄλλ. ἀναγνώσμεν γ'. τῷ Ἠσαΐ. Ἀέσαθε καὶ
τῷ Γενήσ. ε' τῷ Ἐξόδ. περὶ. ἦχ. δ'. Ὁ Θεὸς τὸ δυνά-
μειον ὀπίσρεψον δὴ, ὀπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε.

ἦχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ τρέχες, ὁ ὁδηγῶν
ὡς εἰ τρέβατον τὸν Ἰωσήφ.

Ἄλλα ἀναγν. δ'. Τῶν Κριτῶν, καὶ δύο τῷ βασι-
λεῶν. ε' Ἠσαΐ. Τὰ δὲ λέγει κύριος. καὶ δεκτῶν. Εἰς
πίλος ὁ ἱερὸς λέγει τὰς δ' χάς τῆς λατ. καὶ ὡς εἶθ.

Εἰς τὴν τράπεζαν τὸ μικρὸν ἀπόδ. ὡς ἐν τῇ
ᾠδῃ. τῷ Γενήσ. φύλλ. 543. ἦχ. δ'. Ἀ' περὶ ἐφέτος.

τῷ

Τῆς 6'.

Η ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν ὁρθε. **ῥοπ. ἡχ. α'.** Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομαι
 σε Κύριε, ἡ δὲ Τριάς ἐφανερώθη περὶ σκύνῃσι, τὸ δὲ
 Γεννήτορος ἡ φωνὴ περὶ σκύνῃσι σοι, ἀγαπητὴν σε
 ἰὸν ὀνομάζουσα. Καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περὶ σκύνῃσι
 ἐβεβαίε τῷ λόγῳ τὸ ἀσφαλές, ὁ δὲ φανείς Χριστὸς
 ὁ Θεὸς, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Καὶ ἡ Ἀντίφ. γ'. **ψαλ. κη'.** Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ.
φύλλ. 273. ψαλ. ριγ'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ. **φ. 389.**
ψαλ. ρμ'. Ἀγαπήτε τὸν κύριον. **φύλλ. 89. ὁλὴν δόξα σοι.**
ἡν. ἡχ. πλ. α'. Ὅτε τῇ δειφανεῖα σε
 ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ ἀλμυρὰ τῆς ἀπιστίας
 θάλασσα ἔφυγε. Καὶ Ἰορδάνης κατέπερρεν ἐς ῥάφην,
 πρὸς ἔρανόν ὑψάν ἡμῶν, ἀλλὰ τῇ ὑψεί τῃ θείῳ ἐντο-
 λῶν σε σωτήρησον Χριστὸς ὁ Θεός, περὶ σκύνῃσι, δὲ Θεο-
 τόκος, καὶ ἐλέησον ἡμῶν. **Ε' καὶ νεότ. ῥοκ. ἡχ. δ'.** Φωνὴ
 κυρίου **ὅτι** τὸ ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, κύ-
 ριος ὅτι ὑδάτων πολλῶν. **ῥιγ. φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύει,**
φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Εὐαγγ. Μάρκ. Τὸ
καρπὸν ἐκείνου, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ. πλ.
ὁ δὲ δόξα σοι. ῥιγ. εἰς τὴν αὐτ. Πεντηκ. φ. 67. ῥιγ. δ'.
καὶ κατ. τὴν ἑορτῆς. Καταβασίαι, καὶ καθίσματα ὡς
ἐν τῇ Γεννήσει. Εἰς τὴν θ' αὐτ. καθ' ἑκάστ. ῥοπ. Μ.
γάλυνον ψυχῆς τὴν ἐν Ἰορδάνῃ Χριστὸν τὸ βαπτισθέντα.

Εἰς τὰς αἰν. συντ. κὴ Δόξα τῇ ἱερῇ. τὸ, Εἰπωμεν πάντ.
Ἀπέλυσ. ἰδία. φύλλ. 115.

Εἰς τὴν λατ. ἀντὶ τῆς ἑορτῆς. ἕως τῆς ὀκταήμερου,
Ὅσοι εἰς Χριστὸν.

Περικ. ἡχ. δ'. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό-
ματι κυρίου, Θεὸς κύριος ὃς ἐπέφανεν ἡμῖν. **εἰχ.** Εἴσα-
μολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ. **Ἀλλ.** Εὐέγκρατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ,
ἐνέγκρατε τῷ κυρίῳ υἱὸς κριῶν. **εἰχ.** Φωνὴ κυρίου
ἐπὶ τῇ ὑδάτι. **ἀνω εἰς τὸν ὄρθρ.** Κοιν. Εἰπεφάνη ἡ χάρις
τῷ Θεῷ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. **Ἑορτὴ ὀκταήμερου**

* Ζ' Η' Συναξίς τῆς αἰγ. Ἰωάννης τῷ περὶ δρ.
τῇ ἰαν. εἰχ. β'. τῇ ἱερῇ. ὁ β'. ἰδιόμ. τῇ περὶ δρ. Δόξα τῷ
αὐτ. καὶ νῦν τῇ ἱερῇ. περικ. Ὁ Θεὸς ἡμῶν. Εἰν ἐξόδιον.
Η' θαλάσσης. ἕως ὀκταήμερου. **εἰχ.** τῇ ἱερῇ, ὁ τῷ περὶ δρ.
ἡχ. β'. Μνήμη διηγήτου μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρ-
κέσει ἡ μάρτυρία τῆς Κυρίου περὶ δρομῆς. Ἀνεδέχθης
γὰρ ὄντας ὁ προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι ὁ ἐν ῥεί-
θροις βαπτίσας κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὁ θεὸς
τῆς ἀληθείας ὑψώσας ἀλήσας, χαίρων διηγήσεισθαι,
καὶ τοῖς ἐν αἰδῇ Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ, τὸν
αἰετοῦ τὸν ἀμαρτίαν τῆς κόσμου, κὴ παρέχοντα ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος. **Θεοτ.** Εἰς τὸ ἀπόδ. ἕως ὀκταήμερου. καὶ
ἕως ἑορτῆς εἰς Τριώδον.

Εἰς τὴν ὀρθρ. ἀντίφ. γ'. ψαλ. κη'. Εὐέγκρατε τῷ
κυρίῳ. **φύλλ.** 273. **ψαλ.** 57. Εἰν ἐξόδιον. **φ.** 389.
ψαλ.

ψαλ. τῷ ᾠροδρ. ψς'. Ο κύριος ἐβασίλ. φύλλ. 364.

Εκ φωνήσωνος ἡς τ' εἰχ. Φως ἀνέτειλε πρὸς ἀνὰ
Καθ. τ' ἰορτ. Εἰς τὸς Θεοσπυρίονσε μόχους, Ταύς σύμ-
παντα σήμερον ἀγαλλιάσθε. Δόξα, Ταῖς τῷ ᾠροδρ.
Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Τριτάτ. ὅκ τ' ἰορτ. καὶ
τῷ Προδρ. Εἰς σ'. Κοντ. μόν. Τὸν σωματικόν σου.
Εἰς τὰς αἰν. σιν. γ'. τ' ἰορτ. καὶ ὁ ἰδιόμ. τῷ Προ-
δρόμῳ. Δόξα καὶ τῷ αὐτῷ. Εἰς τ' ἀντ. ζήτ. τῇ γ'. τῷ
Προδρ. Ἐν τῷ δὲ Σαββ. καὶ τῇ Κυρ. πάντα τῇ αὐτῇ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ μὲν τὰ φῶτα. Εἰς τὴν λητο-
πρεα. ἡχ. δ'. Θαυμασὸς, Ἐν ὀκλήσας. Ζήτ.
ἡς φύλλ. 39. Ἀλλ. Ἐκέκραξαν. Πολλὰ αἱ θλα-
ζήτ. φύλλ. 41. Κοικ. Ἀγαλλιάσθε.

ΤΗ ΚΤΡΙΑΚΗ μὲν τὰ φῶτα. Εἰς τ' ἀντ. προδρ.
ἡχ. δ'. Εἰδοσάνσε ὑδατα ὁ Θεὸς εἰδοσάνσε ὑδατα, καὶ
ἐφοβήθησαν. εἰχ. Φωνῇ με πρὸς κύριον ἐκέκραξα,
φωνῇ με πρὸς τὸν Θεόν, καὶ πρὸς ἐχθρούς. Ἀλλ.
ἡχ. β'. Ἐνέγκατε πρὸς κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε πρὸς
κυρίῳ υἱὸς κειῶν. εἰχ. Φωνῇ κυρίῳ ὑπὲρ τῶν ὑδάτων,
ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, κύριος ὑπὲρ τῶν ὑδάτων
πολλῶν. Κοινῶν. Ἀνεῖπε.

* Η'. Τῆς ὁσ. μητρὸς ἡμῶν Δομνίκας. Τῇ
ἰω. εἰχ. β'. τ' ἰορτ. καὶ β'. τ' ὁσίας. Δόξα καὶ τῷ εἰορτ.
Εἰς τ' ὁρθρ. ψαλμ. εἰς τ' ἰορτ. Τριτάτ. ὅκ τῆς ὁσίας.
Ἐἴθε, ὡς εἰς τὴν λητο. τ' ἰορτ.

* Θ'. Τῇ αἰγ. μάρτ. Παναγία, ὡς χθις.

* Ι'

* **Ι'.** Τῇ ἐν ἀγίοις πατέρις ἡμῶν Γρηγορίῳ ὁπισκ. Νίκαιης. Τῇ ἑσπ. σιχ'.β'. τῆς ἑορτ. ᾠδὴ τῆς ἀγίας, Δόξα τῇ αὐτ. καὶ νυνὶ τῇ ἑορτ. ἕορπ. τῆς ἀγ. Κανόνα πῖς. τῆς ἑορτῆς, καὶ Θεοτ.

Εἰς τὸ ὄρθ. τῆς ἀγ. ψαλ. ρλα'. Μνήσθη. φ. 413. Καθ. τῆς ἀγ. Πέντ. τῇ ἑορτ. ᾠδὴ τῆς ἀγ. Τριώδ. ἐκ τῆς ἑορτ. καν. τῆς ἀγ. Εἰς τὰς αἶν. σιχ'.β'. τῇ ἑορτ. ᾠδὴ ἰδιόμ.β'. τῆς ἀγ. Δόξα καὶ τῇ ἑορτ. Εἰς τὸ λατ. εἰς ἱεράρχ. Ἐν ταῖς δὲ σαββ. μία λειτουργία λέγεται τῇ αὐτῇ, αἱ ἄλλαι τῇ σαββ.

* **ΙΑ'.** Τῇ ὅς πατέρις ἡμῶν Θεοδοσίῳ τῇ Κοινοβιάρχῃ. Εἰς τὸ ἑσπ. σιχ'.β'. τῆς ἑορτ. ᾠδὴ τῆς ὅς. Δόξα τῇ αὐτῇ, Ὅσις πάντες. φύλλ. 180. ἕορπ. τῆς ἑορτ. ᾠδὴ τῆς ὅς. Τῆς ἐρήμῃς. Εἰς τὰς αἶν. σιχ'.β'. τῆς ἑορτ. ᾠδὴ β'. ἰδιόμ. τῇ ὅς. Δόξα καὶ τῇ ἑορτ.

Εἰς τὴν λατ. ποικ. ἡχ. β'. Τίμιθ. ἐναντ. Τί ἀνταποδ. ζήτ. φύλλ. 16. Ἀλλ. Δίγαθ. ὡς φοίνιξ. Πευφυρμύος. ζήτ. φ. 38. Κοιν. Εἰς μνημόσ.

* **ΙΒ'.** Τῆς ἀγ. μάρτ. Ταπανῆς. ὡς ἐν τῇ ἡ.

* **ΙΓ'.** Ἀπόδοσις τῆς ἑορτ. καὶ τῇ ἀγ. μάρτ. Εὐμύλκῃ, καὶ Στρατονίκῃ. Τῇ ἑσπ. ἰδιόμ. γ'. τῆς ἑορτ. ᾠδὴ ποικ. ἐν τῇ ἀγ. ἕορπ. τῆς ἑορτ. εἰς τὸ ἀπόδ. Τριώδ. τῇ ἀγ. ὁδὸς τὸ μέσονύκτ.

Εἰς τὸ ὄρθ. Ἀντίφ. γ'. ψαλ. κη'. Εὐνέγκατε ταῖς. φύλλ. 273. ψαλ. ρς'. Φωνή μκ. φ. 338. ψαλ. ριγ'. Εὐνέξοδω. φύλλ. 389. Ταῖς λοιπαῖς ὡς ἐν τῇ ἑορτ. ὥσπερ καὶ εἰς λειτουργ. Ἐν τῇ δὲ Κυρ. μόν. ἕορπ. ᾠδὴ ποικ. τῇ ἑορτ.

Τ Α Λ Ε Γ Ο Μ Ε Ν Α

Ἐν ποτὶ ἱερταῖς, τά τε τῷ ὀξαμλίῳ, ὅταν καταμύ-
νας, ἢ ὀξα πλήρης τῆ χορῷ ψάλλειν συμβαίνει
ᾧ Μονάζοντες, καὶ μὴ τὸ κατὰ γυρομ-
μήλιον Διάταξιν, πρὸ τῆ Κοινῶν.

Τῇ β'. Ἰερίε, εἰς τὰ Καταθέσια τῆς πρῆας
Ἐδῆτος τῆς ὑπεραγ. Θεοτόκου.

Δόξα εἰς τὸ ἱερίε, ἔ εἰς τὰς αἴνας ἡχ. πλ.β'.

Υ' Περὲνδοξος. καὶ αἰτὴ ζώνης, λέγομεν. ἔδῆτα.
ζήτ. τῇ λα'. Αὐγασε μίωδες.

Εἰς τὸν ὀρθρον μὴ τὸ ψαλμ. καθίσματα ὡς κατὰ
Τριώδ'. τῆς ὀρθρακλ. καὶ τὸ παρὸν.

ᾠδὴ α'. ἡχ. δ'. Τριτάτας.

Ε' Σθῆτα σε σπῆλι Θεοτόκε παρθένε, τὰ τιμῶντι
σὲ λαῶ δειδώρησαι αἰ, ἱερὸν ἀειτείχισμα, ἀπα-
σαν τῇ ἐναντήων ἐπανάστασιν, πάντοτε ἐκζητήμενον
δένει τῷ πνέματι.

Σαρκὶ τῆ δι' ἡμῶς ὄξ ἀγνῶν σε αἰμώπον, γνωρι-
θέντος ἐπὶ γῆς, (ἔδῆτα) ἱερὰν ἐπαφὴ καθηγίασας,
σωματός σε τε προσψάψει, δι' ἧς πάντας τὰς δέ-
λας σε ἀγάξει παρθένε ὁμνεῖντας σε. **Θεοτ.**

Η' ἄσπιλος ἀμνάς τὸ ἀμνὸν ἢ τεκέσα, τῷ Θεῷ ὑπερ-
φυῶς δειδώρησαι ἡμῶν, τῷ (ἔδῆτα) σε ἄσπιλον,
σπίλιν ὄντως, ἔ ρυτίδος ἐκκαθαίρεσαι πάντοτε, ᾧ
αὐτῷ προσκυνοῦντας πανάμωμε.

καθ.

Κάθ. ἤχ. γ'. Τὴν ὠριότητα.

Εν ὠριότητι τῆς παρθενίας σε, τὸν ὠρεότατον λόγον ἐνούσας, καὶ τῇ (ἐδῆτι σε) ἀγνὴ ὡς βρέφει πε-
ρίεσαι, ταύτῃ ἐν δεδώρησαι τοῖς ἰκέταις σε,
δέσποινα, σκέπῃ ἐ βοήθειαν, καὶ πηγὴν ἀγάπης-
τος, οἷς πίσει τὴν ἀγίαν κατέδωκεν, πάντες σεμνὴ
ἐορτάζομεν.

ΚΟΝΤ. Τὰ κατεδέσσεια τῆς σῆς νύκτος ἐδῆτος ἡ ἐκ-
κλησία σε φαιδρῶς ἐορτάζει, ἐ σκτενῶς κραυγάζει
σοι, παρθένη ἀγνὴ, ἀπαντας πείζωσον κατ' ἐχθρῶν
δυναστείαν, θραύσον τὰ φρυάγματα τῶν ἀθέων
βιββάων, ἐ τὴν ἡμῶν καβέρησον ζωὴν, πλάττειν
κυρίαι τὰ θεία περὶ ἡμᾶς.

Ὡδὴ πρὸς Λυχνίαν τῆς παντός.

Εὐχαρίστοις φωναῖς ἀνυμνεύομεν σε, τὴν παντοίων
καλῶν ἡμῶν πόρονον, καὶ τὴν σεπτὴν ἐδῆτα σε
ἀσπαζομένη κόρη, ἀναβοῶντες, ὁλογοῦμεν, ὑμνεῖτε
τὸν κύριον.

Νοητὸν ὡς λαμπάδιον ἔχοντες, ἐν λυχνίᾳ θεραπείης
προκαίμενον τὸ ἱερόν (μαφόριον) τὴν πανάγην παρ-
θένη, τὰς τῆς καρδίας φωτιζομένης κόρας ἐκάστοτε. **Θ.**

Ο ὑδαμεῖς ἀμνηστὰς κατέλιπες, ἱερεῖς σε παρθένη
προσφύσεως τὰς ἀναξίως δέλεις σε, ἀντὶ σώματος
γαρ σε τῆ ζωηφόρου, τὴν (ἐδῆτα) σε πᾶσι δέδω-
ρησαι.

Ὡδὴ

Ὡδὴ θ'. Εὐα μὲν.

ΙΔε σὲ τὴν κλίνην Σολομῶν γεραίερμον, χαρμο-
σύνης μελωδίαισι, καὶ τὴν τιμίαν σε (ἐδῆται)
ὥς ἄλλην κιβωτὸν ἀγάσματος κυκλῶντες, τὰς
ἰάσεις λαμβάνομεν τὰς σωτηρίας αἰπαρδενε.

Ωφθη νυν ἡ θεία σε σοφὸς, κατέχευε τὴν (ἐδῆται)
σε τὴν πάντιμον, ὡς πηγή φωτὸς παρδένε,
ἀκτῖνας ἰαμάτων ἐκπέμπουσα, καὶ σκότος νοσημάτων
διώκουσα, ἡ μὲν πέδον ἀσπάζομεθα. **Θεοτ.**

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν, πανάμωμε, προσκί-
νησαι τῆς (ἐδῆτος σε), πάντα αἱ ἐξάνιοι δυνάμεις,
ἀπόστολοι τροφῆται, ἔμάρτυρες, ἔθιοι, καὶ δῖχοι
ἅπαντες, Δέσποινά μόνῃ αἰπαρδενε.

Ἐξαπὸς. Τῶς μεθισταῖς σωέλθ.

Τῶν τροφῆτων τὸ πλήρωμα, τὸν τῆ νόμου ἀγκάλαις,
ὥς φέρουσα πανάχευε, πλήρουν τὰς ἐντεύξεις
ἐπ' ἀγαθῶν τῶν δέλων, καὶ ἀξίωσον πάντας
τὴν πλήρη ἀγιότητος, προσκλῶσαι (ἐδῆται), ἀγα-
σμῶ, φωτισμῶ τε πλήρουν, ἐκβοῶντας, πλήρουν
τὰς φωνὰς ἡμῶν παναγία παρδένε.

**Τῇ ιγ'. Ἰελ. ἐπὶ τῇ εορτ. τῶν πατέρων ἐν Χαλ-
κηδόνι. Δόξα εἰς τὸ ἰσπ. φύλλ. 187. εἰς τὴν ὁρθ.**

Καθ. Τριώδιον τῆς Θεοτ. ἔκ τῆς ἱεράρχας. Κορυ.

Τῶν ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, ἔκ τῶν πατέρων τὰ δόγ-
ματα τῇ ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίσιν ἐκράτουν, ἡ καὶ
ἡμεῖς

χρῶνα φορέσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς
 αἰνῶ θεολογίας ὀρθοτομεῖ, ἃ δοξάζει τῆς εὐσεβείας τὸ
 μέγα μυσήριον. **Ο οἶκος, Κοντ. ἐκ τῶν ἱερῶν
 εἰς κοινὰ.**

Εἰς τὴν αἰν. Δόξα φύλλ. 187.

**Τῇ 18. Ἰουλ. εἰς τὴν μηρίαν τῆ ὁσ. μητρὸς ἡμερῶν
 Μακρίνης. πάντα εἰς ὁσ. γυν. Δόξα, ἐν τῇ ἰσ. ὡς κάτω.**

Εἰς τὴν αἰν. τὰ σιν.

Οἶκος τῇ ἰφρ.

Εκ βρέφους τῆ Θεᾶς ἀνέτεθης θεόφρον, Μακρίνα
 θεοφόρε ὡσπερ ἡγιασμένον σκέυος αὐτῇ ὑπάρχουσα.

Λύτρεσαι ἐκ πασῶν κινδυνῶν τὴν σὴν ποίμνιν, ἣν
 ᾤξει ποιήσω διὰ πολλῶν ἀγώνων, ἃ Θεᾶς ἀφίερασας.

Λμώμως, κατὰ ἑαυτὴν, ἃ ὁσίως βίβουσα, ἐπεύφρανας
 τὸ θεῖον Μακρίνα ἐρανόφρον, καὶ τὸν ἐχθρὸν κα-
 τήχυνας.

Πρέσβυε ἐκτενῶς, ἰδοὺ ἡμερῶν Μακρίνα, σὺ τοῖς
 καὶ σοῖς συγγόνοις τρισὶν ἀρχιερεῦσιν, ἰδοὺ τῶν γε-
 ραιότων σε.

Δόξα ἡχ. πλ. α'. Εἰς τῆς ὁπιδαν ἡμερῶν.

Τῇ παρθενικῇ σε δελχθεὶς ὡραιότητι, ὁ βασι-
 λῶς τῆς δόξης Χριστὸς, ὡς ἀμώμητον νύμφιν
 ἑαυτῷ σε ἡρμώσατο, ἀκηράτω σωμαφεία. **Ἐν τῇ**
 τῇ δελήματι αὐτῇ ᾤξασθαι τὰς καλὰς σε
 δυνάμεις, καὶ κόσμους, καὶ τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν
 ἀήτητον ἐδείξε, ἐγκαρτερήσασαν μὲν ταῖς αἰκίαις

τῷ σώματος πικραῖς , καὶ πνεύματι , καὶ ταῖς νη-
στείαις . Διὸ τὰ ἀύλῳ , ἔρανόω σεφάνῳ σὲ κατέσεψεν ,
καὶ παρέστησεν ἐκ δοξίων αὐτῆς ὡς βασίλισσαν πεποι-
κιλμένην . Αὐτὸν δυσώπει καλλιπάρθενε Μακρίνα ,
πανδύφημε , τοῖς ὑμνηταῖς σε δοθῆναι σωτηρίαν ,
καὶ ζῶν , ἢ τὸ μέγα ἔλεος . Θεοτ.

Τῇ κ' . Ἰελ. Εἰς τὴν πνεύματι αἰάβασιν Ἡλίου τῇ
προφ. Δόξα εἰς τὸ ἴσθ. Ἐ εἰς τὴς αἰν. ἦχ.

ΕΝ πνεύματι ἄρματι ὀπιδύφειθαι ἀρθεῖς , εἰς χώραν
φωτοειδῆ μετετέθης , ὡς Θεοβίτα Ἡλία , αἰχύνης
δὲ τροφίτας κατήχυνας , ὁ τὸν ἔρανόν λόγῳ με-
τρήσας . Ὡσαύτως λύσον , καὶ ἡμῶν τὰ πταίσματα ,
ταῖς πρὸς κύριον πρεσβεύαις σε , καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν . Θεοτ.

Εἰς τὴν ὁρθε. Τριῶν. τῆς Θεοτόκου , Ἐ ἄλλο εἰς
ἕνα προφ. Κοντ. Προφῆτα , καὶ πρεσβύτερα τῶν μεγα-
λουργῶν τῷ Θεῷ ἡμῶν , Ἡλία μεγαλύνουμε , ὁ τὰ
φθεγματίσας σῆσας τὰ ὑδατόρρυτα νέφη , πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φιλένδεον . Ο' οἱ. Κοντακ.
ἐκ τῆς Κοιν.

Τῇ κβ' . Ἰελ. Εἰς τὴν μνήμ. τῆς ἁγ. Μαγδαλῆνης
Μαρίας . Δόξα εἰς τὸ ἴσθ. Ἐ εἰς τὴς αἰν. ἦχ. πλ. β'.

Πρώτη καποδῆσα τῷ Θεῷ ἀνάστασιν , Μαρία
ἡ Μαγδαλῆνη , τῷ πρῶτῳ τῶν ἀγαθῶν αἰτίε ,
τῷ

τῷ τὴν ἡμετέραν ἀσπλάγχυνος φύσιν θεώσαντος .
 Πρώτη & βαγγελίστρια ἐδείχθη , βοῶσα τοῖς ἀπο-
 σόλοις , τὴν ἀθυμίαν ἀποθέμενοι τὴν ἀθυμίαν ἀνα-
 λάβετε , καὶ δεῦτε κατοπιδύσατε Χριστὸν ἑξαναστάντα ,
 & κόσμῳ παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος . **Θεοῦ .**

Εἰς τὸν ὄρθρ. Τετάρτ. τῆς ἑβδομ. καὶ ἄλλοις
αἰς ὅσ. γυναῖκα . Κοντ. Ἦν τῇ Χριστῷ μαθήτριαν
καὶ πρῶτην ἐν μυστηρίοις , τὴν βαγγελίσασαν τοῖς
 ἀποστόλοις τὸ χαῖρε , ἅπαντες ψαλμοῖς , καὶ ὕμνοις
 ἀνδρημῶν ἀνεσιν ἀναπέμποντες Θεῷ τῷ ὅλων ,
 τὰ τοιαῦτά ἐν τῷ κόσμῳ πηγὴν θαυμάτων χει-
 σαμὲν ἡμῖν . **Ο ὅκ. Κοντ. ὅκ τῷ Κοντ.**

Τῇ κε'. Ἰουλ. Εἰς τὴν ἑορτ. τῆς ἁγίας Ἀννης .
Δόξα αἰς τὸ ἱερ. καὶ αἰς τὴν αἰν. ἦχ. πλ. δ'.

Ο ἱ' ἐξ ἀκαρπῶν λαγόνων ῥάβδον ἁγίαν τὴν
 θεοτόκον βλασήσαντες , ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ
 κόσμῳ ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεὸς . Τὸ ζῆλος τὸ ἅγιον ,
 ἡ ζωοεὶς ἡ ἁγία , Ἰωακὴμ , καὶ Ἄννα , ἔτοι με-
 τασάντες πρὸς ἐρανίαις σκηνάς , σὺν τῇ αὐτῇ δι-
 γασαί ἡσυχασάντων παρθένων μετ' ἀγγέλων χω-
 ρεύουσι , ἡ δὲ τῷ κόσμῳ πρεσβείας ποιέμενοι . Οἷς
 καὶ ἡμεῖς συνελθόντες ἀσεβῶν ὑμνεῖντες λέγομεν ,
 οἱ δὲ τῆς θεοπαίδος , & πανάγης Μαρίας πρῶτοι
 τοῦ Χριστοῦ χρηματίσαντες , πρεσβύσατε ἡμῖν τῷ
 ψυχῶν ἡμῶν .

Εἰς τὸν ὄρθρ. Τριῶδ. τῆς Ὁρθακλ. καὶ τῆς αἰγ.
 Ἀνν. ἡχ. β'. Ὡδὴ α'. Ε' βυθῶ.

Τὴν λαμπάδα τὴν νοητὸν ἥλιον ἀσπράψαν σωματικῶς ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαντα, ἀρετῆς λαμπρότησι διατρέποντες, ἐκτεκεῖν ἡξιώθησαν Ἀννα ἡ θεόφρων, ἔτι Ἰωακὶμ ὁ παναοίδημος.

Ολοτρέπω νόσφι πρὸς Θεὸν ὄντως ὁ θεόληπτος Ἰωακὶμ, καὶ ἡ Ἀννα ἡ ἐνδοξος, ἀκλινῶς προσέχοντες τὴν ὑποκειμένην ἀπασαν κτίσιν ἀγότητι. **Θεοτ.**

Σωτηρίας πάσης ἀρχηγὸι ὁ μακαριώτατος Ἰωακὶμ, ἔτι ἡ Ἀννα ἡ ἐνδοξος, τὴν ἀγνὴν, καὶ ἄμωμον, ἔτι πανάχεαντον θεοτόκον ἐγέννησαν τῆς θεοσεβείας ταύτης εὐληφότες τὴν ἀντίδοσιν.

Καθ. ἡχ. πλ. α'. Ἰωακὶμ, καὶ ἡ Ἀννα πανηγυρίζοντες, τῷ Θεῷ ἐπαξίως χάριν ἐφείραντο, καὶ ἐγέννησαν ναὸν τὸν θεοδόχον καρπὸν, τὴν παρθένον καὶ ἀγνὴν τὴν μητέρα τῆς Θεῆς, τὴν μόνην δόλορημένην, προσβάσαν ἀεννάως εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντ. Προγόνων Χειρὶ τὴν μνήμην εὐορτάζομεν, τὴν τούτων πσιῶς αἰτέμενοι βοήθειαν, τῇ ῥυθλῶναι ἀπαντας ἀπὸ πάσης θλίψεως, τὰς κομίζοντας, ὁ Θεὸς γὰρ μὴ ἡμῶν, ὁ τέρας δοξάσας ὡς ἠυδοκήσας.

Πλάτῳ κομῶντες ἀρετῶν, τὴν ἐν δόξῃ θεϊκῇ
πεποικιλμένη βασιλίδα παρθένον, Ἰωακὶμ ὁ
σεπτὸς, ἔ' Ἄννα ἡ σώφρων τετόκασιν, ἡνὶ πᾶσα ἡ
κτίσις ὑμνᾷ ὡς Θεοτόκον.

Φωτοχυσίαις τῇ ἐκ σὲ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς λε-
λαμωρυσμένη ἡ δυὰς ἡ αἰεὶς, τῇ γυνήτορον πῶν
σῶν γυνᾶσε, πανάμωμε δέσποινα, πρεῖζενον ἡμῖν
ἀγαθῶν ἐπερανίων. **Θιστ.**

Ρώμη Θεῷ καρπογενεῖ, ἡ σειρῶσα γαστὴρ ἀνοιγο-
μένη, ἔ' περέρχεται πύλη παρθενικὴ παμφαῆς, ὁ
λόγος δι' ἧς ἐπεδήμησε, τοῖς ὅπῃ τῆς γῆς σαρκωθεὶς
ἀφράσω λόγῳ. **Ωδὴ θ'. Α' ἰάριχα.**

Ομόφρονες σύμφυχοι, τῇ ἀρετῇ ὑπάρχοντες, τῆς
πανάγνης παρθένου σεπτοὶ γυνήτορες, ὅν ὅπι-
τελέντας προθύμως τὴν δικλῆν, ἔ' ἐνδοξον μνήμην
ἡμῶν ἱερότατοι, λυτρωθῆναι δυσωπήσατε.

Νομῶν κατεπαύσατε τὴν τῇ θανάτῃ ἐνδοξοί, τῆς
ζωῆς τὴν μητέρα λαμπερῶς γυνήσαντες, τὴν ἐξα-
φανίσασαν τέττε τὴν προσβολῇ, ἔ' τῆς ἀθανάτου
ζωῆς προξενήσασαν τ' ἐλπίδα διὰ πίστεως. **Θιστ.**

Σωφρόνως βιώσαντες, καὶ δισεβάς μακάριοι, νυν
τρυφῆς τῆς ἀφράστου κατηξιώθητε, τῆς θεοφα-
νείας τυχόντες τῇ ἐξ ἡμῶν τῷ κόσμῳ φανέντος,
ὃν νυν δυσωπήσατε, τῇ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Ἐξαπὸς. Ε' πεσέφατο ἡμῶς.

Η Τῆς Εὐας τὴν ἀρὰν ἐξάρασα νυνὶ τίκεται, ἐκ
 γηραλαίων ἀκάρπων, ἐξ Ἀννης, καὶ Ἰωακίμ,
 καὶ σὺν ἀγγέλοις ἀπαντες καταχρέως ἐν ὕμνοις πῶσι
 δοφημήσωμεν.

Εἰς τῆς αἰν. Δόξα τῆς ὁσ. Εὐπραξίας. Ζήτ.
 φύλλ. ΙΘΙ. Τὸν ὄντως ἔρ.

Τῇ α'. Αὐγέσε εἰς τῆς αἰγ. Μακκαβαίους.
 Δόξα εἰς τὸ ἰσθ. Ἐ εἰς τῆς αἰν. ἦχ. πλ.α'.

Ο Ἰ' τῆ νόμος φύλακες, Ἐ τῆς Σολομονῆς υἱοὶ ἐν
 σαδὶν ἀθλῶντες, πρὸς τὸν Ἀντίοχον ἐβόων,
 ἡμεῖς ὡς Ἀντίοχε ἴσθ' πατέρων νόμων ἐγκαρτερεῖμεν.
 Οὐ χωρήσει δὲ ἡμῶς ἔ πυρ, ἔ ξίφος, ἔ θῆρες, ἔ
 μάστιγες, ἀλλ' ὅμῃ τεθνηζώμεθα σὺν μητρὶ γηρα-
 λαίᾳ, Ἐ διδασκάλῳ πατρὶ. Ζῶντες, καὶ συγκαί-
 ροντες εἰς τὰς ἀτελευτήτας αἰῶνας.

Εἰς τὸν ὄρθρ. Τριῶδ. τ' Θιστ. καὶ τῇ αἰγ. ἦχ.α'.
 Ωδ' α'. Ω' δὴν ἐπινίκιον.

Μ Ωσέως τὰ δόγματα πάνσοφοι παῖδες νομίμως
 φυλάξαντες, τῇ Χριστῇ τ' θάνατον ζηλώσαντες
 ἀσεβῶς, πρὸς βλάβη αἰσιν ὁσθ' ἡμῶς.
 Τίς εἶδε, τίς ἤκουσε οἷος ἀγῶνας σερρῶς ἐπεδείξαντο,
 οἱ τῆ νόμος φύλακες, οἱ Σολομονῆς υἱοὶ ἀθλήσαντες
 μιᾷ ψυχῇ, ἐνὶ φρονήματι. Δόξα.

Τριάδα δοξάσωμεν τὴν ἐν μονάδι εἰσὶν αἰδίου,

συμφυῆ , ἔ σωθέρων , καὶ ὁμοδυνάμον , πατέρα
ἀναρχον , υἱόν , ἔ πνεῦμα ἅγιον . **Καὶ νῦν .**

Τὸν βότρυον τὸν πέπειρον ἐν τῇ γαστρίᾳ ἀφράστως
βλαστήσασα , ζωηφόρος ἀμπέλως τῇ ἐκκλησίᾳ Χρι-
στῷ , ἐδέχθη μήτηρ τῷ Θεῷ , πάντας ἀφραίνεσα .

Καθ . ἰχ . πλ . δ' . Τὸ ἐν σοφίᾳ .

Εὐσεβῶς συντραφέντες παῖδες σοφοὶ , μάρτυρικῶς
τῷ τυράννι τὰς ἀπειλὰς ἀνδρείως κατηχυάτε ,
ὡς τῷ νόμῳ ὑπέρμαχοι , καὶ τῷ πατρὶ ἀκόλουθοι
γενόμενοι ἅγιοι , σὺ μητεὶ θεόφρονι **προθύμως**
ἠθλήσατε . Ὅθεν καὶ θανάτῳ τὸν ἐράνιον ὄντως
ζωὴν ὠνησάμενοι , αἰωνίως ἀγαλλεσθε , Μακκαβαῖοι
σερρόψυχοι , πρεσβύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ , τῷ παι-
σμάτων ἀφισιν δωρήσασθαι ἡμῖν , καὶ ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος . **Θεοτ .**

Κοντ . Τὸν πατρώων μαρτυρήσαντες ἐθῶν ,
θεοὶ παῖδες ἀνδρειοτάτη σὺ μητεὶ , καὶ πανσόφω
Ἐλεαζάρῳ , φύλακες ὡς νόμῳ ἀκρεβῆς , πόλιν τὴν
ἐράνιον ἐν χαρᾷ κατοικεῖτε , ἥς τυχεῖν τὸν πάνσε-
πτον , ἔ παιδρὰν ἡμῶν μνήμῳ τὰς ἐκτελῶντας πόθῳ
ἐκτενῶς δὲ νηθείας , Χριστὸν ἱκετεύσατε .

Ὡδὴ η' . Τὸ ἐν σοφίᾳ .

Οἱ τῷ πατρώων ἐθῶν νομοφύλακες τῆς Μωσέως
διαταγῆς προκήρυκες , ὡς ἐπὶ φωστῆρες ἐν κόσμῳ
φαίνοντες , ταῖς ἀκτίσι τῷ ἁγίῳ ἡμᾶς καταλάμ-
πυσιν , οἱ νοεργὶ λαμπτήρες .

Τὸς

Τὲς Ὀσεβεῖς αἰσεῖας ζηλώσωμεν Σολομονῆς ὅς-
 υς διφημήσωμεν, ὅς Χριστὸν τὰ πάθη ζηλοτυπή-
 σαντας, καὶ τοῖς ἀθλοῖς τὸν τέτε ποθήσαντας θάνα-
 τον ὑπὲρ τῆς οἰκονομίας. **Εὐλογ.**

Δόξα πατρὶ, καὶ υἱῷ, καὶ πνύματι, τῇ ἐν Τριάδι
 προσώπων Θεότητι, καὶ μονάδι φύσεως ὑποστάσειν
 ὑμνεμένη ἀπαύτως, ὑπὸ πάσης κτίσεως εἰς πάντας
 ὅς αἰῶνας. **Καίνω.**

Τῆς πατρικῆς ὁδοκίας θησαύρισμα, τῆς τῆς υἱοῦ
 παρυσίας ἐναύλισμα, τῆς ἀγίας πνύματος σεπτὸν
 ἐνδιαίτημα ἀνεδέχθης Μαρία, Τριάδος τ' ἔμφασιν
 ἐν σοὶ ἀνατυπῆσα.

Ἦδὲ θ'. Τὸ φωτοφόρον νεφίλω.

Οἱ καὶ νόμον τραφέντες, καὶ ὑπὲρ νόμου θανόντες
 Ἐλεαζάρ φοιτηταί, Σολομονῆς δὲ παῖδες, καὶ
 τῆς Μωσέως ζηλωταί, ἐλκόμενοι ἔκραζον, Ἀντίοχε
 τί βραδυῖς, τί μέλλεις, τί ἐπὶ πράτεις ἀβελύκη
 κατ' ἡμῶν.

Οἱ ταξιάρχαι τῆς νόμου τ' Ἀντίοχε ἀνοίας καταφρο-
 νήσαντες ἐρρώως, ταῖς βασάνοις ἐνήθλου, ζηλω-
 τυπῆντες ἑαυτοὺς ἀλλήλους προστρέποντες, καὶ σπεί-
 ροντες προαρπάξεν ὅς πόνους, καὶ τὰς ἀθλούς, καὶ
 θανεῖν ὑπὲρ τοῦ ζῆν. **Δόξα.**

Ως τὸν πατέρα δοξάζω, ὡς τὸν υἱὸν μεγαλιύω,
 ὡς καὶ τὸ πνεῦμα προσκυνῶ, τὸν ἀγίαν Τριάδα,
 ἀλλ' ἐν προσώποις μὲν τρισὶ, μιᾷ δὲ Θεότητι,

αἰδίων ἀτελεύτητον κράτος, ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα
ὡς αὖ γάρ. **Καὶ νῦν.**

Πῶς εἶπες ἥκτις παρθένη, πῶς ἐκ μαζῶν σε τὸ
γάλα; πῶς τῷ ἀπάτορι ἐκ σεῦ, καὶ ἀμήτορες ἄνω
ἐκ τῷ πατρὶς μονογενὲς γυνήτεια γέγονας; δηλά-
ζουσα τὸν τρεφέα τῷ κόσμῳ, πῶς; ὡς εἶδεν, ὡς
ἐδόκησεν αὐτός.

Ἐξαπὸς. Τῶν μαθητῶν.

Τὺς θαυμαστὰς ὑμνήσωμεν Μακκαβαίους, Ἐλεα-
ζάρ παῖδας, καὶ Σολομονῆς. ἔτοι γὰρ καθέειλον τὰ
φρυάγματα τῷ ἀρχιερεὶ δακνόντος, καὶ τῇ τῷ νόμῳ
λατρεία ἐγένοντο σεφαιῖται. **Θεοτ.**

Τῇ β'. Αὐγ. εἰς τὴν μνήμην τῆς ἀγ. καὶ προτο-
μαρτ. Σπεφάνου.

Δόξα εἰς τὸ εἶπ. Ἐ εἰς τῆς αἰν. ἡχ. πλ. α'.

Πρωτομάρτυς ἀπέσολε, καὶ ὡς ὁ δακνὼν Στέ-
φανε, ἡ σήλη τῆς μαρτύρου, ἡ δόξα πάντων δι-
κaiών, πάντων ἀποστόλων τὸ κράνημα. Σὺ ἔθανες
ἐδεάσω ἀνεωγμένους ἐν τῷ σαδῶ ἐσῶς, καὶ τὸν
ἕον τῷ Θεῷ ἐκ δεξιῶν ἐσῶτα τῷ ἀοράτῃ πατρὶς.
Διὸ ὡς ἄγγελος ἐκλάμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ
ἀνέκρα γαζες ὑπὸ τῇ λιθαζόντων, μὴ σήσης αὐτοῖς
τὴν ἀμαρτίαν ταύτην. Καὶ νῦν αἵτησαι τοῖς ἐκ πάθους
ἐσθυσμένοις, ἱλασμὸν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα
ἔλεος. **Θεοτ.**

Εἰς

Εἰς τὸν ὁρθρ. καθ. ἡχ. α'. Α' πόσολε Χριστοῦ
 δακόνων ὁ παῖς, παρομοίωσος σοφῆς, τῆς μὲν
 ἁγίας, ὁ κόσμος τὰ πέρατα, ἀγάσας τοῖς
 ἀθλοῖς σε. Καὶ τοῖς θαύμασι ψυχὰς ἀνθρώπων
 λαμπρύνας, ὅςιν πρῶντας σε ῥῦσαι παντοίων κιν-
 δυνῶν, πανδύφημε Στέφανε. **Θεοτ.**

Τελείδ. τῆς ἐπὶ τὰ παίδων εἰς τὴν μέρτ. καὶ τὴν
 παρομοίωσος εἰς ἑνὰ ἀπόσ.

Κοντ. Π. ὁρθρ. ἐσπάρης ὅτι γῆς ὑπὸ τῆς ἐρανί-
 γεωργίας πανδύφημε, παρομοίωσος τὸ αἶμα ὅτι τῆς γῆς
 δὲ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε. Παῖς ὑπὸ αὐτῆς τὸν
 τῆς νίκης Στέφανον ἀνεδύσω ἐν ἐρανοῖς, ὡς ἀθλητῶν
 παρομοίωσος, Στεφανῖτα τῆς μὲν ἁγίας, ὁ παρομοίωσος.

Τῆς ε'. Αυγ. εἰς τὴν παρομοίωσος τῆς αἱ. Μετα-
 μορφώσεως. **Δοξακαὶνῶν ἡχ.** πλ. α'.

Τῆς παρομοίωσος σε σωτῆρ ἀμυδρὰν αὐγλὴν παρομοίω-
 σος, τοῖς συλλαβάσιν σοι ὅτι τῆς ὁρθρ. τῆς
 παρομοίωσος σε δόξης ἐποίησας ἐρανοῖς, ὅθεν ἐν-
 θεασικῶς ἐκράυγαζον, καλὸν ὅστιν ἡμεῖς ὧδε εἶναι.
 Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς σε τὸν μεταμορφωθέντα σωτῆρα
 Χριστὸν, ὑμνεῖμεν εἰς τὰς αἰῶνας.

Τελείδ. τῆς αἱ. καὶ τῆς Μεταμορφ. ἡχ. δ'.

Ἰσοδ. α'. Αὐτοῦ τὸ εὐαγγέλιον.

Α' Στεφάνη καὶ τὸν φῶς ἐρανὶ ὑπὸ ἡλίου, καὶ
 γῆς ἀκατίωσος ῥήματα ζώντος Θεοῦ, τὴν ὑπόστασιν

τω μεταμορφώσῃ, πατὴρ μάρτυρήσει ὅτι τῷ
ὄρει Θαβώρ.

Βεῖς τὸ ὄρεμα, ἀλλὰ Θεὸς τὸ κρυπτόμα, ὅτι το Θαβώριον ὁ Χριστὸς ἀνέρχεται, τῆς Θεότητος ἀνελὼν ὡς ἀνελὼσαι τῆς ἑσπέρου τὸν ἥλιον δόξης λαμπρότησι.

Γνωστῷ νυκτὶ προέρχεται ἐμφανισθῆναι Μωσὲϊ Χριστὸς, τὴν δόξαν τὴν ἀρρήτον δεῖξαι ἐν ὄρει Θαβώρ, τὴν πρὸς πόσωπον ἀμέσως ὁμιλίαν, γηθόμενοι σήμερον ποροεορτάσωμεν.

Καθ. ἡχ. δ'. Ε' πεφάνη, ἡγήκε τοῖς ἐν τῇ σκοτεινῇ τῆς δόξης ἡλιθίοις, τὰς τῆς Θεότητος ἀνελὼν ἐν τῇ Θαβώρ ὑποδείξασθαι, ἥ τὴν φωσφόρον πηλοσώμεν ἔλευσιν.

Κοντ. Ε' ἐν τῇ Θεῷ σήμερον μεταμορφώσῃ ἡ βροτεία ἀπασα φύσις πορολάμπει θεϊκῶς, ἐν ὁφρυνίῃ κραυγάζουσα, μεταμορφεῖται Χριστὸς, σώζων πάντας. **Καὶ Κοντ. τὴν ἀγ.**

Ὡδὴ ἡ. Παῖδας ἀγαθῆς.

Τὶς μὴ ἐκπλαγῇ παντάναξ λόγῳ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης σου; ἡ μεταμορφέμενη ἔδειξας τοῖς φίλοις σου, ταῖς θεϊκαῖς λαμπρότησι περιεσπράψας αὐτοὺς, μετ' ὧν ποροεορτάζοντας πίσει λάμπουσαν φωτίσει ἡμᾶς ὁ σὺ σε ὑμνῶντας.

Υψος ἐρανίς πολιτείας, καὶ δόξης τῆς αἰδοῦς, θεῶν ἔλαμψεν δώρησαι τοῖς δέλοις σου, νυκτὶ ποροεορτάζουσι

ζῆσι τῆς σῆς μεταμορφώσεως λαμπρὰν πανήγυριν ,
ἐν ἣ φῶς ἀπας εὐφύτων παιδρυύεις ὅδ' σὲ ἀνυμνεῖντας
Χριστὸν τὸν φωτοδότῃν . . . **Εὐλογ.**

Φωτὸς χρηστὸς , καὶ φῶς ὑπάρχων ἀπρόσιτον , καὶ
αἰδίου προάναρχε , ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὥσπερ
ἰμάτιον , φῶς ἐν τῷ κόσμῳ ἔλαμψας , μετὰ σαρκὸς
προελθὼν , καὶ φῶς ὅτι τῷ ὅρῳ ἀσφάπτεις , **δόξης** τῆς
πατρῶας δεικνύς τὸν χαρακτῆρα . . .

Ὡς δὲ θ'. Α' πας γηγενῆς .

Χαίρει ἔρανός , ἐκ γῆς ἀνατέλλοντα νυῦ προεὐ-
λόμος ἥλιον τὸν ἐνδοξον ἐν θαβωρῷ τῷ ὅρει σή-
μερον , ἡλιακῶς παιδρότητας , γῇ δὲ χορεύει παιδρῶν
ἐρανίῳ αἴγλη , **ἔ**λαμπρότητι λαμπομένη , καὶ φῶς
ξηματίζουσα .

Ψάλλων ὁ Δαβὶδ τὴν σὺν μεταμόρφωσιν προαν-
φώτισε , πῶς ὁμοιωθῇ σοὶ τῷ κυρίῳ λέγων ὑοῖς
ὦν Θεῶ ; Σὺ γὰρ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς ἀγίων βελαῖς ,
μέγας ὥφθης ἐν τοῖς περικύκλωσιν , φοβερός ἐν τῇ
δόξῃ τῇ θείᾳ μορφῇ .

Ω' λόγε Θεῶ , σοφία , **ἔ**δωκαμιν , **ἔ**χαρακτήρ τῷ
πατρὸς , ὃ Θεὸς νοέμενε πῶς , **ἔ**ἀνθροπῶ γινώσκου-
μενε , τῆς σῆς μεταμορφώσεως ἡμῶς ἀξίωσον ἐκτε-
λέσαι τὴν παιδρὰν πανήγυριν , ἐν φωτὶ καλῶν ἔργων
ἐκλάμποντας .

Ἐξαπος . τῷ α' γ. καὶ τῷ προεορτ. Τῶν μαθητῶν .

Οἱ δόξης ἐφίεμενοι , ὁλικῶς τῆς ἐνθεῖς , τὸ νέμε-
δακτό-

ἁπόμορφον τῆ γλώσσης σαρκίς, μετάρσιοι πρὸς τὸ ὄρος. Τὸ Θαβώρ ἀνελθόντες, Ὁ Μωϋσεῖ, Ἡλίας, μαθητῶν τοῖς περὶ τὰς συμμεταχεῖν, καὶ θεῆκῃς ἐλλάμψεως ἀπεροίτε, ἀξιοθιῶν ἀπόστολον φάος φωτὶ προσλαβόντες.

Τῇ 5'. Αὐγυς. Εἰς τὴν ἀγ. Μεταμόρφωσιν.
Εἰς τὸ ἱερ. Σωτόμα. Οἶκος τῆ Ἐφρ.

Δ Εὖτε σὺν μαθηταῖς σωδράμωμον οἱ πάντες, τῷ ἀρετῶν εἰς ὕψος, ὡς ἂν ἀξιοθιῶν, σὺν τέτοις καὶ τῆς χάριτος.

Π πάντες οἱ γηγενεῖς καρδίας, ὡς ἂν εὐδέπως ἔλθῃ καὶ πρὸς ἡμῶς ἡ δόξα, τῆς τρισηλὸς χάριτος.

Φ ωνήσε πατρικὴ ἐρανόθεν ἐκάλει, ἔτος ἐστὶ βοῶσα, υἱὸς ἀγαπητός, αὐτὸς πάντες ἀκούετε.

Π αντάναξ βασιλεῦ, εἰρλώδσον τὸν κόσμον, πρεσβείαις τῆς ἀχράντης παρθένης παντανάσσης, καὶ πάντων τῷ ἀγίῳ σου.

Δόξα καὶ ἡχ. πλ.β'.

Π Ροτυπῶν τὴν ἀνάστασιν τὴν σὴν Χριστὸς ὁ Θεός, τότε πρὸς λαμβάνεις ἐξὺν τρεῖς σε μαθηταίς, Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβώρ ἀνελθόντων. Σε δὲ, σωτὴρ, μεταμορφώσας, τὸ Θαβώριον ὅρα φῶτι ἐσκέπετο, οἱ μαθηταῖς λόγῳ ἔρριψαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὁρᾶν τὸ ἀθέατον μορ-

μορφῶν. Ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ καὶ τρέμῳ. Οὐ-
ρανοὶ ἔφειζαν, γῆ ἐτρέμαξεν, ὁρῶντες ὅτι τῆς τῆς
δόξης τὸν κύριον.

Εἰς τὸ ἀπόδ. Τριῶδ. ἀπὸ χθίς. Κατὰ λιμπάνωρ
δὲ τὸ, ὡρὸ, ἐν τῇ λέγεσθαι πρεσβυτέρῳ, ὡροεορτάσω-
μεν, καὶ τὰ ὁμοία. Εἰς τὴν ὁρθ. ὡς ἐν τῇ Περλ.

Εὐαγ. ἐκ τῆς καὶ Ματθ.

Τῷ καὶ τῷ ἐκείνῳ ὡρὰ λαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέ-
τρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, ὃ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν,
ὃ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν. Καὶ ἔλαμψε τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγέ-
νετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ἰδὲ ὤφθησαν αὐτοῖς
Μωϋσῆς, ὃ Ἡλίας, μετ' αὐτοῦ συλλαλῶντες. Ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε τῷ Ἰησοῦ. Κύριε καλὸν ὅτι
ἡμεῖς ὧδε εἶναι. Εἰ θέλεις ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκη-
νάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῇ μίαν, ὃ Ἡλίας μίαν. Ἐπὶ
αὐτοῖς λαλῶντες, ἰδὲ νεφέλη φωτεινὴ ὀπισκίασεν
αὐτοὺς. Καὶ ἰδὲ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα. Οὗ-
τός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα, αὐτὸν
ἀκούετε.

Τριῶδ. μόνως ἡχ. δ' Χερὶ Ἰσραήλ.

Ρήματα ζωῆς τοῖς φίλοις Χριστός, ὃ ὡς τῆς θείας
δημηγορῆς βασιλείαι, ἔφη ἐν ἐμοὶ τὸν πατέρα
ἐπιγνώσασθε, φωτὶ ὡς ἐξασπράψω ἀπὸ προσώπου ἐν ἀγαλ-
λιάσει μέλλοντες, ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμεῖς ὅτι δεδ-
ξασαί.

Ἰαχύν

Γαὖν ἤν κατέδιδά φίλοι μαθηταί, θαυμα-
θήσεσθε δὲ τῷ πλέτῳ αὐτῶν, ὅτι δόξης πληρεῖς,
ὡς ὀφθήσομαι λαμπρότερον ἡλίου, ὅξαστάων, ἐν
ἀγαλλιάσει μέλποντες, ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν,
ὅτι δεδοξασται.

Σήμερον **Χ**ριστὸς ἐν ὄρει Θαβωρ λάμπας ἀμυδρόως,
θεϊκῆς αὐγῆς ὡς ὑπέχετο, μαθηταῖς παρεγύμνα,
χαρὰ κτῆρα σελασφόρος δὲ, πληθέντες θείας αἰγλης,
ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον, ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν,
ὅτι δεδοξασται.

Κάθ. ὡς αὐτὸ τὸ Ἰσακὸν. **Κοιτ.** **Ε**πὶ τῇ ὄρει
μετεμορφώθης, ὡς ἐχώρεν οἱ μαθηταῖς τὴν δόξαν
σε Χριστὸν ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυ-
ρόμενον, τὸ μὲν πάντες νοήσωσιν ἐκέσιν, τῷ δὲ
κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τῇ πα-
τρί τὸ ἀπαύγασμα. **Οἶκος.**

Εγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς, οἱ συγ-
κύπτοντες εἰς γλυττὴν ψυχλήμα λογισμοῖ, ἐπάρεθ-
τε, ὡς ἄρθητε εἰς ὕψος θείας ἀναβάσεως, προσδέ-
μωμεν Πέτρῳ, ὡς τοῖς Ζεβεδαίοις, καὶ ἄμα ἐκείνοις
τὸ Θαβώρειον ὄρος προφθάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν
αὐτοῖς τὴν δόξαν τῆς Θεῆς ἡμῶν, φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν
ἥσπερ ἀνώθεν ἤκουσαν καὶ ἐκήρυξαν. Ὅτι σὺ ὑπάρ-
χεις ἀληθῶς, τῇ πατρί τὸ ἀπαύγασμα.

Ωδὴ ἡ'. Οἱ ἐν Βαβυλωνί παῖδες.

Ν Εύματι τὸ πᾶν ὁ φέρων, ποσὶν ἀχράντοις ὄρεσιν
ἐπέβη Θαβὼρ Χριστὸς, ἐν ᾧ ἡλίας μάλλον
αὐγῆς ἐξαστάφας τὸ πρὸσωπον, ὁδὸν νόμου προκρί-
ντας, ἐκ τῆς χάριτος ἐδείξε μέλποντας, εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Εν τῇ ἀπεροσίτῳ δόξῃ κατ' ὄρεσιν ἐκφανθεὶν, ἀπορρή-
τως Θαβὼρ τὸ ἀχέτον, ἐκ ἀδύτου φῶς, τῷ πατρὶ
τὸ ἀπαύγασμα, τὴν κτίσιν φαιδρυνῶν, τὰς ἀνθρώ-
πους ἐδέωσε μέλποντας εὐλογεῖν.

Γεωγραφικῶς ἐσώτες Μωσῆς τε, ἐκ Ἡλίας ἐν ὄρει Θα-
βὼρ, τῆς θείας χαρακτῆρα τρανῆς ὑποστάσεως βλέ-
ποντες, Χριστὸν ἐν πατρίδι ἐξαστάφαστα δόξῃ, ἀνέ-
μελπον, εὐλογεῖτε πάντα. **Εὐλογ.**

Εκ φωτοχρῆς νεφέλης, Χριστὸν οἱ μαθηταὶ ἀμπε-
χόμενον ὁρῶντες ἐν Θαβὼρ, καὶ πρὶν εἰς ἐπὶ γῆς κα-
τανεύσαντες, τὸν νοῦν ἐλλαμφθέντες, σὺν πατρὶ
τῷ τὸν ὕμνον, ἐκ πνεύματος, εὐλογεῖτε παντ.

Ωδὴ θ'. Οὗτος σὺ ἀφθεός.

Σύντεθροι καὶ νῦν φωτοχρῆς, ἀφθέρως οἱ μαθη-
ταὶ ἐλλαμφθέντες, πρὸς ἀλλήλους ἑωρων. **Θαμ-**
ρηθέντες δὲ, καὶ πρὸς γλῶσσαν καταπεσόντες σοὶ πᾶ
διδασκότη τῶν ἀπάντων προσεκυῶσαν.

Ηὗρος ἐκ νεφέλης ἀνέπεμπετο, θεόκτυπος βεβαῶν
τὸ θαῦμα, ὁ πατήρ γὰρ τῷ φῶτι, ἕως ὅστις ὁ υἱὸς
ὁ ἀγαπητός με, τοῖς ἀποστόλοις ἀνεβόα, ἔκ ακούεται.

Καιναὶ

Καιναὶ κατιδόντες καὶ ᾠδόμενοι, φωνῆς πατρι^{κῆς}
ἐνωπιδέντες ἐν Θαβωρ οἱ τ' λόγους ὑπηρεταί, ἐκμαγα^{γίον}
τῆ ἀρχετύπου, ἔτος ὑπάρχει ἀνεβόων ὁ σωτὴρ ἡμῶν.

Εἰκὼν ἀᾠδόμενοι τῆ ὄντος, ἀκίνητοι σφραγίδας
ἀναλλοιώτε, ὑε, λόγους, σοφία, ἔ βραχίων δεξιά
Ἰψίς αἰένος, σὲ ἀνυμνεῖμεν σὺν πατρὶ, καὶ τῷ
πνεύματι. **Ἐξαποστειλάρ. Αὐτόμελον.**

Φῶς ἀναλλοιώτον λόγους φωτὸς πατρὸς ἀγγυλήτε, ἐν
τῷ φανέντι φωτί, σήμερον ἐν Θαβωρείῳ φῶς εἶ-
δωμεν τὸν πατέρα, φῶς καὶ τὸ πνεῦμα φωταγωγεῖν
πάντας κτίσιν. **Τὰ σιντόμα τῷ ἱεσέρ.**

Δόξα καὶν. ἦχ. α'.

Τὸ ἀχέτον τῆς σῆς φωτοχυσίας, ἔ ἀπερόσιτον τῆς
θεότητος θεασάμενοι τῶ ἀποστόλων οἱ ᾠροκριτοί,
ὅτι τῆ ὄρας τῆς μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστὲ, τὴν
θεῖαν ἡλλοιώθησαν ἑκαστὶν, ἔ νεφέλη περιλαμ-
φθέντες φωτεινῇ φωνῇ ἤκουον πατρικῆς, βεβαιώσεως
τὸ μυστικὸν τῆς σῆς ἐνανθεοποίησεως, ὅτι εἰς ὑπάρ-
χεις, ἔ μὴ σάρκασιν ὑὸς μονογενῆς, καὶ σωτὴρ τ' κόσμος.

**Εἰς ὅλην τὴν ὀκταήμερον, εἰς τὸ ἱεσ. ἔ εἰς τὴν
αἶν. λέγομεν τὰ σιντόμα, ἔ τὸ Δόξα καὶν.**

Τῆς δ'. τ' Αὐγ. εἰς τ' ᾠροϊόρ. τῆς κοιμήσεως.

Δόξα καὶν. εἰς τὸ ἱεσ. ἔ εἰς τὴν αἶν. ἦχ. γ'.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὴν σεπτὴν
μετάστασιν τῆς θεομήτορος μακαρίσωμεν, ἐν
χερσὶ

χερσὶ γὰρ τῇ ὑπὲρ τὴν ψυχὴν τὴν ἁμωμον ἐναπέθετο ,
ὅθεν τῇ ἀγία κοιμήσει αὐτῆς ὁ κόσμος ἀνεζωοποιήθη .
Ἦν ἐν ψαλμοῖς , ἐν ὕμνοις , καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς
μὲν τῇ ἀσωμάτῳ , ἐν τῇ ἀποστόλων εὐορτάζει φαιδρῶς .

Εἰς τὴν ἑσπ. μὲν τὴν ψαλ. Κἀθ. ἡχ. δ' .

Λαοὶ προσκίρτήσατε χεῖρας κερταῖντες πιστῶς , καὶ
πρὸς αὐτὴν ἀθροίσητε σήμερον , χαίροντες , ἐν φαιδρῶς
ἀλαλάζοντες , πάντες ἐν ὁφροσυνῇ , τῇ Θεῷ γὰρ ἡ
μήτηρ μέλλει τῶν ὀπιγείων , πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν
ἐν δόξῳ , καὶ ὑμνεῖντες πιστοὶ ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν .

Τὴν ἑσπ. τὴν αὐγ. ἐν τῇ Θεοτόκ. Ἀχραντε. Φύλλ. ιζ' .

Κοιμ. τὴν αὐγ. ἐν τῇ Κοιμ. Προσασία ἁμαρτῶν τῇ θλι-
βομένων , ἐν θερμῇ ἀντίληψις τῇ προσερχόντων ἐπὶ
σοὶ , ἐκ τῇ κινδυνῶν με λύτρωσαι , μὴ με παρίδῃς
ἡ πάντων βοήθεια .

Ἐξαποστ. τὴν αὐγ. καὶ Θεοτ. Ὁ Γλυπασμὸς
τῇ αὐγ. .

Τῇ ιε'. τὴν Αὐγ. εἰς τὴν ἀγίαν Κοίμησιν τῇ ὑπε-
ραγίας Θεοτόκου , καὶ Δεσποίνης ἡμετέρας Μαρίας .

Εἰς τὸ ἑσπ. καὶ εἰς τὴν αἴνους σιμότομα . Ὁ ἱκός τὴν ἑσπ. .

Δὲ ὅσα ἐν ἑρανῶ , ἐπὶ γῆς ὁφροσυνῇ , ἡ γὰρ τῇ κτίσει
μήτηρ χερσὶ ταῖς τῇ Δεσπότῃ , ψυχὴν νυνὶ πα-
ρατίθησι .

Ἡ μήτηρ τῇ Θεῷ , ἡ μόνη Θεοτόκος , ὑπερβλοσυμένη
μεδίσαται ἐν δόξῳ ἐκ γῆς πρὸς τὰ ἑράνια .

Γῆ

Γ ἡ μὲν τῇ σῇ ταφῇ ὑλόγηται παρθένη, αἷρ δὲ τῇ ἀνόδῳ ἡγίαται τῇ ξένῃ, νόμῳ θανάσεως φύσεως.

Α άβεμοι κτ' νεν τῷ κλίνῳ τῆς παρθένης, χοροῖς τῶν ἀποστόλων δόξμωσ κυκλκ μύλω, **Ε** αἰδοσιν ἑξόδιον.

Δόξα καὶ ν. ἡχ. δ'.

Δ Αβιτικῶν ὥδην σήμερον λαοὶ, ἀσωμῶν Χριστῶν τῶ Θεῷ. ἀπενεχθήσονται φησὶ τῶ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται ἐν διφροσύνῃ **Ε** ἀγαλλιάσει. **Η'** γὰρ ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, δὴ ἥς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τῆ εἰαυτῆς ἡ καὶ Δεσπότης ἐν **δ**όξῳ, καὶ ἑστὶ λόγον μετατίθεται. Ἦν ὡς μητέρα Θεῷ ἀνυμνῶντες βοῶμεν, **Ε** λέγωμεν, σῶσον ἡμᾶς ὅταν ὁμολογῶντας σὲ Θεοτόκον, ἀπὸ πάσης πειρασέως, **Ε** λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τ' πακοή, μτ' τῆς ψαλμῆς, ἐν τῷ ὕμνῳ. Τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ ἐν πάσαις τῆς Θεοτόκου ἑορταῖς, **φύλλ. ν'.**

Τριφδ. καὶ δὴ αἱ πάσαις τῆς Θεοτόκου ἑορταῖς ἐκ τῆ ἀναστασίμης **ἡχ. πλ. β'. τῇ κυριακῇ.**

Ωδὴ α'. Ως ἐν ἡμέρῳ.

Μ Επαλαβεῖσα ἡ Ἐυα τῆς τῆ φυτῆ, παρηκόε βροσέως, ἐπειτάγη τὴν ἀρὰν, ἀλλ' αὐτὴν διέλυσας ἀγνῇ, δολογίας ἀπαρχῶν, Χριστὸν κυήσασα.

Η' μαρμαρίτω τῆς θείας ἑξ ἀσραπῆς, τὸν Χριστὸν κυήσασα τῶν παθῶν μετὶ ἀχλὺν, καὶ πῖαισμά-

των τέραχον ἀγνή, δαυκένδασον φωτὶ τῆς σῆς λαμ-
πρότητι.

Τὴν τῇ ἐθνῶν προσδοκίαν ὁ Ἰακώβ, τὸν ἐκ σοῦ
σαρκέμενον πατέρα μυστικῶς, νοεροῖς τοῖς ὁμμάσι
Θεόν, τὸν ῥυσάμενον ἡμᾶς, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Εκλελοιπότων ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς, τῷ Ἰάκωβ
πάντα, ὁ υἱός σου καὶ Θεός, προσελθὼν ἡγάγεμεν
τὴν γῆν, τῇ περὶ τὸν ἀληθινὸν νυῦ ἐβασίλευσεν.

Καθ. ἡχ. δ'. Καταπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαβὶδ τίς ἡ παροῦσα ἐορτή, ἣν ἀνύ-
μνησας ποτὲ ἐν τῇ βιβλίῳ τῶν ψαλμῶν, ὡς θυ-
γατέρα δεόπαυδα, ἡ παρθένον, μετέστησεν αὐτὴν
πρὸς τὰς ἐκείθεν μονὰς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς ἀνευ
απορᾶς γνηθεῖς, καὶ ἡμεῖς τὸ χαίρειμι μητέρες, καὶ
θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι χαῖρε,
ἡ μεταστᾶσα πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια.

Κοντ. Τὴν ἐν παρθενίᾳ ἀκοίμητον Θεοτόκον,
ἡ προστάλαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος, ἡ νέκρωσις
ἐκ ἐκράτησεν, ὡς ἡ ζωῆς μητέρα πρὸς τὴν ζωὴν
μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπαρθένον. **Ὁ οἶκος.**

Τειχισὸν με τὰς φρένας, Χριστὲ σωτήρ μου, τὸ
τῆς τῆς κόσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν ἀχραντὴν
μητέρα σου, ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνισχυσὸν με, καὶ ἐν
βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχυροσύνε. Σὺ γὰρ αἰετῶν ἀτέν-
των πιστῶν τὰς αἰτήσεις πληροῖς. Σὺ ἐν μοι δώρησαι
γλώττης θεωροῦν, λογισμὸν ἀκατάχυντον. Πᾶσα

τὸ δὲ οὐκ ἐλάμψεως ὡς ἔσθ' καταπέμπεται φωτα-
γωγέ. Ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπέρθενον.

Ὡς δὲ ἡ. Ε' κ. φλογός.

Δ Ιαχρυσὼ ἐδῆπ ὥσπερ βασίλισσαν, ὃ υἱός σε
λαμπευίας αἶγλη τῆ πνύματος, σὲ ἐκ δεξιῶν
αὐτῆς ἔστησε, πάντα γε, ὃν ὑψοῦμεν εἰς πάντας
τοῦ αἵωνας.

Ο θελήματι μόνῳ κόσμον πηξάμεναι, ἔξ' ἀχράν-
τε σε μήτρας σάρκα δανείζεται, ἄνωθεν αὐτήν,
ἀναπλαῖσαι βελόμεναι, ὃν ὑψοῦ.

Σ υναφείας τῆ Λόγου πρὸς με τὸν ἄνθρωπον, ἐνδιαί-
τημα θεῖον πάντα γε πέφυκας, λάμψατα σαφῶς,
παρθενίας λαμπερότησιν, ὅθεν σε ὑμνεῖμεν εἰς πάν-
τας τὰς αἰώνας. **Εὐλογ.**

Χ ρυσαυγῆς σὲ λυχνία περιετύπωσε, δεξαμένη
ἀφράστως φῶς τὸ ἀπερόσιτον, γνῶσι τῇ αὐτῆς, κα-
ταυγάζων τὰ σύμπαντα, ὅθεν σε ὑμνεῖμεν ἀγνῇ εἰς
τοῦ αἵωνας.

Ὡς δὲ θ'. Θ. ἰὸν ἀνθρώποις.

Α Στῆρ ἐκλάμπων αὐγαῖς θεότητος ἔξ' Ἰακώβ,
τοῖς ζόφῳ κρατεμέθοις ἀνέτειλε, δὲ σὲ νῦν
πάντα γε Χριστὸς ὁ Θεός, Λόγῳ σεσαρκωμένῳ,
ὡς φωπζόμενοι, σὺν ταῖς ἐρανοῖς στραταῖς, σὲ
μακαρίζομεν.

Ρ ωθεῖς δυνάμει τῇ σῇ καὶ χεῖρι, σοὶ τὴν ὥδιν,
προθύμως ἐκ καρδίας ἀνέστηκα, ἀλλὰ ταύτῃ
πρόσδε-

πρόσδεξαι παρθένη ἄγνη , χάριν ἀντιδιδέουσα σε
τὴν πολύφωτον , ἐκ πάντων ἀκρεάτων θησαυρῶν ,
θεομακάρισε .

Γένος εἰδείχθης σαφῶς θεότητος , ἐν ᾧ σολὺν τῷ σώ-
ματι ὁ λόγος ἐξέφανε , θεουργήσας τὴν ἑμὴν παρ-
θένη μορφῇ , ὥστε ἐνδεδυμμένη πάντας διέσωσε ,
τὴς ἐκ θλαστοῦ καὶ θαλάσσης σε μεγαλυνόντας .

Νικητὶς ἀνάστασις νυνὶ δεδιώρηται , δὲ τῇ σῆς ἀφρά-
σε , ἡ ἀρρήτη κυήσεως , θεοτόκε πάντα γινε , ζωὴ γὰρ
ἐκ σε , σάρκα φεικνυμένη πᾶσιν ἐξέλαμψε , καὶ τὸ τέ-
θνατόν αὐμειδὲς , σαφῶς διέλυσεν .

Ἐξαπὸς . Ὁ ἕρανὸν τοῖς ἀσπ.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων σωμαθροισθέντες ἐνθάδε ,
Γεθσιμανῇ τῇ χωρίῳ κηδευσάτεμε τὸ σῶμα , καὶ σὺ
ὑέ , ἡ θεῖμε καὶ λαβέμε τὸ πνεῦμα .

Συνήτ . καὶ Δόξα καὶ ἡ χ. β' .

Σήμερον ὡς παρθένη χαίρεσα ἀπάρεις πρὸς τὰ
ἄνω . **Σήμερον** τὰ σίφη δὲ φράνονται θεωρητῶν
καὶ μὲν τῶν . **Αἱ** δυνάμεις τῇ ἕρανὸν ἐξίσαντο ,
Διωρεῖται τὴν κοίμησιν ἄχραντε . **Ἀποστόλων** χρὸς
σωμαθροίετα , τῷ κηδεῦσαι τὸ πάντημον σῶμα σε ,
Ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύτως βοῶμεν , **Δόξα** ἐν ἑψίσοις
Θεῷ .

**Τὸ σῶμα , καὶ τὸ τὸ Δόξα αἰς ὅλην τὴν
ἐκτενήμερον .**

Τῇ κς'. Αὐγ. μίω. εἰς τὸ μνήμιον τῶν μαρτ.
 Ἀδ' ριανῆ, ἐ Ν αταλίας. ἀπαντα εἰς κοινὰ.

Κοντ. Εἰν βασιάνοις ἀρειοι, καὶ ἐν Στεφάχοις
 εὐρεθέντες δοκιμοί, Ἀδ' ριανὸς ὁ σερρός, ἐ Ν αταλία
 ἡ πάνσεμνος, ἐξετήσατε λαβεῖν ἡμᾶς ἐλεῶ.

Τῇ κθ'. Αὐγ. εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς τιμίας κε-
 φαλῆς τῆ Προδρόμου.

Δόξα εἰς τὸ ἔσπ. καὶ εἰς τὸς αἶν. ἦχ. πλ. β'.

Ω' Ῥχήσασα ἡ μαθήτρια τῆ παμπονήρης διαβόλου,
 καὶ τὴν κεφαλὴν σου πρόδρομε μισθὸν ἀφείλετο.

Ω' συμποσίε πλήρης αἱμάτων, εἶθε μὴ ὤμοσας
 Ἡρόδη ἄνομε, ψεύδης ἔχονε, εἰδὲ καὶ ὤμοσας,
 μὴ δ' ὠρέκησας, κρεῖττον γὰρ ψευδάμυνον ζωῆς ὀπι-
 τυχεῖν, καὶ μὴ ἀληθ' ὄσαντα, τὴν χάραν τῆ προ-
 δρόμου ἀποτεμεῖν. Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν βαπτιστὴν, ὡς
 ἐν γυνετοῖς γυναικῶν μέζονα, ἐπαξίως τιμῶντες
 μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν ὁρθρ. μὲν σὺν τρεῖς ψαλμ. Κάθ. Τὸ
 Εὐαγγέλ. εἰς προφήτῳ. Τριῶδ. τῆς Θεοτ. καὶ ἄλλο
 τῆ προδρόμου. φύλλ. ξε'.

Ἐξαπος. Ὁ ἑρατὸν τοῖς αἵσρ.

Ο' ἀσελγῆς Ἡρόδης τὸν τῆς ἀγνείας φυτὸν ἑρῶν, σὲ
 βαπτιστὰ τῆ σωτῆρος καρατομήσας δολερούς, σὺ τὸς
 ἐλέγχους τῆ γλώττης τεμεῖν ἐκ ἰχυσεν ὅλως.

Θ. σ. Ο' γλυκασμός.

Τῇ

Τῇ λα΄. Αὐγ. εἰς τὴν κατὰ θεοὺς τὴν πρῶτην Ζώνης,
ὡς τῇ β'. πρὸ Ἰουλίω μινωός. Ἀντὶ δὲ τῆς ἐδῆτος ὁμοῦ,
ἐνταῦθα λέγομεν, ζώνω.

Δόξα ἡχ. πλ. β'.

Υ Περὲν δοξῶ ἡ δὲ εἰς ἡμᾶς κηδεμονία σε πανάχα-
τε πέφυκε, καὶ γὰρ σὲ μόνω ἐχομεν οἱ χριστιανοὶ
ἐλπίδα ἀκαταίχυντον, προστασίαν βεβαίαν, καὶ
βοήθειαν ἀσφαλῆ, ὁδηγὸν ἀπλανῆ, ὃ σκέπῃ σω-
πῆριον. Διὸ ὁ χρηδοσιμῶς συνηλθόντες σήμερον πα-
νηγυρίζομεν τὴν πρῶτην σε Ζώνης τὴν κατὰ θεοὺς, ἀφ'
ἧς ἀρῶμεθα πακτοῖων χρησιμῶν τὴν ἴασιν. Με-
γαλυόμεν ἀγῆ. τῇ σὺν θαυμασίῳ τῇ δυνάμει.

Εἰς τὴν ὁρθρ. ψαλ. ρλα΄. Μνήσθητι. Κάθ. καὶ
Τελεῶ. ὁ Κοιτ. ὡς τῇ β'. Ἰουλίω μινωός.

Εἰς τὴν α'. πρὸ Σεπτεμβρ. Δόξα τῇ ὁσίῳ εἰς
κοινὰ, ὅτι σε πάντα εἰς πάντα. Καὶ νῦν τῇ ἰ' γόητες.
ἡχ. α'.

Χ Ρισὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃς ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιερ-
γήσας, καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι ὡραγαζῶν,
ἐλόγησον τὸν σέφανον τῷ ἐνιαυτῷ, ὃ τὴν πέλιν ἡμῶν
φύλαττε ἀπολιόρρητον, ὅς δὲ πρὸς βασιλεῖς ἡμῶν
ἐν τῇ δυνάμει εὐφρανόν, νίκαις χορηγῶν αὐτοῖς καὶ
τῶν πολέμιων, διὰ τῆς Θεοτόκου, δωρέμεθα τῇ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὁρθρ. μὲ ὅν ψαλμ. κδθ.

ἦχ. πλ.δ'. Τὴν σοφίαν.

Ο καιρὸς καρποφόρος, καὶ ὑγίαινος, ἐξαπόδεν πᾶ-
 ρέχων τοῖς ἐπὶ γῆς, καὶ νυκτὶ προσδεχόμενος τὰς
 αἰτήσεις τῶν δέλων σε, ἀπὸ πάσης λύτρωσαι ἀνάγ-
 κης τὴν πόλιν σε, οἱ οἰκτιρμοί σε γὰρ ὄντως εἰς πάντα
 τὰ ἔργα σε, ὅθεν τὰς εἰσόδους βλοπλῶν, καὶ ἐξόδους,
 τὰ ἔργα κατεύθυον, ἐφ' ἡμᾶς τῶν χειρῶν ἡμῶν, καὶ
 πταισμάτων τὴν ἀφῆσιν δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεός, σὺ γὰρ
 ἐξ ἐκ ὄντων τὰ σύμπαντα ὡς δυνατὸς, εἰς τὸ εἶναι
 παρήγαγες

Τὰ προκείμενα τὸ δὲ Εὐαγγέλιον εἰς ἓνα ὅσ. Τριψόδ.
 τέ ὅσ. εἰς ἓνα ὅσ. Εἰς τὴν ἑνότητα. ἦχ. α'.

Ἦχ. α'. Ἀσώμεν πάντες λαοί.

Ασώμεν πάντες Χριστῶ, δι' ἧς σωθήσῃ τὰ πάντα, καὶ
 ἐν ᾧ δραπετεῖ ἀδελφώματα, ὡς ἐξ ἀνάρχου φύντι,
 Θεὸς πατὴρ ἐνυποστάτω ὑμῶν, ἐφ' ᾧ ἐπιτίκειον, ὅτι
 δεδόξαται.

Ασώμεν πάντες Χριστῶ, τῶν πατρικῆς δόδοκίᾳ ἐκ
 παρθένης ἀγνῆς ἀναλάμβαντι, ἡμεῖς ἀδελφῶν πάσιν
 ἐν αὐτὸν κυρίᾳ δεκτὸν ἡμῖν, σφαλμάτων εἰς λύτρω-
 σιν, ὅτι δεδόξαται.

Θιστ.

Αδόντες πάντες πιστοί, τὴν ὑψοφθαύμαστον κόρην τὴν
 ἐν τῷ κόσμῳ Χριστὸν ἀνατείλασαν, καὶ τῆς χάριτος
 τὰ πάντα τῆς αἰδίας πληρόσασαν, αὐτὴν ἀνυ-
 μνήσωμεν, ὅτι δεδόξαται.

κδθ.

Καθ. τῷ ὄσ. καὶ νυνὶ ὡς ἄνω, τῆς Ι' νδ'.

Κοντ. τῷ ὄσ. μόν. Τὰ ἄνω ζήτων, τοῖς κῆτα συναπτόμενοι, καὶ ἄρμα πρὸς τὸν σῦλον ἐργασάμενοι, δι' αὐτὴν σωόμενος τῷ ἀγγέλων γέγονας ὅσιε. Συνὸν αὖ τοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ τρισβάων ἀπαύτως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὡδὴ ἡ'. Τὴν εἰς ὑμνολόγους.

Ως ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας Χριστὲ, ἀπαρχὴν σοι προσφέρει τὴν ἐνιαύσιον ἢ σεπτὴν ἐκκλησίαν, κραυγάζουσα, ὑμνεῖτε, καὶ ὑψοῦτε αὐτὸν εἰς ὄναι αἰῶνας.

Τὸ διεξάγοντι τὰ πάντα Θεῷ, καὶ χαίρες ἀλλοιῶντι πρὸς τὴν πολύτερον τῶν ἀνθρώπων κυβένησιν, ψάλλομεν ὑμνεῖτε καὶ ὑψοῦτε. **Θιπ.**

Τὴν θεομήτορα παρθένον ἁγνὴν, ἐν ἐπὶν φιλοδοξίαις τε, καὶ ἐλίξεσιν ὀρθοδόξως βροτῶν τὰ συστήματα, ὑμνεῖμεν, σὲ ὡς θεοτόκον, καὶ πάντων σωτηρίαν.

Ὡδὴ θ'. Τύποι εἰς ἀγάπης.

Λόγε τῷ Θεῷ, καὶ δυνάμεις, ἡ ἀληθὴς σοφία, καὶ ἐνυπόστατος, ἡ σωέχουσα, καὶ κυβερνώσα τὰ πάντα σοφῶς, καὶ τὸν νυνὶ ὅπσις ἅντα τοῖς δέλοις συμπερὶ ἐν καταστάσει γαλκνωσῇ διεξάγουσα.

Δόξα.

Μόνη πρὸ αἰώνων πέφυκας, ὡς ποιητὴς αἰώνων καὶ βασιλεύουσα, τεισπόσατε μία θεότης ἀμέρισε, ταῖς λιταῖς τῆς ἁγνῆς θεομήτορος, τὸ

ἔτ' ὅ νικηφόρον τῇ κληρονομίᾳ σου ἀγάδῃς. **Θεοτ.**
Σώτερ τῶ παντός, καὶ ὠρύτατι, δημιουργέ, καὶ παν-
 τοκράτορ τῆς κτίσεως, ταῖς δειήσεσι τῆς ἀλοχόπως
 τεκνύσης σε, τὴν εἰρλίαν τῶ κόσμῳ δώρησαι, τηρῶν
 τὴν ἐκκλησίαν, ἀκαταπαύτως ἀσασίαςον.

Ἐξαπὸς. τῷ ὁσ. εἰς κοινὰ ἔσ' Ἰνδ. Τ οἱς μαθηταῖς.

Θεὸν καὶ κύριον, τεισὺπόσατε φύσις, ἀπρό-
 σιτε αἰδῶ, ἀκτίσε καὶ τῷ ὅλῳν δημιουργέ πα-
 τοκράτορ. Σοὶ προσπίπτομεν πάντες, ἔσέ κατι-
 πεύομεν, τὸ παρὸν ἔτ' ὅ τῶτο, ὡς ἀγαθὸς ὄλο-
 γήσας, φύλαττε ἐν εἰρλίᾳ τὰς βασιλεῖς, καὶ ἅπαντα
 τὸν λαόν σε οἰκτίρμον.

**Εἰς τῆς αἰν. Δόξα εἰς γυναῖκας παρθενομάρ-
 τυρας, καὶ τῆς Ἰνδίκης, ὡς ἐν τῷ ἑσπερίῳ.**

**Τῇ ζ'. Σεπτέμβρ. εἰς τὴν προεόρτ. τῆς Γεννήσε-
 τῆς Θεοτόκου. Δόξα καὶ τῷ ὁσ. καὶ εἰς τῆς αἰν.
 φύλλ. 98. Τ οἱς ὁ πᾶς ὁσ.**

**Εἰς τὸν ὄρθρ. καὶ τῇ ζ'. Η' παρθένος. ὡς ἐν
 τῇ η'. τῇ αὐτῇ μέλῳς. Τεισὺ. τῷ μάρτ. εἰς κοινὰ, ἔ
 τῆς Θεοτόκου. Α' χεαντε. φύλλ. 13. Κοίτ. τῷ ἀθλοφ.
 καὶ τῆς προεορτίς. Η' παρθένη σήμερον, ἔ Θεο-
 τόκος Μαρία, ἡ πασαὶς ἡ ἀλλοτὸς τῶ ἑρανίε νυμφίε
 ἵκτεται, ἀπὸ τῆς σεῖρας θεοβελήτως, ὄχημα τῷ
 Θεῷ Λόγῳ ὠτρεποδῆσαι. Εἰς τῶτο γὰρ προωείσθῃ
 ἡ θεία πόλις, καὶ μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς.**

Ἐξα-

Ἐξ αὐτοῦ. τὴν αἰ. ἐν τῷ προοίῳ. Τοῖς μαθηταῖς.

Α Γάλλος κτίσις ἀπασα τὴν χάριν αἰδομένη, ἐξ
 Ἀννης τῆς Θεοτόκου, ἥτις λέγεται χάρις,
 Ἰωακίμ τε Θεῶν, τίκτεσθαι παρ' ἐλπίδα Μαρία
 τὴν παρὰ χεῖρας, ἡ ἀγία Θεοτόκος, ἥς ὁ καρπὸς
 σωτηρία γέγονε τοῖς ἀνθρώποις, Χριστὸς ὁ σαρκωθεὶς
 Θεὸς, ἐξ αὐτῆς ἀπορρήτως.

Τῇ ἡ. Σεπτέμβρι. Εἰς τὴν Γέν. τῆς ὑπεραγίας
 Θεοτόκου. ἡς τὸ ἱστέον. σήμερον Οἶκος τῆς Ἐφρ.

Ο Ἴκος ὁ τῷ Θεῷ, ἡ μόνη Θεοτόκος, ἐκ σείρας γὰρ
 ἀγόνος προέρχεται, ἡ χαίρει Ἀδὰμ ἀνακαλέμενος.

Α ννα τὸ θαυμαστὸν, εὐτύχημα τῷ νόμῳ, ἡ σείρα καὶ
 φύσιν, καὶ μήτηρ παρ' ἐλπίδα, εὐτύχει τὰ γνή-
 ματι.

Δ εὔτε οἱ γηγενεῖς, συμφώνως μετ' ἀγγέλων σπρά-
 μενοι χωρεῖαν, τὸ Δόξα ἐν Ὑψίστοις, Θεῷ ἀναβοή-
 σωμεν.

Δ εὔτε οἱ γηγενεῖς, ἡμεῖς μετ' ἀγγέλων, ᾠδὴν
 τὸν ὕμνον βοήσωμεν. τῇ ἡμῶν παρθένω θεομήτορι.

Δόξα αἰν. ἡ χ. δ'.

Η Παγκόσμιος χάρις ἐκ πάντων δικαίων ἀνέτειλεν
 ἡμῖν, ἐξ Ἰωακίμ καὶ τῆς Ἀννης ἡ πανύμνητος
 παρθένος, ἥτις δι' ὑπερβολὴν καθαρότητος, ναὸς
 Θεῷ ἐμψυχὸς γίνεται, καὶ μόνη κατ' ἀλήθειαν
 Θεοτόκος γνωρίζεται. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις Χριστὸς
 ὁ Θεός,

ὁ Θεός, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατὰπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν ὁρῶν. μὴ τὴν ψαλμ. Ὑπαν. ἦχ. πλ. α'.
ὡς ἐν Ὁμολογίᾳ.

Εὐαγγ. τὸ κοινὸν φυλλ. ν'. καὶ Τριφῶς, ὡς ἐν τῇ ιε'. τῇ Ἀνγύστῃ μῆνι.

Κάθισμα ἦχ. δ'. Καταπλάγη.

Η Παρθένε Μαριὰμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς
ἐμφάνη τῷ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ
ἐκ δικαίων προσέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκ ἔτι ὁ
Ἀδὰμ κηκέκεται, ἡ Ἐὐα ἐκ τῶν δεσμῶν ἠλευ-
θέρωται· καὶ διὰ τῆς κράζοντος βοῶντες, ἐν παρ-
ρησίᾳ τῇ μόνῃ ἀγνῇ, χαρὰν μελῶμεν ἡ γυνήσις σε πά-
ση τῇ οἰκουμένη.

Κοίτη. Ἰωακὶμ, καὶ Ἄννα ὀνειδισμῷ ἀτεκνίας,
καὶ Ἀδὰμ, καὶ Ἐὐα τῆς φθορᾶς τῷ θανάτῳ ἠλευθε-
ρώθησαν ἄχραντε, ἐν τῇ ἀγίᾳ γυνήσῃ σε. Αὐτὴν
ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σε, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων λυτρω-
θῆναι, ἐν τῷ κράζειν σοι· ἡ σείρα τίκει τὴν Θεοτόκον
καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. **ὁ οἶκος.**

Η Περσέχῃ ὁμῶς, καὶ σεναγμὸς τῆς σειρώσεως, καὶ
ἀτεκνώσεως, Ἰωακὶμ τε καὶ Ἄννης δὲ πρόσδεκται,
ὧς εἰς ὧτα κυρίως ἐλήλυθε, ὧς ἐβλάστησαν καρπὸν ζωη-
φόρον τῷ κόσμῳ. Ὁ μὲν γὰρ περσέχην ἐν τῷ ὄρει
ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὀνειδος φέρει. Ἀλλὰ μὴ
χαρᾶς, ἡ σείρα τίκει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς
ζωῆς ἡμῶν.

Ἐξα-

Ἐξαπος. Πρωαῖνες αἰεῖ.

Α γάλλοντα τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης σήμερον, ἐν τῇ γυνήσῃ σε κόρη, θεογυνῆτορ Μαρία, ἐν ἣ ἔτῃ φύσαντοιν σε, τὸ λυπηρὸν διέλυσας, τὸ ἀτεκνίας ὄνειδος, καὶ τῆς πορομήτορος Ἐυας τὴν ἐν ταῖς τέκτειν κατάραν.

Τὰ σιωτ. τῆ ἱασι. Δόξα καὶ. ἦχ β'.

Σ Ημέρον ἡ παγκόσμιος χαρὰ προήλθεν ἐκ τῆς εἰρας. **Σ** ἡμέρον ἡ χάρις ἐξήνθησεν ἀπαρχὴν λόγιας. **Χ** ορδύετω πατριαρχῶν ὁ σύλλογος, καὶ σκιρτάτω προφητῶν τὰ συστήματα. **Α** ἱ παρθένοι λαμπάδας ἀνάψατε, αἱ μητέρες καὶ εἰραι χορεύσατε. **Α** αὐτὸς δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ βοᾷτω. **Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεοῖς, καὶ ἐπὶ γῆς αἰετῶν.**

Εἰς μίσω τῆς ὁκτατη. εἰς τὸ ἱαν. Δόξα καὶ νυν. Εἰς τὴν αἰν. γ'. σιωτ. ἔ τὸ δ'. σιωτομον εἰς δόξαν.

Τῇ 17'. Σηπτεμβρ. Εἰς τὸ ἱαν. Δόξα καὶ νυν ὁ ἱερτῆς. Εἰς τὸ ἀπόδειπ. τῆ αἰγί. Εἰς τὸν ὁρθρ ψαλμοί, ἔ κέδισμ. τῆ ἱορτ. Τελείδ. τῇ ἱγχαμνίαν, ἔ πῆς ἱορτῆς. Τελείδ. τῇ ἱγχαμνίων. ἦχ δ'.

ᾠδὴ α'. Θ αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ο Στύλω καθοδηγῶν τὸ πρότερον τὸν ἐκκλησκτὸν Ἰσραὴλ, δὲ λαβὼν βαπτίσματος Χριστὸν, ἐν Σιών κατεφύτασας τὴν ἐκκλησίαν κεύεσαν, ἄσπερον ἄσμα τῶ Θεῷ ἡμῶν.

Σ ἡμε-

Σ ἡμέρον τῆς ἀποσίτε δόξης σε ἡ ὀπιφροσύνης, ἣ ὅπῃ γῆς παγέντα σοὶ ναὸν, ἔρανὸν κατεσκέδασεν, ἐν ᾧ συμφώνως ψάλλομεν, ἄσποδον ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Α πόρος τῷ τῷ πατρός βελήματι, ἐκ Θεῶν Πνεύματος τὸν τῷ Θεῷ σωήλειφας Ἰὺν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας τὸν ἐκ πατρός ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμῶν ἐκ σε ἀπάτορα.

Κοτ. Ο ὕρανὸς πολύφωτος ἡ ἐκκλησία ἀνεδείχθη, ἀπαντα φωταγωγῆσα τὰς πύξας, ἐν ᾧ ἐσώτες κραυγάζομεν, τῷ τὸν οἶκον σερέωσον κύριε. **ὁ οἶκ.**

Κοντ. εἰς ἐορτῆς.

Ὡδὴ η'. Χῆρας ἐκπετάσας.

Σ ἡμεροὶ οὐδὲν ἄλλο, Ἀδάμ Χριστὸς ἀνεδείξε πατέρα δεισὸν νοητὸν, ἣ νέαν ταύτην σκέπην, φέρωνσαν καὶ ἡ δόξα τῆς γυναικὸς τὸ ζωοφόρον τῷ σαυρῷ ὄσπλον, τοῖς ψάλλουσιν, ὁ λόγος εἴτε πάντα τὰ ἔργα κυρεῖς τὸν κύριον.

Πατὴρ οὗ ἀρχὸν τὸν Ἰὺν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, μίαν θεότητα, ἐπελείων, ἀναρχον, ἀτμητον, ὁμοόσιον, ἀσύγχυτον καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς σέβοντες ψάλλομεν, ὁ λόγος εἴτε πάντα τὰ ἔργα.

Σ ὑμόνη ἐκπαύσαι γενναῖα παρθένη ἀχραντε, μήτηρ, εἰδείχθης Θεῷ, σὺ τῆς θεότητος γέγονας ἐνδιαίτημα, πανάμιωμε, μὴ φλογισαίσα τῷ πυρὶ τῷ ἀποσίτε φωτὸς, ὅθεν σὲ πάντες ἀλογεῖμεν Μαρία θεόνυμφε.

Ὡδὴ

Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχαιεύματος .

ΔΕΥΤΕ ΚΑΘΑΡᾶ Τῇ ΚΑΡΔΙΑ, ἘΝΦΑΛΑΙΟΙΣ ὈΜΜΑΣΙ
ΝΟΟΣ, Ἦ Τῆ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ Ἦ ἘΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΙΝΙ
ὨΡΕΟΤΗΤΑ, ὙΠΕΡ ΧΡΥΣΟΙ ΛΑΜΠΡΟΝ, ΚΑΤΑΝΟΩΝΤΕΣ ΜΕ-
ΓΑΛΥΝΟΜΕΝ .

ΧΑΪΡΕ, ἘΔΥΦΡΑΪΝΕ ἡ ΝΥΜΦΗ Τῆ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Τῆ ΜΕΓΑ-
ΛΗ, ΚΑΤΟΠΤΕΙΖΟΜΕΝΗ ΠΗΛΑΥΓΩΣ Τῆ Σὲ ΝΥΜΦΙΚΕ ΤΙΝΙ
ὨΡΕΟΤΗΤΑ, Οὐ ΤΑ ΛΑΘ ΣΕ ΚΡΑΥΓΑΖΕΙΣΑ, Σὲ ΖΩΟ-
ΔΟΤΑ ΜΕΓΑΛΥΝΟΜΕΝ .

ΧΑΪΡΕ ΚΕΧΑΙΤΩΜΕΝΗ, ἡ ΝΥΜΦΗ Τῆ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Τῆ ΜΕ-
ΓΑΛΗ, ὅΠΙ ΔΥΣΕΙ ΤῆΣ ΚΑΤΑΡΑΣ ΤῆΣ ἙΥΑΣ ΠΑΝΤΕΣ ΑἰΓΝΗ
ἘΡΡΩΘΗΜΕΝ, ἢ ΤΙΝΙ ΖΩΩΝ ΔΕΔΕΥΜΕΝΑ, ἘΝ Τῇ ΚΥΗΣΕΙΣΑ
ΑΝΥΜΦΟΤΕ .

Τριτὴ. σμύνη. τῆς ἰορτ. Ἑξαπὸς. τῆς ἰγναπ.
Σταυρὸς ὁ φύλαξ. φύλλ. 87. Ἐ τῆς ἰορτ. ἡς τῆς αἰν.
σιώτ. Ἐ Δόξα καὶ τῆς ἰορτ.

Τῇ ιδ'. Σειπτομβ. Εἰς τινι Ὑψωσιν τῆ τιμῆς
Σταυρῶ. Τῇ ἰσπ. μὴ τὸν Δόξα ἢ φερότε Καθίσμα-
τος τῆ ψαλμείκ, Ἐ πὰ λοιπὰ .

Σιυτόμα. Οἶκος τῆ Ἑφρ.

ΣΗΜΕΡΟΝ ὁ ΣΤΑΥΡΟΣ ὙΨΕΜΕΝΟΣ ἘΝ ΔΟΞῃ, Ἦ ΚΟΣΜΟΝ
ΑἰΓΑΖΕΙ, ΑὐΤὸΝ ἘΝ ΚΑΤΑΧΡΕΩΣ ΠΙΣΟΙ ΔΟΞΟΛΟΓΗ-
ΣΑΜΕΝ .

ΥΨΕΤΕ ΑΠΟ ΓῆΣ ὁ ΣΤΑΥΡΟΣ Τῆ ΚΥΡΕΙΣ, Ἐ ΠΑΝΤΑΣ ΤΕΣ
ἘΝ ΣΚΟΤΕΙ, ΚΑΘΑΔΟΔΟΥΝΤΑΣ ΦΩΤΙΖΕΙ, ΑὐΤὸΝ ΠΕΡΙΠΥΞΩΜΕΝΑ.
Σωζε

Σ αῖζε τὰς ἐπὶ σοὶ καταφθιζόντας πίσει, λυξέμενος
κινδυνῶν, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης σ' αὐρὲ Χριστῷ
πανάγει· **Διασώ. α'.**

Δόξα καὶ ν. ἡ χ. β'.

Θ Εἰς Θεσσαλονίκης ἐν γῇ κρυπτόμενος τῷ ζωοδότῃ
ὁ σωτὴρ, ἐν ἐρανοῖς ἐδύκνυτο βασιλεῖ δόσεβῃ,
καὶ νίκῃ κατ' ἐχθρὸν ὑπογραμμὸς δηλῶν νοερός, ὃν
γεγηθὼς πίσει, καὶ φόβῳ θεόθεν ἀναδραμῶν πρὸς
θεωρίας ὑψωσιν. σπασθὴ δὲ τῷτον ἐκ γῆς λαγόνων
ἀνέδωκεν εἰς κόσμῳ λύτρον, καὶ σωτηρίαν πᾶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Εἰς τὸ ἀπόδ. Τριφύ. ἐκ τ' δ'. τ' ἰδουμάδου.
ἀπὸ τῆ τρίτης τριπλῆς. μαρτυρικῆς.

Εἰς τὸν ὄρθ. μὲ τὴν εὐδομήνους ψαλμῶν, Ὑπα-
κοὴ τῷ Ωρολογίῳ.

Εὐαγγ. καὶ Ἰωάννινον.

Εἰ πὴν ὁ κύριος, νυνὶ ὁ ἀρχὼν τῷ κόσμῳ τέταρτος ἐκ-
βληθήσεται ἔξω, καὶ **ζωοῦν** ὑψωθῶ ἐκ τ' γῆς πάν-
τας ἐλκύστω πρὸς ἑμαυτὸν. Τῷτο δὲ ἔλεγε σημαίνων
ποῖω θανάτῳ ἡμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη αὐτῷ
ὁ ὄχλος. ἡμεῖς ἡκούσαμεν ἐκ τῆ νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς
μὴν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πᾶς σὺ λέγεις, ὅτι δεῖ ὑψω-
θῆναι τὸν υἱὸν τῷ ἀνθρώπῳ; πῶς ὅτιν οὖν ὁ υἱὸς τῷ ἀν-
θρώπῳ; Εἶπεν ἐν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. ἐπὶ μικρὸν χρόνον
τὸ φῶς μὲν ἡμῶν ὅτι, περιπατεῖτε εἰς τὸ φῶς ἔχετε,
ἵνα μὴ σκοτεῖα ἡμεῖς καταλάβῃ, καὶ ὁ περιπατῇ ἐν τῇ

σκοτεία ἐκ οἶδε πᾶς ὑπάγει. Ἔως τὸ φῶς ἔχετε, πιά-
στε εἰς τὸ φῶς, ἵνα ὑοὶ φωτὸς γήνηθε.

Τελεία. μόνον ἦχ. πλ. δ'. φῶς α'.

Σταυρὸν χαράξας, Μωσῆς ἐπ' αὐθείας, ῥάβδῳ
τῇ ἐρυθρᾷν διέτεμε τῷ Ἰσραὴλ πεζύσαντι, τῷ
δὲ ὀπισθεπτικῶς Φαραὼ τοῖς ἄρμασι κροτήσας ἠνωσεν,
ἐπ' αὐρᾷ διαγράψας τὸ ἀήτητον ὄπλον. διὸ Χριστῷ
ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Τὸν τύπον πάλας Μωσῆς τῷ ἀρχάντι πάθεις ἐν ἑαυ-
τῷ προέφλυε, τῷ ἱερῷ μεσέμνητο, σταυρῷ δὲ χη-
ματιοῦς τεταμῆναι τρέπαιον παλάμαις ἤγειρε, τὸ
κράτος διωλέσας Ἀμαλὴν τῷ πανόλκι, διὸ Χριστῷ
ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Ανέθηκε Μωϋσῆς ἐπὶ σύλης ἄκος φθοροποιᾶ λυτή-
ριον, ἡ ἰοβόλη δὴγματος, ἡ ξύλῳ τύπῳ σταυρῷ
τὸν πρὸς γλῶσσοι σπέρματον ὄφιν προσέδησεν ἐγκάρσιον,
ἐν τέτῳ θριαμβεύσας τὸ πῆμα, διὸ Χριστῷ ἄσωμεν
τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ πέδιλῳ ἐρανὸς τῷ σταυρῷ τὸ τρέπαιον τῷ ἀσε-
βείας κράτορι, ἡ βασιλεῖ θεόφρονι, ἐχθρῶν ἐν ᾧ
δυσμενῶν κατεβλήθη φρύαγμα, ἀπάτη ἀνετράπη
δὲ, καὶ πάντες ἐφηπλώθη γῆς τοῖς πέρασιν θεῖα. διὸ
Χριστῷ ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Καὶ. ἦχ. πλ. δ'.

Εν τῷ σταυρῷ μὲν τὸ πρὶν ξύλῳ ἐγύμνωσεν ὅτι τῇ
γλῶσσῃ ὁ ἐχθρὸς, εἰς φέρον νέκροσιν, τῷ σταυρῷ δὲ τὸ
ξύλον

ξύλον τῆς ζωῆς τὸ ἐνδυμα ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγει
ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς,
ὃν ὁρῶντες ὑψώμισνον, Θεῷ ἐν πνεύματι λαοὶ συμφώνως
ἀνακράζοντες, πλήρης δόξης ὁ οἶκος σου κύριε.

Κοιτ. Ο' ὑψωθείς Φύλλ. 32. Ο' οἶκος.

Ο μὴ τρίτον ἔρανον ἀρθεὶς ἐν ᾧ θαδείσῃ, ἡ ῥήματα
ἀκέσας τὰ ἀρρήτα, καὶ θεία, ἃ ἐκ ἑξὸν γλώσσαις
λαλεῖν, τὴν γαλάταις γράφει, ὡς ἐρασαὶ τῇ γραφῇ,
ἀνέγνωτε, ἡ ἐγνωτε, ἐμοὶ φησὶ καυχᾶσθαι, μὴ γῆθητε,
πλὴν εἰ μὴ ἐν μόνῳ τῷ σωρῶ τῷ κυρίῳ, ἐν ᾧ πατρὶς
ἐκτείνε τὰ πάντα. Αὐτὸν ἐν κ' ἡμεῖς βεβαίως κρατῶ-
μεν τῷ κυρίῳ τὸν σωρὸν, Καύχημα πάντες ἐσὶ γὰρ
σωτήριον ἡμῖν, τῷ τὸ ξύλον, ὅπλον εἰρῆνης ἀντιλήπτον
τρέπαιον.

Ωδὴ ἡ. Ο' ἱερμὸς.

Ε γ' λογαίτε παῖδες τ' ξιάδος ἰσάριθμοι, διημεργὸν
πατέρα Θεὸν ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβάντα λόγον,
καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑψώψετε
τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον πνεῦμα πανάγον εἰς τὰς
αἰῶνας.

Τ ψαλμοὺς ξύλων, ῥαντισθέντες ἐν αἵματι τῷ σαρκω-
θέντι λόγῳ Θεῷ, ὑμνεῖτε αἱ τῇ ἐρατῇ δυνάμει,
βεροῦ τὴν ἀνάκλησιν ἐορτάζουσα, λαοὶ προσκυνεῖ-
τε Χριστῷ τὸν σωρὸν, δι' ᾧ τῷ κόσμῳ ἀνάστασις εἰς
τὰς αἰῶνας.

Γ γλυκὺς παλάμαις, οἰκονόμοι τῆς χάριτος, σωρὸν
ἐξ ἑσ

ἔστι Χριστὸς ὁ Θεὸς ὁ ψεῖτε ἱεροφρεπῶς, καὶ λόγχην
Θεῷ λόγῳ σῶμα ἀντιπαρήτασαν, ἰδέτωσαν ἔθνη πάν-
τα τὸ σωτήριον τῷ Θεῷ, δοξάζοντα εἰς τὰς αἰῶνας. Θ.

Οἱ τῇ θεῷ ψήφῳ περιουσίαν ἀγαλλέσθε, Χρι-
στὸν ἀνὴρ πιστὸν βασιλεῖς καυχάσθε, τῷ τροπαιοφόρῳ
ὄπλῳ, λαχόντες θεόθεν σωτὴρ τὸν τίμιον, ἐν τέτῳ
γὰρ φύλα πολέμων θεῶσος ἐπιζητουῦται σκεδάννυται
εἰς τὰς αἰῶνας.

Ως δὲ ἰθὺς. Οὐκ ἔστι.

Ὁ Διὰ βρώσεως τῷ ξύλῳ τῷ γῆνι προσγεύμενος
θανάτου, δὲ σωτὴρ κατήργηται σήμερον. τῆς
ἐκείνου κατὰ τὸν πᾶν γῆνι καὶ δὲ λελύται, τῷ
βλασφῆμῳ ἀγνῆς θεομήτορος, ἡ πᾶσι αἱ δυνάμεις
τῶν ἐναντῶν μεγαλύνουσι.

Μὴ τὴν πικρίαν τὴν τῷ ξύλῳ ἐάσας ἀναιρέσιμον, κύ-
ριε δὲ σωτὴρ τελείως ἐξήλειψας. ὅθεν καὶ ξύλον
ἔλυσε ποτὲ πικρίαν ὑδάτων μερῶν, περὶ τῷ
σωτὴρ πᾶν ἐνέργειαν. ἡ πᾶσι αἱ δυνάμεις τῶν
ἐναντῶν μεγαλύνουσιν.

Α δὲ λελύτως βαπτισμῶς τῷ ζόφῳ τῷ περὶ πᾶν τοῦ
κύριε, δὲ σωτὴρ ἀνύψωσας σήμερον. Ὡς γὰρ τῇ
πλάνῃ ἄγαν ἀκρατῶς ἡ φύσις περὶ κατηνέχθη, παγ-
κλήρος ἡμῶν πάλιν ἀνόρθωσε, τὸ φῶς τὸ τῷ σωτὴρ
σε, ὃν οἱ πιστοὶ μεγαλυνόμενοι.

Ἰνα τὸν τύπον ἀποδείξῃς τῷ κόσμῳ περὶ κυνέμενον
κύριε, τὸν τῷ σωτὴρ ἐν πᾶσιν ὡς ἐνδοξον, ἐν ἐναντῶν

ἐμόρφωσας, φωτὶ ἀπλέτῳ ἡγλαῖσμενον, βασιλεῖ
πανοπλίαν ἀήτητον, διὸ σὲ αἱ δυνάμεις τῆς ἐξουσίας
μεγαλιώσιν.

Ἐξαπός. Χαῖρε σωρὶ. φύλλ. 88.

**Ἡς ὁσὺν αἶν. σωτ. τῇ ἰσπ. Δόξα καὶ γὰρ. Σ ἡμε-
ρον ζύλον. φύλλ. 103.**

**Τ ἡ κέ'. Σεπτέμβ. εἰς τὴν μνήμην τῆς ἀγ. ἀπός.
Ἰωάνν. πάντα ὡς ὅτι τῇ ἀκολουθίᾳ αἱ φύλλ. ζή'. μὴ
τὰ κοινὰ.**

**Τ ἡ κς'. Σεπτέμβ. εἰς τὴν μνήμην τῆς ὁσ. πατρ.
ἡμῶν Νείλου. τὰ σωτῶμα. Ο ἴκος τῆς Ἐφρ.**

Ω' θαύματος φεικτῆ πῶς ἀσωμάτων βίον, ἰχύσθαι
τῆς ζηλώσεως Νείλου πατὴρ ὁ μέγας, ὡς αὐτοῦ ὁ ἐν-
σαρκος.

Νῆς ὅστις ἐν ἡμῖν λογισμὸς αὐτοκράτωρ, ἔτι τὸν Θεὸν
περὶ τὴν περὶ τὸν Νείλου πατὴρ ὁ μέγας, ὡς αὐτοῦ ὁ ἐν-
σαρκος.

Πάση πάντα σοφῶς ὑποτάξας ὁ μέγας, ἀετῶν
πτερυγίων ἀρετῆς λαβὼν διέναι, πρὸς Θεὸν ἐξεπέ-
τασεν.

Ω' μήτερ τῆς Θεῆς λιπαῖς τῆς σῆς ὁσῆς, τὸ ποιμνίον σε
τῆτο, καὶ τῆτον τὸν ποιμένα, παντοίας βλάβης λύ-
τρωσαι.

Δόξα καὶ ὡς λόγ. τὰ λοιπὰ εἰς κοινὰ.

Τῇ

Τῇ κθ'. Σεπτ. εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς μεγάλης ἀρχιερατικῆς
Μιχαήλ. Ζήτη τὴν ἀκολουθίαν Α'. φ. νέ'. μὴ τὰ κοι-
νὰ. Τὸ δὲ διαγ. Ζήτ. εἰς τὴν ἡ'. Νοεμβ. φύλλ. 14.

Τῇ α'. Ὀκτωβρίου. Δόξα εἰς τὸ ἵαυ. τῷ ἀποστ. εἰς τὴν αἴν. τῷ ἀρχιερατῇ.

Τῇ γ'. Ὀκτωβρ. Δόξα εἰς τὸ ἵαυ. τῷ ὁσίῳ εἰς τὴν αἴν. τῷ ἱερομ.

Τῇ δ'. Ὀκτωβρ. Δόξα εἰς τὸ ἵαυ. τῷ ἀποστ. εἰς τὴν αἴν. τῷ ἀρχιερατῇ.

Τῇ κς'. Ὀκτωβρ. εἰς τὴν μνήμην τῷ μεγ. μάρτυ-
ρος Δημητρίου, καὶ ἀνάμνησιν τῷ Σισμῷ, Δόξα τῷ
μῦρτ. εἰς κοίνα, Καὶ. τῷ Σισμῷ ἡχ. πλ. β'.

ΦΟβερὸς εἰ κύριε, ὃς πῶς ὑποστήσεται τὴν δικαίαν σε
ὀργήν; ἢ πῶς σε δυσωπήσῃ, ἢ πῶς παρακαλέσῃ
ἀγαθὴ, ὑπὸ λαῷ ἡμῶν τῆς πόλεως, ὃς ἀπεγνωσμένους; τὰ
ἐξόφνια τάγματα, ἀγγέλοι, ἀρχαὶ, καὶ ἐξουσίαι, θεοὶ
κυριότητες, τὰ χερσβίμ, ὃς τὰ σεραφίμ ὑπὸ ἡμῶν σοι
βοῶσιν, ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος εἰ κύριε. τὰ ἔργα τῶν χει-
ρῶν σε μὴ παρίδῃς ἀγαθὴ, διὰ ἀσπλάγχχνα ἐλέους,
σῶζε πόλιν κινδυνεύσαν. Τὰ αὐτὰ εἰς τὴν αἴν.

Καθ. τῷ αγ. καὶ τὸ ξιφόδιον εἰς κοίνα. Τῷ δὲ Σισμῷ.

Ὡδὴ α'. ἦχ. πλ.β'. Ως ἐν ἡπείρῳ.

Ως φοβερά ἡ ὀργή σε, ὅξ ἡς ἡμᾶς ἐλυτρώσα κύ-
ριε, μὴ **σπυ**χώσας ἐν τῇ γῇ, ἅπαν τὸ ἀνάστη-
μα ἡμῶν, ὡχαρίσως σὲ διὸ αἰὶ δοξάζομεν.

Χ αἶρον αἰὶ καθ' ἐκείνῳ τῇ παντελεῖ διορθώσαι Δέ-
σποτα, ὥσπερ φύλλον ὄτελές, δρασταίς ἅπασαν τὴν
γῆν, εἰς τὸ φόβον σε πιστὸς σπείζων κύριε. **Θεῶ.**

Ι κεῖνός σοι βοάμεν μήτερ Θεῶ, τὰ συνήθη ἀπλάγχνα
σε **ὁπ**ι πόλιν καὶ λαὸν, συμπαθῆς **δ**εικνύσας, σεις-
μῶ βαρυτάτε, καὶ φθορᾶς ἡμᾶς ἀπάλλασσον.

Κ αθ. καὶ Κοντ. μόν. τῷ ἀγίῳ.

Ὡδὴ ἡ'. Ἐκ φλογός.

Τ Ἦς δικαίας σε ταύτης ὀργῆς φιλόανθρωπε, ἐπελ-
θέσης ἀθέως συνεταράχθημεν, ἔ ἀπελπισμαῖ
παντελεῖ σιωχέθημεν, **π**αραγανακτέντες, οἰκτιρ-
μων καθ' ἡμῶν σε.

Α ναΐενομεν χεῖρας πῖσοι, ἔ ὄμματά, πρὸς τὸν **μ**ε-
νον διασώτῃ σωζέιν διωάμενον, κεύζοντες, **Χ**ειρῶν
τὸν θυμὸν σε ἀπόσρεψον, ἀφ' ἡμῶν ταχέως, φιλόαν-
θρωπος ὑπάρχων. **Θεῶ.**

Σ υμπαθῆς θεοτόκε τὸν ὠσυμπάθητον, ἡ τεκῆσα σω-
τῆρα, ἴδε τὴν κήκωσιν, ἔ τὸν σεναγμὸν τῷ λαῷ σε,
καὶ τάχιον, τῷ παρακαλέσαι ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι.

Ὡδὴ θ'. Θεὸν αἰ. θεόποις.

Ι Δὲ οἱ πάντες ἡμεῖς ἐπτάσαμεν, ἔ φοβερός ἡ γῇ
μηδὲν **σ**φαλεῖσα κολάζεται, νεθεπὼν γὰρ ἡμᾶς
ὁ φι-

ὁ φιλένθρωπος, ὅλῳ αὐτῷ σαλεύει, λάβωμεν αἰ-
 ῶσιν, ἡ τῆς σωτηρίας ἐαυτῷ ὀπιμελώμεθα.

Ωρῶν, ἡ χερῶν ὑπάρχων κύριον μιᾷ ῥοπῇ ἡθέ-
 λησας ἐκτρέψαι τὰς δέλτας σε, ὑπὸ δὲ τῆς πολλῆς
 δαυλαγχνίας σε δέσποτα ἐκωλύθης, ἀχαιστῶν
 σοι, οἱ ἀναπολόγητοι ἡμεῖς, μόνε φιλένθρωπε. **Θ.**

Θροῶν πᾶς τίκτειν μὴ ὑπομείνασα, πάσης φθορᾶς,
 παρθένε ἐξελῆ ἡμῶς ἅπαντας, καὶ σεισμῷ βαρυτάτῃ,
 ἡ θλίψεως, πάλῃ σε δεσπότα τῷ ἀγανάκτησιν,
 ταῖς σαῖς μητρικαῖς καταλλαγαῖς θεοχαίροτε.

Εξαπὸς. τῷ ῥῥ. καὶ τῷ σισμῷ.

Τοῖς μαθηταῖς συνελθ.

Τὸν σαρκωθέντα κύριον ἐξ ἀγνῶν σε αἰμάτων,
 παρθενομήτωρ ἄχεαντε, δυσωπῆσα μὴ παύσῃ
 ὑπὸ ἡμῶν τῷ σὼν δέλων, ὅπως δέσποτα χάριν, καὶ
 δέσποτα βοήθειαν, ἐν ἡμέρᾳ ἀνάγκης, γὰρ βροτῶν,
 ἀπειλῆς σεισμῶν τε βαρυτάτῃ, κινδυνῶν τε ἐξαί-
 ρετα, μητρικαῖς σε ὡρεσβείαις.

Εἰς τὴν α'. Νοίμβρ. Δόξα ἡς τὸ ἴσθ. ἡ ἡς τὴς
 αἰν. τῷ αἰ. πάντων. φύλλ. 178. τὸ Εὐαγγέλιον
 φύλλ. γβ'. εἰς μάρτ. Ὅταν δὲ μεταφέρηται ἡ μήμη
 ἡ ἀναργύρον, λίγα μὲν τὸ Δόξα. φ. 178. ἡ αἰοὶ τῷ.
 Εἰς τὸν ῥῥ. τῷ αἰ. τῷ ἀναργύρον, ἡς τὴς ὁσίους,
 τῷ αἰ. τῷ αἰ. πάντων, ζῆται τῷ ἀπολυθῆαι γ.
 φ. ξβ'. τῷ ἰδῆαι, μὲν τῷ ποτα.

Τῇ β'. Νομβ. εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῆς Κ κοιμη-
μένων, ζήτησιν ἀκολουθ. Β'. φ. νη'. τὴν ἰδίαν, μὴ τὰ
κοινὰ.

Τῇ η'. Νομβ. εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἁγίων Α' γγέ-
λων, ζήτησιν ἀκολουθ. Α'. φύλλ. νέ'. μὴ τὰ κοινὰ. Δό-
ξα, Ο ἱ ἄγγελοι τοῦ φύλλ. 102.

Τὸ δὲ Ἐυαγγέλιον τέτο.

Ἐκ τῆς κτ' Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ κύριος, ὁρᾶτε μὴ κατὰφρανήσητε ἐνὸς
τῶν μικρῶν τέτων. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι
αὐτῶν ἐν ἐρανοῖς διαπαντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον
τῆς πατρὸς μου, τῆς ἐν ἐρανοῖς, ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τῆς ἀν-
θρώπου ζητῆσαι, καὶ σῶσαι, τὸ ἀπολωλὸς. Τί ὑμῖν
δοκεῖ, εἰὰν γρήταίπινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν οὐδρατα,
καὶ πλανηθῇ ἐν ὧν αὐτῶν, εἰς, ἀφίς τὰ ἐνεννήκοντα
σύνεα ὅτι τὰ ὄρη, πορεύθεις ζητεῖ τὸ πλανώμενον, καὶ
εἰὰν γρήται δορεῖν αὐτὸ, ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει
ἐπ' αὐτὸ μάλλον, ἢ ὅτι τοῖς ἐνεννήκοντα σύνεα τοῖς
μὴ πεπλανημένοις. Ἔτις ἐκείνῳ θέλημα ἔμφορεθαι τῆς
πατρὸς ἡμῶν τῆς ἐν ἐρανοῖς, ἵνα ἀπόληται εἰς τῶν
μικρῶν τέτων.

Τῇ ια'. Νομβ. εἰς τὴν ἑορτ. τῆς ὁσ. πατρ. ἡμῶν
Β' ἀρθολομαίς, τῆς νιν. Σωτήρια. Οἶκος τῆς Ἐφρ.

▲ εὖτε

Δ εὔτε οἱ τὸν σαρῶν αἶροντες ὅπῃ ὤμων , τὴν μνήμην
τῆς ὁσίας πατρὸς Βαρθολομαίου , γηθοσυύως ὑμνή-
σωμεν .

Ο ὕτος ὁδὸς ζωῆς , ὁδηγὸς πλανωμένων , κανὼν τῶν
μοναζόντων , θερμήθεια πονήτων , τῆς καταδίκων
ἐκδικος .

Ω φίλε τῆς Χρυσῆς , θαρραλυνταῖς , ἡ μύσα , τὴν ποί-
μνιν σε παντοίων κινδύνων , ἡ σκανδάλων ἐξάρπα-
σον τρεσβείαις σε .

Δ ἑσποίνα ἡ Θεὸν τεκῆσα ἀπορρήτως , καὶ μένιστα
παρθένη , εἰρνώδιστον τὸν κόσμον τρεσβείαις τε
ὁσίας σε . Δόξα , Συγχάρητε . Φύλλ. 179 .

Εἰς τὴν ὁρθ. μὲν τῆς ἑκῆς ψαλμ. πάλαι αἱ ἑνα ὅσον.
Κοντάκ. ὅς τῆς ὡρολογ. Εἰς τῆς αἰν. Δόξα ἡχ. β'.
Ἡ τῆς λειψάν. φύλλ. 176 .

Τῇ ιγ'. Νομβ. εἰς τὴν μνήμ. τῆς αἰγ. Χ ρυσος.
Δόξα ἡχ. πλ. β'. Σ ἀλπιγξ χρυσόφωνος ἀνεδείχθης
χρυσορρήμον χρυσόσομε , χρυσερῶν τὰς καρδίας τῆς
πιστῶν τοῖς χρυσεπόνοις σε διδάγμασι , τρεφητικῶς
γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῆς δογμάτων σε , ὅσις πάτερ
ἡμεῖς Ἰωάννης , ἡ κόσμος παντὸς τὰ πέρατα ἐφώπisen .
Τὰ λοιπὰ εἰς ἑνα ἱεράρχην . καὶ εἰς τὸν ὁρθ. ψαλμὸν
ὡς ἐν ὡρολ. καὶ Εὐαγγ. εἰς κοινὰ .

Τῇ κ'. Νομβ. εἰς τὴν προίερπεν ἡ εορτή .

Δόξα καὶ ἡ δ'. Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος ἐν ναῷ κυεῖς προσάγεται, καὶ Ζακχαρίας ταύτῃ υποδέχεται, σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἄγια ἀλλάσσονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ' ὧν Ὁ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺ πατρὶ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν, χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ, ὅ ἔχων τὸ μυστὶν ἔλεος.

Εἰς τὸ ὄρθ. καὶ ἡ ἑξιάδ'. ἐκ τῆς παρακλητ. σὺ πατρὶ τῷ ὁσίῳ. **Κοντάκ.** Εὐφροσύνης σήμερον ἡ οἰκουμένη ἐπληρώθη ἀπαντα, ἐν τῇ δόσμῳ ἐορτῇ τῆς Θεοτόκου. κραυγάζουσα, αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐκκεράνιστος. καὶ τῷ ἁγ.

Ἐξαπὸς. τῷ ὁσί. καὶ ὁ φοιτῶν. Τοῖς μαθητ. Θεὸς σοφίας τέμενος, ἐν ὑπέρτερον θεῶν τῷ χερσὶν ὑπάρχουσαν, τὴν ἀγνὴν Θεοτόκον, στρέψαν Ζακχαρία τῷ ναῷ τὰς εἰσόδους, τὰ τῶν ἁγίων ἄγια, υποδέξασθαι ταύτην, ὅ σὺ ἡμῖν ἁπλῶς φοιτῶν τῇ παρθένῳ, ἐξ ἧς Χριστὸς ὁ κύριος σαρκοθεὶς κόσμον σώζει.

Τῇ κα'. **Νομβ.** εἰς τὴν εἰσόδον ἐκ τῆς ναοῦ τῆς ὑπαγίας Θεοτόκου. **Τὰ σὺν τ.** **Ὁ ἴκος** τῷ Ἐφρ. **Πόλις** ἡ τῷ Θεῷ, τὸ χωρεῖον τῆς δόξης, ἡ κιβωτὸς ἡ θεία προσάγεται πατρὶ κτίσῃ, τῇ σαρκὶ **ἔει** τίς σου. **Λαμπρὰς** ἡ νοητὴ τῷ φωτὸς τὸ δοχεῖον, ἡ σκηνὴ ἡ ἁγία χορεύει ἐν ἁγίοις, ὡς ἁμαρτωλὸς, καὶ πάντας.

Τροφίω ἔξ ἔραν· ἢ ἔρανι· πύλη, τὸ σκήνωμα τὸ
θεῖον χειρὶ τῆς ἀρχαγγέλου ἐν τῇ ναῷ εἰσδέχεται.

Πρὸς μένη γυναικῶν τὴν χάριν δεξαμένη, ἡ τεκῆσα
τὸν κτίσιν γεραίρει, ἡ δοξάζει, φύσις βροτῶν σὲ
πάνανθε.

Δοξαπαίν. ἡχ. πλ. δ'. εἰς τὸ ἱερ. καὶ εἰς τὴν αἴν.

Μετὰ τὸ τεχθῆναι σε, θεόνυμφε δέσποινα, παρ-
ερχόμενος ἐν τῇ κυρίᾳ, τῇ ἀνασταφῆναι εἰς τὰ ἅγια
τῶν ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη, τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη
πρὸς σε τὴν πανάμωμον, τροφίω κομίζων σοι. Τὰ
ἔρανια πάντα ἔξεσησαν, ὁρῶντα τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον ἐν σοὶ σκηνώσαν. Διὸ ἀσπίλε, ἀμόλυντε, ἢ ἐν
ἔρανῳ ἡ ὑπὲρ γῆς δοξαζομένη, μήτερ Θεῶ σῶζε τὸ
γόνιον ἡρώδ.

*Εἰς τὸν ὄρθ. μὲν τὴν τρεῖς ψαλμοὺς Ὑπακοὴ τῆς
ὡρθ. ἡ ὡρθ. ἡ ὑπαγγέλ. φύλλ. ν. τὸ ἱερόν ἐκ
τῆς 16. τῆς Ἀνγέλου μένους φύλλ. 592. τὸ ἱερόν
Ὑπακοὴ. Κοντάκι.*

Ο καθεστῶτατος ναὸς τῆς σωτηρίας, ἡ πολυ-
μήκης παστὰς καὶ παρθένης, τὸ ἱερόν θεοῦ εἰσμά-
της δόξης τῆς Θεῶ, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῇ οἰκῇ κυ-
ρίᾳ, τὴν χάριν σπειράσασα, τὴν ἐν παντί μαρτυρίᾳ
ἡν ἀνυμνεῖσιν ἄγγελοι Θεῶ, αὐτὴ ὑπάρχει σκηνὴ
ἐκείνη.

Τὴν ἀπορρήτων τῆς Θεῶ, καὶ θείων μυστηρίων ὁρῶν
ἐν τῇ παρθένῳ τὴν χάριν δηλέμεν, ἡ πληρεμένη
ἐμφα-

ἐμφανώς, χαίρω ἐ τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμνηχανῶ, τὸ
 ξένον ἐ ἀπόρρητον, πῶς ἐκλελεγμένη ἡ ἀρχαῖος,
 μόνη ἀνεδείχθη ὑπὸ ἀπασαν τῶν κτίσιν τὴν ὁρατῶν,
 ἐ τῶν νοεμένων. Διὸ ἀνδραφμεῖν βελόμενος ταύτην,
 καταπλήττομαι σφοδρῶς νῦν τε, καὶ λόγον, ὅμως δὲ
 τολμᾶν κηρύττω, ἐ μεγαλυνῶ: αὐτὴ ὑπάρχει σιλήνῃ
 ἐπεράνι.

Ἐξαπ. Γνωαῖκας ἀκεπῶ.

Ἦν πάλιν θεωρητήγειλε ὁ προφητῆς ὁ σύλλογος,
 δάμνον, καὶ ῥάβδον, ἐ πλάκα, ἐ ἀλατόμητον ὄρος,
 Μαρίαν τὴν θεοπαιδα πῶς ἀνδραφμησώμεν, σήμε-
 ρον γὰρ εἰσάγεται εἰς τὰ ἅγια πάντων ἁγίων ἀναξαρφίῳ
 κυρίῳ.

Εἰς ὅσον αἶν. σύτ. ἐ Δόξα καὶν. τῷ ἰσ.

**Τῇ κα. Νομβ. Ἐν τῷ ἰσ. Δόξα τῷ ἁγ. Α ἰκα-
 τερ. αἰς τῆς αἶν. Δόξα τῷ ἁγίῳ μαρτ. Μερκερ.**

**Τῇ η. Δικμβ. αἰς τὴν προτορί. τῆς Σ υλλήψεως
 τῷ ὑπεργ. Θεοτόκῃ. Δόξα καὶν. ἐν τῷ ἰσ. καὶ αἰς τῆς
 αἶν. ἡχ. β. Τ ἰς ὁ ἡχος φύλλ. 98.**

**Εἰς τὸν ὄρθρ. καὶ τὸν ψαλμὸν. Καθ. ἐ ῥ. φῶδ. τῆς
 προεκλητ. καὶ ῥ. φῶδ. τῷ ὁσ.**

**Κοῖτ. τῷ ὁσ. μόν. Ἐξαπ. τῷ ὁσ. καὶ Θεοτόκῃ.
 Οὐ γλυκασμός τῷ ἁγ.**

Τῇ θ'. Δεκεμβ. ἐν τῇ Συλλήψει τῆς ὑπερυ-
Θιοτόκου, ἐν τῇ ἰσθ. Ἐκ τῆς αἰν.

Σύντ. Οἶκ. τῆς Ἐφε.

Α Πόθενθα Ἀδάμ, Ἐ'Εὐα πᾶσαν λύπην, ἡ μή-
τηρ τῆς χαρᾶς γὰρ ἐν σείρα παραδόξως, καρπο-
γονεῖται σήμερον.

Προπάτορ Ἀβραάμ, Ἐ πάντες πατριάρχαι ὡφραίνε-
δε ὁρῶντες τὸ Θεῶν τὸ μητέρα, ἐκ ρίζης ἡμῶν φύσαν.

Χαῖρε Ἰωακὶμ, Ἐ Ἄννα χαῖρε, ὅτι χαρᾶς Ἐ σωτη-
ρίας τὴν φέρουσιν τῷ κόσμῳ καρπογονεῖτε σήμερον.

Τὰ πέρατα τῆς γῆς ὡφραίνεδε, ἰδὲ γὰρ τῆς Κτίσεως τῆς
ἀπάντων, ἡ μήτηρ Ἐκ ἀκέραια γαστὴρ φέται σήμερον.

Δόξα καὶ ἤχ. β'.

Σήμερον ἐκ ρίζης τῆς Δαβὶδ βασιλικὴ πορφύρεῖς,
ἐκβλαστήσασα, τῆς Ἰεσῆς βλαστάνειν ἀπάρχεται
τὸ ἄνθος τὸ μυστικόν, ἐν ᾗ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὤξή-
νησεν, ὃ σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθ. μὴ τῆς ψαλμ. Καθ. ἤχ. δ'.

Ιωακὶμ ὁ ἱερεὺς, Ἐ ἡ Ἄννα δῶρα προσήγαγον τοῖς
τοῖν ἱερεῦσι, Ἐ μὴ δεχθέντες ἄγνοιαι τυγχάνοντες,
θέουσιν προσήνυσαν τῷ πατρὶ δοτῆρι τῶν ὅλων. καὶ τῆς προ-
σδύχης αὐτῶν ἐπακέσας, θεωρεῖται τέτοις τὴν ὄντως
πύλιν τῆς ζωῆς, ἥς τὴν ἀγίαν πνευματικὴν Σύλληψιν.

Προκ. καὶ τὸ Εὐαγ. φύλλ. γ'. Τελεία. ἐκ τῆς ἰε'. τῆς
Αὐγύστη μην. Εἰς τὸ γ'. ὡδ. Καθ. ὡς αἶν. Κοιτ.

Ε' ορ-

Εορτάζει σήμερον ἡ οἰκὸς μὲν τὴν τῆς Ἀννης σύλληψιν
 γαλλημμένην ἐκ Θεῶ. Καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε τὴν ἱερὴν
 λόγον τὸν λόγον κυήσασαν. *ὁ δὲ Θεός.*

Σὺ δὲ τῇ Σάρρα δὲ ποτὲ ἐν γῆρα βαθυτάτῳ τῇ σῇ
 ὄψις αἰσία, ἔν ἐπαγγελία υἱὸν τὸ μέγα Ἰσαὰκ, *σὺ*
 ὁ δὲ ἀνοίξας τὴν σκερδύσαν νηδυνὸν τῆς Ἀννης παντο-
 δυνάμε, μητρὸς τῆ Σαμὴλ τῆ τροφῆς σε, καὶ
 νυθὸν ὄψιδὼν ἐπ' ἐμὲ πληροσόν με τὰς αἰτήσεις, καὶ
 δέξαι με τὰς δεήσεις, ἐβόα ἐν κλαυθμῷ ἢ σόφρον
 Ἀννα, ἔσειρα, ἔἐπήκυσεν αὐτῇ ὁ ἀεργέτης. ὅθι *σὺ*
 ἐν χαρᾷ συνέλαβε τὴν παρθένον, τὴν ἱερὴν λόγον
 τὸν λόγον κυήσασαν.

Ἐξαπὸς. Ὁ ἕρπυλλον τοῖς ὄσρ.

Η τῆ Θεῶ Σοφία οἰκοδομῇ τὴν ἑαυτῆς οἶκον, ἐκ σει-
 ρας νηδυνὸν τὴν θεοτόκον Μαρίας, ἣν μακαρίσω *μὲν*
 πάντα, αἱ γυνεαὶ καταχέως.

Εἰς τὴν αἰν. τὸν τῆ ἱερῆς.

ΚΤΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΠΡΟΪΑΤΟΡΩΝ.

Εἰς τὸν ἱερὸν Δόξα ἡχ. πλ.α'.

Τοὺς περὶ τῆ νόμου πατέρας ἀπαντας ἀφηγήσω-
 μεν σήμερον πῶς, Ἀβραάμ τὸ φιλόθεον, καὶ
 Ἰσαὰκ τὸ ἐξ ἐπαγγελίας τεχθέντα, ἔἰακαβ, καὶ
 Ἰσὺ δώδεκα πατριάρχας. Δαβὶδ τὸν πρῶτον, καὶ
 Δανιὴλ τὸν ὀπιθυμιῶν προφήτην, ἔἰ τρεῖς παῖδας
 σὺν αὐτοῖς δοξάζοντες, τὰς τῶν κέκρινον εἰς δρ. *σὺν*

μετα-

μεταβαλόντας. αἰτέματα ἀφῃσιν ὧδ' ἁ Χεῖρ' τῆ
Θεῆ, τῆ ἐνδοξαζομένης ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτῆς. **Καὶ οὕτως**
τῆ ἀνάσ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. Ὑπακοὴ τῆ Ὁμοθυ. Τριψύ. τῆ
ἀνάσ. καὶ τῆ τροπαί. ἦχ. α'.

Ὡδὴ α'. Χ μὲν ὁ ἡμεῖς.

Π Ατρεσίῃς αἶνον προσάξωμεν πρὸ νόμου, καὶ ἐν
νόμῳ ἐκλάμψαι, ὅτι ἐκ παρθένου λάμψαντα
κύριον, καὶ δεσπότιν, γνώμη δὲ θεῆ, τεθεραπεύ-
κότες, ὅτι αὐτὸς φωτισμὸν νυκτὸς ἀπολάυσουσιν.

Α δ' αὖ μ' ἔτι πρῶτον πρήσωμεν, χεῖρ' ἐπεμνημόνιον τῆ
κτίσαντος, καὶ πάντων ἡμεῖς τροπάτορα ἡδὴ γεγενη-
μέρον, καὶ ἐν σκηναῖς ταῖς ἐπερανίοις μὴ πάντων ἐκ-
κληκτῶν ἀναπαυόμενον. **Θισ.**

Ρ ητῶν ἐνθέων ἀκέσωμεν, βοῶντων τῆ Χεῖρ' τὴν
ἀνάδειξιν, ἰδὲ γὰρ σπηλαίῳ πικτεῖται κόρης ὅξ' ἀπει-
ράνδρα, ἔτι φρικτὸν τόκον προμηνύει ἀσρολόγοις. **Ῥ**
ἀσὴρ ὅπως φαινόμεν. **Θ.**

Καθ. μόν. τὸ Ὑπακοὴ τῆ Ὁμοθυ. Καὶ.

Χ εἰρήγραφον εἰκόνα μὴ σεβαθέντες, ἀλλ' ἀγράφω
ἐσὶα θωρακισθέντες ζισμακάρειοι ἐν ταῖς σκάνμασι τῆ
πυρὸς ἐδοξάσθητε. ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτε
ἰσάμενοι, Θεὸν ὅπως καλεῖσθε: τάχυνον ὁ οἰκτίρων
καὶ σωεῦσον ὡς ἐλεήμων εἰς τὴν βοήθειαν ἡμεῖς, ὅτι
δυνάσαι βελόμεν. **ὁ οἰκ.**

Ε κτείνον σε τὴν χεῖρα ἥς πάλαι ἔλαβον πᾶσαν Αἰ-
γύπτιον

γυπιοὶ πολεμῦντες, ἔβραῖοι πολεμέμενοι, ἵμῃ κα-
~~ταλίπης~~ ἡμῶς, καὶ καταπίει ἡμᾶς θάνατος ὁ διψῶν
 ἡμᾶς, καὶ Σαταῖν ὁ μισῶν ἡμᾶς. ἀλλ' ἐγείσιν ἡμῖν,
~~καὶ φείσονται~~ ψυχὰν ἡμῶν, αἷς ἐφείστω πᾶν παίδων
 σε ποτὲ, ἥντι ἐν βαβυλῶνι. ἀπαύτως δοξαζόντων
 σέ, ἔβληθέντων ἡμῶν σὲ εἰς τὴν κῆμινον, καὶ ἐκ
 ταύτης κραυγαζόντων σοι: τάχυνον ὁ οἰκτῆρμων, ἔ-
 σωεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύ-
 νασαι βελόμεν.

Ωδὴ ἡ'. Θ. αὐματος ὑψοφύης.

Σ Ἡμέρον τῶν ἀπ' αἰῶν ἔδειξαν μνήμην ἐκτε-
 λέσωμεν θείων πατέρων, τῷ Ἀδὰμ, τῷ Ἀβελ
 τε Σὴθ, καὶ Νῶε, καὶ τῷ Ἐνῶς, καὶ Ἐνῶχ, ἔ' Ἀβραάμ,
 Μελχισεδέκ, καὶ Ἰωβ, καὶ τῷ Ἰσαὰκ σὺν τῷ πιαῖ
 Ἰακώβ. ὁμολογεῖται ἡ κτίσις βοῶντες τὸν κύριον, ἔ-
 ὑψοφύετο εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Θ αὐματος θεοτερωθὲν θείων πατέρων, ὁφνησώμεν
 Βαράχ, καὶ Νάθαν, ἔ' Ἐλεάζαρον, Ἰωσὴν, καὶ
 ἔ' Δαβίδ', Ἰερθεῖ, Σαμυήλ τε τὸν τὰ ἔμπροσθεν
 ὁρῶντα σεπτῶς, καὶ ἀνακραζόντα, ὁμολογεῖται ἡ
 κτίσις πᾶσα ἔ' κύριον, καὶ ὑψοφύετο εἰς.

Δόξα.

Ρ ἡμασι τριαδικῶς τὴν παναγίαν ἀνυμνήσωμεν
 πρὸς Τριάδα, Πατέρα ἀναρχον, τὸν ὕψιον, ἔ-
 θεὸς Πνεῦμα ἅγιον, Τριάδα ὁμοῦσιον ἢν πᾶσα πνοὴ
 δοξάζει κρᾶζουσα. ὁμολογεῖται πᾶσα ἡ κτίσις. **Θ. Ω.**

Ωφθης

Ως ἐκ παρθενικῶν Χειρὲς υἱόματόν, σωματί-
μυθ' ἀρρήτω λόγῳ. καὶ ὡς βρέφ' τέλειον ἐν σπη-
λαίῳ ὑψιβολῇ δ' αὐλαγχνίας Ἰησοῦ ἀποπικτόμυθ'.
ἀσὴρ δ' ἐσέ πόρρωθεν ἐμήνυσεν ἀσρολόγοις, ὑμνήτε
πίσαι κραυγάζετε, ἔ' ὑψυψέτε Χειρὸν εἰς τὰς αἰά-
νας.

Ως ἡ θ'. Μυστήριον ζῆτον.

Ισχύϊ σε πάλαι δυνάμεις ἐποίησαν, θυγατέρες κυ-
ριε, Ἄννα, καὶ Ἰσδὴθ, καὶ Δεββόρρα, Ὀλδὰ Ἰαήλ τε
Ἐδθῆρ. Σάρρα, Μαριάμ Μωσέως τε, ἔ' Ράχηλ, καὶ
Ῥεβέκκα, ἔ' ἡ Ῥέθ, αἱ μεγαλόφρονες.

Σοφότατοι θεῖοι τροφῆται γεγυῖνται, Ἀβραάμ ἀπύ-
ρνοι, τὸν ἐκ τῆ Ἀβραάμ, καὶ Ἰέσα πικτόμυθον λό-
γον, θερμαῖς προαγέλαντες ἐν πινάματι, αὐτῶν
ἱεσίαις Ἰησοῦ πάντας οἰκτεῖρησον.

Θιά.

Ορέσας με ἐκ τῆς παρθένου προέρχεται, ἔ' σπηλαίῳ
τίκτεται λόγος ὁ τῆ πατρὸς. ἀσυγχύτως, χόρδω ἢ
κτίσις, φωναῖς δ' χαρίσις μεγαλύνουσα αὐτὴ τῶν δι
οἶκτον παραγίαν συγκατάβασιν.

Ἐξαπτος. Γνωστὸς ἀκντ.

Πατέρον μνήμῳ σήμερον σκιρτῶντες φιλοπάτορες,
πᾶ Ἀβραάμ συνελθόντες, καὶ Ἰσαὰκ καταχέως,
καὶ Ἰακώβ ὑμνήσωμυ τὸν πικτόν, καὶ θεόφρονα. ἔξ
ῶν Χειρὸς ὁ κύριος, τὸ καὶ σάργα ὠράθη δ' αὖ πολλὴν
δ' αὐλαγχνίαν.

Θιού.

Τὸ σὸν ἀγνὴ μυστήριον, ἐδ' ἐν ἑς ἐπεφάνιος μήτοιγε
βρότειος ὅλως κατανόησαι ἰχύνει, πέφυκε γὰρ ἀνέκφρα-
σον,

σον, καὶ πᾶσιν ἀκατάληπτον, ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀρχαῖος
λόγος Θεὸς χωρηθῆναι, ἐδόκησε Θεοτόκε.

Εἰς αὐτὴν αἶν. Δόξα ἰωαννὸν.

Εἰς τὰ προεορτία τῆς γεννήσεως.

Δόξα αὐτῇ. εἰς τὸ ἰσθ. Ἐπὶ τὴν αἶν. ἦχ. α'.

Ακουε ἐρατὴ, ἡ γῆ καὶ γὰρ ὁ υἱός, καὶ
λόγος τῷ Θεῷ, καὶ πατὴρ τεύχεται τεχθῆναι ἐκ
κόρης ἀπειράνδρου, ἐδοκίμασε φύσαντος αὐτὸν ἀπα-
θῶς, ἡ συνεργία τῷ ἁγίῳ πνεύματι. Βηθλεὲμ
ἐστρεπίζε, ἀνοίγε πύλιν ἡ Ἑδὲμ, ὅτι ὁ ὢν γινέται
ὁ ἐκ τῆς. Καὶ ὁ πλαστερὸς πάσης τῆς κτίσεως ἀνα-
παύεται, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τριτὴ. εἰς τὸ ἀπόδυσιν. ἦχ. πλ. β'. Ο' ἡμέρας.

Ἦχ. α'.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' ἀσπλαγχνίας σεαυτὸν
τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ δέλα μορ-
φῇ ἐκ παρθένου φορέσαντα, Λόγε Θεὸς, τὴν εἰρηνίαν
ἐξάγαγε μοι φιλάνθρωπε.

Εὐφραίνετες ἡμᾶς, καὶ προκαταρτίζετε μυσθεῖς
μεθέξει, φεικτῆς οἰκονομίας, σῶμα καὶ ψυχὴν
Βηθλεὲμ πρὸς τὴν πόλιν ἀνέλθωμεν, τὸν δεσπότην
πικτόμενον ὁψόμενοι.

Οράτε φίλοι, μάτην μὴ θεωρεῖτε, ὁ γὰρ ἀφρον Ἡρό-
δης θρασυώτῃ, τὸν Κῆσιν κτεῖναι τεχθέντα.
ἀλλ' αὐτὸς ὡς ζωῆς καὶ θανάτου κρατῶν, ζῇ ἡ
καὶ τὸν κόσμον ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχ. α'.

Ωδὴ η'. Σπύλιω κακίας.

Απὸ βλεφάρων ῥαθυμίας ὕπνου πάντα πῖσοι
πνέζωμεν, ἐν προσόχῃ δὲ γρηγοροῦμεν. πει-
ρασμὸς ἀποτρέποντες τὰς ἐκ τῆς πονηρίας, καὶ σω-
ποιμέσι θεαταὶ τῆς δόξης διελθῶμεν Χριστὸν τεχθέν-
τος, ὃν ὑμεῖς δοξάζετε πάντα ἡ κτίσις.

Βέβηλον ἔπειτα ἐκ χειλέων προΐεναι, πῖσοι κωλύσω-
μεν, λόγους ὀφήμες μελετήσαντες, Χριστὸν δὲ προ-
σάξωμεν τῇ λύσαντι ἡμᾶς τῆς ἀλογίας, ἐν ἀλόγων
κειμένῳ φάττη, ὃν πάντα κτίσις ὀλογοῖ δοξάζετε
εἰς τὰς αἰῶνας.

Θεοῦ.

Βάθος σοφίας, καὶ τῆς γνώσεως τῆς κτίσεως τίς ἐρευνήσκει
βροτῶν; Θεὸς κειμένων πῖς τὴν ἀβυσσον σοφῶς κα-
ταλήψει; Δι' ὧν τὰς ἐρανὰς κλίνας τοῖς βροτοῖς
σαρκοφόροις σωματεσφάφει, ὃν πάντα κτίσις ὀλογοῖ
δοξάζετε εἰς τὰς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'. Ο' ἱερμὸς.

Τὴν πρῶτην τῶν χειρῶν, καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυνκρίτως τῇ Σεραφίμ, τὴν ἀδελφωδέους Θεὸν
λόγον τεκῆσαν, τὴν ὅντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Νόμος ὅς τῆς φύσεως ἀδικῶν, ὁ θεσμός τὰς θείας
ἀδικημάτων Ἡρώδης δεινῶς, μητέρας ἀνόμως ἠτέκνωσε,
ὁ βρέφη, ἀνείλεν ἀναιτίως, δὲ τὴν πάντων ζωὴν.

Τοῖς ἔθνεσιν ὡοικίται τῆς Ἑδέμ, πύλη πικτομένη ἐν
σπηλαίῳ τῆς λήθης, πηγὴ διφώσιν ἀθανασίας
βλύζει, ὁ κύριος τῆς δόξης, ὃν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν ὄρθρ. καθ. τῆ ψαλτ. ἐπὶ ᾠδῆς τοῦ ὁμοῦ. ἦχ. α'.

Αἰάλλα ἡ Σιών, Βηθλεὲμ ὑπὲρ ἑλπίδα, ὁ πάντων
σωσὸς τὸν αἰσέρα προσέμψας, ἐμύυσεν τὸ αἶμα
ἑαυτοῦ συγκατάβασιν, ὃν γὰρ τρέμει τὸ ἔθνος
αἰ δυνάμεις, ὅπως τίκτεται, ἐκ τοῦ παρθένου ἀτρέ-
πτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Εἰπε ὁ Ν. ἀνὰ τῆ παντοκτορίας, Τειφόρ. τῆς
παρακλητικῆς τοῦ Θεοτόκου, δεινόμεντες καὶ ἡμεῖς
ταῖς ὡδαῖς, ὡς ἤρηται, ἐπὶ Τειφόρ. τῆς ἁγίας. Κοντάκ.
τῆς ᾠδῆς. **Εν** τῇ Βηθλεὲμ ὄρθοντες σπαραγνέμενον
τὸ πᾶσαν τὴν γῆν κρατύνει τῇ χειρὶ αὐτῆς, τοιοῦτα
ἀσματὰ τῇ τεκνέσει τῶτον τοιοῦτον ἐγκωμίου. Μηδικῶς
γὰρ ἀφραίνεται, κρατῶσα ἐν κόλποις τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ,
καὶ κοντ. τῆς ἁγίας.

Ἐξαπ. τῆς ἁγίας, καὶ τοῦ ὁμοῦ. Ὁ ἔθνος.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰσραὴλ ὑπὲρ ἑλπίδα τὰς εἰσόδους, ἐν σοὶ γὰρ
ἡ παρθένος, ἐπὶ τοιοῦτον ἥδη ἦκει, τῆ τεκνέσει ἐν
σπηλαίῳ, ἐπὶ φάτνῃ τὸ Θεὸν μετὰ καὶ κύριον.

Τὰ σπύγματα αἰς τὸν αἶν. Ὁ ἴκτωρ τῆς ἁγίας.

Ἐρχεται ὁ Χριστὸς τὸ πονηρὸν σωτεῖψαι, τὸν ἐν
σκοτεινῇ φωτίσαι, καὶ λύσαι τὸν δεσμίδας, αὐτὰς
τοιοῦτον ἐκπαιδεύει.

Πελάμπει ὁ αἰσέρα ἥδη ἐν τῇ σπηλαίῳ, ποιμνίαν
μετ' ἀγγέλων, οἱ Μάρτυρες μὲν δώρον, τοιοῦτα
ὑπὲρ ἑλπίδα.

Εὐχόμενος ὁ Χριστὸς, ὁ αἰσέρα τοιοῦτον, τὸ ἔθνος
πάν-

πλήθος τῆς σραπᾶς προκύπτει τῷ νοερῷ δυνάμει.
Χαῖρε ἡ Βηθλεὲμ, ὁ ποιμὺν ἐπέση, τὸ Ἰσραὴλ ὁ
σώζων, ἐκ ἐπ' ἐλαχίστη, Ἰερουσαλὴμ τοῖς ἀρχαῖς. **Τὸ
αὐτὸ, ὡς Δόξα καὶ νῦν.**

ΚΤΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ,

πάντων ἁγίων πατέρων.

Εἰς τὸ ἱερόν. Δόξα ἡ χ. πλ. β'.

Δαυὶδ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν λίθον ἀνὰ χερὸς τμη-
θέντα θεωρήσας σε κύριε, βρέφ' ἀνὰ πο-
ταμὸν τεχθέντα προηγοῦσε, σε τὸ ἐκ παρθένου σαρκω-
θέντα Λόγον, τὸ ἀναλλοίωτον Θεόν, καὶ σωτήρα πάν-
των ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ ἱερόν. Τριακ. τῷ ὁρῶν. Τριῶν. τῷ ἀναστα.

Εἰς τὸ ταῦτις τῷ κυρ. ἡ χ. πλ. β'.

Ὡς α'. Κύματα θαλάσσης.

Σήμερον τὸ κλητός τῷ θείῳ πατέρων Χριστὸς τὴν
γλύνησιν προεορτάζει παιδρῶς, καὶ ὑπογράφεται
ταύτης τὸ παράδοξον τῆ χάριτος. Ἀβραὰμ γὰρ σύμ-
βολον τῆ νόμου, ὁ οἱ πατέρες οἱ ζῆς.

Πάλαι δεξιέται θεότητα μίαν τὴν τελειοποιῶν
ὁ ἱερός Ἀβραὰμ. νῦν δὲ ὁ σωτήρ ἐκ λόγου τῆ πα-
τρὸς ἐν θείῳ πνεύματι τοῖς παισὶ προέρχεται, ἐνδύ-
ξως ἀφημέμεν. **Θεοί.**

Κεχαριτωμένη ἀνύμφευτε μήτηρ, παρθένε ἀφ' ὅπου
μακαριζομένη σε τῷ Ἀβραὰμ γὰρ ἐκ γένους, ὁ φυλῆς

Δαβὶδ' ἐξήνθησας, τὸ Χριστὸν δὲ τέτοκας, τροφήταις
κηρυχθέντα τὸ πρῖν.

Κάθ. μόν. τὸ Ὑπακοή. ὡς αἶψα.

Κατὰ κ. ὡς ἐν κυρ. τῇ τροφαιότητι. Χ κερζα
φρον εἰκόνα. Φύλλ. 621.

Ὡδὴ η'. Ε' κστηθι φεῖταιν ἕρην.

Σ Οὐ τὴν σφαγὴν προσκτυπὼν ὁ Ἀβραὰμ Χριστὲ,
ὃν ἐκύησεν υἱόν, ἐν ὅρει πειθαρχῶν σοι Δέσποτα,
καθάπερ φρόνατον, ἀνῆλθε θυσιάσων ἐν πίστι.
ἀλλ' ἐπανῆκε χαίρον Ἰσαὰκ, καὶ πρεσβύτης, σὲ
ὑψοψήντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φ λὸξ ἡ ἀγάματος Χριστὲ ἐνδυσαμένη σὲ ὡς ἱμάτιον τὸ
πῦρ τὸ Θεῖον, τῇ ἀγίων παίδων σε ἀπημαυρόθη
σφοδρῶς, καὶ δρόσος τῇ σῇ συγκαταβάσει τοῖς ψάλ-
λασιν ἤχεῖτο: ἱερεῖς ἐλογεῖτε, λαὸς ὑψοψεῖτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας. **Εὐλογεῖτε.**

Ο ἡ προκατήγελλαν πιστῶς τροφητικῶς φωναί, Ἰησοῦ
Ἑμμανὴλ, ἀνθρώπου ἐν μορφῇ ἐρχόμενον τὸ τῷ Θεῷ,
ὁ πατὴρ, ὁ Υἱὸν τε, καὶ συνάναρχον Λόγον ἐκ
παντός αἰῶνος, ἡ παρθένος Μαρία, τίκτει ἀπει-
ράνδρως ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Ὡδὴ θ'. Μὴ ἐποδύμε με Μῆτερ.

Ο ἔν πυρὶ ὑποδείξας τῷ Μωσῇ ἐν τῇ βάτῳ, τὸ
ὑψοψεῖν θεοπτικῶς μυσῆριον Θεός, ἐν πυρὶ τοῖς
πασι συγκαταβάς ὁ αὐτὸς τῷ πυρὶ τῆς ἐμφύτης **Θεο-**
πότης αὐτῶς, τὸ καμίνε τὸ φλόγα δρόσον ἀπέδειξε.

Τῶ

Τὸ Ἀβραὰμ σωελθόντες οἱ πανάγιοι παῖδες, καὶ
Δανιὴλ ὁ θαυμαστὸς περὶ τῆς Θεᾶς, Ἰσαὰκ, Ἰα-
κώβ μὲν Μωσῆ, ἔπειτα Ααρὼν, τῆς Χρυσῆς περὶ τῆς τόκης
χορδαῖς πρὸς δυσωπῆντες ἀπαύτως, εἰς τὸ σωθῆναι
ἡμᾶς. **Θεῶν.**

Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις τῶν σὰν τόκῳ παρθέने, τὴν
γὰρ Ἐδὲμ ἡ Βηθλεὲμ διελύοιζεν ἡμῖν. Καὶ ἰδὲ τῆς
ζωῆς τῆς ζύλης ἅπαντες ἀπολάβοντες πίστιν, βοάμεν
ἐκτενῶς, τὰς ἡμετέρας ἱκεσίας Δέσποιναν πληροσόν.

Ἐξαποστ. μόνον πάντων ἁγ. Πατέρ. Τοῖς μαθηταῖς.

Πατριάρχων οἱ πρόκριτοι, καὶ περὶ νόμους πατέρες
ἐν πίστιν προεξέλαμψαν, Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ τε,
καὶ Ἰακώβ ὡς φωστῆρες. ἅπαντες γὰρ περὶ τῆς Θεᾶς,
καὶ οἱ ἀνήφθησαν ἐξ αὐτῶν ὡς λαμπάδες φωτίζουσαι,
καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν φωταγωγῶσι, καὶ ἐκτενῶς προ-
βάσκει πρὸς Θεὸν ὑπὲρ κόσμου. **Θεῶν.**

Ευφραίνει Βηθλεὲμ καὶ σὺ Ἐφραθὰ ἐτοιμάζε, ἡ θεο-
τόκος ἡ καὶ γὰρ ἐν σπηλαίῳ, καὶ φάτνῃ τεκεῖν Θεὸν
ἀπορρήτως. Ὡς φρικτὴ μυσθεῖς, εἰ νυνὶ τὴν θείαν
γλῶσσιν, Ἀβραὰμ Ἰσαὰκ τε καὶ Ἰακώβ, πατριάρ-
χει ἅπαντες καὶ περὶ τῆς Θεᾶς παιδρῶς περὶ εορτάζουσι, καὶ
βεβοῶσι σὺν ἀγγέλοις.

Τῇ καὶ ἰ. εἰς τὸ ἀπὸ τῆς Τριώδ. τῆς εορτικῆς.
**Εἰς τὴν ὁ. θε. τὸ αὐτὸ τῆς εἰσόδ. καὶ τῆς κύριας τῆς Περ-
παπύρου. ἡ χ. πλ. β'. φύλλ. 627.**

Τῇ κε'. Δικαιμ.β. Εἰς τὴν γέννησ. τῆ κυρίας ἡμῶν
 ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τῇ ιαπ. Συ.τ. π' εἰς τῆς αἰν. Δόξα κ.ν. ἡχ. β'.

Τί σοι προσενέγκωμεν Χριστέ, ὅτι ὥφθης ὅπῃ γῆς
 ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς; ἕκαστον γὰρ τ' ὑπὸ σε γε-
 νομήων κτισμάτων τὴν ἀρχαίαν σοι προσάγει.
 οἱ ἄγγελοι τὸν ὕμνον, οἱ ἔρανοὶ τὸν ἀστέρα, οἱ μέγροι
 τὰ δῶρα, οἱ ποιμένες τὸ θάυμα, ἡ γῆ τὸ σπήλαιον,
 ἡ ἔρημος τὴν φάτνην. ἡμεῖς δὲ Μητέρα παρθένον.
 Οὗ περὶ αἰώνων Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. *Πάντα τὰ προ-
 κήμ. Ἐξοπ. τῇ διαγνωσμ. Εἰς τ' ὁρθ. μὲν τῆς γ'.
 ψάλμ. Ὑπακοὴ τῷ Ὁρθ. Ἐπροκήρυμα. Τὸ Εὐαγγ.
 Ἐκ τῆ κτ' Ματθαῖον.*

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις ἔπαις ἡμῶν. Μνησθε-
 θείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτῆς Μαρίας τῇ Ἰωσήφ, πρὶν
 ἢ συελθεῖν αὐτὲς, ἀρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύ-
 ματος ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν,
 καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδυναμίτσειν, ἐβελήθη
 λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτῆς ἐνθυμη-
 θέντος, ἰδὲ ἄγγελος κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ
 λέγων. Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν
 Μαριάμ τὴν γυναῖκα σε, τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γυνηθεὶς
 ἐκ πνεύματος ἁγίου. τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέ-
 σης τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν, αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαόν
 αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἀμάρτιαν αὐτῶν. Τῷτο δὲ ὅλον γέγονεν
 ἵνα

ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τῆ κυρίας διὰ τῆ τροφῆς,
λέγοντος, ἰδὲ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται
υἱόν, καὶ καλέσῃσι τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐμμανὴλ, ὃ ὅτι
μεθερμυλώμενον μὲθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ
ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆ ὑπνους, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῇ
ὁ ἄγγελος κυρίας, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτῆς.
Καὶ ἐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς
τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Τριώδ'. α'. ἦχ. α'. Ὡδὴ α'.

Χριστὸς ἡμῶν, δοξάσατε, Χριστὸς ἐξ ἐραναῶν,
ἀπανθήσατε, Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε, ἄστα-
τε τῇ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσυνῇ ἀνυμνή-
σατε λαοὶ, ὅτι δεδόξαται.

Ρύσαντα ἐκ παραβάσεως Θεὸς τὸ κατ' εἰκόνα γε-
νόμενον, ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα κρείττονός ἐπ' ἡμῶν
κότα θείας ζωῆς, αὐτὸς ἀναπλάττει ὁ σοφὸς δημιουργ-
γός, ὅτι δεδόξαται.

Ιδὼν ὁ κτίστης ὁλλόμενον τὸν ἄνθρωπον χερσὶν ὃν
ἐποίησε, κλίνας ἐρανὲς κατέρχεται, τῆτον δὲ ἐκ
παρθένου θείας ἀγνῆς, ὅλον ἐσιᾶται, ἀληθεῖα σαρ-
κωθεὶς, ὅτι δεδόξαται.

Ἄλλο Τριώδ'. ἦχ. ὁ αὐτός. Ὡδὴ α'.

Εσωσε λαὸν, θαυματουργῶν Δεσπότης: **Τ**ὴν γὰρ
θαλάσσης χῦμα χερσώσας πάλαι: **Ε**κὼν δὲ
τεχθεὶς ἐκ κόρης τείβον βατλὼν: **Π**όλα τίθησιν ἡμῖν,
ὃν κατ' ἐσίαν: **Ι**σὸν τε πατεῖ, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

Ηνεγκε γαστήρ ἡγασμένη λόγον : **Σ**αφῶς ἀφλέκτω
ζωγραφικὴν βάρη : **Μ**ιγύτα μορφῇ τῇ βεσποία
Θεόν : **Ε**ὐας τάλαινα νηδυῖ, ἀρχῆς τῆς πάλαι :
Λύοντα πικρᾶς . ὃν βροτοὶ δοξάζομεν .

Εδείξει ἀσὴρ, τὸν περὶ ἡλίου λόγον : **Ε**λθέντα παῦ-
σαι τὴν ἀμύρτιαν Μάρους : **Σ**αφῶς πανιχρὸν εἰς σπείος
τὸν συμπαθῆ : **Σ**εσπαργάνοις ἐλικτὸν, ὃν γρηθότες :
Ιδὸν τὸν αὐτὸν καὶ βροτὸν, ἔκκειον .

Καθ. ἡχ. δ'. Κ ατεπλάγη Ἰωσήφ .

ΔΕὐτέ ἰδόμεν πῖσοι, περὶ ἐγνηθήθη ὁ Χριστὸς, ἀκο-
λαθήσωμεν λοιπὸν, ἐνθα ὁ δ' αἶε ὁ ἀσὴρ, μὴ
τὴ Μάρων ἀνατολῆς τὸν βασιλέα . Ἄγγελοι ὑμνεῖσιν
ἀκαταπαύτως ἐκεῖ, ποιμένες ἀγραυλῶσιν ὡδὶ ἐπά-
ξιον . Δόξα ἐν Ὑψίστοις λέγοντες τὰ σήμερον ἐν τῇ
σπηλαίῳ γνηθέντι, ἐκ τῆς παρθένου, ἔκ Θεοτόκου
ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰσδαίας .

Ἐτερον. Τί θαυμάζεις Μαριάμ, πὴ ἐκθαμ-
βεῖσαι τὸ ἐν σοὶ, ὅτι ἄχρονον υἱόν, χρόνῳ ἐγνήνησαι
φροῖ, τὴν τικτομένην τὴν σύλληψιν μὴ διδαχθεῖσα .
Ἀνὰ δὲ εἰμὶ, ἔκ παλὺν τέξω υἱόν, ἀσπορον γονίῳ
πὺς ἐώρακεν . Ὅπως Θεὸς γὰρ βέλεται νικᾶται φύσεως
τάξις, ὡς γέγραπται . Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς παρθένου
ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰσδαίας .

Μετὰ τὸ. Σὺ γὰρ εἰ βασιλεύς, πάλιν τὰ β' .

αὐτὰ Καθίσματα, ἔκ Κοιτάκιον .

Η παρθένος σήμερον τὸν ὑψίστον πίπτει, ἔκ ἡ γῆ
τὸ

τὸ σπήλαιον τῷ ἀποροσίτῳ προσάγει . Ἄγγελοι μὲν
ποιμένων δοξολογῶσι, Μάγοι δὲ μὲν ἀστέρος ὁδοιπο-
ροῦσι . δι' ἡμῶν γὰρ ἐγλυνήμεναι παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώ-
νων Θεὸς . **ὁ οἶκος .**

Τὼ Ἐδὲμ ἢ Βηθλεὲμ ἤνοιξε, δεῦτε ἴδωμεν τὴν
ῥυφὴν ἐν κρυφῇ, ὄραμεν, δεῦτε λάβωμεν τὰ τῆ
παραδείσου, ἐνδὸν τῇ σπηλαίᾳ . Ἐκεῖ ἐφάνη ῥίζα ἀπό-
πτου, βλαστάνουσα ἄφεισιν . Ἐκεῖ ὤρέθη φρέαρ ἀνόρυκ-
τον, ἔπειν Δαβὶδ πρὶν ἐπεθύμησεν . Ἐκεῖ παρθένος
τεκεῖσα βρέφῳ τὴν δὲ ψαλὴν ἐπαυσε δ' αὖτις τὴν τῆ
Ἀδὰμ, ὅτι τῇ Δαβὶδ . ὁ γὰρ τὸ πρὸς τὸ ἐπειχθῆμεν
ἐπέχθη : Παιδίον νέον ὁ πρὸ αἰώνων Θεός .

Ὡδὴν . Ὁ εἰρμός .

Θύματα ἱερουργεῖς ἢ προσεβόλος ὕψις ἐκόνισε κέ-
μινον τύπον, ἔτι γὰρ εἰς ἐδέξατο φλέγει νέες,
ἐδὲ πῦρ τῆς θεότητος ὑπέδωκε νηδυνί . διὸ ἀνυμνεῖντες
ἀναμέλψωμεν, ὁμολογῶμεν ἢ κήσις πᾶσα τὸν κύριον,
ὅτι ἱερουργεῖται εἰς πάντας αἰῶνας .

Οργανα παρέκλινε τὸ πένθος ὡδῆς, ἔτι γὰρ ἦσαν ἐν
νόθοις οἱ παῖδες Σιών . Βαβυλώνῳ λύει δὲ πλάνην
πᾶσαν, ὅτι μουσικῶν ἀρμονίαν Βηθλεὲμ ὕψις αἰείλας
Χριστός . διὸ ἀνυμνεῖντες ἀναμέλψωμεν, ὁμολογῶμεν .

Σκῦλα βαβυλῶν καὶ βασιλίδος Σιών, καὶ δορυκτῆτον
ὄλβον ἐδέξατο Θεσαυρὸς Χριστός . Ἐν Σιών δὲ ταύτης,
καὶ βασιλεῖς σὺν ἀστέρι ὁδηγῶν ἀστροπολεῖντες ἔλκει .
διὸ ἀνυμνεῖντες ἀναμέλψωμεν, ὁμολογῶμεν .

Ἄλλο

Ἄλλο . Ο' εἶρμος .

ΜΗ' τραν ἀφλέκτως εἰκονίζεσι κόρης· οἱ δ' παλαιᾶς
 πυρπολέμιοι νέοι· **Τ**περφυᾶς κύεσαν ἐσφραγι-
 σμένω· **Λ**μφω δ' ἐδράσα θαυματουργία μία· **Λ**αὸς
 πρὸς ὕμνον ὄξανίστησι χάρις .

Λύμω φυγῆσα τῷ θεῷ τῇ πλάνῃ· **Λ**ηκτον
 ὕμνῳ τὸν κενέμνον λόγον· **Ν**εανικῶς ἅπαντα σὺ
 τρέμω κτίσις· **Λ**δοξον ἰσχύος δαιματρυφῇ φέρειν·
Ρωσὴ γαγῶσα καὶ σοφῶς ἑκαρτέρει .

Ηκεις πλανῆτιν πρὸς νομῶν ὀπιστρέφων· **Τ**λὼ ἀνδο-
 ποιὸν ὄξ ἐρημαίων λόγον· **Η**τῷ ἐθνῶν ἔγερσις ἀν-
 θρώπων φύσιν· **Ρ**ώμω βίαϊαν τῷ βροτοκτόνε σβέ-
 σαι· **Λ**νὴρ φανείς τε , **Θ**εὸς προθεσμία .

Ὡς δ' ἢ θ' . Ο' εἶρμος .

ΜΥσηϊὸν ξένον ὄρεθ' , **Θ**παράδοξον , ἔρανὸν τὸ
 σπήλαιον , θεῖον χειρβικὸν τλὼ παρθένον ,
 τλὼ φάτνῳ χωρίον , ἐν ᾧ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος
 Χριστὸς ὁ Θεὸς , ὃν ἀνυμνεῖντες μεγαλύνομεν .

Εξαίσιον δρόμον ὄρεθ' οἱ Μάρτοι , ἀσυνήθεις νέε
 ἀσέρες , ἀρτιφαῖς , ἐρανίαις ἰσχυρὰ λαμπόντας , Χριστὸν
 βασιλέα ἐτεκμήρατο ἐν γῇ γλυνηθέντα Βηθλεὲμ ,
 εἰς σωτηρίαν ἡμῶν .

Νεηλυτές Μάρτων λεγόντων παιδίον , ἀναξ ἔσθ' ἀσὴρ
 ἐφάνη , πᾶσι δὲ εἶν , εἰς γὰρ ἐκείνους προσκύνησιν ἡκο-
 μω , μανείς ὁ Ἡρόδης ἐταράττετο , Χριστὸν ἀνε-
 λείν ὁ θεομάχος φρυαπτόμενος .

Ἄλλο ,

Ἄλλο· ὁ αἰρμός.

Σ Τέργειν μὲν ἡμᾶς ὡς ἀκύνδυον φόβῳ· **Ρ** αἰωνο-
σιωπῇ τὰς πόθῳ δὲ παρθένε· **Υ** μνῆς ὑφαίνειν
συντόνως τεθειμένους· **Ε** ρῳδοὺς ὅτιν ἀλλὰ καὶ μήτηρ
διένθ· **Ο** σοι πέφυκεν ἡ προαίρεσις δίδε.

Υ πῆς ἀφεγῆς, **Ε** σκιαῶς παρηγμένης· **Ω** μήτηρ
ἀγνὴ τῆ λόγῃ διδορκότες· **Ν** έον φανέντος ἐκ πύλης
κεκλεισμένης· **Δ** οξυμυοί τε τῇ ἀληθείας φάος· **Ε** πα-
ξίως σὴν δολογῶν γαστέρα.

Π όθῃ τετρωχῶς, **Ε** θεῶς παρυσίας· **Ο** Χριστοτε-
πῆς λαὸς ἡξιωμένῳ· **Ν** υῶ ποτνιαῖτε τῇ παλιγῆνε-
σίας· **Ω** ς ζωοποιῶ τὴν χάριν δὲ παρθένε· **Ν** έμεις
ἀρχαντε προσκυνησαι τὸ κλέθ.

Μετὰ τὸ **Ε** τι καὶ ἔτι, τὰ β. καθίσματα.

Ἐξαποσήμενον αὐτόμελον.

Ε Πεισκέφατο ἡμᾶς ἐξ ὑψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. Ἀνατολὴν
ἀνατολῶν, **Ε** ἡ ἐν σκοτει **Ε** σκιαῶ. **Ε** ρομῶ τὴν
ἀλήθειαν, **Ε** γὰρ ἐκ τῆς παρθένης ἐτέχθη ὁ κύριθ.

Εἰς τῆς αἰν. συντομία, **Ο** Ἰησὺς τῇ **Ε** φε.

Α Νάρχος ὁ πατὴρ, ἐκ ἀναρχος ὁ λόγος, ἐκ πα-
τρὸς γὰρ γηναῖται, συνἀναρχον τὸ πνεῦμα δι
ῆ πάντα συνέστηκε.

Δ εὔτε οἱ γηγενεῖς, καὶ ἡμεῖς μετ' ἀγγέλων, σποτάμενοι
χωρίαν, τὸ δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῶ ἀναβοήσωμεν.

Α σωμεν τὰ Θεῶ, τὰ νῦν ἐπιφανέντι Βηθλεέμ ἐκ παρ-
θένης, γλυέθλιον τὸν ὕμνον, Δόξα τῇ παρυσία σε.

Η λισ

Ηλίου νοητὸς ὁ λάμψας ἐκ παρθένου, ὑὲ πατρὸς ἀνάρ-
χου τὸν ἥλιον ἐλέας, ἀνάτειλον τοῖς δέλοις σε.

Δόξα καὶ ἡ χ. β'.

Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ γυνᾶται ἐκ παρ-
θένης. **Σ**ήμερον ὁ ἀναρχος ἀρχεται, ὃ ὁ λόγος
σαρκῶται: **Α**ἱ δυνάμεις τῆς ἐραναὶ ἀγαλλοῦνται, ὃ
ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις ἀφραίνεται: **Ο**ἱ Μάγοι τὰ
δῶρα προσφέρουσιν, οἱ ποιμένες τὸ θαῦμα κηρύττουσιν:
Ημεῖς δὲ ἀκαταπαύτως βοῶμεν: **Δ**όξα ἐν ὑψίστοις
Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις ἀδοκία.

Τῆ κς'. Δικαιωβι. Δόξα καὶ ἡ χ. δ'.

Εξαφραίνεθε δίκαιοι, ἐρανοὶ ἀγαλλιάσθε, σκιρτή-
σατε τὰ ὄρη Χριστοῦ γυνηθέντος. Παρθένου κα-
δέζεται τὰ χερσὶν μιμημένη, βασιλεύουσα ἐν κόλ-
ποις Θεὸν λόγον σαρκωθέντα. ποιμένες τὸν τεχθέντα
δοξάζουσι: Μάγοι τῷ δεσπότῃ δῶρα προσφέρουσιν.
Ἄγγελοι ἀνυμνεῖντες λέγουσιν, ἀκατάληπτε κύριε δό-
ξα σοι. **Εἰς τὸν ὄρθ. τὰ β'. Τριψάδια ὡς χθις.**

ΤΗ ΚΤΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Εἰς τὸ ἱσπ. Δόξα καὶ ἡ χ. ὡς τῆ κς'. **Εἰς τὸ ἀπόδ'.**

Τριψάδ. ἡ χ. α'. **Ὡδ' α'.**

Χριστὸς θεράπων μακάριε, Χριστὸς τῷ σαρκωθέν-
τι Θεῷ ἡμῶν, Χριστὸς πατὴρ γνωριζόμενος,
τέτω σὺν παρρησίᾳ παρεστηκώς, αἵτησαι εἰρήνην, ὃ
δυνατὸν ἀπαλλαγῆναι τοῖς ἀφημέσι σε.

Ρημάτων θείων ὑπήκοοι, πραγμάτων παραδό-
ξων δῆκονοι, παρθένε μνήσωρ θεόπαιδος, δίκαιος
καὶ πάντα, καὶ ἀληθὴς Ἰωσήφ εἰδείχθης, εἰ δικαίων
ἐν σκηνῇς ἐπαναπέπασται.

Ἰδεῖν Χριστὸν κατηξίωσαι, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς νη-
πιάσαντα, εἰ τέτε πατὴρ ὠνόμασαι. Μεγίστη σε
ἡ δοξα ὡς ἀληθῶς, μέγα ἔσθ' ὅτι πάντας τὸ ἀξίωμα,
διὸ ἀνέφημῶμεν σε. **Θιστ.**

Σαρκὶ Χριστὸν ἀπεκύησας, σαρκὶ ἐν Βηθλεὲμ ἀπει-
ρόγαμε, παργάνοις αὐτὸν εἰλίσασα, εἰ τ' ὅτι δη-
μίαν κατὰ πλάγεις Ἰωσήφ, σὺ φόβῳ μεγαλύνει,
περοικωῖ τὴν τέτε δύναμιν.

Κάθισμα, ἡχ. α'.

Πατὴρ ὡς ἀληθῶς ἐρανίς θεράπων, ἐγγὺς Ἰω-
σήφ, καὶ πατὴρ τῆ ἀνάρχα Ὑῖ, σὺ νενόμισαι
τῆ σαρκὶ νηπιάσαντος. Ὅθεν σήμερον τὴν παναγίαν
σε μνήμῃς εορτάζομεν, ἐν ἀφροσύνῃ καρδίας, πι-
σῶς ἀνυμνεῖν σε. **Θιστ.**

Χορὸς εἴμ' ὁροφῆτ' εορτάζει ἐν θέῳ, τὸ θαῦμα τὸ
ἐν σοὶ γερονὸς ὡς παρθένε, Θεὸν σεσαρκωμένον γὰρ
ὅτι γῆς ἀπεκύησας. Ὅθεν ἀγγέλοι μὲν ποιμένων
ὑμνεῖσι, Μάγοι πίστευε δε σὺ Ἰωσήφ ἐκβοῶσι τῷ Δα-
βὶδ τὰ θαύματά.

Ὡδὴ ἡ. Θ αὐματος ὑψοφονεῖς.

Τῖμιτο ὡς ἀληθῶς ὁ θανατὸς σε, κατενώπιον
ῥοφῆ κυεῖς, Ἰωσήφ πανόλβιε, σὺ γὰρ ὅλως
ὁσιω-

ὁσιωθεὶς ἀπὸ βρέφους ἱερὸς φύλαξ γεγύησαι τῷ ἄλ-
 γημύνης, μεθ' ἧς ἀνεμέλπες: ἄλογεῖται ἡ κτίσις
 πᾶσα τὸν κύριον, ὃ ὑψυψέτω εἰς πάντα τὰς αἰώ-
 νας.

Τέτρεψαι τῷ γλυκυτάτῳ μάκαρ πόθῳ, ὃ ὡς ἄγ-
 γελος τῷ σαρκωθέντι παρυσῶς, προσάξεις καθ
 υπείκνης ταῖς θεῖκαῖς. Δι' ἀγγέλους ὅς Αἰγύπτῳ μινυό-
 μινυθ' ὡρὸς γινώ Ἰσραὴλ ἐπανελάσειται, μὴ μόν-
 ης τῆς ἀληθείας θεομήτορος, ὃ ὑψυψέτω Χριστὸν
 εἰς τὰς αἰώνας.

Η ἐσφραγισμένη θεία βίβλος ἐπεδόθη σοι, ἡ ἐκ ἀν-
 ἔγνω. τὴν γὰρ λόγον ἔφεραν ἀπαρρήτως τὸν τῷ Θεῷ
 γεγραμμένον πατρικῶς δακτύλῳ ἐνδόξε, πληρῶντα
 γραφῶν πᾶσι τοῖς μέλπεσιν, ἄλογεῖται ἡ κτίσις
 πᾶς.

Θεοῦ.

Νόμος τὰς σκιὰς εἶδες, ποθήσας τῇ τῷ χάριτος φωτο-
 χυσίᾳ, φωτεινῶν νεφέλων τε, τὴν παρθένον, τὸν
 νοητὸν ἀνατέλλεσσαν σαρκὶ Ἡλίον, ἐβλέψας. Καὶ
 ὡς αὖτε ἀσὴρ πάντας ἐφώπιας ὅς βοῶντας, σοφὴ
 Ἰωσήφ ἐκείσοτε, ὃ ὑψυψέτω Χριστὸν εἰς τὰς αἰώνας.

Ἄσκηθ' ὁ Μυστήριον ξένον.

Ισόπμος πάντων ἀγγέλων γεγύησαι, τροφητῶν
 μὲν τῶν τε μάκαρ, ὃ τῷ σοφῶν ἀποδόλων σιω-
 μιῶν, ὄντως. διὸ σὺ αὐτοῖς σὲ μακαρίζοντες αἰεὶ,
 Ἰωσήφ τὴν ἱεράν σε μνήμην σέβομεν.

Ως ἐκ γῆρας βασιλικῶς κατὰ γέννηθ', τὴν ἀγνῶν
 βασι-

Βασίλισσαν μέλλουσαν Ἰησοῦν βασιλέα τίκτειν ἀπορρήτως, σοφὴ, ἐμνησθῶτω ὑμεῖς ἅπαντας ἐν γῇ, τρακριθεὶς τῇ γηγηρῶν μακαριώτατε.

Η μνήμη σε πρὸς ὀφροσυλίῳ τὰ πέρατα, συγκαλεῖ, ἔαίνεσιν λόγῳ τῷ σε δοξάσαντος, μάκαρ, ὃ σὺ παρρησίᾳ Χριστὸν παρεςῶς, ἀπαύτως πρέσβυς ἡμᾶς λυξωθῆναι πειρασμῷ ὅττι ὀφημεῖντας σε. **Θ.**

Φυλάτισσαν τέλει παρθενίαν ἀκήρατον, τέλει ἀγνίῳ ἐφύλαξας, λόγῳ ὅς ἡς ὁ Θεὸς ἐσαρκώθη, φυλάξας παρθένον αὐτὴν μὴ γένησιν ἀπόρρητον. μεθ' ἧς θεοφόρε Ἰωσήφ ἡμῶν μνημόναι.

Τῇ κζ'. Δοξα τῷ πνεύματι. ζήτ. εἰς β' Αὐγῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρ. Καθ. μὴ τ' ψαλμ. καὶ Τριῳδ. εἰς ἕνα ἀπόστολον. Κοντ.

Ο Δεσπότης χεὶς ἡμῖν δρασσεσθὲς ἐπεδήμη, καὶ ὁ δ' ἄλλος σήμερον ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμη. Χεὶς ὁ βασιλεὺς ἡμῶν σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον ὁ ἰκέτης λιθοβολεῖται διὰ αὐτὸν, ἔτελειται: ὁ πνευματικός ἐστι Θεὸς Στέφανος. **Τὰ λοιπὰ εἰς ἕνα ἀπόστολον.**

Τῇ κθ'. Δοξα καὶ ἀννῶν. ἡχ. πλ. δ'.

Τοῦ Ἰησοῦ γυναικέντος ἐν βηθλεὲμ τῇ Ἰερουσαλῆμ, τῇ Ἰερουσαλῆμ τὸ κράτος κατήρηται, σκιρτάτω τὰ γήπια ὑμεῖς Χριστὸν σφατιόμεθα, Ἰερουσαλῆμ ὁδορέστω. **Φωνὴ**

Φωνὴ γὰρ ἠκέσθη ἐν Ῥαμαῖ, Ῥαχήλ κλέεσα θρήνη,
ὡς γέγραπται, τὰ τέκνα αὐτῆς. βρέφη γὰρ Ἡρώδης
ἀνελὼν ὁ παράνομος, ἀπεπλήρε τὴν γραφὴν, τὴν
Ἰσδαίαν ἐμπιπλὼν ἀθώου αἵματος, ἣ ἡ γῆ μὲν ἐρυ-
θραίνειτο τοῖς τῶν νηπίων αἵμασιν. Ἡ ἐξ ἔθνων ἐκ-
κληυσία μυσικῶς ἀγνίσεται, καὶ σολὴν ἐνδύεται.
Ἦλθεν ἀλήθεια, ὁ Θεὸς ἐπέφανε τοῖς ἐν σκιά κα-
θημένοις, ἐκ παρθένου γυνηθεὶς, εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Εἰς τὸν ὄρθ. μὴ τὸ ψαλμὸν, καὶ θ. τῆς νηπ. εἰς
μάρτυρας. Τριφθ. τὸ ἱερτ. καὶ ἄλλο τὸ νηπίων σὺν τῷ
Μαρκέλλω· ἕτως· λέγομεν τὴν α'. Ἐ τὴν η'. ὡδὴν εἰς
ὧδὴ μάρτ. τὴν θ'. δὲ εἰς ἕνα ὄσιον. Κοντ. τῶν νηπίων.
Εἰν τῇ βηθλεὲμ τεχθέντος τῷ βασιλέως, μάγοι ἐκ
δυσμῶν σὺν δώροις ἐπιδημῶσι, δι' ἀσέρεθ' ὅξ' ὑψέε
ὁδηγέμενοι. Ἀλλ' Ἡρώδης παράσεται, ἣ θείζει
τὰ Νήπια, ὥσπερ σῖτον ὀδυρόμενθ', ὅπ' τὸ κρέτος
αὐτῆς καθερεῖται ταχύ.

Ἐξαποσ. Σ γαυρὸς ὁ φύλαξ.

Τὴν χλοηφόρον ἄεραν τῶν νηπίων, θεομαχὼν
Ἡρώδης ὅξαποσείλας ἄωρον ἐθέρισεν ὁ δέλαιθ',
καὶ τὸν τεχθέντα κύριον, μὴ καπιχύσας κρατῆσαι,
πάσης αἰχύνης πληρεῖται. Καὶ τῷ ὀσίῳ, ἣ Θεοῦ. τὸ ἱερτ.

Εἰς τὴν α'. Ἰαννουα. ἐν τῇ ἰσπερίνοῦ τὰ σινύτ. ἣ
Δόξα τῷ μεγάλῳ Βασιλεῖ, ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀπολ. 5'.
τὸ Καϊνὸν, τῆς Περιτομῆς τῷ Κυρίῳ, Συγκαταβαί-
νων.

νων . **Φύλλ.** 179 . Εἰς τὸ ἀποδ . **Τριώδ.** τῇ ἀγίῃ Βα-
σιλ . εἰς ἕνα ἱεράρχ .

Εἰς τὸν ὄρθ . **μὴ** τὰς ζῆς ψαλμῆς , **Κάθ.** ἡχ . δ' .
Ὡς ὑπάρχων ἄβυσσος φιλανθρωπίας , ἐνεδύσω
δέσποτα μορφῇ τῆ δ' ἄλφ , σαρκὶ περιετμήθης , δω-
ρέμυτος πᾶσιν ἀνθρώποις τὸ μέγα ἔλεος . **Τὸ διαγ-**
γέλιον ἡς ἱεράρχ . , **Φύλλ.** 179 .

Τριώδ. σ' Περὶ . ἡχ . β' . **Ὡδὴ α' .**

Δ Εὖτε λαοὶ , ἄσωμυ ἄσμα Χειρὰ τῆ Θεῶ , τῇ
διελόντι θάλασσαν , καὶ ὁδηγήσιντι τὸν λαὸν ὃν
ἀνῆκε δαλείας Αἰγυπτίων , ὅτι δεδόξαται .

Η' ὀγδοὰς φέρεται τύπον τῆ μέλλοντος , τῇ σῇ Χειρὶ
λαμψυύεται , καὶ ἀγαζέται ἐκκοίῳ πτωχεῖα , ἐν
ταύτῃ γὰρ νομίμως περιετμήθης σαρκὶ .

Π εριτομὴν δέχεται τῇ ὀγδοάδι Χειρὶς τῇ αὐτῇ γυνή-
σεως , καὶ ταύτης σήμερον τὴν σκιὰν κατὰτέλλει , τὸ
φῶς ὁξανατέλλων τῆς νέας χάριτος .

Κοντάκ. **Ο'** τὸν ὅλων κύριος περιτομὴν ὑπο-
μῆναι , καὶ βροτῶν τὰ πλάσματα , ὡς ἀγαθὸς δατεῖται ,
δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον τῷ κόσμῳ , χαίρ δὲ
ἐν τοῖς ὑψίστοις , ὅ ὃ τῆ Κτίσεως ἱεράρχης ὁ φωσφόρος ,
ὁ Θεὸς μύσης Χριστὸς Βασίλειος . **Ὁικ.** ἐκ τῆ Βασιλ .

Ὡδὴ η' . Ο' εἰρμὸς .

Τ ὃν ἀρρήτῳ σοφίᾳ συνησάμενον τὰ πάντα Θεὸν
λόγον , καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα ,
ἄλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν κύριον .

Τῇ ὀγδοῇ ἡμέρᾳ περιτέμνεται ὡς βρέφος ὁ Δεσπότης, τὴν Ἰησοῦν τε δέχεται ποροσηγορίαν, ὅτι τῷ κόσμῳ σωτὴρ ὑπάρχει, καὶ κύριος.

Τὸν Χριστὸν γλυεθλίων ἐπαξίως τῇ ὀγδοῇ συνεζέχθη τῷ ἱεράρχῃ ἡ πανένδοξος μνήμη, ὡς γαρύροντες πῖσαι ὑμῶν τὸν κύριον.

Ωδὴ θ'. Ο' ἱερὸς.

Η τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα τὸν Θεὸν ὁξανατείλασα, σωματικῶς ἡμῖν ὀπιδημήσαντα, ἐκλαρόνων παρθενικῶν ἀφράτως σωματώσασα, βύλομηδὺν πάντα γε, σὲ θεοτόκε μεγαλιώομην.

Τὴν περὶ τὰς ὄρας Χριστὸς τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης φύσεως, ὑποφυσῶς περθεύει ἀποτίκτεται, ἡ τὸ γράμμα τὸ νομικὸν καθὼς δὲ ἀνελευθεύεται ἡ σὰρξ ἀειτέμνεται, καὶ πληροῦς τῷ νόμῳ δέκνυται.

Δεῦτε τῷ Δεσπότη τὰ ἐνδοξα Χριστὸν ὀνομασθήρια, ἐν ἀγότητι πανηγυρίσωμην, Ἰησοῦς γὰρ θεοπαρεπὼς ἀνηγόρευται σήμερον, σὺν τέτοις καὶ τὴν μνήμην δὲ τῷ ἱεράρχῃ μεγαλιώομην.

Τριψὺ. τῷ βασιλεῖ ζήτη φύλλ. ξθ'. καὶ λέγονται αἱ καταβασίαι τῷ σώπον καθ' ἑκάστην ὥρην.

Ἐξαπ. τῷ ἁγίῳ, καὶ τῇ Παιτομῇ.

Τὴν σὰρκα ἀειτέμνεται ὁ τὸν νόμον πληρόσας, ὡς βρέφος ὀκταήμερον, τῷ αἰώνων ὁ κτίστης. καὶ σπάργανᾳ εἰλίσσεται ὡς βροτὸς, ἡ γάλακτι ἐκτρέφεται, ὅτι πάντα τῇ ἀπείρῳ ἰχύϊ, ὡς Θεὸς δὲ ἀνελευθεύεται, ἡ τῇ εὐπῇ διεξάγων.

Εἰς τῆς αἰν. τὰ σινώματα τῆ μεγ. Βασιλείας, τὸ
Δόξα κινῶ τῷ Περαιτομ. ἤχ. πλ. δ'.

Οὐκ ἐπαιχλύθη ὁ πανάγαθος Θεὸς, τῆς σαρκὸς τινὲ
πειτομὴν ἀποτμηθῆναι, ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτὸν
τύπον, καὶ ὑπογραμμὸν πᾶσι πρὸς σωτηρίαν. ὁ γὰρ
τῷ νόμῳ ποιητὴς τὰ τῷ νόμῳ ἐκπληροῖ, ὃς τῷ προφητῇ
τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. ὁ πάντα περὶ ἐπεὶ δρακί,
καὶ ἐν σωτηρίαις ἐλπίθεις, κύριε δόξα σοι.

Τῇ β'. εἰς τὰ προοίμια τῆς Φώτων, τῇ ἐσπέρῃ.
Δόξα τῷ αἰν. Σιλβέρτα εἰς ἱερεῖα. τὸ κινῶ ἤχ. γ'.

Φαῖδρα μὲν ἡ παρελθούσα ἑορτὴ, ἐνδοξὴ ἡ πα-
ρεῖσα ἡμέρα. ἐν ἐκείνῃ τὸν σωτῆρα μέγροι προ-
σκυῶσιν, ἐν ταύτῃ δὲ τὸν δεσπότην δεῖλος κλειτὸς
ἐβάπτισεν. ἐκεῖ ποιμένες ἀγρυπνεῖντες εἶδον, ὃς ἐθαύ-
μαζον, ὡς φωνὴ τῷ πατρὶ τὸ μονογενὲς υἱὸν ἐκήρυττε.

Τριῶν. τῆς προοίμια. εἰς τὸ ἀπόδ'. ἤχ. β'.

Ὡς δ' α'. Τῷ τινὲ ἀβάτον.

ΑΓ' ἰσχυρότατος τινὲ τῷ Κυρίῳ ἐλθόντι, ἐκ τῆς ἐρή-
μης πρὸς οὐρανὸν ὁ θεὸς πρὸς οὐρανόν, ἐκβοῶν περὶ-
φανῶς, ἡγήσεν ἐπέφανεν ἡ ἀπολύτρωσις, μετανοή-
σατε, καὶ ὑδάτι καθάρσητε.

Βαπτίζοντες ἀμάρτιαν με κλύδωνι, λόγῳ πατρὶ συ-
νάναρχε, ὅλον καθάρισον μετάνοίας ῥαντισμῷ, ὃς περὶ
βαπτισμῷ σε πιστοῖς τινὲ ἀπολύτρωσιν, ἀεὶ δωρεάμενος
δὲ καταγαγνίαν ἀμείζον.

Γὴ ὡς γέγραπται τῇ Ζαβουλὼν τὸ ἄδυτον βλέψασα
φῶς, αὐγάσθητι, ἰδὲ γὰρ πάρεσιν, Ἰορδάνε ταῖς ῥοαῖς.
καὶ τὸν ὅπῃ πάντων Θεὸν ὕμνῃ κραυγάζουσα, κυρία
ἄσωμαυ ὅτι **δεδοξασα**.

Ὡς δὲ ἡ'. Τὸν ἐν καμίνῳ τῇ πύρρῳ.

Φωνὴ βοᾶντος ἐμφανῶς τῆς ἐρήμῃς **ὅπισαίς**, ὁ Ἰωάν-
νης, ὀπιστρέφων καρδίας μετανοήσας θυμῶς,
δοξάζει τὸν ὀπιφαινόμενον ἐν τῇ Ἰορδάνῃ, Σωτῆρα,
καὶ δεσπότην.

Χειμάρρους πέφυκας ξυφῆς, ὁ θαλάσας, καὶ πηγὰς
δημιουργήσας· καὶ πῶς ὕδασι βαίνεις, πὶ αποπλυῖαι
ζητῶν· ἢ πάντων ἐκπλυσίς, καὶ κάθαρσις τῶν ὕμνων
γόντων Χριστὲ σε εἰς αἰῶνας.

Ψύξαι τὰ ῥέματα ζητῶν τὴν κακίαν τῇ ἐχθρῇ, καὶ
ταῖς θαλάσας τῇ παθῶν ἀναστῆλαι, ἐ τοῖς πύρρῳ
ἰλασμόν πηγάζει καὶ ἄφεισιν Δέσποτα, ἐρχῇ βαπτί-
σῃναι ἐν ῥείθροις Ἰορδάνε.

Ὡς δὲ ἡ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον.

Ιδὼν σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν **δέρχεται** ἐλθόντα,
καὶ αἰτῶντα παρ' αὐτοῦ, ἐν ταπεινώσει τὸ βάπτισ-
μα· ἐκπλαγεὶς σιωπῇ, μὴδ' ὅλως χειραπτήσας
σε ὁλμῶν, τὸ ἀπτόμενον πάντων ὀρέων, καὶ καπνί-
ζονται.

Ὡς χελιδὼν σεμνοτάτη πορομύουσα ἔαρ, ἐπέση
νοητὸν ὁ βαπτιστής, τοῖς ἐν χειμῶνι ὑπάρχουσι τῶν
ἀμέττων πταισμάτων· καὶ ζάλλει ὑπομένεσιν αἰεὶ
ἐναν-

ἐναντίων πνύματων, πονηροτάτοις πάθεσι. **Θεογ.**

Σ ἐ τὸ ἀπαύγασμα δόξης τῆ πατρὸς, ὀπιλάμψαν
τοῖς σκότει καθεμύχοις τῶν δεινῶν, ἀδύτε ἤλιε κύριε,
καὶ ἐρχόμενον πάντας φωτίσαι ἱερά σε τῷ βαπτισμῷ,
ὡς Θεὸν Ἐ σωτῆρα ἐν ὕμνοις μεγαλιύομεν.

Εἰς τὸν ὁ.θ. μὲ τὸν ψαλμ. εἰς ἄγιον Σίλβεσπον,
κὲ κήρυγμα τῆ αὐτῆς, τὸ Γριφδ. τῆς ὑποκριτ. ἡχ. δ'.

Ὡδὴ α'. Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Α Βύσας προσάγματι δημιουργήσας φιλαίνθερπε,
τὴν γῆν ὃ τοῖς ὕδασι κρεμάσας κύριε, ταπεινέ-
μενΘ προσέρχη βαπτισθῆναι ποταμείοις ἐν ῥύμασι,
πλυῶν με Ἐκ ῥύπε παθῶν.

Β ελήσει ἐπὶ ὠχθύσας, τὸν ἐκασίως πτωχόσαντα κα-
κῶν ὀπιδόσεων, ἐμὲ πλετίζων Χριστὲ, κὲ ἐν ὕδασι
προέρχη Ἰορδάνε, βάπτισμα αἰτέμενΘ, ὃ ἀνα-
μάρτητος.

Γ ηράσαντα πταίσμασι κόσμον καγνίζων φιλάνθερπε,
ξένω ἀναγνύνησιν ἔρχη ποιήσασθαι, δὲ ὕδατος καὶ
πνύματος ἀνθρώποις ὄθεν, σε δοξάζομεν τὴν ὀπι-
φάνειαν. **Ὡδὴ η'. Παῖδας ἀγαθῆς.**

Φ Ωνὴ τῆ Γεννήτορος ἔξ ὕψους ὕον μῆρυρήσει ὁμοέ-
σιον, βαίνοντα ἐν ὕδασι, κὲ τὴν ἀλογίαν σε τέ-
τοις προσεπιπέμποντα, ἀλογημέριε Χριστὲ, Ἐ πνεῦ-
μα σε τὸ ἅγιον πᾶσιν ἐπανακηρύξει Θεὸν σεσαρκω-
μέρον. **Θεογ.**

Ψ ἀλλομεν τῷ Θεῷ νυν ἐν αἰνέσει, τῷ ὀπιφανέντι ἐν

τοῖς ὕδασι, ἔτι τὴν σωζομένην ἡμῶν τέτοις ἀναπλάσαν-
τι, ἔκ κεφαλᾶς σωτρίσαντι τὸ ἀοράτων ἐχθρῶν. καὶ
κράζωμεν ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, ἔκ ὑψους ἔστε εἰς πάντας
τὰς αἰῶνας.

Ω θαυμάσιον, πᾶς ὁ πάσης ἐπέκεινα κτίσεως Θεὸς
ἡμῶν, κτίζεται, ἔκ πλατίζεται ἐκ τῆς θεομήτορος. ἔκ
καταργεῖ θελήματι, ἔκ ἀναπλάττει ἡμᾶς δι' ὕδατος ἔκ
πνέματος, πλάσιν θαυμασιωτάτην ὁ μόνος ἀεργέ-
της.

Ὡς ἡ θ'. Α' πᾶς καὶ ἡμῶν.

Ι Δε ὁ ἄμυνος ὁ αἶψον τὰ πλάσματα τῆς ἀνθρωπότη-
τος, ἦλθεν ἐπεδήμησε, καὶ πρὸς τὸν δῆλον αἰτῶν
τὸ βάπτισμα, δελοῦρεπῶς ἐφίσταται, ἐλθεθεῖσαι
ζητῶν δελωθέντας ἡμᾶς τῷ ἀλάστορι, ἔκ τὸ κάλλος
τὸ πρὶν ἀπολέσαντας.

Ω φθι ἐμφανῶς Θεὸς σωματέμενον δι' ἀγαθότητα,
καὶ τὰ Ἰορδάνια πρὸ βαλέσθαι ἔρχεται νάματα, ὁ
πρὸ βάλλων νέφει τὸν ἔρανὸν ἀληθῶς, τέτε πάν-
τες νυῦ προεορτάσωμεν τὴν σεπτήν ἐν χαρᾷ ἐπιφά-
νειαν.

Θεοτ.

Φ εἰπὲι χερσὶν, ἔκ πᾶσα ἐξάνιτο φύσις πανάμω-
μος, τὸν ὑψὺν κατὰληψὶν σεπτόν σε τέκον, ὁμοιω-
θέντα ἡμῖν, δι' ἀσπληγχνίαν ἀφάτον, καὶ βαπτί-
θέντα σαρκί. ἔκ τὴν θείαν πάντες ἐπιφάνειαν εορτά-
ζομεν νυῦ ἀγαλλόμενοι.

*Κ. αἱ τῆ ἱεράρχ. ξιφῶν. εἰς τὰ κοινὰ. Εἰς τὴν γ'.
ὡς ἡ μὴ τὸ κάθισμα τῆ ἀγίας ἀλλοτρίοι. ἡ χ. α'.*

Φ. θ.

● ορέσας τὴν ἐμὴν Ἰησοῦ μετὰ πτωχείαν προέρχῃ ἐαυ-
τὸν τοῖς οἰκέταις μιγνύων, ἡ βάπτισμα αἰτέμεν
ὑπὸ δ' ἑλκε φιλάνθρωπε. ὅθεν βλέπων σε ὁ Ἰωάννης
ἐβόα, πῶς βαπτίσω σε, ῥῦπον μὴ ἔχοντα ὅλως, δεῖ
ὑδαράδα. *Τὸ κοινὸν. τὴ ἀγ. Ἐκ τῆς προοιου.*

*Εἰς τοῖς ρείθευσι σήμερον τῇ Ἰορδάνει, γεροντὶς ὁ κύ-
ριος, τῇ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ, μὴ δειλιάσης βαπτίσαι
με: σῶσαι γὰρ ἤκω Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.*

Ἐξέπης. τὴ ἀγ. καὶ τῆς προοιου. Γ. λυαίης.

● ὡνὴ βοᾶντος ἤχησε, ἡ οἱ βενοὶ σκιρτήσατε. Χό-
ρυσσον γὰρ ἀνθρώπων, ὁ γὰρ προάναρχος λόγος,
σάρκα λαβὼν ὡς ἄνθρωπος ἦκει βαπτισθῆναι
ὑπὸ χειρὸς ὧν ἐπλασεν, ἐν Ἰορδάνῃ χωνύσων τῇ
κόσμῳ τὴν ἀμάρτιαν.

Εἰς τῆς ἀν. σιῶν. Οἶκος τῇ Ἐφεσῶν.

*Α' πὸ τῆς Βηθλεὲμ, ὅπῃ τὸν Ἰορδάνην μεταβῶμεν
ἐκεῖ γὰρ τὸ φῶς τοῖς ἐν τῇ σκοτίᾳ αὐγάζειν ἤδη ἀρχέ-
ται. δις*

*Γ ἢ ἡ τῇ Ζαβελὼν, οἱ πέραν Ἰορδάνε, ἀκέσατε
ἐγγίξει Χριστὸς ἡ σωτηρία, τὸ φῶς ἡ ἀπολύτρωσις.*

*Εὐτρέπιζε ἡ σὺ Ἰορδάνη τὸ ρεῖθρον, ὁ πλεὶς γὰρ βαπτί-
ζων ἐγγίξει τῇ καὶ νῦν τὸ σωζομένον πλαστέον.*

Δόξα καὶ νῦν.

Ω Φθῇ τὸ παλαιὸν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν ρεί-
θευσι Ἰορδάνε, βάπτισμα καὶ καθαίρον τὸ ῥῦπον
πάντων ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ ε'. Ἰαννουαριῳ. εἰς τὸ ἱαν. καὶ εἰς τὸ ἀπόδ'. ὡς
ἔθος. εἰς τ' ὄρθ'. τὰ β'. Τελύσσει τῆς προπορτ. ἀ' ἐλέ-
ξα μὲν εἰς τὸ ἀπόδ'. εἰς τ' ὄρθρον. τάλαιπα ὡς ἔθος.

Τῇ σ'. Ἰαννουαριῳ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΒΑΠΤΙΣΙΝ

Τῷ κυρίῳ ἡμῶν

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὸ ἱαν. σωτόμα τὰ εἰς τὴν αἰν. Δόξα καὶ

ἡ χ. πλ. β'.

ΑΝυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ τῆς πατρὸς ἡμῶν τῷ Θεῷ δ' ἐρ-
γασίας τὸ μέγεθος, ἐν γὰρ πατρὶ ἡμῶν παραπλώματι
ἡνίομεν ἄνθρωπος. Τὴν ἡμῶν κἀθάρισιν καθαί-
ρεται ἐν πατρὶ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς, καὶ ἀκή-
ρατος, ἀγιάζων ἐμὲ, εἰς τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς
τῶν δρακόντων σιωτρίψας ἐπὶ τῷ ὕδατι. Ἀντλήσω-
μεν ἐν ὕδατι μετ' ὁφροσύνης ἀδελφοὶ. ἢ γὰρ χάρις τῷ
πανδύματος τοῖς πτωχοῖς ἀντλήσιν ἀοράτως ἐπιδίδο-
ται, παρὰ Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰς σωτήριον τῇ ψυχῇ
ἡμῶν. Εἶτα τὰ προκείμενα, καὶ Τροπ. πάντα ταύτης
τῇ ἱανίῳ, ὡς ἐν πατρὶ Ὁρολογίῳ.

Εἰς τὸν ὄρθρον μὴ τὰς ἀδομήτους ψαλμοὺς καὶ προκείμενα.

Τὸ Εὐαγγ. Ἐκ τῆς κτ' μαρτυρίας.

Τὸν καιρὸν ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ
τῆς Γαλιλαίας, εἰς βάπτισμα ὑπὸ Ἰωάννῃ εἰς τὸν
Ἰορ-

Ἰορδάνῳ . Καὶ δὲ θεὸς ἀναβαίνων ἀπὸ τῆς ὕδατος , εἶδε σκίζομένους τὰς ἐρανας , καὶ τὸ πνεῦμα ὡσεὶ περιεραίνον , καταβαίνον ἐπ' αὐτὸν . Καὶ φωνὴ ἐγγύετο ἐκ τῶν ἐρανῶν , σὺ εἶ ὁ Υἱὸς μετ' ὁ ἀγαπητὸς , ἐν ᾧ δόδοκηται .

Τριῶδ'. α'. τῆς εορτ. ἡχ. β'. Ὡδὴ α'.

Β Ὑθῆ ἀνεκάλυψε πυθμένα , ἔδρα ξηρᾶς οἰκίας ἐλκει , ἐν αὐτᾷ καταλείψας ἀντιπάλας , ὁ καταταλὸς ἐν πολέμοις κύριος ὅτι δεδόξασται .

Α' δάμ τον φθαρέντα ἀναπλάττει , ρείθρις Ἰορδάνε καὶ δρακόντων κεφαλὰς ἐμφωλδόντων διαθλάττει , ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων κύριος , ὅτι δεδόξασται .

Π υεὶ τῆς θεότητος αὐτῷ σάρκα ὑλικῶς ἡμφιεσμένος , Ἰορδάνε περιβάλλεται τὸ νᾶμα , ὁ σαρκωθείς ἐκ παρθένου κύριος , ὅτι δεδόξασται .

Τὸν ῥυπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων , τέτοις καθαρθαὶς ἐν Ἰορδάνῃ , οἷς θελήσας ὁμοιώθη , ὁ ἰωὺ μένας , τὰς ἐν σκότει φωτίζων κύριος , ὅτι δεδόξασται .

Ἄλλο ἱαμβικόν , τῆς Δαμασκηνῆς . Ὡδὴ α'.

Σ Τείβει θαλάσσης κυματέμενον σάλον : Ἡπειρὸν αὖθις Ἰσραὴλ δεδειγμένον : Μέλας δὲ πόντος ξισάτας Αἰγυπτίων : **Ε'** κρυψεν ἄρδ' ἰω ὕδατόσρωτος τάφου : **Ρ**ώμη κραταιὰ δεξιᾶς τῆς Δεσπότης .

Ο' ρθρε φανέντος τοῖς βροτοῖς σελασφόρου : **Ν**υῦ ὄξ ἐρήμους πρὸς ῥοὰς Ἰορδάνε : **Α'** ναξ ὑπέσχεσ ἡλίας σὸν αὐχένα : **Χ**ώρε ζοφώδεις τὸν γήινον ἀρπάσαι :

Ρ' ὑπε τὸ παντὸς ἐκκαθαῖραι τὴν κτίσιν . **Α'** ναρ-

Α' ναρχε ρείθρις σιωταφέντα σοι λόγε : **Νέον** περαινεις
τὸν φθαρέντα τῇ πλάνῃ : **Ταύτῳ** ἀφράσως πατρώθεν
δεδεγμένῳ : **Ὡ**πα κρατίστῳ ἔπος ἡγαπημένῳ :
Ἦσος τέ μοι παῖς χρηματίζει τῷ φύσιν .

Καθ. α'. ἤχ. γ'. Ἰὼ ἀραιότητα .

Β' πεφανέντος σε ἐν Ἰορδάνῃ σωτὴρ , **Ὁ** βαπτισθέντος
σε ὑπὸ πρεσβρόμε Χριστῷ , ἡγαπημένῳ υἱὸς ἐμῷ τυ-
ρήθης , ὅθεν καὶ σιωάναρχος τὰ πατρὶ πεφανέροσαι .
Πνεῦμα δὲ κατήρχετο ὅπῃ σε , τὸ πανάγιον , ἐν ᾧ **Ὁ**
φωτισθέντες βοᾶμεν σοι , δόξα τῷ Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι .

Ἄλλο καθ. ἤχ. δ'. Κατεπλάγη .

Ἰορδάνη ποταμὲ τί ἐθαμβήθης θεωρῶν , **τὴ** ἀδωώρη-
τον γυνὸν εἶδον **Ὁ** ἐφείξα φησὶ , **Ὁ** πῶς γὰρ τῷτον **ἐκ**
ἐμελλον φείξαι , **Ὁ** δυνῶν ; οἱ ἀγγέλοι αὐτὸν ὁρῶντες
ἐφείξαν , ὅξέσῃ ὁ ἔσθανός κ' γῇ ἐτρέμαξε . **Ὁ** σινε-
τάλη θάλασσα , κ' πάντα τὰ ὁρατὰ **Ὁ** τὰ ἀόρατα .
Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ ἀγιαῖσαι τὰ ὕδατα .

Ε' τι **Ὁ** ἐτι , **Ὅ**τι ἠυλόγηται . **Ὁ** πάλιν τὰ β' .

Ἰσμάτι . Κοντάκ. Β' πεφάνης σήμερον τῇ οἰκῇ μὲν ,
κ' τὸ φῶς σε κύριε ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς , ἐν ὁπῇ γνώσει
ὑμνεῖντας σε : ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπὸ ἐσσιτον .

Ὁ οἶκος .

Τῇ Γαλιλαίᾳ τῷ ἔθνει , τῇ τῷ Ζαβελῶν χώρᾳ καὶ
τῇ Νεφθαλὶμ γαίᾳ , ὡς εἶπεν ὁ προφήτης φῶς μέγα
ἔλαμψε Χριστὸς , τοῖς ἐσκοτισμένοις . φαεινὴ ὥφθη
αὐγὴ ἐν Βηθλεὲμ ἀσπράπτεσα , μᾶλλον δὲ **Ὁ**κ Μαρίας
ὁ κύ-

ὁ κύριος, πάση τῇ οἰκομνήῃ ἀνατέλλει τὰς ἀκτῖνας ὁ
ἥλιος τῆς δικαιοσύνης. Διὸ οἱ ἐξ Ἀδάμ γυμνοὶ
θεῶτε πάντες ὑποδύωμεν αὐτὸν ἵνα θαλφθῶμεν.
σκέπη γὰρ γυμνῶν, ἔσται αἴγλη ἐσκοτισμένων: ἥλθες
ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπερόσιτον.

Ὡς δὲ ἡ. Ο. ἁρμός.

ΜΥσῆριον παράδοξον ἡ βαβυλώνιος ἐδείξε κα-
μιν, πηγάσασα δρόσον, ὅτι ρείθροις ἐμαλ-
λεν αὐτὸν πῦρ εἰσδέξασθαι, ὁ Ἰορδάνης ἔσέρξαι
σαρκὶ βαπτίζόμενον τὸν κτίστω, ὃν ἀλογεῖσι λαοὶ, καὶ
ὑψοῦσιν εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Απόθε φόβον ἀπαντα, ὁ λυξωτὴς τῶν ποταμῶν ἐφη-
σεν, ἐμοὶ δὲ πενιάρχει, ὡς Χριστὸς μοι πέσειτε,
τὸ γὰρ φύσει πέφυκα, ἐμὸς ποταμάματι εἶξον, καὶ
βαπτισέν με σωκαταβάνα, ὃν ἀλογεῖσι λαοὶ, καὶ
ὑψοῦσιν εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Τριάδος ἡ φανέρωσις ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν, αὕτη γὰρ
ὑπέρθε φύσις, ὁ πατὴρ ἐφώνησεν, εἶπεν ὁ βαπτι-
ζόμενος, υἱὸς ὁ ἀγαπητὸς με, τὸ πνεῦμα συμπαριῶ-
ναι ὁμοίῳ, ὃν ἀλογεῖσι λαοὶ, καὶ ὑψοῦσιν.

Ἄλλο. Ὡς δὲ ἡ.

Ελαθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται. **Τ**ιοὶ δὲ φωτὸς
οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι. **Μ**όνος γενάζει τὸ σκότος
ὁ ποταμῆς. **Ν**υν ἀλογεῖται σωτόνως τὸν αἴτιον.

Η πρὶν τάλαινα τῇ ἐθνῶν παγκληρία.

Τριτοὶ θεοδεῖς ἐμπύρος δροσέμενοι. **Α**γγλιῶτα
ἱπταῖς

Ἰσιταῖς παμφαῶς ἀγισταῖς: **Σ**αφῶς ἐδήλυν τὴν ἰσχύ-
 τατον φύσιν: **Μ**ίξει βροταῖα πυρπολῶσαν ἐν δρόσῳ:
Ευκταῖς ἀπασαν τὴν ὀλέθριον πλάνην.

Αδουχαιμονεῖται πᾶσα γῆ ἐν φύσιν: **Ε**κ πτώσεως
 νυν ἔθανων ἐπηρμένη: **Ἰ**ὅτι τὰ πάντα σωτηρήται
 λόγῳ: **Ν**άσσι ῥέθροις ἐκπλυθεῖσα πταισμάτων:
Τὴν ὥριν πέφλυγε παμφαῶς λελεμένη.

Ἰσοδὴθ'. **Ο**ἰρμός.

ΑΠορεῖ πᾶσα γλῶσσα δοφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγ-
 γὰ δὲ νέες, καὶ ἰσχυρόσμιος ὑμνεῖν σε θεοτόκε,
 ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα τὴν πίσιν δέχεσθαι. καὶ γὰρ τὸν
 πόθον εἶδας τὸν ἐνθεον ἡμῶν. Σὺ γὰρ Χριστιανῶν ἡ προ-
 εἰτίας σὲ μεγαλιώομεν.

Αεὶδὲ πάρεσο πνεύματα τοῖς φωτισομένοις, νυν
 προσέλθετε, αἶδε πρὸς Θεὸν ἐν πίσει λέγων φωτί-
 σθητε. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκένεραξεν Ἀδὰμ ἐν πτώσει,
 καὶ γὰρ αὐτὴ εἰσήκουσε κύριος, ἐλθὼν ῥέθροις τῇ Ἰορ-
 δάνῃ, φθαρέντα δὲ ἀνσκαίνισεν.

Σωτηρέμῃθα χεῖρι πιστῶν καὶ σφραγίδι, ὡς γὰρ ὀλε-
 θρον ἐφυγον φλιαῖς ἑβραῖοι πάλαι αἰμαχθείσης. ἔπει-
 ᾤ ἡμῖν ἐξόδιον τὸ θεῖον τῆς παλιγγενεσίας λε-
 τήριον ἔσται. ἐνθεν ᾤ Τειάδος ὀφόμεθα φῶς τὸ ἀδυ-
 τον.

Ἀλλο. **Ο**ἰρμός.

Ως γὰρ ἰσχύς νῦν τῆς τόκῃ σε θαυμάτων: **Ν**ύμφη πᾶ-
 ναγεν, μήτηρ δολογημένη: **Δ**ὲς ἡς τυχόντες παντελεῖς
 σωτηρίας: **Ε**πάξιον κροτέμεν ὡς δαργέτη: **Δ**αδον
 φέροντες ὕμνον δαχαισίας.

Ἰσοδὴθ'.

Γὲν μὲν τὰ Μωσῆ τῇ βάτῳ δεδεγμένα : **Δ**ὕερ ξένοις
δεσμοῖσιν ἐξηργασμένα : **Ω**ς γὰρ σέσωται πυρφορέσα
παρθένος : **Σ**λασφόρον τεκῆσα τὸν δούργετον :
Ιορδάνε τε ρείθεα προσδεδεγμένα .

Χεῖρας τελειῶν τὴν βρότειον εἰσὶν : **Α**γὰς ἀναρχῆ
πανδμάτος κοινωνία : **Ρ**οαῖς ἀγγέλτοισ ἐκκαθάρας
ἐσκότους : **Ι**χὺν θειαμβάσας τε τὴν ἐπηρμύλιν :
Νυῦ εἰς ἄληκτον ἐξαμείβεται βίον .

Μὲν τὸ ἐπὶ ἐπὶ , τὰ β' . **Κ**υδίσματα . καὶ τὸ
Εξαποσταλείον . **Ε**πισκίψατο .

Επεφάνη ὁ σωτὴρ , ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια , ἐν ρείθεσις τῇ
Ἰορδάνε , ἐπὶ τῆς ἐν σκότει , καὶ σκιαῇ καὶ δόδοντας
ἐφώτισε , ἐπὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον .

Εἰς τὴν αἴνους σήμερον . Οἶκος τῇ Ἐορῇ .

Ἦλθεν ὁ φωτισμός , ἡ χάρις ἐπεφάνη , ἡ λύτρωσις
ἐπέση , ὁ κόσμος ἐφωτίσθη λαοὶ χαρῆς ἐμπλήσθητε .

Ανέωθεν ὁ πατήρ ἐβόα ὁδοῦ ἔστι ὑὸς ἀγαπητός μου , ὁ
ρείθεσις Ἰορδάνε , σαρκὶ νυῦ βαπτίζόμενος .

Τάξις ἀγγελικῇ ἰδεῖσαι τὸν δεσπότην , ὁμοιωθέντα
δέλοις , καὶ ρείθεσις βαπτισθέντα , ὁρῶσαι ἐξε-
πλητίοντο . **Δ**υσά . τὸ α' . **Δ**οξαμένη . ἡ χ' . β' .

Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτιστῶναι .

Σήμερον Ἰωάννης ἀπτεται κορυφῆς τῇ δεσπότη .

Αἰδυνάμεις τῇ ἐρατῶν ἐξίσαντο , τὸ παρὰδοξον
ἐρῶσαι μυστήριον . **Η**θάλασσα εἶδε , καὶ ἐφυγῆ , Ἰορ-
δάνης ἰδὼν ἀνεσρέφετο . **Η**μεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοᾷ-
μεν

μην . Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ , ᾧ ἐπὶ γῆς ὠφθέντι , ᾧ
φωτίσαντι τὸν κόσμον . . .

Τῇ ζ' . **ἡς τὴν Σωφάζιν τῇ Προδρ . Δόξα ἡχ .** πλ . β' .

Ενσαρκε λύχνε , πόροδρομε τῆ σωτήρος , βλάσημα
σεύρας , φίλε τῆ ἐκ παρθένου . ὃν σκιρτήματι νη-
δύου προσεκυνώσας , καὶ ἐβάπτισας νάμασι τῆ Ἰορ-
δάνου . τῷ τῷ πρέσβαιε δέομθα τροφήτα , τὰς τῇ
μελλόντων ἐκφυγεῖν ζικυμίας .

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς . Πῶς σὲ Χριστὲ δέλοι ἡ δε-
σπότην ἀξίως τιμήσωμεν , ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι πάντας
ἡμᾶς ἀνεκαίνισας .

Ἐν τοῖς ἀπόδ' . Τριώδ' . τῆς ἑορτῆς .

Εἰς τὸν ὁρθρ . μζ' τῆς ἑορτῆς , τὸ Τριώδιον τῆ
Προδρόμου ζήτ' . φύλλ . ζε' . καὶ ἄλλο τῆς ἑορτῆς .

Κοντ' . Τὴν σωματικὴν παρυσίαν δεδοικῶς ὁ Ἰορ-
δάνης , φόβῳ ἀπεσρέφετο , τὴν τροφητικὴν δὲ λει-
τεργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης τρόμῳ ἀπεσέλλετο .
Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήθοντο , ὁρῶσαι σὲ ἐν
ρείθευσι σαρκὶ βαπτίζομενον , καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ
σκότει κατηυγάζοντο ἀνυμνεῖντες σὲ τὸν φανέντα , ᾧ
φωτίσαντα τὰ πάντα . **Ο' οἶκος ἐκ τῆς ἑορτῆς .**

Εἰς τὴν αἰν . τὰ σωτ . τῆς ἑορτῆς , Δόξα τῇ Προδρ .

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ ΩΣ ΕΘΟΣ .

Τῆς Θεοτόκου ἡχ . πλ . β' .

Τὴν τιμιωτέραν . φύλλ . 625 .

Χαῖρε

Χαῖρε χαῖρε μήτηρ τῆ ποιητῆ , χαῖρε χαῖρε σκέπη ,
χαῖρε χαῖρε καταφυγή , χαῖρε χαῖρε τείχος ἀνθρώπων
χαῖρε χαῖρε . ἡμῶν ἡ τροσασία , κόρη πανάμωμε .

Δός ἡμῖν βοήθειαν Μαριάμ , δός ἡμῖν βοήθειαν τοῖς
ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ , Ἐ ρῦσαι κινδυνῶν τὰς δέλτας σε
παρθένε , ἐν σοὶ γὰρ τὰς ἐλπίδας πάσας ἐθέμεθα .

Εἰς τὴν ἀγίαν Τριάδα .

Τμνήσωμεν πάντες Θεοπαρεπῶς , ᾄσμασιν ἐνθέοις τὸν
πατέρα , Ἐ τὸ υἱόν , Ἐ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἱεσουπέσατον
κράτῳ , τὴ μίαν βασιλείαν , Ἐ κυριότητα .

Μεγαλυναρία τῆς ἑβδομάδος .

Τῇ β'. Δεῦτε ᾄνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ τὰς δύο φωστῆρας
τὰς μεγάλας Ἐ φωταυγῆς , Μιχαὴλ τὴ μέγαν , Ἐ Γα-
βριὴλ τὴ θεῖον , τὰς δύο ταξιάρχας τῆ παντοκράτορος .

Χαῖρε ἱερότατε Γαβριὴλ , χαίρεις σεφοτάτα τῶν
ἀγγέλων , σεομλουτὰ , χαίρεις ὁ τὸ χαῖρε μηνύσας
τῇ παρθένῳ ἐν Ναζαρέτ τῇ πόλει , σὲ μεγαλύνομεν .

Τῇ γ'. Τὸν τῆ Ζακχαρίου θεῖον βλαστὸν , καὶ τὸ Ἐλισά-
βετ τὴν παγκόσμιον χαρμονίαν , τὴν φωνίαν τῆ λόγου , τὴ
λύχρον τὴ ἡλίου , τὴ Πρόδρομον κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν .

Τῇ δ'. Πέτρε , Παῦλε , Μάρκε , σὺν τῷ Λουκᾷ , Φίλιππε ,
Ματθαίῳ , Ἰωάννῃ , σὺν τῷ Θωμᾷ , Ἀνδρέα , Ἰάκωβ ,
σὺν Σύμονι , Ἰακώβῳ , σὺν τῷ Βαρθολομαίῳ ἡμᾶς
γεραίρομεν . *Τῷ Σαββ. τῇ πάντων αγίων .*

Σῶτερ με σεσβείαις τῆς σῆς μητρὸς , φωτεινῶν ἀγ-
γέλων , ἀποστόλων , καὶ προφητῶν , μαρτύρων , καὶ ὁσίων ,
ιερα-

ἱεραρχῶν δικαίων, τὰς ποροκεκοιμημένους, σῶτε ἀνάπαυσον.

Τῆς Ἀγίας Ἀννης.

Δεῦτε ὀφηθήσωμεν οἱ πιστοὶ Ἀνναν τὴν ἁγίαν, τὴν πορομήτορα τῷ Χριστῷ, τὴν ἀξιοθεύσαν γυνῆσαι τὴν παρθένον, τὴν μόνῳ Θεοτόκον, ἑ παναμώμητον.

Τὰ τῆ Γενήσ. τῷ Χριστῷ. φ. 625. καὶ τῷ οὐ. πατ. ἡμῶν Βασιλεῖς. φ. 239.

Τῶν ἁγ. Θεοφανείων.

Ε κύκλεν ἁγ γέλων αἱ στρατιαί, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομενον λυτρωτὴν, ἑ τρέμω τὸ μέγα μυστήριον ἀνύμνευ τῆς τέττε ἀπορρήτε ζυγκαταβάσεως.

Ολέθειον πᾶμα τὸ τῷ Ἀδὰμ, νυν ἐπανόρθώσων ἐπεφάνη νέθῳ Ἀδὰμ, τὴν ἐλευθερίαν τῆς παλιγγενεσίας, παρέχων παραδόξως διὰ βαπτίσματος.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τῷ παναρχάντε Σώματος, καὶ Αἵματος τῷ κυρίῳ καὶ Θεῷ ἑ σωτήριος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ἔσα τῆς ἐβδόμ.

καὶ τὴν Διατύπωσιν. κεφ. ε'. φύλλ. 493.

Εἰς τὸ ἑσπ. πορ. ἡχ. α'. Τῶν ἁγίων.

Αῖνον ἐράνιον ὕμνοις ζῶντα ὑμνήσωμεν, ἐξ ἐρανῶν ἀπαύτως κατελθόντα ἀρρήτως, εἰπόντες ὁμοφρόνως, σῶμα Χριστῷ, δι' ἑ πάντες ἐρρύσθημεν: χαίροις τὸ αἶμα τὸ Θεῖον, ἑ ἱερὸν, δι' ἑ ἐξηγοράσθημεν.

Ω Θεῖον πάνσεπτον σῶμα, καὶ τιμαλφέςατον, τῷ
θεαν-

Θεανθρώπου λόγος, σῶζε τὰς σὰς ἰκέτας ἐκ θλίψεων
ἀπίερον, καὶ πειρασμῶν, καὶ πασῶν θλίψεων. τὴν
ἐρανῶν βασιλείαν τε καὶ ζωὴν, χορηγῶν δὲ τὸν ἔλεος.

Καὶ τροπὸς. β'. τῆ ἀγίας.

Δι' ἁγίων. ἡχ. πλ. δ'.

Ω. Θαύματος ᾠδὴ δόξα, ὁ καταβὰς ἐξ ἐρανῶν
ἄρτος ζῶν, καὶ θεότατος, ἐκκοίως εἰς βροτοὺς ἐδό-
θη ἐν ἐσπέρα τῇ μυστηρίᾳ. Λαβὼν γὰρ ἄρτον εὐλογή-
σας ἔδωκεν, εἰπὼν τοῖς μαθηταῖς, λάβετε φάγετε,
τῷ τοῦ ἐσθίου τοῦ Σώματος, ὁμοίως καὶ τὸ ποτήριον. Διὸ
ἑαυτὸν δοκιμαζέτω ἕκαστος πρὸ τῆ μεταλαβῆν, καὶ ἔσθως
ἐσθιέτω, καὶ πινέτω, εἰς σωτηρίαν καὶ ζωὴν τῷ αἰώνιον.

Ὅταν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἀγίᾳ διατάξεται δις τὸ
Δόξα, τὸ ἀναγραφέν ἐστιν εἰς Καινὴν.

Περὶ κήρυγμα εἰς τὸ ἐσπέρ. ἡχ. πλ. β'.

Μακάριος ὁ σωζὼν ὅτι πτωχὸν καὶ πένητα, ἐν ἡμέ-
ρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος.

ἡχ. Ο. ἐσθίων ἄρτους με, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερ-
νισμόν.

ἡχ. Ε. ἔξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ὅτι τὸ αὐτὸ.

ἡχ. Α. ὄρον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμῶν.

ἡχ. Μ. μακάριος. ὡς ἄνω.

Τροπὸς. ἡχ. πλ. δ'. Τ. ἔδειπνας τῇ μυστικῇ
σήμερον, καὶ Θεῷ, κοινωνόν με ᾠδὴ λαβε, καὶ μὴ γὰρ τοῖς
ἐχθροῖς σε τὸ μυστήριον εἶπω. Οὐ φιλημέσοι δώσω κα-
θάπερ ὁ Ισίδας, ἀλλ' ὡς ὁ ληστὴς ὁ μολογῶσι, μνη-

σητίμας κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου . **Τριτ.**
τῆ ἀγ. κ. Σιόκου. Ο' καρπὸς . φύλλ. 44.

Εἰς τὸν ὄρθρ. **ψαλμ. μ'. Μακάριος ὁ σιωπῶν ἐπὶ**
πίσχ. φύλλ. 292. καὶ δοξολογῶν τὸ τίμιον καὶ
ἀρχαῖον Σῶμα, ὃ Αἷμα τῆ κυρίας καὶ Θεῆ, κ. σω-
τήριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ πιστῶς προσκ.

Καθ. ἥχ. πλ. β'.

Τὰς ἀνομίας μας πάριδε κύριε, ὃ ἐκ παρθένου τε-
 χεῖς, καὶ τὴν καρδίαν μας καθάρισον, ναὸν αὐτῷ
 ποιῶν τῷ ἀρχαῖντε Σωματός σου, κ. Αἵματος. Μὴ με
 ἐξεδενώσης ἀπὸ τῆ σου προσώπου, ὃ ἀμέτητον ἔχων
 τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸ Ν. Πρωτοκός. Δόξα καὶ ἥχ. β'.

Σῶμα Θεῖον Λόγος κ. τὸ πάντιμον Αἷμα, ἐξάλει-
 ψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Τριτάτ. τῆ ἀγ. Κανὼν ταύτ. ὃ ἀκολουθ.

Ὡς δ' ἂν α'. Διὺ το λαοί.

Α'ρτος ζωῆς, αἰωνιζέσης γημέωτοι, τὸ σῶμα σου
 τὸ ἅγιον διαπλαγχε κύριε, καὶ τὸ τίμιον αἷμα,
 κ. νόσων πολυτρόπων ἀλεξητήριον.

Βεβηλωθεὶς ἔργοις ἀτόποις ὁ δείλαιος, τῷ σεῖ ἀρχαῖν-
 τε σώματος, καὶ θεῖα αἷματος ἀνάξιτον ὑπάρχω,
 Χριστέ τῆς μετεσίας, ἥς με ἀξιώσον. **Θιστ.**

Γῆ ἀγαθὴ ἀλογημένη θεόνυμφε, ὃ σάχυν ἢ βλασή-
 σασα ὃ ἀγεώρητον, κ. σωτήριον κόσμῳ, ἀξιώσον
 με τῆτον τρέγοντα σώζεσθαι.

Ὡς δ' ἂν

Ἦδὴ γ'. Εὐ πείραμε τῆς πίστεως.

Δ Ακρύων μοι ᾤδραχ Χριστὲ ῥανίδας, τὸ ῥύπον τῆς καρδίας με καθαιρέσας, ὡς ἂν ὀσυνειδότως κεκαυερμύθῃ, πῖσι προσέρχομαι, ὧ φόβῳ δέσποτα, ἐν τῇ μεταλήψῃ τῆς θείων δώρων σε.

Ε ἰς ἀφῆσιν γλυέθω μοι τῆς πῆλαισμάτων, τὸ ἀχραντὸν σε σῶμα καὶ θεῖον αἷμα, εἰς Πνύματος ἀγίου τε κοινωνίαν, καὶ εἰς αἰώνιον ζωὴν φιλένθρονον, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων ἀλλοτερίωσιν. **Θεοτ.**

Ζ ωῆς τῷ ἄνωθεν δι' ἔλεον καταβάντος, καὶ κόσμῳ καμνοτέρῳ ζωὴν διδόντος, καὶ με ἀξιώσον νυνὶ τὸ ἀνάξιον, μὴ φόβῳ γάσασθαι τέτε καὶ ζήσεσθαι.

Ἦδὴ δ'. Εὐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Η θέλησας δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς πολυέλεε τυθῆναι ὡς πόροβατον, δὲ βροτῶν ἀμώρτήματα. ὅθεν ἰκέτ' ὤσε, καὶ τὰ ἐμὰ ἐξαλείψαι πλημμελήματα.

Θ πρέπουσον τῆς ψυχῆς με τὰ ξαύματα κύριε, καὶ ὅλον ἀγίασον, ὧ καταξιώσον δέσποτα ὅπως κοινωνήσω σε τῷ μουσικῷ θεῷ δείπνῃ ὁ ταλαίπωρος. **Θ.**

Ι λέωσαι καὶ ἐμοὶ τῆς ἐκ σπλάγχων σε δέσποινά, καὶ τήριμε ἀρρύπον τὸν σὸν ἰκέτ' ἐκ ἀμειπτον, ὅπως εἰσδεχόμενόν τὸν νοητὸν μὲργαρίτην, ἀγάζωμαι.

Ἦδὴ ε'. Οὐ τῷ φωτὶ χρῆμας.

Κ Αθὼς πόροφης Χριστὲ, γλυέθω δὴ τὰς ἀτελεῖς δέλω σε, καὶ ἐν ἐμοὶ μόνον ὡς ὑπέχε, ἰδὲ γὰρ τὸ σῶμα τρέφω σε τὸ θεῖον, καὶ πίνω τὸ αἷμα σε.

Λόγε Θεῷ καὶ Θεέ, ὁ ἄνδραξ γήοιτο τῷ σῶματι
εἰς φωτισμὸν τῷ ἐσποτισμένῳ ἐμοί, καὶ καθαρισμῷ
τῆς βεβηλωθείσης ψυχῆς με τὸ αἷμα σε. **Θ.Τ.**

Μαρία μήτηρ Θεῷ τῆς δωδίας τὸ σεπτὸν σπένωμα,
ταῖς σαῖς δυχαῖς σκεῦθαι ἐκλογῆς με ἀπέρχασαι,
ὅπως τῷ ἁγιασμάτων μετέχω τῷ τόκῳ σε.

ᾠδὴ δ΄. Εἰς ἀβύσσῳ πᾶσι μέτων.

Νοῦν ψυχὴν, καὶ καρδίαν ἁγιάσον, σῶτερ, καὶ
τὸ σῶμα με, καὶ καταξίωσον, ἀκατακρίτως
δέσποτα, τοῖς φρικτοῖς σε μυστηρίοις προσέρχεσθαι.

Εκωθεῖν παθῶν, καὶ τῇ χάριτι, χοῖν σὲ προσθή-
κῃ ζωῆς τε ἀσφάλειαν, διὰ τῆς μεταλήψεως τῶν
ἁγίων Χριστὲ μυστηρίων σε. **Θ.Τ.**

Ο Θεῷ Θεὸς λόγος, ὁ ἅγιος, ὅλον με ἁγιάσον προ-
σερχόμενον νῦν, τοῖς θεοῖς μυστηρίοις σε, τῆς ἁγίας
μητρὸς σε δειῖσαι.

ΚΥΡΑΚ. Τὸν ἄρτον λαβὼν εἰς χεῖρας ὁ προσδύ-
της, κρυφίως αὐτὰς ἐκτείνει, καὶ λαμβάνει τὴν τιμὴν
τῷ πλάσαντος οἰκείαις χερσίν, τὸ ἄνθρωπον, καὶ ἀδιόρ-
ητος ἔμεινεν Ἰέδας, ὁ δὲ λόγος καὶ δόλιος.

Καὶ ἄλλο τῷ ἁγίῳ.

ᾠδὴ ζ΄. Εἰς ἱκόνος χειρὸς.

Πῆν ἡ ἀγαθὴν ἢ μεταλήψις Χριστὲ τῷ ἀθανάτων
σε νῦν μυστηρίων, γνηθῆτω μοι φάς ὡς ζωὴ καὶ
ἀπάθεια, ὡς ἀρετῆς θεοτέρας προκοπὴν, καὶ
ὁπίδοσιν φρόνιμον, μόνε ἀγαθὲ, ὅπως δοξάζω σε.

ᾠδὴ ἑνὴν

Ρυθίστην παθῶν, ἐχθρῶν, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης
θλίψεως, τρέμω καὶ πόθῳ προσιόντα σοι, μετ'
δύλαβείας φιλάνθρωπε, σὺ τοῖς ἀθανάτοις, ἐθείοις
μυστηρίοις, τῷ ψάλλειν σοι, ἀλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ ἡμῶν
πατέρον ἡμῶν.

Θεοτ.

Σωτήρα Χριστὸν ἡ τρεῖς, ἡμῶν νῦν θεοχαρίτωτε,
ἐκδυσωπῶσε νυνὶ ὁ δέσποτα σε, τὴν καθαρὰν ἀκάρτα-
τος, μελλοντάμε νυνὶ τοῖς ἀχράντοις μυστηρίοις προ-
σέρχεσθαι, κάρταρον ὅλον ἀναδείξαι μολυσμῶ σαρκὸς
καὶ πνέματός.

Ἦδ' ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς.

Τῶν ἐρανίων ἐφρικτῶν, καὶ ἀγίων σε Χριστὲ νυνὶ
μυστηρίων, καὶ τῷ θεῷ σε δείπνε καὶ μυστικῶ κοι-
νωνὸν ἡγνέσθαι, καὶ με καταξίωσον τὸν ἀπεγνωσμένον
ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου.

Τὸ πρὸ τῆ σὴν καταφυγὴν ἐδωλαγχρίαν ἀγαθὴ κερ-
ζω σοι φόβῳ, ἐν ἐμοὶ μείνον σῶτερ, καὶ ὡς ἔφης ὦ
σοι, ἰδὲ καὶ θάρρῳ τῷ ἐλέει σε, τρέχω σε τὸ σῶμα,
καὶ πίνω σε τὸ αἷμα.

Θεοτ.

Θεῖπῳ δεχόμεθα τὸ πῦρ, μὴ φλεχθῶ ὡς κηρὸς
καὶ ὡς χόρτος, ὡς φρικτῶ μυστηρίῳ, ὡς δωλαγχρίας
Θεῷ. πῶς θεῖς σώματος καὶ αἵματος ὁ πηλὸς μετέχω,
ἐφθαρτὸς ποιῶμαι.

Ἦδ' ἡ θ'. Α' ἰάρεχ ἡγνήτορας.

Χριστὸς ἐστὶ γάρ σάβας, ἐῖδετε ὁ κύριος δι' ἡμῶν καθ'
ἡμῶν καὶ πάλαι ἡγρόμεθα, ἀπαξ ἑαυτὸν τε προ-
σάξας,

σάξαι, ὡς ποροσφορὰν πατεῖ τὰ ἰδίῳ, αἰὲ σφαγιά-
ζεται, ἀγιάζων ὅδῳ μετέχοντας.

Ψυχὴ σου τὰ σῶματι ἀγιασθεῖν δέσποτα, φωτι-
σθεῖν, σωθεῖν, γλυοίμην οἶκος σε, τῇ τῇ μυστηρίων
μυθεῖται τῶν ἱερῶν, ἐνοικόν σε ἔχων σου παῖρι καὶ πνεύ-
ματι, ἔργετα πολυέλεε. **ΘΙΟΥ.**

Θεὸς σεσωμάτωται ἐκ τῆς ἀγῶν αἱμάτων σε, ὅθεν
πᾶσα ὑμνεῖ σε γλυεὰ δέσποινά. νόωντε τὰ πλήθη δο-
ξάζει, ὡς δὲ σε σαφῶς κατιδόντα, τὸν πάντων δεσ-
πύζοντα ἐσιωθέντα τὸ ἀνθρώπινον.

Ἐξαποσηλ. Γυναικὲς ἀκητήσ.

Φρικτῆς οἰκονομίας σε Χριστὲ τελῶν μυστήριον, σῶ-
μα καὶ αἷμα τὸ θεῖον, πορτέθεικας ὠχέαν, ὃ
ἐν μεταχῶν Ἰσθίας, καὶ πιπράσκειν ἐκ ἑδαισεν, ἐκ-
σίως θυόμυρον, ἀλλὰ τῆς τέττε με ῥύσασα φυλαργυ-
ρίας οἰκτῆρων. **τῇ ἀγ. καὶ ΘΙΟΥ.**

Τὲ ἐκ πατρὸς ἀμήτορος, ἔ ἐκ μητρὸς ἀπάτορος,
σε τὸ σωτήριο πάθος, σὺν τῇ ἐγέρσει δοξάζω, σὺ
ἐξέγειρον τῇ δυνάμει, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι με, ὑπὲρ
ἐμῶ πρεσβύεσσαν, τὴν σὴν κυήσασαν ἔχων, ὁ ἀνα-
στὰς ἐκ τῆ τάφου.

Εἰς τοὺς αἰν. σὺντ. ἦχ. β'. Οἶκος τῇ Ἐφρ.

Ανδμνησιν πιστοὶ, ἐκτελῶντες τῇ δέειν, τῇ μυ-
τικῇ συμφώνως τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ ἀνα-
βοήσωμεν.

Τῶς μύσαις ὁ Χριστὸς, συνεδίων τὸ πάσχα, λαβὼν
ἄρτον

ἄρτον καὶ κλάσας, τέτοις παρέχε φήσας, τὸ τοῦτο
τὸ σῶμα μου.

Ποτήριον λαβὼν, Χριστὸς τοῖς μύσταις ἔφη, πίνετε τὸ
πάντες τῷ ποτηρίῳ φίλοι, τὸ τοῦτο ἔστι τὸ αἷμα μου.

Δέσποινα ἀγαθὴ, Ἐ μήτηρ τῆ Ἰψίς, μὴ παύσῃ
δυσωπῆσα, μὴ τ' ἀποσύλων ὑπὸ ἡμῶν τ' δέλων σε.

Δόξα καὶ νῦν ἡχ. πλ.β'.

Σκλῶν ἐπεράνισεν ἐδέχθη τὸ ἀνώγειον, ἔνθα τὸ
Πάχα Χριστὸς ὤξετέλεσε, Ἐ δειπνον ἀνάμακτον,
Ἐ λογικὴν λατρείαν. ἡ τράπεζα γὰρ τῇ ἐκείνῃ τελε-
θέντων μυσηρίων, νοσητὸν θυσιαστήριον.

Εἰς τὴν λειτουργ. πάντα ὡς ἐν τῇ ἐορτῇ τῆ πα-
ναχαρίτης Σώματος.

ΕΙΣ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Τῇ ἑσπέρ. Δόξα καὶ νῦν ἡχ. πλ.β'.

Τὴν μνήμην τῇ Ἐγκαινίων ὅπτι τελευτῶντες κύριε, σὲ
τὸν ἀγιασμὸν δοτῆρα δοξάζομεν, θεόμνητοι ἀγια-
σθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῇ ψυχῶν, τῇ θρεσβείᾳ
τ' ἐνδόξων ἀθλοφόρων (εἰ Ν.), ἀγαθὴ παντοδύναμη.

Τροπαίρ. ἡχ.δ'. Ὡς τῷ ἄνω σερεώματος τὴν εὐ-
φρέπειαν, Ἐ τ' ἡμέτερον συναπέδειξας ὡρεότητα τῷ ἀγίῳ
σκηνώματος τῆς δόξης σε κύριε, στερέωσον αὐτὸ εἰς
αἰῶνα αἰῶνος, Ἐ πόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῇ ἀπαύ-
τως προσαγομῆδας σοι δεήσεις. θρεσβείαις τ' Θεο-
τόκε, ἡ πάντων ζωὴ, Ἐ ἀνάστασις. **Θιοῦ.**

Εἰς τὸ ὄρθρ. Αἰτήφ. γ'. κατ' ἔθος τ' Ἐκκλησίας,
εἰτε,

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Περὶ τῆς ἔξω τῆς χορᾶς, ἢ πλήρης τῆς χορᾶς ἀπολεθίας,
εἰς ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν.

Κατὰ τὴν νέαν Συγγραφήν τῆς ἀποστολικῆς
Ἑκκλησίας.

Οταν ἔξω τῆς χορᾶς, ἢ πλήρης τῆς χορᾶς (ἥτιον ἤτοι πᾶν τεσσάρων ψαλλόντων) λέγειν συμβαίνει τὴν ἐφημερινὴν ἀπολεθίαν, πάντα γίνεται ὡς ἐν τῇ χορῳ, ὅ ἐν τῷ τῷ Ὠρολογίῳ εὐρίσκεται. Πλὴν τῶν στιχηθῶν τῶν ἰδιομέλων, ὅ τῶν ὁμομοίων, ἀθετημένα ἐκείσιν. Ἐν ταῖς δὲ τῶν μεγάλων ἐορτῶν ἀπολεθίαις, τῇ ὁμοδοσίᾳ σημειωμέναις, λέγομεν εἰς τὸ ἑσπέρας, ὅ ἐς τὰς αἶνες τὰ ἡδὴ τεθειμένα **Συντόμα**, ὅ τὸ Δόξα, ἢ Δόξα καὶ νῦν καὶ τὴν ἐορτὴν, ἀνθ' ὧν τῶν ἀναγνωσμάτων. Ἐν ἄλλαις ταῖς ἀπολεθίαις, ἢ τῶν λιπῶν, ἢ τῶν ἀγίων, ἢ τῆς κυριακῆς, εἰς τὸ ἑσπέρας μὲν τὰς ψαλμοὺς, ὡς καὶ εἰς τὰς αἶνες, μόνον λέγομεν τὸ Δόξα, ἴδιον, ἢ ἐκ τῶν κοινῶν τῶν Ὠρολογίων, καὶ τὴν τάξιν.

Τὸ αὐτὸ Δόξα, ἐν τῷ σαββάτῳ ὁψέῃ ἑσπέρας, ὡς ὅ ἐς τὰς αἶνες, ἔσται τὸ ἐωθινόν, ὡς τύχη. τὸ δὲ καὶ νῦν, εἰς τὸ ἑσπ. λέγεται τὸ Δόξα τῆς ἀναστασίμης, φύλ. α'. ὅ ἐς τὰς αἶν. τὸ **ὑπερῶς ὑψωθῆναι**, φύλ. 92.

Εν τῇ μεγάλῃ μ'. δὲ τὸ, εἰς τὰς σίχας, δις λέγομεν τὸ Δόξα. Τὸ α'. Δόξα αἰεὶ ἔστω τῆς ὁσιολαχέου Κυριακῆς. Μετὰ τὸ **Καταξίωσεν** μόνον λέγο-

μεν καὶ πάλιν τὰς σίχ. **Ὁ κύριος ἐβασίλ. Ἐνέδυσ.**
καὶ Δόξα καὶ τὴν πρὸ ἀναστασίμου. Ἐν ἄλλαις ταῖς
 ἡμέραις ἔξω τῆς σαββάτου, εἰς ἄλλο, εἰ τυπῶται,
 τὸ α'. Δόξα ἔστω τῆς ἐβδομάδος, καὶ μὴ τὸ **Καταξίω-**
σον, λέγομεν τὰς σίχας, **Πρὸς σέ ἦρα, Ἐλέησον**
ἡμᾶς. φύλλ. 169. καὶ τὸ Δόξα, ἰδιόμελον τῆς μ'.
 ὡς ἐν τῇ τῆς Κυριακῆς ἑσπέρα, ἔ τὸ αὐτὸ ἰδιόμελον
 ψαλλομεν εἰς ὅλιν τὴν ἑσπέραν τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος.

Εἰς τὴν Καθισμάτων τῆς ψαλμείας, ὅταν εἰς τὸ
 ἑσπέρας, ἔ εἰς τὸν ὄρθρον διατυπῶνται, μόνον λέγο-
 μεν τὸ ἐν Δόξα, ὡς **ἑσπέρα** μίαν τὴν σιχολογίαν μικρὰν
 ἐν ταῖς λιταῖς εἰς τὴν ὥραν τρίτην. Ἀλλά τῶμεν δὲ,
 τὸ Δόξα, καὶ τὴν σιχολογίαν καὶ τὴν ἡμέραν, καὶ
 τὴν ἐβδομάδα, ὡς ἡδη ἐτάχθη ἐν τῷ ψαλμείῳ, ἵνα
 ὅλας σιχολογήσωμεν τὰς εἴς. ψαλμὸς.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον, καὶ εἰς τὸν ὄρθρον συνεχῶς
 εἰς ξωφῶδιον λέγομεν τὸν κανόνα, ἢ τὰς κανόνας ἐν
 παντὶ τῷ χρόνῳ, καὶ δὴ ἐν τῇ παρακλήσει τῆς μεγάλης
 τεσσαρακοστῆς. Εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον κατὰ λιμπά-
 νωμεν τὰς ἑξῆς ψαλμὸς, ἡδη ἐν τῇ γ'. καὶ ἐν τῇ δ'. ἄρα
 σιχολογηθέντας, τὰς τῆς τὸ **Πρὸς σέ ἦρα, Ὁ κατὰ τῶν.**
Ἐλεησὶν με ὁ Θεός. Ὅταν συμβαίνωνται τὸ Μεσονύ-
 κτιον, καὶ ὁ **Ἀνάστητος Τμῶν,** ὅς αὐτῶν ψαλλομεν
 μόνον τὸ τρίτον μέρος. Ἀλλαττοντες δὲ τὰ λεγόμενα
 μέρη, ἵνα καὶ καμὸν τὰ πάντα ἐκτελεῖται.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἐν πάσαις ταῖς ἀπολεξιαῖς καὶ
 ἐν

ἐν ταῖς λιταῖς τῆς ἐβδομάδος, λέγομεν τὸ ἑξάφαλμον.

Καὶ μὲν τὰ ἑξοπάρια, ἔκ τὸν ἀδόμῳ φαλμὸν, ἢ τρεῖς
φαλμοὺς, ἢ τὸ ἐν Δόξα τῷ φαλτηρίῳ, κατ' ἀκολουθίαν,
 λέγομεν τὸ συνήδες κἀδισμα, ἢ τὰ καθίσματα τῆς
 ὁκτωήχου, συνὸ τοῖς σίχοις φύλλ. 61. καθ' ἡμέραν.
 Ἐν τῇ λιτῇ τῇ Σαββάτῃ, μὲν τὸ ἐν Δόξα τῷ, **Μακα-**
ριοι ἄμωμοι, μόνον ἀναγιγνώσκωμεν τὸ Κοντάκιον.
Τὴν πολυτάραχον θάλασσαν, ἔκ τὰς διήσεις αἰς τὴν
κεκοιμημένην συνὸ τῇ δύχῃ. Ἐκτὸς δὲ τῶν σαββάτων
 τῆς Ἀποκρίσεως, καὶ τῆς μεγάλης Πεντηκοστῆς, ὡσαύτως καὶ
 τῇ β'. τῇ Νοεμβρίῳ, ὅτι ἐν αὐτοῖς λέγομεν ὅλῳ τὴν
 ἀκολουθίαν πάντων κεκοιμημένων, ὡς ἐν τῷ χορῷ.

Ἐν ταῖς τῶν ἁγίων μνήμασι, ἔκ ἐν ἄλλαις ταῖς
 ἡμέραις, λέγομεν ὡς ἔθος τρεῖς τεταγμένους φαλμοὺς
 ἐν τῷ τυπικῷ, καὶ τὸ εὐαγγέλιον, ἢ γὰρ τὸ ἴδιον,
 ἢ ἐκ τῶν κοινῶν. Ὅταν ὡς ἄνω, ἐκ πάντων δύο κανόνων,
 δύο γίνονται τὰ Τριώδια, συνήδως ἑξοπάρια γ'. συνὸ
 τῷ Δόξα ἔκ νυκτὸς λέγομεν κατ' ὥδῳ. Εἰ δὲ εἰσπε-
 ται τὸ Τριωδικόν, λέγομεν τέσσαρα. Ὅταν πάλιν,
 ἐν μόνον λεκταῖον τὸ Τριωδικόν, πάντα ἀναγιγνώ-
 σκωμεν τὰ ἑξοπάρια ἐπλείονα τῶν πέντε. Ἐξω τῶν χορῶν ἐν
 ταῖς ἐορταῖς πάντων ἁγίων, ὅπου συνάπτομεν τῷ Τριωδίῳ
 τῇ ἁγίᾳ, ἄλλω τῆς θεοτόκου, ὡς φύλλ. 15. καὶ ἐν
 τῷ χορῷ εἰς τυπωθήσῃται ὁ κανὼν. Μετὰ τὴν πρῶτην
 ὥδῳ τῇ δευτέρῃ Τριωδίῳ, ἢ τῇ μόνῃ Τριωδίῳ,
 λέγομεν τὴν μικρὰν συναπτήν τῇ τρίτῃ ὥδῃ ἐν τῷ
 χορῷ.

χορῶ, Ἐ τὸ καθίσμα, ἢ τὰ καθίσματα, ὡς ἄνω.
 Μετὰ τὰ καθίσματα, ἄλλω δ' οὖς λέγομεν τὴν συ-
 ναπλίω τῆς ὥδης 5'. ἐν τῷ χορῶ, Ἐ τὰ κοντάκια.
 Τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος, Εἰς τὰς αἶνας, μόνον λέγομεν
 τὸ Δόξα, καὶ τὴν ἡμέραν. Καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ τεσα-
 ρακοσῇ περιέθεμεν τῷ Δόξα, τὰς ἰδίους σίχ. **Ενε-**
πλήσθημεν, Καὶ ἔσω.

Εν τῇ ἐβδομάδι τῆς Διακαινησίμου, κρατῶμεν
 τὰ πάντα, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Ἐκτὸς τῶν σιχη^{ων}
 τῆ ἀναστασίμου. Περὶ δὲ τῆς ἀκολουθίας τῆ Πεντη-
 κοσταίης, ὡς ἑκεῖ ἐτυπώθη.

Εἰν τέτρω ἐν τῷ βιβλίῳ, διεγράφησαν πᾶσαι
 αἱ τῆς ἐβδομάδος ἀκολουθίαι, ἀπὸ τῆ Κυριακῆς ἕως
 τῆ Σαββάτου, Ἐ τὸ Τριώδιον τῆς Θεοτόκου, εἰς ἡχοῦ
 πλ. δ'. λεγόμενον ἐν ταῖς ἐορταῖς τῶν ἁγίων. Ἐπέθεσαν
 πάντα τὰ κοινὰ τῶν ἁγίων Ἀνωρύμων, πλὴν, ὅτι λέ-
 γομεν εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν μάρτυρων, τὰ λεγόμενα
 εἰς τὰς ἱερομάρτυρας, Ἐ εἰς τὰς ὁσιομάρτυρας. Μετὰ
 τὰ κοινὰ εἰσὶν τὰ Εὐαγγέλια εἰς τὰς ἐορτὰς τῆ Θεο-
 τόκου, Ἐ εἰς πάντας τὰς ἀνωρύμους ἁγίας. Διὰ τινῶν,
 ἑξαρέτως τῶν μεγάλων ἐορτῶν, διεγράφησαν ἰδίαι
 αἱ ἀκολουθίαι, αἱ μὲν λεγόμεναι μόνον ἐν ἐνὶ τῷ Ἑξα-
 μήνῳ, αἱ δὲ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς Ἑξαμήνοις. ὡς
 δεῖν ὅτιν ἐκεῖ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ,

Δόξα τὸ ἰωδινὸν ἦχ. α'. ἢ τὲ μὲνός,
 ἔ τὲ το αἰς καὶ νυν Θεοῖ.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἔξ ἀνθρώπων
 ἀπαρεῖσιν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκῆσαν, τὴν
 ἐπεφάνιον πύλιν ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν παρθένον,
 τῇ Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα καὶ τῇ πιστῶν τὸ ἐγκαλ-
 λώπισμα. Αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη ἕρανός, καὶ ναὸς τῆς
 Θεότητος, αὕτη τὸ μεσόταχον τῆς ἔχθρας καθελεῖται,
 εἰρήνῃ ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέωξε. Ταύτην
 ἐν κατέχοντες τῆς πίστεως τὴν ἀγκυραν, ὑπέρμαχον
 ἔχομεν τὸν ἔξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω
 τοῖνυν, θαρσείτω λαὸς τῆ Θεῶ, καὶ γὰρ αὐτὸς πο-
 λεμήσῃ τὰς ἐχθρὰς, ὡς παντοδύναμος.

Ἐν τῇ μηγ. μ'. μὴ τὸ Καταξίωσον. Δόξα ἔ νυν Θεοῖ.

Γὰρ πεπλήρομαι ἡ τῆ Ἡσαΐα προφῆτις, παρθέ-
 νος γὰρ ἐγέννησας, ἔ μὴ τόκον ὡς πρὸ τόκου διέμει-
 νας, Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθεὶς, διὸ καὶ φύσεις ἐκαινοτό-
 μησεν. Ἀλλ' ὡς Θεομήτορ ἰκεσίας σὺν δέλων, σὺν
 τεμνίσαι προσφερομένης σοι μὴ παρίδῃς. Ἀλλ' ὡς τὴν
 εὐσπλαγχνον σαῖς ἀγκάλαις φέρουσα, σοῖς οἰκέταις
 σπλαγχνίσθητι, καὶ πρόσβαλε σωθῆναι τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν.

β'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς τὸν ὄρθ. μὲ τὸ Ἐπίσδσα.

Ὡς ἀναβαθμοὶ. Ἀντίφωνον α'. ἦχ. α'.

ΕΝ τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν με τῇ ὁδυνᾷ
Κύριε σοὶ κηρύσσω.

ΤΟῖς ἐρημικοῖς ἀπαύτως ὁ Θεὸς πόδες ἐγγίνε-
ται, κόσμος ἔσσι τῷ ματαίᾳ ἐκτός. Δόξα καὶ νῦν.

ΑΓΙΩ ΠΝΩΜΑΤΙ ΠΝΗ καὶ Δόξα, ὡς Πατεὶ
τρέπει ἅμα καὶ Τίος, δεχέτο ἀπομυ τῇ
Τριαδικῇ μονοκρατορίᾳ. Ἀντίφωνον β'.

Εἰς τὰ ὄρη τῇ σῶν ὑψωσάς με νόμων, ἀρεταῖς
ἐκλάμψουσιν, ὁ Θεὸς ἵνα ὑμῶς σε.

ΔΕΞΙΑ ἡ σὴ χεὶρ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με
φρέσιν σου, μὴ πῦρ με φλέξη τῆς ἀμάρτίας.

Δόξα καὶ νῦν.

ΑΓΙΩ ΠΝΩΜΑΤΙ Πᾶσα ἡ κτίσις κηνεργεῖται,
παλινδρομέουσα εἰς τὸ πρῶτον, ἰσοδυνεῖς γὰρ ὅτι
Πατεὶ καὶ Λόγῳ. Ἀντίφωνον γ'.

ΕΠὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, ὁδύσομαι εἰς αὐλὰς τῷ
Κυρίου, ἠυφρανθή με τὸ πνῶμα, συγχαίρει
ἡ καρδία.

ΕΠὶ οἶκον Δαβὶδ φόβος μέγας, ἐκεῖ γὰρ θρόνων
ἐκτεθέντων, κειθήσονται ἅπασαι αἱ φυλαὶ τῆ
γῆς καὶ γλῶσσαι. Δόξα καὶ νῦν.

ΑΓΙΩ ΠΝΩΜΑΤΙ ΠΝΩ πνεύματι προσκύνουσιν, Δόξαν καὶ
κράτος, ὡς Πατεὶ τε ἄξιον, καὶ τῷ Τίῳ δεῖ
προσφέρειν, μονὰς γὰρ ὅτιν ἡ Τριάς τῇ φύσει, ἀλλ'
ἐν προσωποῖς. Τριῶς.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

γ.

Τριώδ. τῆ Μένους, καὶ τὸ ἀναστάσιμον.

Ὡδὴ α'. ἦχ. α'. ὁ Εἰρμός.

Σοῦ ἡ ἱεροπαῖχος δεξιά, θεωρεπῶς ἐν ἰχυί δε-
δοξασθαι, αὕτη γὰρ ἀθάνατε ὡς παναθενῆς ὑπε-
ναντίος ἐθραυσεν, τοῖς Ἰσραηλίταις ὁδὸν βυθῶ
κατακρηγίσασα.

Ο Χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χόου, θεουργικῶς κατ' ἀρχαῖς
δξαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ σου-
ρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλέμεθα τὸ φθαρὲν με σῶμα,
ὃ ἐκ παρθένου προσείληφας.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμὲ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θά-
νάτῳ προσίδωσιν, ὃ ἐμπανδύσθ' θεία ψυχὴν μοι
ἐνθάδεις, καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συλλυπη-
σας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε. **Θιστ.**

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγὴ, χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ
πύλη ἐράνιου. χαῖρε ἡ λυχία καὶ σάμνιου
χευτῆ, καὶ ὅρου ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην χερσὶν
τῷ κόσμῳ κηῖσασα.

Κάθισμα τ' α' γ. σ' ἡ. αὕτη ἡ. **Ε** καθ. τ' α' νας. ἦχ. α'.

Τὸν τάφον σε Σωτὴρ σραπῶται τηρεῖντες, νεκροὶ
τῇ ἀσραπῇ τῆ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγλύοντο
κηρύττοντο γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν. Σε δοξάζομεν
τὸν τῆς φθορᾶς κατατρέτην, σοὶ προσπίπτομεν τῷ
ἀναστάντι ἐκ τάφου, ὁ μόνω Θεῷ ἡμῶν. **σ' ἡ. Ο** κύρ.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς ἐκασίως οἰκτιρμον, ἐν
μνήματι τεθεὶς ὡς θνητὸς ζωοδότα, τὸ κράτος

δ'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

σωξείψας, δύνατ' ἐφ' θανάτῳ σε, σὲ γὰρ φείξαν
οἱ πύλωροί οἱ τῷ ἄδ'· σὺ σιωπήγεις τὰς ἀπ'
αἰῶν· θ' θανέντας, ὡς μόνον φιλάνθρωπος.

Θεοζόνον.

ΜΗτέρα σε Θεῷ ὁπιστάμεθα πάντες, παρθένον
ἀληθῶς καὶ μὴ τόκον φανείσαν, οἱ πόθῳ κα-
ταφύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα, σὲ γὰρ ἐχόμεν
ἀμύρταλοι προσασίαν, σὲ κικλήμεθα ἐν πειρασμοῖς
σωτηρίαν, τὴν μόνῳ πανάμωμον.

Κοιτ. τῷ αἰγ. ὁ οἶκος τῷ ἀνάσ.

Τὸν ἀνασάντα ἐκ νεκρῶν ξιήμερον ἀνυμνήσωμεν,
ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας ἄδ'· σὺ σω-
τείψαντα, ἔ τὰς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα,
καὶ τὰς νεκρὰς ἀναστήσαντα, μυροφόροις ὀφθέντα,
καθὼς ἠυδόκησε. Πρώταις ταύταις τὸ χαίρετε
φήσας, καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μένουν, ὡς μόνος ζωο-
δότης, ὅθεν πίσει αἱ γυναικες μαθηταῖς σύμβολα
νίκης διαγελίζονται. Καὶ ἄδης σενάζει, ἔ θάνατος
ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγ-
χαίρουσι. Σὺ γὰρ παρέχεις πᾶσι Χριστὸν τὸν ἀνάστασιν.

Ωδὴ ἡ. Ε' ἡ ἡμέρα παῖδες.

Οβελήσει ἅπαντα ποιεῖν, ὁ καὶ μετασκηιάζων
ἐκ ξέπων σκιάν θανάτου εἰς αἰώνιον ζωὴν, πρὸ
πάθου σε Λόγε Θεῷ· σὲ ἀπαύτως πάντα τὰ ἔργα
ὡς Κύριον ὑμνεῖμεν, καὶ ἱσχυροῦμεν εἰς πάντας
τὰς αἰῶνας.

Σὺ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

ε'.

ΣΤ' καθεῖλες σὺν τειμμά Χειρὲ, καὶ τὴν ταλαι-
πωρίαν ἐν πύλαις ἃ ὀχυρόμασι τῷ αἵματι, ἀνα-
στὰς ἐκ τάφου ζήμιερος · σὲ ἀπάυστως πάντα τὰ
ἔργα ὡς Κύριον ὑμνεῖσι, καὶ ὑψοῦντες εἰς πάντας
τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀσπόμενος ἃ ὑψοῦντες, ἐξ ἀσραπῆς τῆς θείας
τεκῆσαι τὸν μῆρκαίτην τὸν πολύτιμον Χριστόν,
ὑμνήσωμεν λέγοντες, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑψοῦντες εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ὡδή θ'. Τὸ ὑπὸν τῆς ἀγνῆς.

Ωπὼς ὁ Λαὸς ὁ ἀνομιῶν, ὁ ἀπειθείας καὶ πονηρίας
βελοσάμενος τὸν ἀλάστορα, καὶ ἀσεβῆ ἐδι-
κάζωσεν, τὸν δὲ δίκαιον ζύλω κατέκρινε, τὸν Κύριον
τῆς δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλιεύομεν.

Σὼς τὸν ὁ ἀμνὸς ὁ ἀμωμῶν · ὁ τὴν τῷ κόσμῳ
ἀμώρπην ἀράμενος, σὲ δοξάζομεν τὸν ἀνα-
στάντα ζήμιερον, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι,
καὶ Κύριον τῆς δόξης, θεολογεῖντες μεγα-
λιεύομεν.

Θιστ.

Σὼσον τὸν λαόν σε Κύριε, ὃν περ ἐκτίσω τῷ
τιμίῳ σε αἵματι · κατ' ἐχθρὸν ἰχμὸν τῷ βασι-
λεῖ χαριζόμενος, ἃ ταῖς σαῖς ἐκκλησίαις φιλέν-
θεροντες, βραβεύων τὴν εἰρήνην, τῆς Θεοτόκου ταῖς
ἐνταῖς.

Εἰς τὴν αἴτην τῆς κυριακῆς · Δόξα αἰς τὴν.

Α γ

ΤΗ

ΤΗ Β'. ΚΑΙ ΤΗ Γ'. ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν σιχλογίαν, Καλίσματα κατανυκτικά.

ἤχ. β'.

Ως κύματα θαλάσσης ἐπ' ἐμὲ ἐπανεῖσεν αἱ
ἀνομίαι μου, ὡς σκάφη ἐν πελάγει ἐγὼ μόνος
χρημάζομαι ὑπὸ πταυσμάτων πολλῶν. ἀλλ' εἰς δ' ὀ-
δὸν λιμένα ὁδήγησόν με Κύριε, τῇ μετανοίᾳ ἃ σῶ-
σόν με.

στχ. κ. ὕμνε μὴ.

Εγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον Κύριε, κατα-
νύξιος καρπὸν μὴ φέρον τὸ σωόν, ἃ τὴν ἐκ-
κοπὴν πτοῦμαι, ἃ τὸ πῦρ ἐκείνο θαλάττῃ τὸ ἀκοίμη-
τον. διὸ σε ἱκετεύω, πρὸς ἐκείνης τῆς ἀνάγκης ὁπί-
στροφον, ἃ σῶσόν με.

στχ. θ. αὐμας.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν ἔραν ἐν νεφέλαις,
ἔχοντες οἱ ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, ταῖς βα-
σιλείαις τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, ἃ τὴν πλάνην τῶν εἰδω-
λῶν κατήρησαν. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ἃ ἡμῶς ἐλθε-
δέξασον τῷ ἀοράτῳ ἐχθρῷ Σωτῆρι, ἃ σῶσον ἡμῶς.

Σπχ. Μακάρι. Νεκρός. ἐν τῷ σαββ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ποία μήτηρ ἠγάπη παρθένη, ποία δὲ παρθέ-
νη μήτηρ ἐγνωρίσθη; πάντα τὰ σὰ, Θεοτόκε
ᾤκιστά, διὰ τὸ σε πιστῶς μεγαλύνοντι.

Τριῶν. τῷ ἁγ. κ. τὸ τοῦ κατανυκτικόν.

Ὡδή. ἡχ. β'. Δ. ἵστα λαοί, ἄσωμα.

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ζ'

Ο Σαρκοφείς, ἔ μὴ διηγάς ὡς ἔφησας, ἀμάρτω-
λές καλέσαι δὲ πᾶσα γυνώμενη, εἰς μετάνοιαν
λόγε, πολλὰ ἡμάρτηκότα, δέξαι ἔ σωσόν με.

ΜΟΝΘ ἔγὼ τῇ ἀμάρτιᾳ δεδέλωμαι, ΜΟΝΘ
ἔγὼ τοῖς πάθεσι θύραν ἠνέωξα, ὁ δὲ ἀλλάξατε
μένε, ὅπως ἴδόν με σωσον τῇ ἀσπλαγχνίᾳ σε.

ΒΗμασι σὺ σε φηγορέντες παρίσανται οἱ Ἀθλο-
φόροι Κύριε, τὰ τῶ ἀλάστορος ἐκνικήσαντες
θρόνῳ, ἔ τὴν ἀθανασίαν καταπλετίσαντες.

Θεοτοκίον.

Η Τὴν πηγὴν τῆς ἀπαθείας κύησασα, ξαυμασι-
πέντωπάθεσι, Κόρη θεράπευσον, ἔ πρὸς αἰω-
νίς, ὁξάρπασόν με μόνῃ Θεοχαρίτω.

Ὡδὴ ἡ'. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πρὸς.

ΥΠΟΠΕΣΩΝ τῷ πονηρῷ, ἧ ἐκείναι μηχαναῖς κατε-
δελώθην, ἔ ὁρᾶν με ὁ πλάνΘ ἐν ἀπολείᾳ
πολλῇ καυχᾶται. τέτε με ὁξάρπασον, ἡ τῶν πλα-
κωμύων ὁπιστροφὴ οἰκτίρμων.

ΛΥΣΟΝ ἀλύτοις με δεσμοῖς, τῷ τῶ σώματι πα-
θῶν κακοετημέρον, ὁ τὰ ἄλυτα λύσας τῷ ἀπ'
αἰῶνι δεσμῷ. καὶ ζέχειν πρὸς τείβας δόδωσον
ταῖς σωτηριώδεις, Χειρὲ Σωτῆρ τῶ κόσμῳ.

ΓΟΝΥ μὴ κἀμψαντες γλυπτοῖς, ἐν καμίνῳ αἰκισ-
μῷ ὡς οἱ Παῖδες, ἐνεβλήθητε πάλα, ἔ δρο-
σιμῷ θεϊκῷ ὁφθέντες, ἀφλκτοὶ ἐμείνατε, Μάρ-
τυρες ὑμνεῖντες Χειρὸν εἰς ὅν αἰῶνας.

Εξαδικνήσασαν πολλαῖς προσβολαῖς τῇ πονηρᾷ
Θεογυνῆτορ, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν με ταῖς ῥω-
στικαῖς σελिताῖς, Παρθένε, ὑγια ἀπέργασαι, ἵνα σε
δοξάζω εἰς πάντας αἰῶνας.

Ἔσθ' ἢ θ'. Τὸν ἐκ Θεῶ Θεῶν Λόγον.

ΙΔὲ καμρὸς ἐργασίας, τὴ καθύδεις ἀφρόνως ψυχῇ
ἐν εὐθυμίας πειντελεῖ; ἔγειραι δάκρυσι φαέδρουον
τὴν λαμπάδα σε, ἀπεῦσον, ἐγγίζει ὁ Νυμφίος τῇ
ψυχῶν, μὴ βραδυώης, καὶ μείνης τῆς θείας θύρας
ἐξωθεν.

ΩΠῶς φεικτόν σε τὸ βῆμα, φανερεῖν παῖσαν πα-
ξιν, γυμνῶ ὅπ' Ἀγγέλων ἐ βροτῶν, ὡ πῶς
δεινὴ ἢ ἀπόφασις, ὡ τοῖς πταίσασι μέλλεις διδόναι,
ὅξ ἥς ῥῦσαί με Χειρὲ πρὸ τῆ τέλες, παρέχων ὅπ' ἑ-
σροφῆς μοι δάκρυα.

ΗΛιακαῖς λαμπηδοσιν ὡς φωστῆρες δειχθέντες,
τῷ φέγει τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν παῖσαν ψυχῇ
καταυγάζετε, πάντε ζόφον τῆς πλάνης διώκετε γυ-
ναῖοι ἀθληταὶ· ὅξ τὸ ἐν πίσει ἀξίως μακαρί-
ζεσθε.

Θεοτοκίον.

ΦΕἰσαί με Κύριε φῆσαι ὅταν μέλλεις με κεῖναι,
ἐ μὴ καταδικάσης με εἰς πῦρ. Μὴ τῷ θυμῷ σ
ἐλέγξης με, δυσωπεί σε Παρθένος ἢ σὲ κυοφορή-
σασα Χειρὲ, τῷ Ἀγγέλων τὰ πλήθη, ἐ τῷ Μαρτύ-
ρον ὁ σύλλογος.

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ .

8.

ΤΗ Δ'. ΚΑΙ ΤΗ Ε'. ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ,
Μετὰ τῷ Σπυριδίου, Καθίσματα Σαυροσίμου,
ἤχος δ'.

Εξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρσεως τῆ νόμου, τῷ
πρώτῳ σε αἵματι. Τῷ Σαυρῷ περὶ λωθεῖς, καὶ
τῇ λόγῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀδυνασίαν ἐπήρασας τοῖς
ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν ἤξασοι. **ἤχ. Γ** ψαλμ.

Ο Ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σαυρῷ ἐκείῳ, τῇ ἐπωνύμῳ
σε καμνῇ πολιτεία, ὅν οἰκτιρμὴς σε δώρησαι
Χεῖρ ὁ Θεὸς, ἄφρανον ἐν τῇ δυνάμει σε ὅν πι-
στὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς καὶ τῇ πο-
λεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχουσιν τὴν ὅπλον εἰρήνης
ἀήτητον τρόπον. **ἤχ. Θ** αὐμας.

Τὼν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σε, ὡς πορφυ-
ραν ἐβύασον τὰ αἵματα ἢ ἐκκλησία σε εὐλι-
ταμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χεῖρ ὁ Θεὸς, τῷ λαῷ σε
ὅν οἰκτιρμὴς σε κατὰ περὶ, ἐπὶ εἰρήνῃ τῇ πολι-
τεία σε δώρησαι, ἐπὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.
ἤχ. Μ ἀνάγειοι. **Ν** ἐκρῶς. **Θεοῦ.**

Επὶ Σαυρῷ σε δυνάτῃ κρεμαδέντα, κατὰ νοῦσα ἡ
Ἀμνὰς ἐπὶ Παρθένῳ, ὁδυρομένη ἔλεγε δακρύου-
σα, πῶς σε ἡ ἀπόρρητος συγκατάβασις Λόγε; πῶς
σε νῦν κατέκρινεν ὁ κατὰ κριτος δῆμος; τὸν πάντας
κρίναι μέλλοντα Θεὸν ὁμολογῶ σε τὸ ἄφατον ἔλεος.

Τῇ δ'. ἐπὶ τῇ ε'. ὁρῶν, Τριῶν. Σαυροσίμου.

Ὡς α'. ἤχος δ'. Θεοῦ τὸ ἐρυθρεῖον.

Ο τέ-

Ο Τείνας τὸν ἔρανόν, ὅξέτινας ὅπῃ σαρῶν Ἰησῶ·
τὰς αἰς παλάμας, ἔθνη τὰ μακρὰν ἀπὸ σὲ ρη-
ματίσαντα, ὡς ἀγαθὸς εἶ δ' ἄσπλαγχνος, ὡς φανὼς
ἀγκαλιζόμενος.

Σ Ταυρῶ με τῷ σῷ Χριστῷ με τέχσον, ὅπως μὴ
γνώμαι θήραμα λύκος, λόγε ἃ ἐμὴν ἐκζητῶν-
τος ἀπώλειαν, εἰ καὶ ἐκείνων λόγους μοι, καὶ τὰς
ἐνέδρας ἐτοιμάζοντας.

Α Λύτοις δεσμοῖς ὑμεῖς ἐδήσατε τὸν πολυμήχανον,
δὲ Χριστὸν δεσμέμενοι σοφοί, τὸν δεθάντα δε-
λήματι, καὶ πᾶσαν πλάνην λύσαντα, ὅθεν ἀξίως
μακαρίζετε.

Θεοτόκιον.

Π Αρθέντω μὴ τὸν τόκον ἀφθορῶς, δὲ μεμλόηκας·
τὸν ὑψωθέντα Ἀρχαντε σαρῶ, ἵσως λόγον κυή-
σασα, ὅθεν πιστοὶ σε ἅπαντες μεγαλοφώνως μακα-
ρίζομεν.

Ὡς ἡ. Χ. ἡσας ἐκπινύσας.

Η Πλωσας παλάμας ἐν σαρῶ, χερὸς ἀμάρτημα
ἀκρατῆς Δέσποτα θέλων ἰάσασθαι, ἡλῶις δὲ
πρωτοπλάστῃς, ἅπαν νόσημα τῷ πρωτοπλάστῃ ἐξε-
λιὼν ἐμπαθεῖ Κύριε, μελωδῶντας, πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρ Ἡγνυται χειρὸς γραφὸν τῆς σῆς νυγείσης θείας
πλῆρες, τῷ πρωτοπλάστῃ Ἀδὰμ, ῥανίσιν αἰ-
ματος Δέσποτα ἀγάσσεται ἡ σύμπασα, εὐχαριστίας
ἐν φωναῖς αἰεὶ κραυγάζουσα, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Α. νύ-

Α Νύσαντον φέροντες πυρὸν τῆς παραιρέσεως ,
 σκότει· κολάσεων ἔ· παρετρέπητε Μάρτυρες ,
 ἀλλ' ἐνθέως δυναμέμενοι , ἐπανεδράμετε πρὸς φῶς
 βοῶντες ἄδον , ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
 τὸν Κύριον . **Θεοτοκίον .**

Ν Εκρέμενον βλέπασα Χειρὸν , ἔ· τὸν νεκρόσαντα
 βροτῆς νεκρῶντα ἐχθρὸν ἢ πολυῦμνητος Δέσποιν-
 να , ὡς Δεσποτὶν ὑμνηκράζουσα , οἶμοι πῶς πάχεις
 γιῆ , θέλων λυτρώσασθαι τῷ ἀνθρώπων ἅπαν τὸ
 γένος , ὡς μόνος φιλάνθρωπος .

Ως ἡ θ'· Λίθος αχινότητος ὄρεος .

Ι Δὲ ἡ ζωὴ κρεμαμένη ὑπὲρ πάντων ὡράθη ,
 ἤλιος δ' ἐτέτο μὴ φέρον , ἀκτῖνας παύει ἔ·
 σαλεύει , ἔ· λογισμοὶ σπείζονται , ἐπ' ἀσεβείᾳ ἔ·
 σεμνότητι .

Ω Πῶς σὲ ὁ ἄνομος δῆμος , τὴν Νομοδότην κατὰ κεί-
 νει ζύλω· Ἰησοῦ με τεθνήσκειν ; ζῶν τῷ ὅλων
 ὄντι ἔ· Κύριον , ἔ· δὲ πάθος ἅπασι βροτοῖς πα-
 ρέχοντα ἀπάθειαν .

Η Μεροφαῖς ὡς ἀστέρες , πᾶσαν τὴν κτίσιν φρυ-
 κταρεῖτε ἀθλῶν ἱερὸν ἀναλάμψαι , ἔ· ἱαμά-
 των θείαις λαμπρότησι , ἔ· τῷ πατρὶ ὁμοδοῦντες
 νύκτα βαθεῖαν , θεοὶ Μάρτυρες . **Θεοτοκίον .**

Φ Ω' πσον Ἀγνή τὴν ψυχὴν με , τῇ ἀμώρτῃ σκο-
 πιδεῖσαν , λύσον τῷ κακῶν με τὰ νέφη , φωτὸς
 νεφέλη , ἢ σκοπιζόμενον ἥλιον πάλαι βλέψασα , ἐν-
 τὴν σαρκοῦ τὸν ἀθάνατον . **ΤΗ**

ιβ'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗ Ε'. ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν σχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά.

ἤχ. πλ. β'.

Τὼν Ἀποστόλων σε ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς
παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ. Ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγαλλεῖται
ἡ οἰκουμένη, διὸ δίδε ἡμῖν ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. ἑχ. Β εἰς πάντας.

Η δωδεκάς τῶν Ἀποστόλων Κύριε, δωδεκάπυρσος
ὡς ἥλιος ὥφθη τῇ γῇ. Δι' αὐτῶν γὰρ ἐμάρα-
νας πλάνης τὴν βλάβην, δι' αὐτῶν καταυγάζεις
ψυχὰς τῶν σῶν δούλων, δι' ὧν καὶ ἡμᾶς σῶσον
δουλαγχε. ἑχ. Θ αὐμασὸς.

Τὼν ἀθλοφόρων σε ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη
ὡς παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ. Ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγαλ-
λεται πάντα ἡ κτίσις, διὸ παράχες ἡμῖν τῇ αὐτῶν πα-
ρακλήσει εἰρήνην, ἔ το μέγα ἔλεος.

ἑχ. Μ ακάριοι. Ν εκρόσ. καὶ Θ ιοῦκίον.

Εν ταῖς νααὶ ἐσῶτες τὴν δόξης σε, ἐν ἐρανὶ ἐστάναι
νομίζομεν Θεοτόκε, πύλην ἐπαράνιε ἀνοιξον
ἡμῖν τὴν θύραν τῆς ἐλέους σε.

Τῇ ε'. Π αρὰ, Τ ειωδ. τῶν Ἀποστόλων.

Ὡδὴ α'. ἤχ. πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπαίρῳ.

Φῶς πεφυκότες τῷ κόσμῳ φωτισθεὶς διηγόρε-
λάμψετε, καταυγάζετε ἡμᾶς, καὶ παθῶν λυ-
τρώσασθε νυκτὸς, καὶ ὁμίχλης πειρασμῶν θεομα-
κάριοι.

Α ρχον-

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ .

17.

Αρχοντας γῆν ὅπῃ παῖσαν , Πνῦμα ὑμῶς τὸ
σεπτὸν κατέστησε, τῷ Κυρίῳ μαθηταί. Τῷ ἄλλῳ
ἀρχοντας διὸ ἐτρεπώτασθε , πρὸς ἐκλυζωσάμενοι .

Εκ τῷ πυρὸς τῷ αὐτῷ , ὡς φωταυγεῖς ἀναφθέν-
τες ἀνθρακες τὰ ὑλῶδη με σοφοί , πάθῃ κα-
ταφλέξατε , πρὸς φῶς ἀπαθείας ἑ ζωῆς καθοδη-
γῶντές με .

Θεοτοκίον .

Τὼν Ἀποστόλων πρεσβείαις, καὶ Προφητῶν, ἑ Μαρ-
τύρων Κύριε, Ἰησοῦ παμβασιλῆ, ἑ τῷ κυριότητι
σε ἀγνῆς , καὶ οἰκτεῖρησον λαὸν ἡμῶν τῇ κούρῃ .

Ὡς ἡ . Εἰς φλογὸς πρὸς ὁσίοις .

Χερσωθείσας καρδίας κατενεώσατε , τῷ ἀρότρω
τῷ λόγῳ ἐγκατασείραντες δόγμα τὸ σεπτὸν ,
σάχυν ἑκάστῳ ὄντα , ὅθεν ὁρσώμεντας ἐδρέψαθε
Θεοπίται .

Πρεσβειῶν τῇ δρεπάνῃ ὅπικαθάρατε , τὰ ζιζα-
νια πάντα τῆς ὁρσώμεντας με , θεῶι γεωργεῖ ,
τῷ Σωτῆρι Ἀπόστολοι , ὅπως σωτηρίας καρποφο-
ρήσω σάχυν .

Τοῦ ἐχθρῷ τῷ κακίαν κατακοιμήσαντες , ὅκοι-
μήθητε ὑπνον διχαίοις πρέποντα , ἀγρυπνοὶ
ἡμῶν πρεσβείαις χηματίσαντες , Μαθηταί τῷ
λόγῳ εἰς πάντας ὅθεν αἰῶνας .

Θεοτοκίον .

Τοῦ πυρὸς τῷ ἀσβέστῳ ῥύσαί με Κύριε , Προφη-
τῶν καὶ Μαρτύρων , ἑ Ἀποστόλων σε , ἑ τῷ ἐν-
γαστρί χωρησίας ἀρρήτως σε , Κόρης ἀπειρένδρου .
πρεσβείαις ὁρσώμεντας .

Ὡς ἡ

10'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ᾠδὴ 9'. Θεὸς ἀνθρώποις :

Θεὸν ἀνθρώποις προσομιλήσαντα, ἃ τὸ θνη-
τὸν ἐνώσει ἀσυγχύτως θεώσαντα, εἰς τὸν σύμ-
παντα κόσμον κηρύξαντες · πάντας αἰθεὶς πλάνης,
ἡλευθερώσατε, ὅθεν μακαρίζετε αἰεὶ θεοὶ Ἀπόστολοι.

Χριστὲ τὸ πάθος ἐξακονίζοντες, διὰ παθῶν τῆ
σώματος ποικίλων Ἀπόστολοι · ἥ σαρκὸς μετὰ
πάθῃ νεκρώσατε, ἃ τὴν ἐξαθενεῖσαν, ἃ κυνδυ-
νέετε, ἃ νεκρομύτην μετὰ ψυχὴν ζωοποιήσατε.

Οὗτος γὰρ μοι καθοδηγεῖσά με πρὸς ἀπαιεῖ,
ὁδὸν τῇ ἐντολῶν σε φιλέω θρονε, ἀμύρτιας
πεσόντι εἰς βάραθρα, ἃ πᾶσι πλανώμενοι, καὶ ἀπο-
κλίναντι, ὅπῃ τὰς ὁδοὺς τὰς πονηρὰς, καὶ κινδυνεύοντι.

Θεοτοκίον .

Χορεῖ Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων τε, Ἐξουσιῶν,
Δυναμείων καὶ Ἀρχαὶ Κυριότητες, Χερσβίμ ἃ Σε-
ραφίμ καὶ Θρόνοι Χερσὲ, δῆμιον τῷ Ἀποστόλων, σὺ
τῇ Τεκνίῃ σε, μόνε δυσωπῆσαι Βασιλεῦ, σῶσον ὅσον
δέλεις σε .

ΤΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τὸ κῆθ. τῷ ἁγίῳ, εἰς, τοῖς ἁγίοις .

Καθίσματα Μαρτυριακά. Ἦχος, πλ. δ'.

Φωνῆρες νοερεῖ ἀνεδείχθητε ἁγιοὶ Μάρτυρες τὴν
γὰρ ἀχλὺ τῆς πλάνης κατηργήσατε διὰ τῆς
πίστεως, τὰς ψυχὰς ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνετε,
ἃ πρὸ Νυμφίου μετὰ δόξης συνισήληθετε, εἰς τὸν ἐράνιον
νυμφῶν .

νύμφαινα, & νυν̄ ἱκετεύσατε σωθῆναι δέοντάς τας
ψυχὰς ἡμῶν.

στίχ. Θωμάς.

Προφῆται, Μάρτυρες Χειρῶν, & Ἱεράρχαι, οἱ τὸν
ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀσεβοφρόνως, & νομίμως
τελέσαντες, καὶ ἀπειληφότες σεφάνους ἀμύραντίνους
ᾧδ' ᾠεῖ, ἀπαύτως ἐκδυσωπεῖτε ὑμῶν ἡμῶν, τὴν
αὐτὴ ἀγαθότητα, ὅπως δωρήσῃται ἡμῖν πταισμάτων
τὴν συγχώρησιν, ὡς Θεὸς ἀδ' ἀλάκτος.

στίχ. Μακάριοι, ἔς. ἱερί. Νεκροφίμον.

Τοὺς μεταστάντας ἀσεβῶς ἐκ τῆς ποροσκήρυξης,
ἐν ταῖς σκηναῖς τῆς ἐκκλησίας, μὴ διηγάων συ-
ναίθμηνον Δέσποτα, τέττας ἀναπαύων ἐν τόποις ἐορ-
ταζόντων, καὶ ἐν θυφῇ ἀλήκτω τῷ ᾧδ' εἶς ὡς ἀγα-
θός. Τὰ ἐκείσια πταίσματα, καὶ τὰ ἀκείσια αὐτῶν, δι'
ἄκρην ἀγαθότητα, συγχωρήσας φιλάνθρωπε. Θ'.

Σε καὶ τείχος & λιμένα ἔχοντα, καὶ πρέσβιν ἀ-
ποφύσκον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε
Ἀνύμφετε, τῇ πιστῶν ἡ σωτηρία.

Τῷ Σαββάτῳ πορῶ, Τειφῶ. εἰς πάντας τὰς ἀγίας.

ᾠδὴ α'. Ἦχος, πλ. δ'. Α' πορῶ τῷ Κυρίῳ.

Τί μοι μὲν γαίται ᾧφθητε, τὸν σεφάνον φαιδρύ-
νοντες τῆς σεπτῆς ἐκκλησίας, ἀθλοφόροι Χει-
ρῶν γυναιότατοι.

Ησῆσαν τῇ δογματῶν, καὶ τῇ ἀρετῇ θείαις λαμ-
πρότησιν, οἱ σοφοὶ Ἱεράρχαι, καὶ πιστῶν τὰς καρ-
δίας ἐφώπσαν.

Ὅταν

Οταν κρείσιν δικαίαν ἔλθῃς τῷ ποιῆσαι δικαίω-
τε, ἀκατάκρειτε μόνε, κατακρίσεως ῥῦσαι
τὰς δέλας σε. **Θεοτοκίον.**

Κτ' εἰον τετοκῆαν γυναικῶν χρεός σε ὀπισθάμμος,
σε ὀπίσω Παρθένε, ἐναθλήσας αὐτῇ περσε-
νήνσεται.

ᾠδὴ, ἡ. ὁ Εἰρμός. Οἱ διορρήμονες παῖδες.

Ναὺς εἰδῶλων καθείλετε ἀθλεῖντες, καὶ ἑαυτὰς
τῆς Τριάδος θεῆς ναὺς ἐδομήσαθε, ἀθλο-
φόροι Κυεῖα, Ἀγγέλων σωόμενοι.

Οἱ ἱερεῖς σε Χεῖρὲ δικαιοσύνης ἐνδεδυμένοι ὁσίως,
τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἀγάλλονται, σε τὸ κάλλος
ὁρῶντες, τὸ θεῖον ζανότερον.

Δικαιοκρίτα ἡνίκα μέλλεις κρῖναι, ἐς ὅξ ἡμῶν
περσελάβε, ἀκατακρίτους σωτήρησον, ὡδρα-
βλέψας τὰ τέτων ἐγκλήματα. Δέσποτα. **Θ.**

Επιφανείσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς με τὰ σκοτεινό-
τα νέφη, τῷ φωτισμῷ σε ἀπέλασον, ἡ τῆς δι-
καιουσύνης, τεκῆσα τὸν ἥλιον.

ᾠδὴ θ'. Σὶ τὴν Ἀπαρτήμον.

Γστάντο οἱ Μάρτυρες περὶ τοῦ ἀδίκων κριθείων,
πᾶσαν ἀδικίαν χάριτι τῷ Χεῖρὲ κατακρίναντες,
τὰς ὑπ' αὐτῆς κεκρατημένους ἐλέγχοντες, σεφά-
νους δικαιοσύνης κομιζόμενοι.

Ωφθῆτε ὡς οἶακες τῆς ἐκκλησίας, τὸ ὀλκάδα πᾶ-
σαν ἀσεβῶς ἰσχύοντες εἰς λιμένα Θεῶν ἐντολῶν,
πάν-

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ .

ιζ'.

πάντες ἱεράρχαι , καὶ ποιμένες μακάριοι , δεῦτε ὡς
κυβερνήταις ὑμῶν σέβομεν .

Στίφ Θ ἵνα τῷ σε τῶν περὶ σε , καὶ τῶν ὁσίων ,
σύλλογος γυναικῶν Κύριε ἀθλησάντων λαμ-
πέταται , καὶ δεῦτε πρεσβύτων ἐν ἀσκήσει , φιλάνθρωπε ,
δυσωπῇ σε , ὅν οἰκτιρμὰς σε ἡμῖν δώρησαι .

Ης κατηξιώθησαν τιμῆς , ἐδόξης αἰωνίης ἀπαν-
τες Χριστοὶ οἱ ἅγιοι , τὸς περὶ σε ἐκδημήσαντας τῶν
ματαίως βίβ μεταχειρὶ κατὰ ξίωσον , ἐλεῆμον , ταῖς ἱκε-
σίαις τῶν ἁγίων σε . Θιστ.

Φέρουσα τὸ πλήρωμα τῶν ἀγαθῶν ταῖς σαῖς ἀγ-
κάλαις , πλήρωσον ἡμεῖς Παράμωμε τὰς ἐν τῷ
ξίω τῶν δέλων σε , καὶ τὰς πρὸς Θεὸν ἡμεῖς πορείας
κατὰ θέλον , ἐναρέτως ἐνδυναμῶσαι πολιτεύεσθαι .

Ἐὰν ἐν ταῖς μνήμας τῶν ἁγίων λικτίον τὸ Τριώδιον
τῆς Θεοτόκου , ἀφορμὴν τὸ παρὸν . ἡχ. πλ. δ'.

ᾠδὴ α' . Ἀπομύσει τῷ Κυρίῳ .

Αχραντε Θεοτόκε ἡ σεσαρκαωμένη τὸν αἰῶνα , ἐ
ὑπέρθεον Λόγον ὑπὸ φύσιν τεκῶσα , ὑμνεῖμεν σε .

Βοῦ τρεῦ σε ζωφόρον , ἐκ τῆς παγκοσμίας ἀπυσά-
ζοντα γλυκασμὸν σωτηρίας , ἡ παρθένη Θ Χρι-
στὸν ἀπέκύησε .

Γέν Θ ἀδαμαῖον πρὸς τὴν ὑπὸ νῦν μακαριότη-
τα , δεῦτε σε ἀνηγμένην , Θεοτόκε ἀξίως δοξάζει
σε .

B

ᾠδὴ

Ὡδὴ η'. Τὸν Βασιλῆα τῶν ἑσπερίων.

Τὼν ἐναντίων τὰς θελιτικὰς, ἐφλογώδεις καθ' ἡμῶν κατάσβεσον βολίδας, ὅπως σε ὑμνεῖμεν.

Ἀγνὴ εἰς τὰς αἰῶνας.

Υπερφυῶς τὸν Δημιουργόν, ἐ σωτῆρα Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθένε, ὅθεν σε ὑμνεῖμεν εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

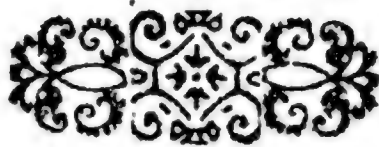
Φωτισικὴν σε ἐ χρησαυγῇ, τὸ σκηνώσαν ἐν σοὶ φῶς ἀπορόσιτον Παρθένε ἔδειξε λαμπάδα, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Κυβέως Θεοτόκον.

Χαῖς ἐ δούρου πλήρης σε ἡμνήμη, τοῖς προσεῖσιν ἰάματα βρύσσει, καὶ εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ κατὰ γέλλουσιν.

Υαλμοῖς σε ἀνυμνεῖμεν κεχαριτωμένη, ἐ ἀσιγήτως τὸ χαῖρέ σοι κέχομεν, σὺ γὰρ ἐπήγασας πάντι τὴν ἀγαλλίασιν.

Ωραῖος Θεοτόκε ἔφυ ὁ καρπός σε, ἐχέ φθορὰς τοῖς μπετέχουσι πόρρον, ἀλλὰ ζωῆς τοῖς ἐν πίστει σὲ μεγαλύνουσιν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

Τῶν ἀγωνύμων, ψαλλομένων ἕς ἓνα, ἔς ἕς πολλὰς,
καὶ τάξιν, Ἀγίους.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ.

Εἰς τὸν ὄρθρον, Τριψύδ. Ὡδὴ α'. ἦχ. Θ, πλ. δ'.

Α' στω μὲν πρὸ Κυρίου.

Λόγω ἐνυποστάτω, μαθητὰ μὲν Θ, ὁ ἀπόστολος,
τὸ τῷ κόσμῳ σοφίαν, ὡς ἀρχῆς ἰσὺν διεσκέδασεν.

Αρ' ῥητα ἐμυήθης, ἔ τῷ ἀπορήτων κατηξίωσαι, τῷ
Χριστῷ μυστηρίων, ὡς αὐτῷ μαθητὴς καὶ ἀπόστολος.

Μέγας ἥλιος ὥφθης, φωτὶ τῷ μεγάλῳ ἀξιά-
γασε, μὲν ἡμῶν γυρομύω, ὁμιλήσας ἀπόστολε
ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ακραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκαωμόν τ' αἰδίου, καὶ
ὑπέρδιον Λόγον, ἡμῶν φύσιν πεῖσα ὑμνεύου σε.

Κάθισμα, ἦχος γ'. Θάλας πίστεως.

Θεὸς Πνέματος τῇ φωταυγείᾳ, σκότος ἔλυσας πο-
λυθείας, καὶ τὸ πνεῦμα τὰς καρδίας ἐφώτισας, ἀνα-
βοήσας σωτήρια δόγματα, ἀπόστολε πάνσοφε Χριστὸν
τὸν Θεὸν αἰεὶ ἱκέτευε, εἰρήνῃ τῷ κόσμῳ δωρήσα-
σαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡδὴ, ἦ. Τὸν Βασιλεῖα τῷ ἔρανόν.

Ο μαθητὴς σε ὥσπερ ἀμνὸς, πρὸς τυράννης
τῷ πεθῶναι ἤμετο βοᾶν σοι, σὲ ἡμῶν φῶς,
Χριστὲ εἰς τὰς αἰῶνας.

Ε Μυσταγωγῆσεν ἀληθῶς, ἡ Τριάδα, ἐν μιᾷ θεότητι
ὑμνεῖσθαι, καὶ ὑψοῦσθαι αὐτὴν εἰς τὰς αἰώνας.

Ο Συναΐδι Θεῷ Πατρὶ Θεὸς Λόγος, φίλον σε
καὶ κήρυκα, καὶ μύστω εἰδείξει τῆς θείας αὐτοῦ οἰ-
κονομίας. **Θεοτοκίον.**

Υ Περφυρῶς τὸν Δημιουργόν, καὶ Σωτῆρα Θεὸν Λόγον
τέτοκας Παρθένε, ὅθεν σε ὑμνεῖμεν, εἰς πάντας
τὰς αἰώνας. **Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.**

Κ Αθεῖλε τῇ φωσφόρῳ, ῥώμῃ τῆς Τριάδος, τὸ τῆς
ζοφώδους ἀπάτης ὀχύρωμα, ὃ ἀκλεῆς τῇ Σωτῆ-
ρι Χριστῷ ἀπέσολος.

Σ Ὑνέφθης ἀποστόλων, μέγα καὶ μαρτύρων, καὶ
ἀσωμάτων χορείαις γηδέμενος, μεθ' ὧν δυ-
σώπει σωθῆναι τὰς σὲ γεραίρουσας.

Σ Ὑνέχαρες τὰ ἔθνη, τὰ ἐσκορπισμένα, δι' ἀποστό-
λων καὶ θείων μαρτύρων Χριστὲ, καὶ τὴν βροτῶν
ἐκκλησίαν σαυτῷ ἐνίδρυσας. **Θεοτοκίον.**

Ω Ραῖος Θεοτόκε, ἔφυ ὁ καρπὸς σε, εἰς φθορᾶς
τοῖς μετέχουσι πρέξεν, ἀλλὰ ζωῆς τοῖς ἐν
πίσει σὲ μεγαλύνει.

~~~~~

Ακολουθία εἰς πολλὰς ἀποστόλ.

Τριώδ. ἡχ. δ'. Ὡδ. α'. Α' νοῖζω τὸ στόμα μου.

Χ Ωρεῖαι τῶν ἀποστόλων μέλπειν μοι πρεσβυμεμένω
Χριστὲ, ταῖς ἱκεσίαις τέπων ὡς Θεός, τὴν ἀκτῖνα
τῇ Πνύματι, τῇ παναγίᾳ δώρησαι, καὶ τὴν λαμ-
πάδα τῆς σοφίας σε. **Ρ' ω-**

ΤΩΝ ΑΝΩΝΤΜΩΝ.

κα'.

ΡΩθέντες ῥώμῃ τῇ σῇ καὶ χάριτι, Χριστὲ τ' δυνάμιν
τ' ἐναντίων ἐθραυσαν ἐχθρῶν, οἱ σεπτοὶ σε ἀπόστολοι,
θεοειδεῖς γηρόμενοι, ταῖς ἀνενδύτοις πόρῃς σὲ νύσσειν.

ΙΑ' σεις ὅπτελεῖντες Δέσποτα, τῷ σα' ὀνόματι, τὰ
τῷ ἐθνῶν συστήματα τῇ σῇ ὀπιγνώσει ἐζώρησαν οἱ
δικλεῖς ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτί σε κατελάμωρυ-
ναν.

Θεοτοκίον.

ΤΟ' γῆθ' τῇ ἰσὺ ἵεν κυήσαι σε ἐλδ' ἀνέροσασα,
ἐκ τῆς ἀρχῆς ἡμόνη τῷ βροτῷ, σαρκικοῖς ἀτοπή-
μασι, δεδ' ἑλωμένον πάντα γενε, σαῖς ἱκεσίαις ἐλδ' ἀνέ-
ροσον.

Καθ. ἡχ. πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

ΤΗ' σαγλήῃ τῷ λόγων τῷ θεϊκῶν, τὰς ἰχθύας ζω-
ρῆντες ὅν' λογικὰς, τέττας ποροσηγάγετε ἀπαρ-
χὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἔτ' Χριστὲ τὰ σίγματα ποθεῖν-
τες ἐνδύσασθαι, μιμηταὶ τῆς πάθ' αὐτῆς πεφανέρο-
σαι. ὅθεν σινελθέντες, καὶ γῆθ' πρῶτον ἀπόστολοι
ἐνδοξοί, τὴν πάντοτε μνήμην ὑμῶν, καὶ συμφώνως
βοᾶμεν ὑμῖν, πορεσβάσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
παισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ
τὴν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκ.

Ωδὴ ἡ. Χ. ἡρῆς ἐκπιπύσας.

Ο Θεῷ ἔ' πάνσοφος χαρὸς τῷ ἀποστόλων Χριστῷ,
πυρὶ τῆς Πνύματος, ὡς ἕλην δ' ὀρησον ἐφλέξε τ'
δαμόνων τὰ σεβάσματα, καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν,
ἐφωταγώγησε, τῷ βροτώντων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε
τὸν Κύριον.

Β γ

Σ υμ-

Σ Υμψώνως τὰς θείας μαθητὰς, ἃ ἀποστόλους Χριστῶν,
τὰς τὰ ἐράνια ἡμῖν βρογνήσαντας δόγματα, τὰς
λειμῶνας τὰς τῆς πίστεως, τὰς διεργέτας τὰς κοινὰς,
τῆς ἀνθρώποπιτος, τῆ Σωτῆρος τὰς ὑπηρετας ἐν
ὑμνοῖς πμήσωμεν.

Τ Α' πάνσεπτα καὶ χωρητικὰ δοχεῖα τῷ ἁγίῳ, τὰς τῶν
βροτῶν ἀπαρχὰς, τὰς τῷ κηρύγματος σάλπιγγας,
τὰς χειμάρρους τῆς ἀφθάρτου ζωῆς, τὰς θεοφόρους
ἀγραπαῖς, τῶν ἰαμάτων πηγὰς, τὰς ὡραίας πόδας
τῆ Διαγγελίας πμήσωμεν. **Θεοτ.**

Ο Πλήρης κενεῖται δι' ἡμᾶς, ἵνα πληρώσεως αὐτῆς
μετάχωμεν, τῇ γὰρ πανάχατον μήτραν σε Θεὸς
Λόγος ὁ ἀπέλειπτο, τῶν παρρησιῶν ἐκ ἀποστόλων
κόλπον κατώκησεν, ὅθεν πάντες σὲ εὐλογεῖμεν Μα-
ρία Θεόνυμφε. **Ωδὴ θ'. Ἀἶψος ἀχειρότητος.**

Λ Γέν τὰ δεσμὰ τῶν πταισμάτων τῷ ἐξουσίαν εἰλη-
φότες, ὡς τὰ Δεσπότης θεόπῳ, τὰς ἀμύρτιας
τῶν ἀνυμνούντων ὑμᾶς, συμπαθῶς ἐξαλείψαντες,
τῆς σωτηρίας ἀξιώσατε.

Ο Λέω τὴν τῆ Πνεύματος αἴγλην, ἐσιωδῶς ὑμῖν
φανείσαν, πάντες ὑπεδέξαθε σοφοὶ, ἐν ἑαυτοῖς,
μυσταγωγέμενοι τὰ ὑψηλὰ διδάγματα, καὶ νυνὶ
ἀξίως μακαρίζετε.

Υ Μῖν ὁ Χριστὸς νυνὶ τοῖς φίλοις, ἀναπαυσάμενοις
βραβεία τὰς ἀμύραντίνες σεφάνες, ἃ θεωρίας
ἐμπίπλησιν, ὅνπερ νυνὶ δυσωπήσατε, τὰς ἐκκλησίας
ἀγαθώζετε. **Θεο-**

Θεοτοκίον .

Σ Αρκὶ ὅτι δημῆσαι θελήσας, ὁ δὲ κοσμήσας πάντα λόγῳ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, μόνην ἀγιωτέραν πάντων δέξασθαι, καὶ Θεοτόκον ἑδέξατο, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε .

Ἀκολουθία εἰς ἕνα προσφώνημα .

Εἰς τὴν ὁθρον, Τριώδ'. Ὡδὴ α'. ἤχος πλ.β'.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πηζύσας .

Σ Εὐδυσσωπῆμιν προσφώνηται, τῷ τῷ Θεῷ παρῆλτα βήματα, ἵνα τεύχῃς ἐκτενῶς φωτισμὸν δωρήσασθαι ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει τὴν σεπτὴν ὑμνήσοι μνήμην σου .

Ο Ὑψανον θεῖον ἐδέχθης χωρητικὸν, τῶν τῷ Θεῷ Πνεύματος, φωτισμῶν καὶ δωρεῶν ἀπολαύσας πάνσοφε, διὸ γεγηθότες οἱ πιστοὶ, σὲ μακαρίζομεν .

Θεοτοκίον .

Φ Αεινοτάταις ἀκτίσι πάσαν τὴν γῆν, ὁ ἐκλάμψας ἥλιος, ἐξ ἀγίας σε γαστρὸς καὶ αὐγάζει Δεσποίνα, δι' ὧν, φωπαδεύτες σὲ Θεῷ Μητέρα σέβομεν .

Κάθισμα . ἤχ. α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ .

Π Ροφήτης ὁ σεπτὸς ὅτι λάμψεσι θείαις, ἢ γὰρ φωτισθὴ κακὴ μὲνός θεαυίζει, τὰ μέλλοντα Πνεύματι παναγίῳ φανεργόμενος . τὸν σήμερον σεβόμενως πύρρως, ἐκτελέσωμεν τὴν ἱεράν αὐτῆς μνήμην, καρδίας δ' οὐκ ἔστι .

Θεοτοκίον .

κδ'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

Ὡδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις .

Α Νακείμενος ὅλος τῇ παντοκράτει, ᾧ προνοίας
τὲς τρέπας μεμυσαγώγησαι, οἰκονομικῶς, ἔθνη
πάντα παιδ' ἄοντα, ὅθεν σὲ ὑμνεῖμεν προφῆται
θεηγόρε .

Ι Κεθήριον ὕμνον Θεῷ προσάγαγε, ἵνα ᾧ σὲ ὑμνέ-
των, θεομακάρισε, καὶ τῇ πειρασμῷ ἡμῶν
λύσον τὸν τάραχον, ἵνα σε ὑμνεῖμεν, εἰς πάντας τὲς
αἰώνας .

Θεοτοκίαν .

Ζ Ωλοδότῃ τεκῆσα Θεὸν ἃ Κύριον, τὴ θανάτῃ ᾧ
ρύμιον, ἔσησας πάντα γε, σὺ ᾧ ἀκαταχέτως πᾶν-
τας νικησάσας, ὅθεν σε ὑμνεῖμεν εἰς πάντας τὲς
αἰώνας .

Ὡδὴ θ'. Θεὸν, ἀνθρώποις .

Ε Ν γῇ τράχων σὺ κατεσκήνωσας, ἔνθα πολλῶν,
ἀγγέλων ἐποπιδέας λαμπρότητας, ᾧ προφῆται
πάνσοφες θεράπον Χριστοῦ, τράχους γεγνημενίους λάμ-
πων τῇ χερί, ὅθεν γεγηθότες οἱ πιστοὶ σὲ μακα-
ρίζομεν .

Τ Ων σὺν προορήσεων παναοίδιμα, πεφανώς, ὁ-
ρῶντες γενομένην ᾧ ἔκβασιν, ᾧ δοθεῖσάν σοι χάριν
θαυμάζομεν, ἃ τὴν τῆς δυνάμεως σε καθαρότητα,
ἃ τὸ τῆς ψυχῆς θεοειδὲς καταπληττόμεθα .

Θεῶν .

Ω Σ σὺ ἐδέποτε κεχαίρεται ἐκ γυναικῶν, ἀρχαίων
θεομήτορ πανάμωμε, σὺ γὰρ μόνη τὴν πᾶσιν
ἀσύγκριτον ἔχεις ἀγνωσίαν, ἃ καθαρότητα ὅθεν
ὑπεδέξω τὸν Θεὸν ἐν σοὶ σαρκέμενον .

Ἀκο-

Ἀπολυθία εἰς δύο, καὶ πολλὰς τροφίτας.

Εἰς τὸ ὄρθρον, Τριώδ'. Ωδὴ α'. ἤχ. Θ., πλ. α'.

Ἰσπανὸν καὶ ἀναβάτῳ.

Χάριν μοι δωρηθῆναι τῷ Θεῷ Πνύματος, τὴν σε-
πτήν ὑμῶν μνήμην ὑμνεῖν τὸν παναίτιον, Χρι-
στὸν ἱκετεύσατε, ἵνα πταισμάτων ἄφειν ὡς τροφῇται
τῆς Θεῆας χάριτος.

Οὕτως θεοπνύτων λόγιον ἡχητικόν, ἵνα ἴσως τὸ
Θεῆας μῦθον τῆς ἐμφανίσεως ἐνθέως δεχόμενα,
τὰς τροφίτας ἀπαντες τὰς Θεοφόρους ἀνυμνήσωμεν.

Ρήματα τὰ τῷ νόμῳ ἐν ὄρει τῷ Σινᾷ, Μωϋσῆς ὁ
Θεοπότης παρὰ Θεῷ δεξάμενος, τὴν ὅψιν ἐλάμ-
πυνε, Θεοπότης χάριτι ὁμοιέμενος ὁ θεασέσθαι.

Ομβροῖς Θεογνωσίας, τὴν θάλασσαν πάντων ἐθνῶν,
τὴν τῆς πολυθείας χάριτι αἱ νεφέλαι Θεῷ, μετ'
ἡχας κατέκλυσαν, μοναρχίαν δυνάμιν Θεῷ ἀνα-
κηρύττοντες.

Θεοτοκίον.

Σάλπιγξ Θεογνώρι Μητέρα σε τῷ Θεῷ, ἐπ' ἐξα-
πὼν αἰώνων γρησομύλιον πάνανθε, τροφῇται Θε-
ωπίστῃς, μυηθέντες ἀνωθέν Θεοτόκε τὰ σὰ μυστήρια.

Κάθισμα, ἤχος, β'.

Νῦν ὁ χρόνος πάντων τροφῶν μετὰ Μωσῆ, καὶ Ἀαρὸν
ὑφροσύνη ὑφραίνεται σήμερον, ὅτι πέρας τῆς προφη-
τείας ἐπαγαγὼν, λάμπει ὁ σταυρὸς ἐν ᾧ ἡ σεσώσμε-
θα, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ωδὴ

Ωδὴ κ'. Σ οἱ παῖδες παντὸς.

Ε Νδον τῆς ζυφῆς τῆς ὡδιδείσε ὄντες, τροφήται
θεόληπτοι, χορείαν σήσαντες, πάντας τὰς πίσει
ὑμᾶς ἀνδραγήσαντας, ῥύσασθαι κινδύνων, Χριστὸν ἐκ-
δυσωπεῖτε.

Υ Μνον οἱ πιστοὶ τοῖς θεηγόροις πᾶσι τροφήταις τρο-
σφέρομεν, χορείαν πλέξαντες, πάντες οἱ τέτων
τοῖς λόγοις σπριχθέντες, ἵνα ταῖς τρεσβείαις αὐτῶν
δηλωθῶμεν.

Σ Κόνη νοητὰ τῆς δωδῆας πάντες, τροφήται τῆς
Πνύματος, σαφῶς γεγύνηθε, πάντα τὰ ἔθνη
πρὸς γῶσιν ὁδηγεῖντες, καὶ ὑψυψέμεντες Χριστὸν εἰς
τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τ Ἦν θεαρχικῶς σὺ τῆς Πατρὸς ἀκτῖνα, παρθένη
γεγύνηκας, σαρκὸς προσλήμματι, ὅθεν ἀπαύ-
σως, τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν, καὶ ὑψυψέμεν ἀγνὴ εἰς
τὰς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'. Ἡσαῖα χόρως.

Ο Μοφρόνως δεῦτε νυν, τὰς τροφήταις πάντας τῆς
Θεῶς, θαυμάπων τὰς τελετὰς πᾶν ὑψυψῶν, τὸ
κλήμα τὸ ἐντμον, τὸ ἐκλογὴν, τὸ ἐξ Ἰακώβ ὡς τρο-
κηρύξαντας, τὸν Χριστὸν ἀνδραγήσωμεν.

Χ Αρμονῆς προάγγελοι παγκοσμίς, κήρυκες σα-
φῶς, ἐ γλώσσεως παιδοὶ, θεῖοι θησαυροὶ σοφίας
γεγόνετε, παναληθῆ σόματα, ἀγνὴ γλώσσα τῆς
Πνύματος τῆς αἰγῆς παρσεβάσμοι.

ΤΩΝ ΑΝΩΝΤΜΟΝ.

κζ.

Ως προφήται πάνσοφοι, τὸν τῶν ὅλων Κτίσιν ἢ
Θεὸν, ὁρῶντες ὡς ἐφικτὸν, ἐκ τῆ παρ' αὐτῆ αἵτης
φωπζόμενοι, τὰς τὴν ὑμῶν μνήμην εὐλαβῶς πίσει
γεραίροντας, ἐκ κινδύνων δρασώσαστε.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας πόρτις πῶς ἀνθρώποις, γέγονας
ἀγνή, γυνήσασα σαρκικῶς τὸ Δημιουργόν, Σωτῆ-
ρα ἢ Κύριον, τὸν δὲ σε πᾶσιν ἰλασμένον, τοῖς με-
γαλύνεσι σε παρθένε παρεχόμενον.

Ἀκολουθία εἰς ἓνα μάρτυρα.

Ὡδὴ α'. Τριώδ'. ἦχ. πλ. δ'.

Τὴν δὲ διὰ δόξας.

Τὸν Θεὸν ἀγῶνα μάρτυς Χριστὸς διηγωνισμένος,
ἡξιώθης ὀπιτυχεῖν τῆς ἐπερανίας βασιλείας,
ὡς τὸ κόσμος πρεσβύων αἰοῖδι με.

Ηλθὼσας δόγμα τυραννικὸν ἐνθεοῖς ἀγῶσιν,
ἀλλὰ δέομαι ἀθλητὰ ταῖς σαῖς μεσιτείαις
οἰκτιρὸν με, πρὸς τὰ κακὰ ἀλλοιόμενον πάντοτε.

Νὰς χρηματίσας τὴν Παρτεργῆ, τὰς ἐν τῇ τε-
μῆ, καὶ σεπῶς σε μάρτυς Χριστὸς ἀνυμνολο-
γῶντας, ταῖς εὐχαῖς σε, κατοικητήρια δαῖζον τῇ
Πνύματι.

Θεοτοκίον.

Ο Πλήρης κενῆται ἐν τῇ γαστρί, τῇ σῇ μὴ κενώσας
τὰς παρώχας κόλπους ἀγνή, τέτον ἐν δυσώπῃ
σωτηρίας κατεξιάσασκε τὰς πίσει πρᾶντάς σε.

Κα.

Κάθισμα . ἦχ. πλ. α'. Τὸν συνάναρχον .

Αρετῶν ταῖς ἰσχυαῖς, κατ'ακραπτόμενος, μάρτυρεῖς
τῶ φέγῃ, ὡραϊζόμενος, ἰσὺς ἥλιον σοφὸς ἐκλάμ-
πεις ἀδαμάντινε, καὶ φωτίζεις ἀληθῶς, τὰς ἐκτε-
λῶντάς σε πιστῶς τὴν μνήμην τὴν φωτοφόρον, πα-
νένδοξε ἀθλοφόρε, καὶ προσκυλῶντας τὰ λείψανα. Θ.

Ὡδὴ η'. Νικηταὶ τυφίνε .

Εν πνεὶ βασάνων ὡς χρυσὸς ἀήτητε ἐδοκιμάσθης,
καὶ τῶν παθημάτων τῷ Χριστῷ ἐκσφράγισμα,
βοῶν ἐδείχθης, διλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον,
καὶ ἰσχυρῶτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας .

Χειμαζόμενόν με, καὶ δειλαζόμενον, τῷ ἀλλο-
τεῖς ταῖς δειναῖς ἀπάταις, περσέχαις σε
ἀγνε, βοῶντα σῶσον, διλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν
Κύριον, καὶ ἰσχυρῶτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας .

Οτι τὴν δυναστείαν πᾶσαν τῷ ἀλάστορος ἐξαφανί-
σας, τῆς αὐτῆς με ῥῦσαι ἐνδοξε κακώσεως, ἀνα-
βοῶντα, διλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ
ἰσχυρῶτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας . Θεοτοκίον .

Υπὲρ καταλαγχρίαν ἀνθρώπου χυρόμενον τὸν Εὐε-
γέτην, ἀπορρήτως τίκεις Θεοτόκε σῶζοντα τὰς
μελωδῶντας, διλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον,
καὶ ἰσχυρῶτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας .

Ὡδὴ θ'. Ε' ρεῖξε πᾶσαι αἰκοὶ .

Ινα σε θείαις ἐν φωναῖς, μακαρίζωμεν καλῶς ἐνα-
θλήσαντα, μάρτυς ἀοίδιμε, καὶ τὰ τῷ πλάγι κέντρα

ΤΩΝ ΑΝΩΝΤΜΩΝ.

κθ'.

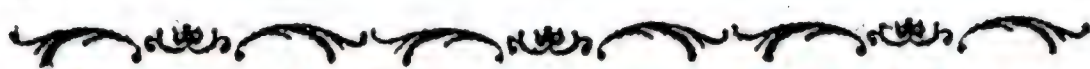
σωτείψαντα, σὺζε ἡμῶς πολυειδῶν κινδυνῶν
θλίψεων, ἔφεισάσεων, τὰς περσάτλω σε καλὸν
ἔμοιρήσαντας.

Ω Σ ὄρθρος ὡς ἡμεινὸς, ἔξανέτειλας ἀσὴρ πα-
ναοίδιμε, ἔκατεφώπσας ταῖς διδαχαῖς σε
πάντα τὰ πέρατα, ἔτῃ δαιμόνων τὸ δεινὸν σκότος
ἐξηφάνισας, διό με φώπσον, ῥαθυμία τὴν ψυχὴν
σκοπιζόμενον.

Σ Τήρειξον πάντας τὰς πτωῶς, ἐν τῇ σκέπῃ σε
αἰὲ καταφάγοντας, μάρτυς αἰοίδιμε, ὅπως τῇ
βίᾳ ταῖς φεισάσεις, καὶ μηχαναῖς τῇ πονηρῇ μὴ
φειρεπόμεθα, οἱ ἐτησίως σε μεγαλιύοντες ὁμῶς ἔ-
δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Φ Ρίτιω σε μόνε Βασιλεῦ τὸ ἀδέκασον ὃ τάλας
κειθήριον, ἐν ᾧ με τήρησον τῇ ἀσπληγῇ σε
ἀκατάκριτον, ἐκδυσωπεῖ σε ἐκτενῶς ἡ πάναγνος
δέσποινα, ἡ ἀπορρήτως σε σωματώσασα Χριστὲ πο-
λυέλεε.

Ἀκολουθία εἰς δύο μάρτυρας, ἔ πολλὰς.

Εἰς τὸν ὀρθρὸν Τριώδ'. Ωδὴ α'. ἤχθ. β'.

Δ εὖτε λαοί.

Δ Εὖτε πῖσοι ἅπαντες χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ
θεοφθόγοις ἄσμασι πανηγυρίσωμεν τῶν μάρ-
τύρων τὰς ἀΐδας, Χριστὸν δοξολογῶντες ὅτι δε-
δόξασα.

Ὁπλον

Ο Πλον ἡμῖν Θεὸν ἐδείχθη, ἔ καύχημα, τὸ τῆ
Σωτῆρος τρέπαιον, ἡ ἀκαθαίρετος τῆ σαρρε
πανοπλία, δι' ἧς οἱ νικηφόροι ἐσεφανώθησαν.

Σ Ἰφθ, ἔ πῦρ, βόθρον, σαυρόν τε καὶ θάνατον,
τοῖς αἰοιδίμοις μάρτυσιν ἐπανετείνοντο, οἱ τῆ
Θεὸς διώκται, ζῶντες πρὸς τὴν ἀμείνω αὐτὸς ἐλαύ-
νοντες.

Θεοτοκίον.

Α Ρτον ζωῆς τέτοκας τὸν ἐκπεράνιον σεσαρκωμένον
πάνανγε, τὸν ἐνυπόστατον τῆ Γεννήτορος Λόγον,
διό σε πᾶν μῦρτύρον δῆμοι δοξάζουσιν.

Καθ. ἡχ. δ.

Ο Ἰ σραπαῖται τῆ Χριστοῦ οἱ γηναῖοι, ἀγωνιστάμενοι
καλῶς, ἥ βελίαι ὁλοτελῶς ἐβύδισαν αἱμάτων
ταῖς ῥοαῖς, λίθοις γὰρ στυγνολώμενοι, ἔ τεμνόμενοι
ξύφει, καὶ πυρὶ καύόμενοι, ἔ εἰς ὕδωρ βληθέντες
σεφανηφόροι ὥφθησαν σαφῶς, ὅθεν πμῦται ἔ πίσει
δοξάζοντι.

Θεοτ.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἀρρήτω σοφίᾳ.

Μ Εμλωότων τυράννων ἡ λυσκάθεκτον κατέβαλον
μανίαν, οἱ ἀθλοφόροι διαφωτισίως μελωδεῖν-
τες, ἀλογεῖτε τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύριον.

Α Νανήψατε πλάνοι, ἔ ὁππρωῶτε ἡ Κύριον ὄντως,
πρὸς τὰς τυράννας οἱ ἀθλοφόροι ἀνεβόων, ἀ λο-
γεῖτε τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τ Ον ἐκ Πατρὸς παρελθόντα, προαιώνιον καὶ ἀναρ-
χον Θεὸν Λόγον, καὶ ἐπ' ἐχάτων ἀνατείλαντα ἐκ τῆ
παρθένου, ἀλογεῖτε ἀπαύτως τὰ ἔργα ἡ Κύριον.

Ὡδὴ

ΤΩΝ ΑΝΩΝΤΜΩΝ,

λα'.

Ὡδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεῶν Θεὸν Λόγον.

Υπομαίητασαν πάλαι τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην,
Χριστὲ ἐν ταῖς καρδίαις ἡ βροτῶν, σὺ τὰ πνεῦμα τῶν
τῆς πίστεως καταφλέξας μὲντόθεν, τῆς ἀσεβείας
ἡθροισας χορὰς, ἑπαξίως σε ὕμνοις ἀπαύτως μεγα-
λύνοντας.

Ρευστὴ οἱ μάρτυρες δόξαν, ἃ τὸν ἄσατον πλεῖτον,
Χεῖρὲ καταλιπόντες ἐπὶ γῆς, σὲ τὸ τῆς δόξης
ἀπαύγασμα, ἀναφαίρετον πλεῖτον δέχοντες, αἰωνίων
ἀγαθῶν κληρονόμοι ἀξίως ἐν ἔρανοῖς ἐγλύοντο.

Ως ἐν ἑσπέρᾳ ἡ φύσις τῆς ἀνθρώπων ἡ πάλη τῆς
πλάνης ὑποκύψασα ζυγοῖς, σὲ ὡς φύσιν τε-
κνύσας ἀγνὴ ἡ ἀπάντων Δεσποτῶν, ὅς ἐπιγείας κήρυ-
κας σαφῶς τῆς αὐτῆς Δεσποτείας, τὰς μάρτυρας προ-
βάλλεται.

Θεοτοκίον.

Νύμφη ἡ Μήτηρ παρθένη, τῆς ἀγίων τὰς δῆμους
τὸν σὸν καδικετύοντα Γιόν, δέξαι, ἡ μόνη
ἐλπίς τῆς πτωχῶν, ἡ εἰρήνη τῶν κόσμων νίκας τῶν φι-
λοχρίστων βασιλῶν, καὶ ἡμῶν σωτηρίαν τοῖς σὲ ὕμνεσι
βεβάβυσον.

Ἀπολυθία, εἰς ἵνα ἱερέωμεν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, Τριώδ. ἡχ. δ'. Ὡδὴ α'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πατήσας θεόπνευστε, πνευματικῶς τὰ μυήρια
ἡρᾶξω μακάριε δογματῶν λόγια, δι' ὧν γένο-
ντας

λβ'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

νας ποιμὴν τῆς ἐκκλησίας, πρὸς μάνδραν ἐράνιον
δραβιβάζων αὐτὴν.

Πρὸς ὕψος ἀνέδραμες τῇ τῆς γραφῆς ἀναβάσεων,
καὶ ταύτης κατόπτισας νῦν καθαρότητι, τὸ ἀμή-
χανον, ἀπόρρητόν τε κάλλος, δι' ἃ ἐξημέψας ἱε-
ραρχίας λαμπτήρ.

Τῆς θείας ἐλλάμψεως τῇ νοητῇ πατέρ' ἐτυχες
φωτὸς, ἃ κατηύγασας τὰς δαυνοίας ἡμῶν, τὰς
αἵρέσεις δὲ ὀρθοτόμοις ἀκτῖσι τεφρόσας, κατέφλεξας,
δὲ τῇ Πνύματι.

Θεοτοκίον.

Ο Ἰόκος ἀπείρανδρον ἐν σοὶ τελείται πανάμωμε,
ἐκ σὺ ὁ ὑπέρθεον Λόγον προέρχεται, ἃ τη-
ρήσας σε παρθένον μὴ τόκον, Θεός τε καὶ ἀνθρώπος
ὁραταί τελειοῦ.

Κάθισμα ἡχ. πλ.α'. Τὸν συνάνταρχον.

Τὸν λειμῶνα τῇ λόγων τῇ θεοπνύστων γραφῶν,
τὸν ἡμῶν ὁδηγῶντα πρὸς τὴν μετάνοιαν, τὸν
τὰς ποικίλους πειρασμὸς ὑπομείναντα ἱεράρχην τῇ
Χριστῷ ὡς διδασκάλον ὑπ' αὐτῷ, πρὸς σωμὸν κατὰ
χρῆμα, πρὸς βάλει γὰρ τῷ Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυ-
χαὶ ἡμῶν.

Θεοτοκ.

Ὡδὴ ἡ. Ἀντίφωτὸν τὸ παντός.

Τὸν ἐλαίῳ χειρὸς τῇ τῇ Πνύματι, ἱεράρχης
Θεὸς ἀναδέδειξαι ὡς Ἀαθὸν μακάριε, ἃ ἐδύ-
δασκες κηρύττειν, πάντα τὰ ἔργα ἀλογεῖτε ἐμνεῖτε
τὸν Κύριον.

Ἀπορ-

ΤΩΝ ΑΝΩΝΤΜΩΝ.

λγ.

Αποσίτω φωπὶ ἀσραπτόμενος, τὴν τῆς πλάνης
ἀχλὺ ἀπεμείωσας, καὶ μὲ τὸν ζόφον σκέδασον,
πάντων παθῶν ἱεράρχα, ταῖς σαῖς ὑπερβείαις, ἵνα χαί-
ρον δοξάζω τὴν μνήμην σε.

Τὴν ἱεράν σε σολὴν τὰς τῆς λόγου τερπνῆς, Θεο-
φάντορ πιστῶς κατεκόσμησας, ἐδὲ ἀμφοῖν ἐξέ-
λαμψας, ἐκδιδάσκων κραυγάζειν, πάντα τὰ ἔργα
ἐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸ Κύριον. **Θεοτοκίον.**

Ως ἐκ ζάλης παθῶν κυματῶμενοι, τὰς λιμῆς τὰς
σῶς καταφύγμενοι, Θεοκυῆτορ ἀνάσσα, ἐβοῶ-
μενοι ἀπαύτως, πάντα τὰ ἔργα ἐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν
Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Ὁ ἡ πόισός σου.

Ηεὐσημέρις σε γλώσσα ὡσπερ σάλπιγξ ὤηχος,
φωνεῖσα τὸ τὸ Λόγου μουσικόν, διεγείρει τὰς πιστὰς,
ἐκαστοπλίζει θεουργῶς πρὸς ἀοράτης ἐχθρῆς.

Τὸ ἔνδυμα τὸ θεῖον σολιστάμενος μουσικῶς, εἰσηλ-
θεις εἰς τὴν ἄνω νυμφικῶς δωρίαν, ἐχαράν, καὶ
ἀνεκλήθης σὺν Χριστῷ πατέρη πανόλβιε.

Ατάλλεται συμφώνως, ἐσκιρτᾷ πατέρον χορὸς,
ὡφραίνεται ὁμήγυρις πιστῶν, ἐχρηδαίει μουσικῶς
ἡ ἐκκλησία τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ μνήμῃ σε. **Θητ.**

Τὴν πρῶσάν σε πόλιν ἡ τεκῆτα τὸ τῷ Θεῷ Ἀμὸν,
ἐἀρχεποίμενα Χριστὸν, ἐκ κινδύνων καὶ φθορῶν, καὶ
αἰμῶντίας παθῶν λύτρωσαι Δέσποινα.

λδ'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

Ἀκολουθία εἰς δύο ἱεράρχας, ἔ. πολλές.

Εἰς τὸν ὁρθερον Τριωδ. ἤχ. Θ., πλ. δ'. Ὡδὴ α'.

Τῷ ἐκπινάξαντι.

Τοὺς ἀνατείλαντας ἐν τῷ κόσμῳ, τὰς ἱεράρχας
τὰς σοφὰς, τὰς τῆς βασιλείας δαυλάμπντας
δύγμασιν, πμήσωμεν οἱ πιστοὶ τὰς ἱεράρχας τὰς με-
γάλας τῆς Κυρίας.

Τοὺς διατρέψαντας ἐν τῷ κόσμῳ τὴν ἀσεβείας τῇ
φωτὶ, ἔ. τῆς ἀσεβείας τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξαν-
τας, πμήσωμεν οἱ πιστοὶ τὰς ἱεράρχας τὰς μεγάλας
Κυρίας.

Ως παριστάμενοι σὺν ἀγγέλοις τῷ ἀποροσίτῳ Βα-
σιλεῖ, τοῖς ἐπιτελεῖσι τὴν ὑμῶν μνήμην ἱκετεύ-
σατε, δοθῆναι τὸν ἱλασμὸν ἱεροκήρυκες ὄντες θεο-
φόροι.

Θεοτοκίον.

Ως συλλαβεῖσα τὸν παρὰ αἰώνων ἀναρχὸν Λόγον
τῆς Πατρὸς, ἔ. σαρκὶ τεκεῖσα ὑψὲρ λόγον πανύ-
μνητε, ἱκέτωε ἐκτενῶς, τῇ λυτρωθῆναι ἡμᾶς ἐκ
τῆς κινδυνύων.

Κάθισμα, ἤχ. γ'. Θ. ἡσ. πίστεως.

Σκώη τίμια τῇ ἐγκρατείας, πλεῖτοι ἀσυλοὶ τῇ εὐ-
σεβείας, ἀνεδείχθητε ὄντως μακάριοι, ἐν ἀπα-
θείᾳ τὸ βίον φαιδρυνάαντες, τοῖς θεομέτοισι τὸ πλεῖτον
ἐνείματε, πατέρες ὅσοι Χριστὸν τὸ Θεὸν αἰτήσασθε,
δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτ.

Ὡδὴ

Ἦ. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Τὸν Μωσέα μιμέμενοι πατέρες, ἐν τῷ ὄρει προέβητε ἐν νόφω, τὸν νοητὸν τῆς χάριτος δεξάμενοι νόμον, ἱεράρχαι, ὅθεν ἀνυμνεῖτε ὑμᾶς εἰς τὰς αἰῶνας.

Λαὸν Χριστῷ, ποιμάναντες ὁσίως, τῆς Αἰγύπτου τὴν πλάνην ἐκφυζόντες, τὴν Βαβυλῶνα τῆς παθῶν ἀπάσας, τὴν Σιών τὴν ἄνω δέροντες κατοικίαν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ως τῷ μύρῳ χειράντες ἱεράρχαι, τῆς ἐν λόγῳ, καὶ ἔργῳ δόσεβείας, ἱερουργεῖτε τὰ θεῖα ἱερότατοι, ὅθεν τὴν Τριάδα ἐν μιᾷ εὐσίᾳ ὑμνεῖτε εἰς αἰῶνας.

ΘΙΟΥ.

Τὸν ἐν μήτρᾳ οἰκήσαντα παρθένη, ἐν ταύτῃ φεικτὰς ἐν ὅλῳ λόγον τὸν παλαιὸν Ἀδάμ ἀνακαίνισαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, ἐν ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἦ. Τὸν προσηλωθέντα.

Οἱ δὲ ἀπαθείας ἐν πίστει, καὶ ἐλπίδι, καὶ ἀγάπῃς λόγον ἡμῖν ζωῆς τῆς αἰωνίας ὑποδείξαντες σοφοὶ, ἱεράρχαι, πρεσβύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, λαὸν ὡς ποιμάναντες τῆς σεπτῆς ἐκκλησίας, ἐδιώξαντες θεομάχους αἵρέσεις, πάντες ἱεράρχαι δόξημεν ὑμᾶς.

ΤΩΝ ΑΝΩΝΤΜΩΝ.

λζ'.

χαίρον διλύουσας, πατρὶ τὰς ἡδονὰς τὰς τῆ σώμα-
τος, δι' ἐγκρατείας ἄγε ἀπάσης κακοπαθείας τε
ἐφθασας πρὸς πλάτος θείον τῆ ὠδῆς δαίσεα πατρὶ
ἡμῶν ὅσι.

Θεοτ.

Ὡδὴ η'. Τὸν Βασιλῖα τῆς ἡγεμονίας.

Τὸν ἐνιχύσαντα θαυμαστῶς πρὸς ἀγῶνας ἀσκητι-
κὰς τὸν ὅσιον ὑμνεῖτε, καὶ ὑψοῦσθε εἰς πάντας
τὰς αἰώνας.

Τὴν τῶν ἀγγέλων ὁπὶ τῆς γῆς πολιτείαν, μετελ-
θὼν παμμέκαρα, νυνὶ σὺ τέτοις ἐν ἐπερανοῖς
αὐλίζῃ εἰς αἰώνας.

Θ. Ἰάσος χαίρει τῶν μοναστῶν, ἔχρησται τῶν ὁσίων
δῆμοι, ἔχρησται δὲ δικάων, σέφθη γὰρ ἐδέξω τῆς νίκης
ἐπαξίως.

Θεοτ.

Υπερφυῶς τὸ Δημιουργόν, καὶ Σωτῆρα Θεὸν Λόγον
τέτοκας παρθένε, ὅθεν σὺ ὑμνεῖσθαι εἰς πάντας
τὰς αἰώνας.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκου.

Ἡ Μνήμη σε ἀξίως, ὅσιε δὲ φερίναι πάντα τῆς γῆς
τὰ πληρέματα σήμερον, ὡς ἐτησίως πρῶτα
ἡμῶς φερίσωζε.

Τοὺς πίσει ἐκτελεῖντας, ὅσιε τὴν μνήμην, τὴν
ἀξίεπαινόν σε καδικέτῃς, ἐκ τῶν σκανδάλων
ῥυθῆναι τῆς πολεμήτορος.

Τὸν θρόνον τῆς Δεσποτίας, μέκαρα ὡς θεράπων,
τέττε ἀεὶ παριστάμεθα ὅσιε, μὴ δὲ λήπῃς πρεσ-
βύων ὑπὸ τῆς ποιμνῆς σε.

Θεοτ.

Γ γ

αλ-

λη'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

Υ Αλμοῖς σε ἀνυμνεῖμεν, κεχαριτωμένη, καὶ αἰσιγή-
τως τὸ χαῖρέ σοι κεράζομεν, σὺ γὰρ ἐπήγασας
πᾶσι τὰ ἀγαλλίασιν.

Ἀκολουθία εἰς δύο ὁστίες, καὶ πολλές.

Εἰς τὸν ὁρθρον Τριώδ. Ὡδὴ α'. ἤχ. β'. Διῦτε λαοί.

Κ Ράτος ἐχθρῶ τῇ κραταιᾷ δαλύσαντες, τῷ Πατρὶ
κλήτε χάριτι θεομακάριστοι, κραταιώσατε πάν-
τας, καὶ τῶν τυραννέντων ἐχθρῶν δέομεθα.

Λ Οὔροις ὑμᾶς τὰς ἐπὶ γῆς μακαρίζοντας, παθῶν
ἀλόγων ῥύσαθε, ταῖς προσδουχαῖς ὑμῶν παμ-
μακάριστοι, μῦσαι τῷ Λόγῳ τῷ ἀνάρχῳ θεοῖ. ἡμῶν
μενοι.

Ο Λοι ὑμεῖς τῷ Ποιητῇ ἀνατέθειθε, ὅλον ψυχῆς
τὸν ἔρωτα κατεκκνώπατε εἰς αὐτὸν, διὰ τῷτο
τῷ Πνεύματι τῷ χάριν ὅλῳ ἐδέξαθε. Θεοῦ.

Σ Ωμοπικῶς ἀποτεκῆσα τὸν ἄσαρκον, Θεοχρηστή-
τες πάντα γε, τῶν σαρκικῶν ἡμᾶς ψυχικῶν τε
κηλίδων, ἀπόπλυνον, ῥανίσι θείας πρεσβείας σε.

Κάθισμα ἤχ. δ'. Ἐπιφάνης σήμερον.

Λ Αμωρυθέντες χάριτι, ὧς ἀληθεία, τὰ τῆς γῆς
πληρόματα φωταγωγεῖτε δοσεβάς, ἀεμακά-
ριστοι ὅσοι, ὅθεν ἐν πίσει ὑμᾶς μακαρίζομεν. Θεοῦ.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τε πυρὸς.

Ο Ἰ τῶν παθῶν δημικροὶ, ἐν τῷ νότῳ με δεινῶς
τῷ ἀνομίᾳ ἐτρεκτήναντο Σῶτες, ὧς ἀνανεῦσαι
πρὸς

ἔως σὲ ἐκ' ἐπ' ἰχύω ὁ δ' ἔλός σε, ταῖς τῇ σῶν ὁσίων,
 ὡρεσβείαις οἴκτειρόν με.

Ω Σ ὑπηρεταί τῷ Χεισῷ, ὡς δ' ἄγονοι πλοῖοι ἔοι-
 κονόμοι τῇ αὐτῇ μυσηείων, ὡς ἀπλανεῖς ὁδηγοὶ
 φανέντες, πάθῃ θεωράετε ψυχῶν, καὶ σωματίων
 ἡμῶν εἰς εὖ αἰῶνας.

Υ Περὶ ἡμῶν τὸν Λυξωτὴν ἱκετεύσατε Θεὸν, ὅσοι
 θεοὶ, χαλεπῶν ἐκ κινδυνῶν, ἔνοσημάτων
 πικρῶν, ἔβλάβης ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθαι, εὖ ἱερυ-
 ψέντας αὐτὸν εἰς εὖ αἰῶνας. **ΘΙΟΥ.**

Ε Ξαθενήσασαν πολλὰς τὴν ἀθλίαν με ψυχῶν
 Θεοκυήτορ, ὡρεσβολαῖς τῷ Βελίῳ, ταῖς ῥωστῇ
 καὶ σε λιταῖς Παρθένε ὑγίῃ ἀπέρχασθαι, ἵνα σε δο-
 ξάζω εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

ΩΔΗ Θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ι Ερωτάταις χορείαις τῶν ἀγίων ἀπάντων, σωόντες
 ἔταῖς θεαῖς καλλοναῖς ὡραϊζόμενοι ἄγιοι, τὸν
 ὡραῖον ἐν καλλεῖ ἀτήσαθε Χεισὸν δ' ἄπαντός, ὡραϊώ-
 σαι καρδίας ἡμῶν ἐν θεῇ χερί.

Ω Σ δωδέσατα κείνα νοητῇ ὡραδείτῃ γλυόμενοι,
 μακάριοι σαφῶς, πᾶσαν ψυχὴν κατὰ φραίνε-
 τε ἱεραῖς δωδύαις, διό με τὸ δυσώδες τῶν παθῶν
 ἀπελάσατε, ῥῶσιν ἔχειν μοι δαρέμενοι.

Η Καταιγὶς τῶν δαιμόνων τῶν ψυχῶν τὰς ὀλκά-
 δας, βυθίσαι ἐκπάχυσεν ἡμῶν, τῇ κυβερνήσει
 γὰρ ὅσοι τῷ Δεσπότη τῇ ὅλων, πρὸς ὅρμητι κατῴ-
 κτισατε

μ'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

πήσατε ζωῆς, καὶ ἡμῖν σωτηρίας λιμνὴς ἀνεδεί-
χθητε.

Θεοτοκίον.

Φ Εἰσά με Κύριε φέισαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι,
καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σε
ἐλέγξῃς με, δυσωπεῖ σε παρθένος ἢ σὲ κυοφορήσασα
Χριστὲ, τῷ ὁσίων ὁ δῆμος, καὶ τῷ μαρτύρῳ τὰ τέγματα.

Ἀκολουθία εἰς γυναῖκα μάρτυρα.

Εἰς τὸν ὁρθρὸν τριώδ'. Ἐξοδ' α'. ἤχ. β'.

Θ' αλγίστης τὸ ἐρυθραῖον.

Τ Αἰς θεαίαις τῷ ἀσωμάτων τάξεσι, νυνὶ συγχορεύε-
σαι παρὰ τῷ πάντων αἵπον Χριστὸν, καὶ θανάτῳ ἀπο-
λαύσασα θαρραλὴς ἐλλάμψῃς, τὰς σὲ ὑμνεῖντας κα-
ταφαίδριον.

Τ Ὁ δῆλυ ἀρρενωπὸν τῇ χερσὶ, τὴν ἐπηρμήλιον
ὄφρυον, καὶ καυχώμενον ἄμεξα τὸ πρὶν, ἐξα-
λείφειν τὴν θύλασαν, δι' ἀδινείας σώματος, θεῖα
δυνάμει καταβέβληκε.

Σ Ταυρῷ σε ἀναρτηθέντα Δέσποτα, κατανόησά σε
ἡ δοκλεὴς σε μάρτυς, αἰκισμῶν καρτερεῖ τὸ
ἐπίπονον, δυναμικὴν δίνει σε, τῇ τῷ ἡμῶν φύσιν
ἐνδράσαντος.

Θιστ.

Α Σπόρος τῷ τῷ Πατρὸς βελήματι, ἐκ θεῖου Πνέ-
ματος τὸν τῷ Θεῷ συνείληφας Τίον, καὶ σαρκὶ
ἐπεκύησας τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμῶν ἐκ
σε ἀπάτορα.

Κα-

ΤΩΝ ΑΝΩΝΤΜΩΝ.

μα'

Κάθισμα ἦχ. πλ. α'.

Τὰς Εσάνες γυναιῶς ἡ ἀθληφόρος σε, ὑπομείνασα
πάσας τὰς τῆς τυράντων Χειρὲς, κατεπάτησεν
ἐχθρὸν τὸν πολυμήχανον. Καὶ ἀνεδείχθη ἀληθῶς ἑο-
παιοφόρος κατ' αὐτὰς, καὶ σέφθη εἴληφε δόξης ἐκ σῆ-
τῆς ἀγωνοθέτης, καὶ νυνὶ πρεσβύει εἰς τὸ σωθῆναι
ἡμῶς.

Θιστ.

Ὡδὴ ἡ'. Χῆρος ἐκπινύσας.

Ωραῖα ἐν κάλλεσι τῆς σῶν σιγμάτων, γέγονας,
ἐκατηγύασαι, παρθένῳ ἀφ' ὅσους μέγιστα,
τῷ Νυμφίῳ Λόγῳ πάνσεμνε, τῷ ἐκ παρθένου δι'
ἡμῶς σεσαρκωμένῳ Θεῷ, ὃ βοῶμεν πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Λυθεῖσα δεσμῶν τῆς σαρκὸς, παρθενομάρτυς
σεμνὴ, ἀνέπτης χαίρεσα πρὸς φοτεινόμενον
θάλαμον, νυμφικῶς περιχρῆσθαι, καὶ μάρτυρις φοι-
νικῆς αἵματι σάζεσθαι, ἐβοῶσα πάντα τὰ ἔργα.

ΟΙΚεῖς μετ' ἀγγέλων ἐν φωτὶ, παρθένων τάγμα-
σι, δήμοις μάρτυρον τε, σιωροτάζεσθαι πό-
σωπον ἀτενίζεσθαι πρὸς πόσωπον, ἐθεωρεῖσα καὶ
λαμπρᾶς δόξης μετέχεσθαι, καὶ βοῶσα πάντα τὰ
ἔργα.

Θιστ.

Στὴ μόνη ἐν πάσαις γυναιῶς παρθένη ἀρχαυτε,
Μήτηρ εἰδείχθης Θεᾶς, σὺ τῆς θεότητος γέγονας
ἐνδιαίτημα, πανάμωμα, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ
τῆς ἀπερίσπυκτος, ὅθεν πάντες σε ἀλογεῖμεν Μα-
ρία Θεόνυμφε.

Ὡδὴ

μβ'.

ΑΚΟΛΟΤΗΤΑΙ

Ωδὴ θ'. Λίθος ἀχαιότητος.

Ως δεικαλλής, καὶ ὠραία ἔδειξίος παρθ-
νῶ, ὡς ἀκαταγώνιστος μάρτυς, καὶ τῇ Δεσπότη
νύμφῃ πανάμιωμῶ, χρυσοκλέσι πτέρυξι πρὸς τὰ
ἐράνια κατέπαυσας.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, ἔα δάφθορον ζυγόναι,
ἔα δευσερὰν χρυσωμύας τὰ μῦρτυρίῳ ἔχουσιν
πτέρυγας, ἔα πρὸς Θεὸν πετάσασαν, ἔα καταπαύ-
σασαν γεραίερμον.

Ενδὸν τῆς ἀφθάρτε πασάδῳ κατασηνώσασα
θεόφρον, ταῖς ἐκπεμπομύαις ἀσραπαῖς τῇ σὲ
Νυμφίῃ, φαιδρυνομύῃ αἰὲ, ἵπῳ ἡμῶν ἰκέτῳ, τῇ
δουσεβῶς ἀνδρημέντων τε.

Θεοτ.

Γνα σε δοξάζω παρθένε, τὴν ἀληθῶς δεδοξασ-
μύῃ, πάσης ἀδοξίας μερῦσαι, ἔα ἀμῦρτίας, ἔα
δοξης μέτοχον ἐπερανίῃ ποίησον, τὸν πρὸςφυγόντα
πρὸ ἐλέει σε.

Ἀκολουθία τῇ μῦρτύρῳ γυναικῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ Τριπλὸν. Ἰωσήφ. Ωδὴ α'. ἡχ. δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τριάδα τὴν ἀκτίσον, ἡν δουσεβῶς ἐκηρύξατε, ἡμῶν
ἰλεώσαθε, μάρτυρες ἐνδοξοί, νυνὶ γεραίεσιν,
ὑμῶν τὰς θεάς ἀθλῆς, καὶ τὰ κατορθώματα, θεο-
μακάριοι.

Ῥημά-

ΤΩΝ ΑΝΩΝΤΜΩΝ.

μγ.

Ρ Ημέταιν ἠλόγησαν, τῷ δουσμενῶς αἱ νεάνιδες, τῷ
 θεῷ φρατόμεναι, ὅπλῳ τῆς πίστεως, καὶ ὑπέ-
 σησαν, βασιάνων ξικυμίας, ὁ θάνατον ἀδίκον, δὲ
 τὴν πάντων ζωὴν.

Ι Σχῆ ῥωννύμεναι, παντοδυναμῶ τῷ Κτίσαντι, ὁ
 ἀνδρείαν ἀνέλαβον, γνώμῳ αἱ πάνσεμναι, καὶ
 τὸν δρόκοντα, τὸν σκολιὸν τὸν μέγαν, ποσὶ συν-
 πάτησαν, καὶ κατηδάφισαν.

ΘΙΟΥ.

Ω Σ ἔμφυχον θάλαμον, ὡς ἀδελφόδοξον σκήνω-
 μα, ὡς πύλιν ἐράνιον, ὡς θεῖαν τρέπεζαν,
 ὡς παλάπον, καὶ θρόνον τῷ Δεσπότῃ, Μαρίαν τῇ
 ἀχραντον, ὕμνοις πρήσωμεν.

Κάθισμα, ἰχθ. δ'. Ο' ὑψωθῆς.

Υ Περὶ Τειάδῳ καρτερός ἐναθλήσασαι, ὅ πο-
 λυμήχανον ἐχθρὸν ἐτρεπώσαδε, ἀδελφικῶς συν-
 δέμεναι τὰ πνύματα, ὅθεν εἰσρκίωητε, συνταῖς
 πέντε παρθένους, πρὸς τὸν ἐπεράνιον, ἀθληφόροι
 νυμφῶνα, καὶ σὺν ἀγγέλοις τῷ Παμβασίλει ἐν ὁ-
 φροσύῃ ἀπαύτως παρίσταδε.

ΘΙΟΥ.

Ωδὴ ἡ'. Αὐτοῦ τῷ πατρί.

Σ Τομωθεῖσαι ἀγάπῃ τῷ Κτίσαντι, ἀπημβλύ-
 νατε κέντρα τῷ ὀφείῳ, ἐν γυναικείῳ σώματι,
 ἀνδρικῶς δτανύσσαι ὅδ' ἀγῶνας, καὶ σεφάνους ἐν-
 θέοις κοσμέμεναι.

Σ Τμπλακῆσαι ἐν μέσῳ τῷ σκάμματι, ἀορά-
 τοις ἐχθροῖς μὴ σώματι, τῷ ἀσωμάτῳ ἔρε-
 ψαν,

μδν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

φαν, αἱ θεόφορνες κέρυ, ἀναβοῶσαι, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Β Ασιλείας τῆς ἄνω ἐτύχετε, σὺν Χριστῷ Ἰησοῦ βασιλεύουσιν, πεποικιλμέναι σίγμασι, ἐν βασιάνων τῶν ἁγίων, διηγησάμεναι, ἀξιάγαστοι κόρυ νεάνιδες.

Θεοτοκίον.

Ω Σ Θεὸς ἀκηλίδωτον ἔσοπτον, ὑπεδέξω αὐτὸν σωματέμνον, καὶ ἐν δυοὶ ταῖς φύσεσι, γινώσκον Κόρη, ὡς μελωδῆμον, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον. **Ωδὴ θ'. Λίθου ἀχαιρέτητος.**

Ι Δεῖν ἐφίεμεναι ἁγίους τὸ τῆς Νυμφίης, ὁλοτρόπως, νόσει πρὸς αὐτὸν θεοφόροι, ἀθανασίαν ἐμελετήσατε, ἐν τῇ θνητῇ τῆς σώματος, ὅθεν ἀξίως μακαρίζετε.

Ω Φθίτε τυράννων ἐν μέσῳ, οἵάπερ λύκων ὠμοτάτων, ἄσπιλοι ἀμνάδες, τὴν τέτων θηριωδίαν καταπαλέουσαι, ἐν τῇ Χριστῷ εὐφροσύνην, ὡς ἱερεῖα ποροαγόμεναι.

Σ Τέφος ἀνεπλέξατε αἶμα, μὴ παλαιέμενον παρθένοι, θείας ἐπετύχετε δόξης, καὶ βασιλείαν ὄντως ἀτάλκτον, πρὸς λαβεῖν ὡς μάρτυρες, μὴ μὲν τῶν ἡξιώθητε.

Η Σ χατηξιώθητε δόξης, ἥς ἐπετύχετε χορείας, τὰς ὁπτελέντας ἐκ πόθου ὑμῶν τὴν μνήμην, τυχεῖν πορισθῆναι, ὡς παρρησίαν ἔχουσαι, πρὸς τὸν Δεσπότην σεμνοπάρθενοι.

Θεοτοκίον.

εἰ-

με'

Εἰς τὸν ὄρθρον Τριῳδίου. Ὡς ἂν α'. ἡχ. πλ. δ'.

Τῆς ἀκηράτης λαβομένη πάντα γενε, καὶ μακαρίας
ζωῆς, πρὸ τῆ Χριστοῦ θρόνου σὺν ἀγγέλων τάγ-
μασι, παρισταμένη πάντοτε, φωτισμὸν μοι ὡς δάχρυ,
ὅπως ὑμνήσω μηδέποτε, τὴν παντοκλεῆ πολιτείαν σε.

ΑΨΟΥΓῶΣΑ τὰ τῷ κόσμῳ πάνσεμνε, πᾶσαν ἡγά-
πησας ἀσκητικὴν προαῖξιν, προῶτον τὴν ἐγκρά-
τειαν, εἰς ἃ ἔτιω τὴν φρόνησιν, καὶ τὴν σκληρογυ-
ρίαν, τὰς προσευχὰς ἐν τὰ δάκρυα, καὶ τὴν πρὸς
Θεὸν χάσιν πάννυχον.

Τὰς πυριφλέκτας ἡδονὰς τῷ σώματι, δρόσῳ
κατέσβεσας, ἀσκητικῶν πόνων, ὅθεν σοι ἀνέ-
τειλε, τῆς ἀπαθείας ἤλιθον, καὶ ἰάσεων φέγγος,
καὶ χαρισμάτων τῷ Πνεύματι, ἅδουτος αὐγὴ ἀξιά-
χασε.

Θεοτόκος.

Δ Εδοξασμὲν ἄρα πᾶσι σε λεγόμεναι, ἐν γῆραϊς
 γῆραϊν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρὶ χωρήσασα,
 ἀγνὴ δὲ διαμείνας Θεοτόκε Μαρία, διό σε πάντες
 γεραίρομεν, τῷ μὲν Θεῷ προσάσαν ἡμῶν.

Ká-

μς'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

Κάθισμα, ἤχη δ'. Τὰ γὰρ περικατάλαβι.

Α Σκήσθ' ἐλάμψωνας, τὴν ἱεράν σε σολήν, καὶ
δῶρον προσήνεξαι, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ, ὅσια
θεόπνυσε, χάριν δ' ἐϊαμάτων, δεξαμένη ποικίλων,
λύεις ἀρρώσημάτων, τὴν ἀχλὺν μακαρία, πρε-
σβύσα σωθῆναι, ἡμῶς ὅν' εὐφημεῖντάς σε. **Θεοῦ.**

Ὡδὴ ή. Εἰς πᾶσι πλάσιως κείμενον.

Δ Ἰ' ἐγκρατείας ἐνδοξε, σεαυτὴν ἐκκαθάρασα,
ταῖς μάρμαρυγὰς ἐδέξω ταῖς τῷ Πνύματι, Θεῷ
σε δοξάσαντος, ἐν γῇ καὶ μεγαλιούντος, τῷ προσδά-
ξαμένῳ τὰς σεπτεῖς σε καμάτας, πρὸς ὃν καὶ ἀνεβόας,
ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑψοῦψετε εἰς πάντας ὅν'
αἰῶνας.

Τ Ἡν ψυχικὴν λαμπάδα σε, ἐν ἐλαίῳ φαιδρύ-
νισσα, θείας ἀπαθείας εἰς νυμφῶνα ἔφθασας,
ἐράνιον ἐνδοξε, καὶ τῷ Νυμφίῳ Λόγῳ Χριστῷ, ἅμα
ταῖς φρονίμοις σωματάλλῃ παρθένοις, βοῶσα μα-
καρία, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑψοῦψετε, εἰς πᾶ-
ντας τὰς αἰῶνας.

Α Σκηπτικῶς πανένδοξε, τὸν Θεὸν θεραπεύσασα,
πάντων τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτας ἀνθρακας,
τελείως ἀπέσβεισας, τοῖς ῥείθροις τῶν δακρύων σε,
ὅθεν δυσώπῳ σε τῶν παθῶν με τὴν φλόγα, μῦρᾶναι
ταῖς δ' ἁγίαις σε, ἵνα πίσει καὶ πόθῳ, δοξάζω σε
ὅσια, τὴν μνήμην εἰς αἰῶνας. **Θεοτόκion.**

Θεογεν-

ΤΩΝ ΑΝΩΝΤΜΩΝ.

μζ'

Θ Εογεννήτορ πάναγε , τῆς ψυχῆς με τὰ θαύμα-
τα , καὶ τ' ἀμάρτίας τὰς ἐλὰς ἐξάλειψον , Θεὸν
ἡ κυήσασα , τὸν ὅτι πάντων Κόρη ἀγνή , ὅθεν Θεο-
τόκον οἱ πιστοὶ σε κυεῖως , δοξάζοντες βοῶντες , ἱερεῖς
ἐλογεῖτε , λαὸς ὑψοψεῖτε , εἰς πάντας . . .

Ὡδὴ θ'. Εὐφρῖζε πάσα ἀκοή.

Ι Δέδοται χάλλος νοητὸν , τῆ Νυμφίᾳ καθαρῶς ἐπε-
πόθησας , καὶ πᾶ κοιτάζεις αὐτῇ , πᾶ δὲ ποιμαί-
νεις , σεμνὴ ἐκρᾶύζαζες , ἐπαναπαύσομαι ἐν σοὶ , καὶ
σε τῆς χρισότητος καταξυφήσομαι , μεγαλιεύσας
τὴν σὴν ἀγαθότητα .

Σ Ὑνεσιν ἔχεις ἐν ψυχῇ , καὶ ταπείνωσιν καὶ θείαν
ωραότητα , πίσιν ἀνόθευτον , καὶ σὴν ἐλπίδι ,
ἀγάπῃ ἐνθεον , ἐν ὁλονύκτοις προσευχαῖς , Θεῷ
προσεδρεύσας , καὶ ταῖς ἐκείθεν αὐγαῖς , μακαρί-
λαμπομένη παιδρότησιν .

Η Δέδωκε σοὶ πύλη ἐρανῶν , ὑπερέχθη μακαρία πα-
νένδοξε , καὶ εἰσελήλυθας , ἀγγέλων θείων ,
δορυφορέντων σε , καὶ κατεσπλιώσας παιδρῶς , ἐνθα
τὸ πολίτευμα , ἀγίων ὑπῆρχε σεμνὴ , μὲν πάντων τὸν
Σωτῆρα δοξάζεσας .

Φ Εἰσαί με Σῶτερ ὁ τεχθεὶς , καὶ φυλάξας τὴν τε-
κῶσάν σε ἀφθορον , μὲν τὴν κύησιν , ὅταν καθί-
σης κεῖναι τὰ ἔργα με , τὰς ἀνομίας παρορθόν , καὶ
τὰς ἀμάρτίας με , ὡς ἀναμάρτητος , ἐλεήμων ἀγαθὸς
καὶ φιλάνθρωπος .

Ἀπο-

μη'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

Ἀκολουθία εἰς ὅσας γυναικας .

Εἰς τὸν ὄρθρον Τριώδ'. Ὡδὴ α'. ἦχ Θ' πλ. δ'.

Τῶν δυνάμεων διόδ' ὡσαυτως .

Σαρκὸς ἀδενεία τὸν δυνάτην ἐχθρὸν καθελεῖσαι ,
οἰκειώθητε τῷ Θεῷ , ὅσαι γυναικας , δυνατῶ-
σαι δυνάμιν πᾶσι δοθῆναι σωτήριον .

Μεράνασαι πόνοις ἀσκητικοῖς , σωματῶν τὰ κάλ-
λη , ὡραιώθητε τὰς ψυχὰς , καὶ Χριστῷ Νυμφίῳ
εἰς θαλάμους ὡραιότατας συνεισέλθετε . **Θεοτ.**

Νυμφῶν ἀνεδέειχθη φωταίδης , ἡ μήτρα σε Κόρη ,
τῇ δὲ οἶκτον σωματικῶς ἐκ σε σαρκαθενέτω ,
καὶ τὰ πάντα , θεογνωσίας ἀκτῖσι φωτίσαντος .

Κάθισμα , ἦχ Θ' δ'. Κ ἐπιπλάγη Ἰωσήφ .

Επὶ τῇ ὥμῳ τῷ σαυρὸν , ἀναλαβέσασθ' τὴν Χριστῶν ,
ἠκολοθήσατε αὐτῷ , διὰ τῇ ἔργων ἀσεβῶν , τῇ
τῆς ἀσκήσεως αἰοίδιμοι ὅσαι , καὶ πάσαις γυναιξὶν
ἐνασκαμύλαις σεμνῶς , ἐφάνητε κανὼν καὶ τύπος ἐν-
δοξοί , ἀλλὰ τοῖς θεοῖς σκάμμασι τὰ ἄνω ἀπολα-
βέσαι βασίλεια , μὴ δαλίπητε , ἵκετ' εἶναι τῇ σώ-
ζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν . **Θεοτ.**

Ὡδὴ β'. Ν ικεταὶ τυράννε .

Λογισμῷ , παρθένοι , πάθη ὑπετάξατε τῆς ἀλο-
γίας , καὶ νυμφίῳ Λόγῳ νοητῶς συνήφθητε ,
ἀναβοῶσαι , ἀλογεῖτε πάντε τὰ ἔργα τὸν Κύριον ,
καὶ ὑψοῦσθε , εἰς πάντας τὰς αἰῶνας .

Σταυ.

ΤΩΝ ΑΝΩΝΤΜΩΝ .

μθ'.

Σταυρωθεῖσαι κόσμῳ , καὶ τῷ θείῳ ἔρωτι κατα-
 τρωθεῖσαι , γλύσαι ἐν ἡδονῇ , τὸν τὶν Εὐὰν ζώ-
 σαντα τῆς ἀκρατείας , ἱεραὶ παρθένοι βέλεσιν ἐτρώ-
 σατε , ἀνυμνολογεῖσαι , Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας . **Θεοτ.**

Η Θεὸν τεκεῖσα ἐξ ἀγῶν αἱμάτων σε σεσαρκω-
 μένον , τὰς παρθένας πάσας ἐπεσώσω ἄλυσαν-
 τε , σὺν αὐταῖς βοᾶσα , βόλογείτε πάντα τὰ ἔργα τοῦ
 Κυρίου , ἐν ᾧ ὑψεύετε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας .

Ὡς δὲ ἡ θ' . Κυρίως Θεοτόκον .

Ωραῖαι τῷ Δεσπότῃ , ὁλοκαυτωμέναι , καὶ χελ-
 δόνες φανεῖσαι φιλόσεμμοι , πρὸς καλὰς ἐρα-
 νίας , μετεβιβάσθητε .

Στήφθητε ταῖς ἄνω , νυκτὶ χοροστασίαις , ἐν κλε-
 κτῶν πανηγύρεϊ δοξαζέσθε , ὑψὺ ἡμῶν δυσω-
 πεῖσαι , τὸν φιλοκτίρμονα .

Η Μνήμη ἡ φωσφόρος , νῦν ἡ ὑμετέρα , καθάπερ
 ἡλιος ἔτιω ἀνέτειλε , τὰς τῆς πίστεως δαχνοίας
 καταφαιδρύνουσα . **Θεοτοκίον .**

Φωτὸς ἔσα δοχεῖον , φώτισον παρθένε , τὶν σκο-
 τιθεῖσαν ψυχῇ με τοῖς πάθεσι , ἐξωτέρῃ με
 σκότῃ , ῥύσαι πρὸς βίαις σε .

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΟΙΝΑ.

Ἐν ταῖς τῇ μεγάλων ἑορτῶν ἀπολυθίαις, ὅταν ὑπὸ
τῆς Ὑπικῆς ἀγατάπλωνται, κατὰ τὴν τῇ
ἀνωγύμων ἀγίων τάξιν.

Εὐαγγ. οἰς τῆς τῆς ὑποφωγίας Θεοτόκου ἑορτῆς
καὶ μὲν.

Ἐκ τῆς καὶ Λακων.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστῆσα Μαριάμ,
ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεν τὴν μὴ σαρδῆς, εἰς πόλιν
Ἰούδα. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ
ἠσάδατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐχύετο ὡς ἠκαστα
ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ
βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος
ἀγίου ἡ Ἐλισάβετ. Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ καὶ
εἶπεν, ὁλοκληρὴ σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ ὁλοκληρὸς
ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τῆτο, ἵνα
ἔλθῃ ἡ μήτηρ τῆς Κυρίας μου πρὸς με; Ἰδὲ γὰρ, ὡς
ἐχύετο ἡ φωνὴ τῆς ἀσπασμῶν σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρ-
τησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ
μακαρία ἡ πιστεύουσα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελα-
λημένοις αὐτῇ ὡς Κύριος. Καὶ εἶπε Μαριάμ, με-
γαλιώει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ
πνεῦμά μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου, ὅτι ἐπέ-
βλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδὲ
γὰρ,

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΟΙΝΑ.

να'

ἤ, ἀπὸ τῆς νυκτὸς μακάριοί με πάντες καὶ ἡμεῖς, ὅτι
ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνάστης, ὁ ἄγιος τὸ ὄνομα
αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς,
καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ἐπερ εἶπα ἡμεῖς, ἡ πολλὰς ἀποστόλους.

Ἐκ τῆς καὶ Λουκᾶν.

Τὸ καὶ ἐκείνῳ. Συγκαλεσάμενοι οἱ Ἰησοῦς
ὅσοι δώδεκα μαθηταὶς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δύνα-
μιν, καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους
θεραπεύειν, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τὰς ἀδυνάτους. Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτοὺς, μηδὲν αἶρετε εἰς τὴν ὁδὸν μήτε
ῥάβδους, μήτε πέραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον,
μήτε ἀνα δύο χιτόνας ἔχειν, ὅτι εἰς ἅν οἰκίαν εἰσέλ-
θῃτε ἐκεῖ μένατε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε, καὶ ὅσοι
ἐν μὴ δέξωνται ἡμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως
ἐκείνης, καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης
ἀποτεινάζατε εἰς μῦρτύριον ἐπ' αὐτοὺς. Ἐξερχόμενοι
δὲ διήρχον καὶ τὰς κόμας, εὐαγγελιζόμενοι, καὶ θε-
ραπεύοντες πανταχῶς.

Ἐπερ εἶπα ἡμεῖς, ἡ πολλὰς περὶ τῆς.

Ἐκ τῆς καὶ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν
Ἰερουσαλὴμ. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ἡμᾶς περ-
φῆτας καὶ σοφῆς, καὶ γραμματεῖς, καὶ ἐξ αὐτῶν
ἀποκτενεῖτε, καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαρτυρώ-
σετε

ιβ'.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΟΙΝΑ.

σετε ἐν ταῖς συνάγωγαῖς ἡμῶν, καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν. Ὅπως ἔλθῃ ἔφ' ἡμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυρόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τῆς αἱματος Ἀβὲλ τῆς δικαίας, ἕως τῆς αἱματὸς Ζαχαρίου υἱὸς Βαρθολομαίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τῆς ναῖ, καὶ τῆς θυσιαστηρίας. Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ὄρη. Ἰερουσαλὴμ, Ἰερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφῆτας, καὶ λιθοβολῶσα τοὺς ἀποστόλους, πόσας ἡδελφίστας, πόσας ἀδελφούς, πόσας υἱούς καὶ θυγατέρας, πόσους ἀγαπᾷς, πόσους ἐκείνους, ὃν τρόπον ὅτι περιβάλλεις ὄρνιθας τὰ νοστίδια ἐαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ ἐκ ἡδελφίστατε; Ἰδὲ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ἡμῶν ἔρημος, λέγω ὑμῖν, ἕμῃ με ἰδόντι αὐτὸν ἄρτι, ἕως ἃν εἴπητε: **Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.**

Εὐαγγέλιον εἰς ἕνα, ἢ εἰς πολλὰς Μάρτυρας.

Ἐκ τῆς κτ' Ἰωάννου.

Τὼ καὶ ἐκεῖνον, εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἐαυτῶν μαθηταῖς. Ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τῆς σίτης πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει, ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ πολὺν καρπὸν φέρει. Ὁ φιλοῦν τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ **μιστὸν** τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ τέτω, εἰς ζωὴν ἰώνιον φυλάξει αὐτήν. Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω, καὶ ὅπου εἰμι ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διακονῶν ὁ ἐμὸς ἔσται. Ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, πρήσσει αὐτὸν ὁ πατήρ.

Εὐαγγ.

Εὐαγγ. εἰς ἓνα, ἢ πολλὰς ἱεράρχας, ἢ ἱερομάστους.

Ἐκ τῆς κ' Ματθαῖον.

Εἰπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτὲ μαθηταῖς. Ὑμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τῆς κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους καὶ κεκρυμένη. Οὐδὲ κηρύσσει λύχνον, καὶ πύθεισιν αὐτὸ ὑπὸ τὸν μέδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμψι πάσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἕως ὅτε ἴδωσιν τὸν ἄνθρωπον, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσκει τὸν πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομῆσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τὰς προφητάς. Οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληροῦσαι. Ἀμὲν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ἰωὴτα ἓν, ἢ μία κεραία, ἢ μὴ παρέλθῃ, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὅς ἐὰν ἕν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ ἕτως ὅςτις ἄνθρωπος, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Ὅς δὲ ἂν ποιήσῃ, καὶ διδάξῃ, ὅστος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Εἰς ἓνα, ἢ εἰς τὴν πολλὰς ὁσέως.

Ἐκ τῆς κ' Ματθαῖον.

Εἰπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτὲ μαθηταῖς. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τῆς πατρὸς μου, καὶ ἕδεις ὅτι γινώσκει τὸν υἱὸν εἰμὴ ὁ πατήρ, ἕδεις τὸν πατέρα τίς ὅτι γινώσκει, εἰμὴ ὁ υἱός, καὶ ὃς ἐὰν βέληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε ὁρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες, καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς, ἢ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ,

νδ'.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΟΙΝΑ.

ἐμῶ, ὅτι πρῶτος εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, ἔ-
ρήσηται ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ὁ γὰρ ζυγὸς
μὲς χρηστὸς, ἔ- τὸ φορτίον μὲς ἐλαφρὸν ὅστι.

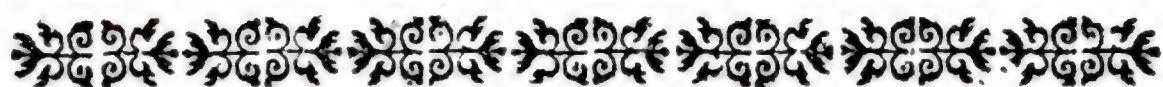
Εὐαγγ. εἰς μίαν, ἢ πολλὰς τὰς γυναῖκας
μάρτυρας, ἢ ὁσίας.

Ἐκ τῆς κ' Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὁμοιω-
θῆ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δεκά παρθένοις, αἵπ-
νες λαβῆσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἔξῃλθον εἰς
ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φερό-
νιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραὶ. Αἵπνες μωραὶ λαβῆσαι
τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐκ ἑλάβον μετ' ἑαυτῶν ἔλαιον.
Αἱ δὲ φερόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν.
μετὰ τῶν λαμπάδων. Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου,
ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάρθισον. Μέσης δὲ νυκτὸς
κραυγὴ γέγονεν. Ἰδὲ ὁ νυμφίος ἐρχεται, ἔξέρχεσθε
εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρ-
θένοι ἐκείναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν.
Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φερόνιμοις εἶπον, δοτε ἡμῖν ἐκ τῶ
ἐλαίου ὑμῶν ὅτι αἱ λαμπ. ἡμῶν σβέννυται. Ἀπε-
κρίθησαν δὲ αἱ φερόνιμοι λέγουσαι. Μήποτε ἐκ ἀρκε-
σῇ ἡμῖν, καὶ ὑμῖν. πορεύεσθε μάλλον πρὸς τὰς πω-
λεῖντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ
αὐτῶν ἀγαράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἑτοιμοὶ
εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τὰς γάμους, καὶ ἐκλείσθη
ἡ θύρα.

ΑΚΟ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ Α΄ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ.

Δόξα ἐν τῷ ἱερῷ. οἱ ἀγγέλοι σου, φύλλ. 102.

Τριψδ΄. εἰς τὸ ὄρθ. ἦχ. πλ. δ΄.

Ψδ΄. α΄. Ἀ΄σμα ἀναπύμψωμυ.

Π Ἀντες ἀνυμνήσωμυ πῖσοι, τὴν πάσας διδουσαν
σαν τὰς αὐλὰς τῆς αἰῶνος ταξιαρχίας Τριψ-
δα τὴν ἀκτίστον, ἅγιος ἐκβοῶντες, ἅγιος εἰς Θεὸς παν-
τοκράτορ.

Ε Θεὸς τῆς κειράπων σε ἀρχὴν εἶσαν τὸ ἀσώματον,
Ποιητὰ ἀγγέλων, τὸν ἀρχαῖόν σε θεόν κυκλῶ-
σαν κραυγάζειν σοι, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰς Θεὸς παν-
τοκράτορ.

Χ Αἰετὶς Γαβριὴλ μυσαγωγὲ τῆς τῆς Θεῶς σαρκώ-
σεως, Μιχαήλ τε ταγματὴν αὐλῶν περὶ τὰς
ἀπαύτως κραυγάζοντες, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰς Θεὸς
παντοκράτορ.

Θιστ.

Ε Ὡς ἡ προμήτις τῆς ἀρχῆς τὸ γινώσκον καὶ περὶ βαλε
τῆς ὡς ἀβαστῆς ποτὲ, τὸ τῆς ἀνθρώπων, οὐδὲ παρ-
θένε Θεόφυμπε ὅλον πρὸς ἀλογίαν, μετῆγάγω τὸν
Κτίστην τεκῆσα.

Κάθισμα ἦχ. πλ. δ΄. Τὸ πρὸς τὴν.

Τ Ὡς ἀσώματων ὅσων χορὰς, ἐφίεμμοι ἀνθρώπων
μῆν οἱ ἐπὶ γῆς, μιμησώμεθα, ὡς ἐφικτὸν τέτων

τινὲ ἀγνόηται, νεκρῶντες πάντα τὰ μέλη τὰ τῆς σαρκὸς, αἰτῶντες ὡς ὑπομάχας τε καὶ φερεῖς, πάσης πλάνης λυξώσασθαι, τὸ ἀοράτε ἐχθρῶ ἡμῶς ὅντι ἀνυμῶντας αὐτὰς, ὅπως εὐφρομῶν ἔλεθον. **Θεοτ.**

Κοντάκιον. Ἀ' ἄρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτεργαὶ θείας δόξης, τῷ ἀνθρώπων ὁδηγοὶ, καὶ ἀρχηγοὶ ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος: ὡς τῷ ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγῳ. **Ὁ οἶκος.**

Ε' Φησ φιλάνθρωπε ἐν γραφαῖς σε, πλήθι χαίρειν ἀγγέλων, ἐν ἀνθρώπῳ ἐνὶ, μετάνοιαν ἀθάνατε, ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις, ἀναμάρτητε μόνε καρδιογνώστη, σὲ δυσωπεῖν καὶ ἐκάλω πολυμάχῳ ὡς εὐπλάγχυν, οἰκτεῖσαι, καὶ κατὰ πέμψαι ἀναξίοις κατάνυξιν Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν, ὑποπάντων γὰρ ἡμῶν πρεσβύει σοι: ὁ τὸν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγόν.

Ὡς δὲ ἡ'. Τὸν ὅς ὄρει ἀγίῳ.

Τ Ὡς ἀγγέλων, ζηλώσωμῳ τῷ βίον, καὶ ταῖς φρένας. πτερόσωμῳ εἰς ὑψόν, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀύλως ἀναμέλψωμῳ, Κύριον ὑμνῶντες, καὶ ὑποκυφῶντες εἰς πάντας ὅντι αἰῶνας.

Θ Ιασώται, χρεῖας ἑρανίαι, οἱ τῷ θρόνον ἐφέποντες τῇ δόξης, ὡς Θεόν τε πάντοτε σρεφόμηναι, ἀγγελοι ὑμῶσι, καὶ ὑποκυφῶσιν αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Τ Ἡν ἀύλα πυρὸς ποιῶσαν φλόγα, τὰς ἐν ὑψόν, ἀπαύτως λειτεργῶντας, ὧς ἀγγέλους πνεύματα

ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ .

17.

ματα δεικνύσαν . Τριάδα προσκυνῶμεν , καὶ δο-
ξολογῶμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας . **ΘΙΩΤ.**

Οἱ ἐν πύλῳ , παρυσήκεισαν τρόμῳ , μυριάδες
ἀγγέλων ἀρχαγγέλων , ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέ-
ρην κατηξίωσαι , τὸν Θεοτόκε , ὡρὸς βῆσε σωθῆναι
τὰς σὲ δοξολογῶντας .

Ὡδὴ θ' . Ὅρις παρῆλθες .

Σὲ τὸν ἀρρήτως ἐνώσαντα τοῖς ἐπερανοῖς Χεῖρ
τὰ ὀπίγεια , ἔ μίαν ἐκκλησίαν ἀποτελέσαντα ,
ἀγγέλων ἔ ἀνθρώπων , ἀκαταπαύτως μεγαλύνομεν .

Αγγελοὶ τε ἔ ἀρχάγγελοι , θεόνοι, ὀξασίαι, ἔ κυριό-
τιτες , ἀρχαὶ τε ἔ δυνάμεις , χερσὶν ἔ σερα-
φίμ , μὲν τὸ Θεοτόκε , ἵωρ τὸ κόσμῳ ἱκετεύετε .

Πάντων ὡρσάται δεικνύμενοι , Μιχαὴλ σὺν τῷ
Γαβριὴλ ὀπισκέψασθε , τὰς ἐκ πόθῃ πμαίντας
τὴν πανέορτον μνήμην , καὶ πιστῶς αἰνυμνῶντας , σὴ-
ζετε παντοίας ὡρσάσεως . **ΘΙΩΤ.**

Λόγον ἐδέξω τὸν ἀναρχον , φύσιν τὴν ἐμὴν ἀνα-
πλάσαι βελόμενον , καὶ τὸν σαρκωθέντα , παρ-
θένε τέτοκας , διό σε Θεοτόκε , ἀκαταπαύτως μεγα-
λιύομεν . **Ἐξαποσιλάριον .**

Αρρήτως πυρσφόμενος , ταῖς θείαις ἐλλέμεψαι
τὸ ἵωρ φώτε Τριάδι Θεῷ , διέρχῃ πᾶσαν τὴν κτίσιν
ὡς ἀσραπὴ ἀρχάγγελε , πληρὸν τὸ θεῖον ὡρσάγμα ,
Μιχαὴλ ἀσραπόμορφε , φρεσὼν , φυλάττων , καὶ σκέπων ,
τὰς σὲ παιδρῶς αἰνυμνῶντας . **ΘΙΩΤ.**

Εὐλό-

νη'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ.

Εἰκόνῳ ἧς μετέλαβον θεουργικῶς τῆς κρείττονος,
ἐξώσθω οἶμοι ὁ τάλας, δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι,
οὐ δὲ Χριστὲ ὡς δ' ἀπλάγχυες, ἀρρήτως κοινωνήσας
μοι, τῷ χείρονῳ μετείληφας, καυνοποιήσας Σωτήρ
μα παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ Β'.

Εἰς τὰς κοιμηθέντας.

**Δόξα τῷ Σαββάτῳ τῷ μεγ. Περτρκασῆς, καὶ τῇ β'.
τῷ Νομβρ. ἡχ. πλ. δ'.**

Δεῦτε πάντων τῶν πιστῶν ἐκ τῶ αἰῶνῳ θανέντων
τελεῖντες μνημόσυμα, κραζώμενοι ἐν ἐκτενείᾳ
πρὸς τὸν ὅλων κύριον, τῷ ῥύσασθαι αὐτὰς ἐκ πυρὸς
ἀσβέως, καὶ ἰοβόλων σκολύκων βορᾶς, ἀπὸ σκότους
ἀφειγγῆς, βρυγμῶν ὀδόντων, καὶ δεινῆς πάσης κατα-
κρίσεως, ὅτ' ἂν χαρίσῃ εἰς κριτήριον τὸ ἀδέκατον τὰς
βελὰς, καὶ τὰς πράξεις ἐυθύται ἀπάσης πνοῆς,
ἐκάσω ἀποδιδῆς κατ' ἀξίαν τῶν ἔργων αὐτῶν. Διὸ
βοήσωμεν, τότε πάντας ἀνάπαυσον, φιλάνθρωπε
τὰς θανέντας πιστῶς.

Τριψὺδ. ἡχ. πλ. δ'. Ἀ'σμα ἀναπήμφορον.

Πάντες δυσωπήσωμεν Χριστὸν, τελεῖντες μνήμῳ
σήμερον τῶν ἀπ' αἰῶνῳ νεκρῶν, ἵνα τῷ αἰωνίῳ
πυρὸς αὐτὰς ῥύσῃται, πίσει νεκοιμημένους, καὶ ἐλπίδι
ζωῆς αἰωνίης.

Βάθαι

ΕΙΣ ΤΟΥΤΕ ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑΣ. 108.

Β Α'θαι τῷ κριμάτων σε Χριστέ, πανσφως σὺ πορώ-
ρισας ἐκάστου τέλους ζωῆς τὸν ὄρον, καὶ τὴν τρέπον.
Διὸ εἰς ἐκάλυψε τάφῳ ἐν πάσῃ χώρᾳ, ἐν τῇ κρίσει
σῶσον πανοικτίρμον.

Ο Ναρ ἡ ζωὴ ἡμῶν ὄσι, διὸ εἴς α'φυσινώσαντας
ἐκ τῆς βίης νυκτός, ἡμέρας ἀνεσπέρει ὑπὲς δ'εἴ-
ξον Χριστέ, ἱερεῖς, ὀρθοδόξους, βασιλεῖς τε, καὶ πάντα
λαόν σε.

Δόξα.

Τρία μιᾶς φύσεως ὑμῶν πρὸς ὅσα αὐθυπύκντα,
ἀγλῶνητον Πατέρα, Τίον τὸν γλυκηθέντα, καὶ Πνεῦ-
μα ἅγιον, ἀναρχον βασιλείαν, ἐξουσίαν, Θεότητα
μίαν.

Θεοτ.

Ο Ντως σὺ ἐφάνης ἑρανὸς ὅπῃ τῆς γῆς, μειζό-
τερος τῆς ἀνωτάτης πόλεως, ἀνύμφωτε παρθένε.
Ἐκ σε γὰρ ἀνέτειλεν ἡλιος ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ δεσπό-
ζων τῆς διακοσμήσεως.

Καθ. ἡχ. πλ. δ'. Τὸ ὡς σφίαν.

Ο Τὰ πάντα ποιήσας νέυματι σου, τὰς ἐν πίστει
θαίνοντας χριστιανὰς, πατέρας ποροπάτορας,
πάππας τε, καὶ παρπάππας. συγγλυφίς, καὶ φίλος,
πλοσίος καὶ πένητας, βασιλεῖς, ἱερεῖς τε, λαϊκὰς,
καὶ μονάζοντας. ὅπως πάντων ἀγίων, καὶ δικαίων σου
πέλει ἀπάντων ἡ οἰκησις, δυσωπῶμεν ἀνάπαυσιν,
τῆς μητρὸς σε δειήσεσι, Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός, πάντων
παισμάτων ἀφροσιν διδὼς αὐτοῖς, ὧν ἐπλημμέλησαν
ζῶντες ὡς ἄνθρωποι.

Δό-

Σ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Δόξα καὶ νῦν . Κοντάκια ἐκ τῆς κοιμῆς πάντα ,
σὺν ταῖς διήσεσι , καὶ τῇ εὐχῇ .

Ὡς δὲ η' . Τὸν ἐν ὅρῳ ἀγίῳ .

Ο Ἐκτρέψας πάλιν σκιὰν θανάτου , ἀνατείλας
εἰς ἡλιθίαν ἐκ τάφου , ὡς δὲ ἀναστασεὺς σε ποίη-
σον , κύριε τῆς δόξης τὰς κοιμηθέντας ἐν πίστει
εἰς αἰῶνας .

Τ Ὡς ἀδήλων καὶ κρυφίων ὁ γνώσης , ὅταν μέλλεις
ἐκκαλύπτειν τὰ σκότους τὰ ἔργα , καὶ βελάς τῶν
καρδιῶν ἡμῶν , τότε μὴ σιωᾶς λόγον μὲν πάντων τῶν
πίστει κοιμηθέντων .

Ο Ταν μέλλεις καθεῖσαι ἐπὶ θρόνου , καὶ κλέυεις εἰς
κρείσιν ὡς δὲ καὶ ὅδ' ἐξ ἐσχάτων τῆς γῆς ,
τῆς σάλπιγγος συναθροισμοῦ . τότε φείσῃ πάν-
των , Χεῖρ ὡς ἐλεήμων .

Εὐλογεῖν .

Ω Σ μονάδα τῇ εὐσέβει ὑμνῶσε , ὡς Τριάδα τοῖς θεο-
σώποις σε σέβω , Πάτερ , Υἱὲ , καὶ Πνεῦμα τὸ
πανάγιον , ἀναρχον τὸ κράτος τῆς σῆς βασιλείας
εἰς αἰῶνας .

Καὶ νῦν .

Ρ Εἰς τὴν ζῶντος πηγῆς ἐσφραγισμένη ἀνεδέχθης θεο-
τόκε παρθένε . ἀνάνδρου γὰρ τὸν κύριον γυνήσα-
σα , τῆς ἀθανασίας ὅδ' ἡμῶν ποτίζει τὸ νάμα εἰς
αἰῶνας .

Ὡς δὲ θ' . Τὸν ἀποκαταστήντα .

Ε Ἰνθα εὐφραينوμένων ὅσιν ἡ κατωκεία , τῶν ἀγίων
σε κύριε , πάντας τὰς ἀπ' αἰῶνος κοιμημέ-
νες ,

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑΣ. ξα΄.

νες, ἐν πίσει τε, καὶ ἐλπίδι, ἀγαλλιασθῶμεν κα-
ταξίωσον.

Τοὺς θεομιμῶνα θανατικῶν ἐκτρίβοντας, κεραυνῶν
παντοίων ἐξ ἑρανῶ ἐνεχθέντων, γῆς σχεθεί-
σης, ὀπκλυσάσης θαλάσσης, πάντας σὺ πρὸς
Χριστὸν ἀνάπαυσον.

Πᾶσαι ἡλικίαι, ὡρεσβύτας, ἑνεανίσκους, νέους,
καὶ ἐφήβους παῖδας, καὶ τὰ ἄνωρα βρέφη, ἀρρ-
νικὴν φύσιν τε, καὶ θηλείαν, ἀνάπαυσον Χριστὸν, εἰς
προσελάβε πρὸς.

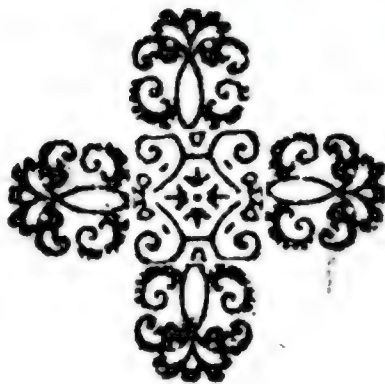
Δόξα.

Ο εἰς ἐν Τριάδι Θεὸς, δόξα σοι ἀπαύτως εἰ γὰρ
καὶ Θεὸς ἕκαστος, ἀλλ' εἰς τῇ φύσει πέλεις, ὁ
Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱὸς, ἑ τὸ Πνεῦμα, τοῖς τριασοφαέσιν
ιδιώμασιν.

Θεοτ.

Υπὲρ νῦν ὁ τόκος σε, γυνᾶς γὰρ τὸν προόντα, ἑ
γαλαχθεῖς ἀχράντως τὸν τροφοδότῳ τῷ κόσμῳ,
ἀνακλίνεις τὸν τῷ παντὸς σιωχέα, Χριστὸν τὸν λυ-
τρωτὴν ἡμῶν πανάμωμε.

Ἑξαπός. φύλλ. 184.

ΑΚΟ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ Γ'.

Εἰς τοῦτον ἀγίους πάντας.

Τῇ κυριακῇ τῇ α'. πάντων, Ἐ τῇ α'. τῇ Νομβρίῳ
μηνῶς. Δόξα φύλλ. 98.

Τριώδ. ἡχ. πλ. δ'. Αἰματιλάττω.

Τὸν σὼν ἀγίων ἀνυμνῶν τὰ τάγματα, τὰ σὰ
φωτὶ τὴν ψυχὴν, τὰς προσδουχαῖς τέτων ἀν-
γαθιῶν δέομαι, σὺ γὰρ εἶ φῶς ἀπρόπτον, ὃ ἀγνοίας
τὸν ζόφον διώκων τοῖς σοῖς πυρσύμασι, λόγε τῷ
Θεῷ φωτῶδτα Χριστέ.

Ως ἀνυψώθης ὅπῃ ξύλας, εἰλκυσας πορὸς σὴν ἐπί-
γνωσιν τὴν τῆς ἐθνῶν πᾶσαν κληροχίαν, Δέσποτα,
καὶ φωτὶ κατελάμψεως τῆς ἀγίας Τριάδος, δι'
ἀποδόλων, ἀγίων σε, δι' ὧν τὴν ἀπάτην ἀπήλασας. Θ.

Γνώμην ἀνδρείαν αἱ παρθένοι πάντα γινε, ἀναλα-
βεῖσαι σαφῶς. μαρτυρικὰς ἁθλὰς ἀκλινῶς μι-
μέμεναι, Ἐ ψαλμικῶς ὀπίσω σε, τὰ ὕμνα σε παρ-
θένε ἐνθέως συναγαλλόμεναι, τὰ παμβασιλεῖ προ-
σηνέχθησαν.

Κάθ. ἡχ. πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Προπατόρον, πατέρον, πατριάρχων, ἀποστόλων,
μαρτύρων, ἱεραρχῶν, προφητῶν, Ἐ ὁσίων σε,
ἀσκητῶν, Ἐ δικαίων τε. καὶ παντὸς ὀνόματος, γε-
γενημένης ἐν βίβλῳ ζωῆς, τὴν ἀγίαν μνήμην τελεῖν-

ΕΙΣ ΤΟΤΕ ΑΓΙΟΤΕ ΠΑΝΤΑΣ. ξγ'.

τες Χριστὲ ὁ Θεὸς, πάντας συγκινῶμεν εἰς πρεσβείαν,
ἀδελφοί, εἰρυνεύσον τὸν κόσμον σε, δι' αὐτῶν ὡς
φιλάνθρωποι. ἵνα πάντες βοῶμεν σοι, ὁ Θεὸς
ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βαλῇ ἀγίων σε, σὺ γὰρ ὑπάρ-
χεις ἀληθῶς, ὁ δοξάσας ἐν κόσμῳ τὴν μνήμην
αὐτῶν.

Κοντάκιον.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῶν φυτεργαῶν τῆς κτί-
σεως, ἡ οἰκουμενὴ πρεσφέρει σοι κύριε τὰς θεό-
φους μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρυνῇ βα-
θεῖα τὴν ἐκκλησίαν σε, τῇ πολιτείᾳ σε, διὰ τῆς
θεοτόκης σωτήρησον πολυέλεε. **Ὁ οἶκος τῆς αἰῶνος. ἡ τῇ
ἀναργύρ.**

Ὡς δὲ ἡ. Ε' Πανασιῶς χάμινον.

Α Γαλλιάδε μάρτυρες, οἱ τροφῆται, ἀπίστολοι,
ἱερομαρτύρων ὁ σεπτὸς κατάλογος, διχαίων
ῥοσίων τε, καὶ διδασκάλων θεῖος χορὸς, σὺν τοῖς μυρο-
φόροις γυναιξὶ μελωδῶντες. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς
ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑψοῦσθε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τῆς ὑπὲρ νῦν λαμπρότητος ἐμπορέμενοι ἅγιοι,
θείας εὐφροσύνης, καὶ χαρᾶς πληρέμενοι, θεοὶ
χρηματίζετε, τῇ πρὸς Θεὸν ἐγγύτητι, ταῖς θεουργι-
καῖς μαρμύρυαῖς ὁμιλῶντες, καὶ δόξης καὶ ἀφράσεως,
φωπιδέντες ἀκῆσι, Χριστὸν ὑψοῦσθε εἰς πάντας τὰς
αἰῶνας.

Εὐλογεῖν.

Μετ' ὀφροσύνης ἀπασα γυναικῶν αἱ θεόφρονες,
αἱ τελειωθεῖσαι ἐν Χριστῷ τῶν πνεύματι, παρ-
θένων

ξδ'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

δένον τὴν ἀρχαυτον, ἡ ἀληθὴ μῆτέρα Θεῶν, τὴν ἐκ
τῆς κατάρτας τῆς προμήτορος Εὐας ἡμῶς λυτρωσα μέ-
νῳ, ὁλαβῶς ὡδραῖται, τὸν ταύτης ἀνυμνῆτε
καρπὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ὡς δὲ ἦ. Ε'ξίστη ἐπὶ τῆτο.

Ελπίδι, ἡ ἀγάπη θυρακιθὲν, ἡ πιστῶς πεφραγ-
μῶν τὸ σὺνταγμα τῆς ἀθλητῶν, πᾶσας τὰς
τῆς τυράννων τὰς ἀπειλὰς, τὰς αἰκισμῶς, ἡ **μάστι-**
γας χαίροντες ὑπέμειναν ἐυκλεῶς, Χριστὸν πεπλη-
κότες νικοποιὸν ἐν ἀθλοῖς τῆς ἀληθείας παρομοί-
αυτες.

Λιμένα σωτηρίας τὸν Βαπτιστῶν, ἀποστόλους, προ-
φῆτας, καὶ μάρτυρας σὺν ἀσκηταῖς, θείας διδα-
σκάλους, καὶ ἱερεῖς, πατριαρχῶν τε σύλλογον, ἡ ἱε-
ρομάρτυρας ἐυκλεῖς, γυναῖκας φιλοθέας, ὁσίους, ἡ
δικαίους, νυνὶ ἐπαξίως ἐυφημήσωμεν. **Θεοτ.**

Ωράθης διεσώτων συναπτική, ὅρα σὺ τὸν ἀγγέλοις
ὁ μόσκειν ἐν ἐραντοῖς ἀνθρώποι γεγόνασιν ἀλη-
θῶς, καὶ μάρτυροι τάγματα πάντων τῆς ἀγίων νυν
σὺν αὐτοῖς, ὑμνῶντες τὸν σὸν τόκον παρθένη, ἐν αἰ-
νίοις μελωδήμασιν.

Εξαποστ. Τοῖς μαθηταῖς.

Τὸν Βαπτιστῶν, ἡ Πρόδρομον, ἀποστόλους προ-
φῆτας, μάρτυρας ἱεράρχας τε, ἀσκητὰς, καὶ
ὁσίους, ἱερομάρτυρας ἅμα. φιλοθέας γυναῖκας, καὶ
τὰς δικαίους ἅπαντας, ἡ ἀγγέλων τὰς τάξεις χρεω-
σικῶς,

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΟΔΡΟΜΟΝ.

ξεί.

σεκῶς, ὕμνοις κατασέλωμεν δυσωπῶντες, ὅτε τέτων
τῶν δόξαται δόξης, πρὸς Χριστὸν τὸ σωτήριον.

Εἰς τὰς αἰν. ἐν τῇ κυρ. τῇ αἰγ. πάντ. τὸ Δόξα
ἐωθ. τῇ δὲ α' τῆ Νοεμβ. Δόξα τῇ Ἀναργ. Φ. 178.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ Δ'.

Εἰς τὸν Προδρόμον, καὶ Βαπτιστὴν Ἰωάννην.

Δόξα τῇ κδ'. Φωτ. καὶ κθ'. τ' Αυγ. μιν. ἡχ. β'.

Η τῶν Θεῶν ἐννοιῶν παρσεβάσμιθ' ἰήκη, καὶ
τῆς ἀρρήτου ἐσίας τρανῶς ἡ προβλέψασα τὸ μυ-
στήριον χάριστος, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν ἐκ τῆς ταμείων
τῆς γῆς σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννην πανδύφημε,
ὃς δώδυσσε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἀγιασμὸν προχέ-
ουσα μύρον, καὶ νοσητὴς κηρύττεισα μετάνοίας ὁδὸν. Καὶ
τὸ σωτήριον πρὸς βαλίσσα ἰσχυρὸν τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ δὲ κδ'. Ἰαν. Η' Ἐλισάβετ. Φύλλ. 102.

Τριῶν. εἰς τὸν ὄρθρ. ἡχ. πλ. β'. ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Δ Εὖτε δὴ φήμῳ τῇ γλῶττι ὃ πανθενῶν, κερταμένη
πνύματι, ἐκ χειλέων ῥυπαρῶν τὴν τῆς Λόγου
προδρόμον φωνῶν, ἐν ὧδαῖς πνύματικαῖς πρὸς
δόξασωμεν.

Γ Ἀσπὴρ σηπύσσα βλαστὸν σε πρὸς ἡμέραν, θεῶν τῶν
ἐθνῶν ἐκκλησίας δὲ κλεῖν νυμφαγωγὸν Χριστὸν,
τὸ ὄντως Θεῶν, ὃ νυμφίος ταύτῃ μνησθόμενον.

ξς'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τὴν σὺν θαύμασιν φωνήν, πείρομε Ἰωάννη,
καὶ δὲ ξίφει ἐπέχεν ἡ ἀθλία μοιχαλὶς, τὴν θείαν
καὶ σε ἡμῖν ἐμφανίζεις χάραν τὴν ὑπέγαγον. Θ.

Τοῦ θεοῦ τόκος σε ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν ὑπερ-
βαίνει τὸ θαῦμα, Θεὸν καὶ ὑπερφύως συνέλαβες
ἐν γαστρὶ, καὶ τεκῆσαι μέγας ἀειπάρθεν Θ.

Καθ. πλ. α'.

Τὸν ἐκ μήτρας τροφίτῳ ἀναδειχθέντα ἡμῖν, καὶ
ἐκ σείρας φωστῆρα τῇ οἰκεμένῃ φαιδρῶς, φοι-
τῶντα ἐν ὡδαῖς ἀνδραγαθήσων, τῷ Χριστῷ τὸν Βα-
πτιστῶν, καὶ νικηφόρον ἀθλητῶν τὸν πείρομεν Ἰωάν-
νην, πρεσβεύει καὶ πρὸ κυρίου ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκ. Η' πρὶν σείρα, ὡς τῇ γ'. καὶ ἐβδ. ὁ οἶκος.

Εκ τῆς κυρίας τὴν μάρτυρίαν εἰληφὼς Ἰωάννη ὑπερ-
πάντας βροτῆς ὑπέρτερος ἐχημάτισας. Ὅθεν
ἐπαίνους τῶν ἐγκωμίων προσεέγκησιν δέδωκεν.
Ἀλλὰ πόθῳ ἐκβιασθεὶς τὴν ὡδήν ἐγχειρίσαι τε-
τόλμηκα. Διὸ μὴ ἀπαξιώσης συνεργὸς μοι γνέσθαι
πανδύφημε, ἵνα ἰχύσω σεφανώσασκε κορυφὴν τὴν
αἰγίαν ἱερόλβιε, καὶ καὶ αὐτὴ ἐν κόσμῳ κηρύττει τὴν
μετάνοιαν.

Ὡδὴ η'. Ἐκ φλογός.

Απεσάλῃ βοῶντες φωνὴ ὁ πείρομεν ταῖς ἐρή-
μοις καρδίαις τὴν τῷ ὑμῶν Θεῷ, πίσιν ἀσεβῶν
ἐγκεντερίζων ὄντας Θεῷ. ὃν ὑπερψαύμεν εἰς πάντας
τὰς αἰῶνας.

Ε' τοι-

EIS TON PRODOMON.

ξζ.

Ετοιμάσατε φάσκε, & νυν ὁ πορόδρομος, τῷ κυ-
 ρίῳ τὴν τρίβον δι' ἀγάπητα, ὅπως γὰρ ἔλθων σὺν
 πατρί, & τῷ πνεύματι ταῖς ἡμῶν καρδίαις οἰκήσει
 εἰς αἰῶνας. **Εὐλογ.**

Χρυσαυγὴ σε λυχίαν ποροδιτύπωσε, δεξαμένην
 ἀφράτως φῶς τὸ ἀπορίστον, γνώσει τῇ αὐτῇ
 καταυγάζων τὰ σύμπαντα, ὃν ὑπερφύετον, εἰς
 πάντας τὰς αἰῶνας.

Ὡς δὲ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Χριστὸς ποροφήτης τε, καὶ ἀπόστολος, καὶ ἄγγελος,
 καὶ πορόδρομος τῆς θείας σαρκώσεως, βαπτί-
 σης, & ἱερῆς μάρτυς πιστῶς, κήρυξτε τοῖς ἐν αἵδ' οὐ
 ἐχρημάσας, & τοῖς παρθενοῦσι καὶ νῶν, & τῆς ἐρή-
 μος βλαστός.

Ψυχῆς τὸ ἅπλον δειγματίζεται ἱεραργῶ, χειρὸς
 νεοκρομένης τῷ θαύματι, βλασησάσης αὐτῆς
 ἐκ τῆς πίστεως, καὶ τῆς σῆς ἐκφανθείσης χάριτος μα-
 γάριε, ἡ καταποθεῖσα παλάμη ἀνακαμνίζεται. **Θ.**

Παθῶν ἰάματα ἀρρυσώματα τῷ ὀκλεῖ τεμένει τῷ
 ποροδρόμῳ ποροσέχοντες, ἐν αὐτῷ γὰρ πάρεσιν
 ἀγγέλων χορῶν, πνεύματά τε δικαίων, πάντων ἡ
 δέσποινά, σὺν τῷ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ ἰάσεις νέμεσθα.

Εξάποσταλ. ὡς τῇ γ'. τῇ ἰβδομ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ Ε΄.

Εἰς τὴν μνήμην τῆς ἀπὸς. Ἰωάννης τῆς θεολογίας
τῇ κε΄. τῇ Σεπτεμβ. ε΄ η΄. Μαΐου μην. Δόξα ἡ χ. β΄.

Τὸν υἱὸν τῆς βεροντῆς, τὸν θεμέλιον τῆς θεῶν λό-
γων, τὸν ἀρχηγὸν τῆς θεολογίας, τὸν κήρυκα
ὁρόπισον τῆς ἀληθεῖς δογματικῆς Θεῶς σοφίας, τὸν
ἠγαπημένον Ἰωάννην, καὶ παρθένον, μερόπων γένος
καταχέως διφημήσωμεν. Οὕτω γὰρ ἀληκτον ἔχων
τὸ θεῖον ἐν ἑαυτῷ, τὸ ἐν ἀρχῇ μὲν ἔφησε τῷ λόγῳ,
αὐτὸς τε τὸ πρὸς τὸν πατέρα ἀχώριστον, εἰς τὸ ἴσον
μὲν ταῦτα τῆς τῷ πατρὶ ἐοίκας, δεικνύων ἡμῖν δι-
αυτῷ τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς ἀγίας Τριάδος, δημιερ-
γόντες ὄντα σὺν τῷ πατρὶ. Καὶ ζῶν φέροντα, καὶ
φῶς ἀληθινὸν τὸ αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν. Ως θαύματος
ἐκστατικῶς, καὶ θαύματῳ σοφιστικῶς, ὅτι πλήρης
ὢν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε τῆς θεολογίας, δόξης,
εἰς πμῇ, καὶ πίσει θεμέλιῳ ὑπάρχων τῆς ἀκραιφνῆς
ἡμεῖς πίστεως. Διὶ ἧς τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῆς κείσεως.

Κοντ. Τὰ μεγαλεῖα σε παρθένε Ἰωάννη τίς
διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάμα-
τα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμεῖς, ὡς θεολό-
γος, καὶ φίλος Χριστῶ.

Τὰ λοιπὰ εἰς ἓνα ἀπὸς.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ 5'.

Τῇ ιδ'. Ἰαν. ε' α'. τῇ Ἰαν. μῶος, εἰς τὴν μνήμην τῆς
ἐν ἁγίῳ πατρὶς ἡμῶν Βασιλείης τῆς μεγάλης.

Δόξα εἰς τὸ εἶπ. καὶ εἰς τὴν αἴν. ἤχ. πλ. δ'.

ΣΟΦίας ἐραστῆς γυμνασθῆσαι ὅσις, καὶ πάντων τῶν
ὄντων τὴν πρὸς Θεὸν προκρίνας συμβίωσιν, με-
λέτω θανάτου εἰκότως τῷ βίῳ κατέλιπες, τὰ γὰρ
σαρκὸς πάθει ἐγκρατείας πόνοις σεαυτῷ περιεχόμε-
νος. Καὶ θείᾳ μελέτῃ νόμῳ ἀδελώτον τῆς ψυχῆς
τηρήσας τὸ ἀξίωμα, ἀρετῆς περιέσει, ὅλον τῆς σαρκὸς
τὸ φρόνημα καθυπέταξας τῷ πνεύματι. Διὸ σάρκι
μισήσας, καὶ κόσμον, καὶ κοσμοκράτορα. παρυσά-
μηνος τῷ Χριστῷ, αἵτηται ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
ἔλεος.

Τριῶδ'. εἰς τὸν ὁρθρ. ἤχ. β'. Δ. εὖπε λαοί.

ΣΟῦ τὴν φωνὴν ἔδει παρῆναι βασίλει, τοῖς ἐγχει-
ρεῖν ἐθέλεις τοῖς ἐγκωμίοις σε. ἀλλὰ πάτερ
συγγνώμην, δεχόμενος τὴν χάριν νέμεις ἀφθόνως
ἡμῖν.

ΣΤ' γεγονώς μύσης ἀρρήτων Βασίλει, τὸ τῷ Χριστῷ
βασιλείον ἐμυσταγόνησας, ἱεράτωμα πάτερ,
σαφῶς τὸ τῆς Τριᾶδος φῶς ἀπαγράψας ἡμῖν.

ΤΩν ἀρετῶν σὺ τὴν ἑσχατίαν βαδίσας ὁδόν, ὅπῃ τῷ
λίαν ἔφθασας, καὶ ἀσασίαν τὴν ἐρατὴν βάσιν,
καὶ παῶν ἀνεδείχθης τύπος βασίλει.

Θεοτ.

Τὶς ὅξυπείν σε κατ' αἰτίαν δυνήσεται τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν, Θεὸν γὰρ τέτοκας ἐν σαρκὶ παναγία, ἡμῖν ὁπφανέντα σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Κάθ. ἡχ. γ'. Θείας πίστεως.

Πᾶσαν ἡρδάσας τὸ οἶκον μέλει, ὥσπερ ὕδασι ταῖς διδασκαίς σε, τὸ εὐσεβείας ἐκασείρας τὰ δόγματα, ἡ δὲ ζωῆς γὰρ πηγὴ ὁ Χριστὸς ἐν σοὶ ἐπαυσαύσατο ὄντως βασίλειε, ὃν ἰκέτευε ὡς παρρησίαν κακτημένος θεόπνευσε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοιτ. Ωψθης βάσις αἵματος τῇ ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν αἰσλὸν τὴν κυριότητα βροτοῖς, ὁπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, ἐρανοφάντορ βασίλειε ὅσιε. **Ο' οἶκος.**

Τῆς σοφροσύνης ὁ κρατὴρ, τὸ σῶμα τῆς σοφίας, καὶ βάσις τῶν δογμάτων, βασιλείῃ ὁ μέγας πᾶσιν ἀσράπτει νοερώς. Δεῦτε ἐν καὶ σώμῳ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Θεᾶς, θερμῶς ἐνατενίζοντες τοῖς θαύμασι, τοῖς τέτοις τερπόμενοι, ὥσπερ λαμπηδὸνι ἀσραφθέντες, τῷ τῆς βίης καθαρηκῶ πνέματι θαυφθέντες. Μιμέμενοι αὐτῇ τὴν πίσιν, τὴν ζέσιν, τὴν ταπείνωσιν, δι' ἧν οἶκος ἐδείχθη φύσεως Θεᾶς. Πρὸς ὃν βοῶντες ὑμνεῖμεν, ἐρανοφάντορ βασίλειε ὅσιε.

Ωδή η'. Τὸν ἀρρήτων σοφία.

Τὸν ἀφράτω προνοία δωρησάμενον βασιλεῖον κόσμῳ, φῶς εὐσεβείας σάλπιγγάτε Θεολογίας. ὁ λογιῖτε τὰ ἔργα κυρίε τὸν κύριον.

Τὸν

Τὸν θαψιλεῖ ἐνεργείᾳ ἐνοικῆσαντα τὰ σοφὰ βασιλείῳ , καὶ δι' αὐτὸς εὐσεβῶς θεολογηθέντα , ἐλογεῖτε τὰ ἔργα . .

Τὰς ἀκτίνας τῆς λόγων ἑξαπέσσελλας βασιλείᾳ τὰ κόσμῳ , φωταγωγέσας μίαν σέβειν Τριάδ' Ὁ φύσιν , ἐλογεῖτε τὰ . . . **Θεοτ.**

Τὸν ἐκ πατρὸς προελθόντα προαἰώνιον , καὶ ἄχρονον Θεὸν λόγον , καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα ἐκ παρθένης , ἐλογεῖτε τὰ . . .

Ὡς δὲ θ'. Η' τὸν πρὸ ἡλίου .

Τοῦ ἀρχποιμένου ὡς πτόβατον πτόν Χρυσῆ βασιλείᾳ , τοῖς ζωηφόροις ἰχθεσι ἐπηκολέθησας . τὰ τεράνῳ γὰρ τὴν σαυτὲ ψυχῇ πάτερ προδέδωκας , προκινδυνεύων ἄρῃς τῆς ἐκκλησίας παμμακάριστε .

Τὸ τῆς ἐκκλησίας πάνιερον Χρυσῆ κατιδὼν σύστημα , ὑπὸ τῆς σῆς κοσμέμενον ἱεραρχίας , σοφὲ , ὁ πανώλης ἐμβρονηθῆς κατὰπέπλωκε τύραννος , τὴν γὰρ ἐν σοὶ τῇ πνύματος αἴγλῃ ἐκ ἡνεγκε βασιλείᾳ .

Τῆς τῆς ἀποστόλων καθεδρας , καὶ χορείας ἀθλοφόρον Χρυσῆ , πατριαρχῶν σκηνῆς , καὶ τῆς δι-
κασίας ζυφῆς , τῆς χαρᾶς τε τῶν προφητῶν ἡξιώθης βασιλείᾳ , τῆς θεοτόκης λάτεις γὰρ , καὶ τῆς Τριάδος μύσης γέγονας . **Θεοτ.**

Οτὰ ὑψώα ἐν ὑδασί τεγάζων μόνῳ κύριῳ , ἀναχαιτίζων θάλασσαν , ἀβύσσους τε ὁ ξυραί-

οβ'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

νων , ἐκ σὲ ἀγνή τὴν σάρκα προσλαβόμεθα , ἐκ
βηθλεὲμ ἐπείγεται πρὸς Ἰορδάνην βαπτισθῆναι σαρκί.

Ἐξαπὸς. Ε' ἢ πνεύματι τῶν ἱερῶν .

Φιλοσοφίας ἔρσην ἐξείετεμες πατέρες , τὸ τῆς ψυχῆς
σε κάλυμμα , καὶ τῶ κόσμῳ ἐδείχθης , ὡς ἥλιος
τοῖς θαύμασι , καὶ πσιῶν κατήυγασας τὰς δαυνοίας
θεόφρον , τῆς Τριάδος ὁ μύσης ὦ βασίλειε σοφὲ , καὶ
λάτεις ἢ θεοτόκε . *Θιοτ. Γ αὖ Σύντομα . Ο ἱκος τῆ .*

Χαίρεις τῇ μοναστῶν , καὶ τῶν μητάδων κλέος , τῇ
εὐσεβῶν τὸ κράτος , τῶν δυναστεβῶν ἢ θραῦσις ,
θεόσοφε βασίλειε .

Ποῖον σῶμα ἢ νῆς , τῶν σῶν κατορθωμάτων , καὶ
τῇ περὶ τερημάτων τὸ μέγεθος ὑμνήσει , βασίλειε
θεόσοφε .

Βασίλειον πσιῶν , τὸν μέγαν ἱερέχην , καὶ Θεῖον
κλεηφόρον , τὴν βάσιν τῇ δογματῶν ἀξίως εὐ-
φημήσωμεν .

Ωδέσποινα ἀγαθὴ , παρθένε θεοτόκε , λιταῖς τῆ
ιεράρχε τῷ ποιμένι ταύτῃ σκέπε , φρέξει , καὶ
πᾶσι φύλαττε .

(~~~~~)

ΙΔΙΟΜΕΛΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ , ΛΕΓΟΜΕΝΑ

Ἐν τοῖς τῇ κυριακῶν ἑσπερινοῖς , ἐν ταῖς λιταῖς .

ἦχος πρῶτος .

Ο Σταυρὸν ἐκασίως κατέδεξάμεθα σωτὴρ , καὶ
ταφῶν ὑπομείνας , καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὲ
ὁ Θεὸς

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ.

ογ'.

ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅλεσον ὡς οἰκτίρων τῇ βαρβάρῳ τὸ
θράσος τῇ δυνάμει σε, καὶ σῶσον τὰς δοξάζοντας
ἀπαλλαγχε, τὴν τειρήμερόν σε ἀνάστασιν.

Τῷ ἀητήτῳ σαυρῶ σε πεποιδότες οἱ θεόφρονες, τῇ
ἐναντίων τροπέμεθα νοητῶς τὰς ἐπαναστάσεις, κρέ-
ζοντές σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, καὶ
τειρήμερος ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὰς ἐχθρὰς τῆ σαυρῆ
σε διασκέδασον, ὡς φιλάνθρωπον.

ἤχος β'. Ἰδιόμελα ἀνατολ.

Δεῦτε λαοὶ προσκυλήσωμεν τὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστάν-
τα, καὶ πάντας φωτίσαντα, καὶ ἡμῶν τὸ γένος ἐλευθε-
ρώσαντα, ἐκ τῆς τῆς ἁδ' πυραννίδου, διὰ τὴν τρι-
κίερα αὐτῆς ἐγέρσεως.

Εν τῷ σαυρῷ προσηλώθης Χριστὲ ὑπὸ τῇ ᾠδανό-
μων, καὶ ἐκ νεκρῶν ἐλογίσθης ὁ ἀθάνατος λόγος, καὶ
ἐξανέστης ὡς Θεὸς τριήμερος ἐν εὐδῇ, δωρέμενός τῷ
κόσμῳ ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. ἤχος γ'.

Κρυπτόμενον ἢ Πέτρον ἄρεσσα ἡ Μαγδαλινὴ Μαρία
ἐβόα, τί ἐγκατελίπετε μόνον κρατηθέντα τὸν Χρι-
στὸν; ἔτε ὡς φίλῳ συνεπάθετε, ἔτε ὡς διδάσκαλόν
ἀπεμνημονεύσατε, καὶ ἡ συμπάθεια τῆ θανάτου,
πῶς ἐσυνήγαγόν ἡμᾶς; Δεῦτε ἴδετε κενὸν τὸν τάφον
τῆ καθημένης ἐν τοῖς ἀρεάντοις κόλποις τῆ πατρὸς, καὶ
προσκυλήσατε τὸν ἔχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ φιλάστοντες τὸν τάφον σραπᾶται, καὶ σφραγί-
σαντες τὸν λίθον Ἰσδαῖοι, ἀπαγγείλατε ἡμῖν, πῶς
ἐψεύ-

ἐψεύσαθε καὶ τῷ σωτήρι , εἰ ἐσυλήθη ὁ θησαυρὸς ,
αἵτιοι οἱ τηρεῖντες , εἰ δὲ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν , τί ἔπι-
στεύετε ὡς αἰσίοι ; ἀκρόντες , αὐτὴ ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίη-
σεν ὁ κύριος , ἀγαλλιασώμεθα καὶ ἀφρανθώμεν
ἐν αὐτῇ . ἡχος δ'.

Π ἔτι εἰσιν αἱ σφραγίδες τῷ μνήματι ; πῶς ὅτιν ἡ τῷ
Πιλάτῃ κεκοιμήσθαι , ὅτι σραπώται μνήμα τηρεῖντες ; πῶς
ἐσυλήθη τὸ μνήμα ; πῶς μετέτεθη ὁ ταφείς ; μὴ συκο-
φαντεῖτε τὴν ἐγερσιν , θελήσει ἐσαυράσθαι ὁ κύριος ,
καὶ ὡς ἀνέστη ὡς ἡβήθη , καὶ ζώει τῇ οἰκουμένη
ἐδωρήσατο .

Π ῥῶται τὴν ἀνάστασιν εἶδον γυναῖκες , ὅτι δι' αὐτῶν
τὸ πρῶτον πῶμα γέγονεν , ἀναγγελήσονται ἀνεδείχθη-
σαν τῷ μεγάλῃ ἀγγελιστῇ , τὸς Ἀποστόλους ὅσα απο-
στείλασαι , πρὸς τὸ μνήμα τὸ ζωοποιόν , ὅτι τὴν ἀφορ-
μὴν τῆς ἀμύρπας , δείξας ἀπαρχὴν τῆς σωτηρίας
κύριε δόξα σοι . ἡχος πλ. α'.

Εκ τῷ ἀνάρχῳ φωτὸς , ἀκτιστον ὑπάρχον καὶ πνευματώ-
νιον φῶς , τῇ ἐν σαρκί σου φανερόσθαι τὴν ἀλαμπῇ ἐπλη-
σας φωτὸς βίον τῷ ἀνθρώπῳ , νεκρὸς δὲ σκοτὸς ἐλυ-
τρώσῃ , ὑπεισελθὼν τὰ κατὰ χθόνια , καὶ πρὸς φῶς
τὸ τῆς ἐγέρσεως ἐχειραγύγῃσας , ἀεργέτα κύριε δό-
ξα σοι .

Τὴν δὲ ἡμᾶς ἐκείσιν ταπείνωσίν σου ἡμεῖς ἔμελλεν
Χριστὲ , καὶ τὸ αἰώνιον σου κράτος τῷ βασιλεύοντος ἐν
Σιὼν Δέσποτα ὑμνεῖμεν , ἐν ἡπὲρ ὧφθης ἀποστόλοις
μὴ

μὲν τὸ πάθος, καὶ τὴν ἔγερσιν, ὑπὸ πάσης προσκυ-
νέμεται αἰεὶ τῆς κτίσεως, Σὺν πατρὶ ὃ πνέματι.
Δόξα σοι. ἦχος πλ.β'.

Ὁ σαυροφθὲς καὶ ταφὴς ἐκκοίτης, τριήμερος ἀνέστης,
τὸν θάνατον σκυλεύσας, ὅτι πάντα διύασαι Χριστὲ,
σωτὴρ ἡμεῖς δόξα σοι.

Τῶν ἀποστόλων ὁ χροὸς, ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἐθεάσατό σε
σωτὴρ καὶ προσκυνήσας ἐβόα, δόξα τῇ ἐγέρσει σε
κύριε. ἦχος βαρὺς.

Ἡ μὲν ἡμέρα τῆς πάθους σε Χριστὲ, εἰς νύκτα μετε-
βάλετο, σερηθεῖσα ἡλίας, ἡ δὲ νύξ ἐγέρσεως ὡς ἡμέρα
λάμπει πλοῖς, λαμπρυνομένη τῇ ὅς ἀδ' ἐπανό-
δω σε τῆς φωτοδότης, ταύτης πρὸς ἀρχαῖς ἡμῶν ἐλ-
θόντας ἀνάγαγε πεφωτισμένους πρὸς τὸ τέλος, ἵνα
φωτὶ φῶς προσλάβωμεν, σὲ προσκυνοῦντες τὸ ἀνα-
στάντα τριήμερον.

Ἐκ τῆς βαθείων τῆς ἀδ' κεκραγὼς Ἀδὰμ πρὸς σὲ ἢ
πλάσαντα, ὡς ἀδείσε ἡξιώθη, ὃ προσέχοντα κύριε
ἐγλήθη ὧτα πὰς εἰς τὴν φωνὴν αὐτῆς ἀφάνως δεο-
μένης, ὅθεν κρατεδέξω τέτρε ἐνδυσάμενοι τὴν φύσιν
πάθει, προσομιλήσαι καὶ θανάτῳ, καὶ ἀναστὰς
συνανέστησας, τὸν πεπτωκότα εἰς τὸ ὑμνεῖν σε φιλάν-
θρωπε. ἦχος πλ.δ'.

Τὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα δοξολογήσωμεν, εἰ γὰρ καὶ
σάρκα, καὶ ψυχὴν τὴν ἐμὴν ἀνέλαβεν ὁ Χριστὸς, ἐν
τῇ αὐτῇ πάθει διηρέθησαν ἀλλήλων ἀμφοτέρω,
ἀλλ'

ἀλλ' ἡ θεότης ἀχώριστος ἑκατέρωθεν διέμεινεν, ὅθεν ὁ μὲν ἀδῆς ἐσκυλεύθη, τῆς ἀχραντὸς ψυχῆς ἐκείσε κατελθέσης, ἐν δὲ τῷ τάφῳ διαφθορὰν ἐκ οἶδε τὸ πανάγιον σῶμα, τῷ λυτρωτῷ, καὶ σωτῆρι τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Δεσπότης ὑπάρχων ἐρανῇ καὶ γῆς ἀκατάληπτε, ἔπαυες διὰ σαυρεῖ, ἵνα ἐμοὶ ἀπαύθειαν πηγάσης ὡς Θεός, ταφῇ κατεδέξω ξιήμερον, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συνανέστησας τὸν Ἀδὰμ ὡς παντοδυνάμητο.

ΕΤΑΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΝ ΤΩ ΠΡΩΙ.

Α.

Ὁ ἱερεὺς λέγει.

Δ' ἰ' ἄχων πάντων ἁγίων πατέρων ἡμῶν, κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμὲν.

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσιν, ἔσὺ δὲ δίδως τὴν βοήθειαν αὐτῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρα σου, καὶ ἐμπιπλάῃς πᾶν ζῶον δόξης. Δόξα πατρὶ, ἔτι, κύριε ἐλέησον, κύριε ἀλόγησον. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ ἔστις.

Εἶπεν ὁ ἱερεὺς λέγει.

Κ' Ὡς Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀλόγησον τὴν βροτίνην, ἔτι τὴν πόσιν ταύτην, τὴν ἐν τῇ τραπέζῃ τῇ δέλων σου, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς. ἔτι τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. Ἀμὲν.

ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

οζ.

Ἀνιστάμενοι δὲ ἐκ τῆς τραπέζης.

Ε Λειψάνων καὶ οἰκτιρμάτων ὁ κύριος, τροφὴν ἔδωκε τοῖς
φοβεμένοις αὐτὸν, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς μένει εἰς
τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνι. **Δόξα πατρί, ἐν νῦν, Κύριε**
ἐλέησον, κύριε δὺλόγησον. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶσις.
Εἰτα λέγονται τὰ τροπάρ. καὶ τὰ ἑσθλὰ, καὶ ἱππῶν
ὁ ἱερεὺς λέγει, Κύριε ἐλέησον μὴ ἡμῶν ὁ Θεός. Εἰς
αἰῶνα αἰῶνι. Τῇ αὐτῇ θείᾳ χάριτι, καὶ φιλάν-
θρωπῳίᾳ πάντοτε, νῦν ὡς αἰς, καὶ εἰς ὅν αἰῶνα τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Α Γωνία ἡ μνήμη τῶν μακαρίων κτητόρων τῆς ἁγίας
μονῆς ταύτης, καὶ πάντων τῶν οὐροκοπασάντων,
δουλοκονησάντων, καὶ δουλονέντων ἐν τῇ ἁγίᾳ μονῇ
ταύτῃ, ὡς πολλὰ τὰ ἔτη τῷ μακαριωτάτῳ πατρὶ
ἡμῶν Πάπᾳ **N.** ὡς τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν **N.** καὶ πάσῃ τῇ
ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητι.

ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΕΙΠΝΟΥ.

Ὁ ἱερεὺς λέγει.

Δ Ἰ' ὄχων τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, κύριε Ἰησοῦ Χριστέ
ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. **Ἀμήν.**

Φ ἀγροῦναι πένητες, καὶ ἐμπλησθῆσονται, καὶ αἰνέ-
σασι κύριον οἱ ἐκζητῶντες αὐτὸν, ζήσονται αἱ καρ-
δίαι αὐτῶν, εἰς αἰῶνα αἰῶνος. **Δόξα πατρί, ἐν νῦν.**
Κύριε ἐλέησον, κύριε δὺλόγησον. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι
σὺ εἶσις. Ὁ ἱερεὺς, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν.
δύλο-

οή.

ΕΥΧΑΙ.

Δλόγησον, **✠** τὴν βροσιν, **℥** τὴν πόσιν ταύτην, τὴν
ἐν τῇ τετραπέζῃ τῇ δέλωνσῃ, εἰς τὸ ὄνομα τῆ πατρὸς,
✠ καὶ τῆ υἱῆς, καὶ.

Ἀνιστάμενοι λέγομεν.

Εὐφρανας ἡμεῖς κύριε, ἐν τοῖς ποιημασίσῃς, **℥** ἐν τοῖς
ἔργοις τῇ χειρὶ σου ἀγαλλιασώμεθα. **Ε**σημειώθη
ἐφ' ἡμεῖς, τὸ φῶς τῆ προσώπου σου κύριε. **Ε**δωκας
ἀφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου ἀπὸ καρπῶν, σίτου,
οἴνου, **℥** ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. **Ε**ν εἰρήνῃ ὅπι
τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, **℥** ὑπνώσω, ὅτι σὺ κύριε κα-
ταμόνας ἐπ' ἐλπίδι κατωκησάς με. **Δόξα πατερί,**
καὶ νυνὶ, κύριε ἐλέησον, κύριε Δλόγησον. **Πάτερ**
ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶσιν. τὰ τετραπάρ. ὡς ἔθος. **ἱππητα** **Κύ-**
ριε ἐλέησον μὴ ἡμῶν ὁ Θεός. **Εἰς αἰῶνα αἰῶνος.**

Αἰωνία ἡ μνήμη τῇ μακαρίων κτητόρων τῆς ἀγίας
μονῆς ταύτης, **℥** πάντων τῶν τροκοποιασάντων,
δρακονησάντων, καὶ δρακονέντων ἐν τῇ ἀγίᾳ μονῇ
ταύτῃ, **℥** πολλὰ τὰ ἔτη τῷ μακαριωτάτῳ πατρὶ
ἡμῶν Πάπᾳ **N.** καὶ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν **N.** καὶ πάσῃ τῇ
ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητι.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΤΑ ΕΔΕΣΜΑΤΑ

τῶν κριῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ Κυρ. **℥** Πάχα. λέγ. Χριστὸς ἀν. γ.

B.

Τὴν κυρίαν διηθώμεν.

Επίσκεψαι κύριε Ἰησοῦ Χριστέ εἰς τὰ ἐδέσματα τῶν
κριῶν, **℥** τῶν μόχλων, ἀγίασον αὐτὰ, ὡς ἡγίασας
τὸν ἀμνόν, ὃν σοὶ προσήγαγνυ ὁ πιστὸς Ἀβραάμ, καὶ
τὸν

τὸν ἀρνὸν, ὃν περ Ἀβελ σοὶ προσήνεγκεν εἰς ὀλοκάρ-
 πωσιν, ὁμοίως καὶ τὸν μόσχον τὸν σιτάτον, ὃν θύσας
 ἐκελεύσας τὰ ὑψὲς καὶ τὰ πεπλανημένω, καὶ πάλιν
 ἐπαιελεῖντι πρὸς σέ, ἵνα καὶ αὐτὸς ἡξιώθῃ τῆς
 σῆς χάριτος ἀπολαύσαι, ἔτω καὶ τῶν ἀγαθόντων ὑπὸ
 σοῦ, καὶ βλοσυρομένων ἀπολάυσωμεν εἰς τροφὴν πάν-
 των ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀληθινή τροφή, ἡ ὁδοῦ τῶν
 εὐχαθῶν, ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ.

Εὐχή εἰς τὸ βλοῦσαι τυχόν, ἡ ὡα.

Γ.

Τὸ κυρίως διηθώμεν.

Δ Εἴπωτα κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης, ὁ δημιουργ-
 ῶν τῶν πάντων, βλόγησον τὸ γάλα τὸ πεπηγὸς,
 σὺ αὐτὰ δὲ καὶ τὰ ὡα, καὶ ἡμᾶς σὺτήρησον ἐν τῇ
 χρηστότητί σου, ὅπως οἱ μεταλαμβάνοντες αὐτῶν τῶν
 σῶν ἀφθονοπαρέχων δωρεῶν, ἐμπλησθῶμεν, καὶ τῆς
 ἀνσκληλήτης σου ἀγαθότητος. Ὅτι σὺ τὸ κράτος,
 καὶ σοῦ ὅτιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα
 τῷ πατρί.

Δ. Εὐλογία τῷ πατρί. Τὸ κυρίως διηθώμεν.

Κ Ὑρίε Θεὲ παντοκράτωρ, φῶς ἀτελεύτητον, κτίστη
 καὶ δημιουργὲ πάντων τῶν φώτων, εἰσαέκασον θεό-
 μυστα καὶ ἡμῶν τῶν δέλων σου, καὶ βλόγια **✠** ἀγία-
 σον τὸ πῦρ τέτο. Σὺ κύριε ὁ φωτίζων πάντα ἄνθρω-
 πον, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, φώτισον καὶ ἡμῶν τὸ νῦν,
 ἡ τῷ ζωοποιῶ πρὸς τῆς ἀγάπης σου κατάφλεξον ταῖς
 καρδίαις, ἵνα τὰ σὺ πρὸς συγκαυθέντες τὸ σῶμα,
 τὰ

ω'.

ΕΥΧΑΙ.

τῷ δὲ φωτὶ τὸν νῦν φωτιζόμενοι, ἀπαλλαχθᾶμεν τῆς σκοτίας τῆς ἀμάρτίας, καὶ σὲ βοηθῆντος, εἰσελθεῖν διωηθώμεν εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον. **Α' μὲν.**

Ε. Εὐχὴ ὅτι ἀρρώστους. Τῷ κυρίῳ διωηθώμεν.

Π Αἴτερ, ἄγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν, ἔστωμάτων ἡμῶν, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου υἱὸν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, ἔκ τε θανάτου λυτρεύμενον, ἰάσαι τὸν δούλον σου. **Ν.** ἔκ τ' ἀδυναχέουσι αὐτὸν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀδυναθείας, διὰ τῆς χάριτος τῆς Χριστοῦ σου, ἔξωποιήσουν αὐτὸν καὶ τὸ σοὶ δάρεσον, ὅπως τ' ὀφειλομένην σοὶ εὐχαρίστησιν καὶ προσκυμήσιν ἐν ἀγαθοεργίαις ἀποπληρώσῃ. ὡρεσβείας τῆς πανυπερβολογημένης ἐνδόξης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ὅτι σὸν τὸ κράτος, ἔσθ' ὅσιν ἡ βασιλεία τῷ πατρὶ, καὶ.

Ζ. Εὐχὴ ὅτι πᾶσαν ἀρρώστιαν. Τῷ κυρίῳ διωηθώμεν.

Δ Εἰσὸτα παντοκράτωρ, ἰατρὲ ψυχῶν ἔστωμάτων, ὁ ταπεινῶν, ἔστωψων, ὁ παιδέων, ἔκ πάλιν ἰώμενον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν **Ν.** τὸν ἀδινῶντα ἐπίσκεψαι ἐν τῷ ἐλθεῖν σου. Ἐκτεινον τὸν βραχίονά σου τὸν πλήρη ἰάσεως, ἔστωπείας, ἔξωποιήσου αὐτὸν ἐξαισίων ἀπὸ κλίνης καὶ ἀρρώστιας, ὅπτιμηνον τῷ πνεύματι τῆς ἀδυναθείας, ἀπόσῃσον ἀπὸ αὐτοῦ πᾶσαν πληγὴν, πᾶσαν ἀλγηδύνα, πᾶσαν μύστιγα, πάντα πυρετὸν, ἢ ῥίπον, ἔσθ' ἔσθ' ἐν αὐτῷ πλημμέλημα,

λημα, ἢ ἀνόμημα, ἄνες, ἄφες, σωγνώρισον δὲ
τὴν φιλανθρωπίαν. Ναὶ κύριε φέσαι τὸ πλάσμα-
τός σε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μὴ ἔδωλο-
γητὸς εἶ, σὺ τῷ παναγίῳ, Ὁ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ
σε πνεύματι, νυνὶ καὶ αἰεὶ.

Τὸ Εὐαγγέλιον. ἰωθ. γ'. φύλλ. 454. Ἀναστάς
ὁ Ἰησοῦς.

Η. Εὐχὴ εἰς ἀδελφεῖτα. Τὸ κυρίον διηρώμεν.

Δ Εἰσποῦ κύριε σαβαώθ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ πατὴρ
τὸ κυρίον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸν ὅτι τὸ χερσὶν κα-
τεζόμεθα, Ὁ ὑπὸ τῷ Σεραφίμ ἀνυμνόμενος, ὁ ἐν
ὑψηλοῖς κατοικῶν, Ὁ τὰ λαμπρὰ ἐφορῶν, ὁ ἀνατέλ-
λων τὸν ἥλιον ὅτι πανήρις, καὶ ἀγαθός, Ὁ βρέχων
ὅτι δυνάμις Ὁ ἀδίκους, ὁ δὲ ἀκρατῶν, Ὁ δὲ κυβερνῶν
ἀρρήτῳ δυνάμει Ὁ σοφία πᾶσαν τὴν κτίσιν, Ὁ πᾶσαν
πνοὴν. Ὁ παρδύων, καὶ πάλιν ἰώμεθα, δέξαίμε
προσερχόμενον τῇ σῇ ἀγαθότητι, Ὁ μὴ βδελύξης με
τὸν ἀμώρτωλόν, ἀλλ' ἐπακρόσον μου τῆς φωνῆς τῆς δεη-
σεώς μου, καὶ ὁξυπόστολον βοήθειαν ὁξυ ἀγίαν κατοι-
κηθεῖς σε, σπλαγχνισθεὶς ὅτι τὸ πλάσμα τῆς χει-
ρὸς σου, Ὁ πάντων τὰς προσευχὰς ἐπακρόων, Ὁ ἰάσαι
τὸν δούλον σου, **N.** Ὁ ἐκ τῆς συνεχέσεως αὐτὸν ἀδελφείας.
Σὸν γὰρ ὅτι τὸ ἀλεεῖν, καὶ σώζειν Χριστὸν ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν πρὸ πατρὸς.

४३.

EYKAF.

Εὐχὴ ἐπὶ Οἰκίας λειτουργομένης ὑπὸ κληρῶν
πανδμάτων .

Τὸ κυρίον δυνάμει.

ΚΥριε ὁ Θεὸς τῆ σωτηρίας ἡμῶν, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τῶν ζώντων, ὁ τοῖς Χερσὶν ἐποχέμενος, ὁ ὑψίστην πάσης Ἀρχῆς, Ἐξουσίας, Δυναμείας, Κυριότητος· σὺ εἶ μέγας ἔφοβερός ἐστι πάντας τὰς πνευματικὰς σου, σὺ εἶ ὁ σῶσας τὸν Οὐρανὸν ὡς κἀμάραν. σὺ εἶ ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ σου, ἔανορθώσας τὰς οἰκουμενὰς ἐν τῇ σοφίᾳ σου, ὁ σείων τὸ ὑπὸ Οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ σῦλοι αὐτῆς ἀσάλευτοι, ὁ λέγων τῇ ἡλίῳ, ἔκ ἀνατέλλει. τῇ δὲ ἄστρον κατὰσφραγίζεις ἀπειλὰν τῇ θαλάσσῃ, ἔκρημαίνων αὐτὴν, ἔο θυμὸς τῆς Ἀρχῆς Ἐξουσίας, καὶ πέτραν διετείβησαν ἀπὸ σέ, πύλας χαλκὰς συνέτριψας, ἔκρημας σιδηρὰς συνέτριψας, τὴν ἰσχυρὴν ἐδυσας, ἔκρημα σκῆπη αὐτῆς δέδωκας, τὴν τύραννον τῇ Σταυρῷ σου κατέβαλες, καὶ τὸ δράκοντα τῇ ἀγκίστρῃ τῇ ἐνανθροπήσεώς σου ἐλκυσας, ἔκρημα τοῖς αὐτὸν ζόφον παρὰτρέφοντας, συνέδησας, αὐτὸς ἐν Κύριε, ἡ ἀσφάλεια τῇ εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα τῶν θειμένων, τὸ ὄχι τῇ τῇ εἰς σὲ ἐλπίζοντων, ἐπόνησον, φυγάδέωσον, ἔκρημα πᾶσαν διαβολικὴν ἐνέργειαν, ἔκρημα πᾶσαν σατανικὴν ἐφοδὸν, πᾶσαν ἐπιβελὴν ἐναντίας, ἔκρημα ἐπιχειρήσεως Δυναμείας ἀπὸ τῆς σέ ταύτης, ἔκρημα πνευματικῶν ὑπὸ αὐτῇ, τὴν τῇ σημείωσιν τῆ φοβερῆς καὶ δαιμόνων τροπαίης τῆ Σταυροῦ

σε φορέντων, ἃ ὅπκι κλημύων τὸ ὄνομά σε τὸ ἀγα-
θόν. Ναὶ Κύριε, ὃ τ' λεγαίνα τῷ δαιμόνων ἀποδιώ-
ξας, ἃ τῷ καφῶ ἃ ἀλάλῳ δαίμονι, ἃ ἀκαθάρτων
πνύματι, τ' τῷ κερρατημύς ὑπὸ τ' ἀνθρώπου ἐξο-
δον, ἀνεπίστροφον ὀπιτάξας, ὃ πᾶσαν τ' φάλαγγα
τ' ἀοράτων ἐχθρὸν ἡμῶν ἐξολοθρεύσας, τοῖς δὲ πιστοῖς
ἃ ἐπεγνωκόσι σε φήσας, ἰδὲ δίδωμι ὑμῖν τ' ἐξουσίαν
τῷ πατεῖν ἐπάνω ὄφειων καὶ σκορπίων, καὶ ὅπτι πᾶσαν
τ' δύναμιν τῷ ἐχθρῷ, αὐτὸς Δέσποτα πάσης βλάβης
καὶ ἐπιρρείας ἀνωτέρας πάντας τὰς ἐν τῷ οἴκῳ τέτῳ
δραφύλαξον, ῥυόμηναι ἀπὸ φόβου νυκτερινῶν, ἀπὸ
βέλους πετομύς ἡμέρας, ἀπὸ πτεράματος ἐν σκότει
δραπορδουμύς, ἀπὸ συμπλώματος ἃ δαιμονίαι με-
σημβρινῶν. ἵνα τ' σῆς οἱ σοὶ δέσλοι, καὶ αἱ σαὶ δελίδες,
καὶ τὰ νήπια ἀπολαύοντες βοηθείας, καὶ Ἀγγελικῶν
στρατοπέδῳ φρερέμυοι, ὡς εἰς ἅπαντες ἐν ὁμονοίᾳ
πιστῶς ψάλλωσι. Κύριε ἐμοὶ βοηθός, ἃ ἐφοβηθή-
σομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος; καὶ πάλιν, ἐφο-
βηθήσομαι κακὰ, ὅπτι σὺ μετ' ἐμῶν εἶ, ὅπτι σὺ εἶ ὁ Θεός,
κραταίωμά με, ἰχυρὸς, ἐξουσιαστής, ἀρχὼν εἰρήνης,
Πατὴρ τῷ μέλλοντος αἰῶνι, ἃ ἡ Βασιλεία σε, Βα-
σιλεία αἰῶνι, καὶ σὲ μόνον ἔστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ
δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, ἃ τῷ ἁγίῳ
Πνύματι, νυν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας πάν-
των αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή, ἥτοι Ἐξορκισμὸς τῆ μεγάλης πατρὸς ἡμῶν
Βασιλεῖς, πρὸς τὰς πάχοντας ἀπὸ δαιμόνων,
καὶ πρὸς ἐκείνην ἀδίνουσαν.

Ι. Τὸ κυρίον διηθώμεν.

Ο Θεὸς τῶν θεῶν καὶ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ τῶν πυρί-
νων ταγματῶν Δημιουργός, ὁ τῶν αὐλῶν Δυνα-
μῶν Τεχνουργός, ὁ τῶν ἐπερατίων, καὶ τῶν ὀπιγείων
Τεχνίτης, ὃν εἶδεν εἰς ἀνθρώπων, εἰς εἰδὲν δύ-
ναται, ὃν φοβῶμαι, καὶ τρέμει πάντα ἡ Κτίσις, ὁ τῶν
βασιλευσάντων ποτὲ Ἀρχιστράτηγον, καὶ τῶν τέτε λει-
τεργίαν ὡς ἀκοῇ ἀπεθήσαντα, ῥίψας ἐπὶ τῶν γλῶν,
καὶ τὰς σωμαποσάτας αὐτῶν Ἀγγέλους δαίμονας γνο-
μήνους, εἰς σκοπῶσιν βυθῶν ταρταρόσας, δὸς τῶν ἀφορ-
κισμὸν τῶν ὀπὶ τῶν φρικτῶν ὀνόματί σε τελέμενον,
φόβῳ γνέσθαι αὐτῶν περηγμένῳ τῇ πονηρίας, καὶ πᾶ-
σαις ταῖς φάλαγγιν αὐτῶν ταῖς σκελεπτοσέσαις αὐτῶν
ἐκ τῆ ἀνω φωτοφορίας, καὶ τρέψον αὐτὸν εἰς φυγὴν,
καὶ ὀπίταξον αὐτῶν, καὶ τοῖς δαίμοσιν αὐτῶν, ἀναχω-
ρῆσαι παντελῶς, ἵνα μήτι βλαβερόν καὶ τῶν ἐσφραγισ-
μέων εἰκόνα ἐργάσθαι, ἀλλὰ λαβέτωσαν ἰσχυρὸν ἔτοι-
οὶ ἐσφραγισμένοι κραταιότητι, τῶν πατεῖν ἐπάνω
ὄψεων καὶ σκορπίων, καὶ ὀπὶ πᾶσαν τῇ δυνάμιν τῶν
ἐχθρῶν. Σὲ γὰρ ὕμνεῖται, καὶ μεγαλιεύεται, καὶ ὡς
πάσης πνοῆς ἐν φόβῳ δοξάζεται τὸ πανάγιον ὄνομα,
τῶν Πατρὸς, καὶ τῶν Υἱῶν, καὶ τῶν ἁγίων Πνεύματος, νυνὶ,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Α**μήν.

Κ. *Ἐπεὶ ὤχῃ τῇ αὐτῇ. Τὸ κυεῖν διηθώμεν.*

Ο Τὸν τυραννήσαντα διάβολον, ἃ τὴν σὺν αὐτῷ
 γραπὰν τῇ δαιμόνων καταλύσας τῇ ὀπιφανείᾳ
 τῷ Χριστῷ σε, ὀπίφανον ὅτι τὸ πλάσμα σε τῷ το, ὃ
 καὶ τὴν εἰκόνα τὴν σὺν ἐποίησας, τὸ καταδυναστεύο-
 μενον ὑπὸ τῇ ἀντικειμένην πνεύματων. Ἐπιτίμησον
 αἴματι τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν, ὃν τρόπον ἐπετί-
 μησας τῷ λεγεῶνι τῷ πνεύματων ἃ τῷ κοφῶ, καὶ
 ἀλάλῃ πνεύματι, καὶ καθαίρεισον τὸ πλάσμα σε,
 ἃ μὴ ὡς τοῖς θείοις ψυχῇ ὁμολογημένη
 σοι, ἀλλ' ἐλέησον αὐτὴν καὶ ἡμᾶς, εἰς δόξαν, καὶ
 ἔπαυτον τῆς ἀγίας σε ἐκκλησίας, ὅτι τῷ μονοχρῆς σε
 ἡμεῖς, δι' ἡμᾶς, ἃ μὴ ἔσοι ἡ δόξα τῷ πατρὶ, σὺν τῷ
 ἀγίῳ σε πνεύματι, νῦν ἃ αἰ.

Λ. *Εὐχὴ ἐπεὶ, τῇ αὐτῇ. Τὸ κυεῖν διηθώμεν.*

Ε Ξορκίζω σε τῷ ἀρχέκακον τῷ βλασφημίας, τῷ ἀρχη-
 γόν τῷ ἀνταρσίας, ἃ ἀντηρῶν τῷ πονηρίας. Ἐξορ-
 κίζω σε τῷ ἐκλειφθέντα ἐκ τῷ ἄνω φωτοφορίας, καὶ
 σιότῳ βυθῷ κατενεχθέντα ὅτι τῷ ἔπαυσιν. Ἐξορκίζω
 σε, ἃ πᾶσαν τῷ ἐκπεσῆσαν δύναμιν τῷ σῆς ἀκόλε-
 δον παρερέσεως. Ὁρκίζω σε Πνεῦμα ἀκάθαρτον,
 καὶ τῷ Θεῷ Σαβαώθ, ἃ πάσης γραπᾶς Ἀγγέλων
 Θεῶν, Ἀδωναϊ, Ἐλωϊ, Θεῶν παντοκράτορες, ἐξελ-
 θε, ἃ ἐπαναχώρησον ἀπὸ τῷ δέλε τῷ Θεῷ (**Ν.**).
 Ἐξορκίζω σε καὶ τῷ Θεῷ τῷ πάντα λόγῳ κτίσαντος,
 ἃ τῷ Κυεῖν ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ μονοχρῆς Τίς

αὐτὸς τὸ πρὸ τῶν αἰώνων ἀρχήτως, ὃ ἀπαθὺς ἐξ αὐτοῦ
 γυνηθέντος, τὸ τὴν αόρατον καὶ ὁρατὴν κτίσιν δι-
 μιερῆσαντος, τὸ κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον
 πλασερῆσαντος, τὸ νόμῳ πρότερον φυσικῶς ταῦ-
 τα παιδαγωγῆσαντος, ὃ Ἀγγέλων ὀπισθασία φυ-
 λάξαντος, τὸ ὑδαπ τὴν ἀμάρτιαν κατακλύσαντος
 ἄνωθεν, ὃ τὰς ὑπ' Οὐρανὸν ἀβύσσους ἀνασομώσαντος,
 καὶ γίγαντας ἀσεβήσαντας καταφθείραντος, ὃ πύργον
 πᾶν Βεθέλων κατεσείσαντος, καὶ γῆν Σοδόμων καὶ
 Γομόρρων πυρὶ θείῳ τεφρόσαντος, ὃ μάρτυς καπνὸς
 ἀκοίμητος ἐξατμίζεται· τὸ ῥάβδῳ πέλαγος ῥή-
 ξαντος, ὃ Λαὸν ἀβρόχοις ποσὶ περῆσαντος, καὶ
 τύραννον Φαραὼ, ὃ γραπὴν θεομῆχον εἰς αἶωνα τοῖς
 κύμασι κατακλύσαντος τὸ ἀσεβείας πόλεμον, τὸ
 ἐπ' ἐχάτων ἐκ Παφθένε ἀγνῆς σαρκωθέντος ἀνεκ-
 λαλήτως, ὃ σώας τὰς σφραγίδας τὸ ἀγνείας φυ-
 λάξαντος, τὸ πλῦται βαπτίσματα τὸ παλαιὸν ἡμῶν ῥύ-
 πον δόδοκῆσαντος, ὃν ἡμεῖς διὰ τὸ πρὸ ἀβύσσου ἐπε-
 σπασάμεθα. Ἐξορκίζω σε καὶ τὸ βαπτισθέντος ἐν
 Ἰορδάνῃ, ὃ τύπον ἡμῖν ἀφ' αὐτοῦ ἐν ὑδαπ καὶ χά-
 ριν παρεχόμενος, ὃν Ἄγγελοι, ὃ πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
 τῶν Οὐρανῶν κατεπλάγησαν, τὸ σαρκωθέντα Θεὸν
 βλέψασα μετριάσαντα, ὃτε ὁ ἀναρχὸς Πατὴρ τὸ
 ἀναρχον γέννησιν τὸ Τίς ἀπεκάλυψε, ὃ τὸ ἅγιον
 Πνεῦμα ἢ κατὰ βας τὸ Τριάδος τὸ ἕνωσιν ἐμρ-
 τύρησεν. Ὁρκίζω σε κατ' ἐνείκε τὸ ἄνεμον ὀπιπμή-
 σαντος,

σαντΘ, η̄ κλύδωνα θαλάσσης προῡναντος, τ̄ς σίφης
 δαιμόνων ἐκδιώξαντΘ, η̄ καὶ κόρας ὀμμάτων ἀπὸ
 μήτρας λειπέσας πηλὰ τυφλοῖς ἀναβλέψαι ἐναρ-
 μόσαντΘ, Ἐτ̄ ἀρχαίαν τ̄ς γῆς ἡμῶν δὴ πλασιν
 ἀναγκανίσαντος, η̄ ἀλάλοισ τὸ λαλεῖν ἀνορθώσαντος
 τ̄ς σίγματα λέωρας ἀποσμήξαντΘ, η̄ νεκρὸς ἐκ
 τῶν τάφων ἀναστήσαντος, τ̄ς μέχρι ταφῆς τοῖς ἀνθρώ-
 τοις ὀμιλήσαντΘ, η̄ τ̄ς ἀδελφῆς ἐγέρσει σκυλεύσαντος,
 η̄ πᾶσαν τὴν ἀνθρώποτητα ἀνάλωτον τῶ θανάτῳ
 κατασκιδνάσαντΘ. Ὁρκίζω σε καὶ τ̄ς Θεῆς τ̄ς παν-
 τοκράτορος, τ̄ς τῇ θεοπνύσῳ φωνῇ οὖν ἀνθρώπους
 ἐμπνύσαντΘ, Ἐ τοῖς Ἀποσόλοις συμπεράξαντος,
 Ἐ πᾶσαν τ̄ς Οἰκουμένης δόσεβείας πληροῦσαντΘ.

Φοβήθητι, Φύγε, Δραπέτδουν, Ἀναχέρησον δαιμό-
 νιον ἀκράτατον, η̄ ἐναγίς, καπαχθόνιον, βύδιον,
 ἀπατηλόν, ἀμόρφον, διατὸν δι' ἀναίδειαν, ἀθέατον
 δὴ τ̄ς ὑπόκρισιν, ὅπως αὖν τυγχάνης, ἢ ἀπέρχη, ἢ αὐ-
 τὸς ἢ ὁ Βυελζεβὲλ, ἢ κατὰσείων, ἢ δρακοντοκτοῦν,
 ἢ θηριοπόρπονΘ, ἢ ὡς ἀτμὶς, ἢ ὡς καπνὸς φα-
 νόμηνΘ, ἢ ὡς ἄρσεν, ἢ ὡς θῆλυ, ἢ ὡς ἐρπετὸν,
 ἢ ὡς πετεινὸν, ἢ νυκτόλαλον, ἢ κωφὸν, ἢ ἄλαλον,
 ἢ ἐκφοβῶν ἐξ ὀπιδρομῆς, ἢ σπαραχάστον, ἢ ὀπιβε-
 λεῦον, ἢ ἐν ὑπνῷ βαρεῖ, ἢ ἐν νόσῳ, ἢ ἐν μαλακίᾳ,
 ἢ ἐν γέλωτι ῥέμβον, ἢ δάκρυα φιλήδονα ἐμποιεῖν,
 ἢ λάγνον, ἢ δυσώδες, ἢ ὀπιθυμητικὸν, ἢ ἡδονικὸν,
 ἢ φαρμακόφιλον, ἢ ἐροτομανὲς, ἢ ἀσρομαγικὸν, ἢ

πή.

ΕΥΧΑΙ.

ἐνοικηματικόν, ἢ ἀναιδὲς, ἢ φιλόνηκον, ἢ ἀκατά-
στατον, ἢ τῇ σελήνῃ σκυαλλοιζόμενον, ἢ χερόνῳ πνὶ
σκιζεπόμῃον, ἢ ὀρθρινόν, ἢ μεσημβρινόν, ἢ μεσονυ-
κτικόν, ἢ ἀωρείας πνὸς, ἢ αὐγῆς, **ἢ αὐτομάτως συν-
ήντισται, ἢ ἐπὶ μφθῆς ὑπόπινται**, ἢ δευροσεπέλασας
ἀφνω, ἢ ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν ποταμῷ, ἢ ὑπὸ γῆς, ἢ
φρέατι, ἢ κρυμῆ, ἢ ἐκ λάκκου, ἢ λίμνης, ἢ καλα-
μῶ, ἢ ὕλης, ἢ ἀπογαίης, ἢ ἀκαθάρτου, ἢ ἄλσους,
ἢ δρυμῶ, ἢ δένδρε, ἢ ὀρνέας, ἢ βεθυνῆς, ἢ ἐκ σέ-
νης λατρεῖ, ἢ ἐν κολυμβήθρα ὑδάτων, ἢ ἐκ μνήμα-
ται εἰδωλικῆ, ἢ ὅθεν ἴσμεν, καὶ ἐκ ἴσμεν, ἢ γνω-
σὸν, ἢ ἀγνωστον, καὶ εἰς ἀπειροσκέπτους τόπους, **μυρίσθη-
ται, ἢ ἀπαλλάγηται, αἰχμώθηται ἢ εἰκόνα ἢ χρεῖται**
**πλασθῆσαν, καὶ μορφωθῆσαν. Φοβήθηται τὸ σαρκω-
θέντος Θεοῦ τὸ ὁμοίωμα, καὶ μὴ ὑπερυβῆς εἰς ἢ δῶ-
λον τῷ Θεῷ (N.), ἀλλὰ ῥάβδους σιδηρὰς, καὶ κα-
μινῶ πυρὶ, καὶ τέρταρος, καὶ ἐδόντων βρυγμὸς,**
**ἀμυνάσθαι τὸ πῶς κοῆς σε πειράσει. Φοβήθηται. Φιμώ-
θηται, φύγει, μὴ ὑποσφύσῃς, μὴ ὑποκρυβῆς μὴ ἐπέ-
ρας πονηρίας πνὶ μφθῆσαν ἀκαθάρτων, ἀλλὰ ἀπελ-
θε εἰς γλῶσσαν ἀνδρῶν, ἱερῶν, ἀγεώγητον, ἢ ἄν-
θρωπον ἐκ οἴκου, Θεὸς μόνον ὁπισκοπεῖ, ὁ δεσ-
μῶν πάντας τὰς βασκαίνοντας, καὶ ἐπιβλάδοντας**
**τῇ αὐτῇ εἰκόνι, καὶ σειραῖς ζόφους ταρταράσας εἰς μα-
κρὰν νύκτα καὶ ἡμέραν σὲ πάντων τῶν κακῶν πεπειρα-
μένον, καὶ ἐφάρετῃ δολόβον. Ὅτι μέγας ὁ φόβος**

τῷ Θεῷ, καὶ μεγάλη ἡ δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ,
καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νυν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μ. Εὐχὴ εἰς τὸ ἐλθόν ποιμένων. Τὸ κυρίον διηθ.

Δ Εἰσποτα κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξουσίαν ἔχων πάσης
κτίσεως, σε δεόμεθα, καὶ σὲ προσκαλεσόμεθα, ὡς
ἡυλόγησας, καὶ ἐπλήθυνσας τὰ ποίμνια τῷ Πατριάρχῃ
Ἰακώβ, ἐλόγησον ἐπὶ τὸν ποιμένα τῶν κτηνῶν τέτων
τῷ δέλῃ σε Ν'. καὶ πλήθυνον, καὶ ἐνδυναμώσου
αὐτὸν, καὶ ποιήσου αὐτὸν εἰς χιλιάδας, καὶ ῥῦσαι
ταύτην ἐκ τῆς καταδυναστείας τῆς διαβολῆς, καὶ τῶν
ἀλλοφύλων, καὶ πάσης ὀπιβεληνῆς ἐχθρῶν, καὶ αὐρῆς
θανάτου, καὶ λοιμικῆς νόσου. Περιφρόνησον αὐτὸν
δι' ἁγίων ἀγγέλων σε, πᾶσαν ἀσθένειαν, πάντα
φθόνον, καὶ πειρασμὸν φαρμακείας, καὶ γρηθείας ἐξ
ἐνεργείας ὑπερχομένης τῷ διαβόλῃ ἀποδιώκων ἐξ
αὐτῆς. Ὅπως εἶπεν ἡ βασιλεία, καὶ ἡδυνάμει, καὶ ἡ
δόξα τῷ πατρὶ, καὶ τῷ.

Ν. Ἀπολυθία εἰς Κάμινον. Τὸ κυρίον διηθωμῶν.

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὸν ἐπὶ τὰ πλάσιον κάμινον
τὸν φλόγα τὸν ἐν βαβυλῶνι εἰς δρόσον μετα-
βαλὼν, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ βληθέντας ὑπὸ τῷ Βασιλέως
Ναβοκοδονόσορ ἁγίους ἄνδρας Ἀνανίαν, Ἀζα-
ρίαν, καὶ Μισαήλ σώας διαφυλάξας, αὐτοὺς ἐλόγησον,
καὶ τὸν κάμινον ταύτην διὰ τὸ μέγα σε ἔλεος, καὶ
ἐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν δέλων σε, καὶ ἀ-
δωσου

δωσον αὐτὰ ἐν τῇ ἀγαθοεργίᾳ σε, κατ' ἄθλιον αὐτὰ
 καὶ τὸ πλῆθος τῶν οἰκπερμένων σε, πρεσβείαις τῆς ὑψι-
 στίας δεσποίνης ἡμεῶν θεοτόκου Ἑλενης παρθένου Μαρίας,
 δυνάμει τῆς πίστεως, Ἑ ζωοποιῶσαι σε, πρεσβυσίαις
 τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν Μιχαὴλ, Ἑ Γαβριὴλ,
 Ἑ πασῶν τῶν ἐπεραγίων δυνάμεων ἀσωμάτων, τῆς
 πίστεως ἐνδόξου προφήτου προδρόμου Ἑ βαπτιστῆς Ἰωάν-
 νου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανδμήμων ἀποστόλων,
 τῶν ἁγίων ἱερομάρτυρος Κυριακοῦ, τῶν ἐν ἁγίοις πα-
 τερῶν ἡμεῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας
 τῶν Θαυματουργῶν, Ἑ πάντων τῶν ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ
 ὁ ἀλογῶν, Ἑ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα Χεῖρ ὁ Θεὸς
 ἡμεῶν, Ἑ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν πατρὶ πατρὶ, καὶ
 πατρὶ ὑμῶν.

Ἀέσωτα κύρει ὁ Θεὸς ἡμεῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν
 καὶ τὰ πάντα ἐφορῶν, ὁ ἀλογήσας τὸν οἶκον Λάβαν
 ὅτι τῇ εἰσόδῳ τῆς Ἰακώβ, καὶ τὸν οἶκον Πεντεφειὶ ὅτι
 τῇ εἰσόδῳ τῆς Ἰωσήφ. ὁ ἀλογήσας τὸν οἶκον Ἀμε-
 δεαχ ὅτι τῇ εἰσόδῳ τῆς κιβωτῆς, ὁ δὲ τῆς ἐνανθρο-
 πησίως τῆς Χεῖρ σε σωτηρία γηρόμενος τῶν οἴκου
 Ζακχαίου, αὐτὸς ἀλόγησον τὴν χάμινον ταύτην,
 καὶ τὰς ἐνεργούντας αὐτῇ παρὰ σὰν φόβῳ δεκτήρησον,
 καὶ ἀβλαβῆς αὐτὰς ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων δεφύλα-
 ξον, Ἑ τὴν σὴν ἀλογίαν ἐξύψης κατοικηθεῖς σε
 κατὰπεμψον αὐτοῖς, Ἑ ἀλόγησον, Ἑ πλῆθυνον τὰ
 ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα πάντοτε ἀχαίσιως δοξά-
 ζωμεν

ζωμεν τὸ πανάγιον ὄνομά σε τῷ πατρὶ, καὶ τῷ ὑἱ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νυνὶ καὶ ἀεὶ. **ἡμεῖς λίγη.**

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς καὶ τὸ μέγα ἔλεός σε.

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρῆνης, ὑγείας, σωτηρίας, ὁποσέψεως, συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν πάντων δέλων σε **Ν. Ν.** καὶ ὑπὲρ τῷ δόλοισιν ἡμῶν, καὶ πληθυνθῆναι τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν κοπιούντων ἐν τῇ καμίνῳ, δεόμεθα σε κύριε ἐπάκκσον καὶ ἐλέησον. **Ε**πάκκσον ἡμῶν ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾷ, καὶ ἵλεως γίνεσθαι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλεήμων γὰρ, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ.

Καὶ ῥαπίζε τὴν καμίνον καὶ τὰς ὄντας ὀκνῶ.

Ε. Εὐχὴ ἡς τὸ δόλοισιν ἡμῶν. **Τὸ κυρίως διηθ.**

Κτίρει ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ πάντε ἀρτων, ὁ δὲ ἰχθύων πεντάκις χεῖρας κορέσεις, καὶ ἐκ τῶν περὶ αὐτῶν πλῆθος συναχθῆναι ὡδασκιάσας, αὐτὸς δέσποτα παντοδύναμε, ὁ τὰ περικείμενα δίκτυα δόλοισιν, διὰ τρεσβαίαν τῆς ὑπὲρ δόλοισιν ἐνδοξῆς διασποίνης ἡμῶν θεοτόκε, καὶ ἀειπαρθένε Μαρίας, τῷ ἁγίῳ ἐνδοξῆς, καὶ πανδοφῆμε ἀποστόλε, ὁ περὶ κορυφαίαν τῶν ἀποστόλων Πέτρον, ὁ τὰς εἰς αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἰχθύων, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὑγείᾳ ψυχῆς, ὁ σώματι δακρύλαξον, ὅτι σὺ εἶ ὁ δότης πάντων τῶν ἀγαθῶν, ὁ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν

υβ'.

ΕΥΧΑΙ.

μην τὰ Πατεῖ, καὶ τὰ Υἱά, καὶ τὰ ἁγία Πνύματι.

Ο. *Εὐχή τῆς μετὰξης ἑπὶ σπουδαίας πλοκῆς.*

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς χειρὸς βίμ,
καὶ ὑμνέμενος ὑπὸ τῆς σφραφίδος, καὶ ὑπὸ ἀναριθ-
μήτων ἀγγέλων δοξαζόμενος ὁ ποιεῖν μεγάλα, καὶ
θαυμάσια, καὶ ἑξαιέσια ἔργα, ὃ ἔτι ἐννοία καταλα-
βέσθαι δύναται, ἔτι λόγος ἐρμηνεύσαι ἰχύει, αὐτὸς
ἐν κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν θεράποντά σε Ἀβραάμ
πατέρα πολλῶν ἐθνῶν ἀποκαλέτας, καὶ δὲς αὐτῷ
μὴ γῆρας, υἱὸν δὲ Ἰσαὰκ, καὶ εἰπὼν αὐτῷ, Εὐλογήσεις
πληθύνων πληθύνων τὸ σπέρμα σου, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν ὡσεὶ τὸ χεῖλος τῆς θα-
λάσσης, ὁ γινώσκων, καὶ σιώνων, καὶ σοφίαν, καὶ πλεόντων
Δαβὶδ, καὶ Σολομώντι τὰ αὐτὰ ὑψὲς χαρισάμενος,
καὶ εὐλογήσεις αὐτὸς, αὐτὸς εὐλόγησον, καὶ τὸν σκώ-
ληκα τῶτον τῆς μετὰξης τὸν ἐξελθόντα, δὲ τὴν σὺν
ἀπειρὸν ἀγαθότητα, ἐκ τῆς ὁσφύου, καὶ τῆς ποδὸς
τῆς σε θεράποντος Συμεὼν, καὶ πλήθυνον αὐτὸν ἐν
τῷ παρόντι οἴκῳ, καὶ καρποφόρον ποίησον, καὶ ἐκρά-
τον καὶ ἀβλαβὴ ἀνάδ' ἔξον ἐκ παντὸς ῥίγης, καὶ φθο-
ροποιεῖ πάθος. Ναὶ κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν δέόμεθα σε,
ἵνα ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὸν σκώληκα τῶτον τῆς μετὰξης
τὸν ποιῶντα τοιαύτῳ θαυμασίῳ, καὶ ἑξαίρετον ἐρ-
γασίαν, καὶ εὐλόγησον αὐτὸν, καὶ δξαφύλαξον αὐτὸν
ἀπὸ πάσης φαρμακείας, καὶ ἐπαισίδίας, καὶ παντὸς
βασάνου, ἀπὸ βλέμματος, καὶ ὀφθαλμοῦ βλαπτικῆς.

δὲς

δὸς τοῖς ἐργαζομένοις αὐτὸν ἵνα μὴ μάττω κοπῶσιν .
 ἀλλὰ πλεσίως τῆς ὁλογίας σε ταύτης , καὶ δωρεᾶς
 ἐμπληθύνῃ αἰξίωσον . εἰς σὲ πᾶσαν τὴν ἐλπίδα
 ἡμῶν ἐθέμεθα , πᾶσαν ὀργὴν , καὶ νόσον ἐπερχομένην ,
 ἀβλαβέως ἀποδίωξον , καὶ διασκέδασον ἀπ' αὐτῆς .
 ὡρεσβείαις τῆς παναρχάντης σε μητρὸς , καὶ τῆς σῆς
 δεράποντος Συμεῶν . ὅτι σὺ εἶ ὁ ὁλογῶν , καὶ ἀγιάζων
 τὰ πάντα Χεῖρ ὁ Θεὸς ἡμῶν , καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
 πέμπομεν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἡγῶν .

*Τὰξις γινόμενη εἰς Χωράφιον ἢ εἰς Ἀμπέλαια , ἢ εἰς
 Κῆπον , καὶ συμβῇ βλάπτεισθαι ὑπὸ ἱερπετῆρ .*

Π.

ἢ ἄλλων εἰδῶν .

Χρὴ γίνεσθαι Λειτουργίαν , καὶ ἅπτην Καυδήσαν τῇ
 αἰγίῃ Τρύφωνι Θεῷ , ἢ τῇ αἰγίῃ Εὐσταθίῳ , ἢ τῇ
 αἰγίῃ Ἰουλιανῷ , ἢ καὶ ἀμφοτέρων , καὶ μὴ τῇ θείᾳ Λα-
 τηργίᾳ λαβεῖν ἔλαιον ἐκ τῆς Καυδήλων , καὶ ὑδάτος
 τῆς αἰγίων Θεοφανείων , καὶ ὑπερβαίνων σταυροειδῶς
 ὁ Ἱερεὺς τὸ Χωράφιον , ἢ τὸ Ἀμπέλιον , ἢ τὸ Κῆπον ,
 λέγει τὰς εὐχὰς ταύτας . *Τὴ Κυρίῃ δὴ τῷ μὲν .*

Κτ' εἰε ὁ Θεὸς ἡμῶν , ὁ ἐκ ἀρχῆς τῆς δημιουργίας σε
 ποιήσας τὸ Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν , καὶ τὸ μὲν Οὐρα-
 νὸν κατακοσμήσας δια τῆς μεγάλων φωστῆρων , ὥστε
 φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς , καὶ θαυμάζεσθαι δι' αὐτῶν σὲ τὸ
 μόνον Δημιουργὸν καὶ Δεσπότην τῆς κτίσεως , τὴν δὲ γῆν
 κατακοσμήσας χλόη , καὶ χόρτω , καὶ ποικιλίᾳ σπερ-
 μάτων ἀορέμων καὶ γένεσθαι , καὶ πᾶσιν ἄνθρωποι μορ-
 φώσας

υδ'.

ΕΤΧΛΓ.

φώτας εἰς δόσμίαν, καὶ δὴλογήσας αὐτῷ, αὐτὸς καὶ νυνὶ Δέσποτα ἐπὶ βλεψόν ἐξ ἀγίας καὶ τοικητείας σε ἐπὶ τὸ κτῆμα τέτο, καὶ δὴλόγησον αὐτὸ, φύλαξον ἀπὸ πάσης φαρμακίας, καὶ ἐπασιδίας, καὶ παντὸς κακῆς, χειρουργίας τε πονηρᾶς, καὶ πανουργίας ἀνθρώπων πονηρῶν, καὶ δὲ αὐτῷ προσφέρειν καρπὸς καὶ καμρόν πεπληρομένους τῆς δὴλογίας σε, καὶ θηρίον, καὶ ἐρπετόν, καὶ πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον ἐπερχομένην βλαβερῶς ἀποδίδωξον ἐξ αὐτῆς. Ὅτι ἡγίασαι, καὶ δεδόξασαι τὸ πάντημον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νυνὶ, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρμή. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ κυρίῳ κλίνειτε.

Δ Εἰς Δέσποτα κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν τῇ ἐνσάρκῳ σε οἰκονομία δὴλογήσας τῷ Βηθλεέμ, Ἐ Γεθσημανῇ, Ἐ τῷ οἴκῳ Ἰακώβ, ὃς Ἐ δὴλογηθεὶς Ἰσραὴλ μετωνομάσθη, ὁ Ἐ τὸν οἶκον Δαβὶδ δὴλογήσας, αὐτὸς δὴλόγησον, Ἐ τὸ κτῆμα τέτο, καὶ ποιήσον αὐτὸ ἐπὶ δὴλογίαις καρποφορίαν, πρεσβείαις τῆς παναρχάντης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τῇ πρίν, Ἐ ζωοποιῶσαι τῇ πρίν ἐνδόξῃ προσφίτῃ προσδρόμῃ, Ἐ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ, τῷ ἀγίῳ ἐνδόξῳ Ἐ πανδρόμων ἀποστόλων, τῷ ἀγίῳ καλλινίκῳ μάρτυρι, τῷ ἀγίῳ ἐνδόξῳ μεγάλῳ μάρτυρι Τεϊφώνῳ, Εὐσταθίῳ, Ἐ Ἰε-
λίανῃ,

λίαν^ε, τῷ ἁγίῳ. **N.** καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὁλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Ἐ σοὶ τιμὴ δόξα ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε πατερί, Ἐ τῷ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νυνὶ καὶ αἰεὶ καὶ.

Εὐχή ὅπῃ σίτε μιανθέντος, ἡ ἀλάρυ, ἡ αἴδης πινός.

P.

Τῷ κυρίῳ δυνάμει.

KΥρίε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ κτ' σάρκα σε οἰκονομία δραστέλῳ μὴ τὰ εἰς πορδύομενα κοινῶν τὸν ἀνθρώπον, ἀλλὰ πάντα καθαρά εἶναι τοῖς καθαροῖς, δὲ τῷ σκεύει τῆς ἐκλογῆς Παύλε τῷ σὺ ἀποστόλε δι^αξας ἡμᾶς, πάντα τὰ ὑπὸ σὺ κτεθέντα καλὰ εἶναι πνεύματι, δὲ θείῳ λόγῳ τῆς πρὸς σὺ ἐντέξεως ἁγιαζόμενα, αὐτὸς, καὶ νυνὶ δέσποτα συμπαιδὸν ταῖς ἀδυναμίαις ἡμῶν, ἀλόγησον τὸν σῖτον τῷ τῇ σῇ χάριτι, Ἐ φιλανθρωπία δὲ τῆς τῷ ὕδατος τέττε τῷ ὅπῃ τῷ σῷ ὀνόματι ἁγιαθέντος ὁλογίας, καὶ ἐπερραντήσεως, καὶ πάντα μολυσμὸν ἢ δισαγμὸν ἐκτῷ ἐν αὐτῷ ἐμπεσόντος ἀκαθάρτου, καὶ μεθοδείας τῷ δραστέλῳ, ἀπέλασον ἐκ τῆς δρασνοίας τῷ δέλων σε, καὶ δὸς αὐτοῖς ἐλπίδι τῇ εἰς σὺ, Ἐ πληροφροῖα τῷ σῷ οἰκτιρμῷ τῆς τέττε μέταχρῖν μεταλήψεως, ἐν ἀχαριστία τῷ ἁγίῳ σε ὀνόματος ἀκατακρίτους δρασφυλαχθῆναι. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ὁλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τιμὴ δόξα ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε πατερί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἁγαθῷ, Ἐ ζωοποιῷ Πνεύματι, νυνὶ καὶ αἰεὶ καὶ εἰς ὄν.

Εὐχή

ψς'.

ΕΥΧΑΙ:

Σ.

Εὐχή ἐπὶ Θιμελίᾳ οἴκῳ.

Ο Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ποιήσας τὸ Οὐρανὸν ἐν
συνέσει, καὶ θεμελιώσας τὸ γῆν ἐπὶ τῷ ἀσφα-
λειαν αὐτῆς, ὁ Κτίσης καὶ Δημιουργὸς τῶν πάντων,
ἐπίδε ἐπὶ τὸν δούλόν σου (**N.**) τὸν ἐλθόμενον ἐν τῷ
κράτει τῷ ἰσχύει σου, ἐγεῖραι οἶκον εἰς κατοικίαν, καὶ
τῷ κτίσματι αὐτὸν ἀνεγεῖραι. Ἰδρυσον αὐτὸν ἐπὶ τῷ
σερεᾶν πέτρῳ, καὶ θεμελίωσον καὶ τὸ σῶν θείαν ἐν
Εὐαγγελίοις φωνῶν, ἣν ἐκ ἀνέμου, ἐκ ὕδατος, ἐκ
ἐπερόν τι καταβλάψῃ ἰχύσει, ἀδόκητον αὐτὸν εἰς
τέλει ἀχθῶναι, καὶ ὅν ἐν αὐτῷ μέλλοντας κατοι-
κεῖν ἐκ πάσης ἐπιβελῆς τῆ ἀντικειμένη ἐλδοθέου-
σον. Ὅτι σὺν τῷ κράτει, καὶ σὺν ὅσῃ ἡ Βασιλείᾳ,
καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ δόξα, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ,
καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νυν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς ὅν
αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Α**μήν.

Τ. Εὐχή, ὅταν μέλλῃ τις εἰσελθεῖν εἰς Οἶκον νέον.

Ο Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ καταξιώσας ὑπὸ τῷ
σκεπῶν τῷ Ζακχαίᾳ εἰσελθεῖν, καὶ σωτηρίαν
αὐτῷ, καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ γυόμηναι, αὐτὸς
καὶ νυν τὰς ἐνταῦθα οἰκεῖν βεληθέντας, καὶ δι' ἡμῶν
τῶν ἀναξίων τὰς δεήσεις σοι καὶ οἰκεσίας προσάγοντας,
ἀπὸ πάσης βλάβης σωτήρησον ἀτρέπτως, ἀλογῶν
αὐτῶν καὶ τῶν ἐνταῦθα κατοικίαν, καὶ ἀνεπιβέβητον
αὐτῶν τὴν ζωὴν διαφυλάττων. Ὅτι ὥς σοι πάντα
δόξα, τιμὴ, καὶ προσκυῖνσις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ

τίῳ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ.

Τ. Τάξεις γινόμεναι ἐπὶ θεμελίῳ ἐκκλησίας.

Τὸν θεμελίον ἀντιπιδέντων τῷ μέλλοντι ἀνε-
γέρειναι Ναὸν, παραινέται ἐκείνους ὁ Ἀρχιε-
ρεὺς, καὶ βαλὼν Ἐπιγραφήλιον, καὶ τὸ Ὡμοφύειον
αὐτῷ, λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ
εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. τὸ, Παναγία Τριάς.
τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ. Καὶ ὁ μὲν Ἀρχιερεὺς
θυμᾷ τὰς θεμελίους κύκλῳ. Οἱ δὲ Ψάλλται λέγουσι
τὸ Ἀπολυτίκιον τῷ ἁγίῳ, εἰς ὃ τὸ ὄνομα ὁ Ναὸς
μέλλει ἀνεγέρειναι. Καὶ ἔπειτα ἑορτάρια, οἷα βέλε-
ται ὁ Περιτώς. Εἶπε γὰρ ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ τὸ ἄγιον
πήγνυται μέλλει θυσιαστήριον, λέγει τὴν Εὐχὴν.

Τὸ Κυρίον διηδῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀρεθεὶς καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ
πέτρᾳ οἰκοδομηθῆναι σοὶ Ἐκκλησίαν, αὐτὸς τὰς
τάσας ἐκ τῶν σῶν σοὶ παρασκομίζοντας ἐπίδω, καὶ τῷ
πρὸς τὴν δόξολογίαν ἀνοικοδομημένης ἡ κτιζομένης
οἴκου (ἡ, ἐπ' ὀνόματι τῷ ἁγίῳ Ν. τῷ σὺ θερά-
ποντος) ἐν πλήθει τῶν σῶν ἐπερατίων ἀγαθῶν ἀντά-
μειψαι, καὶ τὰς ὑπεργύντας ἐν αὐτῷ ἐνίσχυσον,
ἀβλαβεῖς διαφυλάττων, τὰ θεμέλια αὐτῷ ἀρραγῇ
ἐκ ἀσάλατα διατήρησον, καὶ τέλειον ἀνάδειξον οἶκόν
σε, ὡς αἰὲν καὶ ἐν αὐτῷ πανδύφημοις ᾠδαῖς ἐκ δόξολο-
γίας ἀνυμνεῖμεν σε τὸ ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν. Ὅτι πρέπει

υπ'

ΕΤΧΑΙ.

σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἡ προσκυνήσις, τῷ Πατρὶ.

Φ.

Εὐχὴ εἰς τὸ κατεσκευάσαι Πλοῖον.

ΚΤ' εἰς ὁ Θεὸς τῷ Πατρί σου ἡμῶν, ὁ ἐντελέμενος
Νῶε τῷ σὺν θεράποντι, τῷ κατεσκευάσαι Κι-
βωτὸν πρὸς σωτείαν τῷ Κόσμῳ, ὁ ἐκ πολλῶν ξύ-
λων ἐδοκίμασας αὐτὴν ἐν ξύλῳ γινέσθαι ἡ σωμαρ-
μῶναι, αὐτὸς Δέσποτα τῷ ἀπάντων, ὁ ἐδοκίμασας
δὲ τῷ ἀψύχῳ ξύλῳ κυβερνᾶσαι, ἡ κραταῖ-
α χειρὶ τὸ γέναι τῷ ἀνθρώπῳ διασώζων, αὐτὸς
ἡ νῦν Δέσποτα, καὶ τὸ Πλοῖον τῷ διατήρησον, δὸς
αὐτῷ εἰς τὰ ἴδια ἀπέρχεσθαι ὑγιαίνοντας, πρεσβείας
ἡ παναχράντες Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε ἡ ἀειπαρ-
θένη Μαρίας, διωάμει τῷ τιμῇς ἡ ζωοποιῷ Σταυρῷ,
τῷ τιμῶν ἐπερατίων νοερῶν Δυνάμεων ἀσωμάτων,
τῷ ἁγίῳ ἐνδόξῳ Προφῆτῳ Προδρόμῳ καὶ Βαπτιστῷ
Ἰωάννῃ, τῷ ἁγίῳ ἐνδόξῳ καὶ πανδφήμῳ Ἀπο-
στόλῳ, τῷ ἁγίῳ (**Ν.**), ἡ πάντων σε τῷ ἁγίῳ.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ κυβερνῶν, ἡ ἀγάζων τὰ σύμπαντα
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ σοὶ τῷ δόξαν, ἡ εὐχαριστίαν,
ἡ προσκυνήσιν ἀναπέμπομεν, σὺ τῷ ἀνάρχῳ σε
Πατρὶ, ἡ τῷ παναγίῳ, ἡ ἀγαθῷ, ἡ ζωοποιῷ
σε Πνεύματι, νῦν.

ΤΕΛΟΣ.

Τυρο-

*Typorum deordinationes, quæ in quibusdam
huius Voluminis exemplatibus irreperunt,
vel remanserunt ex veteri, sic restitue.*

In Horologio.

Pag. 6. vers. 22. in fin. σοι. 9. 10. εἰσάκυσον.
10. 9. ***. 13. 17. ἀλληλεῖον. 18. 4. ὄκνον.
21 1. θάνατον. 22. 1. ἐπακέσαι σε. 24. 14. κα-
ταδοξ. 28. 8. κύριον. 35. 16. θαλάσση. &
v. 21. προφήτε. 39. 17. ἄρχαντε. & 23. δῖος.
41. 10. διδάσκαλον. & 13. ἱεράρχα. 46. 17.
κοινωνικόν. 48. 18. πῶς μάταιον. 49. 9. πρέσβυς.
52. 26. appone ***. 57. 24. ὁρῶν. 64. 16.
θαυρῶν. 65. 1. ἐσπλωμένον. 66. 9. ἀρχιστρατήγος.
69. 1. & seq. sic ex vet., sed nescitur quo?
78. 8. ὁρῶν. 82. 1. ποιμενάρχων. ibid. Γνωσέον,
& seq. rubr., & v. ult. προῆλθεν. 83. 9. ἐζήτει.
& 15. τυφλόν. 84. 9. τῆς ἀποκρίσεως. 87. 4. νηδύϊ.
& 7. πμῶντων. 100. 18. ἀγίος. & 19. ἰδιόαυτο.
ἡχ. β'. 112. 8. βαπτισμῶν. 123. 11. δικαιοσύνη.
128. 4. πῶς. 134. 10. pro σε sicut legunt
Editio Gallic. Vulg. & Psalt. Rom., alii cum
LXX. Patav., & Sixtina legunt με. 144. 16.
post aster. καὶ. 150. 9. ὁδηγήσόν με. 159. 9.
~~ἐπὶ τῇ~~. 160. 9. ὁρέων. 175. 24. σὺ γυναικ.
219. 26. ἐλπίς. 222. 15. ἐπλυθύνθησαν.
224. 1. pro ἐν τῇ appone ἐπὶ. 239. in tit. Εἰς.

In Psalterio extra Horologium.

Pag. 242. v. 12. καὶ ἀλελεμελύων ... τῆς ψαλ-
μῆς . 251. 2. τὸν αἰῶνα . 255. 24. ἐνὸς . 267. 26.
πόδας μὲ . 268. 14. ἀπ' αὐτῆς . 279. 25. ζωὴν .
286. 15. αὐτῆς . 302. 8. θέατε . 307. 7. deficit † .
311. 11. ἑβδομον . 325. 5. ἀπηλλωτριωμένη .
343. 12. ἐπέσρεφον . 350. 22. ἠκασέμεν . 353. 15.
ἐκείσε . 356. 13. μισέοντας . 374. 11. post aster.
appone καὶ . 375. 17. ἐνεκεν . 399. 1. γεννηθήτω .
410. 26. οἰκοδομεῖντες . 419. 6. τὸ . 427. 12.
ὁ ἰώμενος . 442. 21. σὺ . 448. 3. Ἰσραὴλ .

In Menologio. 1. Vol.

Pag. 458. v. 17. ἀπέναντον . 487. 21. pro
ὡρασιδῇ lege σαββάτω . 496. 4. post ὡρα-
σιδῇ, adde καὶ τῇ Ὑψωσιν τῆς σαυρῆς . & 23.
post καὶ νῦν adde τῆς β'. ψαλμῆς . Ἐν τῷ Δόξα δέ,
ὣς ἐν τῷ καὶ νῦν τῆς α'. ψαλμῆς μόνον λέγομεν τὸ,
Ἀλληλεῖα . 502. 2. ἐφόρεσας . 505. 17. post
Εὐαγ. adde Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα . 506. 24. adde
ἡ γοῦν εἰς ἱερὸν . 512. 21. superabundat καὶ in
Μνήσθητι . 513. 1. Μελετίου . 525. 25. adde τῆς
ἀθλοφ. μόνον τὸ τετραπλῆς . 526. in 1. Maji, adde
τῆς ἱερῆς. μόνον τὸ τετραπλῆς . 529. 25. Πολυαίνε .
531. 15. Θεοδέλας . 536. 9. ἀποστόλων . **Vol. 2.**

536. In Triodio, & sequentibus.

Pag. 541. v. 11. pro β'. pone α'. 549. 10.
pro

pro εἰς, pone δ'α'. 551. 10. pro η'. pone ζ'.
 559. 1. θεραπεύσωμεν. 561. 6. ἀργυρίοις.
 565. 19. κύριε. 569. 21. ἀσάδεις. 572. v. ult.
 lege 280. 573. 25. σωέσφιγξα. 576. 8. le-
 ge 384. p. 583. v. ult. rubr. p. 592. 21. ὁ χρεός
 rub. 610. 5. ὁδηγήσας. 611. 14. Πόντῳ ἐκαλ. nig.
 & 24. post Εὐαγ'. adde ἑωθ. θ'. 616. 24. γλυέω.
 619. 2. ἀνευ τῆ σωμαξ. rub. ibid. v. 9. dele
 δέξα. 629. 3. κοινωνῆς. 630. 26. σωτηρίαν.
 649. 16. ἀκρίθ. 674. 16. Τῶν σαββ. nig.
 681. 4. προλαμβάνει. 687. 14. τὸν λυτρωτὴν.
 690. 22. δ'αίρου. 695. 5. θεογνωσίαν. p. α'.
 in tit. v. 4. pro ἡχ. α'. lege κατ' ἡχον. η'. 12. Πᾶ-
 σαν. 13. pro εἰς lege ἐπειδὴ. λα'. 13. δεσπότῳ.
 μ5'. 6. πρεσβεύσα. & 21. περιφλέκτες. μ5'. 15.
 προσεδράκσα. οἱ. 2. τραπέζῃ. πγ'. 7. πλὴν.
 πῆ. 1. φιλόνικον.

BENEDICTIONUM, ET ORATIONUM

I N D E X.

A.	Benedictio Mensæ.	Pag. 76.
B.	Oratio ad benedicendum escas Carnium.	78.
Γ.	Oratio ad benedicendum Caseum, & Ova.	79.
Δ.	Oratio ad benedicendum novum ignem.	ibid.
E.	Oratio super Infirmis.	80.
Z.	Oratio pro qualibet infirmitate.	ibid.
H.	Alia	

ps'

- H.** Alia in infirmos . 81.
G. Oratio super Domo, a malignis spiritibus ex-
gitata . 82.
L. Oratio , five Exorcismi S. P. N. Basilii Magni
in obseſſos . 84.
K. Alii . 85.
A. Alii extenſiores . *ibid.*
M. Oratio ad benedicendam Caulam, ſeu Ovile. 89.
N. Oratio ad benedicendam Fornacem . *ibid.*
E. Oratio ad benedicenda Retia . 91.
O. Benedictio ſerici infecti , ſeu filorum ſerico-
rum . 92.
II. Orationes circa Agrum , Vineam, ac Hortum,
ſi ab infectis , vel aliis animantibus deva-
ſtari contingat . 93.
P. Oratio ſuper Frumento , Farina , aut alia qua-
cumque ſpecie coinquinata . 95.
Σ. Oratio dum jaciuntur fundamenta domus . 96.
T. Oratio , ſeu benediſtio novæ domus . *ibid.*
Y. Ordo ſervandus dum Eccleſiæ fundamenta ja-
ciuntur . 97.
Θ. Oratio in præparatione Navis . 98.
-

MODUS

A ſan. mem. Benediſto XIV. adprobatus, & pro oppor-
tunitate temporis ſervandus, ut infra in rubricis no-
tatur, ad impertiendam benediſtionem in articulo
mortis conſtitutis, ab iis qui facultatem habent a Sede
Apoſtolica delegatam.

B enediſtio in Articulo Mortis cum ſoleat impartiri poſt
Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & extremæ Unſtionis
illis infirmis, qui vel illam petierint, dum ſana mente, &
integrif ſenſibus erant, ſeu verofiſimiliter petiiffent, vel dede-
rint ſigna contritionis, impertienda iifdem eſt, etiamſi poſtea
lin.

linguae, cæterorumque sensuum usu sint destituti, aut in delirium, vel amentiam inciderint. Excommunicatis vero, impenitentibus, & qui in manifesto peccato mortali moriuntur, est omnino deneganda.

Habens prædictam facultatem, ingrediendo Cubiculum ubi jacet infirmus, dicit: **P**ax huic domui, & omnibus habitantibus in ea, ac deinde ægrotum, Cubiculum, & circumstantes aspergat aqua benedicta, si commode haberi poterit, dicendo Antiphonam: **A**sperges me Domine hyssopo, & mundabor, lavabis me, & super nivem dealbabor.

Quod si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, & absolvat: Si confessionem non petat, excitet illum ad eliciendum Actum contritionis; de hujus benedictionis efficacia, & virtute, si tempus ferat, breviter admoneat: tum instruat atque hortetur, ut morbi incommoda, ac dolores in anteactæ vitæ expiationem libenter perferat, Deoque se paratum offerat ad ultro acceptandum quidquid ei placuerit, & mortem ipsam patienter obeundam in satisfactionem poenarum, quas peccando promeruit. Tum piis ipsum verbis consoletur in spem erigens fore, ut ex divinæ munificentiae largitate, ea poenarum remissionem; & vitam sit consecuturus æternam. Postea dicat

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cælum, & terram.

Antiphona. **N**e reminiscaris Domine delicta famuli tui, (**vel** ancillæ tuæ), neque vindictam sumas de peccatis ejus. **Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.**

Pater noster. **V.** **E**t ne nos inducas in tentationem.

R. **S**ed libera nos a malo.

V. **S**alvum fac servum tuum, (**vel** ancillam tuam).

R. **D**eus meus sperantem in te.

V. **D**omine exaudi orationem meam.

R. **E**t clamor meus ad te veniat.

V. **D**ominus vobiscum. **R.** **E**t cum spiritu tuo.

Oremus.

Clementissime Deus, **P**ater misericordiarum, & **D**eus totius consolationis, qui neminem vis perire in

psv

in te credentem, atque sperantem secundum multitudi-
nem miserationum tuarum, respice propitius famulum
tuum N. quem (*vel* famulam tuam N. quam) tibi vera
fides, & spes Christiana commendant: Visita eum, (*vel*
eam) in salutari tuo, & per Unigeniti tui passionem,
& mortem, omnium ei delictorum suorum remissionem,
& veniam clementer indulge, ut ejus anima in hora exi-
tus sui te Judicem propitiatum inveniat, & in Sanguine
ejusdem Filii tui ab omni macula abluta, transire ad vi-
tam mereatur æternam. Per eundem Christum Domi-
num nostrum. Amen.

Tum dicto a Clerico, si præsens sit, vel ab ipso Sacerdote
Confiteor, idem Sacerdos prosequatur: Misereatur tui Omni-
potens Deus, & dimissis peccatis tuis perducatur te ad vi-
tam æternam. Amen. Indulgentiam absolutionem,
& remissionem peccatorum tuorum, tribuat tibi Omni-
potens, & misericors Dominus. Amen. *Deinde.*

Dominus noster Jesus Christus Filius Dei vivi, qui
Beato Petro Apostolo suo dedit potestatem ligandi,
atque solvendi, per suam piissimam misericordiam reci-
piat confessionem tuam, & restituat tibi stolam primam,
quam in baptismo recepisti: Et Ego facultate mihi ab
Apostolica Sede tributa, Indulgentiam plenariam, & re-
missionem omnium peccatorum tibi concedo. In nomi-
ne Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

PER sacrosancta humanæ reparationis Mysteria, re-
mittat tibi Omnipotens Deus omnes præsentes, &
futuræ vitæ poenas, Paradisi portas aperiat, & ad gaudia
sempiterna perducatur. Amen.

Benedicat te Omnipotens Deus, Pater, Filius, &
Spiritus Sanctus. Amen.

*Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut omnium
præmissarum precum recitandarum tempus non suppetat,
statim Sacerdos benedictionem ei impertiatur.*

Διάταξις ἐξοῦ τοῦ χοροῦ = φύλ. 69

Ἕμνοι **τριαδικοί.**

14

Τροπάρια ἀνασκάσιμα

19

Τροπάρια τῆς εβδομαδος

Τροπάρια κοινά

35

ψαλμοὶ Ἐπίσχευσα

49

Εὐαγγέλια κοινά

Εὐαγγέλια

Τριώδιον τῆς Θεοτοκίας

Ἀκολουθίαι τῶν ἀντωνίων

10

Ἀκολουθ. τῆς κυριακῆς

εβδομαδος

α!

Ἀκολουθία τοῦ αἱγ. Βασιλείου

30

Φωταγωγάρια, καὶ ἑξαποστ.

ἕως — 89.

Δι δόξα τῆς κυριακῆς καὶ τῆς

εβδομαδος ἀπὸ — 90

ἕως — 104, λ

Ἀντίδοχα τῶν ἀποκρύφων τῇ εὐσ.

πέμψα, καὶ εἰς τοὺς αἶγους

181

Ἀντίφωνα τῆς Θεοτοκίας

123

Καθίσματα ἐν τῇ γ' ὥρᾳ.

379

Εὐαγγέλια ἕως τινά.

433.

— — — — —

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΚΑ-

ΘΙΣΜΑΤΩΝ

Εἰς τὸν ὀρθρον

ἤχος

ἤχος

α! γ! πλ. α! βάρ. β! δ! πλ. β! πλ. δ!

Τῆ β! Καθ. β! φῦλ. 150. Καθ. γ! φῦλ. 163

Τῆ γ! Καθ. δ! 175. Καθ. ε! 188.

Τῆ δ! Καθ. σ! 300. Καθ. ζ! 311.

Τῆ ε! Καθ. η! 324. Καθ. θ! 340.

Τῆ σ! Καθ. ι! 353. Καθ. ια! 366.

Τῶ (αββα) Καθ. β! 372.

Εἰς τὴν τρίτην ὥραν.

Τῆ β! Καθ. α! 379. Καθ. β! 382.

Τῆ γ! Καθ. γ! 386. Καθ. δ! 389.

Τῆ δ! Καθ. ε! 400. Καθ. σ! 409.

Τῆ ε! Καθ. ζ! 412. Καθ. η! 415.

Τῆ σ! Καθ. θ! 419. Καθ. ι! 424.

Τῶ (αββ: εσπερα)

Τὸ α! δόξα - 145. Τὸ β! δόξα - 147.

un Profeta
Jes tu su Profeta presvies.

Que Profeta
Jes ton son Profeton.

un Apostolo
Jes tota sola Apostola.
Pui Ai:

Jes ton son Apostolon.

un Martire
Jes tu su Atlojoru.
Pui Mai:

Jes ton son Atlojoren
un Vescovo

Jes tu su Jerauca.
Pui Vesc:

Jes ton son Jeracon

un Confessore,
Jes tu su Osiu
Jes Pui Conf:

Jes ton son Osione.

una Martire

Jes tu Atlijor ~~ta~~
Pui Mare:

Jes ton son Atlijoron

una Vergine

Jes tu su Osiu

Pui Vesc:

Jes ton so Osion

514. Josef

632

Regda 552

177

a

~~37~~

58

